

30937

PLACED ON THE SHELF
Date

Q22:417x1,41
35B02

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE.
Acc. No. 30937
Date
TIRUPATI.

శ్రీ.
ఆర్థ్వర్ తిరు వడి క శే క ర ణ మ్,
అర్థ్వర్ కలిపి అచార్యర్ కలిపి తలవరాయ్, అచార్యర్ కలిపి తలవరాయ్, అచార్యర్ కలిపి తలవరాయ్,
నన్నా తా న్నా త్త
భగవదనుభవవర్ వాహరూపమాయ్ సామవేదవారమాయ్ ద్రావిడవేదసాగరమాయ్,

తిరువాయ్ మొట్టి.

పిన్న తా న్నా త్త

ఇరణ్ణు వ్యాఖ్యానమాక

* ఎతిరాశర్ వేరరుళల్, తిరుకురుకైప్పిరాన్మిళానరుళిచ్చెయ్త ఆఱాయ్కప్పడి,
* అన్నాదు అమ్మయమణివాళిచ్చెయ్త ఆఱాయ్కప్పడి,
* తేళ్ళయరానమ్మిళై శేప్పనైరన్నెవడక్కై తిరువీలిప్పై యరుళిచ్చెయ్త
ఈ దు ము ప్ప త్తా కా యి ర చ్చ డి,

కుంకరమ్మక్కమ్, అనన్తాబ్బిళై, రామానుజయర్ ఉట్టుక్క వ్యాఖ్యానమాక
శేర్ తరుళిన అరుమ్మడవక్కమ్,

ఆత్మాజీయర్ శేర్ తరుళిన అజ్జయవల్లై నరుమ్మడవిశేవమ్,
ఈట్టిలుదాహరిక్కప్పట్ట ప్రమాణవిషయమాక మణివాళిమామునికళరుళిచ్చెయ్త ప్రమాణ త్తిరు,
తిరువాయ్ మొట్టి నోరొడవకారవల్లయమాక
పెరుమాళ్ కొవిల్ వాదిశేరిల్, అమ్మయమణివాళిచ్చెయ్త దరుళిచ్చెయ్త ద్రమిలోచనపత్తజ్జి, ముద్రించయ్తిం
వేదానాచార్యరరుళిచ్చెయ్త ద్రమిలోచనపత్తార్థరక్కావళి,
క వనామగ

ఇరణ్ణు వేట్టచేశావార్య రరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,
మణివాళిమామునికళరుళిచ్చెయ్త తిరువాయ్ మొట్టి మాన్మొద్దాటి,
ఇరణ్ణుప్పిల్లైలోకమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,
ఆకరమ్,

పన్నె రాయరమ్మడియన్మహానుజుమాక,
తిర్క్కుత్తాళ-మాడభూమి-రామానుజాచార్యుల ఎట్టులప్పట్ట ఆఱయిచ్చెయ్త, రాత్తరమ్,
ఇ ప్ప త్తై న్న గ్ర న్ద జ్జ న్న మ్, అ శే క భా గ వ త ని య ను నా నె సా ర మా క
ప్రీమాణ - శిజప్పెరుమాళ్ కొవిల్ - మాడభూమి - రామానుజాచార్యులాయ్
ప్రీమాణ - కరాలవారి - ఆర్థ్వరయ్య అవరక్కాళయ్

అచ్చిట్టచాచిన్ ప్రతికక్కొల్లు పంజోరప్పిత్తు
ఆర్థ్వర్ తిరువతారా - ౧౦౦౫ - జిల్ల కొద్ది సంవత్సరల్
చెప్పట్టణమ్ పెరునామక వేట్టె న్నెట్ట చలమతలిరెరుళి (పి) కరవిక్రమిచ్చునాల్లై ప్పాపిచ్చెయ్తమ్

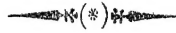
భగవద్గీతయ కనిటియారాల్
నానిలిముద్రావల్ శాల్తెయల్ పతిప్పిక్కప్పట్టన.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

భగవద్విషయకమితిమంజర్లు

ప్రీమాక్ష. కోత్తా-యతిరాజులు సెట్టిగారు, మోసనకరపెని.

- ,, కరాలపాటి-ఆళ్వారయ్యగారు, క-ఆళవందారయ్య అండుసన్.
- ,, పబ్బి సెట్టి-రామస్వామి సెట్టిగారు, పి-రంగయ్య సెట్టి అండుసన్.
- ,, ముక్కాల-వెంకటకన్నయ్య సెట్టిగారు, మాపుకీవర్.

భగవద్విషయము గం పత్తులక్రయము రూపు ౧౦.

ఏకకాలమునందు గం ప్రతులుకొనువానికి వొకప్రతి పారితోషికముగ నిప్పింపబడును.

ప్రీమ్యవృద్ధముద్రావకసభ (లిమిటెడ్) కు చందాదాతలచేన చందాదారుడు ౧౯౦౨-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల ౩౦వ తేదీన భోజుల మొదటిపత్తుక్రయము రూపు. ౭ ను ఒకదపాగాగాని రెండుదపాలుగాగాని చెల్లించినయెడల అట్టి చందాదారునికి నూత్రము వానికివ్యవలసిన మొదటిపత్తు అచ్చుపెట్టి ముగిసిననోడనే యిచ్చుటయేగాక పదిపత్తులను సంతృప్తముగా ముద్రింపయత్తిం చియుండెడిది యీ భగవద్విషయ కమిటిచే ముద్రింపబడు పైపత్తులన్నియు సభాభివృద్ధికొఱకు అచ్చగుపఱచు బయిండులేక డి నాముగా నిప్పింపబడును.

ఇట్లు ఏక చందాదారుని వొక ప్రతిమాత్రమే యిప్పింపబడునుగాని యధికమిప్పింపబడదు. రెండవ ప్రతి కావలసియున్న గెనుడుల పూర్వక్రయమిచ్చియే కొనవలయును.

పైనుదహరించుపట్లు ౧౯౦౨-వ సం॥ సెప్టెంబరు నెల ౩౦-వ, తేదీలోపల సభచందాదారుడు మొదటిపత్తుకు రూపు. ౭ లు చెల్లించని యెడల ఆక్టోబరు నెల మొదలం నెల ౧-కి, రూపు ౦-౨-౦ చొప్పున క్రయముతోజేర్చి చెల్లించవలయును.

క్రీడినామ సం॥

ఆది నెల ౨౦-వ తేదీ.

కరాలపాటి-ఆళ్వారయ్య.

భగవద్విషయకమిటి మానేజరు.

నెం ౩౧ రు. ఆయాపిళ్ళవీధి యనే వెంకటాచలమొదలివీధి.

చెన్నపట్టణము.

తిరువాయ్ మొల్లై - ౧ - మేపత్తు పాశురజ్జి నట్టవణ్.

[illegible]

తిరువాయ్ మొట్టి ౯ - మేపదు పాశురజుళి నట్టవణ్ణె.

౨

పాశురంబ్.	పాద్యము పుటసంఖ్య	పాశురము పుటసంఖ్య	పుటసంఖ్య	పాశురంబ్.	పాద్యము పుటసంఖ్య	పాశురము పుటసంఖ్య	పుటసంఖ్య
౧౨ కొమ్మణ్	౧	౨	౧౮౯	౨౪ పన్నెదై	౫	౩	౧౨౫
౧౩ శతీరమేళ	౧	౫	౧౨	౨౫ పవళిమొల్	౬	౫	౧౨౬
౧౪ తరణమాటమ్	౧౦	౫	౨౫౦	౨౬ పాడుకారా	౧౦	౧౧	౨౫౮
౧౫ శీలమెలై	౩	౧౦	౨౧	౨౭ పాతగాళుమ్	౧౦	౧౧	౨౫౯
౧౬ శుదర్శవళైయమ్	౭	౭	౧౭౧	౨౮ పావయ్కొమ్మలై	౧	౪	౨౬౦
౧౭ తకవనెను	౭	౧౦	౧౭౭	౨౯ పుకలిదన్	౧	౧	౨౬౧
౧౮ తక్కిలమే	౭	౩	౧౭౪	౩౦ పురుమణి	౧	౧	౨౬౨
౧౯ తాళతామరెయన్	౩	౧౦	౭౯	౩౧ పులిజ్జిక్కోడు	౬	౪	౨౬౩
౨౦ తిరుమేని	౭	౪	౧౭౭	౩౨ పున్నయ్య	౭	౧	౨౬౪
౨౧ తిరుమయి	౭	౫	౧౮౪	౩౩ పొయ్యిక్కోయ్	౧	౩	౭
౨౨ తున్నయ్యవార్వమ్	౧	౨	౫	౩౪ మణ్ణాక్కమ్	౧	౫	౧౮౯
౨౩ తూతురైతల్	౭	౭	౧౭౦	౩౫ మనమే	౩	౫	౭౧
౨౪ తల్లివిరుమ్మ	౭	౫	౧౭౮	౩౬ మరుళై	౩	౫	౭౨
౨౫ తేడన్	౪	౧	౧౯౪	౩౭ మల్లిక్కమ్మల్	౧	౧	౨౦౧
౨౬ తొణ్డర	౧౦	౩	౨౪౭	౩౮ మల్లొక్కలై	౧	౭	౧౭
౨౭ తొమ్మియ	౩	౧	౭౮	౩౯ మన్నాక్కో	౧	౪	౨౪౯
౨౮ పన్నెదై	౫	౭	౧౭౦	౪౦ మలైశ్శణ్ణి	౧	౧	౨౫౦
౨౯ పాశేలయ్క	౪	౪	౧౮౪	౪౧ మలైయన్మరు	౧	౧౦	౨౫౧
౩౦ నిన్నెత్తొణ్	౭	౨	౧౩౦	౪౨ మేయ్యనాకుమ్	౧	౭	౨౫౩
౩౧ శీరయార్	౭	౩	౧౪౧	౪౩ మేయర్కణ్డణ్ణి	౧	౧	౨౫౪
౩౨ సుమగోడుమ్	౭	౨	౧౭౭	౪౪ యజ్జిక్కో	౧	౩	౧౮౭
౩౩ పుణ్ణెనాళై	౨	౧	౨౯	౪౫ యా	౧	౧	౨౦
				౪౬ యాములై	౧	౫	౨౧౦
				౪౭ పణ్ణుమ్మణ్	౫	౧౧	౧౯౭
				౪౮ వాళిక్కోణ్	౧	౧౦	౧౯౮
				౪౯ వాళిక్కోళి	౧	౫	౧౯౯
				౫౦ సిన్ద్రవత్తోణ్	౨	౧	౫౦౦

తిరువాయ్ మొట్టి ఒప్పతామ్యత్తు పాశురజుళి నట్టవణ్ణె మున్ద్రొన్.

బిస్కత్తామ్మత్తు - ద్రమిడోపనిషత్సర్గతియి నట్టవనై.

పాశురం.	పాశుర సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.
1 ఆర్యు	౧౧	౨౬	౬ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౨	౫౦
2 ఆర్యుకావ	౧౫	౧౩౦	౭ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౩	౧౦౫
3 ఆర్యు	౧౮	౧౩౮	౮ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౪	౨౩౪
4 బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౩	౧౩	౯ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౫	౧౫౫
5 బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౦	౨౬౦	౧౦ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౬	౧౦౦

బిస్కత్తామ్మత్తు ద్రమిడోపనిషత్సర్గతియి నట్టవనై ముద్రితము.

బిస్కత్తామ్మత్తు ద్రమిడోపనిషత్సర్గతియి నట్టవనై.

1 ఆర్యు	౧౩	౨౬	౭ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౫	౧౫౫
2 ఆర్యు	౧౫	౧౩౦	౮ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౬	౧౦౫
3 ఆర్యు	౧౮	౧౩౮	౯ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౭	౨౩౪
4 బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౩	౧౩	౧౦ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౮	౧౫౫
5 బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౦	౨౬౦	౧౧ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౯	౧౦౦
6 బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౩	౧౩౦	౧౨ బిస్కత్తామ్మత్తు	౨౦	౨౬౦

బిస్కత్తామ్మత్తు ద్రమిడోపనిషత్సర్గతియి నట్టవనై ముద్రితము.

బిస్కత్తామ్మత్తు తిరువాయ్మొళి నూత్తనాతియి నట్టవనై.

పాశురం.	పాశుర సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య.	పుట సంఖ్య.
1 ఆర్యు	౧౧	౨౬	౬ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౫	౧౫౫
2 ఆర్యు	౧౫	౧౩౦	౮ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౬	౧౦౫
3 ఆర్యు	౧౮	౧౩౮	౯ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౭	౨౩౪
4 బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౩	౧౩	౧౦ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౮	౧౫౫
5 బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౦	౨౬౦	౧౧ బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౯	౧౦౦
6 బిస్కత్తామ్మత్తు	౧౩	౧౩౦	౧౨ బిస్కత్తామ్మత్తు	౨౦	౨౬౦

బిస్కత్తామ్మత్తు తిరువాయ్మొళి నూత్తనాతియి నట్టవనై ముద్రితము.

S.V.D. College
Library.
TIRUPATI.
Acc. No. 6653
Date.....

మొత్తం దేవునివారూ ముగ్ధులులే, తమను కేవలభక్తిగృహ ప్రవేశ తపిజనులైవచ్చునే సమస్తవిరోధినిపైజిపిజివస్తామన్న, ఆత్మతపియకేవలభక్తి భోగ్యతామూలమున తపశ్శుభ్యతైషా అనునదియు, అనునదైయ నర్హ ప్రకారఫలభిక్షుకుల శివవాచకమున సర్వవిభవభృత్యైకుల ప్రకార భవమున [౧] అపత్తిభవ్యతైయమ, [౨] అపత్తినిసరిరాకర్మతైయమ, [౩] అపిష్టినిరానక కృపారోగ తైయమ, [౪] అపతార ప్రయత్నమునోత్తరతైయమ [౫] అపిష్టిసర్వసకర్మమునడిరాన అభిగమనీయతైయమ, [౬] కిష్టినియగజపత్యతైయమ, [౭] చిష్టియారణ్యభక్తితైయమ, [౮] శుభిష్టినిపాపిష్టితైయమ, [౯] భూభూనిరాన కర్మతైయ మనునదియు, ఏవమూత్తనాననర్హేభ్యుననే నిమిషాధికనిష్ఠవానవక; అల్లాహా శివవాధివిభవభవనకులే, ఆతలాలవర్కశివేష్టి, నియ వాధికగమవానవన నర్హేభ్యునదేయిష్టినిష్ఠాధిక్కు; ఎన్నతాననుజితయిట్లవర్తతై యిష్టిపూర్ణనిరానకులైజువాక వువదేశిత్రయకుతార్. *

అప్పుడు - కొండపెట్టేర్ మక్కల్ (3) ఉద్రుర్ శుద్ధుత్తవర్ విజయమ్ (౭) కణ్ణిళు చుట్టల్ ముద్దు (౯) యాతుమ్
కాతలిత్తె పుట్టెయ్మ (౧౨) క్కీరుమ్ మేలుమ్ ముద్దువుమ్ (౧౫) ఉర్వ పిరాక తొడ్డోమాయ్ (౧౮) ఉయ్యలల్ తుడై ఇల్లై (౨౧)

అర్థము - ముత్తొట్టేర్, దొపాధికబసక్కళాన వారపుత్రాధికళా లొబుప్రయోజనములై అశ్వబగ్గైయమ్ వయిద్రులే వైతు
మొక్కన అచక్కళనానవసక్కుడియరామతొళియ వేలుతుడైయైయైయై.

నామబస్కళాకాక నెట్టేలేకొక్కప్ప, రార, పుత్రాది (3) సమ్మన్ది, బాన్దవర్ కుమ్, ముద్దుమ్మిలత్తప్పకళాకళుమ్, (౭)
యైయైయైయైయైయై, ఉదక వడుమతొళియ, ప్రకారానరత్తై, (౯) ఏకదేశముమ్ నేనాముడైయార్లర్; అతలార్ సమున్ద
దిక్కుక్కళోడుకడిన. (౧౨) భూమియైయై వాతాళియైయై, ఉర్వలొకళుయైయై, ఎల్లావల్లైయై, (౧౫) ప్రళయన్దొ
కాగ్రవడి యమతు కైయై మొక్కన, మహావకారకనక్క, అడియోమాయ్ (౧౮) ఉజ్జీమైలల్లుతు, వేటావత్తుకు - తుడై, ఇల్లై. (౨౧)

అర్థము - (బంధువులనునను) స్వీకరించిన (తలంచిన) భార్యలును పుత్రులును (3) బంధువులును జ్ఞాతులును తక్కిన భృత్యాదులును
(౭) (మనచేతులొకనను) చూడనప్పడే నేనీవించియుండుటకప్ప, మఱియొక (చూడని) సమయముందు (౯) ఎంతమాత్రముననేనాము
లేదు (౧౨) అట్టివలె - యుండును (౧౨) అగోలొకములయందును ఉర్వలొకములయందును (ఉన్న) సమస్తప్రాణులను (౧౫) మింగి తన
యమదరమందుంచుకొనిన (తలంచిన) ఉదకానందైననప్పకళునకి భక్తులై (౧౮) ఉజ్జీమైలల్లుతు (వేట) సహాయము లేదునుమా. (౨౧)

ఈ - బస్వతామ్మత్తిర ముత్తిద్రు వాయ్మొళి. కీర్తీద్రు వాయ్మొళియై తే, భాగవతశేషత్వసర్వస్వమా
కనిరతిశయపురుషార్థత్తై నీతివిరోధినిచ్చ త్తిపూర్వకమాక అవకాట్టికొండక్కు, అతిప్రీతియోజేఅనను సావాపకా
ర తైఅననన్దత్తు ౧. శయమేయడిమైతలై నిన్దార్. ఎత్తుమ్ ౨. నీక్కుమిల్లానడియార్. ఎత్తుమ్, 3. శోతిలడియార్.
ఎత్తుమ్; భాగవతలై విరుప్పనారాచునిన్దార్. అప్పాక తిరువల్లునూరై యర్ అశ్రయి త్తుతుమ్, తిరువాయ్మొళి
కేట్టుతుమ్, అద్రొవనోడేయై. “శయమేయడిమైతలై నిన్దార్, ఎత్తుతు శ్రీభుతాద్వైకపోల్వార్; నీక్కుమిల్లానడి
యార్, ఎత్తుతు, ఇల్లై య పెరుమాళ్ పోల్వార్; శోతిలడియార్; ఎత్తుతు శ్రీత్రుప్పూర్వాద్వైకపోల్వార్ క్కాణమ్”
ఎత్తు అద్వైకపరితానాకప్పణిపుర్. “ఇప్పడిప్పట్టిభాగవతశేషత్వమాకీలుపురుషార్థ త్తిత్తయెనముక్తుత్తనర్యేవ్యరనే
నిరుపాధికబద్ధు, అల్లాతార్ డడనోపాధికబద్ధుళి; అవనేనిరుపాధికనుహుత్తు, అల్లాతార్ పక్కల్ త్తొద్రు కిటి సాహ
ర్మ్యసోపాధికమ్;” ఎత్తు ప్రాప్యభాసన్దత్తు తినిరత్తు, అవనేప్రాప్యనెత్తుమ్, ప్రాపకాభాసన్దత్తు క్కట్టుఅవనేప్రాపక

అ-అ. కొండపెట్టేర్ ప్రవతే, సద్దతిశనాన్దమ్మత్తై అనువదిక్కి-జార్ (కీర్తీద్రు వాయ్మొళియైయైయై) కీర్తీద్రు
వాయ్మొళియై కొన్నవర్తై అనువది త్తుక్కాప్రసంవాది (అప్పానిత్యాది). సద్దతి (ఇప్పడిప్పట్టినిత్యాది). శోధనశని వ్యాద
యయన్ద, ౨ - నుమ్మత్. సోపాధికబద్ధుళి క్కెన్ద్రై ఫలితమ్ (ప్రాప్యభాసన్దత్తు త్తినిరత్తు) ఎత్తుతు, నిరుపాధికబద్ధుళి త్తై
(అవనేప్రాప్య) ఎత్తుతు. “సోపాధిక” నిరుపాధిక మెన్ద్రై ఫలితమ్ (ప్రాపకాభాసన్దత్తు క్కట్టు) ఎత్తుతు. (అవనే నిరుపాధిక

అ-అ. భాగవతశేషత్వ ప్రతిపాదకభాస పాతురన్దో, కీర్తీద్రు వాయ్మొళియైయైయై వుడ్డాయరక్క, ఇయ్యుత్తనై
కైయై మెదుత్తుతు, అవద్రుత్తొన్న వత్తుక్క - దుష్టై నభూతరన రామాయపురుషర్కళో మానవైయై షోన్నుతుమ్. అప్రసంవాద
మరుళిచ్చేయవారాక. — “అప్పాక తిరువల్లునూరై యరయళిచ్చేయైయై - పరమాప్రతమమ్” ఎత్తుక్కాక, అవర్ధగవత్త
మృగ్గమ్ చణ్ణిగొల్డుతుమ్, అర్ధశనమ్చణ్ణిగొల్డుతుమ్, అద్రొవనోడే యెన్ద్రైతొద్రు మతల్యైతై. (అప్పానిత్యాది) అర్థశయనవాళ
పైరుమాళ్ తిరువల్లునూరై యరవైయైయై అడియికో తిరునామమ్; ఇతుశసచారప్పైరన్దయళిచ్చేయైవర్. “ఉదచారప్పైర్” ఎత్తుతు -
శ్చవహరనామ మెత్తువడి.

ఈ - నెన్మమ్ అటుతియిట్టప్పిటన్లభతాబుణ్ణానమార్వతా లేచేతననై త్తుత్తిరు. "నీడల్ సోపాధిక బన్కుళానవల్లాతాన్ విట్టునిరుపాధిక బన్ధ వానఅవనై యేవర్ త్రిఉన్జిక్కి ప్పాడుజ్జోళ్" ఎన్దువరోవదేశే పవ్వు త్రాగితాన్. ౧. "సర్వేమామేవలో కానామ్" ఇత్యాది; ౨. "అవ్యయఃపితా". అల్లాతార్ తాయితమప్ప నెన్దువేరాయ్, నాలునాళిరుద్దుమణ్ణొట్టకమోట్తే తేజ్జీరుహోనోళ్, అజ్జనన్తిక్కి అబ్బియా తేయెన్దు ముక్కరత్తకనామ్ పితా అవనేయాయ్ న్దు. తనక్క హితన్దు న్దు విభీషణై ౩. "తాన్వన్దిక్కి" ఎన్దుపుటప్పడవిట్టానితేరావణన్; అవక తప్పియెయ్యియ్ న్దులొత్తెవారి తే పెరుమాళ్. మహాకాడల్ శేష్వనా లేనొవుపడ, తనిమైయి లేవన్దుతివినారితే పెరుమాళ్. పెర్మత్తమన్కువకై యాక, అవ నిలువన్దు యనాయనన్దుతివినారితే శ్రీప్రహ్లాదాస్సుకు. మాతాపితాకల్ కై విట్టజమ న్దుకు, (బ్రహ్మన్) న్దుమత్తుక్కిడునిట్టి అవర్ తామేయితేవుకలారన్. ౪. "సపిత్రాప" ఇత్యాది. [స] నీ లేవుక్కుడువువారై భృలే భారికరానవరే బాధకరా యమ్ముతోడుకున్నుడి శూద్ర్తుక్కిడునిన్దు అవక. శేషంపూర్వవత్. (ద్రాపదిధర్ ప్రధానరాన భర్తాకై వరున్ వెలువరై యెక్కితీయిక్కు, అవర్ కలై యొబ్బియ దూరపనాన కృష్ణనై యే నిన్దు క్కి. "అవళి అవనై యాయ్ నెన్దునిన్దు క్కి, నాముతన పెర్మత్తీనోమ్" ఎన్దు గి, (కృష్ణామ "దూరవాసిన్" ఎన్దు పుణ్ణెట్టానననితే. అజ్జనక, "ఎన్న భిమతమెన్నా లేతలై క్కిట్టిగొల్లవరితు" ఎన్దుకోకక్కి, "ఉన్నై త్తిగోదోవరువ తొన్దుపేర్ ముక్కుడలామన్దితే ఉనక్కళోకక్కివేణ్ణవతు, ఉన్నుడై యనర్వభరన్దురై యమ్ నమ్తలైయి లేవుకట్టు నామకడమోమెన్దు, ఉన్నుడై యనిరోధిన్దురై యుడైయ నామేపక్కి త్తురితోమ్" ఎన్దానితే. ఇప్పడికళాలే "అవనేనిగుపాధిక బన్ధ, అవనై యేవర్ త్రిఉన్జిక్కి" ఎన్దుతామటుతియిట్టవర్తై త్తమ్మన్దు న్దునార్ త్తు. తజ్జుమాక పువదేశే త్తగుభవతాకపగోవదేశే సన్దు త్తిరాగితార్. *

ముతత్తాట్టై. "బోపాధిక బన్కుళాన దారపుత్రాదికళాలారు ప్రయోజనమైల్ల నిరుపాధిక బన్ధ వానవనే అవకన్కు, అననై యేవర్ త్రియన్జిక్కి యన్జోళ్, వేటుతునైయిల్ల" ఎన్దుతార్.

అ. అ. వి. (ముట్టె) ఎన్దుతాలో భరితమ్, (అవనే ప్రాపక) ఎన్దుతు. అల్లాతార్ డన్దసోపాధిక బన్కుళో, అవనే నిరుపాధిక బన్ధ వన్దు త్తుక్కువన న్దుయియమ్, అన్దుపన్దుకుమ కాట్టికాన్ (సర్వేమామిత్యాది, అజ్జనన్తికాన్కు త్తేవుమ్). అవ్వుయర్ పితామహుక్కుడమ్ (అల్లాతా రిత్యాది). (శేషంపూర్వవత్) ఎన్దుతు - పంతుడు కుడకోలియిలే "సమ్మన్దకాలమ్ వడై తవనై" ఎన్దుకాట్టిల్ వ్యాఖ్యానమానాపొలే గున్దుపడి. ఇతరర్ రత్తకల్ల, అవనే రత్తక నెన్దురేక్కి; ఉపాయా నరన్దు మపాయమన్దు, అవనే శివాయ మెన్దుతార్ సేల్ (అజ్జన నిత్యాది). శివాయాభాసన్దురేక్కిత్తు అవనే శివాయ మెన్దుతుక్కుశబ్దమ్. "శిర్మత్తాళిన్దు మెయియమ్" ఎన్దుతు. "శుభ్రత్తమ్" ఎన్దుతు, అవనే నిరుపాధిక బన్ధ వన్దు త్తుక్కు సూచక బన్దు. అన్దుపన్దుకాట్టికవైకళితే అకీర్పన్దునర్వగ త్తేత్తబన్దు మర్కాత్తిన్దుకటతు. *

ముతత్తాట్టై (కొడ్డ పెట్టిర్ త్యాది). శిర్మార్కైక్కిటాత్తి త్తవతాకై (నిరుపాధిక బన్ధ వానవిత్యాది)
అ. అ. వి. భట్టరైయివని మెన్దుతైయిలే, "అదయేవత్తు త్తజ్జేమేరు" ఎన్దుకట్ట, "సర్వేమామ్" ఎన్దుకోక తైయిరుత్తెయిలారామ్.
అవనే నిరుపాధిక బన్ధ, మద్రీమమ్మదాన్ సోపాధిక బన్కుళోన్నుమరు, రావణన్కుళిలియమ్, పెరుమాళ్ చక్కలిలియన్దు మెన్దుతార్ (తనక్క హితన్దు నిత్యాది వాక్యన్దుయితాలై. "అవన్దుమై ఇత్యాదిక్కు" ౭. "అవన్దువన్" ఎన్దుతిలేనోవు. అట్టియనాయ - కిట్టివనాన్, తివరేవన్ అవత్తుకుమ్ తామేరత్తకరన్దుతార్ (మాతాపితాకళిత్యాది), ఉత్తరత్తుక్కు ప్రమాణమ్ (సపిత్రేత్యాది). అవరే - అన్దుపెరుమాళ్. *

ఈ - (కొడ్డై పెట్టేరి త్యాది) తాత తాత పూదయ త్రితే బంధుక భాకనినై తిరుకుమి భార్యాదికళెన్నతల్, (కొడ్డై పెట్టేర్) నిరుపాధికనూక వనతప్పి క్కే. (ద్రవ్యాద్యుపాధికళాతే పంగి హి త్త స్త్రీకళే. అప్పి క్కే మాతాపితాకళై చ్చెట్టిత్తిరై కట్టవిట్టు. తానార్ తిధనతై యడై యక్కొడుక్కున్నుడి తళమాక నెట్టిలే కొడ్డై పెట్టేరి త్తమామ్, అచారన్ నుమ్, పగ జేనతై యమ్, వికృత్యాదికళు మెలొమనళేయాక కొడ్డై పెట్టేరి త్తమామ్. ఇవళుడ్డై కై యిడైయెల్లామెన్దై పుక్కై. అప్పియే, ఇతనవర్చవిశేషణమాయ్, బంధుక భాకతాననినై తిరుక్కుమ్ భార్యాదికళెన్నతల్ (మక్కళే) అప్పడిప్పట్టవనళుడై య యావనతై యధీయమాతి పెలుమ్ ప్రతై కళే. (శ్చిత్త్రార్) తనక్కుమ్ సగృకవిషయ మెన్దై అదరి త్తనమ్మళికళే. (శుభ్రు త్తనర్) అవర్కళే మతిక్కున్నుడియాన్తాతికళే. (పిఱయమ్) అన్యాయమ్. మున్ను శొన్నవర్కళుమ్, ఇవర్కళితాట్టిల్ వాళి పెతన్దై. (పిఱయమ్) మిత్రభృత్యాదికళెన్దై. (కడ్డై తోడు పట్టి త్తలార్) సన్నిధియిలే స్నేహితుమతోట్టియెన్నతల్, కైయిలే ద్రవ్యగ్ధభాతు అత్తై పుట్టి స్నేహితుమతోట్టి యెన్నతల్. (కాతల్ మల్ గీయాయుమలై) ప్రయోజనగ్ధభాతుడకపడుమతోట్టియే, ప్రకారా న్దర త్తి లేక జేత మమ్ స్నేహముడై యల్లరైన్నతల్, కాణాతభాతు మెయ్యాన స్నేహ మెన్దై యెన్నతల్, కడ్డై తుక్కుమల్ గు - కాణాతభాతిజే. (కాతల్ మల్ గు) స్నేహముమ్, అతుక్కై త్తై యాన దేవుముమిలైయెన్నతల్, స్నేహమునతుం క్కడియాన బధముమిలైయెన్నతల్.

(ఎట్టే శ్చెయుమ త్యాది) పత్తుదిక్కిలుడ్డైననకలచేతనరై యమ్ పిఠికతికపడామే తిరువయ్మొళిలేవై తురత్తై త్తనక, ఇనల్ బ్రీన్దక్కలొన్ద మిలైతనన్దరత్తిక్కుమనక. ప్రభయాన స్థాయిర్ రత్తిక్కైక్కు సాధనముమిలై, అర్థి త్తన్

జీ-అ|| (తాత తాత పూదయ త్రితే ఇత్యాది). వాక్యము శిల శ్రీకోశద్వలిలిరై. “కొడ్డై” ఎన్దతుక్కు మూర్ధ్వరమ్-శ్రీతత్త్వము, వాల్ల భ్యము, ఉత్తేత్యైయమ్. (ద్రవ్యాద్యుపాధికళాతే) ఎన్దిఱవిదత్తి లాదికపైతై, పిన్దకుల్లైతాలమ్, పూర్తు పుణ్ణిచ్చియెన్దొడత్తై మూన్ద పుణ్ణిచ్చియాలమ్, పరిగిహి త్తనక కై చ్చొల్లకిఱు. శ్చెట్టిరైకట్టన్దై తు-పిన్దై పునవిట్టనపడి, (నెట్టిలే కొడ్డై) ఎన్దతు- ప్రతివిషయనూక కొడ్డై పెన్ద పడి. భార్యైయప్పడీ పు: త్తనభివత న్దమమివమ్, స్త్రీయైయవేత్తితు అప్పమపుత్రగాన్దన్దై నొక్కొక్కొడ్డై ర్దన్దవిన్దక్కలైరై కడ్డై శొళ్ళు. కీర్తించొన్నవర్కళే పిఱయెమ్మెక్కై పెడుప్పా నెన్నెన్ద (మన్దొశొన్నవర్కళుమి త్యాది). శొన్న వర్కళుక్కు మెన్ద పడి. (కడ్డై తోడు) ఇవనెక్కై చ్చెప్పా త్తెన్ద మున్దనవన్దమ్. (పట్టి త్తలార్) పమకై - నెట్టిలే పడుకై యాయ్, స్నేహితుమతోట్టి యెన్ద పడి ఇతిరన్దామరత్తుక్కు మెక్కుమ్. మల్ గు - కాతల్ - యాతుమలై యెన్దన్దయ త్తనమ్ (కాణాతభాతి త్యాది). మల్ గొన్దై త్తై కాణాతభాతై చ్చొన్దొమ్మెన్ద (కడ్డై తుక్కు త్యాది). మల్ గొన్దై యర్థముక్కుమ్, “కాతల్ మల్ గు” ఎన్ద అడై పిఠికళొళ్ళు. ఎన్ది ర్తై - ప్రతికోటి. దేవుము మెన్దతు - దృష్టాన్దమ్. అతుక్కుడియాన - స్నేహాతుక్కుడియాన. మల్ గు - సమన్దముమ్.

మల్ గొన్దై మెన్ద తుక్కుర్థవిపిఠిక త్తదామయెన్ద తుగపాన్ద పడి యెన్ద పడి. ఇతై త్తై భావమ్ (ఇవల్ బ్రీన్దక్కలై త్యాది). అన్దొత్తొన్ద మిలై యెన్ద (ప్రభయాన స్థాయి త్యాది). సాధనముమిలై - భక్తియమిలై యెన్ద పడి. అర్థి త్తముమ్ - ప్రపత్తియమ్, పిన్దొమ్మెన్దొమ్మెన్ద

ఆ-అ-వి|| (కాతల్ మల్ గు). కాకిలముక్కు ప్రతికోటియాన దేవుముమిలై యెన్ద పడి. దేవుముమిలై యెన్దతు - దృష్టాన్దముమ్. మూన్దామరత్తుకాతలనుతుక్కుడియాన సమన్దముమిలై యెన్ద పడి. ఇర్దామరత్తుక్కుమ్ మూన్దామరత్తుక్కుమ్ కాతల్ మల్ గొన్దై యాతుమి త్తై యెన్దన్దయమ్ - అతుక్కుడియాన బధముమిలై యెన్దతు - ఇవనెన్ద అచత్తైకళు మెన్దొమ్మెన్దాక పు నెన్దొమ్మెన్దాక నెన్ద పడి అతావతు - అచ ర్కళుక్కు అచత్తైయాయకళువుమ్, ఇవనుక్కు-విహికరత్తుతుక్కు అపాన్ద సమన్ద మెన్దమ్, ఎన్దొమ్మెన్దామనుక్కు-నెన్దొమ్మెన్ద పడి.

“కడ్డై తోడు పట్టి త్తలార్” ఎన్ద కైయిలే ద్రవ్యగ్ధభాతు స్నేహితురై త్తే బంధుకళై చ్చొల్లీర్ మ, గాతల్ మల్ గొన్దొల్లకిఱ విషయ మెన్ద అతుక్కు-ప్రతిశిరస్సాయుక్కు మెన్దొత్తై (ఇవల్ బ్రీన్దక్కలై త్యాది.)

ఓరమ్మలే, (౧౨) ఏర్దుమురామర తైయమ్, ఎయ్తవుళకారకనాయ్, నమ్మయమ్ విశ్వసిప్పిక్కుమ్, (౧౩) కాలేమేళుస్సభావనాన పనై, అపారత్రయమెట్టునినైత్తు, శిష్టివిత్తుప్పనుతోట్టెను, (౧౪) ప్రయోజనమ్, ఇత్తై, (౨౦) పుడై - తెప్పమాయ్, అమిటోతపడి మోక్కుమ్ అపారత్రయ తైచ్చొట్టుణ్ణికితతు. ౨.

అర్థము. - సహాయభూతులను రక్షింపటను ఆగువారివలెనన్న (౩) జాతులను తక్కినబంధువులను తాముపొందుటకు (౬) వచ్చెడి (సంభవించెడి) ప్రయోజనము శిష్టమైనదల (౯) జలగలవలెపాపముజేయదురు (ధనములనపవారింతురు), ఒక బాణముచేతి (౧౨) సప్తసాల వృక్షములను కొట్టికునకు (విశ్వాసముచేయచగిన (౧౩) కాలేమేళుమునంటిస్సభావనముగల శ్రయఃపతిని రక్షింపడని (తలంచి) శిష్టివింపవలయునోతిప్ప (౧౪) నుతీయుకరినియాశ్రయించుటచే ప్రయోజనము లేదు. (౨౦)

ఈ. - ఇరణ్డామ్బట్టు. ఉపకారికలైవోలేయరుస్తు, స్వప్రయోజనదగ్గలై త్తలైక్కట్టనినైక్కుమ్ విశ్వసనీయమ రాసవర్కలైయొమ్మయ, నిన్నోతుకనూఁ విశ్వాసజనకనాయ్ ఆవత్తిఖనానవనైప్పన్మిరుమత్తన్మి ప్రయోజనమిచ్చైయెన్జియార్.

(తుడైయుత్తాది) తుడైయాకైయావతు - ౧ “ఏకందుఃఖంసుఖిచ్చునా” ఎన్దునుఖిదుఃఖిదగ్గలైయొక్కవనుభవిక్కై. శార్వాకైయావతు - పోక్కియన్మిరునైయల్ తాడళేవుళలాత్తై. పాణ్డవర్కళుడైయ వననానత్తియ్ తనిమైయిలేముకట్టట్టియమ్, ద్రావదియై మిట్టైక్కొట్టుపోతిపాతొ. జగముతాంభార్దవకర్తశాలామ్” ఎన్దుఅవరాళే త్తనివనోక్కిట్టిలిలేశెన్మి ముకట్టాట్టిక్కొడ్కిడ్డన్మ కతీతియున్దుడైయాయమ్, భగవత్తక్కవిట్టకక్కియై అర్జుననై త్తన్మి త్తక్కమార్పిలేయేబు ప్పకలాయమ్ పొన్దుకట్టన్మన్మేలేయిక్కై. (ఆకువార్పోల్) తాడళళబన్దుక్కళానపడియే కడక్కనిట్టుకుత్తాయోతే, “రమకర” ఎన్దుభ్రమిక్కుమ్మడి వర్తిప్పర్కళే. (తున్మి తనర్ పిటరుమ్) జ్ఞాతిఃకుమ్, మన్మదుముళ్ళునమ్. (అడైయిత్తాది) కైక్కెట్టిననమ్మత్తుడైకో. “ఇనన్మక్కలిలేప్రయోజనమ్ తద్దళుక్కుమ్మమ్” ఎన్దుతోన్మియియక్కిలెన్మితల్; “తద్దళేపక్కలివనుక్కురు ప్రయోజనమున్దు” ఎన్దుతోన్మియియక్కి.

జి-౨. ఇరణ్డామ్బట్టు (తుడైయుత్తాది). “తుడైయుమ్కారుమ్” ఎన్దుతోడ్కి, “పుడైయెన్దుయ్యిపోక్కిల్యాల్” ఎన్దుమళవుమ్ కటాక్షిత్తవతాత్తై (ఉపకారకరైయత్తాది)

తుడైక్కుమ్కారుమ్కమ్ భేదములిచ్చెయ్జియార్ (తుడైయాకైయావత్తాది). తుడై - సహాయమ్, కారు - రక్షకమ్, తుడైయమ్ కారుమాకై సచ్చేత్తిరనుక్కియళ్ళు తెన్మివన్మిత్తు, అప్పడితుడైయమ్ కారుమాకక్కొడ్డి విడముడ్డోవెన్మి (పాణ్డవర్కళుడైయావిత్తాది). “త్యంవయస్యానిపాన్యమే హ్యేకందుఃఖంసుఖిచ్చునా” ఇత్తాదికిపిల్లకాడ్డై. “వృక్షేపవరస్తు కురుద్రువిరానాశజ్జుమానస్సహరాణిజేయః జగముతాంభార్దవకర్తశాలాయిత్రాసరేతేపున్మప్రవీరః” ఇతిసంభవవర్ణః భార్గవః - కులాలః. “భార్గవమకులాతే ప్యాన్మన్మసంభవకుడియో” ఇతినిట్టు. “కర్తశాలామ్” ఎన్దుతుక్కర్ణమ్ (పనికొట్టిలిలేయేతు). శార్వాకతుక్కుగారణమ్ (భగవత్తనిత్తాది). “పోల్” ఎన్దుతుక్కుభావాన్దరమ్ (తాడళిత్తాది). అడైయవన్ - అడైయవన్కట్టన్మ; అక్కమ్ - సమ్మత్తు, ప్రయోజనమెన్మితల్. దాతావాననైయత్తిన్మవన్మెన్మితల్, అర్థికశానత్తద్దళేవన్మయమ్మడి - వన్మట్టున్మడియానవాక్కుమ్

అ-౨-౨. పనికొట్టిలే - శట్టిపానైవణ్ణికితపడమ్. “ఇన్ద్రభావనామత్తతారే యవనుక్కు - నెద్దిత్తప్రయోజనమ్ - ఉన్దయన్ద్రుప్టనాకై” ఎన్దుమిడతై “ఆకువార్పోల్” ఎన్దుఅవన్దత్తిరే యిక్కివిక్కియార్ (తాడళిత్తాది). ఇత్తోల్ - తుడైయమ్, రత్తైయమ్ మిట్టాతే, ఉన్దయన్ద్రుప్టరావరెన్మ పడి. “అడైయవన్” ఎన్దుతుక్కు, కైక్కెట్టినవెన్మతు - ఇవనుక్కు - పాన్దగతమువెన్మపడి. “అవనైయన్మివన్మవాక్కుమ్” ఎన్దుమిన్మవన్మత్తుక్కు - శర్దార్థమ్; ఇరణ్డామర్తుక్కు, తద్దళైయన్మివన్మ వాక్కుమ్మెన్మ శర్దార్థమ్. అనక తద్దళుక్కుకొడుక్కుచేడ్డా, అవనుక్కు - సమ్మత్తుడైయియే మాయాపాయత్తినాతే గ్రహిక్కు - వేయమెన్మిడి వరువర్కళన్మిరణ్డామర్తుక్కుభావమ్.

ఈ. — లెన్నుతల్. (అట్టెకల్ పోల్ శువై పుర్) ర క్షస్సర్కమటవాణ్ణానిట్టచ్చెయ్ తే, ఇవనుక్కు హితక్షాయ్ తిననాయ్ ఇయి వై యరుప్పతు. అప్పడియే, ఉపకార్యణ్ణారాయ్ కొల్లూతే, హితక్షాయ్ తిక్కాకళాయ్ కొల్లూప జీవిప్పకళ. “ఉప్పకళిలె ధనణ్ణిక్కిల్ వాణ్ణిక్కొల్లర్ కళ, అవల్ తై యెకామేలేయ్ తిట్టినై” ఎన్నుఅవనుక్కు హితక్షాయ్ తిక్కాకళాయ్ యాయ్ తిట్టినై.

(కణై యిత్యాది) ౧ “ఏనేనమ హేషుణా” ఎన్నుకై క్కెట్టిర్, తొరగ్నూతే. మహారాజర్, తనియరుమాయ్, వెణు వియరుమాయ్, తమయకాప కై యుమాయ్, మనుప్పన్ ప్పూర్మిల్లాత తనిక్కాట్టిలేయరుక్కు, పెరుమాళ్ యుమిక్కై య పెరుమాళ్ యుద్దూర త్తిలెక్కణ్ణు, “నాలినరవిట్టవర్ కళ” ఎన్నుణ్ణియోడి తిరువడియై వరవిట్టు, అత్తివి త్తపిన్లు, “నామున్నుడై య కార్యణ్ణాయ్ నగ్గోమ్” ఎన్నుముప్పేన్ కొడుతు మవర్ కార్యణ్ణాయ్ తారడే. (ఏన్ ధీ మరముయ్ త) ఒన్రిరణ్ణాలేమహారాజరితిత్తై త్తిర్క్కలాయరుక్కు, ఏడుమరామర్ తై యుమెయ్ త. (ఎన్ గోర్ ముక్కిలై) (ఎమ్) ఎన్ను - ఆత్తితన్ న్నిట్టుతల్; ఆత్తి నిబహువచనమాయ్, మహారాజర్ క్కు చెయ్ తతు తమక్కు చెయ్ త తాకనిన్ టై తిరువ్దవడియారేయారత్. (కార్కులై) వరమోదారనానవనై. అవప్పడియై తువారీ నామవనుక్కు చెయ్ త వేణ్ణు వ తేన్నెన్నిల్ (పుణై యిత్యాది) ఇడవేణ్ణువతొరువచ్చెయ్ తై, ఓరు కీమాత్రమమెయ్ తుమ్. “ఎకాకార్యమువక్కో భరమ్” ఎన్నెరువా కై యేయవనుక్కు నేరవేణ్ణువతు. (ఇల్లకణ్ణిర్ హరుళే) పుటమొరువరైప్పత్ నీనా లొరువయోజనముమిట్టి. పుటమొల్ల శ్రయిక్కై యితే క్కేకక్కుచ్చిరుణ్ణుతనై; ప్రయోజనరూపమావతొన్ టిల్లై. ౭.

౧-౨-౩. గాతావున్నుట్టెన్ తొన్ దీయరుక్కు మాకలెన్నుతల్. “అట్టెకళోపోల్” ఎన్నుతుక్కు భావమ్ (రక్తప్పళ్ళ మిత్యాదివాక్యన్ టియమ్). “ఏనాతే మేయ్ తిక్కారాయ్ కొల్లూపజీవిప్పర్ కళ” ఎన్ను తిక్కా వివరణమ్ (కప్పక్కలియెత్తాది).

ఏరుప్పత్తే యెరుప్పత్తే ప్రయోజనమ్ (ఏనేనేత్తాది). “విధేదచపురస్సాలాన సత్తేకనమ హేషుణా” ఇత్తాది. “కణైయెట్టారే యేట్టి యెరు మెయ్ తి” ఎన్ను తుక్కు భావమ్ (మహారాజరిత్తాది). “ఏన్ ధీ” ఎన్ను తుక్కు, “మరముమ్” ఎన్ను చరణ్ణుక్కు భావమ్ (ఒన్రిరణ్ణాలేయెత్తాది). పుణ్ణ - ప్రతిభూ. “ఎన్ను” ఎన్ను తుక్కు భావమ్ (ఇడవేణ్ణువతొత్తాది). వివరణమ్ (ఎకాకార్యమిత్యాది). సానుళ - ప్రయోజనమ్. వివరణమ్ (పుటమొల్లై). ౩. మేళాస్యయి.

౨-౨-౩. సున్ను వేన్నుకై - సత్తయ్ తుణ్ణుకై. పుణ్ణ - లెప్పముమ్, ప్రతిభూవుమ్. ౭.

౩-౨-౩. ఇరణ్ణాన్లుట్టు (తుణ్ణాయ్ త్తూర్వమహువార్ పోల్) కిప్పిన్ ధాకాణ్ణే, “తన్వంవయ్ సోపిన్ న్నాదోమ్ మే సోకంయ్ తుం శుభ మ్మచ్చు”. “సుగ్రీవంరాసుగో వాక్యమిత్తువాచప్రహ్మచ్చివత్”, — మహాభారతే సంధవవర్ణణి, “వృష్ణీ ప్రవీరస్తుకురు ప్రవీరానామ్ న్న మానస్సువారోహిణీయః । బగామతాం భాగ్దవకర్తృచాలాం యత్తాపానతేతేపురుషప్రవీరాః”, — (కణైయిత్యాది). “వైష్ణవే, “విభేదవ పురస్సానాన సత్తేకనమ హేషుణా । గిరిం సాతలన్దో వ్రజ జయన్ ప్రత్యయ వదా”. ౭.

తాత్పర్యము. — మింగుంపులు మీయెద్దనమన్న వటమిమ్మలనుగా పొడువారినెనుండి మీదనములనపహరించి తరువాతిమిమ్మలను విడిచి పట్టిపొరుగుగాన వారినివచ్చుక, ఒక నాణముచే సప్తసాలములను భేదింపిన ఆవద్యాంధవుడైన శ్రీరాముని సేయాశ్రయించి కట్టించుడు.

మూ. — హుళక్ కై యుణ్ణాయ్ చెల్ల క్కాణిట్టిర్ నీయెన్దేర్ న్నియవర్. ఇరుళ్ కొడున్ ప్పెన్ త్తిన్ కాణిలెన్దే యెన్నునమిల్లై ॥

మరుళోకోళే తైయ్ తుళుర్ ముణ్ణవడమతురై ప్పిటన్దాణ్ణు. । అరుళోకోళాయ్ తయ్ తలల్లై క్కణ్ణిర క్కేడి ॥

ఆ. — (సానుళ కై) ఇప్పడి స్వప్రయోజనపరరాకై యారే ప్రయోజనముకళి హుళుదీ, దారిద్ర్యావత్ విడుమ్ స్వభావరాన పరోకత్తివిట్టు, ఆవత్సభానాన క్కణ్ణుడైయ క్కపైక్కు విషయమాయ్ తయ్ తలల్లై క్కణ్ణిర క్కేడి.

అర్చన. — కృపారుళ్ ఉడ్డాయ్ (౩) కెల్లక్కాణిల్ పోద్రీయెన్టు ఏదోలు (౬) ఎమ్మవర్ ఇరుళికొళతుప్పత్తు ఇన్జై (౯) కాళిల్ ఎన్నే ఎన్నురు (౧౦) ఇన్జై మరుళికొళ కేయై (౧౫) అనురర్ మగ్గ వడమతురై (౧౮) పిఱన్దాఱు అరుళికొళ ఉడ్డాయ్ (౨౧) ఉయ్యలన్దాల్ ఆరణ్ ఇన్జై (౨౪)

అర్చన. — అనన్దము, అనిష్టనిరాసకనాన కృష్ణనుడైయ కృపాపాత్రమాకిలగు శేఱుమతలిరైయెన్దొర.

కైయిలే, అర్చన. ఉడ్డాయ్, (౩) కెల్ల క్కడ్డార్ కళాకిల్, మజ్జాశాసనమృణ్ణి, అవళకొడు తత్తెక్కైయిలే యేదోలు కొడ్డెపెట్టిర్ (౬) యిన్దాఱిలతమిపోళానిప్పరై; అజ్ఞానతమఃప్రచురమాయ్ దుఃఖోత్తరమాన, దారిద్ర్యమ్, (౯) కణ్డార్ కళాకిల్, ఐయోన్; ఎన్ను కృపైవణ్ణునామ, (౧౦) ఇన్జై, జగత్తుక్కు నెళ్ళాకలజ్జుమ్మడియాన, ప్రవృత్తికైయెడైయ, (౧౫) అనురర్, కలజ్జుమ్మడియాన, వడమతురైయిలే, (౧౮) అనతరితకృష్ణనుమగు, కృపాపాత్రమాన, శేషభూతరాయ్ కొడ్డె, (౨౧) ఉజ్జీవింకిలగు, శేఱుమతలిరై. ఇన్జై. (౨౪)

అర్చన. — శేతిళో ధనము ఉండి (౩) నవమాడు మన్న దానిని చూచినయెడల నీవు శేషముగా నుండవలయుననిస్తాత్రమచేసి (ఇచ్చిన దానిని) కిటికొని (౬) (పూర్వమగునై) పోదురు అజ్ఞానమునగు గుంజేయు మన్నదియు దుఃఖమునగు గుంజేయు మన్నదియు నైన దారిద్ర్యము నూ (౯) చూచినయెడల ఆయ్యా అను వారు మాడ (౧౦) లేరు. (లోకులను) భ్రమింపజేయుచున్న వ్యాపారముగల (౧౫) అనురులనశించు కలజ్జు ఉత్తరమందున్న మురురానగరమందు (౧౮) అనతరించిన శ్రీకృష్ణునికి కృపాపాత్రమైన దానురై (౨౧) ఉజ్జీవింకిలగు (శేఱు) రత్నము కనుతమనుమి (౨౪)

ఈ. — మూన్దామ్మట్టు. అవనైయెట్టిదొర, ప్రయోజనముల్కపోతు బుక్కళాయ్ కొడ్డెడి, ఆపత్తు వద్దాల్ పారొప్పొరుమిల్లై; ఆనపిన్బు, నిరుపాధికమాక వాపత్తుఖనాన కృష్ణనుడైయ కృపాపాత్రమాకైయెట్టియ శేఱురత్తకరెత్తయెన్దొర.

(పారుళ్ కైయెడ్డాయ్ చెల్లెక్కాణిల్) ఇవన్దాకెలనల్ తై యెన్దొప్పతు ముడివతు శేమిప్పతాయ్ పోరా నిఱుమిటే. పారుళానతు కైయిలేయెడ్డాయ్ పోరక్కాణిల్. (పోద్రీయెన్టు) పరనమృద్ధ్యేక ప్రయోజనమై పోలే వాకైకొల్లువర్. ఉన్కిన్నమును కిట్టిచ్చిరై పెరుక వేణుమెన్దొరళల్. “నమనమృద్ధియేతనకు ప్రయోజనమాయి రుచ్చామెరువనన్దావతే!” ఎన్దు కుళిరప్పార్ కుమ, ఇవనినినమక్కుక్కణ్ణుమాట్టానెత్తిందవాటే (ఏదోద్రయెన్దు) ఇన్దొళికాళోవాక వెన్దువల్ దొడ్డియెన్దుపురళల్. (ఇరుళిత్యాది) అజ్ఞానానమామాయ్, దుఃఖమేతు వాయిరుక్కిలై

ఉ. అ. మూన్దామ్మట్టు (పారుళ్ కైయెత్తాది). “పారుళ్ కైయెడ్డాయ్” ఎన్దుతోడన్జి, “ఇన్జై కణ్డీరరణ్” ఎన్దు మళవుమ కటాన్జి. తవతాకై (ఆవనైయెట్టిదొరత్యాది).

కాణ్ణెక్కుప్రసక్తియెన్దు (ఇవన్దానిత్యాది). శర్దాళమ్ (పారుళానత్యాది). “పోద్రీ” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (పరనమృద్ధిత్యాది). శొల్లువవాకై తన్నై విశదీకరికొరై (ఉన్కిన్నమునుత్యాది). కిట్టిచ్చిరై - కాళికై. కణ్ణుమాట్టా - నిర్దయాకమాట్టానెత్తవడి. (ఎన్దుకొనవాటి యెన్దు మళవుమ్) ఆవతారికై. కొళికై - ఉడైతాకైయాయ్, అజ్ఞానానమామెన్దుపడి. ఇన్జై - ఇల్లామై - దారిద్ర్యమ్.

అ. అ. వి. ధనవానావళ “తనమక్కుప్రసమజ్జెన్దుపిఱతీయపోకితార్” ఎన్దుచాచిదు, దరిద్రనెన్దుతోద్రయమ్మడిక గ్ధాధారాయ్ త్రిరమానిఱు, ఎన్దు శేపారుళ్ కైయెడ్డాయ్ చెల్లెక్కాణియొడియెన్దు; ధనోద్రేకమానతు ఇవనైపిఱతీయాతవడిమై అక్కొట్టాతేతేయియ మునుడివణ్ణుకై యాతయెన్దొరక్కొన్దొరియమెన్దొర (ఇవన్దానిత్యాది), అవళకైయిలే ద్రవ్యమితజ్జగుక్కుప్పత్తుత్తుక్కొల్లూమెన్దొరవభినన్దు, చ్చూనము త్రితేకవక్కొచ్చెయిలే ఆపాత్రప్రతితియలే యవమకక్కుమరా రైకొల్లునరెనిఱువతు (పరనమృద్ధ్యేక ప్రయోజనమై పోలే) ఎన్దు తుక్కుతాత్పర్యమ్. — కిట్టిచ్చిరై పెరుక వేణుమెన్దు - ధనమముడికైక్కుప్పడైవై పరక వేణుమెన్దుపడి, కళ - కృపై.

(3) తిరువాయ్మొళి - ప - ౧ - తి - కొడ్డెపెట్టిర్-3-పా-పొరుళ్ళై వ్యాఖ్యానస్థో.

ఈ-వెలుమైయెక్కొణి. (ఎన్నేయెగ్బారుమలై) ఐయోవెన్నామలై. పిత్తైళిరునజైయారైయర్, (ఒరువ నుక్కిట్టారువకా-వెలువియనావతు, అవనాలే నమృధనానవనవనై ఎకా) ఎన్నుతల్, ఇనకాగృహత్తిలే వన్నెరునాళ్ కాల్కట్టువిప్పొత్తళైయ్య, అవ్వుళివాళే ఇన్నానిన్నానుక్కుబన్దువాకాతే! 'ఎన్నివళవుకొణ్ణు జీవిక-లాయున్దాల్ అవ్వుళుళైయ్ వారిల్లై' ఎన్నుణిప్పర్.

(మరుళిత్యాది) పొరుళ్ళై యుణ్ణాయ్ చెల్లక్కాణాతనవు మూత్రితుండై యవాప ప్తెప్పొక్కైక్కాక అకర్ వత్తనానతాకావద్దనతరిత్తుత్తువా నెరువనుణ్డెనిటతుమేలే; చేతనర్ నెట్టేలేయరుళ్ళ కుడిపురుదుప్పడియాన ప్రవృత్తికలై యుణ్ణి యవాసురనర్దుముడియముప్పడి, ఒరునరపేక్షియాతిగుక్కతానేనద్దనతరిత్తు రక్షిక్కుమవనుక్కు. అవనుక్కు నామ్ తెయ్య కేణ్ణువ తెన్నెన్నిత్ (అరుళ్ళొళిత్యాది) కృపాచాత్రమానశేషభూతరాయ్ కొణ్ణుజ్జీవిక్కిలల్లతు. అనకావణ్ణు మరుళై విలక్కాత్తోయియు త్తనై యేవేణ్ణువతు; తన్నురుళ్ళొళియై, (ఉదారాః) ఎన్నుమవనితేయవకా. ఇవ స్వకల్పితుక్కుమేట్టువకొళ్ళొళిలావత్తిల్లై; అవనుక్కుమితుక్కు మేట్టెయ్యవేణ్ణువత్తిల్లై పూర్ణనాకై యాలే. నమృధమో న్నాభావికమాయురద్దతు, ఇనకాపురునిన్దనంశముణ్ణాకిల్, లికాపేతాకనినై త్తిరుక్కుమవనాయురన్దా, ఇనివిలక్కా మైయితేవేణ్ణువతు. (ఇల్లెక్కేరిరనే) రక్షిమానతిత్తోన్దుమే; అల్లాతతెల్లామనరథ్తోడతల్లకట్టమి త్తనై. కిటుప్ర పై, (గునిచ్చాడు) 'ఎన్నునెరుప్పిలే వైవెక్కుమాప్పొణేయిరుప్పతోన్దితే పుణ్ణువకా' రక్షిమాకనినై త్తిరుక్కుమవనై. ౨. ఆరురేణ యథాప్రాతి ధనవ సంధనేచ్చయా. | తథాచేదివత్తకరారం కోనముచ్చేతబన్ధనాతే | స్త్రీత్రమ్మణ్ణిప్పొద వాననై యాలే ఉన్నెప్పొక్కాన్దతియోనిట్టున్. ఇప్పడి సుత్తిక్కిటతు ఉదారనై యోవెన్నిత్ (ధనవస్తమ) * ఓర్

శీ-౨|| 'ఎన్నే' ఎన్నతుక్కు-ఎకా-ఎన్నారుమిలై యున్దా నైరమ్మిమిత్తు, అతుక్కు-సంచావమ్ (పిత్తైళిరునజైయారైయర్). అన్ని కే-ఎకార్థమేయాయ్, ఎన్నే యున్దానుమిట్టామైయికా చరమావధిక్కు-సంచావమాత్.

అను కొల్-కుళికావాళొయ్యై వడి. అప్పడివిలక్కా-తోబీదాల్ కన్దనినై త్తిరుక్కుమోవెన్న (తన్నురుళ్ళొళియై యిత్యాది). విలక్కా-తమాత్రతాళే 'ఉదారాః' ఎన్నుమా-దుమావెన్న (ఇనస్వకల్ప-లిత్యాది, విలక్కా-మైయితేవేణ్ణువకుఎన్నువళవుమ్). అవప్పడి యిరున్దాలుమవకా పగుమైక్కే-డాకవివక వచ్చెయిడ వేణ్ణాపొదన్న (అవనుక్కుమిత్త్యాది). ఒన్నుమిల్లాతవివచ్చక్క-లితే, విలక్కా-మైయిత్ర ప్తొణ్ణు కొప్పైవణ్ణుకేక్కు పాకువగుళిచ్చెయ్కతార్ (సమృధమోవిత్త్యాది వాక్యవియతాళే). పురుననిన్ద వత్తమ - అభిక్కుమంకమొనడ, 'అల్లాలిత్త కణ్ణిర్' ఎన్నుతాల్ ఫలితమ్ (రక్షిమావత్తత్త్యాది వాక్యవియమ్), ఇతు - అరుళ్ళొళియై. 'ఇత్తోన్దుమే' ఎన్నితెకా, వేణు రక్షకర్తయోవన్న (కిటుప్రత్యయిత్యాది). సున్దిచ్చాడు - కున్దయణిక్కొక్క. అనుమతిమాత్రమ్ కొణ్ణు అనకారక్షిక్కు-మెన్దెక్కు. ప్రమా ణమ్ (అదరేసత్త్యాది). 'ఆరురేణ యథాప్రాతి ధనవ సంధనేచ్చయా. | తథాచేదివత్తకరారం కోనముచ్చేతబన్ధనాతే' స్త్రీత్రమ్ ప్రతిపేధన్యో తికమొన్దుకరుత్తు. 'ఆదరేణ' ఎన్నతుక్కు-భావమ్ (స్త్రీత్రమ్మణ్ణియిత్యాది). 'ధనవస్తమ' ఎన్ను - అన్దివివేయాంతుకుప్పాయ్, ధనము అ-అ-వి. ఐయోవెన్నానుమిత్తయ్యైతు-జియర్ వాడై. (తన్నురుళ్ళొళియై యిత్యాది). తన్నుక్క-లితేమన్దప్రయోజనా న్దరన్దయశే షీత్తాల్, 'వేతొరువర్ పక్క-లితేపాకా లేనవుక్క-లితేమన్దై యేవేషీప్పతే' ఎన్నుతిరువుళ్ళిత్తేకొణ్ణు, అనకారక్షిక్కు-సర్వస్వదానముణ్ణు కిత్తార్ కళిన్దరుక్కుమవకా, విలక్కా-మైయైదయర్ క్కురుళ్ళొళిల్ల వేణుమావెన్ని వాక్యత్తుక్కు-తాత్పర్యమ్. విలక్కా-మైయిత్రమ్మారుమా, లికా-పెరుమైక్కే-డాక వివచ్చక్క-లితే అధికప్రయోజనమ్ వాణ్ణొణ్ణొలోవన్న; అకిన్దాననావివచ్చక్క-లితే యవనుక్కు-త్తక్క-తోన్దుమలై యున్దాల్ (ఇనస్వకల్ప-లిత్యాది).

జీ-ఆ. నాటకము (ఆరణ్యకాంధీ), “ఆమెక్కప్పుట్టార్ - ఇరణ్ణిమ్మో”, ఎమ్మెల్సీ, “చణ్-పుకణ్-రణ్”, ఎమ్మెసీ, పున్ జటాన్ తవతాన్ (శిలాయితాంధీ).

౧౨ తిరువాయ్మొళి.—ప - ౧ - తి - కొద్దపెట్టే - ౫ - పా - శతిరమెన్దు వ్యాఖ్యానము.

ఈ.అక. ఉపకరితారవిషయ త్రితీయవకారమాకనినై తిరుప్పావడియనునదియు, ఇవ్వర్థక థైయైక్కిడన్దువర్తికిరి-అ వితాల్ ప్రయోజనము? పన్నెయి ట్టమెయితవన్దు మవేషితకాలత్రితవన్దు తవువానెరువనున్దు, అవనై యాశ్రయిత్తు ఎన్నెత్తువ్వుక వ్వాన్దోళి. (వడమతున్నై యిత్యాది) బరువరవేషియాతే యరుక్కచ్చెయ్తే, ఇనల్ న్నిన్నుడై య రమణార్థమాక తానెన్ను శ్రీమధురై యి తే యవతి తననుడై యు నిన్నేతుకోవకారకమాన సాశీల్యసాలభ్యాది కల్యాణగుణాదీ సమకు రక్షకమెప్పుట్టివత్తు ప్పోకై యొట్టియ. (ఇల్లకడ్డీశతిరే) నెల్ న్నిన్నుత్తు ఫలమొస్తుమిన్ది క్కేయి రుక్కుమెన్నుమతు - ఇళిమ్మిటే; నెల్ న్నియల్పనూయ్, ఫలమకనక్క ప్పటుమటిటే - శతిరావతు ౧ * నమోమెన్ను లితనెల్ న్ని; ౨ * శమణ్కోళి విడిటేఫలమ్.

౪.

జి.అ. నీర్ వరుమ్మడి. “వరుణ్ణెన్నై” ఎన్దుతుక్కిన్దోచ్చొన్నవర్తెయనపదియానిన్దుకొన్దు మేలక్కవతారికై యరుచ్చెయ్తెకిరి-అ (అకవిత్వాదియాలకు, వచ్చెయిట్టమెయిత విత్వాదియాలకు). పోళుకల్ - కల్యాణగుణమ్. పుతిరేకార్థకధన పూర్వకమాక ఇన్దిభా వార్థమ్ (నెల్ న్నియెత్తిత్వాది వాక్యవ్యయమ్). నెల్ న్ని - ప్రయాసమ్. భగవద్విషయత్రిత నెల్ న్నియల్పనూయ్, ఫలమ్ కన్ త్తిరుక్క, మో వెన్దు (నమోమెన్నుకైత్వాది). ఇళిమ్మ - అచారుర్యమ్. క్రమేణాస్వయం.

౪.

జి.తి.—నాల్మాట్టు (అరణమామత్వాది) (వరుణ్ణెన్నై) అరణ్యకాణ్డేపడకే. “నతేమ్మమధ్యమా” ఇత్తాన్దొక్క. ఆయోధ్యాకాణ్డే పకపరతనగ్గేసుమా నేతుమాగతాన్ మాతాన్ ప్రతి పితాదికళలప్రశ్నే భరతవాక్యతయోక్తి, “కచ్చిత్తుకుళిరా నా సితి” దశరథోమమ | కచ్చిదారోగ్యతా రామేలత్తణవనుచాత్తిని || ౨ || అర్యాచధర్మ నిరతాధర్మజ్ఞాధర్మదర్శిని | అలోగాచాపిశాసల్యా మాతా రామస్యదీమతః || ౩ || కచ్చిత్తునిత్రాధర్మజ్ఞాభసనిత్తణస్యయా | శత్రుఘ్నస్యచవీరస్యసాలోగాచాపిమధ్యమా || ౪ || అత్త కామా సదాచర్ణీత్రోధనా ప్రాజ్ఞమానిని | అలోగాచాపిమేమాతా కైతయీకిమవాచచ || ౧౦ ||” ఇతితస్మాత్సోత్రదృష్టస్తతయోక్త ఇతిమాన్ద ప్యమ్ ; ప్రకరణేతస్యోద్యత్తాన్త.—అరణ్యకాణ్డే, “భిరైదశరథోయస్యాస్సాధుభర్తరతమృతః | కథన్న సామ్మకైతయీ తాద్య శీక్రూరదర్శిని || ఇత్తిచలత్తణోవాక్యం స్మేహద్భురీవతిధార్తికే | పరివాచంజనన్యాస్త మనహన్ రామహోబ్రవీత్ || నతేమ్మమధ్యమాతాతి గర్వితవాక్యభవన్దు | తామేమ్మమనాభస్య భరతస్యకథాంకురు”.

౪.

తాత్పర్యము.—మనకాపత్తు వచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కాపనిన దనములనిచ్చి యనుసరించిన వారు అదనమును దీసికొని యావచ్చుమయనుండు విడిచిపెట్టియో పోదురుగాన వారినివదిలి, నిర్దోతుక కృపచెతనవతిరించిన అపద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునినే యాశ్రయించుడు.

౪.

మూ.—శతిరమెన్దుతమెత్తామేశన్దుతి త్తిన్నెట్టియార్ | మతురవోన్దురువరతే వైకిమన్దొన్దులువర్ |

అతిరకొళి శెయ్కై యతురర్ ముగ్ధవడమతురై ప్పిఱదాల్లు | ఎతిరకొళాయయ్యలల్లాలితకడ్డిరిన్దు మే || ౫ ||

ఆ.—(శతిరమెన్దు) శతిరాకవాహ్నినిన్దోమెన్దు తన్దైతాత్తాళేయిడైన్దు, ఇనియపేయ్యక్కైయిడైయి స్త్రీకన్దుడైయ మధురమాన భోగజ్ఞరై భుజితవకళే, భుజిక్కైక్కి డానయోగ్యతై తునిసవాతే యవరకళాతే మికవుమ్ పరిభవిక్కుచ్చువర ; లోకమెల్లామొరు మ్మడియన్దు ప్రవృత్తికైయిడైయ వసురర్ ముగ్ధుడియోక వడమతురై ప్పిఱదాల్లు స్వాగతాదికట్టణ్ణి యెతిరకొళుమ్మడియోరా యయ్యలల్లాల్ నేలునుఖమై యెన్దితార్.

౫.

అన్యో.—శతిరమ్ ఎన్దు తమై (౩) తామే శమతిత్తు ఇక(౬) మొట్టియార్ మతురమ్ పోకమ్ (౭) తున్దొవరతే వైకిమన్దొన్దులు (౧౧) ఇయవర్, అతిరకొళి శెయ్కై (౧౫) అతురర్ ముగ్ధ వడమతురై (౧౮) పిఱదాల్లు ఎతిరకొళి అళాయ్ (౨౧) యాయ్య లల్లాల్ ఇన్దుమ్ ఇతై. (౨౪)

పన్నీ. - అనన్దరమ, తజగుమ్మ భోగ్యతయాస్వీకృతకళాన స్త్రీకళముతవాతపడి క్లేశపుర్; క్లేశనివర్తకనానకృష్ణనై యభి గమనమ్మణి యాశ్రయిక్కుమలొట్టియ వేణుసుఖమితై యెన్దిజార్.

అభిసవినయ తైవళికరిక్కువల్ల శతీరయదైయోమ్, ఎన్దు తజ్జై, (౩) త్తాజ్జే, సంవదిత్తుకొన్డా, ప్రముఖసరసమాన, (౭) వా రైయైయదైయరాన స్త్రీకళుడైయ, ఇనితాన, భోగ తై, (౯) పూర్ణమాకవమభవితవళికళే, కాలానరత్తిళే, అవళికళే అవమానాది కార్యమానవివితీభల తై, (౧౨) పెణువర్. లోకత్తుక్కు మిక్కుమలత్తిరైయనికై ప్పిన్దైయ, స్వభావమాకవుడైయ, (౧౫) అనురకళో, నళిక్కుమ్మడి, వవమత్తురైయలే, (౧౮) అవత్తిరనానకృష్ణమక్కు, అభిగమనకర్తాకళాన, కేవలభారాయొన్డా, (౨౧) ఉజ్జివిక్కిలల్లకు, వేణు నిరతిశయసుఖమ్, ఇరై, (౨౪)

అర్థము. - మంచికపాయముగలవారము అని తమన (౩) తామే తలచి, మధురమైన (౭) మాటలుగలస్త్రీలతోఁగూడ సుఖకరమైన సంభోగాదులును (౯) అమభవించినవారే, కొంతకాలముగడచినతరువాత వేణుకటిని (అవమానమును) (౧౨) పొందుదురు. లోకమదురుసల్లు వ్యాపారములుగల (౧౫) అమరులు నశించునట్లు ఉత్తరమధురానగరమందు (౧౮) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి అభిముఖ్యముగల దాసులై (౨౧) ఉజ్జివిచుటతప్ప (వేణు) సుఖము లేదునుమి. (౨౪)

ఈ. - అజ్ఞానమ్మట్టు తజ్జై పెణావిడిల్ ధరిక్కుమాట్టాతపడిన్దిగైకళాన స్త్రీకళాలేయావత్తువన్నాలికళుమ్మడువర్; అనప్పిన్లు, ఏకప్రకారమాక సిగ్గనానవనై యాశ్రయిక్కుమలొట్టియ వేణుసుఖమితై యెన్దిజార్.

(శతీరమెన్లు) శతీరాక వాధ్రొనిన్మొమ్మ. “నాన్దాతిరర్, నాన్దాతిరర్” ఎన్దాయ్మిలు ఇరుద్దలేతుడియాక తన్నామెనినై త్తిరుప్పతు. (తన్నెత్తామే శమృతిన్లు) తజ్జై త్తాజ్జే శేవృత్తు - తాజ్జేయిచ్చెన్దు. అల్పమియద్రోయైయడై యనాయగుక్కుమవళ, “అక్లేనమ్మై శతీరక” ఎన్దునినై ప్పిన్దొక్కటవా, నామతిలే మేలెల్లు త్తిన్దుత్తర” ఎన్నుమ్; ఇవ్వసదన్య ప్రవృత్తిక్కు వేణుసహకరిప్పారై క్కిన్దై యాతే; తానేయితేయళ్ళుతు. (ఇజ మొట్టియార్) ఇనియపేచ్చెయిడైయరాయరున్దుళ్ళవర్కళుడైయ. అక వాయ్మయిర్క త్తియాయురక్క చెయ్లేమయమ్, ప్రణయసరసమానపేచ్చాలే నళికరిక్కువల్లనర్కళో. (మతురపొకన్దుద్రోవనరే) మధురమానభోగతై, అవర్కళుడనే నెన్దుభజితవర్కళే. (వైకిమద్రోన్దుణువర్) భోగత్తుక్కుప్పాన్దానయహావనముమ్, అత్తుక్కుకై ముతలాన ద్రవ్యముమ్మోమే;

నీ-అ. అజ్ఞానమ్మట్టు (శతీరమెన్లుది). “ఇజ మొట్టియార్ మతురపొకన్దుద్రోవనరే వైకిమద్రోన్దుణువర్ - ఎతిరొకాళాయయ్యలొలై త్తకణ్డిరిన్దుమ్” ఎన్దైవద్రోక్కుటాట్టితవతారికై (తజ్జైయిచ్చెన్దు). కీద్రో, ప్రాపకాభాసజ్జైచ్చొత్తిద్రోయిఇతిల ప్రావ్యాభాసజ్జైచ్చొత్తిట్టకీటు. “వదమత్తురైప్పిన్దొక్కటమ్” ఎన్దెయాలే - ఏకప్రకారసిగ్గతైసిగ్గమ్.

“తన్నెత్తామే” ఎన్దు బహువచనతైయటొన్దుర్థరమ్ (నామశతీరరిత్యాది). ఇరుద్దలేతుడియాక - ఎల్లారుమొక్క, శమృతిక్కుమ్ ప్రకారమేలెన్దు (అల్పమిచ్చెన్దు). ఇయద్రో - ద్రవ్యాద్యాధిక్యమ్. (ఇరుక్కుమవళ) ఎన్దుత్తుక్కు, (ఎన్నుమ్) ఎన్దుత్తోడైయన్దుమ్. అక్లేయ్దుతు - సజ్జైయలే యెన్దుపడి. నమ్మెయెన్దు-సాన్దతిశయన్దోద్రోయిట్టకీటపడి. “తామే” ఎన్దువధారజార్థమ్ (ఇవ్వసగళ్యేత్యాది). “మొట్టియనినైయచ్చొన్దుత్తుక్కు వ్యావర్తక్కు (అకవాయత్యాది). ఇన్దుడతిరే ౧ “మధుత్తిరనివాదియోమితం వ్యాదిహాలామేవ కేవలమ్” ఎన్దుతమసజ్జేయమ్, “మద్రోయి” ఎన్దుతు * మతురపొకన్దుత్తుక్కు మద్రోన్దొనవభవమెన్దుపడి. వైకిమద్రోన్దుణువర్ - శతీతుకాలమేనైవాతే పభవతైయడైవర్కళెన్దుశతీరార్థమ్ వైకి - కాలానరత్తిళేయెన్దుపడి. మద్రోన్దుణుమ్ ప్రకారమేలెన్దు (భోగత్తు

అ-అ-వి. అకవాయ-వ్యాదయమ్ మయిర్క-త్తి-తురమ్

ఈ పదార్థము మాత్రే మాత్రాతే; అస్మాద్విభజ్యతీయోయరుక్కుమీవరోధియాయ్, ముజ్జడ, మనిచ్చి
తే నాలిర్జ్ఞాపక్షే హోలాకాత్మోః” ఎప్పొకళే; (హోజ్ఞోమ్, హోజ్ఞోమ్” ఎప్పొరుక్కుమీవోకాతే; పిన్నవెళ్ళాట్టియై
యిట్టుపరిభవప్రకళి; అతుక్కుమీవోకానే, పిన్నయాడై యిట్టుమిప్పివర్పప్రకళి, అతుక్కుమెట్టునిరాకః
పిన్నకాల్లెమ్మనీ యిప్పురకళి, ఇకాతుకైక్కుట్టిగొమ్మిమ్; ఇప్పిసియాలవరకళాతే పరిభూత రావరకళి.
పివాత్రిలో జిజ్ఞాసమ్ పరిభవత్రైయను సద్విత్తువెఱుత్తు, అతుకకావాయాలగిచ్చయ్య మూట్టుమైయోతే (ముల్
బొన్లు) ఎప్పికాకే.

అవలోకితాష్టలిలింగమకీర్తనయితో (అష్టస్థుతియిత్యాది). శక్తివిశ్లేశకాంక్షిమఖిలము బోధనానిష్ఠ (అంతః
సక్తికత్యాది). వివక్షణ (అక్షతా నేయిత్యాది). ఆధిమఖ్య సమస్తశక్తి మతుకుప్రమాణి (ఆనందకూర్హితత్యాది). "అనంద" అ
క్షాంతపాపమును వ్యర్థత్వాదాననేజనాత్. ఆనందకులసంపత్త్యా నేపథ్యజనాద్యనః ఇత్యధ్యాయోపరణి విశాననతికమద్భుతరాష్ట్రం
ప్రతిస్థాపన. ఇహమతరార్థ (పార్థివత్యాది). పక్షయజుః - స్వనశమక్తి. నామయజునవనైశ్చిదుత్త స్వనశమక్తి. క
లమకనేనానిష్ఠ (అపహ్నయిత్యాది). ఆధిమఖ్యయినగున్నచేదన లేన్నును తైజస్వగర్భి యేష్టకూర్హితతో (తాకానదేవు
మిత్యాది). "నానానేజనాత్" పన్నకులతరార్థ (కాగ్నిసామితియిత్యాది). వత్సకారకశివోద్యోగక్షయ-తిగవ్యవధియ

[illegible]

౧౬. పరమాయ్ మొట్టే. - ప - ౧ - తి - కొడ్డపెట్టిర్ - ౬ - పా - ఇల్లెక్కణ్ వ్యాఖ్యానం.

అర్థము. - (వేణు) సుఖము లేదునుమీ. అయ్యో! (3) నిరతిశయావధిరూపమైయున్న భగవత్ప్రవీరపమున తలచక (పాచీనులైన) (౧) ఎంబకో జన్మించినచిరు, భగవత్సంబంధమునెడిసంతుగల (౯) ఆనాది సగరమైన శత్రుమధురయందు (౧౨) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క కల్యాణములైన సుఖములే (౧౫) అనుసంధించి ఉజ్జీవింపబడకంటే వేణు (౧౮) సజ్జిహముగా చెప్పదగినది ఒకటి లేదు (౨౧).

౪. - అజామ్యులు. నిరతిశయ పురుషార్థతై యుగరాతేమున్నభృగవసేక ముడిన్దుపోనారకళ్, అప్పడియే సజ్జభున్ సరియూడే, ఆక్రితర్కాక వనలేత్తు రక్షిక్కుమననై యే యాశ్రయిక్కుమననై యల్లతు, ఆత్మాపుక్కు హితమిలై యెనిజార్.

(ఇల్లెక్కణ్ నిన్ను) ౧. సర్వసంబంధమునందగితో ఎన్నిజనసార త్రిత్, కెడువికాల్! సుఖలేశముమిలై కిడికొల్. అనా!) భక్తాక్కళాన వుజ్జభుక్కు నానుచదేశిక్ వేణువతే! ప్రత్యక్షము ముక్తిత్తరమాయగుక్క ఉపదేశిక్కిజాడై. (ఉభయమిన్ యాతే) ఉజ్జానపురుషార్థతై నిన్ యాతే. సుఖరూపముమాయ నిత్యముమాయున్నపుడు భగవద్విషయము' ఎన్నవసద్ధియాతే. ఉజ్జానవిల్లామైయెనినై యాతే యెన్నుకీధ్రే కూట్టవమామ్. (తొల్లెయిత్తాది) పక్షేయరాయరుప్పరై తనై పేర్, ఉత్పత్తియనతు వినాశతోడకూట్ట, నడుపుళ్ళనాల్ పురుషార్థతుక్కుడలన్తికేళ్ళు కట్టిన్దుపోనార్. శిలపూణ్ణుక భుడ్డాయ తొన్వినవిడన్దన్ది లేనిన్తి తీయిన్దుపోనన; అప్పడియే. (మల్లెయిత్తాది) సమృద్ధియైయుజ్జైతాయ్, అవనుక్కెన్దు మొక్కలవిరుక్కెయాయ్ పోరుకొనిధ్దాశ్రమమాయ్. శ్రీవాసున నెల్లన్దుభియరున్దువ, శ్రీశత్రుఘ్నార్థ్యో పడైవిడుకెయితుమ్, శృంగారవనతరితుమ్, ఇప్పుడి భగవత్సమృద్ధున్ మూతాతే పోరుకొనిదేశమయిల్లు. (మూతూర్) పక్షేయతాయవరుకొనిపూర్, అక్షేవన్దవశించి శనవన్దయై పుదారమానపుకత్తయే వాయూలే తొల్లియజ్జివిత్తు పోవుతొల్లియ. (మల్లెయిత్తాది) పురుష మేనిన్దువరక్క కాడుక్కల లావతున్దైతనై పోక్కి, శురుజ్జపెరువశురత్తాలే తొల్లలావతిల్లె.

కీ-౨|| అజామ్యులు (ఇల్లెక్కణ్ నిన్ను) "ఉభయ నిన్దయాతే" ఎన్నుకొడక్కి, "మల్లెయిత్తాదుకు" ఎన్నుమళవును కల్యాణము క్రవతారక్కి (నిరతిశయేత్తాది). ఇన్దవతారక్కి "ఉభయనిన్దయాతే" ఎన్నుకొమనిరవర్ధిల్లె. "అన్దో!" ఎన్నుకు-పదభావము (భక్తాక్కళిత్తాది). యుగరావతైప్రత్యక్షమాయగుక్క ఉపదేశిక్కితెన్నున్న (ప్రత్యక్షముమిత్తాది). కృపియాలే యెన్నుడి. వివరణ (సుఖరూపముమాయత్తాది). ఉజ్జానవిల్లామై - సత్యరూపవిల్లామై. సంసారత్తినుజ్జేటన పారమార్థికాకారవ - ఇన్నమిన్దై యెన్నునుకెళ్ళుడి. ద్విశీయయోజనైయిల్, 'ఇన్ను - ఇల్లెక్కణ్' ఎన్నుతుళ్ళు, అత్తెనిన్దయాది యెన్నుకట్టావమ్ ఉత్తరుక్కు-సృష్టయై (శిలపూణ్ణుకత్తాది). మల్లె - సమృద్ధి, అతావమ్ భగవత్సమృద్ధున్మూతామై, కలవిరుక్కె-కొలవిరుక్కి, ఎన్నుమొక్కవితుకలవిరుక్కియొనెన్న (స్వీకారశ్రమముమాయత్తాది). "శురుక్కె" ఎన్నుకుక్కు-భావమ్ (పుజమేయిత్తాది). కాడుక్కల-లావమ్ - వాయ్కెక్కుమ్మడి వన్దికట్టావమ్. వాయ్కెక్కు-దాయ్ వొల్లైకై యెన్నుడి. ఇల్లెక్కణ్ నిన్దుకొడక్కి, పోలిల్లార్-శురుక్కు - మల్లెయిత్తెయెన్నుయమ్.

అ-౨-|| ఇప్పడియరక్కెన్దుయేలేయు ముపతేశిక్కి వేణుమ్మడి యివరకళిడైయ దారాత్తైత్తెయన్, ఇవరకళిడైత్తిలాత్తైయై ర్కొమ్మన్దన దయాభక్తియైయ మనసభిరు వ్యాఖ్యాతావీడు పడుకొత్త (ప్రత్యక్షముమాయత్తాది).

తాత్పర్యము. - నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్ప్రవీరపమున సంసారమయొక్క హేయతన నెలకొనక ముందనేకమంది సగరచిరి, మీన సముద్రమునందు ఆక్రితర్కాక మునలేత్తు యవతరించిన శ్రీకృష్ణుని కల్యాణగుణముల వనుసంధించి యుజ్జీవింపబడి, అంతకంటే మేలు పాయమిలేదు.

మూ.—(మన్ద్రొన్దిల్లై) తలపురుగుచొన్నా మానిలైవుయిర్కుమ్ | శిర్ద్రవేడ్డాశిన్దిప్పేయమైయడ్డక్కళ్ళన్దో |

కున్ద్రమన్ద్రక్కళ్ళే పెన్ద్రైతాయ్ వడమతురైప్పిఱన్దా | కున్ద్రమిలశీర్ కన్ద్రువై కల్ వాన్ద్రత్తక్కణ్డీర్ కుణమే ||

అ.—(మన్ద్రొన్దిల్లై) ఇచ్చురుక్కై మిఱవేళ్ళు వామేవ్వుక్కుమాక్కిఱ్ఱా. వేణున క్రవ్వమిల్లాతడి సత్తేవేణాల్లీజీనూపాయై యెల్లార్ కున్ద్రొన్దిల్లై. ఇతక్కుఁగిఁకారియముమ్, కాలనియముమ్, వేదనియముమ్మిల్లై, “ఇవున్దిపాన్దా” యుక్కరమ్” ఎట్టును శైవులవలె వేడ్డై. స్తుతిమాత్రమేయమైయుమ్. ఇతునిమ్మలమాకిలో వెన్దిల్; ఇతుశేయ్తాల్ మున్దు మున్దువైయున్ద్రై. ఆత లాల్, ఆ శీర్ల క్కైకి వడమతురైయైపిఱన్దానాన పకుమేయ్కు మాయమైయ పేయప్రతినికమాన కల్యాణ గుణవైయనసనియై యోళ్, ఇలొన్దా సేయమైయు మెన్నుమ్మిడి భోగ్యమాయ్, యా క్రమమాయరుక్కు మెన్దితార్. 2.

ఆధ్వ.—కున్ద్రు ఒట్టు ఇల్లై (3) కురుగ్గి శోన్న్దుమ్; మా (౬) కలత్తు ఎవుయిర్కుమ్ శిర్ద్రవేడ్డా (౯) శిన్దిప్పే అమైయుమ్; క్కణ్డీర్ కళ్ళ (౧౨) అన్దో కున్ద్రుమ్ అన్దు (౧౫) ఎన్దో పెన్ద్రుమ్ తాయ్ (౧౮) వడమతురై పిఱన్దా కున్ద్రమిల్ (౨౧) శీర్ కన్ద్రుమ్ పికిల్ (౨౪) వాన్ద్రత్తక్కణ్డీర్ కుణమ్ (౨౬).

పన్నీ.—అనన్దరమ్, చిన్ద్రామాత్రమలభి నాన కృష్ణగుణానుసంధానమ్మిడ్డి కాలతత్త్వనిమిత్తనైయుమ్ వాన్ద్రైప్రాప్తమెన్దితార్, వేణు, వత్తస్సమాయరుప్పత్తిన్దు, ఇల్లై (3) సద్భిహేణ, శుభ్రుక్కుచ్చొన్నోమ్; పెరియ, (౬) భూమియై, ఎల్లావత్తాక్కు శుక్కుమ్, పరక్కు వాయనప్పడవేడ్డై, (౯) చిన్ద్రామాత్రమే, అమైయుమ్; ౧ “అయాన సురశోస్స” ఎట్టుప్రసివన్దో (౧౨) వియోగ్! ఇన్దనుకరమార్గమ్మలభి ప్రమల్లవాకిలమ్, అరథకరమ్, అల్లవే, (౧౫) ఇప్పడిన్దు ర్దవమే తెన్దిల్; ఆత్మతేభ్యనాయ్, అజ్ఞ మారపనక్కు శుక్కు, రక్షకమాయ్కొన్దై, (౧౮) : వడమతురైయై, అనతీర్ల నానవన్దైయ, అమేన్దినిరపేక్షమాక ఆత్మతసరత్తైక ప్రయోగనమాన. (౨౧) గుణవై, శువశేమభిధాతై యప్పడివుత్పత్తివన్ది. ౨ “సర్వాన్ కామాన్ సమస్తుతే” ఎన్దిఱడయై యాన దాత్మభావిగుణానుభవమ్మిడ్డి, (౨౪) వాన్ద్రై క్కణ్డీర్, శుభ్రుక్కు సప్తభానమాకైయుమ్, ప్రాప్తమమ్ (౨౬). 2.

ఆర్యము.—వేణు ఒక శపాయమ్ శేదు. (3) సంగ్రహముగా చెప్పితిమి. కొడ్డ(౬) భూమియై సకలప్రాణులకును ఆయాసపడ వలదు. (౯) తలపుమాత్రమే చాలాన చూచితిరకదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా). (౧౨) (దీని తెలిసికోసకయిండుట) దుఃఖభక్తముగాను న్నున. (దీనికి ఫలమునిద్దివకపోయినను) దోషముకాదు. (౧౫) మాకత్వస్తభవుండై గోవులను రక్షించినగొల్ల వాడై (౧౮) శుభ్రమగురా పురియందు అనతిరిచిన శ్రీకృష్ణునియొక్క దోషములేని (౨౧) కల్యాణగుణములను అభ్యసించి ప్రతీదనమున (౨౪) జీవించుట స్వరూ పానురూపమైనదనిమి. (౨౬). 2.

ఈ.—పన్ద్రొమ్మట్టు. భగవత్సమా శ్రయణ తినుడై య వెళిమైయు మినిమైయుమరుళిచ్చెయ్కీఱార్. (మన్ద్రొన్దిల్లై) ఇత్తోడొక్క వేణ్డొలవతిల్లై యెన్నుతల్, ఇవ్విత్తెచ్చొల్లి వేటారుహతు వేటాన్దొచ్చొల్లు కిఱ్ఱా నెన్దిరుక్క వేడ్డావెన్నుతల్. (కురుగ్గిచ్చొన్నామ్) ఇతుతన్నై ప్పెప్పిఱచ్చొన్నామ్, ప్రపవ త్రిక్కవియ

శీ.—అ॥ పన్ద్రొమ్మట్టు (మన్ద్రొన్దిల్లైయత్తొది). “శిర్ద్రవేడ్డాశిన్దిప్పేయమైయుమ్; కున్ద్రమన్దు” ఎన్దిఱడక్కల్లాక్షితవతా ర్థక (భగవత్సమాశ్రయణోత్తొది).

ఇత్తోడొక్క వన్దుతు — “శిన్దిప్పేయమైయుమ్” ఎన్ద్రైవేన్ద్రు. ప్రపవతీయాదొక్క వేణ్డొలవతోరుపాయా న్ద్రమైయెన్దుమినిన వర్తుక్కు భావమ్; ఎకావారైయై “విశలభికివాక్యమ్” ఎన్దిరుక్కవేడ్డై, “ఆప్తమ్” ఎన్దువిశ్వియై జోశేన్దిర్రామర్తుక్కు భావమ్. “కురుగ్గి” ఎన్ద్రుకుళ్ళు శుద్ధిమైయ సద్భిహేమన్, అర్ధమైయనుగ్రహత్వముమెన్దిర్రాదు. ఇల్లైయరుచ్చెయ్కీఱార్ (ఇతుతన్నై

అ.—అ॥ 3 “తస్మాన్ద్యై సమేపతనామతిరక్తమానః” ఎన్దిఱడయై ప్రపత్తుపామే సర్వోత్కృష్టమ్, మన్ద్రైయపా యజ్జలితుహతై యత్కృష్టమల్లవన్దుమినినవర్తుక్కు భావమ్. ౧.

ఈ - మామ్యునిజొల్లై యట్టిక్క, మగ్రహమాకచ్చొమ్మైమ్. (మానిలత్తు) ఇత్తుక్క ధికారికల్ సనసార్ త్రితే. ఇవ్విధ్ధ
త్తుక్కచ్చిమార్ పరమపద త్రి లుళ్ళారాకియమ్, ఇవదేతత్తుక్క ధికారికల్ సనసార్ త్రి లుళ్ళారెన్దై. (ఎవ్వియిర్ కుమ్మైమ్
ఇతధిక్వతాధికారమదై, సర్వాధికారమ్. (శిర్దిరవేన్దా) అయిన్కవేన్దా. శిర్దిరుత్ - శిర్తితులాయ్, పరక్కవే
చ్చొల్లై. ఒరక్కవారమ్ వేన్దావెదదడి. (శిర్దిప్పేయమ్ యున్దేర్కల్) ఉన్దెనిరవేతుమాన చిన్దామాత్రమ్ యమ్మై
యమ్మిన్కవేల్. (అన్దొ) “నన్దురక్క క్కీట్టిసనైయమ్ వై విన్దైక్కడలావతే!” ఎన్దు - అన్దొ! ఎన్దెత్తార్.

(కుబ్జమష్ట) కీడ్స్ చొన్న వస్త్ర కళ్యాణ మిల్లయేయాలమ్, ఇతుశోన్నాలు ముజ్జతేలైయిల్ ముద్దుఱము
 న్మమిషేవ్దాతు, ౧ “యోవసాదన ఉప్యతామ్ - చాతర్దేవేతికృషేతి” ఇవ్యసాయత్తుక్కు ఫలమిల్లై యానాలుమ్
 ఇతుతాళే ప్రయోజనమ్ పోకుమైన్. (ఎక్కోపెత్తతాయ్ వడమతురై ప్పిలన్దా) వస్త్రపిలపురత్తుమున్నే పెర్
 త్తాయమ్మైలేకాణమ్, వస్త్రవతేవుతాళ నజ్జల్లిత్తతిల్ పురైయల్ బీరుద్దవడి. ఆశ్రీత్ కాళ వడమతురై ప్పి
 ద్దానాళ పశుమేయక్కు మాయనెన్నుతల్. పెత్తతాయ్ - పశుమేయక్కు మిడైయ్, (కుబ్జమిల్ శీర్కీర్ ము)
 హేయప్రత్య నీకమాన కల్యాణగుణాదై యభ్యసితైన్నుతల్: పిలపిలుమ్ చేప్పితగ్గిలుమ్ పురైయల్ బీరుకు
 మెన్నుతల్. ౨ “అహంవై బాధప్రాజాతః”. (నైకల్ మార్తీతల్ కడ్గీరుకుమే) కట్టతొరుకాలాయ్, పిన్న
 వార్తీచ్చి నిత్తమాయగుక్కు మాయబ్బు, ఇతొనుమేగుణమ్; ఇతొబ్బితడై యవప్రావమ్.

జీ-ఆయత్వాదివాక్యవ్యయభ్రాతః...సంసారత్రితే' పిష్టితేకా, నిత్యవిభాసీయశేషాన్వేషేభ్యతేన్న (ఇవ్యర్థక్రుత్-త్వాది). 'ఎవ్వయిం కు...మొ
పక్షపున్నభావే (విదిశ్యతేత్వాది). 'జీవీం' ఎవ్వతా ఆయానైత్యాట్రుపాదేన్న (జీవీమతిత్వాది). 'జిష్టిషే' ఎవ్వవధూర
త్వాదజి (జిష్టికరజ్జనానైత్వాది). 'ఆబ్జి' ఎవ్వతమ్భుభావే (సక్రరక్తి-త్వాది) జిష్టితనైయమ్ - జిష్టివిద్యకృత్వియేయమ్.

ప్రజ్ఞానోన్మత్తకృతావసా - సహస్రపాదాధికతమత్వప్రతిపత్తివిషయత్యై సంభవ్యత సహస్రపాదకారత్యానాయా సత్యోన్మత్త నిరపేక్షత్వాత్
 రూపమాద వివాదమహబల్యభేదః. ఉత్కర్షకుత్సా సువాదమ (యోవాద ఇత్యాది). “ప్రావర్తేవతీకృష్ణేతి గోపేనైవజన్మతామ్”
 మధ్యాహ్నాచారాధానాదయోవాదస్య ఉచ్యతామ” అపాదాః. దుష్టమి. “సత్సేవయన్తు” ఎవ్వరును భావాన్రయ (ఇత్యుపాయా
 క్తుతీ-త్యాది) ఏత్యాదుకవుమకు. “సేవయన్ - కన్తుమ్, పశువును, విజృంభిస్తు” “సేవయన్తానెన్నా లే, “సేవయన్తాన్” విజ్ఞాన్తాన్”
 ఎవ్వరును భావను (వస్తువిషయతీ-త్యాది). సుతరమ (వస్తువతిష్ఠతాకవిత్యాది). ద్వితీయాధర్మకు, “శీర” ఎవ్వ - గుణకార్యచేష్టై
 త్తేజోన్మత్తకేతవః. “విజ్ఞాన్తై వుత్తయన్తేనగుమ్” ఎవ్వరును ప్రమాణమ (అహంత్వావాదం ఇత్యాది). “నానాదేవసగర్వరోహ
 యజ్ఞోనదధనః” అహంత్వావాదకాత్మనైవచిన్త్యమత్యన్యతా” ఇతి జ్ఞానంకర్యతోగోపాన్ ప్రతిశ్రీకృష్ణః. “కర్మమైకతా
 వాచ్యతే” ఎవ్వరచేర్చేత్తికు భావను (కృత్రియకారయిత్యాది). “నాన్తేత + కష్టీరకుమ” ఎవ్వరయియు అపధరజాధ్యై
 (ఇతిన్మమేయిత్యాది). గుణమ - ప్రాప్తమ. “శురుద్యన్మయమ్” ఎవ్వరును. “శిష్టేయన్తయమ్” ఎవ్వరోయేనయ్యయమ్. ౭.

అ-అ-వి. "పరమశివస్మిన్" ఎవ్వరును ప్రయోజనము (ప్రతిఫలిత్యుత్పత్తి). పారతన్యజ్ఞానము నిత్యమారంభమైనది. పుకృతము. "సంసారజితే" ఎన్నానెన్నెన్న (ఇవర్ధకు-జ్ఞేయారోధి).— మనవరసృతకవిత్వం. ఇవాన్యత్తును తాత్పర్యము— పరమశివైయతిష్ఠివన్నెవైతాయనానానానైవై, "పెరైతాయక" పరమశివై ప్రియైవా" ఎన్నెయై— "నామజీవనాయకం" మనస్సంజాతీయనాయకీష్టక-జ్ఞేయై" "ఎన్నెన్జాణలొడేయ్యిరై, ఇత్తుత్తన్మనశ్చింతమాన్, "పెరైతాయక" వేయి" ఎన్నెవలై-తేనచ్చలై పరవరతానైపడి.

(ప్ర-తి-—వట్టామ్మట్టు (మట్టోన్దిత్యాది). (మట్టమమ్మ) దైత్యసుతాన్ ప్రతి ప్రజ్ఞాదః. “ప్రాతర్దేవేతికృష్ణేతి గోవిందేతిచబలుతామ్ | మధ్యాహ్నాచాపరాహ్నేయాయావరాహస్య ఉచ్యతామ్.” — పశ్చిమేంద్రేత్రయాదేశోచ్యతః ధరణాద్యతిమానుష దేవీతదర్శనేన, “బాలత్యైర్వాతీవీర్యైర్వా జన్మవాన్త్యైర్వభోభవమ్ || ౭ || చిన్మయమానమేయాత్మకాత్మాంక్యన్తప్రయచ్చతి | దేవోవాదానవోవాత్వం యత్కోగస్తర్వ ఏనవా || ౮ || కుష్మాంధవిచారేణ బాధవోసినమాస్తుతే || ౧౫ ||” ఇతిశజ్జాంకమర్వతోగోపాన్ ప్రతికృష్టః “నామాన్వేనగర్భకోవనియతోవిదానః | ఆత్మోమ్రాతాన్తమ్రాజాతోనైతచ్చిన్మయగోవ్యథా || ౧౭ ||”.

తాత్పర్యము. — ఓ ! నేతిమఠాం! సర్వేత్వంపియొక్క సర్వణమే సకలపురుషార్థములనిన్నును, దీనికధికారినియనుమలేదు. ఏమియు శ్రమమునులేదు. దీనితో సహామైన మతియొక శుభాయములేదు. దీనికి ఫలమప్పుడే సిద్ధియకపోయినను స్వరూపానురూపమైనగాన వానికల్యాణగుణముల గేములవ్వఁడు సనసంధించి యుజ్జీయించుడి.

మూ.— వాట్తల్ తల్ కిడ్డీర్ కుండామితన్దోమాయవడివరవి | వోట్ట తుపోక పుళ్ళిఱ్ఱుమ్ పున్నెయిలతవర్ కుక్కు |
వాట్త తున్నె యానడమతురై ప్పిఱ్ఱన్దన్ వరో పుకట్టే | వీట్ట తున్నె యావోమితనిర్ యాతుమిలైమిక్కుతే || ౮.

ఆ.— వాట్త తల్ | తన్నుడైయ కల్యాణగుణానుసంధానైకాత్మ భారణరాన శీరియర్ కుక్కువాట్త తున్నెయొక వడమతురైయిలేవన్న పిఱ్ఱన్ద భరిన సర్వేత్వంపియొ కల్యాణగుణానుసంధానతుక్కు మేట్టట్టపురుషార్థోపాయమిలై యెన్నితార్.

అర్థము.— వాట్త తల్ ఇతు మణమ్ (౩) కిడ్డీర్; అనో! మాయవడి (౭) అడి వరవి వోట్ట తుపోక (౯) ఉళ్ళిఱ్ఱుమ్ పున్నె ఇలొ తవర్ కుక్కు (౧౭) వాట్త తున్నెయా సవమతిరై (౧౫) పిఱ్ఱన్దన్ వరో పుకట్టే (౧౮) వీట్ట తున్నెయా పోమ్ (౨౧) ఇతినిర్ మిక్కుతు యాతుమ్ (౨౪) ఇట్టై (౨౫).

పన్నె.— అనన్తరము. అనన్తరమయోజ్యారావధికారికుక్కు జీవవహేతువాన కృష్ణమదైయగుణస్తలైయభినివేతి తనతనవిక్కుమలొట్టియింబిల్ విభినిలొమిపాశియలైయెన్నితార్.

వాట్టాకతి, ఇతువన్దో, ఎల్లార్ కుక్కుమగుణానుసంధాన, (౩) ఇతుపోక ప్రసిద్ధమన్దో; నియోవాట్టామ్ ప్రకారమతికీఱిలైయే. ఏతేన్నిల్, అర్చ్యర్యగుణదేవీలసాను సర్వేత్వంపియొక్క, (౭) తిరునడికలై, ప్రీతిప్రకర్తవోలేత్రమన్దో, కాలక్షేపమృణ్ణవేణమేస్తు, (౯) నిన్దెక్కుమలర కళాయర్, ద్రవ్యోబసాననసమృద్ధమాకీఱిపుల్లిమై, ఇల్లాతనర్ కకుక్కు (౧౭) స్వరూపానురూపమానవాట్త చిన్మక్కు, శుపాయభూతిస్థాన క్కాక్కు, సవమతిరైయతే, (౧౫) వన్దపిఱ్ఱన్దకృష్ణమదైయ. ఆశ్రితానుభూతివాన, గుణజ్ఞలైయే, (౧౮) అభినివేకమయమాన, భోగసోమయాయత్కొన్దొన్దెట్టలొ, (౨౧) ఇతిత్, విభినితు, ఏతేన మొరువాట్టుక్కు (౨౪) ఇట్టై, (౨౫) వీట్ట తున్నె - విట్టామియతున్దెయెనుమామ్.

అర్థము.— (౧౫) వన్దగుణములనుసంధించుచు శుజీవించుటయనెడి ఇది స్వరూపానురూపము (౩) ఇది ప్రసిద్ధమునుమీ. అయ్యో ! అర్చ్యర్యభూతుండైన సర్వేత్వంపియొక్క (౭) ప్రీతిపదములను ప్రోతముడేవీ కాలమునుబోగొట్టవలయునని (౯) అన్యవసాయముగల వాడై సార్వభౌమతయనెడిహిసత లేనివారైన అనన్తరమయోజనలయొక్క (౧౭) శుజీవమునను హేతువైన త్తరమధురయందు (౧౫) అనతరించిన ప్రీతికృష్ణమియొక్క కల్యాణగుణములనే (౧౫) ఆతనవడదగిన సహాయుగాడేవీకొని నడుచుచున్న (౨౧) దీనికంటె మేల్వెడి ఏమియు (౨౪) లేదు (౨౫).

ఈ.— ఎట్టామ్మట్టు. అవతారతుక్కు నిదానతైన్దొల్లి, అవనైయే రక్షకనాకప్పట్టమిలొట్టియ నేఱు విలక్షణమా యిరుప్పతోరపాశ్రయమిలై యెన్నితార్.

శీ-ఆ | ఎట్టామ్మట్టు (వాట్త తల్ త్యాది) “వాట్త తున్నెయా” ఎట్టతొడజి, “యాతుమిలైమిక్కుతు” ఎన్నుమకపుష్కకటాక్షిత వతారజ్జ (అవతారతుక్కు త్యాది).

౨౦ తరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ప - ౧ - తి . కొడ్డపెట్టిర్ - ౮ - పా - వాట్ తల్ వ్యాఖ్యానార్.

ఈ - (వాట్ తల్ కడ్డిర్ కుణమితు, అనకగుణజ్జల్లె యనునదియు వ్యామితువే కిడికోళ్ యుక్తమ్. (అన్) కరు మ్మితిన్న కూర్చి కొనుపై వస్తే. ఇనర్ కల్లె యవేక్షిక్కవేట్టువత్తే! ఎనకు. వాట్ చ్చియుద్ధళతాయుక్త. ఇర స్తు తిరివేకనానావత్తే! (మాయననిత్యాది) సాన్దర్బళిలాదికళా లాశ్చర్యభూతనా యరుస్తుళ్ళుననువినుడైయ గుణజిత రాయ, ప్రీతియా లేయనదువడికల్లె యక్రమమాకవేత్తి, అత్రా లే కాలక్షేపమృణ్ణువతాక వధ్యవసిక్కవల్లరాన నన్నెయై యుడై మవర్కళ్ శీరియవర్కళ్. అనన్యప్రయోజనరాన శ్రీనైష్ఠవర్కళ్ళు. ౧* తెరిత్తెఱ్ఱుతివాళిత్తుమ్, క్కేట్టమనణి న్నవట్టుమ్ పూరిత్తుమ్ పోతుపోక్కు మవర్కళ్, (ఇనమాయవనడిపంపుత్తై, సూతుశతురజ్జత్తు పాతికాలక్షేపమాకుక్షిపన్డై యల్లాతవర్కళ్) ఎన్దుభట్టర్. (వాట్ తల్లెయిత్త్యాది) పున్నెయై యవర్కళ్ళు మకప్పడక్కట్లై అతువే పోతుపోక్కుననిన్దపిన్పు, ముతలిలే యతుకుడిపురురాతవనుకు ఆశ్రితసంక్షేప మొట్టియ ప్తేజుప్రయోజన మిల్లెయడై, అవర్కళ్ తకగుణజ్జల్లె యనుభవిత్తు వాట్ కైక్కు తుడైయాక వడమకుడై యిచే వన్దవతిత్త పనుడై య. అనతార ప్రయోజనమ్ ౨ “పరిత్రాణాయ సాధూనామ్” ఎన్దైయరువుతు. (వోళ్ పుకట్టి త్యాది) అవనుడై య కల్యాణగుణజ్జల్లెయే యాశ్చర్యదుస్తుడై యాకప్పర్లు మితుపోక్కి, (వీట్ తుడై) ఆత్తై వ్వు డున్దుడై. 3 “తామవీట్టోర్ తవేవీట్టప్పిల్లవర్” ఎన్నక్కడవతితే ఆశాయుక్తరై. (ఇరనిల్) ఇతిత్తాట్టిల్. (యాతుమిల్లై మిక్కతే) ఇరనిల్ మేలాయరుప్ప తొన్దుడైయ, “ఇతిల్ నన్దు” ఎన్నవేణుమ; ఇతుక్కుమేలాయరుప్ప తొన్దుమిల్లై.

ఈ - ౨ “వాట్ తల్ కడ్డిర్ కుణమ్” ఎన్దుతు అనువాదిమ్. అనకగుణానుభవ తినుడైయరస్యతైయచ్చిల్లి, “అన్దా” ఎన్దుతుక్కుభా వక కరుమొరన్నవీత్త్యాది. ఇతికమ్ (వాట్ చ్చియుత్తాది). పోట్ తుపోక - కాలక్షేపమృణ్ణువతాక, శిశ్చిట్టుమ్ - అనునదిక్కవల్లరాన పున్నెయిలాతవర్కళ్ - నన్నెయై యెవర్ క్కెన్దుకల్లె. “కిట్టుమ్” ఎన్దుతుక్కర్థమ్ (వల్లరాననెన్దు). శిశ్చిత్తై - నినైల్లై. “శీరి - వవర్కళ్” ఎన్దు తెవివేకిల్లతార్ (అన్యప్రయోజనరీత్యాది). సచమాణమాక శిశ్చివనణి (తెరిత్తిత్త్యాది). నాలాద్దిరువ్వాతి అలం పగుమాన్దూమ్మట్టు, “తెరిత్తిరున్దేనాకవే” ఇత్త్యాది వట్టివడుక్తై. అతుతానేయాత్తైయాత్తై. తెరిత్తు - తెరిన్దు. అతీన్దవడి. భట్టై నిన్నానాతుక్కు, పోట్ తుపోక పుళ్ళి క్కీటతు పున్దై” అట్టిలాతవర్కళ్ళుక్కెన్దువడి. అతావతు - భాగరూపమాక వ్విక్కే కాలా పోక్కుమాక పుళ్ళుకీటతు, పున్దై - పొన్దైన్దవడి. వాట్ తుడైయాత్తై శ్చివినక పిటన్ద తన్న (పున్దెయై యెవర్ కళుమిత్త్యాది). కట్టిల్లు పున్దైపోక్కుట్టి. ఇతుతే - భగవదనుభవమ్. అతు - పున్దై శ్చిత్తార్థమ్ (అనర్కళిత్త్యాది). “ఆశ్రితసంక్షేపమ్ అనతారత్తుక్కు ప్రయోజనమ్” ఎన్నుమతుక్కు ప్రమాణమ్ (అనతారప్రయోజనమిత్త్యాది). “వీట్” ఎన్దు - ఆత్తెయైచ్చిల్లుమేనెన్న (తామవీట్టోర్ తిత్త్యాది) 3 “తామవీట్టోర్ తివేవీట్టప్పిల్లవర్” కానుత్తికాట్ తిక్క” ఎన్దువత్. నాయకియైమనుజువాత్తెప్పట్టవర్కళ్ తిన్దు యర్వనాయకియాత్తెప్పడప్పిల్లవర్కళ్, కానుత్తికాట్తెయిల్లాతఫలత్తై లభిత్తారెన్దితుక్కు పొరుళ్. కాట్ - కొట్టై. తేవలక్త రసరూపమానకనియైన్దవడి. ఇతినిల్ - మిక్కతు - యాతుమిల్లెయన్దవ్వుయమ్.

అ-౨-వి. వాట్ చ్చిక్కుక్రమమరులిచ్చెయ్కేతార్ (అనకగుణజ్జల్లెయిత్త్యాది).

[౪-౩-౨] తరిత్తిరున్దేనాకవేతారాకణిప్పోర్. విత్తురై తిన్దాకత్తున్దై. తెరిత్తెఱ్ఱుతి. వాత్తుట్టేటువనణిన్దవట్టుమ్. పూశ్చిత్తువపోక్కినేకపోతు.

తాత్పర్యమ్ - అనన్యప్రయోజనంలై భగవద్గుణములచే కాలక్షేపము చేయువారికొకక మధురాపురియందవతిరించిన శ్రీకృష్ణుడై యుక్త - ప్రీతిపూర్వక గుణానుభవమునకంటె మేలైనపునువార్తమేదియులేదు.

(౬) తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ప - ౧ - తి - కొడ్డెపెట్టేర్ - ౯ - సా - యాతుమిలై వ్యాఖ్యానభట్టాచార్య. ౨౧

మూ. - యాతుమిలై వ్యాఖ్యానభట్టాచార్య తనిలై నత్తుకరుతి | కాతు శెయ్ వాకూతై శెయ్ తుకడై ముడై వాట్టై యుమ్మైమ్ |
మాతుశిలినైడిగొన్ నాడవడమతురై ప్పిన్దన్ | తాతు శేర్ తోళ్ళ కడై నల్లొలై కడై శరణే ||

అ. - (యాతుమిలై) ఎల్లావర్ శీలుమ్ మేన్బుట్టపురుషార్థమన్తో సాంసారికదుఃఖనివృత్తిరూపకైవ్యమెత్తు అతై పురుషార్థమెత్తు. పుర్వోక్త, కాతు మెక్కన్దై పుత్తు, పుట్టునై యుమ్మడదుత్తు కూతై మాక్కినాప్పిలై, పుట్టునై సాంసారికదుఃఖతై యుమ్మిట్టు, మిత్తనై; అతలా, శ్రీసాధునైయతే శిరువడతార్ ముట్టునై యాతే పుత్తుకడై త్రవ్వుకై యుడైయనాన కణ్ణనై పరమప్రాప్యమెనితార్.

అర్థము. - అనిల్ - మిన్దు - యాతుమి (౩) ఇలై ఎన్దైయ అతు (౬) కరుతి కాతు శెయ్ వాక (౯) కూతై శెయ్ తు కడై ముడై వాట్టై యుమ్మైమ్ నూ (౧౨) తుకెలిక కొడి కొళ్ళ (౧౫) మాడమ పడమతురై పిన్దన్ (౧౮) తాతు శేర్ తోళ్ళ కడై నల్లొలై (౨౧) శరణే ఇన్దై కడై (౨౪)

పన్నీ. - అన నరమ్, వేటొన్దై ప్రయోజనమాకనినైతార్ మున్దుళ్ళిభోగతై యు మిట్టు మిత్తనై, నిరతియభోగనానకృష్టనై యొట్టై ప్రాప్యమిలై యెనితార్.

అనితాన్దై, మిట్టినై ప్రయోజనము. ఏతేమ మున్దుకు, (౩) ఇలై, ఎన్దుపలకామమ్, అనైవైత్తర్ కైవ్యరూపమాన ప్రయోజనా నరత్తై, (౬) అననన్దితు, కాతు, శెయ్ వ్యవస్థ, (౯) ఆత్రయమునై యుమ్మడదుత్తు కూతై యాతుమిడుమాప్పిలై మున్దునాకిల మేయప్రయోజన ముమ్, నిత్తునామిత్తనై. వెరియ, (౧౨) తుకెలిక కొలానాన, కొడికతై, ఉడైయ, (౧౫) మాడన్దై యుడైతాయుక్కిట్ట, పడమతురై యితే, అవతిరిత్తవనాన్ద, (౧౮) తుకెలిక నయన్దై మాంబుల్లై తమాన, తోళ్ళ కడై యుడైయ, కృష్టనై యొట్టై, (౨౧) ప్రాప్యతయా పుకలిడమానతు, బుష్టమిత్తై; ఇతునిరూపకము, కున్దుకొళ్ళిలమ్. (౨౪) తాతు - పుష్టకేసరమ్.

అర్థము. - అంతకంటే మేలైనది ఏము (౩) లేదు అనిపలుమాటు అకైవ్యమునే (౬) తలచి (దానిని పొందుట) చెప్పును మేన్బుట్టాచార్య శివనన్దమిచి (౯) మొట్టిన్దు; అట్లు మునుపటినుంచియున్న సంపత్తుగూడ నశించును. శ్లాఘ్యమైన (౧౨) వస్తువుల భవములు ౪౮ (౧౫) మేలొననిండియున్న ఉత్తరమధురయందు అవతిరించినవాడును (౧౮) మాలతోడేరియున్న భుజములుగల వాడునైన శ్రీకృష్ణునితప్ప (౨౧) మేగొకరక్షకము లేదుచాచిరికదా! (౨౪)

మూ. - బుష్టతామ్మట్టు. ఇన్దై యొట్టైయ వేణ్దెయ్ కెరత్తకమెత్తు పదో శ్రీనవర్కళ్ళ, పుట్టునై పుట్టునై యు క్కైట్ట అనర్థస్సట్టై పోనర్కళ్ళ; అనవిన్దు, ఇనన్దై తుశరణమై యెనితార్. అన్దై క్కే, పుట్టుపురుషార్థతై చొట్టుకొటాక పుమామ్.

(యాతుమిలై) భగవన్ద్యోతి రిక్తమాయగుప్తు తొన్దైవ్వుల్లీ, “ఇతొట్టైయ వేణు రత్తకమాయగుప్తు తొన్దైవ్వుల్లీ” ఎన్దొట్టై అన్దై రత్తకమాక నిన్దైత్తు. ౧ “సమన్దోవృత్తతే కన్దైత్” ఎన్దొట్టై పతిపత్రియై యతిలేవన్దై.

మీ. - అ|| బుష్టతామ్మట్టు (యాతుమిలైయ తొన్దై). “యాతుమిలై మిక్కులినిల్” ఎన్దొట్టై, “ఉడైయై వాట్టై యుమ్మైమ్ - కణ్ణనై లై కడై శరణే” ఎన్దొట్టై పదన్దై క్కటాక్షిత్తవతారికై (ఇన్దై యొట్టైయ తొన్దై). ఇన్దై పదన్దై క్కటాక్షిత్తు అనన్దవత్తై చొట్టు కిట్టై యోజనా నరమ్ (అనిశ్చేయ తొన్దై).

“ఇతిల్ - మిక్కుతు - యాతుమిలై - ఎన్దై తుకరుతి” ఎన్దైయమ్. భగవత్పరాయణప్పార్, “అనిన్దనిన్దై ప్రాప్తిక క్కైత్తరై యొట్టైయ వేటొనక క్కైమానై” ఎన్దై బుద్ధివన్దై, ఇన్దై పదన్దై లితే యవర్కళ్ళ బుద్ధివన్దై వర్కళ్ళెనితార్ (పరార్థయ తొన్దై).

౨౨ తిరుమాయముల్ - ౯ - ప - ౧ - తి - కొండపెట్టి - ౯ - ప - యామిమిల్లె వ్యాఖ్యానము.

ఈ - (కాతుశెయ్యవాగ్మతై శెయ్యతు) కాతు పెరుక్కప్పక్క, వణ్ణుళ్యయోగ్యుడై యెయ్యుడై నుత్తుక్కూడై యాస్కినా వ్విశే. (కడై ముత్తై వాగ్మిక్కియమ్మమ్) త్తెళితానముత్తై మియాలే వామిక్కిడవవామిక్కి - సంసార త్తిలే వశలుజ్జుట్టియమూయ్ అళాయ్కుళాయూయ్ వ్విరుగతు, అతువుజ్జాడక్కెడుమిత్రనై. అప తిలతు రక్షకమాకమా ట్టాతు; అతివృక్కలిలే న్యస్తభరనా యుక్కయాలే, తాశెయ్యతు కొళ్ళుమిత్రనై యు మిలక్కమ్.

(మాతుశిల్పిత్తాది) కంసకవాగ్మితానాయ్, అలక్కరమాక క్కట్టినకొడియై కృష్ణనుడై య వసతారత్తు క్కెన్ద్రనై తిరుక్కి తారాయ్ బివర్. శిశుపాలక, పాణిగ్రహ ణత్తుక్కుడలకచ్చెయ్త తడైయ్త త నకుడలక సనైత్తుక్కిప్పిడితానితే. (తాశిత్తాది) వైజయన్తితాడక్కమాన మాలై కళాలే యలజ్జులమాన తిరు త్తోళకళై యుడై యనక. వేటారుప్రయోజనద్దాకేణ్డ. (అల్లాలిల్లకట్టికరణే) అవనై యొట్టియ వేటారుక్షక మాక వలతారువస్తు విల్లెకిశోల్.

కై వ్యవరమానహేతు, (యాతుమిత్తాది) “ఇవ్వాత్తానుభవమఖత్తుక్కు మేట్టట్టిరుప్పొన్టిల్లై” ఎత్తు, అవ్యయకే భగవదనుభవమఖ ముత్తేయాశిలు మత్తేయేబుద్ధివణ్ణి కా తు పెరుక్కప్పక్క-వక, అత్తై పులకాలు మజు తునైత్తు మున్ముత్తైయోగ్య తైయ్జుడ క్కెడుక్కుమావ్విశే, భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు యోగ్యమాన సంసార త్తిలే శబ్దాదివిషయజ్జుళై యనుభవి త్తిరుక్కు మత్తేయ మిలక్కమ్; అనపిన్పు, సర్వాధికనానకృష్ణనే సరమ ప్రాప్యనై.

జె-అ-స-ప-దాం సమాహారేణ గాంవినివర్తనే । సమర్థోద్భవశ్రేణి త్రివిదాపురహితమమ్ ” అతుకరుతి-వృత్తి-కడైయెనైత్తు - తాతై - మూళి. కై - తిణ్ణిపై. సతవిమకట్టియమూయ్ - కుట్టుమకట్టియమూయ్. ఆళాయ్కుళాయ్ - సంధ్రమవ్యాపారమ - సంసార త్తిలే వామిక్కిడుకడై పకామెన్ద్రనై వరళిచ్చెయ్తేతార్ (అప త్తిలత్తాదివాకర్తవియతాతే). అతు - కడతానరకు.

“మాతుశిల్పి కొడికొల్లొ మాడవమతురై ప్పొన్డ.” పేరియతుకైయ్ దైతాన కొడికైయ్ దైయనూడైత్తై యుడైత్తాయుక్కి అతి వడనురులైయలేయతిరై త్తెన్ద్రుత్తానమ్. తుకల్ - అగై. కొడికళాలుత్తాన వలక్కారైత్తెచ్చొల్లి, అననరకు, “మిజ్జన్” ఎత్తుకుక్కుభూ ణమ్ (కంసనిత్తాది). ఇప్పిడిమిక్కిక్కాకచ్చెయ్తతు - అవనుక్కానవిడముత్తొవ్వి (శిశుపాలనిత్తాది). శడై - క్రియ. “తాతు” ఎత్తు - తాళితియ్, మాలైయిక్కి అతు, శబ్దారకు (వైజయన్తిత్తాది). ఇతార్ ఫలితమ్ (వేటారుమిత్తాది). “కణ్ణనల్లార్ - శరణ్ ఇల్లెకట్టి” ఎత్తునైయి త్తిరకు (అపనైయొట్టియవిత్తాది).

“అతుకరుతి” ఎత్తుకుక్కరకు (అవ్యయకైయత్తాది). “అతుకరుతి” ఎత్తు - అత్తానుభవత్తైయిద్దిపణ్ణియొన్డ పడి. (అత్తేయమిల్ల కుక్కు ఎత్తువళిత్తాతే - భగవదనుభవత్తై సముచ్చయిక్కి అతు ఇన్ద్రవత్తు త్తిల్, “శరణ్” ఎత్తు - ప్రాప్యమైన్ పడి. ఇతనిల్ - మిక్కురు - యాతుమిల్ల - ఎత్తుకుకరుతియ్యెగొడై, వాగ్మిక్కియమ్మమ్; అనపిన్పు, మాతుశిల్పిత్తానరకు, కణ్ణనల్లారిల్లెకట్టి శరణ్ తైన్ద్రయమ్.

అ-ప-వి. “తాతు” ఎత్తు - తాళితియ్, మాలైయిక్కి అతు, ఇత్తెచ్చొల్లియిక్కి అతు ఇన్ద్రయనుభవిక్కుమకే స్వయంప్రయో జనమైన్ తోల్లొక్కాక మెన్ముత్తై వృత్తిరేకముఖత్తాలే యరళిచ్చెయ్తేతార్ (వేటారుమిత్తాది).

ప్ర-తి.—ఒక్కతామూట్టు (యాతుమిల్లైయత్తాది). “సంసారదాంసమాహారే విపదావినివర్తనే । సమర్థోద్భవశ్రేణి త్రివిదాపురహితమమ్ ”

తాత్పర్యము.—ఇదియేవరమోపాయమని యధ్యవసించి దేవతాస్తరములను భజించువారు ముందున్న విశ్వరూపమును గూడపోగొట్టి కొని యవధమును బొందుదురగాన మనకు సర్వలక్షణ-రాలభ్యుత్త మైననుభూతులలో నవతరించి పరమభోగ్యుడైన శ్రీకృష్ణునికంఠ ముడియొకరక్షకమురదను.

మూ. - కణ్ణనల్లాల్ లెక్కజేర్ శరణతునిజ్జు వస్తు | మణ్ణిన్ద్రానీకులత్తనడమతురై ప్పిజ్జువాన్ |

తిణ్ణమానున్నుడై మెయ్ ముడైలనడి శేర్ త్తుయమినా | వెణ్ణవేదానున్ తామమనన్దిమన్ శ్రీత్రయే || ౧౦ ||

ఆ. - (కణ్ణనల్లాల్) కృష్ణనల్లతుశరణిత్తయిన్ద్రానీ తన్నుడైయ రత్నకట్టై నిలైనిజ్జుత్తక్కాక శ్రీమధురైయిశేవనపిజ్జువరుళి భూభారావతరణమణ్ణి, జగత్తైరత్తీత్తనళివాక్; ఆహూల్, అవశేరత్తక్కా; ఆనపిన్దు, ఉగ్గళుక్కాక వళిమానిక్కప్పడుకీతి వస్తుక్కలైయ మనన్దివడికళితే శేవత్వేనసమర్పియున్దోళి; ఉగ్గళుక్కాక వళిమానిక్కప్పడుకీతియై మిన్ద్రుమనమక్కలైవడు, ఇతిలాగునం శయమిలైయైన్ద్రాన్.

అన్య. - కణ్ణనల్లాల్ శరణ్ ఇల్లెజ్జేర్; (౩) ఆరు నిజ్జు మణ్ణిక్ పారమ్ (౬) నీకులత్తు వస్తు వడమతురై (౯) పిజ్జువాన్ మమ్ ఉడైమై (౧౨) ఉడైలో ఆవనడి తిణ్ణమా (౧౫) శేర్ త్తుయమినా ఎణ్ణవేదా నుత్తురు (౧౮) ఆరుమ్ ఆవన్ది మన్ శ్రీ (౨౧) ఇల్లై. (౨౨)

పన్నీ. - ఆనన్దరమ్, తానే ప్రాప్తముమ్ ప్రాపకము మెన్నుమిడమ్ నిలై నిజ్జుత్తక్కాక వనతరిత్తు భూభారనిరసనమణ్ణి కృష్ణన్దిరువడికళితే, నీజ్జో ప్రాప్తప్రాపకమెన్ను నిన్ద్రైయక్కిలమదైయెల్లామ్ దృఢమాక సమర్పియున్దోళిన్ద్రాన్.

కృష్ణనల్లతి, వేణుప్రాప్తప్రాపకంబో, ఇల్లెజ్జేర్, (౩) ఆనతన్నుడైయ ప్రాప్తప్రాపకభావమ్, లోకత్తిరైన్ద్రైక్కాకవుమ్, తన్ద్రైలోధికళాన వాసురప్రకృతికళాకీతిభూభారత్తై, (౬) పాపక్కైక్కాకవుమ్, నాగవర్ణుక్కలైవిట్టువన్దువడమతురైయిశే, (౯) ఆవతరిత్తక్కా; ఆనపిన్దు, ఉగ్గళుక్కాకనిన్ద్రైయక్కిల, పదార్థమ్, (౧౨) ఉడైమాన్దో, అవన్దిరువడికళితే, దృఢమాక, (౧౫) సమర్పియున్దోళి; విచారిక్కలైవడై, ఉగ్గళుడైయ, (౧౮) ప్రాప్తప్రాపకరూపమాన సమస్తవదార్థులకు, ౧౮ మాతాపితాబ్రాతానివాసశృంగం సుహృద్దిరానైయియ; ఎన్ను సర్వవిధబద్ధవానవనైయెట్టియ, వేణున్ద్రైయమా యువప్పటోరువన్దు, (౨౧) ఇల్లై. (౨౨)

అరమ్. - శ్రీకృష్ణునికంటే వేణురత్నకము లేదునుమి; (౩) ఆనెడియాయరత్నము నిలుపుటకును భూభారమును (౬) పోగొట్టుటకును వచ్చి శరణుధరయందు (౯) ఆవతరించు. మిమ్ సొమ్మ (౧౨) ఉగ్గళుడైయ వానిశీవానములందు, దృఢమాక (౧౫) సమర్పించుటమీయదు సందేహింపవలదు, మియొక్క (౧౮) సమస్తవస్తువులు ఆసర్వేశ్వరునిచేతప్ప వేణు (౨౧) మీడి యేవన్దువునులేదు. (౨౨).

ఈ. - పతామ్బట్టు. తాన్ శరణమెన్ను మరత్తై ప్రతిష్ఠిత్తక్కాక వనతరిత్తకృష్ణన్దిరువడికళితై యాశ్రయియున్దో శ్రీన్ద్రాన్.

(కణ్ణనిత్యాది) కృష్ణన్ద్రైయ మొట్టియ వేణుశరణమావారిలై యెన్నుమిన్ద్రాన్ నిలై నిజ్జుత్తక్కాక, ఇన్ద్రైయత్తక్కాక పిత్తైక్కాకవుమ్, అతుకులత్తువాన్ భూభారత్తై పాపక్కైక్కాకవుమ్ తిరువవతారమణ్ణివాక్; ఆనపిన్దు, నీజ్జళుమ్, ఉగ్గళుడైమై యెన్నునిన్ద్రైయత్తై వుడ్డాకీర్ కడుక వనన్దిరువడికళితే శేవత్వేన దృఢమాక సమర్పియున్దోళి. ఉడైలన్ద్రైయ - స్వపక్షత్తాలై, అవర్కళుడైయ వన్యభాజ్జానత్తాలన్ద్రాన ప్రతిపత్తియాలే వన్దనవుడ్డాకీర్లెన్ద్రై.

శీ. ఆ. పతామ్బట్టు (కణ్ణనిత్యాది). “కణ్ణనల్లాల్ లెక్కజేర్ శరణతునిజ్జు వస్తు - వడమతురై ప్పిజ్జువాన్ - అవనడి శేర్ త్తుయమినా” ఎన్దువదైత్తక్కాకీర్తవతారిత్తై (తా. శరణమిత్యాది).

“అతు” ఎన్దుతుక్కు-పొరులో (ఇవర్థమెన్దుతు). “మణ్ణిక్ పారమ్ నీకులత్తు” ఎన్దిరుక్క, “శరణతునిజ్జు” ఎన్దిల మాత్రత్తై పొట్టువానెన్నెన్ద్రై (ఇవర్థమెన్ద్రైయ). ఇవర్థమెన్ద్రైయపిత్తై ప్రధానప్రయోజనమ్, భూభారనిరసనమేతరువయిత్త మెన్దు పడి. “నీకులత్తక్కా” ఎన్దిల ఏవకారమ్ నిరర్థకాయమాలి; “అతునిజ్జు” ఎన్దిలవిడత్తితక్కాట్టి, అతునిజ్జు కే యెన్నుతల్. తిణ్ణమా - దృఢమాక. “ఉడైలో” ఎన్దిల యడికట్టార్థమ్ (ఉడైలిత్యాది).

శ్రీ. — (పూర్వవీక్షా) “ఇహుతానవనతా? నవనతా?” పుష్పవిచారిక-వేణా, ఉజ్జ్వల్-ఉజ్జ్వల మైయాడువానియట
 కనకకైశికవయ. (మనఃశ్రీలయే) వేణ్యై. అపైకై, ఉజ్జ్వల్యై య భరత్యై క రవ్యాంశమయై ఉజ్జ్వలతయై
 ఊహ్యై-ఉత్పయ, పుష్పయవ్యకై-లితే ఊహ్యై-తెన్నుతల్. (మనఃశ్రీలయే) పుష్పవీక్షాదాన సాధనమువననై యుష్మయ
 విత్తై. సమ్యై-చాతి, సాచిత్రచాతియాక సేజ్యయ మురుతలకూట్టుప్పడవేణ్యై-ఉత్పయ. ౧౦.

బి-ఆ: నవనూతాకుడు - శిశునంద్రులు వాల్మీకియ్యశిష్యావై, ఆవనన - ఆవనకు - శేవనన, ముద్దీతై - నృసింహయ్యనృసింహ త్రిపురీ
 యార్జకుత్త, నవనూతాకుడు - శిశునంద్రులు సర్వరక్షకునవి, ఆవనన - ఆవనకులూభీయ, ముద్దీతై - శిశునంద్రులయొక్క పది. శివా
 యార్జకునవి నాగభూతావనన, “ముద్దీతై” పన్నానై నృసింహ (ఘనీధిశిశి-త్యాది). “ఆవనైయ్యముద్దీతై” పన్నానై, ఏవకా
 రాక్షసి (సమర్థయత్యాది. ఆవనైయ్యముద్దీతై” బహులు సమర్థులు బహులుగాయత్రీయము కల్లలకాకాహారై, ఆవనూతు నీర్ణ
 శు-వలనకామృతమువై వైశ్వాత్సేవనన. కల్లనూతైవత్యాది, నీర్ణతత్యా - వన - వనమకురవీశ్వరూప్, నున్నుడైయ్యుడై - తీర్ణ
 నూ - ఆవనడిశేత్రయైవనూ; పన్నానైవత్యాదిత్యాది.

ఆ-చ-వి. (సలసిద్ధికి దానవిధ్యాది), ఆకు, ఫలవినయక సాధనమై త్తయ్యుండే; ఫలవద్యక సాధనమైన యెట్టియ నేటి రె యొక్కార్. ఇవిన్న లిక : - చత్త ముక్కు పులక తెలిసోలేయును' ఎనిజవాక్కరై యనునవియు.

తాత్పర్యము. — తానే రక్షకుడనడిచుటను స్థాపించుటకు యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములందు మోదించు భూమించిన పదార్థములన్నింటిని వానిదియైన తలంపుతోఁడు సమర్పించి యాశ్రయించు.

మూ.—ఆతుమిలైమన్ ద్రవనిలైనతు పేతుణిను । తాతు శేర్ తోళ్ళ కణ్ణై న్దురుకూర్చుడవోవ్ శొన్న ।

ప్రతిలాభప్రెయ్యమిహి కళివై యాయీరత్తుళిప్పత్తుమ్ | ఓతవల్లపిరాక్కళ్ నమ్మయాళుడై యార్కళ్ వణ్ణే|| ౧౧

ఆహ్లాద్ తిరువడికళేశరణమ్.

ఆ.- (అమృతం) ఆత్మానుభవమునకు కేవలమైదున్నదియైన కడకొకట, తానుకేరీతోకణ్ణువచ్చి, నిరవస్థ మాయ కన్యానిమాన విత్తిరువాచి వెట్టియోరవల్లునుపాత్రక్కిలో, సమకుప్పడనే స్వామిక శ్రితార్.

తిరుక్కూర్ క పి. రా. ని. త్తా. నివదేశిక శ్రితరణమ్.

అవస్థ:- ఆనంద్ మల్ హు ఆరుమ్ (3) ఇరై ఎత్తుకు తుణ్డ (4) తాతుకేర వోళ్ కట్టవై, (5) నరుమరైచ్చువోళ్.
 కొన్న పేరు (౧౨) ఇళాత ఒళ్ తమిళ్ కళ్ (౧౫) ఇరై ఆయిరత్తుళ్ ఇప్పత్తుమ్, (౧౮) పిన్నల పిరక్కళ్ పన్నె (౨౦) నన్న
 ఆరుడెయిరత్తుళ్. (౨3)

పన్నెం:- అనన్తరము, ఇట్టిమాయామొగ్గుకొన్న కలమాక, ఇటుకల్లదానక శైవుల్ల దృష్టాంతస్య తపశ్శ్రుతైయర్థిచైయకాణ్.
అనన్తయోగీయ, కేలు, ప్రాప్యప్రాచకమాయురపుతొరవన్నపున్, (3) ఇత్తె, ఎన్నుమత్తైయ, అధ్యసనీతు. (౬) మూలాబ్జు
తననన్, తొల్లకశైయడైయనాకైయారే నిరతిశయ భోగ్యుడాయ్. ఆరేతిశభ్యనాకప్పన్నై, (౬) అహ్మోర్, అభర్థిచైయితతాయ్,
శక్తాబ్జుణ్ణుల్లదైయన్, (౧౨) అత్తిమ, బహుగుణుడాయ్, ప్రామిడదూచుమాన్, (౧౫) ఇత్తె, ఆయిరత్తుళి, ఇప్పుత్తైయమున్, (౧౮)
అధ్యసనీకప్పల్, శుచకారకరానవకళి, ఇన్పర్యాయాభిమాన శరీర పరిగ్రహమృద్ధిన కాలమే తొడణ్ణి, (౨౧) ఎముక్కు, నాథ భూతర్.
(౨౩) ఇమకలిత్తుత్తై. ఇమకల్పైకయోగిత్తు. “కలివిరుత్తమ్” ఎన్నాయముళి.
వాదకేసరిఅక్షకియమణివాళ్ళిచ్చియ్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

అదము. — ఆశ్రయపతికంటే వేణుగమ్మకము ఎదియు (3) లేదు ఆనెడివిధముననే అధ్యసనించి, (౬) మలతోఁజేరియున్న భుజములగుల శ్రీకృష్ణునివిషయమై (౯) తిరుగగరియందు వేరిచేసియున్ననమ్మకొద్దు సాదిచివియియు దోషము (౧౨) లేచివియు నుండరము లైసవియు ద్రావివభాసుమాచమలైసవియు నైన(౧౩) ఈ వేయిపాశురములలోఁజేరిన ఈపదిపాశురములను, (౧౪) అధ్యయనముఁజేయఁదగిన ఉపకారకులు మునుపే (౨౧) మననను దానులుగాఁగవారు. (౨3)

(2) తిరునామ మొట్టమొదటి - ౧ - ప - ౧ - తి - కొండపెట్టి - ౧౧ - పా - ఆశుమిత్ర వ్యాఖ్యానం.

ఈ- నిగమ త్రిక్, ౧ “అధ్యేష్యతే చయశమమ్” ఎత్తునొడ్డి యచనదళిచ్చెయ్ తావ్పలే. ఇత్తిరు నాయ్ మొట్టి యభ్యసిప్పాలెనకు- ప్రియకర ర్నెఱార్.

(అతుమలై మర్రి మనవిలెవ్వు పేతునిచ్చి) అవనైయుభయ పేజుప్రావ్య ప్రావకజ్జిలైయెవ్వవ్యవసిత్తు. ఇవర్ క్కిప్పడి యివ్వననాయులై క్కొడుత్తా రాత్తాల్; కేటుడో; అవనుడైయవోను తోళిమాల్ యుమన్మో; తాతి తాద్రది) అవనుడైయ సానర్వనూయిల్లినై యిప్పడి తునియప్పణ్ణిల్లు. (తీలితాత) కథాన్దరప్రసావ మిప్పిక్కై యిరుక్కై. (బడ్డుమిల్లికళ) ఉప్పుడైనవర్తైయడైయ వెలియబ్బుక్కొడుక్కనన్ద్రాయురై. నిర్దోషమాయ, బహుగుణమాన నై యెన్దుమామ్ (చీరవల్లనాక్కళి) ఇప్పతైయధికరిక్కనల్ల వువకారకో. నంసార త్రితరైయమ్, కళ్యోరనుడైయ ప్రావ్యప్రావకభావముమితే ఇత్తినినాయ్ మొట్టియిత్తుల్లిల్లు; ఇత్తైయభ్యసిక్కినై, తీయ వట్టియై త్తదర్దు సల్వట్టిపోత్తిడజ్జువర్కళి. ఇతుక్కుమేచ్చడవివర్క్కుపకారమలై యితేయివర్కళి పజ్జువతి, (నమ్మెయొళుడై యార్కళి పడ్డే) బువదన్ త్రితే యితైయభ్యసిక్కి క్కిడన వధికారతై యుడైయారాయురప్ప రాసిత్, అవర్కళి పడ్డేనమక్కు నాధభూతర్. ౧ “ అధ్యేవ్యతే” ఎన్నిటవియే. ఇత్తైయభ్యసిక్కి క్కిడన యోగ్యతైయళ్ళ జనమైడడి నమక్కునాధర్. ౧౧.

వడకు-తిరువీతిప్పిళై, తిరువడికళ్ళేళరణమ్.

జీ.ఆం. నగనుడు (ఆతుడు రైయి తానిది. ఓతనల్లది రాకు-ల్న ప్తయారు డైయార్ కి వడ్డే), ఎన్ని జనబల్లి కి-టూక్ క్తవతాంకై (ఆ గోస్వతి కథ తానిది). “ఆ గోస్వతి తేవను ఇను పధర్వం సంపాదన మాయా; క్తాన మ్మై నే లేనాన మ్మిస్సాన్య మితి మేవది;” ఇతిగితాన్య ప్తవదే. “న మ్మైయారు డైయార్ కి వో” ఎన్నా నిజుల, “ప్రియ కరర” ఎన్నా నెమ్మెన్నిల్; అవర స్వస్వరూప క్తక్కి-డాక వరలి ప్తయ తాటుకు, వస్తుక తాన్య ప్తబద్ధాధిక రాకు-ల్న తేవనుకు-ప్రియ విషయ మెన్నలాయ తే యిప్పకు, ఆ కైయ లేయప్ప దేయలి ప్తయ్యకు-ప్తై యి తేయెకురుతు.

[illegible][illegible]

త-౨: “వచ్చే” ఎత్తు - యోగ్యతైయళ్ళు జన్మించుకొన్నవడి. “అదేతే ఎన్నాతే ‘అద్యేవ్యతే’ ఎన్నయాలే యోగ్యతైయళ్ళు
 వచ్చేకొచ్చేయేటటు - ప్రియకరైయ్ తొన్ బుకటతు” ఎత్తుయిచ్చెయవర్. ఆతుమియైయత్తారభ్య, క్రమేణాస్వయ: “తాడు” ఎన్న -
 ఉల్లితటాయ, మాలైయైయ్ తీర్తు, మాలైయోడేకేర్ న్ద తొళ్ళెయైయై కృష్ణమైయై కర్తాభమ్.

తీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

[౨-తి. - (ఓతపల్లవీరాక్కల్) [భ-గీ-౧౨] “అద్యేవ్యతేవయ ఇమంధర్మ్యం సంపాదమాదయోః | జ్ఞానయజ్ఞేన తేనానా మిష్ట
 పాన్యమితి మేమతిః || 20 ||”

మణవాళమామునికళ్ తిరువడికళేశరణమ్

తాత్పర్యము. - తీయింపతిని దప్పవేటొప్రావ్యప్రావకములు లేవని యధ్యవసించి, ఆత్యాకర్షకమైన వసమాలను ధరించిన యీశ్రీకృష్ణు
 ష్టుని విషయముగ నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన వేయిపాతురములలోని పదిపాతురముల నధ్యసించువారే మనకు పరమ ప్రాప్తులు.

[దమిడోపనివత్సజ్జ తియిలి తిరువాయ్ మొట్టి కాన్సక్లొమ్.

(కొండెపెట్టిర్) ఆద్యేవకారనవమే శతకేతారిస్తచ్చేవతానుభవనన్తతి నమ్మతేన |

నిశ్చిత్యసర్వవిధబద్ధతయాతమిశ మావత్సఖం ప్రణమతే తివరోపదేశమ్.

వాదికేసరిఅమ్మరియ మణవాళ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము - శతాః - నమ్మాళ్వార్లు, నవమే - తొమ్మిదవదిన, శతకే - పத்துనడు, ఆద్యే - మొదటితిరువాయ్ మొట్టిలో, తిచ్చేమ
 తానుభవనన్త తిన్నతేన - ఆధగవచ్చేవతానుభవమందు వచ్చుగల భాగవతులనువ్చితేత, తమ - ఆ, ఈశ్వ - సర్వేశ్వరిని, సర్వవిధ
 బద్ధతయా - సకలవిధబంధువగుచేత, అవత్సఖమ్ - ఆపత్నాలనుందు స్నేహితునిగా, నిశ్చిత్య - నిశ్చయించి, ప్రణమతే - (ఆనంద్యై
 రుని) నమస్కరించుదు, ఇతి - అని, పరోపదేశమ్ - పరులకుదేశమును, చకార - చేసిరి.

తాత్పర్యము. - ‘కొండెపెట్టిర్’ అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, భగవచ్చేవతానుభవమనే పరమపురుషార్థముగ నిర్వచించి
 సించిన భాగవతులయల్లిప్రాయము నమసరించినవాడై, లోతులనుగఱించి, ఓ! జనులారా! మీరు బంధువులగాను రక్షకులుగాను తిలకబుగ
 దార ప్రభుధులు సోపాధికబంధువులై ఆధనాద్యుపాధులున్న విజితే బంధువులుగానటించి యాపత్నాలనుందు చేషింతురు; సర్వేశ్వరిని
 డట్లుగాక నిరుపాధికసకలవిధ బంధువైయావత్సఖుడైరక్షించును అని చక్కగా నీయర్థమును విమర్శించి నిశ్చయించుకొనియితిరులను మోసి
 యట్టిసర్వేశ్వరినేయాశ్రయించుడియి యుపదేశించుచున్నాడు.

[౨-తా. - (కొండెపెట్టిర్) ఆపద్ధస్తత్వకీర్త్యా దృఢమతిజననా దైత్యనాశాయభూమా

జాత్యాదు త్తరస్యాంపురిమధురపదాలబ్జుతాయాంనయాభ్యే |

బద్ధోకృష్ణస్యచాదాశ్రయణ మిహావినా నౌనపహాయః పుమో

రక్షోసామర్థ్యహానేర్భవివత్తిహితం కారిసామర్థ్యభాషే.

అర్థము. - ఆపద్ధస్తత్వకీర్త్యా ఆపత్ (ప్రళయ) కాలముందు (రక్షించి) బంధువగుటవలన గతిగిరికీర్తిచేతను, దృఢమతిజననాదే -
 (తనయందు) దృఢముయిన విశ్వాసమునుబుట్టించుటవలనను, దైత్యనాశాయ - ఆసురపధార్థమై, భూమా - భూలోకముందు, ఉత్తరస్యాం -
 ఉత్తరదిక్కునందున్న మధురపదాలబ్జుతాయామ్ - మధురయినపదముచేసలబ్జురింపబడిన, పురి - పట్టణమందు, దయాభ్యే - సముద్రముమీదికి
 (తమ) కృష్ణచేత, చాత్యాత్ - ఆపత్తనెంచుటవలనను, బద్ధో - బంధువైన, కృష్ణస్య - శ్రీకృష్ణునియొక్క, సాదాశ్రయణంబవినా -
 శ్రీపాదములనాశ్రయించుటతప్ప, రక్షోసామర్థ్యహానే - (తనను) రక్షించుకొనుటకు శక్తిలేనటువంటి, భవిస - సంసారిచేతనునికీ.

యః - (వేలు) సహాయమును, పురుషః - పురుషార్థమును, సూ - లేదు, ఇతి - అనియెడి, హితమ్ - హితమును, ఇహ - ఈతిరువాయ్మొళిలో, కారీనాను - సమ్మాభివృద్ధి, బభాషే - వత్సాఁ జించిరి

౯౩.

వ్యా.—(అభివృద్ధివృద్ధి) ఎట్టికైయన్ద్రేయము మేలమ్ ముద్రువుముట్టపిరాళ్ - (ప్రళయపత్తిలే యెల్లాలోకజ్జతైయన్దిరువాయ్మొళిలో వేత్తురవీత్తు అత్తలే మిళువుకొట్టెడపుడు కైయాలమ్ ; (ద్వ్యధనుతిజననాత్) కణైయన్ద్రలే యేదోమరమ్ మెయ్తవేక్షార్ ముకిలై-చక్ర వర్తితిరుమకన్ యెరుతిరుచ్చరత్తలే సప్తసాలజ్జతైయమ్ భేదిత్తు, (గళజ్జితకాన్ద్ర) ఎన్నిరువన్ద్రాతిరక్క. అ. జనయన్ ప్రత్యయన్ద్రా" ఎనిజిపడియే వృధవిశ్వాసత్తై యన్ద్రాత్తుకైయాలమ్ ; (దైత్యనాకాయభూమాజాతత్వదు తరస్యాంపురి మధురపదాలబ్బుతా'యాం దయాభేజి) మరుగోకోకైయన్ద్రై యకురర్ మద్ద వడమతురై ప్పిటన్ద్రాట్టురగోళాళాయయ్యలల్లల్ - పూతనాళకటాద్యసునిర సనార్థమ-క త్తై పరమకృపైయాలే వడమతురైయాలే కృష్ణనాయవన్ద్రవత్తికైయాలమ్ ; మేలిట్టప్పట్టుక్కోలింజు, "వడమతురై ప్పిటన్ద్ర వణ-సమ్మాభివృద్ధిరణైయన్ద్రై" "అతిరగోళకైయన్ద్రై యకురర్ మద్ద వడమతురై ప్పిటన్ద్రాట్టు" "మల్లెమాతూర్ వడమతురై ప్పిటన్ద్ర వణ" వణ్ణుకట్టోల్లియన్ద్రై" "మెద్రైయన్ద్రై వడమతురై ప్పిటన్ద్రాట్" "వాద్రైయన్ద్రై వడమతురై ప్పిటన్ద్రాట్" "మాతు కిలి" కొడిగొల్వమాడ వడమతురై ప్పిటన్ద్ర" "మణ్ణిన్ద్రావమ్మిన్ద్రాత్తి" వడమతురై ప్పిటన్ద్రాట్" ఎన్ద్ర విరోధినిరసనార్థమాక వడ మతురైయాలే వన్ద్రవత్తిరతిరన్ద్రైయై ప్రళంకికైయాలే, ఇవన్ద్రైయాలే తానైయన్ద్రాకాన్ద్రాళుమ్ వ్యాఖ్యాతమాయ్మొళిలో తిరువుళ్ళమ్ ఇప్పడి సర్వజన్మజన్మము వరుమబద్ధనాన్ద్రాళుమ్ వైయ తిరువడికలై యాత్రయిత్తాలాట్టియ, (గ. స్వరత్తకైయన్ద్రై కృష్ణగోపాతుః పరత్త కే" ఎన్నువ్విడి యిరుక్కిట సంసారిచేతనరుక్క వేలుసహాయమును పురుషార్థము మిరైయన్ద్రై పరమహితమానన్ద్రై "కొండ్లపెట్టిర్" ఎనిజివడకత్తిలే కారీనాను అరులిచ్చెయితార్నితార్.

౯౩.

వే దా న్ద్రా చా ర్యర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.— "కొండ్లపెట్టిర్" అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్మాభివృద్ధి, సర్వేశ్వరుడు (౧) ప్రళయకాలమందు (గ)నిగయావ త్తైలో సకలచేతనలనశించునడ తనయన్ద్రైయందుంచుకొని రక్షించిన యావద్వాన్ద్రైయము, (౨) తనయన్ద్రవిశ్వాసములేని నుగీవాదులకు ఒక బాణముచే దనవరాక్రమునుమఱాపించి తనయన్ద్రై దృఢతర విశ్వాసమునుగలిగించుకొనిన వాడు, (౩-౪-౫-౬-౭-౮-౯-౧౦)విరోధులైనయనురులను సంహరించుటకై తనవరుమకృష్ణచేత శత్రుమండున్ద్రై మధురాపురియందవతరించినవాడు, గనుక నిట్టిరత్తును శ్రీపాద మలనాత్రయింపనియెడల, స్వరత్తకైయన్ద్రైయందశన్ద్రైయ సంసారిలకు వేలురత్తుకములేదు, ఇంతకంటెపెంజుపురుషార్థములేదు అనియెడి యీపర మహితమును లోకులకువడేశించిరి.

౯౩.

తి-నూ.— కొండ్లపెట్టిర్ తాణముతలొక్కాటుముద్రొక్కన్ద్రై తన్ద్రై | అడ్డినవరెన్ద్రైయన్ద్రై విట్టు | త్రిన్ద్రైరుడన్ద్రై | శేరేక్కన్ద్రైరుమాలైచ్చేరుమైన్ద్రై నార్క్కమితమ్ | పార్క్కమ్ మేపుకట్టేమూఱన్ద్రై.

౧౧

అర్థము.— ఆరేక్కమ్ - ఎట్టివారికిని, ఇతమ్ - హితమును, పార్క్కమ్ - మాయమును, పుకట్ - కీర్తిగల. మూఱన్ - సమ్మాభివృద్ధి, వణ్ణు - ముదిరు, కొండ్ల - (ధనాదు)చే స్వీకరింపబడిన, పెట్టిర్ తాణముతలా - (బంధపులలో) ప్రధానమైనస్త్రీలు మొదలుగ, సూలుమ్ - చెన్నబుడుచున్న, ఉద్రొక్క - బంధపులు, కన్ద్రై - (పుణ్యపాపాదితమ్) కర్మమచేత, అడ్డినవర - చేరినవారు, ఎన్ద్రై - అనియెడివైయించి, అవరై - అబద్ధపులను, విట్టు - వదలి, త్రిన్ద్రైరుడన్ద్రై - (తన) భక్తులతో, శేరేక్కమ్ - చేర్చుచున్న, తిరుమాలై - శ్రీయశస్తిని, శేరుమ్ - ఆశ్రయించుడి, ఎన్ద్రై - అనియన్ద్రైవదేశించిరి.

౧౧.

అవ.—(కొండ్లపెట్టిర్ తాణముతలా) ఇతి, సోపాధికబద్ధకై విట్టు నిరుపాధికబద్ధవైష్ణవేంద్రావైష్ణవిక వాన్ద్రై పాశురత్తై యనువది త్రిరుచ్చెయితార్. ఎన్ద్రైయెన్ద్రై; తన్ద్రైయన్ద్రైయన్ద్రై త్రివక్రభిమతిరాన భాగవతరకళితవడికిలిత శేరేత్తురత్తిక్కమ్ సర్వేశ్వరశేపావృష్ణము ప్రావకమును సర్వవిధబద్ధపును, అల్లాతరదన్ద్రైయమాపాధికబద్ధకై; అనపిన్ద్రై, అననైయన్ద్రై యోపాధికబద్ధ కన్ద్రైవిట్టు, (గ్రాతాద్రావబద్ధశ్రవితాచనుమరాణుమ్) ఎన్నువ్విడినిరుపాధికసర్వవిధబద్ధపుమాన సర్వేశ్వరనుగ్రహిత్తు పుక్కున్ద్రైవిట్టు

హ్యు. - కొడ్డపెట్టిర్ తా మతిహూలుముద్రీయార్) కయిల్ ధనతై యియియతీ కొడ్డపేళి. కొడ్డపెట్టు - అతిసాపాధిక త్వమే
హ్యు. - కొడ్డపెట్టిర్ తా మతిహూలుముద్రీయార్) కయిల్ ధనతై యియియతీ కొడ్డపేళి. కొడ్డపెట్టు - అతిసాపాధిక త్వమే

హ్యు. - కొడ్డపెట్టిర్ తా మతిహూలుముద్రీయార్) కయిల్ ధనతై యియియతీ కొడ్డపేళి. కొడ్డపెట్టు - అతిసాపాధిక త్వమే
హ్యు. - కొడ్డపెట్టిర్ తా మతిహూలుముద్రీయార్) కయిల్ ధనతై యియియతీ కొడ్డపేళి. కొడ్డపెట్టు - అతిసాపాధిక త్వమే

పెరియజ్జియర్ తిరువడికళేళరెణమ్.

తాత్పర్యము. - ఎంత అజ్ఞానమనకు హితైషియైగ తీర్చినపించిన నమోదయ్యె, కొడ్డపెట్టిర్ అను ముద్రీయార్, కొడ్డపెట్టిర్ తా మతిహూలుముద్రీయార్) కయిల్ ధనతై యియియతీ కొడ్డపేళి. కొడ్డపెట్టు - అతిసాపాధిక త్వమే

ఒప్పతామ్మై త్రిల్ ముద్రీయార్ తిరువాయ్మొళి ముద్రీయార్.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౨౧. - ౨౯౩.

శ్రీః.

ఆత్మోర్ తిరు వడి క శే శ రణమ్.

ఎప్పెరుమానార్ తిరువడిక శే శ రణమ్.

తిరునామ మొట్టి - బస్వతామృత - ఇరవైదిరువాయ్ మొట్టి - పదైనాళాళి వ్యాఖ్యానము.

మూ - పదైనాళాళి తిరువదయ పురుషుల పదైయ తాళ తిరువరుగు.

జొట్టునిన్ యిల్ శీయ్ తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడివడి వదైయ్యమ్.

తొడ్డోర్ కురుల్ ప్పితియ్ తిరువదయ మరై కల్లెళానాక్కాయ్.

తొడిరై ప్పరునన్ బుట్టెన్ తూర్ ప్పితియ్ పుట్టిట్టడిక్కిడదాన్.

అ. - (పదైనాళాళి) ఇప్పడియెప్పెరుమానాయ్ వులువుడై మెయై యనుసరిత్తు, “ఇత్తుజువైయనానవనోడే కలన్డ పరిమాణ వేణుమ్” ఎన్నును సారథుల్లొట్టు తిరుప్పల్లిట్టడియల్ పోయ్ పుప్ప, అప్పడ తిల్, తట్టిత్తు సామాన్యకటాక్ష మల్లత్తు వేటూరు విశేష కటాక్ష మల్లె యుగళిక్కా. హమెయ్ తే తాలవిన్నా తారాయ్, “ఎన్నై యన్ ప్పట్టియ తిరుక్కణ్ణాళే నొక్క యరుళ వేణుమ్. తిరువడికల్ ప్పట్టియల్ వే త్తిరుళి వేణుమ్, తిరుప్పల్లియణ్డ పిరాట్టియోడే మానవిరున్దరుళ వేణుమ్, ఎట్టొన్దిరు నై తిరేవన్దరుళ వేణుమ్” ఎన్నిప్పుడై కటాళే తమ్ముడయి మనెరథున్దైయడైయ వనీక్కిక్కాత్.

*

సిరాట్టి పరిగ్రహమాత్తయారే పదైయన్నారే వివయిక్కతి రాయ్ సర్వవిధకైబుర్య నిగతరుమాన్ ఎన్నుట్టడియకవడి మెరైయెటు పుట్టిత్తు పడియోగరుక్కరుళి శోతివాయ్ తిట్టు శాతామరైక్కణ్ణాళి నోక్కాయ్; తెల్లన్దిరైయడైయ తిరుప్పరున లోడు మిడిన ముడియ నీర నిలన్ మూర్తన్ తిరుప్పల్లిట్టడియల్ వన్దకణ్ణిళిన్ దరుళిననేయెన్ద ప్రాక్కిక్కాత్.

౧.

పన్నీ - అనన్దమ్, ఇరవైదిరువాయ్ మొట్టియల్, కిట్టి, నిరుపాధికులన్దవాన సర్వేశ్వరునడైయ ఫలరూపతయాప్రాప్త్యతైయై యరుళి చ్చెయెటు. అనన్దా కణ్ణిళిన్ దరుళిన్ కైబుర్య ముట్టుకైయెను సారథిత్తు; కైబుర్య ప్రతిసమ్మిదియనవనడైయ [౧] పుట్టికాక్షత్తుతై యనమ్, [౨] అనురూప సమ్మన్ద తైయమ్, [౩] లక్ష్మీనహాయత్వ తైయమ్, [౪] దర్శనీయాకార తైయయమ్, [౫] మన్దస్థితశోభైయయమ్, [౬] అశితారూపవానానామధన తైయయమ్, [౭] ఆసాధారణ పరికరయోగ తైయమ్, [౮] అఖిలలోకవన్ద్యత్వ తైయమ్, [౯] అఖిలయోగ తైయమ్, [౧౦] శ్రీహమ సేవ్యత్వ తైయయమ్ సన్దిత్తు. ఏవంప్రకారవిశేషవాననీ, [౧౧] ఉన్దక సాధారణ శోభయత గాయ్ ప్పొన్ద వజ్రకుక్కుప్పైవట్టి పూర్ణకటాక్ష ముట్టువుమ్, [౧౨] తిరువడికల్ యెడుత్తు త్తరైయల్ వెక్కి-వుమ్, [౧౩] అక్షరీకుమ్ మెచ్చుతు పిరాట్టి యాడెనాడి వ్విన్దురునియిరున్ద క్కీరిక్కి-వుమ్, [౧౪] తానరూపమాక నన్ద వ్విన్దురునివరవుమ్, [౧౫] ముకమ్ ముములువలయాయ్ కొండైక్ ము న్నేనిట్టు, వుమ్, [౧౬] నిట్టు-మెచ్చుతు పెరియతిరువడైయ మేలొక్కొట్టు దివ్యాయుధన్దైయ మేనిక్కొట్టునువుమ్, [౧౭] ఆసాధారణపరికరత్తోడే వచ్చున్నే యొడ్డునరుళి ప్పనిగక్కి-వుమ్, [౧౮] సర్వలోకజగత్తుజ్జులు వాడుమ్మడి యొడ్డునరుళి యిరుక్కి-వుమ్, [౧౯] ఇన్దనుకుమారమానవడినై నానమధవికున్దుడై పజ్జువుమ్, [౨౦] నాయచ్చుమరై యడిమై కొణ్ణరుకుణ్ణాప్పరై యున్దురునడికిరై యడిమై కొణ్ణరుళివుమ్ వేల్దు మెన్దు, పున్నుడయి మనోరథపరమ్మన్దకల్, తిరుప్పల్లిట్టడియల్ కిడన్దరుకుణ్ణి సర్వేశ్వరన్దరువడికిరై ప్రాక్కిత్తురుకుణ్ణాత్.

*

అన్య - తేణ్ శిర్ పారునల్ (౩) తణ్ పదై మూర్తన్ద (౬) తిరుప్పల్లిట్టడి కిడదాన్ నీక్ (౮) తిరుమరుమ్ పజ్జయత్తో తిరుమరుమ్ (౧౨) పదైనాళాళి కొణ్ణు నీక్ (౧౪) కొయిల్ శీయ్ తు పల్ పడికాల్ (౧౮) కుడికుడి వడివన్దు తట్టయ్యమ్ (౨౦) తొడ్డోర్ కురుల్ అరుళి శోతి (౨౩) నాయ్ తట్టు శాత్ (౨౭) తామరై కణ్ణాళి నొక్కాయ్. (౩౦)

ఈ- (పడ్డెనాళాలేని తిరువరుళుమ్) నెడునాళో కూడప్పట్టివన్దవుళ్ కటాక్షు తైయమ్ సీనేశ్ శ్రీస్తుపట్టివన్దవుమ్.
 యిళఫలమో? వితు, ౧ * ఎకిరళూల్ పుక్కునెడునాళో పట్టకేళ్ త్తిళ ఫలమమో? వితు. నెడునాళో కృషియై
 ప్పట్టి ఫలవేళై యిల్ కై విడపూ? (పజయత్తాళో తిరువరుళుమ్) అతుక్కడియాన పెరియిరాట్టియూర్ కటాక్షు తై
 యుగ్గొణ్ణు. అవనుడై యవరుళిళా స్వత స్త్రీతై త్త విరక్తుమరుళో. ప్రణయిత్వత్తాల్ వన్ద పారత స్త్రీమిణ్ సావత
 స్త్రీతై త్తవిర ప్పతు. ౨ “ఎన్నుడియారతు శెయ్యూర్” ఎన్నుముళ కటాక్షముమ్, 3 “నెకస్సినావరూధ్యతి” ఎన్ను
 మనలో కటాక్షతై యుమ్ పెర్మి. ౪ “కృపయా-వర్యపాలయత్” ఎన్ను, కృపావరత స్త్రీనాన వ్వున్నుడై య కటాక్ష
 ముమ్, అచ్చారత స్త్రీత్తు క్కడియాన వవళో కటాక్షము మెన్దుమామ్. (పజయత్తాళో తిరువరుళుమ్) ఉన్నరుళిళా
 స్వత స్త్రీగన్దై త్తవిరక్తుమన శరుళుప్పడియాకవన్దు వన్దతు. అవళరుళవళాస్వత స్త్రీతై ప్పిళ శెల్లాతపడి
 వన్దుమాయిల్ మి. “అవనుడై య పారత స్త్రీమ్ ప్రణయిత్వమన్దో, విలె నిఱ్ఱుమో, స్వాత స్త్రీమేయన్దో (పర్యతి”
 ఎన్దువేన్దో, అవళరుళేయిరుక్క స్వాత స్త్రీమ్ జీవియాతు. ఆత్తె యితే, ముఱ్ఱుమిల్ ౧౨ అవళో పురువకారమాక
 ప్పిల్ మిణ్ తు. (నికోయిల్ శీయిత్తు) ఉన్దరుళిన నిలజళితే, అనాధార వరిచన్ద్రై ప్పట్టి. తన్నాముడై యనుగ్గుతత్తాళే

తీ-ఆ- శబ్దార్థము (నెడునాళిత్వాది) మున్నే తొడల్లముడైనపుణ్ తిరువరుళుమెన్దు శబ్దార్థము. “అరుళో” ఎన్నుతత్తార్థమునకిది.
 త్త తైలత్తిళ-ఆరు. శరీరుమ్ (సీనేశ్ శ్రీత్వాది). ఇరు - తామపణ్ణుకైబ్బర్యమ్. ఆనారెన్ను (నెడునాళిత్వాది). అరుళు
 యాన - అవనరుళుక్కడియాన, ఇవనడైయవన శరణకటాక్షత్తుక్కడియాన్దయన తెన్నెన్ను (అవనుడైయ విత్వాది). స్వాత స్త్రీగన్దై
 త్తవిరక్తుమ్ వన్దుతెన్ను (ప్రణయిత్వత్తాళిత్వాది). ఇళలి కృతైవన్దువరక శిష్ట శీర్షే పదబ్ధయిత్తుకుల్ భావాన్దరమ్ (ఎన్నుడియా
 రత్వాది). కొణ్ణు-పెర్మిల్లపడి. మున్దనత్తార్థ వివరణమ్ (కృపయేత్వాది). “వధూన్దుమపికాతుత్తి ౨ - కృపయావర్యపాలయన్దో”
 “అవనుడైయరుళిళా స్వాత స్త్రీతై” ఇత్తాది వాక్య వివరణమ్ (ఉన్నరుళిత్వాది). “వీరబ్బివరణమాతల్”, “ప్రణయిత్వత్తాళో వన్దు”
 ఇత్తాది వాక్యవివరణమాతల్ (అవళరుళిత్వాది). ప్రణయిత్వకార్యమాన పారత స్త్రీమాపాధికమన్దో, స్వాత స్త్రీమేయన్దోనిన్దు విన్ను
 తెన్ను పదబ్ధియన్దో (అవనుడైయవిత్వాది). ప్రణయిత్వమన్దో వన్దుతు-ప్రణయిత్వపాతకుమన్దోమెన్దుపడి. ప్రణయిత్వకార్యమాన పారత
 స్త్రీమాపాధికమన్దో స్వాత స్త్రీమేయన్దో నిలైన్దు తెన్దువేన్దో వన్దుపడి. ఆతావతు - ప్రణయిత్వమ్ నిర్వయన్దో యాళేతత్తాళో వన్దు
 పారత స్త్రీమమన్దో నిర్వయన్దుపడి. కైబ్బర్యన్దో శిల్లామిరుక్క తిరువలకిడుకెటై విశేషిత్తయేల్ ఎల్లాకైబ్బర్యన్దో మున్దుమిరుళేనెన్దు
 తార్ (ఉకన్దరుళిత్వాది). అల్లాతార్ వన్దుగ్గుపాన్దై ప్పేజానిల, ఇవరకరుళన్దరుళిన నిలజ్జళే ప్పేజువా నెన్నెన్దు (తన్నాముడైయవిత్వత్తి).
 అ-ఆ-వి. నెడునాళో కూడవేపట్టివన్ద కటాక్షన్దగ్గడియాక, తిరువరుళువణ్ణుకై మురళానకైబ్బర్యన్దో వన్దువరన్దుగ్గు
 క కాన్ద్రుమాన్దతై శేయతు పావళిపడియోగ్గై యెన్దు తన్నుడైయరూప తైన్దుల్లి, తన్దరమ్ (తామరై కైబ్బర్యత్తాళో నోకాల్-ము),
 ఎన్ను ప్రాళిళి-ఆవనుడైయ వరభావ తైయరుళిచ్చెయన్దో (సీనేశ్ శ్రీత్వాది వాక్యత్రయత్తాళే). — “పజయత్తాళో తిరువరు
 లుమ్ - నిళ - తిరువరుళుమ్ - కొణ్ణు నిళకోయిల్ శీయిత్తు” ఎన్దయారే - ఇరువరుడైయవుమ్ విత్తేతుకవివయాకారన్దుల్లి-అరూ
 కారార్ క్కైత్తై యెన్దులో శ్రీమిల్ శీ; ఇత్తైతిరుళుప్పిమ్మిల్ సహేతుకమానవివయాకారత్తుల్లి-అరూన్ వరకళిరుగ్గు. వన్ద్రు
 కైయెన్దు నిర్వేతుకమానవివయాకారత్తు క్కైలక్కానవరకళిరుగ్గు ప్రకార తైయరుళిచ్చెయన్దో (తన్నాముడైయవిత్వత్తి వాన్దు
 బ్బయత్తాళే). ఇత్తాల్ - “సహేతుకమాన భగవద్వివయాకారముడైయవరకళి, ప్రయోజనాన్దరవరుళయన్దు సాధనాన్దరవరుళయన్దు
 యిరుప్పరకళి; నిర్వేతుకభగవద్వివయాకారముడైయవరకళి, ఆనన్దప్రయోజనరూపయన్దు ఆనన్దసాధనరూపయన్దుపరకళి” ఎన్దుతా
 యిల్ మి.

ఈ - భగవదను గ్రహముడై య రానవర్కళి, తనామగృహజ్జలై ప్పేణవర్కళి. పిరాట్టిపురుష కారమాక భగవత్పు సానమ్ పెత్తనవర్కళి, ఉకన్దరుళిన నిలజ్జలై ప్పేణానిట్టర్కళి. ౧ [నకిళ్ళినపిరుర్యానో విష్ణురాయతనేవనేత్]
 “అనుతుగుమ్మనఱుక్కేన్” ఎన్నుమనర్ కళుక్కుమ్, ఉకన్దరుళిన నిలత్తెక్కున్ త్రిక్కేడక్కణేమన్, తరీరనమ్మన్దనుడ
 థ్రాల్ సుఱుసేణు మెన్దానైప్పడు కిఱవడిమైయై, ఇళ్ళనీరత్తోడే కిడైక్కుమాకిత్ పిడానితే, ౨ “వయలణియన్ద పుర
 జ్జెన్దరై తీయ్క్కప్పిద్రాల్ కడువిన్దై కల్తైయలామే” ప్రాప్యత్తైలభిక్కనే, ప్రాప్యనిర్భిక్తై ప్పొక్కలామా
 యిన్దరు. తిరుక్కణ్ణుమన్దైయాడ్డాక్, అజ్జేయిరుతిరుమక్కిడియిక్కేయిరన్ద, శరన్దై తిరువలకిడానిట్ట, కూడవాతి
 తునాన్దికనాయగుప్పనెరువక్, “భగవానుపాయమ్, నామనన్యప్రయోజనర్, ఇప్పొత్తినైక్కేత్తుక్కుంఘలమె?”
 ఎన్ను; తిరువలకిట్టిదిడై తైయమ్, ఇడాతవిడై తైయమ్కాట్టి, “ఇప్పిడమునువిడివము మిరున్దపడికన్డాయ్క్కుం అనువుల
 మిత్తై ఎన్ను తోన్ద్రీయిరున్దతో?” ఎన్దాక్. (చల్చడికాల్) ఇతుతానన్దు తొడజ్జినన్దతొన్దో; నీకటాఱిక్కప్పుక్కనన్దు
 తొడజ్జివన్దత్తన్దో? (కుడికుడి) నవరికవమాక. (పట్టివన్దు) శాన్ద్రుళిచ్చిల్లకీఱి మున్దై తపావనవిన్దన్దు. (ఆప్యయ్యమ్
 తొడ్డారోర్క్కరుళి) ఆడిమైశేయికిఱవడియోడ్డాక్ చక్కలిలేక్కప్పైవన్ద, (శోతివాయ్తిఱన్దు) పూవలరుమాప్పోలే
 యాయిన్దరు, వాయ్తిఱన్దు నాన్దైయరుళిచ్చెయ్యుచ్చాఱు తిరుముక్ త్రిత్ కిఱక్కుమ్ శేవిన్ది. 3 “కూచుక్రూనేతి
 నమ్మన్ది” ఎన్ను, నాన్దైయరుళిలేదాయిన్దరు, ఆక్రూననుభవిత్తరు తక్కాలత్తై తిరుముక్ త్రిత్ శేవ్వియమున్దై
 శరీరమా ముగ్గిఱతాయ్ తిన్దరకొన్దు. (ఉక్తావన్దైక్కణ్డోనోక్కాయ్) నాన్దైయిల్ తోన్ద్రాతబన్దముమ్
 నోన్ద్రీలే యనుభవిక్కుచ్చాఱి కుళిరనోక్కే యరుళివేణుమ్; ౪ “అవలోకనదానేనభూయో మాంపాలయాన్దయ”
 ఎన్ను మాప్పోలే, నాన్దైయరుళిచ్చెయ్యుచ్చుక్కుం పిట్టినాల్ మన్దైయన్దరుక్కణ్డరాతే తలైక్కట్టి యరుళివేణుమ్.

నీ - అ॥ స్వయ్యార్కాన్దిన్దై నాన్దరచుక్క - ఇన్ద్రై ప్పేణవేణువానెన్నెన్దు; కేణుమెన్ను మరుక్క (అమాణమ్ (నకచ్చిన్దత్యాది).
 నకచ్చిన్దపిరుర్యానో విష్ణురాయతనేవనేత్ ॥ విష్ణులయేవన్ను త్రిన్దరుర్యాన్దరైచ్చత్తేత్తిం” ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాంశః. ఇన్ద్రైవమాణత్తుక్కు
 ర్కణ్డ (చిరుతుగుమ్మనాన్ది) ఆనామగృహస్థిత్తుక్కుం దొర్కట్టిన్దై తైయమైవన్ద (శరీరనమ్మన్దత్యాన్ది). ఆప్యడియిల్లిరత్తోడేక్కేక్కర్కణ్డమ్
 ప్రార్థనిమామోషెన్దు (వయలణియన్దరైచ్చి, ఇతర్కేన్దైత్తైయొక్క ౨ తోడ్దినన్దత్తిక్కుం సాధనమాకత్తోన్దు) ప్రాప్యత్తైయత్తా
 ది. మిర్కొనిన్దత్తి అమాణ్డేఱిఘామన్ద్రమ్. అనన్దనాన్దరచుక్క, ఉకన్దరుళిన నిలజ్జలై వచన్ద్రైకపాయ తిన్దయయత్తు. స్వయమ్
 ప్రయోజనమాయగుక్కు మెన్దొక్క సంవాదమ్ (చిరుక్కణ్ణుమన్దైయత్తాది). నాన్దిక్ - ప్రాప్యన్దరచ మతిమాపివక్, కడ్డాయ్క్కుం -
 కడ్డపున్దు. చల్చడికాల్ - చలనదానమాక, సన్దావరిన్దురై యాక వెన్దకడి. ఒరువనిన్దత్తే అనుగ్రహము డ్డానాల్. అనక్ మాత్రమ్
 శేయ్యుమతోడ్దయ పెల్లార్కుమ్ శేయ్యుకేణుమావన్ద (ఇతుతానన్ద్యాది). “శోతివాయ్” ఎన్దైమిల్ భావమ్ (పూవలరుమాప్పోలేయ
 త్యాది). అనక్ నాన్దై యన్ద్రైకమానాల్, వాయ్తిఱన్దైన్దై తే, “శోతివాయ్తిఱన్దు” ఎన్దవిశేషిన్దానెన్నెన్దు (మామక్రూరతీత్యాది).
 “యోనన్ద్రుణ్డివన్దై తేఱురసీతిసంసిత్తమ్. సోవత్తిన్దోజగత్త్యప్రమామక్రూరతీ వత్త్యుత్” ఇతివచ్చుమేంకే సప్రదేశామగిం. సోక్కాయ్ -
 సోక్కావేణుమ్. “శోతివాయ్తిఱన్దు” ఎన్దన్దోడే, “ఉక్తావన్దైక్కణ్డోనోక్కాయ్” ఎన్దత్తైయన్ద బ్బాట్టి భావమ్
 (నాన్దైయిత్తాది). ఆప్యడినోక్కేణుమెన్దై ప్రార్థితేవన్దోవన్ద (అవలోకనత్యాది). “దేవప్రపన్నాన్దిరూరప్రసాదంకురుకేశన।
 అవలోకనదానేనభూయోమాంపాలయాన్దయ” ఇతిప్రథమేంకే ప్రహ్లాదః. “నాన్దైయిల్ తోన్ద్రాత్” ఇత్యాదివాక్యన్దయివరణమ్ (నాన్దై

ఈ పితృతేన పురుషాశ్రయే తే తామరై క్కణ్ణళల్ నొక్కాయ్, నొక్కాయ్' ఎన్ను పలకాలుజ్జొన్ను అభ్యుచ్చొన్నుదు, 'పితృయై' నీయిజ్జన తిరువుళ్ళుపుణ్యదుమ్మడి పలకాలుమీనప్పిన్కిఱతే? అట్టియమిడన్ తై త్తదారాకీల్, నల్లపాట్టై త్తదారాకీల్, పితృకళై యుమైశ్వర్యతైయుమ్ తద్దారాకీ ల్కళెయ్యారాకనీయిజ్జనీడన్దు పడకఱిమ' ఎన్నరుళిచ్చాయ్ తారామ్. (తెచ్చిరైయిత్తొద్ది) తిరుమేనియిల్ సాకుమార్వత్తుక్కునురూపమాన జల సముచ్చయైయైతాన తిరుప్పళ్ళిడుడియిలే కణ్ణళర్ నరుళప్పైల్గుతు. తెచ్చిరైకళైయైయ తిరుప్పరువలోడే శేర్ప్పియై నీర్ నెలల్లాన్దన్ తిరుప్పళ్ళిడుడియిలే కణ్ణళర్ నరుళినమెయ్యుడు; ఇతు శేయ్తవంశేమ్; ఈ తామరై క్కణ్ణళల్ నొక్కాయ్. శేయ్తవంశత్తుక్కు కృతజ్ఞనాకవుమ్, శేయ్యవేణ్ణుమంశత్తుక్కు ప్రార్థికన్రుమ్ నేమిమిశేనీ అధికారికు.

జీ-ఆ-య-పి-వైయ్యుడత్తొద్ది. ప్రాసక్తికమ్ (పితృతేన పురుషాశ్రయే) అభ్యుచ్చత్తు అభ్యుచ్చ తిరు త్తమప్పనారానాభ్యుచ్చ తిరువచ్చు పైరుహళైయచ్చనడి. 'తెచ్చిరై' ఇత్యావస్థనత్తుక్కు-భావమ్ (తిరుమేనియిత్తొద్ది). శబ్దార్థ కథనముభే నోక్కావినడణమ్ (తెచ్చిరై విత్తొద్ది. తిరుక్కావై త్తీరుప్పళ్ళిడుడియిలే సన్నిహిత నాయనక్క, 'నొక్కాయ్' ఎన్ను ప్రార్థికన్రుమ్ నేమిమిశేనీ (శేయ్తవంశ త్తుక్కు త్తొద్ది). తెచ్చిరైయైయొడక్కి. కిడదానే - క్కణ్ణళార్ యెన్నువొడక్కి. కణ్ణళల్ నొక్కాయ్ కన్యాయం. శీయ్త - తిరువలిడుడి ఇతు - పాపారణమానడిమెక్కెల్లాయులత్తుణమ్.

జీ-ఆ-వి- ఇచ్చడిఇవనప్పక్కల్ గావడత్తై, 'తామరై క్కణ్ణళల్ నొక్కాయ్' ఎన్నున్న పాకురై తై ఇట్లొత్తవన్ బాన్కి పొన్నాటనత్తురువుళ్ళేఱు క్కెల్లడలాయుకుక్కు మెమ్మనై యాప్రసవాదత్తై దర్శిప్పిక్కిఱార్ (పితృకళైయై) 'అవత్తుమేనియిల్ సాకుమార్వత్తుక్కు గుణునా దేశితై కణ్ణళర్ నెలల్లాన్దన్దే!' ఎన్ను తమక్కతు ఈకప్పాయిబుక్కెల్లాయ్ (ఇతు శేయ్తవంశే) ఎన్దై.

ప-త-పదైనాళ్ ప్రవేళే. (సప్తయక పేర్లమేట్టి లెనకుక్కు అయివుట్టాదు) శివోగపర్వణివిరోపత్తా శేస్వతిరొన్ను) ప్రతిసప్తయం, సచార్చునున్నర్చయతాతంజేమిషిషన్దుతుం యత్రిష్టాదశిస్తావనత్తిభావానభూమిన్ | శిభోమధ్యాసపక్షిదాసున్నున రూపితౌ స్యుజౌవనపస్తాజ్ఞా విరాధిం శభూషితౌ | నైకరత్నవిచిత్రేణ్ణ కాంచనస్య విరాసన్మ్ | నానాస్థణపక్షిర్చయన్ ప్రాసాదీనాన్ ప్లభౌ | సత్యబ్రహ్మసంధానద్యుత్తానై శేషనాన్దన్ | ఆర్చనాబ్రాహ్మణ తాపాదౌ పశ్యన్దలత్తయే | అర్చనస్యచక్రిస్థయామృభాదాన్యాన్ జగత్తావభే' — యుక్తకాశ్చేరావణధానస్తరే, 'పాపానామ్' తత్యాది — మురితాన్దు (నికొయిల్ శీశుత్తు) ప్రేమస్థా భరే శాసన్, 'సకళిదిపిమర్యాదోవిష్టరాయకనేవనల్ | విష్టలయేనపన్నిత్య' కురార్చిత్రైచ్చ కైతతే.' — పచ్చమేనన్నునో అత్రాదం, 'యోననైపృథివీతే శేఖరసిథి సంస్థితామ్ | సావితీర్జగత్కర్మహుక్రూరతలత్పృతి || ౧౨ || — ప్రథమేనే విదానో ప్రహ్లాదః, 'దేవప్రహ్లాదీహం ప్రసాదం కురకేవ | అవలోకన దా నేనభూయోమాంపాలయావ్యయం ౧౩||'

అవతారిక. — ఇల్లునిరుపాధికంధావైసర్వేశ్వరుని నేవంపలయనని తిరుప్పళ్ళిడుడికేవేదే, అచ్చటమాటలాడక పవ్వలివియన్దు సర్వేశ్వరునినేవం, ఓ! పొదీ! నన్నగటాతీంపలెమ్, నాతో మాటలాడవలయనని వలవిధములుగా ప్రార్థించుమన్నాదం.

తాత్పర్యము. — పల్లనితామ్రవర్ణితేమ కొలమలచెతమ సతిరమణీయమైన తిరుప్పళ్ళిడుడియందు పవ్వలింపన్ ఓ! శ్రీయఃపతి! ఎంబ కాలముగా నీకుమ పీరాడికిని కృపాపాత్రులమై మలక్రముగా ప్రాప్తమై శాస్త్రసమర్థమైన దివ్యదేశములయందు సమార్చనము మొదలుగు అంతరిక్ష కైటర్యములేయుమన్న దాసులమైన నాతో నివ్వుడు కొంచెము మాటలాడి నీయపాదములచే గటాతీవుమా.

మూ.—కుడిక్కిడన్దుకడైయతు నిన్దిర్త వడిమైక్కున్దు శ్రేవల్ శెయ్తు, ఊపా ।

న్నడిక్కిడవాతేవళివరుక్కిట్టవడియోర్క్కరుళి, నీయెరునాల్ ।

పడిక్కిశవాకనిమిర్ త్తనికాపాతపజ్జయమేతలైక్కిణియాయ్ ।

కొడిక్కిళ్ పొన్ తిళ శూన్ కుళిర్ నయత్తోన్దు తిరుప్పళ్ళిఱుడిక్కిడన్దునా ॥

— ౨॥

ఆ.—(కుడిక్కిడన్దు) తిరుప్పళ్ళిక్కిడన్దు ప్రయోజనరామకొల్లు ఇనక్కన్దురజ్జమానడి మై శెయ్తుక్కిరునడికళ్ళు తడియా తేవర్ముర యావర్తిక్కిట పడియోముక్కున్దు ప్పిటెణ్ణి సర్వాత్తాక్కిశుక్కుమ్ సులభమాననికాపాతపజ్జయమే యెరునాల్ తలైక్కిణియాయ్; కొడిక్కిళ్ పాకా పాళి శూన్ మళిర్ నయల్ శోన్దు తిరుప్పళ్ళిఱుడియల్ కణ్ణిశర్ నరుళినవన యెన్దితార్.

౩.

అన్దు.—కొడిక్కిళ్ పాకా మళిళ్ (3) శూన్ మళిర్ మయల్ (౬) శోన్దు తిరుప్పళ్ళిఱుడి కిడన్దునా, (౯) కుడిక్కిడన్దు అక్కుమ్ శెయ్తును శీర్ త్త (౧౨) నికా అడి మై మళి శ్రేవల్ (౧౫) శెయ్తు ఈ పాకా (౧౮) అడిక్కిడవాతే వళివరుక్కిట్ట అడియోర్క్కరుళి, అరుళి నీ ఓరునాల్ (౨౪) నడిక్కు అళివాక నిమిర్ త్త (౨౭) నికా పాతపజ్జయమ్ తలైక్కిణియాయ్ (30).

సన్ది.—అన్దు నరమ్, ఆన్దు యమియ మానురూపసన్దు తైయదైయ వున్దిరునడికై యెకాతలైయల్ వైక్కివేణు మెన్దితార్.

కొడిక్కిళ్ శెయ్తులక్కొత్తయాయ్, ఇనక్కిమయమాన, మళిళాల్, (3) శూన్ మళిర్, మయలైయమ్, (౬) శోన్దుయెయముడై త్తన, తిరుప్పళ్ళిఱుడియల్, ఆన్దు తానధి వాళి నూకకై ఇన్దురకుటివనా (౯) శేషత్తివలమ్ తప్పకడినిన్దు, అన్దు శేషత్తి మళిన్దురమా మ్మడియోన్దు శేషత్తి సయత్త మయన్దు క్కియాయ్, ఇతరపజ్జయవర్తమాన, (౧౨) ఈ పియమాన, అడిమైకళితే, ఆన్దురజ్జమాన వ్వుత్తివిశేష బ్బళి, (౧౫) అన్దుపేత్తు, అన్దుపేయ, ప్పియనాణియమాన, (౧౮) తిరునడికై తైయదైయ అనభవననికమాయ్ అన్దురజ్జమాన వ్వుత్తివలమ్ తప్పకడినిన్దు తాన్దురజ్జమానాల్, సాదరన్దురమాన, తప్పకడివరుక్కిట్ట, శేషత్తాత రానకెజ్జుకుళు, (౨౧) అరుళి, నిరుపాధికసన్దు వాననీ, పూమిక్కి పూన్దురమాన వ్వుత్తివలమ్ తానాళి, (౨౪) అరుళు, అనయమానక, నిమిర్ త్త ప్పిటెణ్ణి, (౨౭) ఈ, నిరతితయన్దుగ్గ మాన తిరునడిక్కివలమ్, ఎకా తలైక్కినయమానవలక్కొత్తయాయ్ మ్మడియదళివేణుమ్, (30).

౩.

అన్దు.— ప్పిటెణ్ణి పేర్తనలక్కొత్తి మువదయ్ ప్పిటెణ్ణియై మై (పాకా రులవేర్ (3) మ్మడియడినదియ వ్వు నైన్ పాలమున (౬) పాళి పూనిలవనిన్దునా తిరుప్పళ్ళిఱుడియందు వచ్చులింపనడిసావేమి! () ప్పిటెణ్ణియాయ్ (శేషత్తి) నండి (అరుళియాయ్) తిరుప్పళ్ళియాయ్ గాన అడి పాకా రులవేణుమ్ వన్దు నిన్దురంపించిన (౧౨) నీయొక్క ప్పిటెణ్ణియాయ్ అన్దురజ్జమాన (౧౫) తేన నియొక్క ప్పిటెణ్ణియాయ్ (౧౮) శ్రీ పాలముల దాటకుండు (నీయొక్క తిరువదళివ మళియొగనాని నెన్దు (౧౭) శేషత్తియాయ్ నుండున ద్దుమిన్దు శేషత్తి పూనిల మైన్దుమా (౨౧) క్కివతేనీ నీవు ఒకప్పుడు (౨౪) పూమిక్కి అనయమాన (పూమితిరునడిక్కింపజ్జు నున్దు) నుండు (౨౭) నీయొక్క శ్రీ పూనిలముల నీ నాళిరన్దునా కాళిరజ్జమాన నున్దు (30)

౨.

కూ.— ఇరజ్జామ్మట్టు. సన్దు సులభమాన వున్దిరునడికై యెన్దులైయల్ వై త్తరుళి వేణు మెన్దితార్.

(కుడిక్కిడన్దు) కుడిక్కిడవాతేవ ర్తితు. కులమర్యాదై తప్పాతపడివ ర్తిక్కి. “ఇయోకువంశ్యిరే, తమయనిరు క్కత్తిమ్మమాతల్ ముడిశూడి యతివారిల్లై” ఎన్దానితే శ్రీభరతాత్మ్యా (అక్కడైయతు) కుడియల్ పజ్జిలాత

శీ.అ॥ ఇరజ్జామ్మట్టు (కుడిక్కిడన్దుతొడి). పడిక్కిశవాక నిమిర్ త్తనికాపాతపజ్జయమేతలైక్కిణియాయ్ ఎన్దు త్తెక్కిటాత్తి పతాంకై (వన్దు సులభతొడి).

కులమర్యాదై తప్పాతపడి వర్తిక్కియాయ్ - అవమ్మ శేషభూతమాన వ్వురూపత్తిక్కు నుండునా పత్తియొమ్మర ప్పియన్దుటాటా మనకై పార్ త్తియక్కు ఇవడి వర్తిక్కి పేర్తనాళి వన్దు (ఇయోకువతొడి). అక్కుమ్ - సన్దు, అతితయమానవుమ్ పజ్జిలాతనన్దుకొనన్దు.

(౧౦) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౨ - తి - పడై నాళాలే - ౨ - పా - కుడిక్కిడన్ వాళివనన్. 32

ఈ - త్తిరువాయ్మొళియై మున్నెనై యొళియై. (నిజత్త వడిమైక్కుల్ శ్రీవల్ శెయ్తు) తన్నుడై యె రన్వైతై యాలే, ఇతరపునపార్ తిల్ సత్తై యుఱుక్కున్లు నడిమైక్కుళిల న్నరజ్జమాన వడిమైక్కుళై చెయ్తు. (ఉకాపొన్నడి క్కడవతై) త్తాచాపలతాలే నిర్బన్దుక్కు మతువుమ్మక్కై; మున్ను పెరియనాల్ ద్రొమైయోడే శ్రీవస్థుభగవాన్ తొడక్కుమా న్నాళై పురుషాకారిమాన్ కొణ్ణు మొల్పుతాక చెప్పవన్, “ నామెయర్ శొన్న కాన్వమ్ శెయ్తోమాన నిఱమ్ పెఱువనతు, నీర్ పతి నాలాణ్ణు రాజన్ త్తిలై యరుక్కిల్ కాణుమ్” ఎన్; ౧ “అరురోహరభంబాట్టై” ఎన్వ ప్పూప్త నాయ్ మీణ్ణుబోనానితే; అప్పడియే, ఉన్నుడై య వాణ్ణాతిలజ్జనమ్మణ్ణాతే. ఉన్విరువడిక్కుళై త్తప్పాతే. అన్వియే, ఉన్ను డైయ స్సెప్పాళేనుమాన తిరువడిక్కుళై యల్ల రత్తియూతేయన్నుతల్. అతావతు - అనన్యప్రయోజననాకై. (వభీవ దుక్కి నడియరోర్ క్కరుళి) అడిమైముత్తై తప్పాతే పోరుకిఱ వనన్యగతికళాన వెజ్జకుక్కు కృపైయెప్పట్టే (నీయెరునా ల్లిత్యుర) అనన్యభావ మొలునాళిలేయాయ్ ప్పిన్నువన్ బుమతో; అప్రతిపేక్షతుక్కు మేజ్జడరుచిమిక్కై రెతా; గుణా గుణ నిరూపణమ్మణ్ణాతేయెల్లార్ తలై యిలుమ్మై త్తతిరువడిక్కుళై, అత్తైయడై య వెత్తలై యిలుమ్మై వై క్కులాకాతో; (వడిక్కుళి నాక) భూమియైవిళాక్కులై కొళై విజ్జవళరుమతిలు మరుతుపోలే కాణుమ్, అతుక్కుళి నాక త్తిరువడిక్కుళై క్కుళై త్తొన్లు వరుమైయుమ్. ఉనక్కురియల్లివ్వాయ్ నాళ్లైశ్వుడతేనూ; ఇత్తనై యట్టొశైయ్యతేణ్ణువతు (నిజ పాతలజ్జయమే) ఒరు శెప్పిప్పువై కొణ్ణు కాణుమ్ కాడుమడైయు మళిన్దుగొల్లెతు. (త్తిల్ క్కుళియాయ్) ఏళేను మాన్ కొల్లిన్దై న్న కార్వత్తుక్కుళి నాకుల్ మత్తనై యా యిరుదైతే, భూమిక్కుళి నాక్కిన తిరువడిక్కుళై యెన్వలై క్కుళై నాక క్కులాకాతో; (త్తిల్ క్కుళియాయ్) ౨ “కోలమామెక శెన్నుక్కు” ఎన్విరువర్ త్తై యల్ల వై క్కులాకాతో;

శ్లో-౨౧-యెరునా, ప్రాన్యత్తియైయాలే, ప్రపన్న కుల త్తిల్లత్త ౩ “ఉన్విసిర్ కైకళాలిత్తెత్తుమ్” ౪ “మణ్డైయరున్దుమోవి” అత్తానికి శే శొల్లన్దుత్తి అమరున్దుగొల్లన్దుతనన్యాసారజ్జాలే అతిశయ త్తైయట్టాక్కి ఎన్వమాల్లువను. తీర్ త్తవడిమైయారతు - ఉన్ క్కైయన్ బు ద్దీర్వణ్ణుకిఱ నడిమైయెన్దువివశీతు, అత్తార్ ఫలితవ (తన్నుడైయవిత్తాది). ఉకా విషయమాయ్, ఇతరసజ్జనివ ర్తకమాన్ వడిమైక్కుళి అన్వ ర్జ్జమాన్ వడిమైక్కుళి చెప్పెయ్ తేనుక పార్వన్. (నీర్ పతి నాలాణ్ణు రాజన్ త్తిలై యరుక్కిల్ కాణుమ్) ఎన్వనన్వరమ్, (త్తాచాపలతాలే నిర్బ బ్బిణ్ణు-మతువుమ్మక్కై) ఎన్వ త్తేమనుసద్ధివుతు. (నిర్బన్దుక్కు-మతువుమ్మక్కై) ఎన్వతుక్కు (అరురోహరభంబాట్టై) ఎన్వత్తొశైయ్యయమ్. అత్తొళియెన్వ ప్రన్వత్తై యువతు - ఈశ్వరనుక్కు-త్త మ్మెక్కొణ్ణుతిరువాయ్మొళి పాడువిక్కుళిరువుళిమానాల్, అన్వన్వనన్వ త్తైప్పాణుత్తి కొణ్ణుగొన్డైనున్డే. శబ్దార్థమ్ (ఉన్విరువడిక్కు త్తి తప్పాతేయెన్వ) ఎన్వనమ్మైయమరకవిన్న (అడిమైముత్తైయత్తాది). “ఒరునాళ” ఎన్వతు స్సెప్పాళేనుమ్ (అన్వన్వభావమానతు - కృతేచణ్ణుత్త. మరీ బుమతో - మరీ బుమత్తన్వనన్వడి. “పడి” ఎన్వనన్వతేన సమాధిక్కుళి-భావమ్ (అప్రతిపేక్షతుక్కుత్తాది). మిక్కయో - అధికమాక జేణ్ణుమతో. తాత్పర్యమ్ (గుణాగుణేత్తాది). వడియశేనిమిర్ త్తవ న్నాతే “అళివాకసిమిర్ త్త” ఎన్వవిశేషిక్కుళితేకా, అప్పడియళివాక సిమిర్ క్కైయన్దులొకెన్వ (భూమియైయత్తాది). (నిజొమ్మలై కొమ్మక్కై) కుల్ల - కరన్దు మిగొమ్మక్కై - వ్యాపిక్కు; కబళికిరైక్కుయెన్వలడి. కుళైతాళెన - కడివాళి మెట్టిప్పడిత్త. ఇన్నామర్వ కభనతుక్కు- ద్వేధాభావమరుళి చెప్పెయ్ తేత్తార్ (ఉనక్కురియల్లితాది వాక్యవియత్తాలే). ఇత్తనైయట్టొ శైయ్యతేణ్ణువతేనతు - మేలు క్కనతార్ తైయారత్. “పజ్జయమ్” ఎన్వతుక్కు-భావమ్ (ఒరు శెప్పిప్పువైయత్తాది). భూమిక్కుళి వాక్కినతిరువడిక్కుళి యెన్వడైయ త్తైల్లకళవాక్కు ప్పొమ్మెన్వ (ఏలేమవిత్తాదివాక్యవియమ్). వైయాయ్నాతే “అణియాయ్” ఎన్వతుక్కు-భావమ్ (కొలమా మిత్తాది). “అణియాయ్” ఎన్వతుక్కు, అప్పడిప్రార్థ్యమాన్వ, ప్రార్థ్య మ్మెన్వనుమ్,తిరువడిక్కుళిల మెన్వ మతుక్కుమ్ ప్రమాణమ్

ఉ. - ౧. కదా" ఎన్జిత్. (కొడియత్తాది) ౨ సారామనక్కీర్తన వీతళోకారామస్య శోకేనసమానశోకా పెరు మాంభుడైయ సద్దాన త్రిలిశక్లైయా లేయు. మొరుళోకముణ్ణు, పిరివాన్ మొయాలే పడుటితు మొరు శోకముణ్ణు, అతిశ, తిరునడైయ క్కణ్ణిన్ఱు బుట్టతీర్తవిత్రే, అప్పడియే, సురుడిరమాన్ శ్రమపరమాన దేశ్త్రితే కణ్ణిన్ఱు నరుళప్పొరుతు, ఎళవరుటితిళో? ఎన్జిభయన్దీర; ఇనియెన్నై విషయారెక్కుమతు వేకుణ్ణై, అకుణ్ణై యున్దీర్ త్తరుళ వేణుమ్.

జ - ౨. (కదా వెన్జిత్తాచెన్ఱు) "కదాపునక్కబరథాన్" ఇత్యాది. "నుడియమార్థాన మలప్పొప్పి" ఇతియూనా చార్యస్తోత్రే. మత్తిళెచ్చొన్ఱు కుక్కుమ్, "తలైక్కజియాయ" ఎన్జుతుక్కుమ్ సదృష్టమహాకళావమ్ (సారామత్తాది). "సారామ నక్కీర్తనవీతళోకారా మస్యశోకేనసమానశోకా | శరన్నభేసామృదవేషచన్ద్రా) నిశేపవైదేహసుతాబధూవ" ఇతిసుందరకాండే. "వీతళోకా" ఎన్నానిఱు, "సమానశోకా" ఎన్జుతుకేరుమ్మడియెన్నెన్ఱు (పెరుమాళుడైయ విత్తాది). "సారామనక్కీర్తన వీతళోకా" ఎన్జుయాలే పెరుమాళుడైయ సద్దాన త్రిలిశక్లైయా లేయున్దీర్తవిత్రే. కొడికైయడైయ, పాక మతిళాలే తూర్పుట్టు, మరీన్ద వయలైయమ శోలైయయమడైయ తిరుప్పలిగిడియే కణ్ణిన్ఱు నరుళుటివనయెన్ఱు శబ్దార్థమ్. కొడిక్కొక్కెన్జుత్తిడక్కి, కిడ్దనాళి - తడిక్కిడ న్నైన్ఱు తోడక్కి, తలైక్కజియాయిత్యవయః.

ప్ర. తి - ఇరణ్ణామ్మట్టు (కుడిక్కిడన్ద) యుద్ధకాండే ప్రతిప్రయాణే రామప్రతిభరద్వాజః, "పబ్బడిగ్గు జటిలొ భరతస్తాన్వప్రతిత్తతే. పాదుకేతేవురన్ఱు శక్తి సర్వశక్తుకుళలంగుళే" - అయోధ్యాకాండేచిత్రకూపే, "జటిలభిర వసనం ప్రాజ్ఞలింపతితంభువి | దదర్శరామోదర్శం యుగాన్తేభాస్మరయథా." - యుద్ధకాండే రామాగమనాసన్నకాలే, "సహితేరాజపుత్రన్దం కామయూర్ధధారిణి | పరిభోక్తుంవ్యవస్థన్తి పారావైదర్శవత్సలమ్" - అయోధ్యాకాండే, "ఏభి శ్చసదైవాన్దాన్దమ్" ఇత్యాది. - యుద్ధకాండే [౧౨౮] "మాన్సివర్తయకుమ్" ఇత్యాది || ౧౮ || - మానకే ధర్మ కాస్త్రీ, "ఆచార్యోబ్రహ్మోమూర్తిః పితామూర్తిఃప్రభావతేః | మాతాపృథివ్యామూర్తిమ్ బ్రాతాస్సామూర్తిరాత్మినః" - సుందర కాండే పత్తింశస్తోత్రే, "సారామనక్కీర్తన వీతళోకారామస్య శోకేనసమానశోకా | శరన్నభేసామృదవేషచన్ద్రా) నిశేప వైదేహసుతా బధూవ" ౧౭ ||

తాత్పర్యము. - ద్వజములచేతను నుందరప్రాకారములచేతను నలంకృతమై పాలములచేతనుతోపులచేతను చల్లనైయన్న తిరుప్పలిగి డియందుఁబ్రవృత్తింపిన ఓకైయంతే! ఆనన్యగతికులమై నీపాదములయందు ద్వరూపానురూపమైన కైబ్బర్యముఁజేయు చున్న మాయంగు కృపఁజేసి త్రివిక్రమావతారమందు భూమినిగొలుచుటకై యెత్తిన నీశిపాదములను మారెన్గుమీద నుంచుము.

మూ. - కిడ్డనాళి కిడ్దనాయె త్తనై కాలజిడ్డ త్రియన్జురుపుడమ్మకైయ |

తుడర్ న్దుకుల్ గేవళ శైయ్తుతోల్లడిమెవభీసనన్దొంగోర్ క్కరుళి |

త్తడక్కిడమరై క్కణి విభీతునీయెమ్మన్దన్దమరై మక్కయనీయమ్ |

ఇడక్కిన్జూవులకున్దొవిరుదరుళాయ్తిరుప్పళిగిడిక్కిడ్దనాళి ||

31

అ. - (కిడ్డనాళి) ఇట్లనే యొరుపడియేకణ్ణిన్ఱు నరుళుటిపిరానే! ఉన్ తిరువుడమ్మనోవతో; ఉన్ తిరువుడమ్మనోవాచే ఉన్నడియేనాన వెన్కాకనీయెరునాళి, తామరై త్తడమలర్ న్దాన్దలే తిరుక్కణ్ణిశివీత్తు ఎమ్మన్దన్దం ఉన్ తామరైమక్కయన్దయమ్ నీయమ్, ఇన్దలొకమెల్లాడి వాల్ముక్కుడి యిరుదరుళాయ్తిరొట్టాన్.

3.

అన్య.- తిరువ్యలిన్జుడి కిడ్డనాళో కిడ్డనాళో (3) కిడ్డనాళో ఉక తిరువుడమ్మ (౬) అత్తయ ఎత్తకాలమ్ కిడ్డతి (౯) తుడకన్దు కుట్టైవో శెయ్కు (౧౨) తోళ్ అడిమైవళ్ళి పరుమ్ (౧౫) తొన్దోరోక్క అరుళి తడమ్ (౧౮) తోళ్ తామరై కణ్ (౨౧) విట్టిత్తు నీ ఎమ్మన్దు (౨౪) ఉక తామరై మత్తయమ్ (౨౭) నీయుమ్ ఇడ్డనాళో మూవులకుమ్ తొన్దు (౩౦) ఇరున్దురళాయ్. (3౧)

పన్నీ.- అనన్దరమ్, తిరుమేనియలైయుమ్మడియే పొమ్మన్దుకన్దురళాయ్, అడియోగో కన్దునభవిమ్మమ్మడియాక ప్పిరాట్టియోడేమాడ వుణర్ న్దున్దురుళియిరుక్క వేణుమెన్దొత్.

పద్యపల్లెడియై, అత్తెత్తరమాకక్కన్దుకన్దురళాయ్! అపేక్షాపరత్తన్దునాయ్ తొన్దు కన్దుకన్దురళాయ్! అపేక్షాపరత్తన్దునాయ్ తొన్దు కన్దుకన్దురళాయ్! (3) ఇప్పడి యొరుపడిప్పడక్కన్దుకన్దురళాయ్; ఉక, తిరుమేని, (౬) అత్తయమ్మడి, ఇన్ను మెత్తకాలమ్, కన్దుకన్దురళాయ్ క్కడనై, (౯) ఇనిఎన్దోవేత్తెక్కాక వున్నెయనవిధానమ్మన్దుకన్దు, అన్దరగవ్వుత్తి, పల్లె, (౧౨) అనాదిపిడమాన, శేవత్తెమ్మార్ త్తిల నరువోమాయ్, (౧౫) ఉనక్కేవేమనమ్మడి యనన్దగతికళానన్దుకన్దు, ఇరన్దె, తడనై, (౧౮) తొన్దుమ్మడియెత్త, తామరైవోవ్వు, కన్దు, (౨౧) పురక్కవిట్టిత్తు, - - - - - , పడుక్కయినిమ్మమ్మన్దు, (౨౪) ఉనక్కనపాయినియాన్, పూవిట్టిఅప్పాబున్దాన భోగ్య తెయ్దుయమ్, పరువత్తెయ్దు డెయ్ శానలత్తీయమ్, (౨౭) నీయుమ్, విన్దీరజగత్తియమ్మమ్ అనన్దప్రయోజనోపాతి కన్దునభవిమ్మమ్మడి, (3౦) ఇరున్దురళవేణుమ్. (3౧)

అర్చము.- తిరువ్యలిన్జుడియందు పవ్వళించినవాడా! పవ్వళించినప్పుడు మొదలుకొని (3) (ఏకవీతిగా) పవ్వళించియేయన్నావు; నీయొక్క తిరుమేని (౬) నోమ్మన్దు ఎంతకాలము పవ్వళించెదవు! (౯) అనునంది అన్దరగవ్వుకన్దురళాయ్ చేసి, (౧౨) అనాదియైన శేవత్తెమ్మార్ నుండు, (తప్పకుండా) నడుచుచున్న (౧౫) దాసులమైనమాకు కృపచేసి, తటాకమును (౧౮) ఆకవించుచున్న తామరస పుష్పములవంటి శేతములను (౨౧) తేజిల్, నీవు లేచి (౨౪) నీయొక్క కనులవాసినియైన పిరాట్టియు (౨౭) నీవును, విశాలమైన మూడులోకములను ఆశ్రయించుటలు, (3౦) వేంచేసియుండుము. (3౧)

ఈ.- మూన్మామ్మట్టు, తిరువుడమ్మలైయ వైరుపడియే కన్దుకన్దురళాయ్ అడియోముక్కాక ప్పిరాట్టియమ్మ దేవకు మెమ్మన్దురళాయ్ న్దురళవేణు మెన్దొత్.

(కిడ్డనాళో కిడ్డనాయ్) ౧ “కిడ్డనతోర్ కిడ్డనై” ఎన్దుకన్దుయ్దుకు కాణవేణు మెన్దొత్ పట్టిరుప్ప నెరువ నుక్కాక, అత్తెప్పట్టపన్దు తొడ్డన్ది క్కన్దుకన్దురళాయ్ లినాయ్. (ఎత్తనై కాలన్దిత్తి) ఇనియొరువన్దు ౨ “కిడ్డనవాణి

జీ-అ. మూన్మామ్మట్టు (కిడ్డననాళిత్తాది). “ఉక తిరువుడమ్మలైయ - ఎత్తనైకాలన్దిత్తి - తామరై మత్తయమ్ నీయుమ్ - ఇరున్దురళాయ్” ఎన్దుకన్దురళాయ్ క్కన్దుకన్దురళాయ్ తనతారై (తిరువుడమ్మలైయవిత్తాది).

“కిడ్డననాళో” ఎన్దుకన్దురళాయ్ - కిడ్డనకాలత్తుక్కొరు ముడివియైయన్దు తోగ్గోరుకెటు, అక్కొరుదెన్దుకన్దురళాయ్ పేతునరుళి డెయ్దుకెటార్ (కిడ్డనతోర్ తాది). అత్తెత్తరమాకక్క క్కన్దుకన్దురళాయ్ కిడ్డననాళో యొరుపడిప్పడక్కన్దుకన్దురళాయ్; నుకు మారమానవుక తిరుమేనియలపనమ్మడియన్ను మెత్తకాలమ్ కన్దుకన్దురళాయ్ క్కడనైయన్దుకన్దురళాయ్. (కిడ్డనతోర్ కిడ్డననాయ్ తాది). తిరుమలై. (కిడ్డననాళియైయన్దుకన్దురళాయ్) తిరుచ్చనవిరుత్తమ్, స్వహార్య. ఇరుక్కొరుమడివ్వుకన్దు త్తెన్దొత్ తొన్దుకన్దురళాయ్, “ఎత్తనైకాలమ్ కిడ్డనై” ఎన్దుకన్దురళాయ్ వివక్షితమాత్తయాలే, అమ్మడివుడ్డావకు, అత్తెత్త, “ఎమ్మన్దురళాయ్ వేణుమ్” ఎన్దుకన్దురళాయ్ మెన్దొత్ (ఇనియొరువన్దు తాది). కిడ్డననాయ్ క్కన్దుకన్దురళాయ్ మత్తెత్తనాళియైయన్దుకన్దురళాయ్ మోవెన్దు (ఎల్లాచేప్పిరగ్గుమత్తాది). 3, సన్దెత్తార్.

[ప్ర-తి. — మూన్టుమట్టు. జితనామమ్, సతేరూపనచాకాలో నాయుధానిచాన్ద్రమ్ । తథాపి పురుషకాలోర్థక్తానాం త్వం ప్రకాశనమ్ — ఆరణ్యకాండే [౧౫] . ఏవము కన్దురామేణ లత్తణ స్సంయతాజ్జలిః । సీతాసనుక్షంకావత్సమిదంవనమబ్రవీత్ ॥ ౭ ॥ (ఇత్యాది). — శ్రీమద్భట్టవరాహరార్థవిరచితేనీత్యే. “ఆకారార్థాయనస్సమహాధమహ్యంసనిహానరాజానిత్యానామహసమతినారాయణపదమ్ । యమాహస్తే కాలంసకలమపి నస్య త్రసకలాస్యతస్మాన్నావిన్యర్తమసహజైర్బుద్ధవిధయః॥ 3.

[తి-సా-౨౩] మారిమలైముట్టైలో మన్నిక్కిడన్దుఱ్ఱుమ్ । శీయశీజమటీవున్దు త్తివీట్టిత్తు । వేరిమయిర్ పొజ్జ వెప్పాడుమ్ వేర్ న్దుతటి । మూరినిమిర్ న్దుముట్టైన్దుఱ్ఱుమ్ । ప్పొత్తరుమాపాలేనీ పూవైన్దువన్ద్రావున్ । కోయిర్ నిన్దుముట్టై నేపొన్దురుళిక్కొన్దున్దుఱ్ఱుమ్ । శీయతిక్కొళన త్తిరున్దుయామ్ వన్దు । కారియమరాన్దున్దురుళిక్కొరమ్బాయ్॥

తాత్పర్యము॥ తిరుప్పళిట్టుడియందుబ్రవ్వలించిన ఓ! న్నామి! నీ తిరుమేననందు మెప్పియెత్తునట్లు నీవెంతకాలము పవ్వలించెదవు? పరమపరగా శేషభూతులమైన మాయందుగ్ధనంచేసి నిద్రను వదలిరేచి నీవుపిరాట్టితోగూడ త్రిలోకములున్నాశ్రయించునట్లు వేంచేసి యుండి మామ నేవసాదించుము. 3.

మూ. — పులిట్టుడిక్కిడన్దు వరకుణముజ్జైయిరన్దు వై కున్దుత్తుణిన్దు ।

తెలిన్దు వెళిన్దు యకర్జ్జియాతేయైన్దు యాళాన్దుయెనక్కరుళి ।

నళిర్ నళిరులక మూర్పుడణవియప్పనాన్దళి కూతాడినిన్దుర్పు ।

ప్పళిన్దునీర్ ముకిలిన్దునళి మోన్దున్దు పివాయ్ శివప్పనీకాణవారాయ్ ॥ ౪॥

ప్ర. — (పులిట్టుడి) ఉన్నదైయకార్జ్జిత్తి నాతే యెనక్కాక వ్వులిట్టుడిక్కిడన్దు. వరకుణముజ్జైయిరన్దు, వైకున్దుత్తుణిన్దు, తెలిన్దు వెళిన్దు యకర్జ్జియాతేయైన్దు యడిమైకొట్టైళి నాళిన్దు, ఇన్దుముమున్దుడైయ వరమకారుణ్యత్తి నాతే శోతివాయ్ తిట్టు, తామరై క్కణ్దుళాతేనోళ్ళు. తిరుపడక్కై యెన్దులైయలేన్దు త్తిరుళి, పిరాట్టయోడేమాడ విరున్దురుళి, “అట్టొరవేషీతత్తైచ్చైయతరుళినాన్” ఎన్దుఇన్దు కళ్యాణగుణుత్తక్కణ్దు లోకమోన్దు విన్దుయప్పన్దనాన్దళి కూతాడినిన్దురవారప్పన్, నిజముట్టైళి మేన్దుత్తిలే యెన్దుగ్ధనవళిమ్బాతే యెన్దు కియతిరుప్పవళి త్తిళి శివప్పదే కాణామ్బడి నీవరవేణుమెన్దితార్.

అన్య. — పులిట్టుడి కిడన్దు వరకుణముజ్జై (౩) ఇరున్దు వైకున్దుత్తిళి నిన్దు (౬) తెలిన్దు ఎన్ శిన్దైయకమ్ (౯) కట్టియాతే ఎన్దు అళిన్దు (౧౦) ఎనక్క, అరుళి నళిర్ న్దు (౧౫) శీర్ శులకమాన్దు ఉడణ (౧౮) వియప్ప నాన్దళి కూతాడి (౨౧) నిన్దు అరప్ప నళిట్టు (౨౪) నీర్ ముకిలిన్దు నవళిమ్బాతే (౨౭) కని వాయ్ శివప్ప (౩౦) కాణ నీ వారాయ్ (౩౩)

పన్ని. — అనన్దుమ్, అత్రితార్థమాక క్కిడన్దురున్దునిన్దున్దు యడిమైకొట్టై దరునీయమానవడిచ్చాడేమాడ నాన్ కాణమ్బడి వర వేణుమెన్దితార్.

తిరుప్పళిట్టుడియిత, కణ్దుళిర్ న్దు, తిరువరకుణముజ్జైయిరే, (౩) ఇరున్దు, శ్రీవైకున్దుత్తిళి, నిన్దు, (౬) “ఇన్దెనమక్కాక వ్వుణ్దినప్పత్తిళి” ఎన్దు తెలిన్దు, ఎన్దుడైయ, వెణ్దుమ్బళ్ళేనిన్దు, (౯) పాకాతే, ఉన్నదైయశిలాదిగుణజ్జైప్రకాశిత్తుఎన్దు, అడిమైకొట్టవనే! (౧౦) ఎనక్క, విశేషమాకక్కవణ్ణి, ఉన్నదైయ శిరళిమాన, (౧౫) శీలాదికై, లోకశ్రయముమ్, ఏకకణ్దుమాయ్ కొట్టై, (౧౮) “ఓరాత్రిత సత్తపాతమే!” ఎన్దువిన్దుయప్పన్దుమ్బడియాకవుమ్, అన్యన్దుయెన్దుజనరాయ్ కొట్టైకాణవిరుక్కిణనాన్దళి, శ్రీతిరుక్కర్ త్తాలే ససంగ్రమన్దుత్తుమ్బణ్ణి (౨౧) నిన్దు, అరప్పరవమ్బుణ్దుమ్బడియాకవుమ్, తెలిన్దు, (౨౪) నీరానీన్దున్దుకాళమేన్దుత్తిళి, పవళిక్కొడి

ర- తిరువాన్ మొట్టే. - - - - - ౨ - తి - పడ్డేనాళాళే - ర - చా - పులిక్కుడి వాళ్ళాన్ నల్గే.

వడగొన్నాపాళే, (౨౭) స్వీగ్ధమునవిజయైయైతాన, తిరువధంబు, శివన్దతోన్టుమ్మడి, (౩౦) వాడొక్కణ్డెమభవిమ్మమ్మడియాక, నీ, నచె
ద్దవద్దనగ్గేణమ్. (౩౩)

అర్కము. - తిరుప్పలిక్కుడియందు పవ్వెలింబి వరకుణ్డెయందు, (౩) వేంచేసియందీ శ్రీవైకుంఠమునెడిదిన్వదేశమందు నిలిచి (౬) నిర్లమైన వాయొక్క స్వామయములోపల (౯) వలకుండనుండి నన్ను ఏలినవాడా! (౧౨) నావియము మై కృపఁజేసి చలువైన (అను సంధింబువారి పృథ్వయము చల్లపడవల్లున్న) (౧౪) కల్యాణగుణములను మాడుగొకములను ఒకపెద్దముగా (౧౮) ఆశ్చర్యపడునట్లును మేము స్మృత్యయచేసి (౨౧) నిలిచి కోలాపాలముచేయునట్లును నిర్లమైన (౨౪) జలముగల మేళుమందున్న పగడమువలె (౨౭) నుండవలెనైన ఆపరముయొక్క ఎఱుపుతోఁగూడ, (౩౦) మేము నేమిందునట్లు నీవు వేంచేయుము. (౩౩)

ఈ - నాలామ్మట్టు. తిరుప్పతికలిలే సన్నిహితనాయెన్నై యివ్వళి వాక్కినావ్పలే, మేలుమెన్న పేయీతన్దొయ్తనళి వేణుమెన్నితార్.

(పులిక్కుడియత్కొద) నానిరక్కపూ విన్నెయెల్లామ్ నీశెయితకు. భట్టర్, తిరునారాయణపురత్రిత్, వెఱుప్పిలే, “దేవరస్వాత్ర్య మెల్లాట్టియాలమ్ పిన్నైయుమ్ పణ్ణెనవిశ్వానత్రిత్ కులై త్తల్లిక్కి యిరుక్కున్నుడి ఎలుమ్మరముడైయ విమ్మెరుమానార్ పోల్వార్ పక్కల్ శెయ్యుమత్తై ఎలియెలుమ్మనాన వడియెన్వక్కలిలుమిశెయ్ వతో: ౧ మహావిశ్వాన పూర్వకమ్” ఎన్నిఆరడియే, ఏతేమ మున్దు వనాలుమ్ ఇట్టతైక్కిన్దు వరువతాయనన్ద తన్దు ఇతుక్కుడి నన్నుడై యవావమ్” ఎన్దు పణ్ణెనవిశ్వానమ్ కులై యాతార్ వివయత్రితే శెయ్యుమత్తై, ఇతుతాన పేతువాక నెన్దు నెక్కిమ్మడియొళ నెన్దార్ పక్కలిలుమత్తై చ్చెయ్యక్కడవతో: ” ఎవ్వారామ్. తిరుప్పలిక్కుడియలే ౨: “కీడన్దతోర కీడక్కై” ఎన్నుమ్మక్కై కాట్టియమ్, వరకుణ్డెయ్ లే ౩: “కిరానినన్దమై కాట్టినిరే” ఎన్ను మిరుప్పక్కై

తీ- నాలామ్మట్టు (పులిక్కుడియత్కొద). “పులిక్కుడిక్కిడన్దు” ఎన్దుతోడన్దీ, “ఎక్కయళి” ఎన్నుమళివుమ్ కల్యాణీ ధ్మద తార్కై (తిరుప్పతికలిలేయత్కొద). ఇవ్వళివాక్కుడై - ఎన్దప్రాణ్యత్తైవిత్కై.

“నెమన్దతోర కీడన్దు” ఎన్నుమళివున్దు భావమ్ (నానిరక్కవిత్కొద). “తెన్దెన్కొళిన్దు” ఎన్దుతుక్కు-ర: “గిరయోవన్దధారాన్దు” ఇత్కొడిప్పడియే, ఎత్తనెయిభక్తి వనాలుమ్ కలక్కొళి నెన్దొన్దు వివక్షిత్తు, అరుక్కైలివ్యామ్ (భట్టరత్కొద). వివరణ (మహావిశ్వాన సత్కొద). తిరునారాయణపురత్రిత్ వెఱుప్పావతు - ఎమ్మెరుమాన్ తిరుమేనిక్కు ముళివువన్దు, పిళ్ళైలింబునైయారైయెయన్దు పరమపదత్తక్కై యిరుక్కున్దు యోల్ వన్దుఁబుమ్. క్రిమికణ్ణకాలత్రిత్, శుకన్దరళిన నిలజ్జుక్కైల్లామా డ్రివు వరుమ్మడిపణ్ణెక్కిన్దు, భాగవతోత్తరురాన వాట్టిన్సుక్కుమ్ పేరియన్దుమ్మక్కుమ్ తిరునయన్దజ్జుక్కుమ్ హాపిఱిమ్మమ్మడియాక్కు, అవ్వళివ్విక్కి, పేరియన్దుమ్మయమ్ తిరునాట్టుక్కై యిరుక్కుమ్మడియాక్కు, పరివరాన్ద మ్మెయ్ ముడీర్కున్దొత్తపడి దేవన్దరత్తేయకల వడిత్తు, పిన్నైయమ్ ౫: “పాపీళతాయో, ఎన్నుమ్మడియే యవన్ద నెడుక్కొల మిరుక్కుమ్మడి వన్దుకైయతే యివన్” సాన్దన్ద్రొన్ద మెల్లాట్టుట్టైయవతు.

ఆ-ఆ-వి: “తిరుప్పతికలిలే సన్నిహితనాయ - ఇవ్వళివాక్కినాయ” ఎన్దుతార్కైయత్కొన్దు పర్వణ్డెవదత్రితే యెట్టియక్కాట్టుకత్తార్ (నానిరక్కవిత్కొద). తిరునారాయణపురత్రిత్ వెఱుప్పావతు - ఎమ్మెరుమాన్ తిరుమేనిక్కు ముళివువన్దు, పిళ్ళైలింబునైయారైయెయన్దు పరమపదత్తక్కై యిరుక్కున్దు యోల్ వన్దుఁబుమ్. క్రిమికణ్ణకాలత్రిత్, శుకన్దరళిన నిలజ్జుక్కైల్లామా డ్రివు వరుమ్మడిపణ్ణెక్కిన్దు, భాగవతోత్తరురాన వాట్టిన్సుక్కుమ్ పేరియన్దుమ్మక్కుమ్ తిరునయన్దజ్జుక్కుమ్ హాపిఱిమ్మమ్మడియాక్కు, అవ్వళివ్విక్కి, పేరియన్దుమ్మయమ్ తిరునాట్టుక్కై యిరుక్కుమ్మడియాక్కు, పరివరాన్ద మ్మెయ్ ముడీర్కున్దొత్తపడి దేవన్దరత్తేయకల వడిత్తు, పిన్నైయమ్ ౫: “పాపీళతాయో, ఎన్నుమ్మడియే యవన్ద నెడుక్కొల మిరుక్కుమ్మడి వన్దుకైయతే యివన్” సాన్దన్ద్రొన్ద మెల్లాట్టుట్టైయవతు.

ఈ. - క్కాట్రియుమ్, శ్రీవైకుంఠాత్రితేఁ, "విత్తయారనివా" ఎన్నుమ్నిత్తయట్టై క్కాట్రియుమ్మొ వెన్నై ప్పొరు నిలు త్రిత్తు. (తెల్లివ్విశ్చియ కట్టయితే) "అయోగ్య" ఎత్తకలాతపడి * కణ్ణళివన్దిలే ఎఱవ్వునయత్తై తెల్లివత్తుమ్ అత్తైక్కవిడతే నిర నరవానమ్మణ్ణి. (ఎన్నైయాళాయ్) ఎన్నై "అయోగ్య" ఎత్తకలపుమ్మొత్తే, పిరి వాల్. "నామెయాల ముడియపుమ్మొత్తే, గుణజ్ఞానత్తా లేధరిప్పిత్తుక్కొణ్ణుపోనాయ్. (ఎన్కనళి) పుటమ్మపాకాతపడి వర్తైత్తునీయుమ్మజీవనముడావిట్టా లెజ్జనేధరిక్కుమ్మడి. (నళిన్దవిత్తాది) అనునన్దిత్తార్ హృదయమ్మళిరుమ్మడియాన శీల గుణత్తై. "అత్తొరవేళి తత్తొయ్తరుళినా" ఎన్దిజకల్యాణగుణత్తై. (ఉలకమున్దుడవియప్ప) విలక్షణో డవిల ట్టణోడు నాళియజ వెల్లారుమ్మక్క వనుభవిత్తు విన్దయప్పడుమ్మడియాక. (నాజళిత్తాది) నాజ్జళి విన్దయప్పడు మళవచ్చిక్కే, వికృతిరామ్మడి. ఇవర్క్కు విన్దయప్పడ వననరమిల్లెయాయ్. (పట్టిణునీర్ ముకిలిక పవళమ్మొల్కని వాయ్ శివపు) తెల్లివన్ది ముక్కైయాలే దర్శనీయమాన మేళుమానతు పవళత్తై పూత్తావ్పాలే యాయ్. తిరువధరత్తిల్ ప్పొప్పిరుప్పతు. ఇవర్ సంభ్రమత్తైక్కణ్ణు అవకవణ్ణుమ్ స్తితిమరుక్కిజుపడి. (నీకాణవారాయ్) ఎన్నై తిరేయున్దుకుకాణవరవేణుమ్. అవకకూ త్రిన్కజుపడి. అవకమాటిమాటి యిడుమడి, వల్లారాడినావ్పాలే కాణ మిరుప్పతు. పిల్లైయుమ్మడియ మణవాళవరైయరై ప్పెరుమాళిరు నాళిరుళప్పడిట్టు, "నామిజ్జనే నడక్కిటోమ్, నీ యితుక్కిడాక ఆసిక్కాణ" ఎన; "తమ్మిరానే! ఎన్నాలన్నడైక్కిడాక ఆడవ్పొమో? క్రకానవమ్మడియ లావియులా వియత్తాది) దేవరుడైయకుళిలోత్తై యైక్కైట్టవాతే, పాడల్తవిర్దార్ కళి. దేవరుడైయస్సాభావిక మాననడైక్కు త్తజ్జళిడైయ శిక్షాబలత్తాలున్దాన ఆడల్తవిర్దార్ కళి; కురక్కుక్కొళిదు కూర్తుత్తురావి అడియే దేవరతిరుము న్నే ఆడవల్లనూ?" ఎత్తారమ్.

౪.

డి.అ. రమేతెన్న (అయోగ్యనైత్తిత్తాది). "ఎన్కనళి" ఎత్తతోడక్కి మేలుక్కైట్టామ్ భావమ్ (పుటమ్మిత్తాది). శళిన్ద - శీతల మన * శివక్కుక్కళిర్ ప్పియేత్తెన్న (అనునన్దిత్తాది). * శీరావతేత్తెన్న (అత్తొరత్తాది). విలక్షణర్ - ఇంద్రాధికళి. అవిలక్షణర్. భూమియులుక్కళిర్. "ఉడక" ఎత్తతుక్కైట్టమ్ (వాళియజవెత్తు) "నాజ్జళి" ఎత్త - అత్తనిబహువచనమ్, ఇవర్క్కు విన్దయప్పడ వేర్దావో పిన్న (ఇవర్క్కిత్తాది). స్థితికమ్మాలే తెల్లివన్దియైయకాళి మేళుత్తిల్ పవళమ్ పూత్తావ్పాలే యిరుక్కి జకనివాయనతు శివస్సొమ్మమ్మడియైత్తొక్క. "నాజ్జళి కూత్తాడినిన్దార్ ప్ప" ఎత్తవననరమ్. "కనినాయ్ శివమ్" ఎత్తతుక్కుళావమ్ (ఇవర్ సంభ్ర మత్తైయత్తాది). "నాజ్జళి కూత్తాడినిన్దార్ ప్ప - వారాయ్" ఎత్తపదచ్చేర్ త్రియార్ ధరిత్తభావమ్ (అవక కూ త్రిన్కజుపడియెన్దు). అవకపరువతుకూళిన్దెన్న (అవకమాటిమాటియత్తాది). "నడక్కి - కూతు" ఎన్నుమతుక్కునంపాడమ్ (పిల్లైయుత్తాది). "అవక నడక్కిడాక వాడవ్పొకాటమ్" ఎన్నెక్కుస్సాకురమ్ (కానకమిత్తాది) పెరియాళ్వార్ తిరు మొళి. కానకమ్మడి - వనభూమి. పాశురత్తు క్కర్ణమ్ (దేవరుడైయవిత్తాది). కురక్కుక్కై - కురక్కువలిత్తై. కురక్కు - కురక్కువాటిమ్. పుట్టాడిక్కిడైత్తైత్తుడిగి, అదైతే యన్దుయమ్.

౪.

తాత్పర్యము. - తిరుప్పళిగ్గడిలో పవ్వళించియువరకణమర్దుల వేంచేసియుండియు శ్రీవైకుంఠండునిచియునుండుల నానిమిత్తమేయని యధ్యక్షునిచి నాకృత్యముండవరతముండి వన్నెలుచున్న ఓ! స్వామి! నీయొక్కదివ్యావయవ సౌందర్యమును నీవిచి మేముసంభ్ర మస్మత్త్యము చేయుటలు నీసాశిల్యమును లోకముల కుతించుటలు కృపణము.

౪౪ తిరువాయ్మొళి - ౧ - ప - ౨ - తి - పట్టినాళాలే - ౫ - పా-పపమౌల్ వ్యాఖ్యానం.

తన ధృగ్ శక్తిగ్ ముఱువల్ శెయ్ తునినిరుక్ ధ్వామరై తయజ్జనిన రుళాయ్ ।

పవళనన్నడోక్కిల్ చ్చజుతై పారునల్ తణ్ణిరుప్పళిఱ్ఱుడిక్కి-డన్దాయ్ ।

కవళమాకల్మీశ్చిరిడర్ కెడ తడత్తుకా యశినప్పలవై యూర్ న్దానే ॥

ఆ. — (పశళియ్యార్) వరుమడత్తిరి, శ్రీకృష్ణాగ్రామకాలక ప్పెరియతిరవడేమీతలే వరుమగినాపాలే, కనివాయ్తెవప్ప
 సీకాణవననకపన్నీలును తనపల్లె కతిరములువల్ తెయ్మన, నికతిరక్కల్ తామనల్తయన్దిన్దుళాయ్గిటార్.

ఆంధ్ర - పదకొండు వేల చదరంగీ (3) కట్టల ఉత్తర పొరుగు (4) తన ఆరున్నుల్ని కట్టాయి (5) కనకం నూ కలిపి యేక (6) వివర కథ తనకు (7) కాయ శివను పట్టె (8) ఊరెవ్వనీ పట్టెవ్వరీ కని (9) వాయ శివను నిక (10) పల్ నీలూ ముక్తమీ (11) కలిగి తనకు ముఖపల్లెయను (12) కాని నీ వస్తు (13) నిక ఆరు కేక (14) తానులే తయారై నివరులాయ. (15)

(౧౨) తిరువాయ్మొళి - ప - ౨ - తి - పడై నాళాళే - ౫ - చా - పవళ మొళల్ వ్యాఖ్యానము. ౮౫

ఈ - యక వాయల్ బద్ధన్ద్రీ వికృతనాయ్, స్తితమ్మణ్ణినిఱ్ఱు మ్మడియైక్కాణవేణుమ్. (నికపన్మిలాముత్తమ్) ప్లాకిఱ నిలానై యుడై య ముత్తునిరై యానతు. (తనన్ద్రీ కతిక ముఱువల్ శెయ్తు; (కతర్ - తనన్ద్రీ - ముఱువల్ శెయ్తు) కతిరుప్పడన్ద్రాతే పుఱుమ్మేతవ్వుమ్మడి. ముత్తత్తిలే పన్మిలాక్కలిర్ తవ్వుమ్మడి. ముత్తమ్ - అధరమ్. కతిర్ పుఱువ్వు డుమ్మడి ముఱువల్ శెయ్తు. (నికతిరుక్కణ్డమరై తయన్ద్ర నిష్ఠురళాయ్) కన్దన్ద్రయ స్తితమిరుక్కీఱవడి. తయ జ్ఞుకై యావతు - అప్పోతుపిఱన్ద్ర నైలియాతల్, కడల్ చలిత్రాప్పలే యశైన్ద్ర వగ్గిఱవడియై చ్చిట్టేత్తూతల్. (నిన్ద్రుళాయ్) మున్దఱునాలడివన్ద్ర, పిన్ద్రైయతువుమ్ మాట్టాతే స్థునాయ్నిఱ్ఱుమ్ నిరై కాణవేణుమ్.

(పవళమిత్యాది) నల్లపవళపుడర్కిల్లే శజ్జుకళ నిర్వాచమాయ్ వర్తికిఱ తివప్పగునలై యుడై తాయ్, శ్రమహరమాన తిరుప్పళిఱ్ఱుడియిలే కణ్డళిర్ న్ద్రుభగ్గిఱవన్ద్ర (పడర్ - తూఱు). అప్పూరిల్ పదార్థజ్జుభక్కు, బాధ కత్తుక్కు భయప్పట్టవర్తిక్కు మత్తియాయ్మోఱు అదైశన్ద్రభావమిఱుపాయిరుక్క, “ఎనక్కున్ద్రైక్కిణ్డైక్కుమో? కిడై యాతో?” ఎత్తు నాక భయప్పడుమ్మడియిరుక్కీఱ తే? (కవళమిత్యాది) కవళిణ్డైదుప్పతాన పెరియ వానై కవళన్ద్రొడ్డై వెన్మిత్తాల్ - మదముదితెమ్మన్ద్ర. ఇత్తుక్కు మున్దిడర్ పట్టతియారవాన్ద్ర. (ఇదిర్ కెడ) ౧ “వారా యెన్నా రిడరై నీక్కాయ్” ఎత్తు, తేనావాయాళే “ఆరిడర్” ఎత్తుమ్మడియితే పట్టవిడర్కిఱవన్ద్ర. “ఆరై య్కతుయ రమ్” ఎత్తు నెన్జుభక్కుమ్మడి యితేపట్టతు. (తడత్తు) తిన్నిలమల్లాత పాయ్కై యిలే క్కుండ్రువార్థ త్రికై యిలేయక ప్పట్టప్రతిక్రైయ యన్దిక్కి యిరుక్కమ్మడియాన వావతుప్పోమ్మడియాక. తడమెత్తు - క్కైక్కుమ్, పాయ్కైక్కుమ్ పేర్. (కాయ్శెనప్పట నైయూర్ ద్దాసే) ప్రతిపక్షత్తైక్కా యశ్శెన్ద్రయైయ పెరియతిరువడియై, అవగవేగమ్ పోరాన్ద్ర అవనై (పేరిత్తు క్కొణ్డవన్ద్ర తోత్తల్) నీరై యో? అవ్వాన్ద్రయై దత్తైజాయ్కదన్ద్రై; అత్తుక్కున్ద్రోత్తల్ నీనాప్పోలే యెక్కుమ్మన్ద్ర వన్ద్రతోత్తల్ యిరుభగ్గిఱుమ్.

౫.

జీ-అ. వియమిల్లామెయాలే అనాచిరి శ్చిరుక్కు-మవళిక్కుత్తన్ద్ర. పవళమొళలేన్మిగనన్ద్ర తిగవడరమానతు శ్చిరుత్తన్ద్ర, ఆత్తెనాక కాణు మ్మడి నీపద్దన్ద్రభాగ. మున్ద్రవధ్దుక్కు, “నిలా” ఎత్తు - ఒలియాయ్, తిరుముత్తుక్కువిశేవణుయో, ప్లాకిఱనిలాన్ద్రయైయ తిరు ముత్తునిరైయన్ద్రయకలిరానతు తవ్వుమ్మడి ముఱువల్ శెయ్తుతెన్ద్రపడి. ఆధానమ్ (ముత్తత్తిలేయత్తాడి). అతావతు - “నిలా” ఎత్తుమ్ “కతిర్” ఎత్తుమ్ - ఒలియాయ్, ఇరజ్జాలుమ్ - మిక్కతేజనై న్నిచ్చి, వల్లిన్ద్రయమిక్కతేజన్ద్రావతు ముత్తత్తిలే. అధరత్తిలే, తవ వ్వుమ్మడిముఱువల్ శెయ్తుతెన్ద్రపడి. ఆధరత్తిలే కతిర్ తవ్వుకై యావతు - కతిర్ పుఱువ్వుదుత్తై. పవళన్ద్ర శ్చియోల్ ఫలిత్తభావమ్ (కన్ద్రుడై యవిత్తాడి). “కాణవన్ద్ర” ఎత్తుత్తొడే, “నిన్ద్రుళాయ్” ఎత్తుత్తైయన్ద్రాట్టియన్ద్రమ్ (మున్ద్రవిత్తాడి).

“నక - పవళమ్ - పడర్ క్కీఱ్డ్ర” ఎత్తునయిప్పతు. పడర్ - తూఱు. ఇత్తాల్ తావమ్ అప్పూరిత్తాడి. పోర్తభావమ్ (అదైశన్ద్ర భావమిత్యాది). “కవళన్ద్రొడ్డై” ఎత్తుత్తాల్ ఫలిత్తభావమ్ (కవళన్ద్రొడ్డైవిత్యాది). “మదముదితమ్” ఎత్తుత్తుక్కభావమ్ (తెరుక్కు-మున్ది త్యాది). “మాళిన్ద్రీనిడర్” ఎత్తుత్తుక్కు - కలిన్ద్రీనిడ్రైయ పెరియవిడర్తువపడిత్తు, అప్పో పెరియవిడర్కొడన్ద్ర, ప్రమాణమ్ (వారాయత్తాడి) శిలియతిరువతల్, ఆరిడర్ - మిక్కవిడర్. ఆర్ - మిక్కు. ఇడన్ - రుఱుమ్. ప్రమాణాన్ద్రమ్ (అన్ద్రయ్కతుయర మిత్యాది). నెన్జుభక్కుమ్మడి - ఈగుపడుమ్మడి. కలిన్ద్రీనిడర్ కడవెన్నాతే, “తడత్తు” ఎత్తువిశేషత్తుక్కు భావమ్ (తిన్నిల మిత్యాది). కాయ్కై - సాన్దిక్కై. శివమ్ - కోఱమ్. “ఇదర్ కెడ” ఎత్తుతిలేనాక్కాకభావమ్ (అవ్వాన్ద్రయైత్తాడి). “డిర్ ద్దాసే” ఎత్తుతిలే నాక్కాకభావమ్ (అత్తుక్కిత్తాడి). పవళనక పడర్ క్కీ ట్టైత్తొడన్ద్రై, కాయ్శెనప్పటనైయూర్ ద్దాసే-నీ-పవళమొళల్ కనివాయ్ శివమ్ - కాణవన్ద్ర, నికపన్మిలావిత్తార్థన్ద్ర నిన్ద్రుళాయ్ తన్ద్రయై.

౫.

౪౭ తిరువాయ్ మొళి - ౧ - ౪ - ౨ - తి - పుష్పకాశాతి - ౩ - పా-కాయశివమ్ వ్యాఖ్యానము.

తడమాల్వర పోలుకు(౪౮)

తిరుమలమఠం. వావానైసాయై వావై పుట్టునల్లలతినిరార వలరక్కమలమకొడ్డార నెడుతేయాల(౪౯)

నారాయణావోమనెన్ద్రానాకైయాయ్ : వారామెన్ద్రానివై నీకా-యవనపొట్టు : ౫౦ ||

పొత్త తేద్రైల్ తేన్ద్రానాకాక : పొత్తానై యవర కడిన్దానై మెరుమాక్ : ౫౧ ||

వ్యాఖ్య. - అలమసేయ మైన తిరుప్పళ్ళిడయందుబుగ్గరించిన పి. శియవతిగి తేన్ద్రానైల్ల కావత్తువచ్చినప్పుడు: వారిముందలలి పువనానానారాధుడై నెటవాడి: చిన్ను నీదివ్యావయవ కొంచుముతో: గూడ నిన్నుడు నాయందజవచ్చి నెవనాడింపునా. ౫౧.

మూ. - కాయ్ శివపుణై యూర్ పుమా న్దలై యిక్ మీమిశై త్కా-నై కీర్ పోల |

నూర్ శివమాళిమాలిమా నెన్ద్రగవర్ పడక్కనన్దుముచ్చిన్ద |

కాయ్ శివ శేవకై ముడియా నెకలివయల్ తిరుప్పళిడు శియాయ్ |

కాయ్ శివ వ్యావై మోళి విల్ తేన్ద్రానై మొడ్డర్ కడివాన్ |

౫౨

౫. - (కాయ్ శివపుణై యూర్ పుమా న్దలై యిక్ మీమిశై త్కా-నై కీర్ పోల) ప్రతిబుగ్గరితై యో, నూనామడియకా సిన్నిల్; ఎన్ను డైయ నుమోడ: పుగ్గరిచ్చై పుప్పక్కై త్కా-నై మోళి, శివన్ద క్కగివాతానాది దివ్యాయవగ్గరైయేన్ది యదలియిరుక్క-అను; ఆనమిన్దు, వాన్దలైయక్ మీమిశై త్కా-నై మోళి పోకాల్ శివపుణై యూర్ పుమా న్దలై, నాలినుమాలి మాల్వనత్తిన్ద్రైయరునిరవనమొట్టి యదలినామొచ్చై యుగ్గరై పుగ్గరై యువ నీదేవాక్కి యెమ్మ. డైయ నుమోళియై యువ నీదేవతగి వేం: మొట్టికార్.

వన్దు. - పోళ నుడైయక్ మీమిశై (౩) కాయ్ మోళి పోల కాయ్ శివమ్ (౬) పజనై తొర్న్దు కాయ్ (౧) శివమ్ ఆబ్బిశ కొనాళి కీర్ త్తై పొట్టి (౧౨) మా (౬) మాలి (౧౫) మాక్ మాళి-పన్దు (౧౮) అవర్ ఆల్ల పడి (౨౧) కన్దు ముక్ నిన్దు (౨౪) కాయ్ శివ శేవకై (౨౩) కతిర్ ముడియా నెకలి (౩౦) వియల్ తిరుప్పళ్ళిడియాయ్ ఎమ్ (౩౩) ఇవర్ కడివాన్. (౩౪)

వన్దు. - అన్దామ్, ఈవారార్ మున్నే యిక్ పుడై మేరియతిరువడియై మేల్కొ-న్దు తేన్ద్రానై, తిక్క కాణవాన్దెప్పట్ట నెన్దు నేన్దు యన్దే యన్దై మేల్కొ-న్దు న్దు న్దు శేవ: మొట్టికార్.

కన్దమయనాన్, మహామేళికా, మేలడన్దు (౨) వాన్ మేళుమొళై, విరోధిమయ తిరైవ్వియ, శీర్మైయైయైయ, (౩) పెరియలవడియై, నడత్తికొ-న్దు, ప్రతిబుగ్గరితై కాలాగ్గి కల్వమాన్, (౪) శివత్తైయైయై, శ్రీశాస్త్రాయుగ్గరైయైయ, ఏన్ది, (౫) పెరియ, శివత్తైయైయ, మాలి, (౧౫) మహానాన్, నుమాలి, ఎన్దు పసిన్దరాన్, (౧౮) అవరకళి, ఆన్దయన్ద భూమియై, నళి తుక్క-మొడి, (౨౧) ౧ "కాలాగ్గి ఎప్పళి: త్రోగ్" ఎన్దెకణక్కరై పెరియశీర్మైయై, తిక్కవారార్ మున్నే, ఇన్దు త్తై త్కా-న్దై న్దు నా యై. (౨౪) ౨ "ఆబ్బిశ కొనాళి కీర్ త్తైయై" ఎన్దు మేళిక్కరై విరోధిమయ దావామాన్, శ్రోధనయ త్తైయైయ, నాన్దియాయై, (౨౩) విరోధిమయ పడియైయ, తిరువళిమేళ త్తైయైయ వనాయ్, ఆత్తితార్ మాన్, సమృద్ధమాన్, (౩౦) వయలైయైయ, తిరుప్పళ్ళిడియైయ త్తైయైయ, ఆన్దయన్ద త్తైయైయ, (౩౩) అనభివాలాన్దరూపమాన్ నుగళి త్తై, క్కొక్కొక్క-డవనాయ్ ను క్కొక్కొక్క-డవనాయ్, (౩౪) ఆన్దవానాన్దోడు మాయన్దానోడు తిరువళిమేళ త్తైయైయ నాక్ కాణమొడియాన్ద పన్దు నిన్దు యక్క-నామరై తైయైయ నిన్దు నామరై త్తైయైయ.

ఆరము. - పున్దమయ నైన్ పున్దరముయైక్కి మిన్ద సుచరియయన్దు (౩) వాన్ మేళుమయలై, (విరోధులను) దహించుయన్దు కోవముగల (౫) గయత్తింతుని నడిమించు (శత్రువులను) దహించుయన్దు (౬) కోవముగల నువర్చనము పాశ్చాత్యమునంద్రకముగాన్దు కామోడి (కుయ్యుడమలను) ధరించి (౧౨) గొప్ప కావముగల మాలి (౧౫) గొప్ప మాలి (నుమాలి) అని ప్రసిద్ధులై (౧౮) ఆయన

రులు ఆయుధముందు చచ్చునట్లు (౨౧) కోవగించి (చారి) మండల నిలిచిన (౨౪) (శత్రువులను) దహించుచున్న కోవముగల ఓ! స్వామి! (౨౭) కరణములుగల కీరీటముగలవాడా! సమృద్ధమైన (౩౦) పాలములుగల తిరుప్పళ్ళిబ్బడియందున్నదనించినవాడా! నాయొక్క (౩౩) దుఃఖములను నశింపజేయవాడా! (౩౪) (నాముండల నిలిచి నేపసాదించుము).

ఈ.- అజ్ఞామ్బట్టు, ఉమ్ముడై య వవేళితల్లళ్ళ శెయ్యులైజ్జాతవడి ప్రతిబద్ధకత్తల్ ప్రబలమున్ నెన్నిలే; మాలి, సుమాలి, మాల్యవాణ్, ఇనర్ కళిలుమ్ వలితోవే ప్రతిబద్ధక మెనిజ్జార్.

(కా నశినప్పలు నైయుర్దు) ప్రతిపక్ష త్తిలునక్క క్కణ్ణోడిలుమ్ కణ్ణల్లియై యైయుమ్ పెరియతిరు వడియెనడత్తి. (పోవమలై యొగ్గ మిమిలైక్కార్ ముకీల్ పోల) అప్పోతిరుక్కమ్మడి. మేరునైక్కినియకాళమేఘమ్ పడిదావ్వులే యామిల్ బీరుప్పతు. ఇప్పోతిరుగొల్లకీటతు - పెరియతిరువడి ముతుకీలిరుప్పై క్కణ్ణైక్కాక. (నూశిన మాలి) పెరియగిన్నై యుడై యనాన్ కొణ్ణువనదమాలి. (మాలిమాణ్) మహానానమాలి. సుమాలియెన్దపడి. (ఎన్దజనర్ పడ) ఎన్దజనర్ కళక్తేముడియుమ్మడిమాక. (కనన్దుముప్పన్ద) శీటీ అనర్ కళ మున్నేనిన్ద. పడివైక్కణ్ణ పోతై యెతికళో ముడియుమ్మడి యాయిజేవరమిరుప్పతు. (కాయ్శినవేన్దే) తిరునామమ్. కాయ్శినవేన్దై యు నిర్వాపక నే! (కళిర్ ముడియానే) విశ్వానన్ద తిరువళిమేకతై యుడై యవనే! నీరుక్షణత్తుక్కు ముడినూడి యిరుక్క, నానిర్కక్కపూ? (కలివయల్ తిరుప్పళ్ళిబ్బడియాన్) నీమారక్కనాయత్తా నిర్మిక్కిజేనా? సమృద్ధమాన వయలై యుడై య తిరుప్పళ్ళిబ్బడియలే కణ్ణళర్ న్దగుళి కీటననే! (కాయ్శిననాభీయత్తాది) కాయ్శినవేన్దై యుడై యతిరు వామునుతలన దివ్యాయుధమై ధరిత్తు ఆశ్రితుడై యనావతై వ్వుక్కుకైక్కాకవన్ద? 'ఎన్దుడర్ కడివానే - తిరుక్కణ్ణానరై తయజ్గనిన్దరుళాయ్' ఎన్దు క్కీర్తిజ్జాన్దే యిచ్చాట్టుక్కుక్కియై.

తీ-౨౧ అజ్ఞామ్బట్టు (కాయ్శినమిత్తాది), 'మోశినమాలి మాలిమాణ్' ఎన్దుతోడక్కి 'కనన్దు' ఎన్దు మక్కువకుకాట్టి త్తవతారిన్ద (ఉమ్ముడైయమిత్తాది).

'కాయ్శినమ్' ఎన్దువిశేష త్తతుక్కుభావమ్ (ప్రతిపక్ష త్తిలిత్తాది), అన్విక్కి, 'కాయ్శినప్పలనై. కాయ్శినవేన్దే' ఎన్దపద్య త్తిక్కిటూక్కిత్తుభావమాతల్. కిణ్ణల్లియ - నిర్దయమాయ్. కణ్ - కళవై. ఇప్పోతిరుగొల్లకీటత్తెన్దతు - చతుర్విజ్జాకీటత్తెన్దది. మి మిలై - మేలే. కినియ - కిబళికిక్క. మాలియెయమ్ సుమాలియెయన్దతు - మాల్యవానుక్కు మచటత్తణ్. సుమాలియమ్మలన్ద నాను మోడిప్పైయలే, 'అవర్ పడ' ఎన్దు - తేజోవన్దై చ్చొల్లకీటతు. 'మోకమాలి -' మహానానమాలి. 'ఎన్దు - ఆవర్ - ఆఱు పడ' ఎన్దు పసిద్దరానర్ కళ అన్దయన్దభూమియలే పడనెన్దు శర్వాధమ్. కనన్దు - శీటీ. హింసియాలే, శీటీమున్నేనిజ్జానెన్దెన్ను (పడివైయత్తాది). అన్ద్రహమమెనిజ్జార్ (కాయ్శినవేన్దై యుత్తాది). ఇతుక్కుభావమ్ (చీరుక్షణత్తుక్కిటూది). కలి-సమ్మడి, 'తిరు వ్వుళ్ళిబ్బడియాన్' ఎన్దతుక్కు భావమ్ (నీమారక్కనాయత్తాది). 'ఎన్దు' ఎన్దు - ఆశ్రితి చ్చొల్లకీటతు. ఇప్పాట్టుక్కుక్కియైయకాల్ ట్టికీటార్ (ఎన్దుడర్ త్తాది). పోవలైయగ్గ మిమిలైక్కార్ ముకీల్ పోల - కాయ్శినప్పలనైయుర్దు - కాయ్శినవేన్దై యతిరు వామోళిబ్బడివాణ్ విదోయి డ్దేన్ది - మోశినమాలిమాలిమాణ్ - ఆవర్ - ఆఱు - పడక్కనన్దు మన్నిన్ద కాయ్శినవేన్దైయతోడత్తి, తిరుప్పళ్ళిబ్బడియాన్ - ఎన్దుడర్ కడివానే - నిన్దిరుక్కణ్ణానరై తయజ్గనిన్దరుళాయ్.

తాత్పర్యము.- ప్రతిపక్ష నిరసనశీలుడైన గరుత్తతునిమిదనెక్కి మేరువుమిదనున్న కాళమేఘమువలె ప్రకాశించుచు కిరీ టమును పశ్చాత్యుదములనుధరించి వెల్లి మాలినమాలి మొదలగు, రాక్షసులను సహించి ఇప్పుడు తిరుప్పళ్ళిబ్బడిలో బన్దించిన స్వామి! నిన్ను నేమిచుటకు నాకేదైనను ప్రతిబద్ధకమున్నప్పటికిని, దానిని, మాలినుమాలి మొదలగు ననుయలను జంపింట్లు నశింపజేసి నాకు నేపసాదించుము.

మూ.- ఎమ్మిడర్ కడిన్దై న్నయాళ్వారేయమైయవర తమక్కుమాజ్జనై యాయ్ |

తెమ్మడన్దలరుమామై ప్పొన త్తెరుప్పళిజ్జుడిన్దాయ్ |

నమ్మడై యడియర్ కవై వ్వికణ్డొన్దనాళిత్తుళనలజ్జార |

విమ్మడవులకర్ కాణనీయొరునాళిరున్దిడాయెట్టళ కణ్ణుకప్పే ||

211

ఆ.- (ఎమ్మిడర్) ఉత్పరావకర్తవిభాగమియై సర్యాత్పాక్కళుక్కున్ నీయల్లత్తు వేఱురత్తుకరుళరో? ఆనపిన్బు. ఉనక్కు నల్లరా యరుప్పార్ నీయరున్దరుమిరువైక్కణ్డొల్ పడుమ్మడుకణ్డొనాళల్ వామిమ్మడియాక ఇన్దలాక త్తిరుళ్ళవరకల్ కాణమ్మడి యొక్కల్ కణ్డొత్తరే నీయరునాళిరున్దిడాయెట్టార.

20

ఆన్బ.- ఎవ్ వెరక కడిన్ద (3) ఇజ్జ ఎన్నై ఆళ్వారే (4) ఇమ్మైయవర తమక్కుమ్ ఆజ్జు అనైయాయ్ (5) తెమ్ మడల్ మలరుమ్ (6) తామరై ప్పన్దన్ తణ్ (7) తిరుప్పళిజ్జుడి కిడన్దాయ్ నమ్మడై (8) ఆడియర్ కవై వ్వికణ్డొ (9) నామ్ ఉకన్డొ కళిన్ద (10) ఉకన్డొ లమ్మ పుర (11) మడన్ద ఇ ఉలకర్ (12) కాణ నీ ఒరునాళ్ (13) ఎన్దొళ్ కణ్ణుకప్పే ఇరున్దిడాయ్. (34)

పన్నీ.- అనన్దరమ్, ఆశీవిలికళానకెట్టోడు, ఆశవుడైయరోడు వాళియిల రత్తుకనానీ, ఆసాధారణకేషభూతరాన సూరిక శనభవిక్కిల కిర్ త్తియైక్కణ్డొ నాన్దళుకుక్కుమ్మడి యెట్టళ కణ్ణముకప్పే యరున్దరుళేణుమ్మెట్టార.

ఎన్దొన్దైయ, ఆవిద్యాదికృతమానసలడుఁబున్దైయమ్, పోక్కి. (3) ఇనభూమియిలైవైత్తు, ఎన్నై, ఆడిమై కొణ్డొ పోరునువనాయ్, (4) ఆనిమ్మరాన్ బుచ్చుదేవర కళుక్కుమ్, ఆజ్జ, ఆప్పడి ఆపిట్టనిప్ప త్తిపూర్వకమాక ఇష్టప్రాప్తియై పుణ్ణికొడుత్తురక్షిక్కుమననాయ్. (5) శివన్, ఇణ్డో, మలరుకి, (6) తామరైయైయడైతాన, నీర నిల్గళైయైడైయ, కళిర్ న్ద, (7) తిరుప్పళిజ్జుడియిలై, ఆశితాన్, మాకక్కణ్డొన్దొన్దరుమిరువనై నమ్మడైయైన్దొమ్మడి. (8) ఉనక్క సాధారణకేషభూతరాన సూరికళుడైయ, అనుభవజనితమాన, కొలొ వలత్తైక్కణ్డొ, (9) నాన్దొ, ఉకన్డొ ఆనన్దకళాయ్, (10) నెళ్ళోలే, ప్రేమమానకు, పర్తిక్కుమ్మడియాక, (11) వాళియిటియాత్, ఇన్ద, లోకత్తాయ్, (12) కాణమ్మడి, నిత్తనసూరికైయెట్టమిరున్దనుభవిక్కిలనీ, ఒరునాళాళిన్, (13) ఎన్దొళ్ కణ్ణుకప్పే ఇరున్దరుళేణుమ్మెట్టార. (34)

20

ఆరమ్.- వాయొక్క దుఃఖములను నవించెనేని (3) ఈలోకమంతే నన్ను పరిపాలించువాడా! (4) నీవతలకుఁగూడ ఆదేనలాక కమంబును అట్టివాడా! (5) ఎన్నె దిశములు వికసించుచున్న (6) పద్మములుగల కొలసులచే చల్లనైన (7) తీరపున్దొడియందు పచ్చినించినవాడా! మావారై (8) (నీకు) దానులైన శ్రీకృష్ణపులయొక్క కొలకాలమును చూచి (9) మేము మిక్కిలి నన్దోపించి (10) పొందుదుమందు ప్రేమము వృద్ధిపొందునట్లు (11) జ్ఞానశాస్త్రులైన ఈ లోకమందుండువారు (12) చూచునట్లు నీవు ఒకదినము (13) మాకంటిముంబు వేంచేసియుండుము. (34).

20

ఈ.- ఏత్తోమ్మబ్బు. దుర్బలరోడు ప్రబలరోడు వాళియిలరత్తుకనానీ, నాన్దొళ్ వామిమ్మడి కణ్డొత్తరేయొరు నాళిరుక్కవేణు మెన్దితార.

(ఎమ్మిడర్ కడిన్ద) ఎన్దొళ్లడై యసాంసారిక సకలదుఃఖజ్జలై యమ్ పోక్కి. (ఇన్దెన్నై న్నయాళ్వారే) భగవద్దానత్తు

జీ-ఆ. ఏత్తోమ్మబ్బు (ఎమ్మిడరైయడి). 'ఎన్నై న్నయాళ్వారే, ఇమ్మైయవర తమక్కు మాజ్జనై యాయ్ - ఎన్దొళ్ కణ్ణుకప్పే - ఇరున్ది డాయ్' ఎన్దొన్దొత్తక్కణ్డొ త్తవతారికై (దుర్బలరోడియ్యడి). 'ఎమ్మ' ఎన్నైయలే (దుర్బలరోడియ్యకు). 'ఇమ్మైయవర' ఎన్నైయలే ప్రబలరైయ్యకు).

'ఇజ్జ' ఎమ్మవిశేషి త్తమక్కు-భావమ్ (భగవద్దానత్తుక్కళ్యాణి) ఆజ్జు - అన్దలాక త్తిరే. ఎన్నైయాయ్ - ఆప్పడిక్కట్టవసేయిత్తర్క.

(౧౩) తిరువాయ్మొయి - ౯ - ప - ౨ - తి - ప్పజ్జెనాళాతే - ౮ - పా - ఎళ్లల్ వ్యాఖ్యానం. ౪౯

ఈ-క్కడై విల్లాత విహళాక త్రితే యెన్నై యిడమైకొళ్ళుడివనే! (ఇమైవర తమకు-మాజ్జై యాయ్) అకి ఇన్నరనాన వెళ్ళుక్కేయన్బిక్కే, ౧ 'ఈళ్ళోహమ్' ఎన్నిరుక్కిట బ్రహ్మాదికళుక్కు మళ్ళప్పడి నిర్వాహకనానననే! (శెప్పుడలిత్యాది) శివస్తవమడల్ మలరానిన్బళ్ళ తామరై కల్లెయ్డై య నీర్ నిలజ్జలై యుడై తాయ్, శ్రమహార మాన తిరుప్పలిజ్జుడియిలే కణ్ణిళర్ న్దరుళుడివనే! ఉళ్ళుమ్మెళుమ్మ మెల్లామ్ తామరై యాయ్మొయి. (నమ్మడై యి త్యాది) ఉన్నడియారున్నెయను భవీక్కిటవారవార తైక్కణ్ణు నాజ్జుళుక్కున్దు, అన్ద్రుళుక్కున్దులై మణ్ణైయిట్టు, హృద య త్రితే స్నేహమానతుమ్మేన్దైలనమిక్కువర. (ఇమ్మడవులకర్ కాణ) ఇన్ద్రసంసార తి లజ్జిప్రకేడరాయ్, ఇడ్డక్కేనల త్తై యజ్జియారతవర్ కళుమ్ కణ్ణాలే కాణమ్మడియొక. (నీయిరునాళి రున్దిడైయెళ్ళకణ్ణుక్కుప్పే) ఎళ్ళుళకణ్ణున్దు త్రితే యెరునాళిన్దు న్దరుళు వేణుమ్, నిత్తనూరికళుక్కు నదాదర్శన విషయమాననీ, బరునాళెళ్ళుళకణ్ణుక్కు-విషయమాయారు న్దాలాకాతో? ఉన్నడైయ దర్శనమధక్యతాధికారమాక వేణుమా? 2.

తీ-అ|| ఇమైవర మ్మ-మెన్నా తే. 'తమకు-మ్' ఎన్నువకేషి తమకు-భావమ్ (అకిఇన్ద్రనానవిత్యాది). 'శెప్పుడలి మలరానిన్దు' - ఎన్న-పుట త్రియల్ తానున్నెయ్నొర్తి, 'కేవనాయ్' ఎన్న-అనెన్నొన్నకు-భావమ్ (ఈళ్ళుత్యాది). 'నమ్మడై' నమ్మడైయన్బెప్పడి. ఉన్నడియార్జుతు - తిరుప్పలిజ్జుడియిలే శ్రీవిష్ణువర్ధనే క్కైవత్వ - అరవారమ్. నలమ్-స్మృతమ్. కూర-మిక్కువర. నుడమ్మ - అజ్ఞా నమ్. కీర్త్యాకవివరణమ్ (నిత్తనూరికళుక్కు-త్యాది). 'ఎళ్ళుళ' ఎన్నకుక్కు-భావమ్ (ఉన్నడైయవిత్యాది). ఎన్నిదరిత్యాది, క్రిమే త్యాన్దు. 2.

తాత్పర్యము.—దుర్బలలకును బ్రహ్మలకును గూడ రక్షణదేవతైన ఓ! శ్రీయశస్తి! శ్రీకైవర్ణపుట నిన్ను నుభవించుకొందున్న కొలొ హలమునుజూచి నంతుట్టులమై నేమిండునట్లు మామందరికీ ఒకదినము కేంచేయుము. 2.

మూ, — ఎళ్ళుళకణ్ణుక్కుప్పేయిలకర్ కళెల్లామిడై యదితొమ్మి తెమ్మిత్తెళ్ళై ॥
 శిల్పిన్ద్రుర తమకుళోవలతాల్తలై త్తలై చ్చిత్తన్దుమాళిన్దు ॥
 త్తిజ్జుళ-శేరమాడ త్తిరుప్పలిజ్జుడియాయ్తెరువె కునత్తుళ్ళాయ్ తేవా ॥
 విజ్ఞాన్దాల త్తితనుళు మొరునాళిన్దుడాయ్మిన్ద్రీదేజ్జొడై ॥ ౩॥

ఆ— (ఎళ్ళుళ) 'నీర్ కొల్లిన్ద్రైజ్జుమ్ తిరునాటిరై శెయ్కచోమ్' ఎమ్మావేతాతిరున్దరుళుడివన, అజ్జనశెయ్కచోవనెయ్తారు, ఎళ్ళుళకణ్ణుళిరైతాక చ్చూరుమున్దిరువడికిరన్దైయమ్ నిర న్దరమాక తొమ్మిరుక్కుతార్థరాయ్, తిల్లకుడైయ స్నేహసంసారమాక త్తిజ్జుళుడైయ శక్త్యనరూపమాక కొల్లరారై మిళవుమ్ మేల్విమ్మన్దుకొడ్డాడ, ఇన్ద్రలోక త్రితే యిత్తిరుప్పలిజ్జుడియిలే పిరాట్టియమ్ నీయన్దూప వొరునాళిన్దుడాయ్మిన్ద్రాక.

అన్వ. — తిజ్జుళ శేర మాడమ్ (3) తిరుప్పలిజ్జుడియాయ్ తిరువైకన్దుత్తు ఉళ్ళాయ్ (౬) తేవా ఎళ్ళుళకణ్ణుక్కుప్పే కళిరకళి (౯) ఎల్లామ్ అడి ఇణ్ణై (౧౨) తొమ్మిరుక్కు త్తిజ్జుళై (౧౩) తజ్జుళ అమ్మ అర (౧౪) తమకుళోవలతాల్ తలై త్తలై చ్చిత్తన్దు అన్దు (౨౧) పూళిప్ప ఇ కణ్ (౨౪) మాళాలత్తు ఇతనకుమ్ (౨౭) మీన్ద్రీదేజ్జొడై బరనాళ ఇన్దుడాయ్ (3౦)

సన్న్. — అనన్దరమ్, అన్ద్రవిభూతియిన్బియ్, సకలలోకజ్జుళుజ్జు ఉన్దిరువడికిరై విమ్మన్దు తొమ్మిరుక్కు వామ్మమ్మడి, ఇన్ద్రవిభూ తియిటమ్ తిరుప్పలిజ్జుడియిలేయ్కావోతొన్ద్రు న్దైయన్దురుళియరక్కవేణుమెన్దితార్.

దేవలోక త్రితే మేలెత్తై యిలేవ రిక్కి-అచన్దుకొ, శేరుమ్మడియొడ్డిన, మాడజ్జైయెయ్డైయ, (3) తిరుప్పలిజ్జుడియిలేవ రిక్కినానాయ్ తిరువైకన్దుత్తిరై, ఎమ్మన్దురుళినిజ్జూనిర, (౬) ఇన్ద్రసౌలభ్యతేజ్జున్దైయన్దానననే ఎళ్ళుళకణ్ణుక్కుప్పే, లోక త్రియళ్ళార్, (౯) ఎల్లామ్, ఉన్దిరువడికళి, ఇరన్దైయమ్, (౧౨) తొమ్మిరుక్కు, ఎమ్మవతాయ్కొల్ల-న్దు, పారతన్త్రీ స్తమైన్దుమ్మడి ససంధ్రురాయ్,

౫౦ తిరునామముల్లి. — ౯ - ప - ౨ - తి - పడ్డెనాళాతే - ౮ - పా - ఎడ్లల్ వాళ్ళానడల్.

(౧౫) తిక్కనడైయ, భక్తియనకు. వక్తియనకు, (౧౮) ఆత్మలే తిక్కనడైయ, శక్తిబలానురూపమాక, ఒకవర్ కొరవర్ అనామనా మిక్కయాతే మేర్పియ్య, (౨౧) సుమారుమానస్తా తిక్కనడైయప్పడి, ఇన్, ఇడముడైయ, (౨౪) సీమకట్టే డాకళ్ళానున శ్రీ మత్తాన, భూమియిత, తిరుప్పకట్టడికుళ్ళేయును, (౨౭) శామే న్నెయడల్లి డొవోన్లుప్పడి, ఒరునాళ్, ఇరున్దురళేణును, (౩౦) రా.

అర్థము. — పట్టెను సుపంతుడట్లు (శిష్టతములైన) మేడలంగల (౩) తిరుప్పలిజ్ఞుడియందులువ్వలించినవాడా! శ్రీవైకుంఠము నెడిదివ్వచేతమందు శేంచేసియున్నవాడా! (౬) గొప్పతేజస్సుగలవాడా! మాకంటిముందట లోకలు (౧౫) అందరు శ్రీపాద ద్వంద్వము ను (౧౭) ఆశ్రయించి లేచినవలె (౧౫) తమయొక్క ప్రీతి వృద్ధిచేందగా (౧౮) తమయొక్క శక్తికిందగిన శక్తిచేత నేను ముందట నేరుముందటయని ఒకరిలోకమైనపడి (౨౧) ఆశ్రయించనట్లు ఈ వికాలమై (౨౪) శ్లాఘ్యమైన భూమియందలి ఈతిరుప్పలి జ్ఞుడియందు (౨౭) తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు (శేంచేసి) ఒకడినపాదించును.

ఈ. — ఎట్టామప్పట్టు. పరమపద త్తిలే యన్మోవిరుప్పట్టుకు కాట్టలావతెన్న; అప్పిరుపై ఎత్తిరుప్పలిజ్ఞుడియిలే యెరునాళిరున్దురళేణు మెన్దితార్.

(ఎడ్లలిత్యాది) ఎడ్లకోశముకప్పే ఇరుక్కవేణున్, అతుశెయ్యుమిడ త్తిల్, లోక త్తిలుచ్చారడల్, తిరునడికళి లున్దాన శేర్ త్తియట్టుకు కణ్ణు తిరునడికళి లేవియన తెయనతాయొక్కొడ్డాశ్రయత్తు. (తెల్లనాళి) తిక్కనడైయ (సేమమేమిక్కు వర. (తమతుళొల్లలత్తాల్) శక్త్యనురూపమాన శొక్కిళాతే యెన్నుతల్; తాన్దాన్దొల్ల వల్లవళిలే యెన్ను తల్; ౧ “యథాజ్ఞానస్త వత్సామిపురుషస్తం సనాతనమ్” ఎన్నక్కడవతితే, అతావతం - “నూఱుపిరాయమ్ పుకు వీర్, పాన్నా లే పూణునూలిడువీర్” ఎట్టాప్పలేశొల్లుకై. వక్తివ్వరతునప్పి “విజయస్వ” ఎన్న, అడ్డా శొన్న వాడైయె నిన్నువుతు. (తల్లెత్తెల్ల చ్చిజన్దుపూళిపు) ఒరువర్ కొరువర్ మేర్పియ్యియమికువుమాశ్రయత్తుక్కొడ్డడ. (తిక్కలిత్యాది) చప్పిరుక్క ఇతస్తతన్పుచ్చిరిక్కి యాలున్దాన విత్తే పెల్లా మాఱుప్పడి యరుక్క మూర్తియ

తీ.ఆ. ఎట్టామప్పట్టు (ఎడ్లలిత్యాది). ఇతరుకు మిరునాళిరున్దురాయవీర్ శీడన్దొడ్డే ఎన్నకైక్కటాత్తి తవతారిక్కి (పరమ పద త్తిలే యుత్తాది).

(ఎడ్లకోశముకప్పేయరుక్కవేణుమెన్దుకు - అస్సయత్తు వొన్నడడి. “తమకు - పకు - శొల్లాల్” ఎన్నస్సయత్తు తనామడైయ బుత్తుక్కొడాశొక్కలారా యెన్నుతల్; పకు - బుకు; తాన్దాన్ శొల్లవల్లవళిలే యెన్నుతల్. ఇరన్దానరత్తుకు ప్రమాణమ (యథా జ్ఞానమిత్తాది). యథాజ్ఞానమవత్సామి పురుషస్తం సనాతనమ్. తన్వైకస్యమపాత్వంహిసచైకః పురుషస్తస్మత్; ఇతిశ్రీనారాయణోబ్రహ్మ రుద్రసంవాదే. అతీవ్రతతీర్థవళపుకళిశొల్లుకై యావతేతెన్న (ఆతావతిత్తాది). ఇన్ద్రబన్దుత్తిర వితివ్యామ (వక్తివ్వరత్తునప్పియత్తాది). ఆతావతం - వక్తివ్వరత్తునప్పి, పెరునాన్దొనేవిక్కు-పియ్యురుగినవళిలే, ఇన్ద్రబన్దుత్తియే యరువనీతారామ్, అత్తెయన్దొక్క కణ్ణురళి “పూవమాన శ్రీవైష్ణవసమదాయమిరుక్క అవరకళత్తెక్కొయ్యురుగునానా?” ఎన్న; “నూఱుమిరు విరకరాయరుప్పిమ్, ఇనకళొన్దు మతీయాత శొన్దొక్కళాకాయత్, అయ్యెరూమానవళితి” ఎన్నిజపడియే ఈశ్వరునడైయకటాత్తి మివరకళిడత్తిర పళిమడైయ యరు క్కుక్కొణుమ్” ఎన్నకేయరున్దొక్క” ఎన్న; “అవరకళొన్దు లేతు దేవరరుగిచ్చయితేకు” ఎన్నాన్దొక్కటల్; “పాటున్దొర్, పళుము డ్దొర్, పాన్నా లే పూణునూలిడువీర్, నూఱుపిరాయమపుకవీర్, అట్టతరపైయడుప్పీర్, ఎన్నిజవితు అవరకళొన్దు వాడై. “విజయస్వ విజయాశ్రవ” ఎన్నవాళ్ శొన్నవాడై ” ఎన్ననప్పి యరుగిచ్చెయ్య; “అకేపీరాయమ్ మురుట్టుసంస్కృతమ్ విక్తిరైయే, యరుగ్గాలుకనామ నాన్దొణుమ్, ఇత్తేయియ్యరుగీర్” ఎన్నాన్దొణుగిచ్చెయితేవాడై. తల్లెత్తెల్ల-ఒరువర్ కొరువర్, శిజన్దు- క్కి. పూళిపు - ఆశ్రయక్క. తిక్కనడైయకు పేరువేతెన్న (చప్పిలిత్యాది). శేరుకై - పడికైయాయ, విశ్రమిక్కయాయకటను.

తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ౪ - ౨ - ౩ - ౪ - ౫ - ౬ - ౭ - ౮ - ౯ - ౧౦ - ౧౧ - ౧౨ - ౧౩ - ౧౪ - ౧౫ - ౧౬ - ౧౭ - ౧౮ - ౧౯ - ౨౦ - ౨౧ - ౨౨ - ౨౩ - ౨౪ - ౨౫ - ౨౬ - ౨౭ - ౨౮ - ౨౯ - ౩౦ - ౩౧ - ౩౨ - ౩౩ - ౩౪ - ౩౫ - ౩౬ - ౩౭ - ౩౮ - ౩౯ - ౪౦ - ౪౧ - ౪౨ - ౪౩ - ౪౪ - ౪౫ - ౪౬ - ౪౭ - ౪౮ - ౪౯ - ౫౦ - ౫౧ - ౫౨ - ౫౩ - ౫౪ - ౫౫ - ౫౬ - ౫౭ - ౫౮ - ౫౯ - ౬౦ - ౬౧ - ౬౨ - ౬౩ - ౬౪ - ౬౫ - ౬౬ - ౬౭ - ౬౮ - ౬౯ - ౭౦ - ౭౧ - ౭౨ - ౭౩ - ౭౪ - ౭౫ - ౭౬ - ౭౭ - ౭౮ - ౭౯ - ౮౦ - ౮౧ - ౮౨ - ౮౩ - ౮౪ - ౮౫ - ౮౬ - ౮౭ - ౮౮ - ౮౯ - ౯౦ - ౯౧ - ౯౨ - ౯౩ - ౯౪ - ౯౫ - ౯౬ - ౯౭ - ౯౮ - ౯౯ - ౧౦౦

ఈ-మాడజ్జలినుడై య ప్రాక్కమ్; అతిలేనన్నిహితనానవనే! (తిరువై కున్నప్పయ్) అన్యభవేయన్తి క్కే, తిరువై కున్నప్ప
త్తిలే నిన్దురుళినవనే! (తేవా) వరమపద త్తి త్తాట్టిక నంసార త్తిక నిలై యాక వన్దువుకర్. (ఇల్లార్ మాళాల
తిరునుళు మొరునాళిరున్దిడాయ్) ఇన్ద్రజడముడై తాన మహాపుణివియిలే, తిరుప్పలిజుడియిలేయ మొరునాళిరున్దురుళవే
ణుమ్. ఇరుక్కుమిడ త్తిక (వీల్ బీడన్దొణ్ణు) వరమపద త్తి లిరుక్కుమాప్పలే, ఉన్నుడై య వ్యావృత్తితోడూ విరు
క్కనేణుమ్. (ఇరునుళుమ్) ఎన్నిటతుక్కుక్కరుత్తెన్నెన్నిల్; శాయ్నరుళిన వల్లకున్డోముక్కు, “ఇవనిరున్దా లెజ్జనే
యిరుక్కిటతో?” ఎన్దుమ్, “ఇప్పడియిరుక్కిట వన్దుకానిన్దా లెజ్జనేయిరుక్కిటతో?” ఎన్దుమ్, ఇజ్జనేళిలవపేత్తెక్కోపిట
క్కుమితే యివర్ కళుక్కు; అతు వేళారుపియిడై నరుక్కు-ఇన్దెయ్యోమ్ నరకావహమాన విషయజ్జలిలేయన్దు,
ఇన్వివయ త్తిక తెరియాతు. శేయితత్తెల్లూమ పరితాకై యుమ్, అన్వరుక్కే శిలవఱమాల్ బిడ్డలై యాశైప్పడుక్కై యు
మెల్లామ్ నరుక్కు ప్రాకృత విషయజ్జలిళే యున్దాయురుక్కుమ్ ఇన్దెయిరుక్కుమో వెన్ద్రుత్తియ మి త్తనై. ౮.

౧౨-౧౩ ఇన్దేపియే త్తెన్ (వరమపద త్తిలిత్యాది). ౧౪-౧౫ “ఇత్యాది: (కడో” ఎన్దు-ఇడముడై తాన మహాపుణివియిలే వన్దు, ఇరు
కుమ్” ఎన్దు-ఇన్దెయ్యోమ్ (వరమపద త్తిలిత్యాది). అతు నరుక్కుక్కాణ్ణిటేయిలేయ దెన్నె (అతు వేళారు విత్యాది). “వేళారుపడి”
ఎన్దై విరిక్కిడాత్ (ఇన్దెయ్యోమ్ మిత్త్యాది). ఇన్వివయ త్తిక - భగవన్దయ త్తిక. ఏతన్దెవరణమ్ (శేయితత్తెల్లూమిత్త్యాది), పరితాకై
గూలమాకై. అతావతు - పోరాతేయిరుక్కు మెన్ద్రుక్కి. తిల్లకోళేర్ మాడమిత్తారభ్య. తేవా - ఉలకర్ కల్లా మెన్దుగోడన్దొ, ఇజ్జనేమాళా
లత్తితనుళుమ్ - ఇన్దొణ్ణు - ఎన్దొణ్ణు క్కె - ఒరునాళి - వీల్ బి - ఇరున్దా యిత్తెన్దయి.

ప్ర-౩- (తీనారాయణే బ్రహ్మద్రవసంవాదే రుద్రప్రతిభాకృతి, యథాజ్ఞానమమృత్యుమి పురుష సంసారతనమ్ । తస్మిన్ద్రవ్య
మహత్త్వంహింప్రకైః పురుషస్స ఎవతః.)

తాత్పర్యము.-చంద్రమండలమువలకుఁ బెరిగియున్న మేడలచే నమృతమైన తిరుప్పలిజుడిలోను శ్రీవైకుంఠమందును వేంచేయున్న
ఓ! శ్రీయినపతి! నీవు సర్వవిశ్వరూపముడవై మనజాలి తమక్రితచే నీన్నాశ్రయియి యొకకొకఁలు వైచి నీ ప్రభుమయేయుట్లు
నీవు వేంచేయున్నవిధమున మేమందగుచుడ నేమిది కృతార్థమగునట్లు తిరుప్పలిజుడియందొకరిని మేంచేయుండుము.

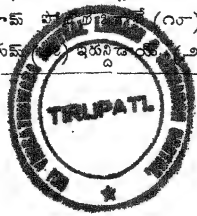
మూ.- వీల్ బీడన్దొణ్ణువియ న్నెన్దొణ్ణు తిరునుళుమొరున్దిడాయ్, అడియోమ్ ।
పోల్ బీయో వాతేకన్దొణ్ణు కులిరన్దుతుమలరాక శైప్పరుక ।
చేప్ప బీవళై శెన్నెలూడుకళున్దొణ్ణుమృన్దై తిరుప్పలిజుడియాయ్ ।
కూల్ బీమాయుళురర్ కులములేరిన్దొణ్ణువిన్దై వన్దుకళే వల్లనై॥

ఆ.- (వీల్ బీడన్దొణ్ణు) ఎన్నుడై యుక్కిణ్ణియనరు విడాయ్ తీర్ దురుళిర ఉన్నుడై య శైప్పూప్పలే యిరుక్కిట తిరుమేనియై
యోవాతేనరుక్కుమిడియాక విన్దయినీయమన నంసార త్తిలేయన్దుడై యవ్యావృత్తితోడూ మెన్దుగోడయ్ నాళిరున్దురుళ వేణుమ్; ఆత్తితరుడై
యనుభవై పోక్కువలై యాయరున్దు అన్దెయ్యోగోళీయలూమో వెన్దితార్.

అన్య.- శేణు ఇళికు నాళై (౩) శెన్నెలూడు ఉకళుమ్ శెన్దుమ్ (౬) వన్దై తిరుప్పలిజుడియాయ్ కూల్ బీమాయ్ (౯) అళు
రర్ కులము ముతల్ అరిన్ద (౧౨) కొడువిన్దై వన్దుకళే వల్లనై (౧౪) అడియోమ్ మెన్దుగోడయ్ (౧౬) కన్దొణ్ణు కులిరన్దుతుమలరాక శైప్పరుక
(౨౧) అకతై పరుక వీల్ బీడన్దొణ్ణు (౨౪) వియకొళో మాళాల త్తితనుళుమ్ (౨౭) ఇరున్దా యిత్తెన్దయి (౩౦)

౧౪వదా.

30937

S.V.O. College
Library
TIRUPATI.
Acc. No. 6853
Date

౧౬౨ తిరువాన్ మొట్టే - ౯ - ప - ౨ - తి - పడ్డేనాళాళే - ౯ - పా - వీరబీడమ్ వ్యాఖ్యానం.

౪౩. - అనన్తము, నిరతిశయనమరమాన పుక్ వడివై నానాళి కణ్ణుభవిక్కిల్ ప్రయోజనమాక విన్వవిధాతియితే యొద్దరులి యిరుక్కై కణ్ణుమొట్టే.

విన్వలమాన క్షేత్రీతేవరకయారే, ఇళికిప్పిత్త, వాల్కెల్, (3) కెన్నులూడే, ఉకళిక్కిలిత్తువర్తిక్కిక్కడవతాయ, సమన్తమాన (౬) నీరేనల్లకైయడైయ, తిరువ్వుళిట్టడియిళవర్తిక్కిజవనాయ, పుతపక్షత్తుకు-మృత్యువాయ్కోల్లూ, (౯) అనురకులత్తై, గర్భవ ర్విన్వమాక, అణువువ్వాకమవనాయ, (౧౦) అతుక్కిడానకొడున్దొట్టిలైయడైయ, అయ్యుధ్విత్తై, విధేయమాకప్రదైయనానవనీ (౧౧) ఉనక్క సాధారణకేషభూతరాననాళి, మజ్జళాకాననమృణ్ణ, ఇడైవిడాతే, (౧౨) కణ్ణైయనతు, పరితాపవత్తిరన్దమళిరుమ్మడి యాక, (౧౩) చవాక్కొంపింపింపి, ప్రిజపడియే కెట్టెత్తుప్పిత్తై తుమ్మచానమరుమన, (౧౪) ఉళి వడివై, త్తిన్దానరుమా మాక వరువివ్విమ్మడి, ఉన్నుడైయ సర్వాధికత్తుత్తాల్ వన్ద కేణుపామ విస్తృతమాయ్కోల్లూతోదేనీ, (౧౫) విస్తారవత్తాయ, క్కాన్ద నాన, ఇన్దరత్తిరుక్కయమ్, (౧౬) ఇన్దరభకేణుమ్, (౧౭)

అనన్తము - బురదయందు మంచినయిమ్మగల మత్స్యములు (3) ఎట్టనిధానసస్యములయొక్క నడుమ నెగిరిపడుచున్న అందమైన (౬) కొలములుగల తిరువ్వుళిట్టడియందువేరేచేయిన్న వాడ! మృత్యువలెనండి (౯) అనుగలయొక్క వంశమును సమాలముగా చేదిం చిన (౧౦) క్రూరవ్యాపారములుగల అయ్యుధములు (పరించిన) సమర్థుడ! (౧౧) దానులము మజ్జళాకాననమువలెనే ఎడతెగక (౧౨) శేతివ్విన్వములు చుట్ట పడ నట్లు అనన్తమునకేరింపపుట్టమువలెనన్న (౧౩) తిరుమేనును పాపముడైయ (అనభవిం) నట్లు తనమహి ముకాంపింపట్లు వేరేచేయిండి (౧౪) విలాపి క్కాన్దమై భూలోకమందు (౧౫) వేరేయిమ్మ, (౧౬)

ఈ - బుష్పతామూట్టు. ఇన్దరప్పిల్ వాళియజ్జియారే సంసారి త్రితే యిరుక్కిజ తెన్నెన్నిల్; రుచియడైయ నానాళి కణ్ణుభవిక్కిల్ వేన్దితార్.

(వీరబీడమ్) కేవీత్తిత్తాల్ వనవేణువాడుతోదేమన్మడి. (వియన్దెత్తాది) విన్వయనీయమానమహా వృద్ధియిన పితరీయ మిరున్దిడాయ్. ఉన్నెన్దొక్కొడ్డొరు కార్విమిలారే సంసారి త్రితే. (ఇతనుళిమిరున్దిడాయ్) ఇన్ద త్తిరువ్వుళి జ్ఞుడియాకీ తిరువ్వుతియలేయ మిరున్దిడాయ్. ఉన్నెన్దొక్కొడ్డొరు యొడైయార్ మున్నేయిరు న్దాయెన్ను వితువ్దమో (ఇతనుళి మిరున్దిడాయ్) శాయన్దరళిన పోతిగ్గు మిరున్దెయనభవిష్టి త్తరళిదేమ, ఇవి, ఇరున్దాలిరుక్కు మృత్యుయ మనుభవిష్టి త్తరళిదేమ, నమక్కివైయెల్లా మిక్కిళాణలామితే. శాయన్దరళిన వల్లకు, పెరియ పెరుమాళ్ చక్కలిలేకాణలామే; నిన్దరళినవల్లకు, నమ్మెయమాళ చక్కలిలేకాణలామే; ఇరుప్పిలున్దాన

తీ.ఆ. బుష్పతామూట్టు (వీరబీడ మిత్తాది), 'వీరబీడమ్' ఎన్దొక్కొడ్డొరు 'పురుమలరాక తైక్కరుక్' ఎన్నుమళ్ళువ్వు కిగ్గి త్తరళిత్త (ఇన్దరప్పిలిత్తాది).

ఇన్దొక్కొడ్డొరు - ఇత్తేనానకత్తైకోల్లూ, 'ఇతనుళుమ్' ఎన్దొక్కొడ్డొరు, మాళాలమాన విన్దభూమియిలుమొన్ద మున్దరళి ఇత్తైయరళిచ్చెయ్కొట్టే (విన్వయనీయమానమిత్తాది). మాళాలత్తిరైత్తొక్కొడ్డొరు తిరువ్వుళిట్టడియిలు మెన్దొక్కొడ్డొరు; ఇత్తైయరళిచ్చెయ్కొట్టే (ఇన్దరప్పిలిత్తాది). 'ఇతనుళుమ్' ఎన్దొక్కొడ్డొరు ఇరుక్కుత్తైయెత్తి (ఉన్నెన్దొక్కొడ్డొరు). నిత్తియారళి ప్పనమేయరక్కొడ్డొరువనమగ్గు ఇత్తైయరక్కొడ్డొరునాన్దెన్నె (ఉన్నెన్దొక్కొడ్డొరు). ప్పిత్తియారళిత్తుక్కు 'ఇతనుళుమ్' ఎన్దొక్కొడ్డొరు (శాయన్దరళినమిత్తాది). ఇత్తేకాణలామెన్దొక్కొడ్డొరు - కొయిలరే కాణలామెన్దొక్కొడ్డొరు, ఇన్దొక్కొడ్డొరు - కిడైయరుక్కు, ఇరుప్పిలున్దాన కుమ్, నిలైయరుక్కు.

ఆ-ప-వి నామకేయిరుక్కిజవిసారే నమగ్గు వరుకేజవతిశయమేరు, పరమవన్దత్తిరే యిరున్దాలాకాతోవెన్మ; అణుగదాలిశయ మిలై, ఇణుగదాలిశయ సిద్ధిక్కువేన్దొక్కొడ్డొరు (ఉన్నెన్దొక్కొడ్డొరు). ఇత్తేయిరున్దాలనకు గదాలిశయ సిద్ధిక్కిజవరేయన్దొక్కొడ్డొరు, ఎనక్కుమిన్దరళిత్తుక్కు భువభవిక్కిల్ వేన్దితార్ (శాయన్దరళినమిత్తాది).

—వృక్షం, పెరియపిరాట్టియార్ పక్కలితేకాళామ్' ఎన్ను భట్టరరళిచ్చెయవర్. నామిక్కిరున్దు సీర్ పెఱప్పకుకిఱ తేతెన్న (అడియోమిత్తాది). (అడియోమ్) అవ్వరున్నై ప్పడివిడ, అతువేజీవనమాకవిరుక్కిఱనాళ్ళి. (పోద్రీ) వ్విరుప్పిడ్డనేనిత్యమాక చ్చెల్ల వేమమెన్దు మక్తాళాననమృణ్ణి. (ఓవాతే) ఉచ్చిసిడువిడతే. (కణ్ణిణై కుళిర) కాణ్ణి తామైయాలేకమర్పిళ్ళిడక్కిఱకణ్ణి, విడయెల్లాన్దిర్దుకుళిరుమ్మడియాక. (పుతుమలరిత్తాది) శివెప్పిన్నై యిరుక్కిఱ తిరుమేనిమ్మె యనుభవిక్కుమ్మడియాక, పుష్పహస నుకుమారమాననడినై, ౧. లోచనాభ్యాంబిబ వ' ఎన్నిఱపడియే నిరస్తరమాక వనుభవిక్కుమ్మెత్తై. (శేద్రీశమిత్తాది) అప్పురిల్ పదార్థజ్జలే యలభిమత 'భత్తాళే కళిత్తున రిక్కు మాయ్దు. శెన్నై నికనడునే శేద్రీలే, పళ్ళువినశతివార్దికరాన ము కరై ప్పిలే రుక్కిఱవాళే కళిత్తుత్తుళ్ళా నిఱ్ఱతాన వృక్షియ సీర్ నిల త్తెయ్డైయ. (శెల్లుమ్మణై) అమ్రియమరుత నిలమ మాయ్. (కూద్రమాయితాది) ప్రతిపక్షత్తుక్కు మృత్యువాన దివ్యాయుధజ్జలే ధరిత్తుక్కిణ్ణిరుక్కిఱనెన్ను ౯; అన్దిక్కి, ప్రతిపక్షత్తుక్కు కూద్రమాయ్ కొణ్ణు అవర్కళుడైయ కులత్తెములలితే యరిన్దుపొకడుమన 'యే, అతుక్కుడలాక కొణ్ణిడియతోట్టిలే కరై యుడైయ దివ్యాయుధజ్జలే యుడైయనా యిరుక్కిఱవనెన్నుతల్. గ్నీతితుళొల్లికిఱతు, ఇత్తుక్కుమున్ను తమ్మడైయ ప్రతిబన్ధకజ్జలే ప్పిక్కినపడిక్కు దృష్టాస్తమెన్నుతల్; ఉనక్కి కుత్తై యుడైయిమ్మిక్కితే నెన్నుతల్.

అ॥ అకతై - తిరుమేన్దు. అకమ్ - తిరుమేని. వివరణ (పుష్పహసేత్తాది). 'తస్యతస్యచనంక్రత్యా రామో వచనమబ్రవీత్ | సాసాన్ద్రయితైస్సం లోచనాభ్యాంపిబన్నిచ' ఇతియాధికాణ్ణి. 'పుతుమలరాక తై. ఓవాతే-పరుక' ఎన్ద్రయిచ్చుతు. ఇప్పదత్తుక్కు వమ్ (అప్పురి లిత్తాది). ఉకళుత్త - సంధ్రమమాకసమ్మడిక్కి - శెల్లుమ్మణై - సమ్మద్దమానవయల్. మరుతనిలమ్-నాతుళార్ న్ద్రవ ఁ. నలసలమాతల్. 'కూద్రమాయ్' ఎన్దు తు - దివ్యాయుధవిశేషణమాతల్, ఈశ్వరవిశేషణమాతల్. ఇరణ్ణైయమరుత చెయ్డి ౯ (ప్రతిపక్షత్తుక్కిత్తాదివాక్యద్వయత్తాళే). ద్వితియార్థతిలే 'కొడువినై ప్పడైకళోవల్లానే' ఎన్దు తుక్కుర్థమ్ (అతుక్కుడలాక య్విది.) ఇకు శొల్లికిఱతుక్కు బ్రయోజనత్తై యిరన్దువ్దయాక వరుళిచ్చెయ్డితార్ (ఇహ్నితిత్తాదివాక్యద్వయత్తాళే). ఎన్దు కుత్తయ్ యిమ్మిక్కితే నెన్దు తు - విశ్విధియొక్క చరికరమిల్లామలో, శక్తియిల్లామలో విమ్మిక్కితే నెన్దుచడి. శేద్రీశవాళైయెన్దుతోడక్కి భడై 'వల్లానే - అడియోమిహ్నిలే - కణ్ణిణైపళిరవుతు మలరాకతై - ఓవాతే - పరుకుమ్మడి - వియిగో మాళాలతికనుకుమ్ - ఇడ 'బ్బ - ఇరున్దిడాయిత్యయి.

ప్ర-తి. - యుధికాడై ఏకానవిశే, 'తస్యతస్యచనంక్రత్యా రామోవచనమబ్రవీత్ | వచసాసాన్ద్రయితైస్సం లోచనాభ్యాంన్నిచ'॥

తాత్పర్యము. - ఆనురలక మృత్యువునలెనుండివారిని సమూలముగ నశంపఁజేసినవాడనై, శత్రువులవిషయమందతి క్రూరవ్యాపారము పంచామభములను ధరించినవాడనై బాలములచే సమ్మద్దమైన తిరుప్పళిబుడిలోఁ బ్రవ్వలించిన వాడనైన ఓ! స్వామి! లోకుల సీమహి సెఱుంగక పోయినను నీయందు భక్తిగలమేము పుష్పహసనుకుమారమైన నీతిరుమేనును కంఠార్ నేనించినాడనించునట్లు ఒకదినము చేయుమా.

మూ - కొడువినై ప్పడై కళో వల్లయాయమరర్క్కిడర్ కెడవళురర్ కట్కిడర్ శేయ్ !
కడువినై నణ్ణేయెన్దు యముణ్ణేకలివయల్ తిరుప్పళిబుడియాయ్ |
వడివిణై యిల్లాదులర్ మకళోమర్ దై నిలమకళో పిడుక్కు మెల్ల డియై |
కొడువినై యేనుమ్ పిడిక్కి నీయొరునాళో కూపురల్ వరుతల్ శేయ్యాయే॥

ఆ - (కొడువనై) ఆశ్రమిణోధినిరసనసమరమాయ, ఆశ్రమిణోధినిరసనస్వభావమాయ, ఎనక్క. నిరతిశయభాగ్యనాయ, తిరుప్పావడియిలవన్ద సన్నిహితనానవనే! వడివడుతుకొప్పిల్లారే పెరియపిరాట్టియాయు. అప్పడియెయిరిక్కి అశ్రీభూమిపిరాట్టియమ్ పూజ్యుక్కి వేణుప్పడి సుకుమారమానవున్నడైయి తిరువడికల్లై, అతిభోగ్యతైయైయిజ్జి నైత్తిక్కైక్కిరాధాన పాపత్తెప్పజ్జిన నానమ్ పిడిక్కుమ్మడి, ఎన్నెయిరునాళిక్కి యైత్తుక్కొమ్మతల్, ఇజ్జేవరుతల్ శెయితరుళేణుమెన్దితార్. ౧౦.

అర్వ.- కొడువనై పద్యకో వల్లెయాయ (౩) అమరక్క. ఇడర్ కడ (౬) అకురికట్టు ఇడర్ శెయి (౯) కడు వినై న్దజ్జే (౧౨) ఎన్నుడై అమలే కలి (౧౫) వయల్ తిరుప్పావడియాయ వడివు (౧౮) ఇచ్చెయిల్లా మలర్ మకళ్ మున్దై (౨౧) నిల మకళ్ పిడిక్కుమ్ మెల్ (౨౪) అడియై కొడువనైయేనమ్ పిడిక్కు (౨౭) నీ మావుతల్ వరుతల్ (౩౦) ఒరునాళి శెయ్యాయ. (౩౨)

పన్ని.- అనన్దరమ్, నాయ్చిమానై యడిమైకొణ్డలిసావ్పిలే నాను మునిరుపడికలిత యడిమైశెయ్యుప్పడి ఎన్నెయిక్కి యైత్తుత్ ఇజ్జేవరుతల్ శెయితరుళేణుమెన్దితార్.

పూర్వమియిత్తిరొడువ్విల్లొన, అయ్యభక్తి, క్కార్క్కొక్కొక్కవల్లెయాయ, (౩) అనుమలరావచేరకరుడైయ, దుఃఖమ్, తిరు వ్విడి, (౬) ప్రతిమలరావచమరకట్టు, దుఃఖతై, వ్విక్కుమిడత్తిల్, (౯) శిడక్కెన్నుమ్, ప్రవృత్తియైయైయ, నజ్జానవనాయ, (౧౨) అనన్దప్రయోజననాయనన్దగతియనవెనక్క, అలభ్యమానవమృతమాయ, అత్యాపన్నమామ్మడి సమృద్ధమాన, (౧౫) వయ నైయైయ, తిరుప్పావడియిలవన్దకర్వకర్వనరుకలవనే! ౧. 'అసిలేత్తజా' ఎన్నుప్పడి వడివడుతుక్కు, (౧౮) నీయమ్తిరుతియల్లాతివ డిమాన వతియత్తెలత్తున్నెయైయ, కమలవాసినియానలక్కియైయ, ఏవంభాతెలత్తున్నెయైయ, (౨౧) శ్రీభూమియమ్, కర్వకర్వైయస్సాభావిమానవత్తెయైయ తిరుక్కైకళాల్ పిడిక్కుమ్మడియాన, నిరతిశయ సామవార్కైయైయ, (౨౪) తిరువడికల్లై, చ్చాప్రయైయైయ నెరుక్కొమ్మిక్కుమ్మడి కొడియపావత్తెయైయనానుమ్, పిడిక్కుమ్మడియాక, (౨౭) నీ, అజ్జేయైత్తుక్కొమ్మ తల్, నానమ్ పిడిక్కుమ్మడి యిజ్జేవరుతల్, ఒరునాళి, శెయ్యవేణుమ్, (౩౨) ౧౦.

అర్వ.- క్రూరవ్యాపారములగల దివ్యాయుధములనుధరించిన సమర్థుడా! (౩) దేవతలకు దుఃఖము నశించునట్లు (౬) అను దులకు దుఃఖమును జేయుచున్న (౯) క్రూరమైన (దౌష్ఠ్యముచేత) కాని వ్యాపారముగల విషమవంటివాడా! (౧౦) నాను అన్యుత ముచరభోగ్యభూతుడా! సన్నుద్ధమైన (౧౫) పాలములుగల తిరుప్పావడియందువేంచేసియున్న వాడా! తిరుమేనకు (౧౮) ఒప్పులేని కమలవాసినియైనపిరాట్టియ అట్టిస్వభావముగల (౨౧) భూమిపిరాట్టియ స్ఫులింపదగిన మృదువైన (౨౪) శ్రీపాదములను చెడపాప ముగలజేనును స్ఫులింపదగ్గు (౨౭) నీవు (వేంచేసియున్న) పరమపదమునకు పిలుచుకొనుట (నేనున్నచోటికి) వేంచేయుట (౩౦) ఒకటి నను జేయును. (౩౨)

ఈ.- పత్తామ్మట్టు. నిరతిశయభోగ్యమానవున్నడైయి తిరువడికలిలేనానుమ్వన్దజ్జేమైశెయ్యుప్పడి, ఎన్నె యిజ్జేయైత్తుత్, నీయిజ్జేవరుతల్ శెయ్యవేణుమెన్దితార్.

శీ-ఆ. పత్తామ్మట్టు. (కొడువనై యిత్యాది.) 'వడివిచ్చెయిల్లా మలర్ మకళ్' ఎన్నుత్తజ్జే, 'మావుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయ' ఎన్ను మకవుకు కటాక్షిత్తవర్కై (నిరతిశయేత్యాది).

కీర్తయెల్లాను సన్నిహితనాక పరుళిచ్చెయ్తు, ఇజ్జే, 'మావుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయ' ఎన్దతు - మానసానుభవనైత్తెద్దొత్తలేసన్ని హితనాకవుకు అటు కలజ్జినపాత్, తామిల్లుకు, అపనల్లుకత్తోరు ముక్కయలే. కొడితాన వ్యాపార తైయైయ శత్రునైచ్చెయ్విడిక్కు

కా. - (కొడువినై పుడై కళ వల్లెయాయ్) నీరి లేనెరు ప్పెయ్నావ్వులే, ఉనకు కేవలమాయ్ నెత్తువతికూలి తనర కళ వక్కల్తా ప్పొడి, అయ్యవమె శుక్ర వల్లెయాయ్! అవకమాట్టాతతు శిలరై యగ్గియచ్చెయ్ కై యాయ్ మ్మ. ౧ "యది వారావరాన్వయమ్" ఎన్నువనజే. కడవై యనై శెయ్తు, ఊరై చ్చాచ్చువ్వున్ద, పిన్నై అజ్గద ప్పెరుమూలై ప్పక విట్టు, కైయి లేవన్దక ప్పట్టవనై. ౨ "గచ్చానుజానామి" ఎన్నుతప్పవిట్టతు, "ఇన్న మురుకాలనకూలిక్కుమా?" ఎన్ను; "నాకముడిన్దేవోమి తనై" ఎన్ను అవనతిలేముతిరనిన్దపిన్దు, కణ్ణుజ్జణ్ణియమాయ్ తే నిన్దుకొన్దతు. ఇవర్ కళ వణ్ణుమ్ ప్రాతికూల్యతైలే యగ్గియచ్చెయ్యమి తనై పోక్కి, తానాక వట్టియచ్చెయ్యమాట్టానాయ్ మ్మ. (అమర రిత్తాడి) అనురర్ కళాతే దేవర్ కళుక్కున్దానదుగ్గిరుమ్మడి, అనురర్ కళుక్కు దుఃఖ తైవితైక్కుమ్. (కడువినై నల్లై) అన్దాతే తడక్కెనముడిక్కువన్ద నాయ్, వ్రత్యోపధమిల్లాతనజ్జానననే! (ఎన్నుడై యముతే) అన్దుజ్జాతానే యివ ర్ క్కుమ్మటమా యుక్కిఱవడి. దేవర్ కళుడై య ప్పుచ్చాన్దతు. (శలివయలిత్తాడి) ఇన్దమృతత్తుక్కున్దదోర్ కడై తల్, సన్దన్ద తైలేవోర్ తల్ శెయ్యవేజ్జా, తిరుప్పళిఱుడియిలే సన్నిహితమాయ్ మ్మీవ్వురమ్. (శలివయల్) సన్దున్ద మానవయల్. (వడివిడైయత్తాడి) వడివిల్ వన్దాలొప్పిన్ద క్కొయిరుక్కుమ్. భగవత్తై త్తైయు మొప్పన్దు? ౩ "తణ్డేయి మునితేత్తుకా" ఎన్దేన్ద మూయ్ నిన్దజే. (మన్దై నిలమకళ) ఏవంభూతైయెన్ను మ తనై యవన్దై యమ్. (సిడి క్కుమ్ మొల్లడియై) అవర్ కళున్దిరువడిక్కు ప్పిడిక్కున్దకాల్, పూల్వొడువారై వ్వులే "కన్దుగిఱతో?" ఎన్నుకూ శిత్తైదేన్దొమ్మసియాయ్ మ్మ సాకుమార్యమిరుప్పతు. అప్పడిప్పట్ట తిరువడిక్కు. (కొడువినై యేనుమ్ సిడిక్కు) ౪ "కళళో" తిరుప్పక్కుప్పిన్దు ఇవర్ కళున్దాను సన్దానమిల్లెయ్ తే. "అవర్ కళుమ్ సన్నిహితయాయ్, ప్రాప్తియు

తి-అ|| నల్లై యాయ్ మ్మకళాన్దమ్. ౫ * ప్రసక్తస్యహి ప్రతిపేదః ఆత్మో, "వల్లెయాయ్" ఎన్ను, సన్దక క్కొత్తు-ఆత్మ క్కొత్త ప్రసక్తమే తన్న (నీరిలేయ త్తాడి). అప్పడి మున్దై మున్దై (యడివేత్తాడి). "అన్దానంహరితేన్ద ద త్తమచ్చా భయంనయా! విభిషణోవానుగ్రివయదితా రానా న్దుయిమ్మ" ఇతియ్యవకాన్దరామ. అనామనంహరితానేయన్ద (కడైయత్తాడి). "గచ్చానుజానామి ర జార్జిత స్తయి ప్రవిశ్యరాత్రిః సరరాజలజ్ఞామ్" అత్యన్యవిర్యాహిరగ్గిసదస్య తదబలం ద్రత్వసి మేరభః" ఇతియన్దకాన్డే. ౬ "మరణానానివైరాణి" ౭ "సజ్జా తిబాహువర మేర మానా" ఇత్యాన్యక్తస్యభావ తైస్సన్ద (కణ్ణుజ్జణ్ణియమాయ్ త్తతు). కణ్ణుమకణ్ణిరుమానాల్ కొల్లకూడుమావెన్ద (ఇవర్ కళ వణ్ణుమిత్తాడి). క్రూరవ్యాపార తైయడైయ నల్లైయన్దుకళాన్దమ్. నల్లైకాక్రారన్దై శ్చౌపావరచ్చెయ్ తేతార్ (అహోకేయత్తాడి). (అన్దుజ్జాతానే) ఇత్తాడిక్కు - అనురవర్ త్తకు బాధకనాయదక్కుమిరుప్పై, తమక్కు భోగ్యమా యరుక్కు మెన్దుకరుత్తు. "ఎన్నుడై యముతే" ఎన్ను తుక్కువ్యాధర్ త్తకు (దేవర్ కళుడైయిత్తాడి). "శలివయల్ మ్మీవ్వుగ్గిఱుడియాయ్" ఎన్దిజ్జాతాన్దు అన్దమృతత్తిల్ వ్యా ప్పిల్లి (ఇన్దమృతత్తుక్కుత్తాడి). కలి - సన్దుత్తి. ఇన్ద-పిన్దు. పిన్దై మెయ్ కదమానది (భగవత్తై త్తైయుమిత్తాడి). అదిక్కుమే తన్న (తణ్డేయియిత్తాడి). "తుల్యశీలయో వృత్తాంతల్యాభి జనతజ్జామ్" రాసత్తాన్ద త్తైచేపిం తణ్డేయిమిలేత్తుకా" ఇతి సన్దురకాన్డే నానూమాన్ - మున్దై తత్తైయన్ద "మొల్లడి" ఎన్ను విత్తే త్తకుక్కుభావమ్ (అవర్ కళుమిత్తాడి). "కొడువినైయో" ఎన్దవిత్తు, అయోగ్యతా

అ-అ-వి|| ౫* ప్రసక్తస్యహి ప్రతిపేదః అన్తా. ౧. మునై నజగత్పిన్దంసంకరభృకలోతియః! తిస్యారిపత్తుత్తుదే తే కియానదన్దమా విస్తర" ఎన్ను మ్మడియిరుక్కు సన్దక క్కొయ్ వన్దై, "వల్లెయాయ్" ఎన్ను ఆత్మకీల్ మ్మ చ్చొల్లగిఱుకుక్కు క్కురై త్తైన్దొల్ల శ్చైయిలే యరుచ్చెయ్ తేతార్ (నీరిలేయత్తాడి). కణ్ణుజ్జణ్ణియమాయ్ తు ౬ "మరణానానివైరాణి" ఇత్తాడియాయ్ మ్మ, ౭ "ఇత్యేవమా ర్తస్య" ఇత్తాడియాయ్ మ్మ కొల్ల ప్పదుగిఱు స్తభావనాకైయాలే.

ఈ-మున్నాయకు, నానికట్లొద్దివప్పతే! ఎప్పుడు, “పావియే” ఎన్నారైవ్వులే (కొడువినయే) ఎన్నితారై (మొరునాళి కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయే) ౧ (నిరతిశయభోగ్యనాయ్ సన్నిహితనాసనీ, సత్తెయినొక్కై కొడునాళిక్కయై తల్, ఇక్కవరుతల్ శెయ్తరుళవేణమ్) ముచ్చడ (వరుతల్) ఎన్నిలరాయిల్లు, అన్నముదయై తైక్కలైక్కప్పైక్కైమ్మతాళే. అపేత్తయిడైయార్ పక్కలవనై త్తనివ్విరార్కళితే, కూడకొడవరువర్ కళెన్ను మత్తెప్పల్ మొల్లుక్కొర.

౧౦

శీ.౮॥ నునాళివరుమొవెన్; అన్నెత్తార్ (కణ్ణిత్తాడి). ఆనార్ “కొడువినై” ఎన్నికరుక్కరమైన్ (అవర్కరుమత్తాడి). మున్ను (వరుతల్) ఎన్నాళివానెన్ను (ముచ్చడమత్తాడి). పిచ్చడలై “వరుతల్” ఎన్నాళి అన్నముదయైలై యాళివెన్ను (అపేత్తయిత్తాడి) వాక్కడయన్, క్రమేణాన్యం.

౧౦

ప్ర.తి- ఏకత్వాన్యసర్వే, ఆనయెంపారిశ్చేష్టదత్తమన్యభయంసుయా । వివివజోవాసుగ్రీవ యదివారావణస్వయం॥౩౪॥
-----వీణా + సప్తతిమసర్వే, ఆగచ్ఛానుజానామిరజాతితత్త్వం ప్రవిశ్యరాత్రిచ్చురరాజుడొక్కమ్ । ఆశ్వస్యనిర్వాహిరక్షిసప్తనీ వివాంబద్రత్యనీమేరభక్తిః ॥ ౧౮౩౪ ॥ ” సుధరకాడై [౧౬] సీతార్చనానస్తరతాసామూక, “తుల్యలవయోవృత్తం తుల్యభిజ్జంబుడామ్ । రాఘవోర్ధ్విత్తివేషీం తథ్నేయమనీశేషా ॥”

౧౧

తాత్పర్యము.- క్రూరవృత్తిగల శత్రువేలను నిరసించుటయందు సమర్థుడనై, దేవతత్వమునుకొనుట అనుబలసంపాదించినవాడనై నానభోగ్యమాకుండనై, సమృద్ధమైన పాలములుగల తిరుప్పలిజ్జయందుఁ బవ్వలించినవాడనై న ఓ! పావీరి! ఆతివిలక్షణురాలై, ప్రేమయనూదేవియు స్వస్థినించుచున్న నీశ్రీపాదములను నేనుగూడ స్పృశించుటకున్న నీవున్నచోటికైనను పిలుచుకొనుచు, నేనున్నచోటికైనను నీవువేంకయము.

౧౦

ము.- కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్తదిదాయెన్దుకురై కడల్కడై నవననై ।

మేవిసన్దమర్ న్దవియన్దు నన్దొరునల్ వయితినాడక శడకొవన్ ।

నావియల్ పాడలాయిరుత్తున్నమినై యుమోర్ పత్తుమ్వల్లార్కళి ।

ఓవుతల్లినియలక మూన్దశనానడియిడై యుళ్యత్తోర్వారే॥

౧౧

అర్హౌర్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఆ.- (కూపుతల్) కురై కడల్ కడైవననై వరుమప్రాప్తమాకప్పున్, కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్తదిదాయె పేక్షీత్త వియన్దు పూ పావరక స్థూతిసాడక శడకొవన్ నావియల్ పాడలాయిర తిత్తిరువాయ్మొళియివల్లార్, ఆశ్రితనలభ నాన వెప్పెరుమాన్దయై తిరువడికడై నిరస్తమాకప్పుదయై త్రితే యనభివిక్రమైఘనెన్దెత్తార్.

౧౧

తిరుకురుకై ప్పిరార్పాన్ తిరువడికళేశరణమ్.

అన్య.- మరై కడల్ కడైవననై (౩) కూపుతల్ వరుతల్ శెయ్తదిదాయ్ (౬) ఎప్పు మేవి వన్దు (౯) అమర్దన్ద వియన్దు పునల్ (౧౨) పొరుగల్ స్థూతిసాడక శడకొవన్ (౧౪) నావియల్ పాడల్ ఆయిరత్తున్నమ్ (౧౫) ఓర్ ఇనైయుప్పత్తుమ్ వల్లార్ కళి (౨౧) మూన్దలకమ్ ఆళివాక ఆడి (౨౪) ఇనై ఓవుతల్ ఇన్ది (౨౭) ఉళ్యత్తు ఓర్వార్. (౨౯)

సన్య.- అనస్తరకు, ఇతిరువాయ్మొళికు, సలమాకభగవద్దానలాభై యిరుళిచ్చెయ్తెత్తార్.

ప్రయోజనాద్రపరరాగదేవకళుక్కాళ అతిభాసయై యుడైతాను కడలై, కుడైవననాన సర్వేశ్వరనై, (౩) అశ్లేయత్తైత్తు కొచ్చుతల్, నానినన్దవిడైత్తిల్, వరుతల్, శెయ్యవేణమ్, (౬) ఎన్దైతేత్తు, అవనదైయ వడ్డీకారై వ్వున్, అతాళేనన్దాక (౯) పరిత

౧॥ కుడైలిమ్మప్రక్షిప్తమ్.

+ పక్షిత్తమితిస్మార్త.

౨౧౮౩-౧౨-౨౪.

౨౧॥ భారతే.

(౧౫) తిరువాయ్మొళి.-౯-ప - ౨ - తి - పడైవాళాళే - ౧౧ - పా - కూవుతల్ వ్యాఖ్యానబట్టి. ౫౭

వరాయ్, సమృద్ధమాన, జులైయడైతాన, (౧౨) తిరుప్పావనలైయడైతాన, తిరుప్పావనాట్టుక్కు నిర్వాహకరాన, అట్టొరుడైయ (౧౫) జిహ్వవ్యాపారమాన, పాడల్, ఆయిరత్తుళ్ళుమ్మెత్తుక్కొల్లు, (౧౬) అదివీతియమాన, ఇహ్వతైయమ్ వల్లవర్కళ్, (౧౭) త్రైవా క్యతైయమ్, అళిన్దొన్దొనర్ననులక, తిరువడికళ్, (౧౮) ఇరడైయమ్, ఓవుతల్, ఇన్ది, (౧౯) నెళ్ళే, అనుసంక్కుప్పెలువర్కళ్. (౨౦) ఇతుమ్మి శిరాశిరియవిరుత్తమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అహ్రియమణవాళప్పియర్ తిరువడికళ్ళేరణమ్.

అర్థము.- ఘోషించుమన్న సమద్రమును చిలికినవానిని, (౩) పీలుచుకొనుట ఇచ్చటవేంచేయుట చేయుము (౬) అని (ప్రా ర్థించి) సమాపించి చక్కగా (౯) అమరియుండి సమృద్ధమైన జులుగల (౧౨) తామ్రరత్తితోఁగూడుకొనిన వల్లుకొను నెడిచేకమునకు నాన్నిమైన సమృద్ధివాసించిన (౧౫) జిహ్వవ్యాపారమైన పాశురూపములైన వేయిపాశురములలోఁజేసె (౧౯) అహ్రియమైన ఈ పది పాశురములను అభ్యసించువాడు (౨౦) మూడులోకములను కొలిచినవానియొక్క శ్రీపాద (౨౪) చ్చెన్ద్రములను పూజయ్యును ఎడతెగు లులేకుండి (౨౭) మనస్సులో అనుసంధింతురు. (౨౯)

౧౧.

ఈ.- నిగమ త్రిత్, ఇతిరువాయ్మొళి కథ్ త్రాల్, అవనై నిర నరమాక వనుభవిక్కుప్పెలువరైన్దొత్తార్. (కూవుతలిత్యాది) (కురైకడల్ కడైవనన్దు - కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తిడాయ్) ఎన్నాయ్ శ్రీవర్కొల్లి ధ్దు. ముత్తై కెడవుమామ్, ముత్తైయిరేయ కచ్చుమామ్, కాణుమిత్తన్దైయేవేణునతు. (కురైకడలిత్యాది) ఇన్దప్పేత్తై యిల్లాతార్కు ముడమృనోవక్కడల్ కడైవనమృతిన్దొదుక్కు మననై యాయ్ శ్రీవంపేక్షీ త్తతు; (మేవన్దమర్న్ద). ఇన్ద స్వభావానుసంధానత్తాలే పొరున్దిక్కాల్ తిరైయిలే వావినారాయ్దు. (వియన్త్యాది) విన్దయన్యమాన నీరైయడైయ తిరుప్పావనలైయడైయ తిఃవల్లుతిళి నాట్టుక్కు నిర్వాహకరాన వాట్టొర్. (నావియల్ పాడల్) మనస్సహకారము మొట్టియవాయ్దు మన్మొల్లిధ్దు. (ఓవుతలిత్యాది) అరైతనులభనాన వనడైయ తిరువడికల్తై నిర నరమాక హృదయ త్రితే యనుభవిక్కుప్పెలువర్. ఇతనై పోతుమ్, ఇనర్తామ్ (ఇవత్తై ప్పెటకేణుమ్) ఎన్ను మప్పేయోడే, తిరుక్కణాళాళే కుళిరనొక్కై యిళివేణుమ్, తిరువడికల్తై త్తలై మేలే వై త్తరుళివేణుమ్, దేవరి రేణున్దరుళి యరుక్కుమిరుప్పై క్కాణవేణుమ్, నాయ్చ్చిమారమ్ దేవరీయనూ యరుక్కుమ్మడి కాణవేణుమ్. ఉలా వుమ్మడి కాణవేణుమ్, స్థితమిరుక్కుమ్మడి కాణవేణుమ్ ఎన్నావై వట్టవివర్కు అప్పేతేడై యామెయాలే, ఇవన్ తై ప్పెటకేణుమ్ ఎన్నుమ్ మనోరథనాన వేషాయ్ త్తొన్దొన్దొన్దు; ఇతైయభ్యసితవత్ కరుక్కుమ్ ఇమ్మనారథమ్ మాతాళే ముడియచ్చెల్లుమెన్దొత్తార్. ౧ "యదినాశంనవిసేతతావతా స్థితినదా" ఎన్దెవదేయే.

౧౧.

వడక్కుత్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడికళ్ళేరణమ్.

శీ అ. నిగమమ్ (కూవుతలిత్యాది). ఇన్దయవవత్తు వల్లార్ కళ్, ఎన్దొడక్కి, "కళ్ళొర్వారే" ఎన్ను మళ్ళవుమ్ కటాక్షితవతా రికై (ఇతిరువాయ్మొళియత్యాది). అన్యయత్తమ్ (కురైకెడి తిత్తాది). "వరుతల్" ఎన్నా లే, "కూవుతల్" ఎన్దు ముట్టడన్దొప్పానెన్నెన్దు (ముత్తైకెడవుమి త్యాది). ఉడైయెయిన్దొ విడతేయడైయవకన్దన్దు కైప్పిడిత్తుక్కొల్లుపోతై ప్రాప్తమాత్తెయాలే, వరుత్తమై; క్కాల్లెయై యాళిట్టట్టై క్కామ్మై క్కడన్దొనోపాతి కూవుతైయమ్ ముత్తైకేడు. కురై - ఘోషిక్కి. అ. "కురైకడల్ కడైవనన్దు" ఎన్దు విశేషితముక్కు భా వమ్ (ఇహ్వతైయత్యాది). "కురైకడల్ కడైవనన్దు - కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తిడాయ్" ఎన్దొత్తై (ఇన్దస్వభావాను సన్ధానత్తాలే) ఇన్దనెక్కిట్టియెత్తుమాట్టునకు. సనమర్న్ద - నన్దుక త్తిరిత్తై, తరైయల్ కాల పావినన్దవెనడి. పొరునల్-తిరుత్తామృతిన్దొ. "నావియల్" ఎన్దు విశేషితముక్కు భావమ్ (మనస్సహకారమత్యాది). నావియల్ పాడల్ - జిహ్వవ్యాపారమాన పాడలెన్దు శర్తొన్దు. ఉలమాన్దు శర్తొనడియడై - ఓవుతలిన్ది. ఉళ్ళొర్వార్" ఎన్దొన్దొయ్. తు. "ఓవుతలిన్ది" ఎన్దు తుక్కున్దు (నిర నరమాకవెన్దు). ఓర్వార్. అను సన్దిక్కుప్పెలువర్. అనుభవిక్కుప్పెలువారన్దొ. ఇతుక్కిత్తొర్ కు-ప్రాప్తియై ఫలమాకచ్చొల్లా లే, మనోరథతై ఫలమాకచ్చొల్లువా వెన్నెన్దు (ఇత్తనై పోతుమత్యాదివాక్యద్వయమ్). మనోరథమ్ ఫలమొనెన్దు, అతుక్కు-ద్రమాణమ్ (యదినాశమిత్యాది) జితన్దాయమ్,

జీ-ఆ: దుర్గతాపవీజాతాయాం త్వత్తోమేమనోరథః. ఇతి పూర్వాప్రకటనం. తురకడలో కడైవననన్నై - కూవుతలో మరుతలో కెయిదిదాయెన్దు తొడక్కి, ఇరైయమవత్తుమ్ ప్పూర్కళ్ - ఉలకమాన్తళిదానడియిడై - ఓవుతిలిన్ది. ఉళ్ళిత్తోర్వా కేయిత్వన్యయః. ౧౧.

జీయర్ తిరువడికళేళరణమ్.

ద-తి.- జితన్తాయామ్, దుర్గతాపవీజాతాయాం త్వత్తోమేమనోరథః! యదినాశంసవిస్తేత తావతాస్తికృతీసదా. ౧౨.
మణవాళమామునికళ్ తిరువడికళేళరణమ్.

తాత్పర్యము. - "నన్ను పిలుచుకొనుము, నీవురమ్మ" అని! శ్రీరాధిని జిలికిన సర్వేశ్వరుని యనుసంధించి నెవ్వుతిగలవారైన వన్నాన్వయ్యయొక్క వాగ్విప్లూహమైన తిరువాయ్ మొట్టిలో నీవపసాకురముల సభ్యునించువారు నిరంతరముక్రియఃపఠినియనుభవించుదు.

ద్రమిడోపనిషత్సంబంధము లిత్తిరువాయ్ మొట్టికాన్యలోకమ్.

(పట్టెనాళాలే) బన్ధుత్వత్సన్వయముకమ్మితవన్తమాదా వానన్నధామ్ని భుజాధిపతౌళయానమ్.

స్వాపేక్షితమ్మనిరయూచతంద్వితియే తస్యైకరూపశయనేపిచమఃఖతోభూత్. ౧౩.

వాదికేసరి అభ్యుక్తియమణవాళ్ళియర్ తిరువడికళేళరణమ్.

అర్థము. - మునిః - సన్నాన్వయ్య, ద్వితియే - (తొమ్మిదవపత్తుయొక్క) రెండవతిరువాన్ మొట్టిలో, ఆదా, మొదట, బన్ధుత్వతః - బంధుడగుటలన, స్వయం - తమవిషయముగ, అనుకమ్మితవన్తమ్ - దయచేసినవాడును, అసన్నధామ్ని - సమాపమందున్న (తిరుప్పళ్ళిద్దాడెయనెడు) దివ్యదేశమందు, భుజాధిపతౌ - సర్వరాజైన ఆదికేశేషునిమీద, శయానమ్ - జన్మళించినవాడునునైన, తమ్ - అసర్వేశ్వరుని, స్వాపేక్షితమ్ - తమయేపేక్షితమును, అయూచత - యాచించిరి, తస్య - అసర్వేశ్వరునియొక్క, ఏకరూపశయనేపి - ఏకాకారశయనమందు, దుఃఖతః - భేదించినవారుగ, ఆభూత్ - ఆయిరి. ౧౪.

తాత్పర్యము. - "పట్టెనాళాలే" అనెను తిరువాయ్ మొట్టిలో సన్నాన్వయ్య, తమకు సకల విధబంధువై మొదటినుంచి తమయందుగృహకడై నీ భద్రపృథ్విద్దాడిలో ఆదికేశేషుని మీదఁబువ్వించిన సర్వేశ్వరునియొద్ద తమయభీష్టమును యాచించిరి. అప్పుటనే చలింపక చిదకాలముగ నేటిగాఁ బువ్వళించియుండుటఁజూచి తిరుమేను అలుసు నేయని ప్రేమపరవశులై దుఃఖితులైరి. ౧౫.

ద-తా. - పట్టెనాళాలే) లక్ష్మీసమ్మన్ధభూమ్న మితధరణితయా వద్ధనేత్రత్వయోగా

స్థిత్యాద్యైస్సేవ్యైర్నితై స్వహృదపహరణా చ్చీగజేహ్నివనాచ్చ!

తార్త్వాసాచాధిరుహ్య రిగణనిరసనా దేవదుష్పాపతాద్యై

రుహ్నోన్మూలనాద్యై స్సుచిరకృతదయో మాధవశ్చేత్యవైచత్. ౧౬.

అర్థము - లక్ష్మీసంబంధభూమ్న - శ్రీదేవియొక్క సంబంధాతిశయముచేతను, మితధరణితయా - కొలపబడిన భూమికలవాడగుట చేతను, వద్ధనేత్రత్వయోగా - కమలములపండి నేత్రములకలవాడగుటలనన, స్వైః - తనసంబంధియైన, స్థిత్యాద్యైః - స్థితి మొదలైన, చిత్రైః - చేష్టితములచేత, స్వహృదపహరణాత్ - తనహృదలహృదయమునపహరించుటలనన, తార్త్వాసా - గరుత్మంతుని భుజములను, అధిరుహ్య - ఎక్కి, అరిగణనిరసనాత్ - శత్రుసమూహములను నిరసించుటలనన, దేవదుష్పాపతాద్యై - దేవతలచేఁబొందుట కశక్లృడగుటచేతను, రుహ్నోన్మూలనాద్యైః - చెడ్డకర్తములను నశింపఁజేయుటచేతను, మాధవః - క్రియఃపఠి, సుచిరకృతదయః - చిరకాలముగాఁజేయబడిన దయగలవాడని, ఆవోచత్ - (సన్నాన్వయ్య) ప్రసాదించిరి. ౧౭.

వ్యా. - (లక్ష్మీసమ్మనభూమ్న) నిన్విరువరుళుమ్ పజయత్తో తిరువరుళున్జెన్దు - పెరియప్పాటియారోజేయిరుకాలుమ్ పిమ్మన్
 యనాకైయాలమ్ ; (మితధరణితయా) నీయెరునాళే పడిక్కళవాకనిమిర్త - త్రివిక్రమరూప తైత్తొన్దు భూమియైయెల్లమక్కైయా
 లుమ్ ; (పద్మనేత్రవయోగాత్) తడన్దోళ తామరైక్కణ్ణిట్ట - సరసిజనద్యశ్శయనాకైయాలమ్ ; (శ్రిత్యాద్యైవైవైవై) స్వ
 వ్యాదపవరణాత్ పుళిన్దుడిక్కిడన్దు వరుళుణ్మన్జెయరున్దు వైవన్దుజిన్దు - తిరుప్పళిన్దుడియిలే కప్పళిన్దుమ్, వరుళుణ్మన్జెయలే పిమ్మన్
 రున్దుమ్, శ్రిత్యేవన్దుత్తిలే నిన్దురుళియమ్, ఏవంభూతచేష్టతగళాళే ఆశ్రయడైయ వ్యాదయ తైయవహన్దుకైయాలమ్ ; (శ్రీగజేన్ద్రా)కనాన్దు
 కవళమాకలిన్దు నీడర్ కెడ త్తడన్దు - మదమదితమయిరుక్కవుమ్, ప్రబలమాన ముతలైయకైయాలేయకప్పడుకైయాలే మిక్కుమిన్దు పట్
 శ్రీగజేన్ద్రాన్దునై రక్షిత్తయాలమ్ ; (తార్వాన్సాచాధిరహ్యే రిగణనిరసనాత్) కాయెన్దుకైయాలే యాన్దుకైయాలే - శ్రీగజేన్ద్రాన్దు
 మేలేకాయానిట్టిన్దు పెరియతిరువడిమేలేయేటియరుళి, మేరుళిగుత్తిలే నీలమేరుమిరున్దాన్దులే శోభనూననాయెన్దు, మాలి నుమలి
 మాల్యవాత్ ముతలన శత్రుసమూహాన్దులే నిరసిత్తయాలమ్ ; (దేవమప్పొనతాన్దు) ఇమ్మెయన్దులే తమమ్మన్దుకైయాలే - శేవ
 కళుమ్మమ్ రత్తకనామ త్తనెప్పొన్, అవర్కళాలమ్ స్వయన్దు త్తాళే ప్రాపిక్కుదున్దుభ నాకైయాలమ్ ; అదిన్దుత్తాళే - మేరెన్దుచాట్ట
 జ్జగళాన్దుదీప్తిమత్త దివ్యాయుధవత్తజ్జగళే నన్దుప్రీతజ్జగళే తిరుప్పళిన్దుడియాయ తిరువైవన్దు క్కాయలేవా - వరుళున్దుకైయాలే మిన్దు
 సారత్తిలే నిర్తయాలే మిక్కుతేజన్దుయైయనాకైయాలమ్ ; కొడువిన్దుకైయాలే వల్లానే - విశ్వాధికవిత్తలే త్తూరచేష్టతైవన్దు
 జ్జగళాన్దుదీప దివ్యాయుధజ్జగళైయన్దుకైయనాకైయాలమ్ : (దుమ్మన్దున్దులనాన్దు) కడువిన్దుకైయాలే అన్దుకైయాలే - అన్దుకైయాలే
 సనాసనమాకప్పొమ్మనవనాకైయాలమ్ ; తిరుప్పళిన్దుడియైమ్మెరుమా నిచ్చేతననన్దుత్తలే నెరునాళేత్తిలే వత్తిక్కువైయన్దుకైయాలే నెరు
 న్దునాళే'' ఎన్దుజడకత్తిలే ఆహ్వాన్ ప్రతిపాదిత్తరుళినాన్దుజ్జగళార్.

౯౪.

శేవాన్దుచార్యర్ తిరువడికళేళరణమ్.

తాత్పర్యము. - 'పద్యనాళాళే' అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, సచ్చేష్వరుడు [౧] లక్ష్మీయతుడు, [౨] త్రివిక్ర
 మావతారమై త్రి భూమినిగొలిచినవాడు, [౩] కమలసయనుడు, [౪] తనదివ్యచేష్టితమలచేత నాక్రతులవ్యాపయము సహించువాడు,
 [౫] గజేన్ద్రానిరక్షించినవాడు, [౬] గరుత్మంతునిమీదనెక్కినెల్లి యనురులను సహించినవాడు, [౭-౮-౯] దేవతలకుగూడ పాం
 దరగనివాడగుట మొదలగు గుణములుగలవాడు, [౧౦] దుమ్మర్చములను నశింపజేయువాడు, ఇట్టిగుణములుగలవాడుగాన నాశ్రిత
 విషయమందు చిరకాలముగాడయచేయువాడు అని ప్రసాదించిరి.

౯౫.

తి.నూ; - పద్మయుజవానపరనైప్పళిన్దుడిక్కి. | కజ్జెనక్కెల్లావుజవికాకాయముమ్ | తద్దాజనీ |
 తేయితరుళైయిరున్దుశీర్ మాణన్ద్రాన్దుయే! ముయ్తునైయెన్దున్నమేయోర్.

౯౬.

అర్థము. - పద్మ - చిరకాలముగ, ఉజవాన - బంధువైన, పరనై - ఉత్తమడైన సచ్చేష్వరుని, పుళిన్దుడిక్కి - తిరుప్పళిన్దుడి
 యందు, కజ్జె - చూచి, ఎనక్క - నాక, ఎల్లాఉజవిన్ - సకలబంధువులయొక్క, కాయముమ్ - కార్యములను, తద్దాజ - వివరము
 లేకుండ, నీ - నీవు, తేయితరుళ - చేయుము, ఎన్దు - అని, ఇరున్దు - యాచించిన, శీర్ - కల్పాణునగుబుగల, నూజన్ - నమ్మాళ్వార్లు
 యొక్క, తాళే ఇన్దుయే - శ్రీపాదవర్చములనే, ఉయ్ తునై ఎన్దు - శిష్టినించుటకు సహాయుని, నెల్లామే - ఓ! మననా! ఓ! -
 అనుసంధించుము.

౯౭.

అన - (పద్మయుజవానపరనై) ఇతి - 'బద్ధకృత్యమెల్లాన్ద్రాన్దుకేణమ్' ఎన్దుపేనవాన్దు పాశుర తైయనవదిత్తరుళియైత్తార్
 ఎన్దునేయెన్దు; 'ఇవ్వుడినిరుపాధికబద్ధవాన సర్వేశ్వరునుక్కు సర్వవిధబద్ధకృత్యముకేణమ్' ఎన్దుతిరుప్పళిన్దుడియై పోయ్

వృక్షం, అక్షపిరాట్టియై కూడవచ్చి కొల్లారుకుట * కామశివవేదముననుసరించి, తిరుప్పవర్తై తైరియప్పవరణకొల్లొన్నొల్ల వేణువ, తిరుక్కవైయల విట్టిత్తున్నులినమోక్కియరుళ వేణువ, తిరువడిక్కై తలైక్కలొక్కరమాక వై తరుళ వేణువ, సిరాట్టియవ దేవరమాక దివ్యనింహాననత్తై యొద్దునరుళి యరుక్క-వేణువ, కణ్ణుకప్పేనాణ్ణి ససంధ్రమ నృత్తుణ్ణువడియాలవియరుళ వేణువ" ఎవ్వావ్వాతే, బిరుకొడివెక్కణ్ణైయవరసన్నిధియతే యశలతియాతవడి ప్రాథ్విక్కిట * పద్దనాశాలతై "పద్దయజవాద" ఇత్యాదియాల యరుళి క్కొయ్కేతానై.

వ్యా- (పద్దయజవాదపరమై) ౧ "ఉలకకొల్-మన్ద్రైయతనైయే ముప్పువేణులకముడాయ్," ౨ "తొయరుక్కవైవణ్ణమే యువైత్తకవయల్ దేరు న్నియుయ్యకొల్-కా" ఎన్నువ్వుడి, ౩ "ఎణ్ణిశైయమ కీరువమేలువముల్ ద్రవుమువ్వుపిరా" ఎన్వతనానిదన్ద మాన సముత్తైయవైయ సర్వప్రాత్తిరనై. అన్నిక్క, ౪ "కణ్ణిశైవనరుడదేనదన్దవరుడితిరువ న్ని" పరిపాత్తుమానవవిదసన్ద్యయు క్తనా సన్ద్యప్రాత్తురనైయొక్కవుమామ. (పుణ్ణిడిక్కేకణ్ణు), తిరుప్పళియిడిక్కేడనానే" ఎన్నువ్వుడితిరుప్పళియిడియలేకణ్ణు, "ఎకయనక్క" ఎన్ను మానానై, (పుణ్ణిడిక్కే) ఎన్నిరుక్కీటరు. (ఎక్కెల్లావుజవికాకారియమ) "కుడివడివట్టివనైయొక్కణ్ణు" ఎన్నువ, "వన్దవన్దవడియ" ఎన్నువ, "తొల్లిడివైవన్దవన్దొణ్ణు" ఎన్నువ కొల్లొన్నుడియనవెకన్, ౬ "బ్రాతుప్పివ్యస్యదానస్య" ఎన్ను వ్వుడి సర్వవిధబుధ్ధుకార్యమన్. (తణ్ణుజనీశైయతరుళైయిరన్ద) వికమ్మమిక్కిరైయెన్నుతల్, పర్రవేరితనాయన్దొక్కరైయెన్నుతల్; ఇవ ల్లొల్లొన్నుమిదైవిదామల్ తణ్ణెయజదేవర సన్ద్యియరుళ వేణుమెన్దొక్కిరివెన్నుతల్. అతవతు - "శోతివాయ్తిజన్దక తామరైక్కణ్ణు భాల్ మోక్కాన్," నికాతవన్దయమే తలైక్క-నియాయ్, "నీయొద్దున్దకతామరైవన్దయమ నీయమడక్కో మావులవన్దొక్కిరి విరన్దరుభాయ్," "కనివాయ్తివన్దనీకావారాయ్," "నికాతిరుక్కణ్ణామరైతయన్దెరుభాయ్," "కాయ్శివపూజైయూర్ ను - కాయ్శివవాట్టికణ్ణావో విత్తణ్ణియొమిడకడినానే," ఇన్దవైవులకర్ కాణినియెరువారిన్దొడా యొక్కకణ్ణుకప్పే," "ఇరున్దాయ్ పిట్టిదేవన్దొణ్ణు" "వడివిదైయల్లామగురమకర్ ముల్లైనిలమకర్ పిడిక్కవన్ పెల్లిదైక్కొ-దువ్విదైయేమన పిడిక్కనియెరువో కూవు తల్వరుతల్ శైయాయ్" ఎన్నువన్దెలర దివ్యసళలామధన పరమ్మదైయై "కూవుతల్ వరుతల్" ఎన్నుమమకవిట్టివడియొన్దై. ఇప్పడిశైయతరుళ వేణుమెన్దొక్కిరై, (కిరమాజ్) కైచ్చెల్లనన్నుతైయదైయవరెన్నుతల్, భక్త్యానిగణ్ణుకైయైయవరెన్నుతల్; నీవంవిదరానవాన్దొర్ తిరువడిక్కే, (ఉయ్మన్దయెన్దొక్కమేయూర్) వాకతైవికైక్క-నుకైవోలన్దొక్క, శుజ్జననైవ్వుణ్ణున్దయెన్దొక్కిరు మనస్సే ఆను సన్నిత్తుప్పిరు వెన్దొక్క.

పెరియజేయర్ తిరువడిక్కేతరణమో.

తాత్పర్యము.- చిరకాలముగ సకలవిధబుధ్ధునై పరాత్పరుని తిరుప్పళియిడియంబునెనించి, ఓ! శ్రీయజుతీ! నీవునావిషయమున దు మాతాపితామృదలగువారు చేయుచున్న బుధ్ధకృత్రిమలను శీఘ్రముగనే చేయవలయునని యాచించినకల్పానిగణ్ణాకరులైన సన్మా య్నొన్ల ప్రేమాదగర్భములనే యుజ్జ్వలమోషాయముగ నిశ్చయించుమని తమస్థానయమన కువదేించుచున్నారు.

బిన్నతామ్మత్తిర - ఇరన్దొన్దరువాయ్మొళిముల్లీన్ద్రుమ.

అక, తిరువాయ్మొళి - ౨-౨, - ౯౦౪.

చర్చము. — ఒకతిరునామము ఆశీర్వాదమును సమస్తలోకములను (౩) రక్షించుచున్న తిరునామములు చేయింపిన (౬) కలిగియుండు నాఁడును అప్పితీయమైన మహిమ (౯) కలవాఁడును శల్లనిమేళమునంటి విలక్షణమైన (౧౨) తిరుమేనుగలవాఁడునైన ఆనారాయణుడే మనకు (౧౫) స్వామి. (౧౬)

ఈ. — “ఓరిజ్జనే యధికక్మవేణుమో? సమ్రోట్టెక్కుడల్ బుడక్కె యతియారో?” ఎన్న; అత్తైయనునన్ది త్తిని యురాఁతార్.

౧. “కూవుతల్ మరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎట్టు ప్రార్థితార్ కీర్తి; “ఆర్ ప్రార్థిక్కక్కడన్ బైయార్ ప్రార్థిక్కిఁ తార్, ఉమ్ముడై య లాభపుక్కునామ్ ప్రార్థిక్కి నేణు మ్మడియన్టో వుమ్మాడు నమక్కుణ్ణాన రక్తస్వర్యమ్, ఆనపిన్ము ఉమ్ముడై య సర్వాపీఠీతజ్జుళుజ్జైయ్య క్కడమైమ్, నీర్ వెఱుక్కవేణ్ణా” ఎట్టు సమాధానమృణ్ణినా. ౨. “మైయ లే బ్బో మయక్ పున్నకమ్ మాయమన్దిరదానైలో” ఎన్నక్కడవతిజే; శ్రీకొనై యార్, “ఏకపుత్తైయాన నాను మ్మెప్పిర్దు తినియిక్కుమాట్టే, కూడప్పీరుమి తనై” ఎట్టుపీఠాడర; పురిన్దుపార్తు, “అయ్చ్చీ! నీరెన్నే ఎప్పిక్ తొడరుకీఱుపిడిమ్ డిర్మచానకిరే” ఎట్టుముకలై పార్త్తిరువాడై యరుళిచ్చెయ్య; మీఱ్మక్కాక ప్పీననినల్ మజ్జు భాశానమృణ్ణి మీఱ్మళిజే, ఇతిజేయవన్నడై య ప్పొరైకళుము క్రికళు మరుక్కుమ్మడి. ఆనమెరువా రైకొన్నాల్ పిన్నే యువక వర్మయేవోక వేణుమ్మడి యాయజేయరుప్పతు.

ఆర, అవక నారాయణనాయర్య్మిల విరుప్పైయను నన్దితార్; అన్నారాయణ శల్ల త్తినుడై య వర్ధితైయా రాయ వెన్బిరేన్నవాజే, బరువన్తువుక్కుమ్ తన్నుడై య వేటిరువుక్కు తనకుఁ ప్రార్థిక్కెక్కుఁ ప్రాప్తియల్ బిరుదతు;

శీ.అ॥ ఓరాయరమ్ ప్రవేశే, “నారాయణన్ నన్దోపిరానవ శే” ఎన్నతైక్కటాక్షిత్తు సజ్జిహసజ్జతి (సీరిజ్జి నేయత్తాడి). విస్తరసజ్జతి (కూవుతలిత్తాడి). కీర్తి “మన్దోబుడక్కు” ఎన్నతీక కవరణమ్ (రక్తస్వర్యమెత్తుతు). (సమాధానమృణ్ణినా) సమా హితరానాఁజ్జుకాట్టునకుఁ బరుక్కిమాత్రితై సమాహితరాఁక్కుడుమావెన్న (మైయ లేబ్బో యత్తాడి). ఉమ్ముడై య తాల్వేన్దేచ్చి క్కుళుకు వ్యాపారజ్జు మెన్దొప్పిచ్చేబ్బో యతివుకేమక్కు, ఉక్యుకమమ్మన్దొడియోవిత్తిర్క. నాయచ్చియార్ తిరుమొట్టి, “మెయ్యు మానుకో? ఇత్తా. “ఉక్కికర్కకమ్” ఎన్నమరుక్కుదాహరణమ్ (శ్రీకొనై యార్ తాడి) ౩. “సహితావన్దొజ్జువన్దొసర్వతా న్ని విశారదమ్ | ఏకపుత్రావిరాపుత్రమత్సహే” ఎన్నతైప్పేర్దు (ఏకపుత్తైయానవిత్తాడి) ౪. “అహన్దొన్దొగమిన్దొమపుత్రియత్ర గమిన్దొ” ఎన్నతైప్పేర్దు (కూడప్పీరుమిత్తాడి). పురిన్దుపార్తు-తిరుమ్మిప్పార్తు, “భరువునసమర్తాగ్గోనసకేవలం న్నియా” ఇత్తాడైప్పేర్దు (ఆయచ్చీయత్తాడి). ౬. “యన్దొజ్జోనసవర్ధన్య” ఇత్తాడైప్పేర్దు (మీఱ్మక్కాకవిత్తాడి). పార్వతికళుమెన్దొ తు. “మైయ లేబ్బో” ఇత్తాడైయశేపిన్దమ్ ఉక్కికమెన్దొ - “ఆయచ్చీ, నీర్” ఇత్తాడినై. “ఉక్కికమరుక్కుమ్మడి” ఎన్నతే వివక్కిఁతార్ (ఆనోనవిత్తాడి).

ఇత్తిరునామముల్లో ప్రమేయ తైవిదమాకవుపాదియానిన్దొజ్జొ, ఇనర్ సమాహితరానవిదైవిన్దొక్కిఁతార్ (ఆవిత్తాడి). ముతత్తొట్టిరర్చమ్ (అవక నారాయణనాయత్తాడి). ఇరన్దొమ్మిప్పేర్దు (బరువన్తువుక్కుమిత్తాడి). “అతిన్దొమ్,” సజ్జ

అ.ఆ.వి॥ ౫. “భరువునసమర్తాగ్గో న్యోనసకేవలం న్నియా” | సభవత్సానకర్తవ్యా మనసాపివిగర్హితః || యావజ్జీవతీతావత్త్వే పితామేభగవీతః | శ్రీకృషాక్రియతా న్నానకృషాధర్మనాతసః” ఎన్నతేర్దు (ఆయచ్చీయత్తాడి). ౬. “యన్దొజ్జోనసవర్ధన్య వివత్తాకల్ప యత్తురా | అమృతప్రార్థయానన్దొజ్జేభవతుమ్మజ్జిమ్” ఎన్నతైప్పేర్దు (మీఱ్మక్కాకవిత్తాడి).

అన్ని క్షే, ౧ * కర్ణాళివివ్రతే - ప్రధానార్థై యనుస్థితార్థై; అతిశయతలీర్థై స్వాప్తాతే - అకారా
ర్థై యనుస్థిత్యయేతు, మేలొన్ద్రై స్వాప్తాతే - చతుర్థ్యర్థై యమ్ మధ్యమాక్షరత్తి ల్లర్థై యమ్ తృతీయాక్షర
త్తి ల్లర్థై యమ్ మనుస్థిత్యయేతు, అవైశిర తరళి చ్చయ్యుత్తియేతు, చతుర్థ్యర్థయమ్ మధ్యమాక్షరత్తి ల్లర్థయమ్

[illegible]

ఈ - సాశ్రయమాయుల తిరమయైతేకూడవరుళిచ్చెయ్ తార్ ; మేల నాలుపట్టాలే - తృతీయాక్షర వాచ్యుడై యు
వై అక్షర్యైతై యరుళిచ్చెయ్ తు; మీలరణ్ణుపట్టాలే - ఇవ్వడై విలే ప్రణవార్థాను న్నానమ్మణ్ణాత బాహ్యుకదృష్టిక
తై నిరిసితు; ఆక, ప్రణవార్థ తై యరుళిచ్చెయ్ తు; మేల్, నమశ్శబ్దార్థ తై, ౧ * కరుమాణిక్కమలై, ౨ * నెడుమా
ఱ్ఱడిమై, ఇరణ్ణాలు మరుళిచ్చెయ్ తు; నమశ్శబ్దత్తుక్కు శాబ్దమాకవు మార్థమాకవు మిరణ్ణితే అర్థమ్, అలిల్ శాబ్ద
మానవర్థ తై ౧ * కరుమాణిక్కమలై యిలే యరుళిచ్చెయ్ తు, అర్థమానవర్థ తై ౨ * నెడుమాఱ్ఱడి మెయిలే
యరుళిచ్చెయ్ తు. నమశ్శబ్దత్తుక్కు శాబ్దమానవర్థమ్ - “నానెనక్కరియేనల్లై” ఎన్నెయిలే ; బరుకన్యై యానా
లారువనుక్కే యాయిరుక్కే యుమ్, తాళతనక్కరియల్లన్కియిరుక్కే యుమితే స్వరూపమ్; అ తైయరుళిచ్చెయ్
తార్ - ౧ * కరుమాణిక్క మలై యాలే; మేల్, * నారాయణ శబ్దార్థ తై యరుళిచ్చెయ్ తార్ - 3 * కొడ్డైమ
ణ్ణేరాలే; నారాయణ శబ్దత్తుక్కర్థమ్ - స్వామిత్వ వాత్సల్యపాత్యత్వోపేయత్వ వ్యాపకత్వ మిత్యాదియితే.
మేలే, చతుర్థ్యర్థ తై యరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౪ * పడ్డైనారాలే; చతుర్థిక్కర్థమ్ - కై జుర్యపార్థమై యిలే. ప్రణా
వార్థముమ్, నమశ్శబ్దార్థముమ్, వ్యాపకత్వముమ్, అవాపకత్వముమ్, అలూత వ్యాపక మన్త్రజ్ఞులు ముణ్ణా;
అలిల్, తామాదరి త్తరుళిచ్చెయ్ తు తిరువస్తాక్షర మెన్నుమిడతై ఓరాయిరతాలే యరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇతునడువిల్
తిరువీటిప్పిల్ల యరుళిచ్చెయ్యున్మడి.

మఠత్తాట్ట - “అవక నారాయణన్మొ; నమమేక్షితజ్ఞాయై నన్కిరిమ్” ఎన్మ తిరుపుళ్ళైత్తుక్కు త్తరుళి
చ్చెయ్ తార్.

జీ. అ. యొకడి, అరుళిచ్చెయ్ తార్ మేత్తెన్ (నమశ్శబ్దత్తుక్కు-శాబ్ద). శాబ్దమానవర్థమ్, అర్థమానవర్థమేత్తెన్ (నమశ్శబ్దత్తుక్కు-శాబ్ద
మానవర్థమ్). ఇత ౧ * కరుమాణిక్కమలైయే యెప్పడి సిద్ధిక్కితెన్ (బరుకన్యైకయ్యార్థ). అర్థమానవర్థమ్-తీన్ శేషత్వపర్య
మాతై. (అతైయరుళిచ్చెయ్ తార్) ౨ * నెడుమాఱ్ఱడిమెయిలే ఎన్మకుట్టుతు. ఆతెప్పడియెన్ (నారాయణశబ్దత్తుక్కు-శాబ్ద).
తమరువనాలే - స్వామిత్వమును, బహువీధియాలే - వ్యాపకత్వ వాత్సల్యభక్తిను, అయకబట్టిల్ వ్యుత్పత్తిద్యుత్పాదమ్ - శివాయో
శేషత్వభక్తిను కొల్లపట్టతీ. ఇన్ద్రస్వామిత్వాదికాళి నారాయణశబ్దార్థ తై 3 * కొడ్డైమణ్ణేరయరుళిచ్చెయ్ తార్. ఎన్మ కేయిన్మిల్;
౫ “నమతాతుమనన్మ మిల్లీరై.” ౬ “కొడ్డైమాయ్” ఇత్యాదియాలే - స్వామిత్వత్వయుమ్, 2 “నెడుకట్టై” ఎన్మ, ౩ “కొడ్డై
యొన్మారే యెల్లమరుమెయిలే” ఎన్మ - అతీత తిరువందితే శేష్టకార్య త మెన్మవార్తల్యత్వయుమ్, ౪ “కొడ్డైమిల్లైకట్టిల్”
ఎన్మ - శివాయత్వత్వయుమ్, ౧౦ “మిల్లీరై” కీరకల్ మిలైకల్ వాల్కీర కట్టిల్” ఎన్మ - శివాయత్వత్వయు మరుళిచ్చెయ్ తార్,
౫ “నమతాతుమనన్మ మిల్లీరై” ఎన్మ - వ్యాపకత్వమును సిద్ధము. ఆతెప్పడియెన్ (చతుర్థిక్క-శాబ్ద). అర్థతైయరుళిచ్చెయ్ తాలే
వారాలే, ఇ తిరువాయ్ మొట్టయిలే శబ్దతైయరుళిచ్చెయ్ తానెన్మన్మ (ప్రణవార్థము మిత్యాది). అదర్థవ్యతైకాక ఆదోబద్ధమెన్మ
తార్ (ఇతునడువిల్ త్యాది). సరమచతుర్థియల్ తాదర్థ్య చతుర్థియెన్ శేషత్వత్వోన్మిల్లమువిల్, ఆతులు ప్రచతుర్థి సిద్ధమాకయాలమ్
౧౧ విధిన్దర్శనముపాడే” ఎన్మ ప్రాప్తార్థిత విధిగోచరియమెయాలమ్, ౧౨ “వాకిళ్ళిక్కుర్యత్ శేషత్వమ్” ఎన్మ వ్యాపక
తై - శేషత్వోపేయమానవర్థజుర్యత్వైవరమచతుర్థి కొల్లకీతు. “శబ్దశబ్దజుర్యత్వాక సిద్ధమాకసిద్ధమా?” ఎన్మవిచారిక్కు
మకవల్; ఆతుసిద్ధమాకయాలే తత్పార్థమై శపత్తిమలైయమ్, ౧౩ “పార్థనాయాన్మకుర్తి” ఎన్మ శాబ్దికప్రక్రియాయాలమ్, సిద్ధ
క్కితు.

మఠత్తాట్ట (ఓరాయిరమిత్యాది). “నారాయణకన్దకోపిరానమే” ఎన్మతైక్క-టాక్తిరు, అలిల్ శబ్దసిద్ధమాన వర్థ
యుమ్, తాత్పర్యసిద్ధమాన వర్థతైయుమ్ కటాక్షితవతారికై (అవనిత్యాది). తిరుపుళ్ళైత్తుక్కు తైత్తుక్కు - నాలామ్మట్టిల్ “మమమే”
ఎన్మతైక్క-టాక్తిరాలే, మనమే - శోరల్ కణ్ణాయ్” ఎన్మ - మఠల్ మాన్మపాట్టుక్కుమ్ క్రియాయాకవివక్షితాలే. ఇతునెన్మకుర్తు.

౧||౭౯. ౨||౮౦. 3||౮౧. ౪||౮౨. 5||౮౩-౧౦. ౬||౮౪-౧. 7||౮౫-౬. ౮||౮౬-౨. ౯||౮౭-౯. ౧౦||౮౮-౭.
౧౧||౮౯-౪. ౧౨||భావ్యకారము క్తకవాక్యమ్. ౧౩|| † ఇన్ద్రగ్రన్థపాఠక కార్తావీతు.

3||94-9.

ఈ. - ఈ శ్రీ నెరుజుప్పణ్ణువతు మెన్నుతల్, అవర్కళై ముడిక్కుమివిరకేన్దియానిక్కు మెన్నుతల్. (కడై వత్తుడటళ ముతమ్) ప్రయోజనా నర పరుడై య ప్రయోజనత్తుక్కాక క్కడైవతు మెన్నుతల్, పిరాట్టయై పెట్టుకైక్కు వ్యాపరిక్కువ్వుడి శొట్టకీటతెన్నుతల్. అవతైసంక్లెడిక్కువ్వుడి శొట్టకీట, అతుక్కిడుమ్ పచ్చెశొల్లిత్తు, అవ తై పెట్టుకైక్కు యత్తిమ్పణ్ణివపడి శొల్లిత్తు. ఇవర్తిరువుళ్ళ ముడై నులై ప్పడుకైక్కు పావైత్తుక్కిల్లై. (ఎన్నన మిత్తాది) ఎన్నుడై యమనన్సు బిరుదుడై ప్పడు వుడై నులై ప్పడా నిట్టుతుమ్ ఏవవిధమాన చేట్టిత్తులై యుడై యవ నుక్కే. అవక్, గావనిక్కుడలై క్కడై య ఇవర్, గా మనక్కుడలై యుక్కతు. విరకరాయరుప్పార్, కోత్తైకళా యిరుప్పారై ద్రవ్యమ్వాణ్ణునైత్రాల్, ముద్దుట మిడుక్కురాయరుప్పారై నెరుక్కివాణ్ణువే యవర్కళై తాణ్ణుళోడు శెన్దు శొడుప్పర్కళితై; అననుమ్, మమా త్రత్త్వమాన కడలై యలక్కి-పిడునకమిట్టునెరుక్కి అత్తిణ్ణులై వాణ్ణి ఇనరుడై య తిరువుళ్ళముడై య త్రిడక్కిత్తురు.

శి-అ || (ప్రయోజనా నరకత్తాదివాక్యయిత్రాల్). స్వతీయార్తుక్కు ప్రమాణమ్. ౨. దేవదానవయల్నే ప్రమాతామృతమృతమ్. ఎన్దు-అతా నమ - "దేవర్కకుమ్" ఎన్దు వ్యాజమాత్రమాయ్, పిరాట్టిక్కాకక్కుడైవాన్వేపడి. స్వతీయదాదానానుగణమాక "ఆడైవతుమ్" ఇత్యధ్యర్థత్తైదిగమిక్కి-తార్ (అవతైయత్తాది). శిడైవతుమ్ - శిడైవతుమ్. బిరుక్కా - ఏకప్రకారమాక. "కడైవతుమ్" ఇ త్యధియోడై "ఎకమనమడైవతుమ్" ఎన్దు తైక్కాటిరసోక్తి (అవక్-పరిక్కుడలైయత్తాది). అవక్-పరిక్కుడలైయత్తాదివర్ మన క్కుడలైయత్తాదివాన్వేసన్దు; రసోక్తియాకమనశిచ్చెయకెవార్ (విరకరాయత్తాదివాక్యయిత్రాల్). కోత్తైకళ - మృదుస్యభావర్. అన్నదియే (అవనమ్) ఎన్దుకాటుచు. శిలక్కు-విడునకమ్ - శిలక్కు-యారే కిట్టికట్టి. నల్లుయరైయెత్తు. స్త్రీ, అమరమ్) ఎన్దు తైక్కా డ్దు నులై పుడై - అజియార్ - తోళ్ - ఆడైవతుమ్ - అవర్కకు-వెమ్మార్కళే - మిడైవతుమ్ - కడలైవతుమ్ - కడైవతుమ్ తిరువాయ్మొళి-మవత్తే - ఎన్ననమ్ - బిరుక్కావే - శిడైవతుమిత్యయి.

ప్ర-తి. ఆరణ్యకాణ్ణుభునభానవర్. "తన విప్లవకేత్రుభావారంభాన్ణి కాంఘభావమాబ్రహ్మహమ్యావైదేహీకరారంభిషస్వతే"

పెరియార్వొరతిరుమొళి - నాట్టురుసాలానిరుమొళి - ఒప్పతామట్టు.
ననిక్కు, పిల్లియ్యోళ్ళ ప్పట్టకవిట్టోడివడై. మనక-డతుల్ వాట్టవలయమణాళనమ్మి.
తినిక్కుడలై తనియ్యువరేతినియలకేయెన్. స్వక్కిమ్-మాయుక్కు. కన్దై యునకురిత్తాక్కి-నైయ్ ||

తాత్పర్యము. - ఆత్మీయ సుఖములను నెరవేర్చు వారివిరోధులనుబోగొట్టెపిరాట్టితో సంక్షేపించుచున్న క్రమస్థా రాయణునినే సానునమ్మునభవిండుచున్నది.

మూ. - ఆకమ్ కేరీ నరభిజ్ఞమతాకిట | రాకమ్ నరభిక్కిరాట్టిశ్చిన్దానుత్తా |
మాక నై నునక్కుత్తాట్టు, ఎన్ననామేక మెట్టుమిరాప్పకలిన్దియే ||

ఆ. - (ఆకమ్ కేరీ) ఇనవాళ్యర్థతైయనభవిత్తు, పిన్దైయమ్, ఏవవిధచేట్టిత్తులైచ్చెయతరుళినవన్దై అవనిక్కిట తిరు నాట్టిలేశెన్దు కాణ్ణునెయిమ్మత్తేప్పడా నిన్దుతు; అతువో అతిదురమాయరానిప్తు; ఎన్నెక్కొక్కడైకేయకెన్దెత్తార్.

అన్య. - ఆకమ్ కేరీ సరభిజ్ఞమతాకి (3) ఓర్ ఆకమ్ వళ్ (౭) అకిరాల్ పిళ్ళనాల్ ఉత్తై (౧) మాక నైవన్దు కాణ్ణుతిట్టు ఎక మనమ్ (౧౨) ఇరాప్పకల్ ఇన్ది ఏకమ్ (౧౫) ఎట్టుమ్. (౧౬)

వన్నీ. - అనన్దరమ్. ప్రబలానిష్ఠభక్తాకవానక వర్గి-ట ప్రాప్యమామయే నేలుమెన్దెప్పవ మెన్దెన్దె మెన్దెన్దె తైవ్తార్.
బరువడివెల్, పొరున్దువిక్కువ్వు, సరత్తసింపాత్తిన్దై యుడైతాయ్క్కొట్టు, (3) పిరణ్ణునడై అత్తితీయమాన, మరైన్ది;
౧|| పెరి-తి-రర-౨||

చివరకు, (౬) ఉక్తిరాజ్, విశ్వప్రకాశ్, చంద్రకృష్ణ, (౭) శ్రీవేంకటేశ్వరై, బాగ్చైత్యం, ఎన్. వెంకటేశ్వరం, (౮) ఇరావత్ లాక, వేణుసానిస్ట్రేయ్.
ఏకాదశామక, (౧౫) ఎన్.ఎస్.ఎస్. (౬).
2.

అర్థము. — శరీరముందు అనుభయము నరసేహస్వరూపముగలవారై (3) కర్మమైన (హిరణ్యాసురునియొక్క) శరీరమును తీర్చివైచ (4), నిజములచేత తీర్చినవాడు నిత్యవాసముజేయుచున్న (5) పరమాకాశముందున్న శ్రీవైష్ణవులు మామలకునానుచున్న (6) రాత్రిముగ్గుల ఎడతెగక ఏకచిత్రిగా (7) ధ్యానించును. (8)

ఈ ప్రధాన్మూర్తి. అవశిష్టమగువృక్షాఙ్గముల పరమపద త్రైవైష్ణవ కాంక్షామనోనిష్ఠ తేన్మజ్జనిజ్ఞాం. (ఆక్షేరిత్యాది) సరత్సంహితద్వితీ, శేరీర్వాలుబ్ధశరీరైయమృతే సుఖటితమాన నరసింహమా యెన్నుతల్; సరిసింహ తిరునడై యపడిపు ఇనర నజ్జితే శేరీరపడియెన్నుతల్; ౧ “సర్వకారామనానామ” ఎన్ని పడియే ముక్కలవైష్ణాతపడి తిరువుళ్ళితి శేరీరపడియెన్నులిత్తై తాతల్; ఇరన్జాపడియెన్ను శేరీత్తుక్కిడువన్ను త్తొన్మనమాత, ఇనర నజ్జాక్కినితాయ్ చేర్చేర్చిరునపడియె చ్చొల్లుతల్. (ఓరాకమ్) అద్ర్తిరుమాన మురుల్లుడ మన్ను. (సభ్యుక్కి) కూరియవుక్. వళ్ళి న్నవుక్కిమామ్. (శిఖనామతై) అనాయాసేసిత్తుత్తు ప్పొక్కటవ నత్త మవృక్షాఙ్గము. (మాంబైరున్మ) అన్నరంహమ్ వర్తికము ముల్లకాకా వాయుత్తై వృక్షజితము. “పరమా కాశమ్” ఎన్నకడపతిత్తి. ఎన్నుడైయ పూదయమానతు ఎప్పేతు ముక్కల వుప్పివీడువితై యితైయేమనూర ధియానిష్ఠము. (ఇరాప్పకల్లియే) ఇరాప్పకార్యముమ్, పకలొరుకార్యముమామతైవాక్కిరచ్చుతు; ఇనరేక్కి లాక్కా అత్తిమితువే యాయితై ౨ “సమాద్యాదశతత్రాహం రామవన్యనివేతనే” ఎన్ను, పిరాట్టితిరువయో దై ౩ ఎన్ని సిన తాపగలే యాయితై, ఇనర తిరువుళ్ళుతుక్కల పరమపదమ్ స్వదేశమాయుక్కికపడి. ౭

శ్రీ-అ॥ ఏటొమ్మిట్ట (ఆం. విత్తాన్ని). “శ్రీమహాకైటభస్తోత్రమ్” మనమేకమేణమ్” పన్నెత్తెక్కటాటి తనతారికై (అనగా నిత్యవాసవిత్తాన్ని).

ఆకట్టె - సప్తశ్రవణస్థిమేదియతే, శేరస్థ - సుఖస్థితమానసనివామయన్ముతే; ఇత్యై యదభిప్రాయేతితార్ (సరస్వతీసంహిత్యశ్లోకాద్వి). ఆకట్టె - ఆహ్వాతే తిరువ్రహ్మశ్రీతే, శేరస్థనశ్శిఖా యేనైవస్థావర్తమరభిప్రాయేతితార్ (సరసింహాస్తిసంజ్ఞావిజితాద్వి). సరసింహాస్తిసంహాన తివర తిరువ్వాళితే శేరస్థనశ్శిఖా యేన్ము మ్మావర్తమ, వ్యతియార్ వివరణమతే (సరస్వతీశ్లోకాద్వి). “బ్రహ్మదత్త ప్రకాశానాం విద్యుత్సప్తశ్రవన్మహానమ్ | సరసి రాఘవబాహానాంవిష్ణుగౌరవవత్సరః” ఇతియ్యదశ్లోకే. శేరస్థాల్-ముమ్ముప్పాల్- మున్దువళ్ళవివరణ (ఇరవ్వువడివై యుమిత్వాద్వి). “విశ్వానరైమాకవై వన్దుక్కాళ్ళుటల్” ఎన్ము శేరత్తుభావమ్ (ఆప్రసింహా విత్వాద్వి). ముమ్ముప్పా - గుమ్మా, మాకు - ముగత్తానఖమ్. “మాకుమ్” ఎన్మూత్ - వరమవదత్తై చ్చొట్టమోవెన్ము (వరమాకాళ విత్వాద్వి). “ఎన్మూ ముమ్ము - ఇరావ్వుకల్లియే - ఏకమెమ్ము” ఎన్ముకుక్కన్దు (ఎన్ముదైయ విత్వాద్వి). నాల్తోళ్లు మెన్ముతే, “ఇరావ్వుతే” ఎన్ము విశేషీత్రతున్దు, 3 “నన్దున్దుగితాదిత్యే” ఇత్తొలియెక్కలాక్షిత్తుభావమ్ (ఇరావోదకార్థమయిత్వాద్వి). తిరునకలైవిట్టు వరమన్ము, 4 తైయెమ్మొణితెన్ము; సవదర్శనమాక వుభిచ్చెయేతితార్ (సమాదానశేత్వాద్వి). సువరకాణ్డెనామన్దుం ప్రతినితా. “ఘట్టానా మానసానోగాన్ సర్వకామసుద్ధిమ్” ఇత్తుత్రార్థమ్. ఆకమ్ శేరత్వరభ్య, ఎన్మూమ్ము - ఇరావ్వుకల్లి - ఏకమెమ్ముమత్సరయన్ము.

శ్రీ-తి-య్యధికాన్తే...బ్రహ్మజకాశానాంవిమర్శవృత్తవర్జసామ్ | సరవోరాఖవబాణానాం విమర్శభేదాక్షేపకరః” సుందర కాణ్డే వాయుపుత్రం ప్రసీతా. “సమాద్యావళతత్రాసం రాఖవస్యవిశేషేన | భుజ్జానామసహిత భోగాః” సర్వకామసమృద్ధిమ్ ||

రాత్నర్యము. — సరిసింహపతారమెత్తి హిరణ్మయి సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసియున్న శ్రీవైకుంఠమును నామనము.
 వేచిపరచిపడుచున్నది.

ఈ...అత్తా పేర్ గురితే? (శిష్టిత్యాద్రి) అవ్వళవు కాల వజ్ర తన్వహా కవల్లార్ భాగ్యాధికరితే; ౧ “నతేమనుమ్మా దేవా సే”
 ఎన్నుమాప్పాసే, అవనుడైయ తిలది గుణైయనవన్దిత్తు చ్చిల్లగితార్. (ప్రేమాన్ధిర్ కృష్ణిడన్దోడివ్విడన్దోడు
 వాళియన్ ద్రితితేయ్క్కామెక్కు. ౨.

శ్రీ-ఆ॥ యెన్నవినేపట్టు (అత్తల్ పెద్ద రు తెకా) ఎన్నికార్, సన్న హితమునాల్ పోయనగునెక్కిలాయనకు, "అత్తల్ పెద్ద రు తెకా"!! ఎన్న
భున్న రానా వెన్నెన్న (అన్నవేళివొడి). తాక నేనకున్నట్టుపట్టల్ నేవిక్కిలవనకళ్ళ భాగాధికకన్యజ్ఞోహ్ననన (సతేమనహస్య
ఇత్యాది). (సతేమనహస్యకేనా న్నేయచానకుభగణుమకు ముఖవత్సర్వర్వ రానునన వన్నవన్నదేశేతున" ఇతయోగాధ్యాకాన్తే దళచంబ. చక్రవ
శ్చియ-స్మృతనవత్సర్వర్వ యాల్ (సతేమనహస్య) ఎన్నలాను; ఇనల్కులబలవీయెన్నెన్న (అవన దైయవేళివొడి). సరనపదహ్మలే
శ్చియనలైయ మెట్టానియమెన్నెన్న (సేమనకర్తవేళివొడి). ఇవననైయన ఇన్నివేళి-కెమన్లుఅత్తల్ తుకామై యాయ్యకొల్ల శ్వాన్క నిన్
వేళవమెన్లువొడిట్టి, శెన్లు-కైత్తియకర్ - తేవీకకన్యనైయను. శ్చియకొల్ల-శ్వాన్క-శ్చిన్వీన్వీన్-కాల్ క. నిన్వ వేళవన్ - అవ
సరవత్తీతునాయ నిట్టిట తిరునకై యెన్ పడి.

ఆ-ఆ-వి: బృహద్రాక్షా విభవినో యోగోక్తం ప్రశ్నా ప్రకామై యున్ముక్తా శ్శేణుమో, ఆత్మే ప్రకామై యున్ముక్తా శ్శేణుమో.

ప్ర. ౧. — అయోధ్యాకాండే దశరథః, “న శేషమస్మదేవాస్తేషేచారుపభక్త్యర్థమ్ । ముఖ్యైశ్చోస్తైరామకృత్యైషష్టాదశేభునః”
మణివాళమమనిశో త్తరువడిక కేశరరామ్.

తాత్పర్యము. — కర్తాప్తమైన ప్రకృతిసంబంధమునవది శ్రీవైకృణ్ణమందు వెళ్ళి సేవించదగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోకమున దీ తిరుమలమందు వేంచేరియుండుగా నచ్చటపోయి యాశ్రయించువారి గొప్పభాగ్యమగుటలు.

మూ.— తొమ్మితుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూపళ్ళొడ్డు | ఎమ్మితుమెన్ను మితుమ్మి మాతలిల్ |

పట్టుతిరితొల్పుకడైవ్వునైప్పళియాయ్ । తమ్మపుమాఱిటియేనునతాల్కళిఁభే॥

అ. - (తొమ్మిది) ఉమ్మడితానక్కడేమెక్కడకు తప్పేమీనిల్; హేయప్రత్యేకకల్యాణగుణవిష్టేషశేషాశనగరుడ
ప్రముఖనిపురుషరకాత పరిచిత చరితగుణగణాన వున్నదిమే మలకళిత ఆత్మవ్రతుడకష్టనాన నానమైకేయైక్యమున
పెనియార్.

అన్వ. — మా మలర్ సీక్ (3) నడవరూపణ కొండు కొలుకు (౬) ఎదురుకు ఎన్నుకు మిత్త (౯) ఆతలిత్ సముతు
ఇల్ (౧౨) కొల్లకొత్త కొమ్మ అన్వ. (౧౫) తల్లియాయ ఉన తాళిత్ తల్లివును (౧౮) అను ఆతలియే. (౨౦)

పన్నెం.— ఆనందరమ్, అశ్రయజోద్యోగమును విష్ణు యామృదియాన ప్రస్తుతయోలాతితయ క్షేయసద్భక్తు, శివ నిరుపదేశి "సారు
ప్రవృత్తిప్రకృమవాణీతే నేపితార్.

శ్లాఘ్యులను, ప్రశస్తియను, ఆర్థానిజలయను, (3) నిషపదవలయను, స్వీకరితకొల్పింట్లు, తొల్పుకకాల్క, (౬) శా
 బ్యోగిష్ఠియను, ఎన్నుమితు, శుక శిరిశియలైర మిక్రయాయ, (౯) ఇరుతలైర, దురారాధయైయియనపమితు, ఇన్నియ, (౧౨)
 స్వాధ్యవికాశియైర ప్రప్రయయైయియనయ, అతుక్రయనచకమాన్పుడి తిరువనైకాన్పువై, పున్దుక్రయనాన్కొల్పింట్లు, (౧౩) నిష్ఠనం
 శ్లాఘ్యులకకాల్కాన్కొల్పింట్లనుకనీ! శుక తిరువడికలై, నంజుక్రయనయ, (౧౪) ప్రకారయ, అతితితిక. (౨౦). F.

అర్థము. — శ్లాఘ్యమైన పుష్పము తీర్థము (౩) దీపధూపములు (వీనిని) సంపాదించుమని ఆశ్రయించి (౬, శుభ్రవించెదము అనితలచుట) (నీయుభిసంధితే) అధికమైయున్నది. (౯) గాన (దురారాధ్యుడని) అపవాదము లేనివాడవును (౧౨) అనాదియైన కీర్తిగలవాడవును అని శేషుడనెడి పదకమింద (౧౫) పవ్యభిచివవాడవునైన నీతిగుపడికను సంక్షేపించు (౧౮) విధమును ఎఱుంగును. (౨౦)

ఈ. — ఒప్పుతామృత్తు. ఇప్పడినులభనాన పుస్తరువడికల్లితేకట్ట ప్పెల్లై న్నాలుమ్. ఆశ్రయంతై అభిముఖ్యులై న్ననునామాకశీలనశ్చై మైయనునదిత్తు. బరుప్రవృత్తిపల్లకమనాకతీలే నెన్నితార్. అన్నిక్కే, “ఇజ్జనేయెరు మూన్మపాల్లు త్తిమ్మం యనయోగ్యతైయై చ్చొల్లుకితార్” ఎన్నారముణ్ణు; అతిల్లెయితే ౧ శ్లోకం శివన్తు కుక్కున్నెన్దో క్కు. “ఇ త్తల్లై యావో యొన్మయరిత్తు ప్పెలుకై మికై యావ్విడియా యిరుక్కిఱనునై య పుపారుభావతై చ్చొల్లుకితార్” ఎన్నారముణ్ణు. “ఇనైయెల్లముల్లు, అవళనన్దిధియిల్ క్రమత్తిల్ పరిమాఱు ప్పెల్లైత పడియచ్చొక్కు మననన్దై యి శీలగుణతై చ్చొల్లుకిఱతు” ఎన్తునమ్మనై యవర్కళ్ నిర్వహిక్కుమ్మడి.

(తొమ్మిదితొమ్మిది) “శ్లాఘ్యమాన పుష్పాద్యుపకరణజ్ఞులై క్కొడ్డడిమైకెయ్తు జీవిహ్యమ్” ఎన్నాల్, ఇతరు మిక్కిలూ యావ్విడియచ్చొల్లు పున్నునై య శీలవత్తై యరువవుతు. ౨ “అన్యత్సాధాదసంకుమ్భాత్” ఎన్నిఱవియమితే (అనాదిత్) ఇప్పడినీలాధికవాక్యై యాచే. “దురారాధకై” ఎన్నిఱపట్టుత్తిక్కే, స్వాభావికమాన స్వారాధత్వ ప్రభైయై యున్దొమ్మరాయ్, అత్తుక్కిడియాక త్తిరువనన్దాన్దొనాడే సంక్షేపిక్కిఱననే! (తల్లుపుమాఱజీయో) ఉన్నెరువడికలై యున్దు యునీ విరిగిఱికిఱికి. బలహానియాచే ముతలిలేకట్టుకై యరితు, కిట్టినాలుమ్ శీలాధిక్యతై యనునభిత్తిరు (పన్ను) త్తిరుక్కు తమనాకతీలే.

తొమ్మిది తొమ్మిది (తొమ్మిదితొమ్మిది). ఎల్లుతు మెన్నుమితు మికైయాలిల్ - తల్లుపుమాఱజీయో” ఎన్నైక్కేటాత్. తన బాత్తు (ఇప్పడి యత్తొమ్మిది). “ఎల్లుతు - ఎల్లుతు” ఎన్తులేమోకాక నిర్వాహకత్వవ్యయమ్ (అన్ని క్కేయత్తొమ్మిది). ప్రథమా తొమ్మిది బాధించుట (ఇప్పడి తొమ్మిది మున్దొనాడే ఎన్నిధియిలైతొమ్మిది). మాన్మపాల్లునతు - ఎల్లూమ్మట్టుకైజీమాన్మపాల్లునపడి. (ఇత్తలై). ఇత్తొమ్మిది - తొమ్మిదియల శోకవ్యభిచిల్లునై కాక నాశ్రయణీయనావనునైయ స్వారాధతైయొల్లుకితార్నెత్తు కరుత్తు.

“నూనాలి నీరగుడర తూవత్తోణు - తొమ్మిది - ఎల్లుతు మెన్నుమితుమికై, ” ఎన్తువ్యయ త్తొమ్మిది (శ్లాఘ్యమానవిత్తొమ్మిది). “నూ” ఎన్నై. “నూనాలి నీరగుడర తూవత్తోణు” కూట్టునతు. ఇప్పడియపకస్వారాధక” ఎన్నుమతుకుప్రమాణమ్ (అన్యదిత్తొమ్మిది). “అన్య తు” ఎన్నొదపాంసమున్ననన్యత్వదావశోనాత్! అన్యత్తులనంప్రక్కాన్న చేచ్చలిజనార్దన” ఇతిసంఖ్య. అత్తుక్కిడియాక - స్వారాధ త్తొమ్మిదియాక, ఇత్తొల్ - తిరువనన్దాన్దొనాక అల్పానుకూల్యత్తోణ్ణిజీకపిక్కుమ్మెన్ద పడి. వికజీయా మెక్కు - హేతువేత్తెన్ (బలహానియా చే యత్తొమ్మిది). నూనాలి నీరగుడర తూవత్తోణు - తొమ్మిది - ఎల్లుతు మిత్తొమ్మిదివ్యయ.

తాత్పర్యము. — పుష్పసూపదీపాదులచే నిర్వర్చించెదనతిలంచినవృద్ధి మాయందుమిక్కిలి ప్రీతిచేయు దున్ని నీసాశీల్యము ననుసంధించి పరపగుణునై నీను నే నేమియుచెయఁబాలక యున్నాను.

మూ. — తాళ తామర్త యానునతున్దియాక | వాళ్ కొణ్ణిక్కిల్లు వాళియున్నాక త్తాన్ |
అళిరాయ్ త్తొమ్మిది వాచుమమర్కళ్ | నాళు మెన్మక్కళ్ళొళ్ళునశీలమే ||

౧౦ తిరువామ్ మొట్టి. — ౯ - ప - 3 - తి - ఓరాయరమ్ - ౧౦ - పా - తాళ న్యాన్యనర్తక.

ఆ. — (తాళతామరై యాన్) తమడైయవననానత్రాత అవన్బిరువడికిలడిమైకైయై తమమప్పి అవనూచ్చ మెల్లామ్ పొమ్మడియాక్ తిరువేడైయడైయామడైయ నిరవధిక సాతీలగుణ తైక్కణ్ణు పుకట్టుకొత్.

అన్య. — తాళ తామరైయాక్ ఉనకు (3) కిన్దియాన్ వాళ్ కొళ్ (౬) నీళ్ ముల్లి అళి (౯) ఉళ్ తైక్కతాళ అళరాయ్ తొల్లివారుమ్ అమరకొళ్ ఉన (౧౫) శీలమ్ నాళుమ్ ఎళ్ (౧౮) పుకట్టొళ్ (౧౯)

పన్నీ. — అన నరమ్, ప్రయోజనా నరవరరాన్ ముకట్టొడుక్క మున్నుడైయశీలమ్ వాచామగోపరమహిమ వన్తోవెన్దెత్.

తాళ యుడైతాన, తామరైయకపిటన్బుక్క. — (3) ఉన్దియైయాక్రయమాక్ పుడైయవన్; ఒళియై, ఉడైతాన, (౬) పెరియ పరకుడై, ఆణ్ణుకొణ్ణుపోకుటన్బుక్క, (౯) ఉళ్, తిరుమేనియిలూరుపక్కతాళ; నూరికళోపాతిశేష భూతరాయ్, (౧౨) తొల్లియమవర్ కళ్, ప్రయోజనా నరవరరాన్ దేవతా నరవరమ్; ఇప్పడియవధికమాన ఉన్నుడైయ, (౧౫) శీలత్తై, క్కాలత త్తవ్ మెల్లా ట్టాడినాలుమ్, ఎత్తెచ్చొల్లి, (౧౮) పుకట్టొళ్.

అర్ళము. — ప్రక వ్రమైతామగల కమలగుండుబుట్టిన బ్రహ్మనీయొక్క (3) నాళియందువానము చేయుచున్నాడు. తేజస్సు గల (౬) వాదుడైన గడ్డలిగల దుండ్రుడు (౯) నీ తిరుమేయ మందునివసించుచున్నాడు, దాసురై (౧౨) పరివర్య చేయువారును దేవతలు. నీయొక్క (౧౫) సత్సవ్విభావమును ఎంతకాలము చెప్పినను ఏమని (౧౮) ప్రోత్రయచేసెదను? (౧౯)

ఈ. — పత్తెమ్మబ్బు. దాన్యచ్చువడటియారై బ్రహ్మడికభుక్కుమ్ నమాశ్రయణీయనా యిరుక్కి-అ పున్నుడై య శీలమెన్నారై పుకట్టొన్దుముడిక్కపెణ్ణ తైన్దితార్.

(తాళతామరై యానునతున్దియాన్) తామరై పూనై యుత్పత్తిస్థానమాక పుడైయబ్రహ్మ ఉళతిగునాభియై ప్పట్టిన వర్తియూనిన్దాన్, కమలయోనిత్వేత్తాన్ వన దుర్గాన తైయడై యవనస్కీతై యుడమ్మొక్కొడు త్తకు. (వాళి యిత్యో) ఒళియైయై తైయై, తొడన్దినకార్య తైయడియనడ తవన్ద్రానమమై యుడై యరుద్రా, ఉళతిగుమేని యిలేక దేవ తైప్పన్దైన దియానిన్దాన్ అనన్యశరణత్వక్షణమాన ౧ * తొన్దియై త్తకుభవముగ్లాడైయుమాయ్ ప్ప కున్దిరుక్కి తాన్దినే. (అళరాయ్ తొల్లివారుమ్ మరకళ్) అడియారాయాశ్రయిక్కి అవర్కళుమ్ దేవర్కళ్. నిత్య సూరికళ్ శేమ్యుమడిమెయితే, అమృత్యనామ్యతాతే “నాణ్ణుమిశ్వరకళ్” ఎన్దిరుక్కుమవర్కళ్ శేయ్ అతు. (నాళిలమత్తొడి) కాల తైయడై యపెరుపోకియాక్కియెనక్కు ప్పకట్టుక్కి మ్మటప్పొక్కినాన్ద్రా నెన్నాదే పుకట్టొన్దెక్కట్టయముదన్దపొ పున్నుడై యశీలగుణమ్. ఉనశీలమ్ - నాళుమెళ్ పుకట్టొళ్.

టీ-అ. — పత్తెమ్మబ్బు (తాళతామరై యానిత్యాన్). “తాళతామరైయాన్” ఇత్యర్థస్య “శీలమే” ఎన్నుమళప్రయోగః. పతాన్తై (దాన్యేత్యాది). “తాళతామరైయాన్, వాళ్ కొళ్ నీళ్, ముళివాళి” ఎన్దు. తిరునాళికమలత్తైల పిటన్బుక్క, హింపారకర మాన ముళువైయడైయవన్, “అమరకుమ్” ఎన్దు - ఎన్దుమొక్కచ్చాకాతిరుక్కి అవర్కళ్ ఎన్ది అవి కేదెన్దెత్ (దాన్యచ్చువడటియాన్) ఎన్దు మత్తైక్కాట్టుకొట్ట.

తాళైయడైయతామరైయెన్దు కిర్పావన్. ఇతశీలపదవడైయెన్నెన్దు (కమలయోనిత్వేత్యాది). వాళ్-కాన్ది ముల్లి-పరకు. ముల్లి వాళి - ముల్లివై యరువన్ద్రా. “నీళ్” ఎన్దు తుక్కర్థున్ (తొడన్దిన విత్యాది). ఇతశీలమెన్నె (అనన్యశరణత్వేత్యాది). అనన్యశరణత్వక్షణమాన - నారతన్ద్రొల్లక్షణమాన వైవధి. ఇత శీలకార్యమాన్సెన్దు (నిత్యసూరికళిత్యాది) “నాళుమ్” ఎన్దుకొల్లి, “ఈన శీలమ్ - ఎన్దుకట్టొళ్” ఎన్దు తుక్కణ్ణావన్ (కాల తైయత్యాది). ఒరుపోకియాక్కి - వికమియమక్కి. నాళుమ్ - సర్వకాలముమ్, ఎన్దుకట్టొళ్-ఎన్దు మెన్దు ప్రోత్రమణ్ణుపోకితేవన్దెడి. ఎత్తెచ్చొల్లి పుకట్టొన్దువదెడి.

౧౧ తిరుప్పళ్ళియొచ్చు-౧౦.

50

[illegible]

70.

0011

৩৩.

nn.

११.

११'

100

ఈ.-మాత్రా) ఎన్నకూట్టిక్కొళ్ళపుమామ్. (ఆయిరత్తుళ్ళివై పత్తినిన్నాలర్) ఇప్పు త్తిక పరసర త్తిలేయళరామవర్కళ్. ఉక్తిమాత్రమ్, పాకధారణమ్, అగ్గానుసధానమ్, బరవచ్చియా లే యితిలేయన్వయముడైయవర్కళ్. (వైకుంఠము త్యాది) పరమపద త్తిలే శెల్లుత్తై ప్రాప్తమ్ * మాకవై కున్దమ్ కాణ్ణితత్తే కమణ్ణినారవర్; ఇప్పాశురత్తే యన్వయ త్తవర్కళుక్కు ప్రార్థవన్దు, ప్రాప్తమ్. పితృధనమ్ పుత్రునుక్కుదాయ ప్రాప్తమాయరుక్కుమితే. ౧౧.

వడక్కు త్తిరువీ తిప్పిల్లై తిరువడిక శేళరణమ్.

టీ-ఆ: తాత్పర్యము.-శోన్మలైక్కువిశేషణమ్. యద్వా, మున్దెవర్ త్తిల్, “అణి” ఎన్దుతు-విలక్షణమైన్దు, *మరుహరుక్కువిశేషణమాత్ర. ఇప్పు త్తిక పరసర త్తిలేయళరాకైయావలెన్దన్న (ఉక్తిమాత్రమిత్యాది). ఇవర్కళు- “ఏకమైన్దు” ఎన్దు ప్రార్థనా యిరుక్కు. ఇవర్కళుక్కు ప్రాప్తమాక కున్దామెన్దన్న (మాకవైకున్దు మిత్యాది). పాన్దై - ప్రాప్తమ్. అత్తుడియెన్దు (పితృధనమిత్యాది). శీలమైయిలాడడిమేలణిముప్పట్టతాయ్, కోలనీళ్ కురుకూర్ చ్చడకోవనడైయళోన్మలై యితార్ భాగ్యన్దయః, ౧౧.

శీ యర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము.-శ్రీయశతియొక్క సాశీల్యణవిషయమై సమస్తాన్వయప్రసాపించిన యావఃపాశురములతో నెంతమాత్రము సంబంధమున్నప్పటికిని వారందరును మోక్షమును బోందుదురు. ౧౧.

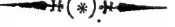

ద్రమిడోవనవత్తుజ్జతియి లి త్తిరువాయ్మొళిక్కా నల్లొక్కమ్.

(ఓరాయరమ్) నారాయణేమయినతిస్వధరార్థచిన్తా నాద్వాతేతీవిభునాబహుమానభాజా | ఆవిష్కృతాన్నిరవధిన్నిబశీలవత్తా మన్యాదృశీమనుబభూవమునిస్తృతియే. ౮౩. వాదికేసరి అభిషియమణవాళచ్చీయర్ తిరవడిక శేళరణమ్.

అర్థము- నారాయణే - సకలవిభంధునైన, మయి - నేను, సతి-ఉండగా, తప-మీకు, స్వధరార్థచిన్తా-తమభరణవిషయమైన చింత, స ఆర్థా - ఉచితముకాదు. ఇతి - అని, బహుమానభాజా - గొప్పతనమును పహించిన, విభునా - సర్వేశ్వరునిచేత, ఆవిష్కృతాన్-ప్రకటించబడిన, నిరవధిమ్-అవధిలేనిదైన, అన్యాదృశీమ్-విలక్షణమైన, నిజశీలవత్తామ్-తన(సర్వేశ్వరుని)శీలగుణమును, మునిః-నమ్మా భ్రాన్దు, తృతియే - (తొమ్మిదవపత్తయొక్క) మూడవతిరువాయ్మొళిలో, అనుబభూవ - అనుభవించిరి. ౮౩.

తాత్పర్యము.- “ఓరాయరమ్” అనెడుతిరువాయ్మొళిలోనమ్మాభ్రాన్దు, సర్వేశ్వరుడు, “మీరక్షణవిషయముగ మీరువిచారించు చుడు, మీకుసకలవిభంధునైన నేనే మీరక్షణమును నెరవేర్చెదను” అనిచెప్పి తాను ప్రదర్శింపించిన అతివిలక్షణమైన నిరవధికమైన సాశీల్యముననుభవించిరి. ౮౩.

ద్ర-తా.- (ఓరాయరమ్) నైకశ్రీనామవత్సాదగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైర్వృత్త్యా ద్దానాన్మోక్షస్య హేయప్రతిభటఘటక త్రేణిసమ్మత్తిమత్త్వాత్ | ప్రహ్లాదాహ్లాదకత్వా ద్వృషగిరికటకేనన్నిధానాదికృత్వై శ్వర్వాదేనాన్వయదానాదకథి యదుపతిశీలరత్నాకరోసా. ౯౫.

అర్థము. - నైకశ్రీనామపత్నాత్ - ఆ నేకతిరు నామములకల వాడగుటవలనను, జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైతః - జగత్తుయొక్క సృష్టిని మొదలైనవానిని చేయువాడగుటచేతను, హరిత్యాత్ - (ఆశ్రితదురితములను) హరించువాడగుటవలనను, మోక్షస్య - మోక్షముయొక్క, దానాత్ - ఇచ్చుటవలనను, హేయప్రతిభద్రులకు శేషిసంభవతీమత్యాత్ - హేయసంభవములేనివాడగుటవలనను పురుషకారపరమృదాసమృద్ధినిగలవాడగుటవలనను, ప్రహ్లాదాహ్లాదకత్యాత్ - ప్రహ్లాదునికి సంతోషజన్మడుగుటవలనను, వృషగిరికటకే - వృషాచలము (తిరుపతి) యొక్కనితెంబుమందు, సన్నిధానాదికృత్యైః - సన్నిహితుడైయుండుటమొదలగు వ్యాపారములచేతను, శర్యాదేః - రుద్రాదులకు, స్వాస్థ్యాదానాత్ - శివశరీరమునిచ్చుటవలనను, ఆసా - ఈ, శ్రీపతిః - శ్రీమన్నారాయణుడు, శీలరత్నకరః - పాశీల్యమునకు సముద్రమైనవాడు, (అని) అకథి - ప్రతిపాదించబడెను.

౯౫.

వ్యా. - (నైకశ్రీనామపత్నాత్) పేరాయరత్నోద్ధృతిర్ పేడుడైయక్కొన్నక్షియగుణ విభవచేష్టితాదిప్రతిపాదకగళాంఘ్రి, ఓంప్రశానే బహుప్రకారమాకరక్షిక్కుండుటతానవనేకస్థిగు నామబలైయడైయనాకైయాలకు; (జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైతః) అవనేయకల్ ఛాలమ్ వడైత్తిడన్దానిత్యాది - లోకస్థభుడైయసృష్టినితి సంహరణకై పుణ్యముననాకైయాలకు; (హరిత్యాత్) అరియైయజ్జియత్తిన్దనర్ - ఆశ్రితరుడైయననిష్ఠుడై హరికు-ముననాకైయాలకు; (దానాన్తోత్కృష్ట) విఘ్నలకన్దరున్దేవ-పరమునదత్తైక్కొడుక్కుముననాకైయాలకు; (హేయప్రతిభట) పునమేనియప్రదన్దబ్బొయల జులిత్యాది - దర్శనీయశీతళతుళనీయాలలజ్జుత తయానిరవద్యనాయరత్నైయాలకు; (ఘటక శ్రేణిసమ్మతీమత్యాత్) ఆడవతుమణియార్ మలర్ మత్తైతోళ - తన్నోడేపిరవర్ మెరియపిరాటియైయమ్, భూమినిశ్చికైయమ్ పురుషకారహకపుడైయనాకైయాలకు; మలర్ మత్తైయమ్, పెరియపిరాటియార్ చొన్నతు - ఉపలక్షణమెట్టు తిరువుళ్ళమ్. (ప్రహ్లాదాహ్లాదకత్యాత్) అకణ్డేనరశ్శిగుతాకయిత్యాది - స్వనింకూహుతైక్కొణ్డ వికాధియానహిణ్డై, సంహరిత్తు, భక్తరానప్రహ్లాదదిత్తి లాహ్లాదలైగ్గుముననాకైయాలకు; (వృషగిరికటకేసన్నిధానాదికృత్యైః) ఉయ్యొక్కొక్కొన్ది న్దేజ్జడమ్, సర్వోజ్జీవనారహక తిరుమలైయలేనిన్దరుట్టగూలమ్; ఆదశనిత్తాల్-మేళిన్దొట్టిర్ (వర్దులిత్ తొల్-పుకట్టొమ్మై) ఎన్దొక్కొణ్డికి శేషకాయిత్యైస్సవృషహేతిమ్. (శర్యాదేస్వాస్థ్యాదానాత్) తాళతామరైయానుసన్నియానిత్యాది-బహుద్రదర్కకుటక్కుమ్ తిన్నిరుమేనియరేయడత్తోడుక్కైయాలకు; ఎమ్మెరుమాక్, శీలగుణాకరనాక, ఓరాయర్మ్' ఎన్దిజవరక త్రితత్యాన్విరాయేయపనాదికృష్టటాన్దెయార్.

౯౫.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - "ఓరాయర్మ్" అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుండు (౧) జగద్రక్షకంబులైన అనేకతిరు నామముల కలవాడు, (౨) జగజ్జనాదికారణుండు, (౩) ఆశ్రితానిష్ఠ హరుండు, (౪) మోక్షప్రదండు, (౫) హేయగుణరహితుండు, (౬) పురుషకారభూతులైన శ్రీభూమిసీతాదులనుగలవాడు, (౭) ఆశ్రితుడైన ప్రహ్లాదుని కానన్దజనకుండు, (౮) శేషాచలనివాసి (౯) శేషకాయై, (౧౦) ప్రయోజనాన్దరపరులైనరుద్రాదులకు నాధారభూతమైన తిరుమేనుకలవాడు, ఇన్నిగుణములు కలవాడుగాన సాశీల్యనిధియైయ న్నాడని వక్కాణించిరి.

౯౫.

తి-నూ. - ఓరానీర్ వేణ్డిననై యుళ్ళ త్తెల్లాన్దొయ్ కేన్డే ! నారాయణనన్దొనానెన్దు ! పేరుటవై !
క్కాట్టవవళీల త్తిత్తాల్ తాన్దొన్దమాటనరుళ్ ! మాట్టినిడునమ్మనత్తుమై.

౮3.

అర్థము. - ఓరా - పరిశీలించి, నీర్ - మీరు, వేణ్డిననైయొళ్ళత్తెల్లామ్ - ప్రార్థించినవన్నింటిని, కెయ్ కేన్డే - చేసినను, నాన్ - నేను, నారాయణనన్దొ - సకలవిభంబుపుకదా, ఎన్దు - అని, పేర్ - పెద్ద, ఉటవై - సంబంధమును, కట్ట - చూపించ, అవళ - వానియొక్క, శీలత్తిల్ - పాశీల్యమందు, కాల్ తాన్దొన్ద - కాకుదిగపడిన, మాట - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, అరుళ్ - కృప, నమ్-మునయొక్క, మనత్తు - మనస్సులోనన్న, మై - అజ్ఞానమున, మాట్టినిడుమ్ - పొగొట్టును.

౯3.

అమ్.—(ఓరానీర్) ఇతిర్-శీలగుణజ్జలితయాత్మకౌట్టట్రు, అభ్యుత్ పేశనపాశుర త్రైయనువది త్తరుళిచ్చెయ్కితార్. ఎజ్జనేయెన్నిల్,
 “శుమ్మడైయ పేర్ బుక్కునీర్ ప్రాదిక్క వేణుమ, నామే ప్రాధిత్తుచ్చయ్యుమ్మడియన్, నమక్కుణ్డాన సారాయణత్తై ప్రయుక్తమానరక్తస్స
 ర్వుమ్, ఆపిన్పు, నామేయమ్మడైయ సర్వావేషీత్తర్వుమ్ శెయ్యక్కడవోమ్” ఎజ్జఅననరుళిచ్చెయ్య: “తక్ పెరుమెపారా తే ఎక శీలుమై
 పారా తేయమ్మడి యనరుళిచ్చెయనతే! ఇతిరుళీలమిరుక్కు మ్మడియే!” ఎజ్జఅననడైయ శీలగుణ త్తిలవేదరాకీతి * ఓరాయర్ త్తిలర త్తై
 ‘ఓరానీర్ వేణ్డెనై’ ఇత్యాదియారేయరుళిచ్చెయ్కితార్నై.

వ్యా.—(ఓరానీర్ వేణ్డెనైయళ్ళ తల్లాణ్డయ్కీణ్డై) (ఓర స్తు: ఆతువేణుమ్ ఇతువేణుమ్” ఎజ్జారాయ్స్సు, నీరరీ త్తనైయళ్ళ తల్లామో
 న్నుతల్; అన్దిక్కే, నీరరీ త్తవర్ త్తయెజ్జమ్, “ఇన్నన్ శీలకర్క వేణుమ్, ఇన్న తుకురక్క వేణుయ్” ఎజ్జనామనీరూపి త్రెన్నుతల్. ఇన్పుడి
 బన్దుక్కత్తనమాయళ్ళ తేలూవనామేయర్క శాయ్చెయ్కీతోమ్, ఆతుక్కుడలొ: (నారాయణనమోనా నెన్మపేరుజైక్కాట్ట) ౧ “నమో
 నారాయణ శ్రీమాన్” ఎన్నుమ్మడి-నర్వంద్రబన్దుత్తైయమ్ నడత్తుమ్మడిక్కునాక నారాయణశబ్దనా చ్చన్మోవెన్మ, అత్తాతే పెరతానన్మన్మన్
 బన్దుత్తైయమ్ కాట్ట. ఆ త్రై, (ఓరాయర్ మాయలక్కేళిన్పుమ్ | పేరాయర్న్దొణ్డతీర్ పీడుడైయన్.. నారాయణకొనర్లలో పిరాననై”
 ఎజ్జనునన్దుత్తై, ఆపక శీల త్తిల్ కాల్ తాన్దైమనరుళి” అతానకు- “అవ నేమన్దై త్తైలముమత్తినమే” ఎజ్జను, “అరియైవణ్డెయ్ అన్దెనర్
 మోయ్కీణ్డయ్ మరున్దే” ఎజ్జనెయ్తుమ్, “విన్దులకర్కదుదైవనైన్దోరేల్ కడ్డైయమనమే” ఎజ్జను, “ఇనమేతుమిల్లాయ్ దైవతుమే”
 ఎజ్జను, “ఎకమునమడైవతువత్రైయైర్కాక వే” ఎజ్జను, “ఆకణ్డోర నరశిన్దుమతాకే” ఎజ్జను, “విన్మవేన్డెయ్ నీడిలత్తళ్ళతు” ఎజ్జను,
 “తొమ్మరు- ఎమ్మరుమెక్కుమిరుమిక్” ఎజ్జను, “తాళతామరయన్” ఎజ్జనుడజ్జి “నాళుమెకా వుళిన్దోవుననీలమే” ఎజ్జను,
 “శీలమెదైయిలాక” ఎజ్జను ఇన్మడిగుణనా నెన్మమ్మడిరూగశీలగుణ త్తిరేయాత్మకౌట్టట్రుళిచ్చెయ్కితాభ్యుత్పరగుణ్డొ-కన్మై. అతు: చూట్టి
 విడుమనన్దుత్తమై) నమ్మడైయన్మజ్జన తైన్మక్కేమనాక ప్పొక్కుమ్. ౨ “అమ్మా వాట్టిప్పిరానన నెన్మడత్తైకాయానార్” ఎజ్జపిత్తాల్లిక్కి-అతిల
 క్కై, శీలగుణప్రకాశకత్తైతైరే శేషియారవడినశీప్పిక్కుమ్ సామాన్యమాన వజ్జానమాకపుమామ్,

౧౩.

పెరియజ్జియర్ తిరువడికల్ శేరణమ్.

తాత్పర్యము.—“మోకునేను సకలవిధబంధవుగాన మిరవేపించిన సకలాభీష్టములను మోకునేనేనేయ (గలను” అని సర్వోత్తమగు
 దిర్విఠించిన బంధత్వముననుమిన్మించి సర్వేశ్వరుని సౌత్వమందుమన్నులై యున్న నమ్మాత్మార్లకృపయే మనయొక్క సకలాజ్ఞానములను దొల
 గించును.

౧౩.

ఒప్పతామ్మ త్తిల్ మూన్దార్నరు నాయ్ మొట్టి మున్ద్రీర్ మి.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౯-౩. - ౯౧౫.

శ్రీః.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్మొళి.—ఒప్పుతామ్మత్తు - నాలాన్దిరువాయ్మొళి - మైయార్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—మైయార్ కరుణ్ణికమలమలరై | త్తెయ్యార్, తిరుమార్ పినిత్తేర్ తిరుమారే |

మెయ్యార్ శుడరాబ్బి శురిశజ్జమేన్దు | జేయా, ఉన్మై ఎక్కాణ్ కరుమెన్ద్రణ్ణే || ౧||

ఆ.—(మైయార్ కరుణ్ణి) ఇప్పుడియెమ్మెరుమాన్డెయ్ సాకిల్యాన సద్దానత్రాత నిర్మికరాయ్, తదనభవత్తితే ప్రస్తుతరాయ్ అతుక్తెవారామై గూత తామవనన్నరాయ్, అవనన్న సర్వకరణరమాయుర్దవహ్మార్, *

లక్ష్మీకటాక్ష సంక్షేపకథాగనాయ్, తత్తురవశనాయ్, శబ్దచక్రదివ్యాయన విభూషితకరణాన చన్ద్రమైకాక్షణ్యనకు కాణవా శెప్పదానిన్ద్ర త్తెన్ద్రాత్. ౧.

సన్నీ.—నాలాన్దిరువాయ్మొళియల్, కీర్తీ - అవక శీలాతిశయ త్తెయన సద్భిక్తుశిలరావర్. 'శీలవానాయ్ శ్రీయః పతియానవన్తె యనభవిక్క వేణుమ్' ఎన్ద్రాబివేతిత్తు ; [౧] ఆన్ద్రవభినివేశాన రూపమాన లక్ష్మీవిశిష్టత్వ త్తెయమ్, [౨] ఆత్మభినివేశవిషయత్వ త్తెయమ్, [౩] ఆశ్రితరక్షకత్వ త్తెయమ్, [౪] అశేష ప్రతిసమ్మన్యత్వ త్తెయమ్, [౫] కారణత్వాది గుణయోగ త్తెయమ్, [౬] పరమపద నిలయత్వ త్తెయమ్, [౭] హృదయతాతిశయ త్తెయమ్, [౮] సర్వాన్తరాత్మత్వాదిక త్తెయమ్, [౯] కీర్తిత్కారణమయత్వ త్తెయమ్ [౧౦] నిగుపాధిక సమ్మన్ద త్తెయమ్ నాన సద్భిక్తు, 'ఎవమూర్తిని నానవన్తెయనభవిక్క వేణుమ్' ఎన్నిట వాత్తాయే, తమ్మెదకరణజ్ఞోడు వాశీయణ వీడుపట్టపదన డెయవా ర్తితీరుమ్మడి ముకత్తాట్ట వనభవమిత్తు సన్ద్రరాయ్, ఆశ్రితానభావ్యమాన తిరువాయ్మొళియై యవన్తిగువడికలితే పాడి యన్మీవిక్క మ్మోల్ గో నెన్దు మికివుమ్మార్పరాకటార్. *

ఆన్య.—మైయార్ కరు కచ్చి (౩) కమలమలరైతే కెయ్యార్ తిరుమర్విలి (౬) శేర్ తిరు మారే (౯) మెయ్యార్ శుడర్ ఆబ్బి (౧౨) శురి శజ్జమ వీడుమ్ (౧౫) కైయా ఉన్మై ఎక్ (౧౮) కణ్ కాణ కరుకుమ్ (౨౦).

సన్నీ.—ముతత్తాబ్బిల్, నిరతిశయ భోగ్యతాప్రకాశకమాన లక్ష్మీసమ్మన్ద త్తెయమ్, అన్దభాగ్యతైయైక్కాత్తూట్ట మాయధత్తూర్తి మైయమ్మడెయవున్మై క్కాణవాన్దెప్పదానిన్ద్ర త్తెకాన్దెన్ద్రాత్.

అన్జానాల్కూర త్తెయమ్ డెత్తాయ్, ౧. 'అనిశేషజ్ఞా' ఎన్నమ్మడిసాన్వభావికమాన కరుమెయ్యెయ్డెత్తాన, తిరకన్ద్రాయ్డెయ శాయ్, (౩) తామచత్తూవినైలేయరప్పాశాయ్, పద్మవర్ణయాన్తెయారే శివసనిత త్తెయ్డెయశానలక్ష్మీయానవకో, ౨ 'అకలక్ష్మిలేనితై యమ్' ఎన్దు తిరుమార్ తిన్ద్రకీలేయిడుపట్టు, (౬) శేరుమ్మడియాయ్, 'అవగుడెయవమయవో' డెయిలు మాభిజాత్య త్తిలమ్మతువన్ద్రున్దు అవకోపకలితే, అతిశయతవ్యాపాన త్తెప్పణ్ణమవనాయ్, (౯) ఇన్దచ్చేర్ తిక్కనానేదయశజీకళాయ్ రక్షణోన్వోగత్రాతే ప్రతిపక్ష త్తితే నెమ్మెవిజ్జినే, బాన్దైయైయ్డెయ, తిరువాళియైయమ్, (౧౨) వడివుతానే యెతిరక త్తెయమ్మీత్తు ఆశ్రితరక్తనభావ్యమాన్మడి యానవడివితే శేఖావలయ త్తెయ్డెయ, శ్రీపాన్జనన్ద్ర త్తెయమ్, వీడుమ్, (౨౫) తిరుక్కైయైయ్డెయవనే! ఇప్పడి శ్రీయః పతియాయ్ శబ్దచక్రగదాధరనానవున్మై ఎన్నమ్మడెయ, (౧౮) చలమననకన్ద్రానకు, నూరికళోపాతిసదాదర్శనమ్మణ్ణ మనోరథియాన్ద్రుకు. (౨౧).

అర్థము. - అంజనము చేసలంకరించబడిన నల్లనైన నేతములుగలదై (౩) తామరసపుష్పముమీదవాసముచేయుచున్నదై సుందరియైన శ్రీదేవి పక్షస్థలమందు (౬) నిత్యవాసముచేయుచున్న, అక్షియందు వ్యావృత్తముగల ఓక్రియఃపతి! (౮) అత్యున్నతమైన తేజస్సుగల సుందర్యమను (౧౨) కేభలుగల పాంచజన్యమును ధరించుచున్న (౧౫) శ్రీహస్తములుగలవాడా! నిన్ను నాయొక్క (౧౮) నేత్రములు నేపించుటకై ఆశపడుచున్నది. (౨౧).

ఈ - ఈశ్వరస్వాత స్వస్తిత్తుక్కుడి యవస్తానాయుగుక్కుమ్; శీలాదిగుణజ్ఞుక్కుడి పిరాట్టియాయుగుక్కుమ్. ఇతి లేవనవాతే స్వాధీనమస్తిక్కుయొట్టికితతోవెన్నిల్; అజ్ఞనుమాయారాతు; నిరూపితాల్, అన్యస్వాత స్వస్తిత్తుక్కుపాతి యినశోప్తిస్నేర్ త్రి నిత్యమాయుక్కుయాల్. భావ్యకారకమేలే 'శ్రీవల్లభః' ఎన్ననినై త్తు స్వరూపత్తై నిరూపిక్కిజవిడ త్తై, జ్ఞానానన్తజ్ఞుక్కుముక్కు 'క్రియఃపతిః' ఎనారితే. ఇప్పడి యుక్కిజననుడై య శీలగుణత్తై యుమ్ అతుక్కుడియాన క్రియఃపతిత్వత్తై య మనునన్దితార్ - కీర్తిశ్రీరువాయ్ మొట్టియిల్; కడుక పెఱు వేణ్ణుమ్మడి గుణాధికనుమాయ్, పెఱువిప్పగుమరుకేయడ్డాయుక్కుయాల్, ఇప్పేతే పెఱువేణ్ణుమ్మడియాన చాపలమ్పిఱుత్తై; అప్పేతే పెఱుక్కాన్జామైయాల్ విమరూనురూపమాక విడాయ్తార్. పెఱువేణ్ణుమ్మడి గుణాధికనుమాయ్, పెఱు విప్పగు మరుకేయడ్డాయుక్కు, పెఱువిట్టా లాఱియుక్కుప్పకాతే. అత్తై యాల్, చేతననరూధియాల్ తని త్తనియే కరణజ్ఞుమ్ విడాయ్తై, తాముమ్విడాయ్తార్ గజముడియానేయిల్ వాననై యాల్. ఇతుతాన్జ్లా త్తిరువాయ్ మొట్టియోడుజ్ఞాడియగుప్ప తొన్తాయ్తై - ౭రు ౨ 'శైష్ణాఱువి,' ౩ 'వీశ్రీరువేట్టులకు' 'ఎన్జెక్కు మెన్జై' ౧ 'ముడియానే,' ఇన్జై యత్తనై యిలుమోడుకిఱభావపు త్తియై యుడై త్తాయాయ్తై శ్రీరువేట్టు.

శి - ఆ! మైయార్ ౬వే శే. కీర్తిశ్రీరువాయ్ మొట్టియిల్ - శీలగుణత్తై యుమ్, అతుక్కుడియాన క్రియఃపతిత్వత్తై యు మనుగిచ్చెయ్ తారెన్జు వివత్తు, శీలగుణత్తుక్కుడి పిరాట్టియా నాల్, దౌపాధికమాకై యాశే అనిత్తమాకాతో? ఎత్తుజ్జిత్తుపరిసారిక్కిటాల్ (ఈశ్వరస్వాత స్వస్తిత్తుక్కుత్తాది). (ఈశ్వరస్వాత స్వస్తిత్తుక్కుడియవస్తానాయుగుక్కుమ్) ఎన్జిజవితైయిప్పొత్తిరులి ప్పొయ్తేతు-స్వాత స్వస్తిత్తుక్కుస్వాధీనమస్తై యాల్. అతుక్కునిత్తత్వత్తై ప్రసక్తియై యెన్జు తో? ముక్కుక్కాక, ఇతిలేయెన్జు శీలాదిగుణజ్ఞులేయెన్జుపడి స్వాధీనమస్తిక్కుయొట్టికితతో-స్వాధీనమిక్కు మైయాల్ దౌపాధికమాయ్ నిత్యమస్తిక్కు యొట్టికితతోపడపడి. అజ్ఞనుమాయారాతు - దౌపాధికమా నాయుమ్ అనిత్తమాయారాత్తెన్జుపడి. అతుక్కుహేతువేతెన్జు (అన్యస్వాత స్వస్తిత్తుక్కుత్తాది). అతాపతు-కాపాధియాన పిరాట్టియో మైప్పేర్ త్తినిత్తమస్తిక్కు యాల్ యెతువుమ్ నిత్యమేన్జుపడి నిత్యమాకైక్కుడి స్వరూపనిరూపకై యాత్తై యాల్ యెన్జు ప్పొత్తిత్తు, అప్పడి స్వరూపనిరూపకై యాత్తై యోవెన్జు (భావ్యకారితత్తు). (క్రియఃపతిఎన్జారిత్తే) గీతాభావ్యత్తిలే యెన్జుపడి. 'క్రియఃపతి' ఖల హేతుప్రత్యనీకకల్యాణైకతా నానన్జ్లా నానన్జ్లా స్వరూపః' ఇత్యాద్య, 'స్వాధీనతామరూపనిత్యవిరవస్వస్వరూపరూపగుణవిధైవ్యం శీలాద్యవసధికాతే రూపశ్చేయికల్యాణగుణగుణ శ్రీవల్లభః' ఇతి శ్రీగీతాభాష్యే. ప్రాసంగికజ్జైయెన్జురెరిత్తు, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు-సగతి (ఇప్పడి యిత్తాది). క్రియఃపతిత్వత్తై యు మెన్జుతు ౫ 'ఆశియార్ మలర్ ముక్కుతో' ఎన్జైత్తెప్పర్ మ, శీలాదిగుణజ్ఞుమ్ క్రియఃపతిత్వము మిత్తిరు వాయ్ మొట్టియిల్. ౬ కొక్కుడికివిడాయ్తై త్తమక్కు మెన్జు మత్తైయరులి ప్పెయ్తేకార్ (కడుకవిత్తాది). విడాయ్తై పెన్జొ 'అతీయిరుక్కువో' వెన్జు (పెఱువేణ్ణుమ్మడి యిత్తాది). ఉత్తాధీనిగమనపూర్వకమావిడాయున్జైయెన్జునై యెయరులి ప్పెయ్తేకార్ (అత్తై యాల్ యిత్తాది). విడాయ్ మత్తైమా? సమామ మిత్తై యోవెన్జు (ఇతుతా నిత్తాది). ఏతద్వివరణమ్ (ఒరు శైష్ణాలిత్తాది), ఇనర్క్కి-త్తిరువాయ్ మొట్టియిల్ పిఱున్జు

ఈ-ఇప్పడియన్నియజ్గునని త్తనియేవిడాయ్ త్తముమిడియ్ త్తపడి, (క్రిగత్తేద్దా) ధ్వానుడై య వార్తిక్కుత్తోన్ శ్రీసవితుతాన్ “క్రమత్తిలేవన్దాన్” ఎన్నలామ్మడి అన్ ద్రామైక్కు క్రమత్తిలే త్తోన్ దప్పన్ ద్రాశే, తూశేలేవన్దా త్తోన్ ద్రాపన్దే త్తోన్ ద్రవేణ్మన్మడియాయ్ ద్ద. ఇప్పడిప్పట్ట తమిడత్తైయైయమ్, అత్తిక్కడిమానవిడైయైయమ్. అవన్ విడాయత్తిన్ అత్తుక్కుత్తవన్ద ముక్కాట్టిన్ వడియైయమ్ నునన్దత్తు ప్పొప్పరాయ్, “నాకత్తత్తత్తనానాన్, అడిమైశైయ్యప్పన్ ద్రే, వాన్ ద్రే, శ్రీవైష్ణవరకళుక్కు-మెల్లామ్ నానువకారకనామ్మడియూన్, ఇతొనువన్-పెఱుమిపేటిరన్దవడియే !” ఎన్దు తమక్కుప్పిఱన్దలాభత్తై యనునన్ద త్తనియరాయ్, అత్తైప్పేత్తిత్తై క్కట్టుకేతార్ *

ముతత్తాట్టు. “శ్రియంపతియానన్దన్ క్కాణవేణుమ్” ఎన్దు తమ్ముడై య చక్కున్దీయత్తుక్కుప్పిఱన్ద చావ లత్తై యరుళిచ్చెయ్ కేతార్.

(మైయార్ కరుజ్జి) “అవన్దై ప్పెఱువేణుమ్” ఎన్దురుచ్చారాత్తై ప్పడువతు మువళే మున్నాకవాయ్, పెన్ ద్రాన్ పిన్దై క్కైజ్జర్వన్మణ్ణువతు మిరువరమాన శేర్ త్తయిలే యాయరుక్కు-మిడే. (మైయార్ కరుజ్జి) చిచ్చాల్ సమా ధానమ్మణ్ణి వేణ్ణాతవడి స్వాభావికమాన వక్కుత్తై యుడై త్తాయాయ్ ద్ద. త్తిరుక్కుళిరుప్పతు; ఇన్ మజ్జకారమాక ధరిక్కుమిత్తన్దై యితేతానజ్జనమ్. (కరుజ్జి) ఎన్నానిఱ్ఱచ్చెయ్ తే, (మైయార్) ఎన్ను మొట్టు - మజ్జకారమాక వజ్జనమ్ ధరి త్తతామి త్తన్దై యితే, (కమలమలర్ మేజ్జెయ్యళి) ఇత్తువాయ్ ద్ద. సాకుమార్చిరుక్కుగ్గుడి. (తిరు మార్విత్యాది) తామరై ప్పూవిల్ పరిమళముమ్ తాతుమ్ అడిగొత్తిత్తాల్, ఉన్దాన్దీలే యడిమాత్తియన్ద వేణ్ణమ్మడి మార్పువన్దై త్తవన్దే! ఇవళివేన్ద్ర మెల్లాజ్జొన్దై మన్దూర్పుక్కు-వర్వరుకు పోకమాట్టాల్. అవ్వకల మెల్లామ్ భోగ్గు

శీ-అ- విడాయన్దైయన్దై ప్పెన్ద్రవళివెన్ద (ఇప్పడియన్నియజ్గుమిత్తాది). తిన్దైయైయైయై - “కణ్డే”, “పొన్దై”, “ఉన్దైయన్ద ప్పు మెన్ద్రచ్చుమ్” ఇత్యాదియైయై, తామమ్ విడాయ్ త్తైయై - “నాన్దై”, “పేటణున్” ఇత్యాదియైయై, తూశిలే వన్దైయై - “సరళిగువతాయ్” ఎన్దైయై, ఇత్తివాయ్ మెల్లయిల్ వత్తుప్పాట్టి (ప్రమేయజ్జైయమ్ కొన్దవిడిత్తరుళిచ్చెయ్ తే తార్ (ఇప్పడిప్పట్ట విత్తాన్ద). “ఎన్నుచ్చుముకన్దే”. ఎన్దైయై (పొప్పరాయ్ త్తైయై). “కణ్డే”, ఎన్దైయై (కత్తక్క త్తనానేనెత్తై). “తొన్దైక్కుముత్తుణ్ణి” ఇత్యాదియైయై (శ్రీవైష్ణవరకళుక్కుమిత్తాది). “ఉన్దైవాన్దే” ఎన్దైయై (తొన్దన నిత్తాన్ద). అజ్జుపాట్టు - ౧ * ముడియానేయిల్ ప్రమేయన్; మాన్దపాట్టు - ౨ * వేన్దైయై ప్రమేయన్; ౩ * అన్దైయై ప్రమేయన్; వత్తామ్మట్టు - ౪ * శేజ్జొన్దైయిల్ ప్రమేయన్.

ముతత్తాట్టు (మైయార్ త్యాది). “తిరుమాళే” ఎన్నుమళవుమ్ “ఉన్దై క్కాణవేణుమ్ కణ్డే” ఎన్దైయైయై క్కాన్దైయై త్తవతాన్దై (శ్రియంపతిత్తాది).

పిరార్జిశేర్ త్తిశిన్దైయైయై భావమేత్తెన్ద (అవన్దైయైయై). అన్దైయైయైయై - ఉచాయమాక పార్వతుమైవడి. ఇరు పూర్వజ్జైయైయై, “కరుజ్జి” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (చిచ్చాల్ త్యాది). అచల్ “మైయార్” ఎన్నునెన్దై (ఇదియైయై). “మన్ద్రాన్” ఎన్దిఱ్ఱే? అజ్జుతుక్కునలా నాలోవెన్ద (కరుజ్జియైయై). ఇత్తాల్ సార్వజ్ఞత్తియై; వేల్ సాకుమార్చిమిత్తాన్ద కిత్తెన్దై (ఇరువాయ్ ద్దైయై). అతావతు - మలర్ మేలేయరుప్పత్తై త్తనాన్దై మన్దైయైయై పాతాక సాకుమార్చిమిత్తాన్ద “తిరు” ఎన్దు - అజ్జుత్త వివక్షిత్తుభావమతల్, “శేర్” ఎన్దుతుక్కుభావమతల్ (తామరై ప్పూవిలిత్తాది). “మార్పు” ఎన్దు ఏకాయవ కథన్దుతుక్కుభావమతల్, “శేర్” ఎన్దిఱ్ఱ రమావార్తామతల్ (ఇవళివేన్ద్రమిత్తాన్ద). ఇన్దైయైయై - క్కొన్దైయై సార్వజ్ఞసా కుమార్చాదికత్తై. మాట్టామెక్కు-పాతు వేత్తెన్ద (అవ్వకలమిత్తాది). అకలన్ - కై ప్పుణ్. మార్పుత్తుభావార్థమ్. “మార్పు” ఎన్దు

ఈ. - కూయరుక్కయాలే, అవ్వరుకు పోకవేడ్డావే. (తిరుమాలే) అవనుమ్, ఇవళి మార్విల్ పడుమ్ పాట్టై, ఇవళుడై య
 సర్వావయసగ్గళిలుమ్ పిచ్చేటియిరుక్కుమాయిల్ ము. అవనుక్కు త్తిరుక్కణ్ణళి శివనాయర్ శిరువుతు. అవనినలై
 నిర సరకటాక్షుమ్మణ్ణుకైయాలే, అవకణ్ణిక శివప్పివళి మేళేయూటి యివళి తిరుమేనిశివన్దిరుక్కుమ్; ఇవళవనై
 నిర సరకటాక్షుమ్మణ్ణుకై యాలే, ఇవళి కణ్ణల కణుప్పవన్దిరుమేనియిలే పరన్దు అవన్దిరుమేని శ్యామళమాయరు
 క్కుమ్. ఇవళుక్కు త్తిరుక్కణ్ణళి కుళిర్ ద్విరుక్కుమ్; అవనుక్కు వాత్సల్యమేవిజ్ఞయిరుక్కుమ్. అవనూట్టైచ్చేర్ త్తి
 యాలే యాయిల్ శిరువుక్కు త్తణ్ణళి విజ్ఞయిరువుతు. ఇవళి పైచ్చేర్ త్తియాలే యాయిల్ మవనుక్కు వాత్సల్యమ్
 విజ్ఞయిరువుతు. ఆక, ఇరువర్ క్కు మిరణ్ణుమ్ కుత్తైవల్ శిరుక్కుమ్ ప్రణయత్తై త్తాలే. వరట్టై వాళన్దై యచ్చెయ్య
 ప్పుక, ౧. “నకళ్ళిన్నావరధ్యతి” ఎన్నువివళి; ౨ “ఎన్నడియారతు శెయ్యార్” ఎన్న అవళి తన్నూడే మఱుత
 తై క్కుమ్మడియాయిల్ మవనిరువుతు; ఆకై యాలే, ఇరువరుమాన శేర్ త్తియిలే యిన్నెయరువర్ క్కుమ్ కుత్తైవ
 ల్ శిరుక్కు మెన్టుమామ్. వ్యతిరేకి త్తవన్టుమ్ తని త్తనియే కుత్తైవల్ శిరుక్కు మెన్టుమామ్. (తిరుమార్విల్ శేర్)
 నిత్యానుభవమ్మణ్ణునిజ్ఞుచ్చెయ్ తేయుమ్, ౩ “అకలగ్గేనిత్తైయుమ్” ఎన్న ఇన్దువన్దుట్టివ ‘పుతియార్’ పడువ
 త్తెయ్లామ్ పడానిజ్ఞుమ్. శేరెనిజవ ర్తమానమ్ - ఇత్తైక్కాట్టిజితము. (మెయ్యార్విత్తాది) ఇవళి కైయిల్ లీలా
 రవిన్దువనుక్కు భోగ్యమాయరుక్కుమావోలే యాయిల్ ము అవన్దెయిల్ దివ్యాయధగ్గళివరక్కు నితా యి
 మక్కుమ్మడి. ఇవళుకప్పక్కాక వాళిత్తెవోధికళై యట్టియచ్చెయ్ కై క్కు ముతలాయ్ దర్శనీయమాయరు
 క్కుమాయిల్ ము. ప్రతిపక్ష త్తికమేలేమిక్కువెన్దెయ్లాడై త్తాయ్, పుకళిడుకూడియరుక్కిజతిరువాట్టి నన్ని వేళమే

శీ-అ. ఒకవయస తైవేషియాలే వెలునునే “తిరుమాలే” ఎన్దుకుక్కుభావమ్ (అవనుమిత్యాది). తిరువిన్దు త్తిరేవ్యాముగ్గ నెన్దు శబ్దార్థమ్.
 అక్కావలజ్ఞుత్వమాయ్ స్వాభావికమాన కరుమెయ్లయ్లడైతాన తిరుక్కణ్ణులైయడైయళాయ్, తామరత్తూనికా మేలేయరువ్వుళాయ్,
 ఒన్దువన్దుయాలేయాలే శివన్దిజ త్తెయ్లడైయలత్తీయనవళి, అమ్మయి మార్విల్ శేరుమ్మడియాయ్, తిరువిన్దు త్తిరేవ్యాకూవా త్తెయ్లడైయన శే
 యెన్దుశబ్దార్థమ్. “మెయ్యార్ కరుగ్గణ్ణి శెయ్యార్” ఎన్దు ప్రసగ్గ త్తిరే పరస్పరకటాక్షగ్గళాల్ తిరుమేనికరుక్కునిజువన్దుతాకరసోక్తి (అవ
 నుక్కు త్తిరుక్కణ్ణళిత్యాది). ఇరువరుడైయవుమ్ తిరుమేనియల్ శివప్పవకణుప్పవమ్ పరస్పరకటాక్షగ్గళాల్ వన్దువళి నేయన్దు. ఇనర్క
 శుడైయదయావాత్సల్యగ్గళుమ్ పరస్పరకటాక్షగ్గళాల్ వన్దు తైనితార్ (ఇవళుక్కిత్యాది). నీతద్విపరణమ్ (అవనూట్టైయత్యాది). అనూ
 య్లమ్ శేర్ త్తియాలే కృపావాత్సల్యగ్గళానార్, ఔపాధికమాననిత్యమాకాతోషెన్దు; ఉపాధి - నిత్యమాకైయాలే నిత్యమైనితార్
 (ఆకలిత్యాది). కణుప్ప - కుళిర్ త్తియాయ్, కృపైమొచ్చొల్లుజితము. అప్పడియరువర్ క్కు మిరణ్ణుమ్ విజ్ఞయిరుక్కు మెన్దెక్కు నియామక
 మేతెన్దు; ఇరువరుడైయవు ముక్తికళైనితార్ (నరవిట్టవళిత్యాదివాక్యద్యయత్తాలే). కీడ్ - పరస్పరమ్ శేర్ త్తియాలే కృపావాత్సల్య
 గ్గళోవన్దుతాకచ్చొల్లి. ఇవళుక్కు అనితేక్షణిత్యముమ్. అవనుక్కు పురుషోత్తమత్వప్రయుక్తమాన పుణ్ణి కాత్తత్వముమ్ స్వతస్సిద్ధమాకై
 యాలే, కృపా వాత్సల్యగ్గళుమ్ పరస్పరమ్ శేర్ త్తియాలే వన్దుత్తిత్తై స్వాభావికగ్గళైనితార్ (వ్యతిరేకి త్తవిత్యాది). ఇవళి మారుమిట్టివన్దు
 రకుఱుకమాట్టైయి నెత్తెన్దు యరుళిచ్చెయ్యనిన్దుకొట్టు, ఇతు “శేర్” ఎన్దిజవ ర్తమానసిద్ధమైదు ముక్తికళైమాకవరుళిచ్చెయ్ తైనితార్ (నిత్యా
 నుభవ మిత్యాదివాక్యద్యయత్తాలే). పిరాట్టియొచ్చొల్లి, అన నర మాయధగ్గళైచ్చొల్లు తుక్కుభావమ్ (ఇవళి కైయిత్యాది). ఇవి
 డై త్తిరే - ౪ “సామాన్యభోగ్యనుపికాస్తుత్తై జయ నీవణ్ణాయ్లదాదిరమణస్థయ మేవచిత్రం” తదాభిరభేదమివ తేవరహత్వకామ స్మిరగ్గరాజ
 మణిమణ్ణిగణాన తేత్తైదుమ్” ఇత్యాదిగ్గళువన్దైయమ్. శ్రీనిజరత్తుకోశే, అనార్, “వెయ్యార్ కువర్” ఎన్దు త్తేషిప్పానెన్దెన్దు (ఇవళు
 కప్పక్కాకలిత్యాది). శబ్దార్థమ్ (పరిపక్ష త్తివిత్యాది). “కురి” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (సన్ని వేళమిత్యాది). సన్ని వేళమ్ - సంస్థానమ్.

ఈ. - యమైన్దు వేటారుకార్యభ్యుపేక్షాతే, వైత్తణ్ వాణ్ణాతే కణ్ణుకొణ్ణిరుక్కణ్ణుమ్మణియాన శ్రీపాత్తుజన్మమ్. (ఏన్దుజెయూ) వెణుమివై యమన్దు, వై యమన్దు, ఇరణ్ణినుడై యవుమ్కేర్ తిరుయిరుజేనరాతైప్పడుజేతు. ౧

“కూరారాట్టివేణ్ శజ్జేన్ది-వారాయ్” ఎన్నుమనరే. (ఉన్మై) లక్ష్మీనమ్మగ్గల్గోడుమ్. దివ్యాయగ్గల్గోడుమ్. దివ్యగ్రహత్తోడు జ్ఞాడియిరుక్కొట వున్నై. ఇవరుడైయ వుండేత్యవన్దు విరుక్కొటజియితుకాణుమ్. (కాణక్కరుతుమ్) ౨. శేజుచక్రగదాధరః! శ్రీవత్సవత్సః” ఎన్జివుణ్ నజివైక్కాణవాతైప్పజాన్నిన్దు అనరయూతైప్పజువారాతైప్పజువతు బరుకార్యభ్యుపేక్షన్దు, కాణవాయ్మొళి ౩ జితిరువేజ్జడత్తాన్మక్కాణవిజే. ౪. కూరార్ తిరుమెనికాణుమళివుమిజే. నిత్యసూరికణుమ్ నదాదగ్గనమ్మణ్ణు మిత్తనైయిజే. ౫. “అరియరెజ్జనెన్దు ముత్తరైక్కణ్ణుగ్గోడుమ్. బొన్ది నెక్కాణా” ఎన్దు ఇన్వళిమిలే తేక్కిన్బువిగువరకళిజ్జుళార్. ౬. “ఏతదేవామృతం దృష్ట్యానీశ్వర్యం” ఎన్దు ఇన్వళిమిలే తేక్కిన్బువిదువరకళిజ్జుళార్. (ఎక కణ్ణ) ససాంకిలి తమక్కణ్ణాన చాపలత్తిపాతియిమ్ పరుమానియ్మొళి, ఇన్వళిమి తొట్టిలు మివనరుడై యతిరుక్కణ్ణుకున్దు, ఇన్వళిమి నేత్రభూత్రరాన వేద్యుమ్మణ్ణిజేయమన్మొళి. ౧.

జి. - అ. “సన్ని వేతత్సంస్థానమ్” ఇతినిబ్బు. “ఏన్దుకైయా” ఎన్దుకున్దుభావమ్ (జుమ్మివైయుమిత్తాది) ఇన్జేనివైయువునకేర్ తియక్కుతైయాతైప్పజ్జిరుప్పరెన్దు మతున్దుప్రమాణమ్ (కూరారాట్టియత్తాది). తేన్జేనాన్దైయన్ కటాక్షు (లక్ష్మీనమ్మగ్గళియత్తాది). దన్దు విగ్రహత్తోడుమైన్దు - “ఏన్దుకైయా” ఎన్దుత్తెన్దై. ఇన్వళిమిభావన్దు ఇన్దెన్దుత్తెన్దై (ఇన్దుజేనివైయు). “కాణ” ఎన్దుకున్దుభావమ్ (జ్ఞాచక్రత్తాది). “తమసంసరమోహాతాళజ్జుచక్రగదాధరః” శ్రీవత్సవత్సః శ్రీరజయ్యక్కాళిత్తోడు” ఇతి రావణుదానన్దకే మన్దోదరి. శ్రీవత్సవత్సః శ్రీరజయ్యక్కాళిత్తోడు ఎన్దుకైయానమ్ వివేకితు. వత్స - మణి. “కాణ” ఎన్దుజుతక, కార్యకుకాళిత్తోడువోవెన్దు (అన్దుజేనివైయు). కాణ్డేయూతైప్పజున్దు రెన్దుమతున్దుప్రమాణమ్ (తిరువేదత్తానెయత్తాది). స్వప్నరః. అజ్ఞుమప్పడియెన్దై (నిత్యసూరికణుమిత్తాది). ఇన్దెన్దుకున్దువైవేప్రమాణక్ (అన్దుజేనివైయు). “ఎక” ఎన్దు వివేకజ్జుకున్దుభావమ్ (ససాంకిలియత్తాది). నేత్రభూత్ర - ప్రధానర్. క్రమేనాన్దు. ౧.

ప్ర. తి. - మైయార్ కరుజ్జిప్రవేశే (శ్రీభావ్యకారమేలే శ్రీవల్లభః) ఎన్దునైత్తు స్వరూపతై నిరూపిక్కొటజిజ్జేన్దు నానన్దగ్గళిమమ్మన్మై “శ్రీయఃపతిః” ఎన్దొత్తే శ్రీగీతాభాష్యే. “శ్రీయఃపతిర్నిర్మలహేయ ద్రవ్యైకీకత్తాదైతానాన్దగ్గళి నానన్దగ్గళి కన్దురూపః, స్వాభావికానానధికాతిశయజ్ఞానబుద్ధత్వరవీర్యశక్తితేజఃప్రభృత్యన్ద్యేయః క్వాణగుణగుణమహోదధిః, స్వాభిమతానుగూర్తక గూపాచి న్యసివ్యాధ్యుత్పత్తినిరవద్యనిరతిశయాన్బులగ్నాన్దర్శనావ్యయానాన్దగ్గళి గుణనిధినినూరూపః, స్వాదితివిజ్ఞపచితానన్దగ్గళి నిత్యనిరవద్యపరిమితిపరమానూరూపః, న్నానరూపానన్ద్యేయాచిన్ద్యశక్తినిత్యనిరవద్యనిరతిశయః క్వాణ దివ్యాయుధః, న్యాన్దుతానరూప నిత్యనిరవద్య స్వరూపరూపగుణ విభిన్నత్వన్ద శీలాన్యనానధికాతిశయానన్ద్యేయ క్వాణగుణగుణవల్లభః.”

మతత్తాన్బు [రా-య-౧౧౪] రావణుదానన్దవేద్యున్దోదరివలాః, “తమసంసరమోహాతాళజ్జుచక్రగదాధరః” శ్రీవత్సవత్సః శ్రీరజయ్యక్కాళిత్తోడు” ౧౧ || మానవసత్పురాస్థాయ విష్ణుగీర్తనరాక్రమః | సన్మోచిత్వతోదేవేనానరత్వముపాగతైః | ౧౨ || సర్వలాక్షణ్యరస్సాన్బుల్లా కానాంహితాకాయా | సరాత్స సపరీవారంభాంస్సాన్దునమ్మద్యుతి || ౧౩ || - - - - - చాన్దోగ్గళిమమ్మవిద్యాయామ్, “తద్యత్ప్రవిధమమమృతమ్ | తదస్వపనకవేదన్దగ్గళి నామభేం | నైవేదేవాత్మ విసమిత్రస్త్రితేవామృతం దృష్ట్యాన్మిన్దు”

అవతారిక. - శీలాధికుడైన శ్రీయఃపతిని నేవింపనాశించియుండగా నప్పుడు నేపాదించిన సర్వత్వనికల్యాణగుణములననుభవించి సన్మోచించుచున్నార.

తాత్పర్యము. - శ్రీయఃపతి ! అత్యద్భుతమైన సౌందర్యముగల శ్రీదేవీచేసేయింపు శ్రీపత్స్థలమును సునిర్గుణ పాంచజన్యాదులనుధరించిన నీ శ్రీహస్తములను నానేత్రములు నేవింప నాశించుచున్నవి. ౧.

మూ.-కణ్ణేయున్నైక్కాణక్కరుతి, నన్నెళ్ళ. | మెణ్ణేకొణ్ణి నైయ తామన్ నియమ్ముమ్ |

విణ్ణోర్ మునివర్ క్కెన్దుక్కాణ్ణియమై | నణ్ణాత్తోయే నెట్టునానై ప్పనే ||

౨౧

ఆ.- (కణ్ణే) ఎన్నెళ్ళమున్నైక్కాణ్ణివాక్యేపదార్థము, బ్రహ్మచర్యమును కాణవరతాయుక్కచ్చెయ్తే, ఎనన్కుచ్చప్పిభూత నాయకత్వత్వై యొట్టును వేళెనగు చ్చెన్నైయారయన్నైక్కాణ్ణాత్తోయిర్ తరియెన్దు నాకొడన్దుకతతానిన్దు నెన్దితార్. ౨౦.

అన్య.- కణ్ణే శున్నై కాణ (3) కరుతి ఎక నెట్టామ్ ఎణ్ణోన్దు (౬) శిన్దైయతాన్ నిన్దు ఇయమ్ముమ్ (౯) నాకొ విణ్ణోర్ మునివర్ క్కు (౧౨) ఎన్దుమ్ కాణ్ణు అరియాయ్ (౧౫) నణ్ణాత్తోయేమ్ ఎన్దు అత్తైప్పక (౧౮).

పన్నీ.- అనన్దుమ్, “శున్నైక్కాణ్ణి వేణుమ్” ఎన్దితి వర్ణనచేత్రాత్, ఎన్నెళ్ళామనాను ములన్దొన్దు మెన్దితార్.

ఎనన్కుచ్చప్పనసాధనసాధనాతి నాయ్కొణ్ణు ద్విప్రియానవనే! సాధనసాధనానై యై, సవాదర్యనమ్మిణ్ణునుభవిక్కు, (3) క్కరుతి, ఎన్దులుమ్చలమూడ ఎక నెట్టానకు, బహుసక్త్యాశివాన, (౬) మమారథన్దులై ప్పణ్ణి, నిన్దు, కాన్దైయిలుమ్ శుచిబన్దుకు పొత్తై యిలుమ్ అడిమై శేయ్తెయిలుమ్ శ్రావణివేళెత్తాతే అలన్దొనిజుమ్; (౯) కరణీయాననాకొ, బ్రహ్మచర్యమును, సనకాదికగుక్కుమ్, (౧౨) ఎన్దుమ్, కాణ, అరియాయ్ నై (౧౫) క్కొట్టామర్ విడెకొ, ఎన్దువర్ణనచేత్రాత్ నాయ్కొణ్ణు, త్విప్రియానవనే నాకొప్పిదానిన్దుకొ. (౧౮)

అర్చము.- (నామ) శేత్రమైనవాడ! నిన్దు శేవించి (3) లిలచి వామనము ఆశేసభ్యులుగల (అసంఖ్యేయములైన) (౬) గురూ చర్యములుగల నై నిరన్దుముగానుండి భూషించును. (౯) శేను (బ్రహ్మచ) దేవతలను (సనకాది) ఋషులను (౧౨) ఎన్దుడును చూచుటగు అకట్యుడనై నన్ను (౧౫) పాండకతీరను అనియభ్యవసించి పేరుయలుగ్గాను. (౧౮)

౨౨

ఈ.- ఇన్దుణ్ణామ్బట్టు. తమక్కుమ్ తమ్మడై య నెట్టుక్కుముణ్ణాన చాపల తై యరుళిచ్చెయ్కొణ్ణి.

(కణ్ణే) ఎనన్కుచ్చప్పయినవనే! (ఉన్నైక్కాణక్కరుతి) నిరతితయభాగ్యనానవున్నైక్కాణ్ణివాక్యేపద్యై. కణ్ణేకొణ్ణి క్కెన్దుక్కాణ్ణి విరుక్కుమావ్తే కాణమునరరక్కి అతు. కాన్దైక్కాణ్ణి నాధనమానకణ్ణుమ్, కాణప్పడుమ్ ఏమయముమనెన్దితార్. ౧ “చక్కుళ్ళన్దువన్దుత్తా నారాయణః” ఎన్నక్కడవతితే. అనన్దున్నై లేయననై ప్పెణుమచరితే యివర్. ప్రాప్య త్రితి నియతిపోలే ఇవర్ కుమ్ ప్రావక త్రితి నియతీయుమ్. (ఎన్నెళ్ళామ్) బన్దుపేతు నాయ్కొణ్ణువినుయజ్జితే “చరుకువరుకు” ఎన్దు నారానిజుమ్మితే నుసారికళుడైయ నెట్టామ్; శుమయర్వెళుమతినల మరుళి ప్పట్టే న్దొన్దు నెణ్ణేత్తే, “త్రిపుతైయై” ఎన్దుతు. (ఎన్ణేయత్తాన్ది) ఎన్దొన్దు మనూరథ తై యుడై తాయ్ - బహుమనూరథజ్జళై ప్పెన్దు. “కాణవేణుమ్, కాణాతెప్పట్టు దుఃఖ తైప్పొక్క వేణుమ్, అడిమై శేయ్తెవేణుమ్” ఎన్దు. (నిన్దియమ్ముమ్) నిరన్దురమాక

దే.- ౨ || ఐన్దుణ్ణామ్బట్టు. (కణ్ణేయత్తాన్ది). “ఎన్నెళ్ళామ్ మెణ్ణేకొణ్ణి నైయతాయ్” ఎన్దు తైయమ్ “నానైప్పక” ఎన్దు తైయమ్ కటాక్షి త్రితారై (తిమక్కుమిత్తాన్ది).

చనోక్తి (కణ్ణేకొణ్ణియత్తాన్ది). ఇతార్ ఫలితమ్ (కాన్దైక్కొణ్ణి). అప్పడియిన్దు మమమోవెన్దు (చక్కుళ్ళేత్తాన్ది). “చక్కుణ్దుమ్, అత్తార్ కాణప్పడుకొణ్ణువద్దాముమ్, అవన్కుమ్ ప్రకారతమావామ్” ఎన్దు ఇన్దుకతిక్కుమ్. “అవకారప్రకారభావము క్కేచక్కుణ్దుమ్ చక్కుణ్దువే కాణప్పడుమ్ విషయమువననే” ఎన్దు ఇరువుమారరమివర్ క్కు-వివక్షితమ్. శివాయ నరజ్జళాళుమనై ప్పెణుమేయెన్దు (అవన్దున్నైయత్తాన్ది). ఇన్దిర్వక్కుణ్ణి యెన్దు (ప్రాప్య త్రితిత్తాన్ది). “ఎక” ఎన్దు తుమ్మభావమ్ (బన్దుపేతువాయిత్తాన్ది నాకొణ్ణియమ్ముమ్). చరుకువర్ క్కు - పరమచాయ్కొణ్ణు. “ఎణ్ణేకొణ్ణి” ఎణ్ణేకొణ్ణి - సత్త్వైయై, కొణ్ణి - గుణితై. సత్త్వైయై యతిక్కు మిత్తిరక్కి అన్దువడి. వివరణమ్ (బహుమనోరథేత్తాన్ది). బహుమనూరథ మేన్దు (కాణవేణుమిత్తాన్ది). ఇయమ్ముమ్ - గుప్పిడుక్కు.

ఈ - కూ - ప్పిడానిఱ్ఱుమ్. పరస్మత్తియైయదానేయేటిట్టుక్కొల్లనిఱ్ఱుమ్. (కణ్ణే) ఎన్నెయాలే, 'ప్రాపకనసనే' ఎన్ద్రతాయ్, (ఉన్నైక్కాణ) ఎన్నెయాలే - 'ప్రావ్యనస్తపుమవ' ఎన్ద్రతాయ్, (ఎన్ద్రేణ్ణి) ఎన్నెయాలే - 'అన్ద్రప్రాపకత్తై' కొణ్డెన్ద్రప్రావ్యత్తై 'పెటవేణుమ్' ఎన్ద్రరుక్కు మధికారియైయ యాత్తైయిరుక్కుప్పడి శొల్లిన్. (విన్దోరి త్యాది) ఇథుతాన్ నెల్లొక్కేయాయ్ నాన్ కై వాణ్ణి యిరుక్కితేనూ? బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్ సనకాదికళుక్కుమ్ మెన్ద్ర మొక్క కాణదనైయూ యిరుక్కిట వున్ననాన్ కిట్టాతోభియనూ? 'పెట్రుముడిప్ప' ఎన్ద్ర నాన్ కూప్పిడానిన్ద్రే. 'పెట్రుముడిప్ప' ఎన్ద్రుటవరై నెన్ద్రున్ద్రు; 'విలతుణదే' వాసికళాయ్, తదభుక్కున్న పురై క్కముతలున్ద్రాయిరుక్కిటనర్ కళాన్ద్రాయాలే, విళప్పుహేతువున్ద్రు అవరకళుక్కు; అన్ద్రునుకై ముతలిలాతవర కళుక్కు విళప్పు 'హేతువున్ద్రా?' ఎన్ద్ర కూప్పిడానిన్ద్రే. (నన్ద్రాతోభియే) అవనై క్కిట్టాతోభియిల్ నాన్తరియే. ఇథు ఆయ్తాన్ నిర్వాహమ్. (నన్ద్రాతోభియే) ఎన్ద్రువిడు - మహావిశ్వానళ్ళొలుకిఱు. అవరకళే విలతుణదే త్రితేయిరుక్కు యాలే క్రమ త్రితే యెమక్కలామ్; అన్ద్రున్ద్రుక్కి, సంసారత్తే యకప్పట్టు నిజ్జి ఉవివరై యితేకడుక వెడుక్క వేణు వతు. ఎడుక్క వేణుమ్నిల త్రితేయిరుక్కు; ఎడుక్క వేణుమ్మెన్ద్రే; ఎడుప్పాన్ తానాయురుద్దాన్, ఎడుత్తాల్ పెటు వతుతనై ౨ హాయిరున్ద్రు; ఆవపిన్ద్రు, ఎన్ద్రుక్కున్ద్రుకణ్ణివున్ద్రు?

౨.

౨-౧. నెల్లొక్కన్ద్రు రణమొట్టియకూప్పిడన్ద్రు మెన్ద్రు (పరస్మత్తియైయత్యాది). 'నెల్లొ' ఎన్ద్రుతోడన్ద్రు 'ఎన్ద్రెయతాయ్నిన్ద్రు యమ్మమ్' ఎన్ద్రునుకళాల్ - జ్ఞాతవ్యాప్తత్రయముమ్ సిద్ధిత్తతెన్ద్రుత్తా' కణ్ణయిత్తాది. శత్రురాధ్యక్షున్ద్రు (ఇథుతానిత్తాది). శత్రురాధ్యక్షున్ద్రు (బ్రహ్మ కళుక్కు-మిత్యాది). 'పెట్రుముడిప్ప' నెన్ద్రు - ఫలితార్థమ్. బ్రహ్మాదికళుక్కు-దున్నాసమాన వస్తునెక్కిట్టువే నెన్ద్రుతెన్ద్రు హేతుత్తైక్కొన్ద్రు - శత్రు-వాక్యత్తుక్కు-దత్తు పరిహరమ్ (విలతుణేత్తాది). ఆతావతు భోగజ్ఞశ్శివాన్ద్రు మున్ద్రు కున్ద్రునైదే త్రిలిరుక్కిట నర్కళాన్ద్రాయాలే, 'పెట్రుత్తేయననై' 'పెట్రువేణుమ్' ఎన్ద్రుమతు విజవాతాన్ద్రాయామ్, తిన్ద్రావనాధనమున్ద్రు ఫలిక్క-వేణుమ్మెన్ద్రు ముగిసెన్ద్రుకొన్ద్రు-యాలనునర కళుక్కు విళప్పుమత్తెన్ద్రు. ఆర్థాన్ద్రుమ్ (ఆవనైయత్యాది). 'నన్ద్రావిహతు, ఒత్తేయ - తరియే' ఎన్ద్రున్ద్రుత్తా' నిర్వాహమ్. 'కిట్టియేవిడువ' ఎన్ద్రుత్తా' ఫలితమానవ్యవికేతైయిరుక్కుయేత్తా' (నన్ద్రాతోభియేత్తాది). (అన్ద్రు 'సుగన్ద్రున్ద్రు' ఇత్తాన్ద్రువాక్యత్తే, 'మునివర' ఎన్ద్రు - మననశిలచక్రత్తుక్కు-ప్రతికాటికాటి, 'విన్దోర్' ఎన్ద్రుత్తుక్కు-ప్రతికాటి కాట్టు కిత్తా' (అవర కళే విలతుణేత్తాది వాక్యవ్యుత్తాల్). పాట్టెల్లాన్ద్రు మున్ద్రు నెన్ద్రుత్తైక్కొన్ద్రుమిడిత్తునిగిన్ద్రుత్తా' (ఎడుక్క విత్తాది). (ఎడుక్క వేణుమ్మెన్ద్రు. 'విన్దోర్' ఎన్ద్రుత్తుక్కు-ప్రతికాటియెవినత్తే. 'అత్తైప్ప' కణ్ణే, ఉన్నైక్కాణ' ఎన్ద్రుపదత్ర యత్తేయన్ద్రు (ఎడుక్క వేణు మిత్యాదివాక్యత్రయముమ్) ఎన్ద్రుకణ్ణివున్ద్రు - శత్రుహేతుక్కు-శైప్పన్. కణ్ణివు-విళప్పుడుమ్. మున్ద్రుయమ్. క్రమే హాన్ద్రయి.

౩.

౪-౧. సుబాల్ పనిషి, 'పత్తుళ్ళున్ద్రువ్యవృత్తి నారాయణ; శ్రోత్రిన్ద్రుత్తేవ్యవృత్తి నారాయణ' ఇత్తాన్ద్రు.

౪.

తాత్పర్యము, - నేత్రధూతుడైన ఓశ్రయవతి! నానునన్ద్రు నిన్ను సేవింపవలయునని యిశేషవిధములుగా మరొకరించుచున్నది. నేనును దేవతలకును యుగులకును సేవింపక శక్తుండైన నీన్ని సేవింపక తీరనని దృఢాశ్రయవాయుమగలవాడనై నిలుచుచున్నాను.

౫.

మూ. - అత్తైక్కిన్ద్రు వడనాయేనాయ్ కూత్తై బాలాల్ | కుత్తైక్కిన్ద్రు తుహేల వెన్ద్రుళ్ళున్ద్రు యమ్ |
మత్తైక్కిన్ద్రు తు నమమత్తానిరై కాత్తాయ్ | పిత్తైక్కిన్ద్రు తరుళ్ళెన్ద్రు పేతుణుననై ||

3౬

ఆ. - (అత్తైక్కిన్ద్రు) ఎన్ద్రుత్తానకు, తన్నుడైయదమాగ్నైయైయమ్, సానుగిన్ద్రు కన్యైయైయమ్ పారతే తన్నుడైయచాపత్తాళే యున్నైయా శైప్పట్టువిడువట్టుకిఱిత్తై; ఇన్ద్రుడియన్నుడైయ సర్వకరణభుక్కు తళరానిఱ్ఱు-చైయతే పేరాతిరున్ద్రుకున్ద్రాయాలే. శివాయ

౯౨ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - 3 - చా - అత్తైక్క వ్యాఖ్యానభట్.

కూర్కరా యానన్మరాయుపామై రక్షిక్క-క్కడవతానవున్మడైయ నిరవిధికకారుణ్య పెళ్ళితిరుక్ నానకప్పడేనా పెళ్ళానిన్టేనెన్జితార్.

అర్ప.-అత్తైక్కిన్మడై అడి నాయ్ (3) ఎక ఉళ్ళుమ్ వాయ్ (౬) కూత్తై చాలార్ మత్తైక్కిన్మడువోల (౯) మత్తైయుమ్ అష్ట మత్తైక్కు (౧౨) మ్మమ్ ఎడుత్తు ఆ (౧౫) నిర్ కాత్రాయ్ అరుళ్ (౧౮) పిత్తైక్కిన్మడు ఎమ్మ పేతుఱువక్. (౨౦)

పన్నీ.-అనన్దరమ్, ఆ ర్తియేపర్ మోళాక వాళితరక్షకనాన వున్మడైయ కృపైయానకు ఎమ్మై న్మొవవిడుకిఱితో పెళ్ళానిన్టే నెన్జితార్.

అభినివేశాతిశయత్రాతే యత్తైక్కుమాప్పిడానిత్తీనాయ్, అనన్దగతియాన సమన్వతైయడైయేనాయ్, అణకిల్ అవద్యానా మానసికర్వతైయడైయ (3) ఎమ్మడైయ, నుఖిశీణమాన పెళ్ళానకు, ఉన్మడైయనిన్మిదియలే నాయానకు, (౬) నిన్మిన్మై మూత్తై యాన, వాలెయత్తు, ప్రకాశిప్పిక్కమాపోలే, (౯) శిథిలవాకానినకు. ఇన్ద్రా అత్తన్మముఖత్రాతే ఆ ర్తియేబున్మిత్తవమ్మ, అన్దవ్మై మ్మనివారణమామ్మడి, (౧౨) మ్మలైయ, ఎడుత్తు, రమ్మేత్తైపల్లవుమఱియాతడకుక్కడైయ, (౧౫) నిరై, రక్షిత్తవనే! ఉన్మడైయ నిరవధికకృపైయానకు, ఎన్మళవిల్ తన్నుకొఱి? ఎమ్మ, కలగ్గానిన్జేక్. (౨౦) ఉనకున్మత్తప్పకొఱితో పెమ్మమామ్. 5.

అర్థము.- (నిన్మ) విమలమనస్సు వాడైన దాసుడైన నీచుడైన (3) నాయొక్క పృథులము, కుక్క (౬) తన చిన్న నోకచే తనయభిప్రాయమును తెలుపునట్లు (౯) శిథిలమగుచున్నది. అప్పుడు ఇన్ద్రుడువర్షించినవర్షముకొఱి (౧౨) గోవిందమును ఎమ్మి గోవుల(౧౫)సమూహములను రక్షించినవాడే! (నిమ్మక్క) అనుగ్రహము(౧౮)తప్పిపోవునూ అని వ్యాఖ్యలడుచుచున్నాను. (౧౨).

ఈ-మూవ్వామ్మట్టు ఇష్టడిమాప్పిడచైయ్లేయుమ్ వరక్కామ్మైయాలే, ఆ ర్తియేకై మ్మతలక రక్షిక్క-క్కడవవు గుఱుత్తుక్కుమ్మఱమ్మై నేనొ పెన్జితార్.

(అత్తైక్కిన్మడినాయ్) అయోగ్యనాయ్ తుద్రనాయగన్మవెత్తు, ఆ త్రియానే కూప్పిడానిన్జేక్ రుచియానే తవిరమాట్టార్. టిగినాల్ అత్తైక్కువదిహమామ్మడి యాయ్మోదు తమ్మడైయనిలై. నాయ్, తన్నైయుడైయవ నుక్క తన్నభిమతత్తిల్ రుచియైకరివిప్పతువాలాలే యాయ్మోదు; అన్నాల్ తాక్ కూత్తై యానాల్ తెరివిక్కి యుత్తామితే; అతుపోలే, ఎకమనిన్నానకు నొవుపడానినకు. ఇత్రాల్ - తమకోడుకిఱిక్కిమ్ పేచ్చుక్కు నిలను పెన్మ, నిన్నాననాయ్ వై తాత్తైప్పడానిన్జే నెమ్మమామ్. (మత్తైక్కిన్మడి) ఇన్ద్రా అత్తన్మరైన్మిక్కి అనభివలై, మ్మలై యెయిమకు ఇడైయరై యుమ్ సకుక్కలైయ మార్తియే కై మ్మతలకరక్షిత్తవనే! (పిత్తైక్కిన్మత్తనాత్తెన్మ చేతుఱువనే) ..వత్తై యాత్తే రక్షిత్తవనుమాగణమ్ ఎనకులైమామ్మైయాలే యిభుక్కప్పకానినాయ్, ఎమ్మపేకణియానిన్జేక్ 'ఎమ్మవ వ్మారరుచ్చెయ్యమ్మడి. అత్తైయమ్మైరమానార్ కేట్టరుళి, "ఇతుపోరుళుక్కితు, ఆనాలివ్మిన్మిన్మోడు కిఱిదన్జై కుక్క

జీ-ఆ! మూవ్వామ్మట్టు (అత్తైక్కిన్మడితాడి). (పిత్తైక్కిన్మత్తనాత్తెన్మ పేతుఱువక్" ఎమ్మత్తైక్కుటాత్తితివారొక్కి(ఇష్టడియత్తాడి).

..అడినాయ్ - నాయ్నానవాక్, అత్తైక్కిన్జేక్, ఎమ్మన్మయిత్తరగిచ్చెయ్కొఱి (అయోగ్యనాయత్తాడి). ..నాయ్" ఎన్మ

యాలే - అయోగ్యన్మనాయ్ తుద్రతన్మయిన్మిన్మ. అడి - అడియనాయ్, నాయ్ - సీసానాన పెమ్మడైయపెమ్మ శబ్దార్థమ్. అయోగ్యనాయ్ కూప్పిడుకిఱిక్కి, తవిరలామే యెన్మ (రుచియాలైయత్తాడి). వాలెన్నాలే, "కూత్తై" ఎమ్మ విశేషిత్తతుక్కు భావమ్ (నాయ్తన్నైయత్తాడి). "కూత్తైచాలార్" ఎమ్మమ్మన్మన్మత్తుక్క-నగుణమాక భావదయి మరలిచ్చెయ్కొఱి (ఇత్రాల్ తమక్కిన్మత్తాడివాక్యదయత్తాల్). ఎమ్మన్మన్మత్తుక్క-తెరివిక్కియరితెన్మ మత్తమే యపేక్షితమ్. అళవర్ నెర్రావాత్తుక్కు, అప్పరుగున్మై త్తప్పి ప్పొక్కితెన్మ పేతుఱువనే నెమ్మ శబ్దార్థమ్. అరుళన్మై త్తప్పిపోక్కితెన్మ పేతుఱువనే నెమ్మ ఎమ్మైరమానార్ నిర్వాహత్తుక్కు శబ్దార్థమ్. పేకణియానిన్జేక్-నేకణియానిన్జేక్. ఇన్ద్రాకోడుకిఱిదన్జైకున్మచ్చైరాతెన్మతు-అలాభత్రాలే నొవుపడానిన్మ వవిధివుక్కుమోవుపడాన్మ

(౨౪) తిరువాయ్మొళి.—౯-ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౪ - పా - ఉటువతితు వ్యాఖ్యానజ్ఞా. ౯౩

ఈ.—చేరాతు, అనపిన్దు, ‘వశుక్కుళుమిడైయగుమ్ వర్వత్తిలే నొవువడాతపడి మలైయైయెడుత్తు ముత్తిత్త విమ్మహాగుంత్తుక్కు నాకవుటమ్మకిజేనో, ఎన్దు పేతుజానిన్ద్రా’ ఎన్దు. 3.

శీ-౨॥ శేరాత్తెనడి. పేరులుకై చుఱుపుడుకై. ఆత్మైక్కిన్దనడినాయనాన - ఎన్దుళ్ళున్దనాదు కూడైవాలార్ వత్తైక్కిన్దతుపాల వత్తైయుమ్; ఇన్దనన్దైయిలుమ్ వరక్కాణామైయారే, మత్తైక్కిన్దైయిన్దనకి అరళి - పిత్తైక్కిన్దతు - ఎన్దు పేరులువనిన్దనయి, 3.

తాత్పర్యము.—గోవర్గనమెత్తి గోవులనురక్షించినఁ! స్వామీ! తోకలేని కక్కతోకనాడించి యజమానికి యెన్దయన్ద్రాసుము న్నెట్లుదలంబఁజాలదో, అట్లనే నాదుఁఖమును నేను తెలుపఁజాలనివాడనైయున్నాను. ఆ శితరత్నమడనైనపిపునన్న గటాక్షింపక పోయి యివోయని భయపడుచున్నాను. 3.

మూ.—ఉటువతితు వెన్దునక్కాట్టుట్టు, నిన్ద | ట్టెటువతెతుకొల్వన్దు పేత్తైయేన్ నెన్దము | మఱుకల్ శెయ్యుమ్ వానవర్ తానవర్ క్కెన్దుమ్ | అఱివతెయివరియాయవమ్మానే || ౪॥

ఆ.—(ఉటువతితు) నీ ఆ శితములభనాయుకల్చెయ్తే శిలకల్పరియైయరుక్కైయారే, ఎనక్కరిమై యయింకిల్చెయ్తేయ్తెన్దము ఎన్నెన్దనడుక్కానిన్దనెన్దజార్. ౪.

అన్వ.—వానవర్ తానవర్ క్కు ఎన్దుమ్ (3) అఱివతు అరియ (౬) అమ్మానే ఇరు ఉటువతు (౯) ఎన్దు ఉన్దకు ఆట్టుట్టు (౧౨) నికాకణ్ పెరువరు ఎతుకొల్ (౧౫) ఎన్దు పేత్తైయేన్ నెన్దుమ్ (౧౮) మఱుకల్ శెయ్యుమ్ (౧౯).

పన్నీ.—అన్దనమ్, ఉద్దేశ్యవాన శేషత్వత్తుక్కు ప్రతిపన్ననియాన వునక్కడిమైయైన్దై, ఎన్నేతేతాయుంకిలతో నెన్దు ఎన్నెన్దనడుక్కానిన్ద తెన్దజార్. పన్నునము చిరుక్కిచ్చెయ్తేయిమ్ అనుకూలరాన వానవరోడు, ప్రతికూలరాన వానవరోడు వానియఁ, ఆ శితసౌభ్యత్తిలమ్ సభ్యశ్వరత్తిలమ్ ఎన్దుమొక్క, (3) అఱియ, అరియైయమ్మడియాన, నరసింహమాన, (౬) స్వామీయే! ఇన్దశేషత్వరూక్షిన్దరూపమే, ఉద్దేశ్యమ్, (౯) ఎన్దులుతియిట్టు, తత్త్వైతిసమ్మనియానవునక్క, చాస్వానుమతిన్దైవన్ద్రై, (౧౨) స్వామియానవునక్కల్, ఫలమాకలభి క్కుపరుకటతు, స్వరూపానరూప కైచ్చర్యమో సంసారస్థితియోపితాయుంకిలతు (౧౫)——, ఏతేమొన్దై సత్యతపఃకట్టియైక్కు ప్రాప్తమొన్దు మఱివిగతి వెన్దుడైయ, నెన్దానతు, (౧౮) కలకానిన్దతు. (౧౯). ౪.

అర్థము.—చేనపలకును అనుపలకును ఎల్లప్పుడూను (3) తెలిసికొనుటకు దుర్లభమైన నరసింహరూపియైన (౬) ఓ! స్వామీ; ఈ శేషత్వము తనమైనది (౯) అని (నిశ్చించుచి) నీకు దానుడనై (౧౨) నీయొద్ద పొందింపగదె ఏరైయందును? (౧౫) అని అకించనుడనైన నాయొక్క పూనియము (౧౮) వ్యాసలమైయున్నది. (౧౯). ౪.

ఈ.—నాలామ్మట్టు. నీరజ్జా భయపుడుకీట తెన్నెన్దు; “చేవాదికళుక్కిరియై యాకై యాలే యెనక్కుమరి యైయాకీతాయో?” ఎన్దునెన్దజుకలన్దానిన్ద తెన్దజార్.

(ఉటువతితు వెన్దు) శీరియతు - అడిమై శెయ్యుమితు వెన్దు. ఉన్దక్కాట్టుట్టు ఉన్దక్కడిమైపుకున్దు. “నన్దరూ పమ్ భగవత్సారతన్ద్రయమ్” ఎన్దుజిన్దాల్, శీరియప్రయోజనమ్ కై జుర్యమేయిజే. (నిన్దెన్దజువతెతుకొల్వన్దు)

శీ-౨॥ నాలామ్మట్టు (ఉటువతిత్వది). “ఎన్నెన్దము మఱుకల్ శెయ్యుమ్, వానవర్ తానవర్ క్కెన్దు మఱివతెయి” ఇత్యాదియై క్కుటాక్షిత్తవతారికై (నీరజ్జనిత్యాది). ఇన్దవవతారికై “మత్తైక్కిన్దు” ఇత్యాదిక్కు - ఎన్నెరుమావార్ నిరన్దమా తైవ్దల్. ఉటువతు-యోగ్యమానకు, శీరియ తెన్దపడి, శీరియ తెన్దజిన్దపడియొన్నెన్దు (స్వరూపమిత్యాది). ఇన్దజిన్ద తిల్ - ౧ “అత్తానిమా నానుగణ పురుషార్థవన్దయా | భగవత్సారతన్ద్రయిది ప్రబుధస్య మఖ్యాతే” ఎన్దుపిత్తై ఫయరళిచ్చెయ్తేవచనత్తై సంవాదమాక

౯౪ తిరువాన్ మొట్టి - ప - ర - తి - మెయార్ - ర - పా - ఉలువతితు వ్యాఖ్యానభట్.

ఈ-ఉన్నక్కల్ పెలువతేతోవెట్టు స్వరూప త్రేయుముడార్దు, “కై బ్బుర్యమేళియతుమ్” ఎత్తియు, “ఈశ్వరననన్య ప్రయోజనర్కు వేటొప్పెక్కొడుత్తు వినువానుననల్ల” ఎత్తు మత్తియుమనర్, “ఉన్నక్కల్ పెలువతేతు” ఎత్తిక్కు హేతువెన్నెల్; “క్రమ త్రితేయికొమ్” ఎత్తు సంసార త్రిలిరుప్పే శేషిత్తువిడప్పకుటితో? ఎత్తేయై యత్తిన్దు శడక్కెన ముక్కుట్టకొడాయావెన్దె (పేత్రేయే నెచ్చామ్మలుకల్ శెయ్యుమ్) “నామభిసన్నిపజ్జీసపడియే ఫలిక్కుమ్” ఎత్తు మత్తివిన్ది క్కే యిరుక్కిఱువెన్నెచ్చామ్ కలక్షానిన్దుతు. ఇజ్జకలబ్బుకై క్కడియెన్నెన్దిల్; నెచ్చెన్దు డెయ వివేకశూన్య త్రైయితేయితుక్కుడి. నీతాను మితుక్కుడి. (వానవరిత్యాది) ౧ “దేవానాం దాన వానామ్” అర్హునాయరున్దువైత్తు- సర్వేశ్వరనాయరున్దువైత్తు, దేవర్కభుక్కు మనురర్కభుక్కు మెత్తు మొక్క వత్తియనరెయ్యాయ్, అన్నితేత్తన్నీ లే బుగు శిలుక్కునుక్కున్నై యశ్చపడియత్తియలాయరున్దుయ్, అతిలో నానోక్కటియిలేయాకితేనా? వెన్ తియామె- దేవానురివిభాగమృజ్జీనవన నరమ్, అర్హున్ “నానోక్కటియిలే యాకితేనా?” ఎత్తుజ్జీనావ్పేలే: “పిన్నై యువనితుం క్కుప్పజ్జీన పరిహరమెన్నెన్దిల్; తక్ సౌలభ్యత్రై ప్రకాశిన్దిక్కు యితే ఎలియమాకై యు మొరుగోటియన్దొక నీర్ శొన్నీరాక్ నీర్ తామక్కుటియిలే యుళ్ళారొరువరాయిరున్దిరాక్ లుమక్కునినామ్ కై ప్పభుక్కు మెన్దిరుక్కు- యమైయాతో? వెన్దయితే.

తీ-అ॥ ఎనులిచ్చెయవర్. (క్రమత్రితేయికొమ్) ఇత్యాదివరిహరవాక్యముక్కురుత్తు-శ్రీక శేన్నాగ్నినుత్తుతవివాహస్వకేశడక్కెనమ తవుక్కితాయ, త్రిభురతాగ్నినుక్కునిప్పేలే క్రమత్రితే శెయికతాయ” ఎత్తురులిచ్చెయవర్, మేలక్కవతారొక్కై (నీతానుమిక్కుఱి యెత్తు). ఇతుక్కు - వివేకశూన్యత్రైక్కు, “అహుక్” ఎత్తుతైప్పిల్లి (దేవానామిత్యాది). “దేవానాం దాన వానామ్” సామన్యమధి వైతమ్ ! సర్వదావరణదన్దన్దు” ఇత్యాది. ఎక్కొటియిలే యాకితేనావెత్తు - దేవానురర్కటియిలే యాకితేనా, “ప్రభావకోటియిలే యాకితేనావెత్తు. అగ్నియైయ సంశయమ్ విశమృషిశమ్మకోటికమాదయలుమ్, అర్హునన్దుసంశయమ్ దేవానురకోటిక మాకైయానుమ్, సంశయమత్రైత్రితేయిన్దునురులిచ్చెయికతార్ (దేవానురేత్యాది). ఇవిడత్తిత్ - అ “దేవాభూతసర్వోలాశేషీన్ దైవ ఆనురవివచ ! దైవసంపదన్దిమోక్షయనబద్ధాయానురీనుతా. ద్వివిధోభూతసర్గోయం దైవ ఆనుర వివచ ! విష్ణుర్వక్తవరోదేవో శివరీత స్స భానురః” ఎత్తుఆవర్కకో స్వరూప త్రైచోన్ది ఇతుతన్నై, ౩ “మహాత్మానస్తుమాంపార్థ” ఇత్యాదియలుమ్, ౪ “ఆనురీయోనిమాసన్నా” ఇత్యాదియలుమ్విస్తరు, ౫ “మాకుచస్యంపదం దైవీ మభిజాతోపిపాజ్జవ” ఎత్తు పరివారిప్పకుమ్ శెయితాక్” ఎత్తురులిచ్చెయవర్. ఇతుక్కు - “మలుకల్ శెయ్యుమ్” ఎత్తుతుక్కు. “ఇతి శ్చేయినై యశ్చమెన్నుళ్ళుమ్” ఎత్తు ఎహిమ్మపైక్కటాక్షిత్తురులిచ్చెయెత్తి తార్ (తక్ సౌలభ్యత్రైయిత్యాది). వివరణమ్ (ఎలియమిత్యాది). (శొన్నీరాక్) ఎత్తువనరమ్, “సరశిద్ధమతాపురుతే - ఉక్ దైవ యున్నై యుళ్ళుమ్” ఎత్తునీర్ శొన్దుకైయారే ఎత్తుకుట్టువతు, అమ్మనాయకైత్తు - వానవర్ తానవర్ క్కెన్దు ముతవతరెయ్యాయ్ అతి యానవన - శిలువతితువెన్దు తొడక్కి మలుకల్ శెయ్యు మెన్దన్దుయమ్.

అ-అ-వి (నెచ్చెన్దుడెయ) ఎత్తు వాక్యననరమ్ (నామభిసన్నిపజ్జీసపడియే) ఎత్తు వాక్యమనుసద్ధిక్కుల్కొన్నీతు. ప్ర-తీ. జితవ్రాయమ్, “దేవానాం దాన వానామ్ సామన్యమధివైతమ్ ! సర్వదావరణదన్దన్దు ప్రభావిరణంతవ.” తాత్పర్యమ్ - ఓ! శ్రీయఃపతి! దేవాదులకుమ్ (దైవీశివోనుట కళకన్యమైన పరత్వసౌలభ్యములుగల నరసింహుడైనై నీవు స్వరూ పాను రూపముగ నీవానుడైనై నాకుగూడ దుర్లుభుడైనై యయ్యెదవోయని నాచునన్ను క్రమింయియన్నది. “మహాత్మానస్తుమాంపార్థదేవీం ప్రకృతిమాశ్రితాః । భజన్త్యనన్యమనసోభాత్యా భూతాదినన్యయమ్ ! ఆనురీయోనిమాసన్నా మూఢాజన్మనిజన్మని । మానుప్రాప్యతికాన్తేయ తతోయాన్త్యనమంగతిమ్” ఎత్తువరెయిల్ అడ్రయవకైయానిల్ శివాహరిక్కుప్పట్టుమా. గౌజి-హి-అ. ఆగ్ని-గీ-౬-౬. ౩గ్ని-గీ-౯-౧౩. ౪॥ గ్ని-గీ-౧౬-౫.

మూ.—అరియాయవమానై యమరర్పిరానై | పెరియనై ప్పిరనునై ముప్పడై త్తానై |

వరివాళరవివనై ప్పళ్ళికొళ్ళిక్కిన్ | కరియాన్గల్ కాణక్కరుతుజ్జరుత్తే || ౫||

ఆ.— (అరియాయ) శున్నుడైయవేషీతవాశెన్నిల్ ; అణ్ణాధిపతియాన బ్రహ్మపుక్కుమ కారణభూతవాడైయారే సచ్చేత్వర నాన్, అయ్యిఱుమమరర్ కళితపరియాయ్, సకలజనమనోసయనహరి చవ్యసౌందర్యవిశిష్టనాయ్, ఆశ్రితర్ కాన్త దానమ్బుణ్ణైక్కాక త్తిరుప్పొడలితేవస్తుకణ్ణిళర్ న్దరకుటిఱ కరియాన్గల్ కాణవాడైప్పదానిఱు మెన్నెణ్ణెన్జిఱార్ ౫.

అన్య.—అరియాయ అమ్మనై అమరర్ (౩) పిరానై పెరియనై ముక్ (౬) పిరమనై వడైత్తానై వరి (౯) వాళ్ అరవివనై పళ్ళికొళ్ళిక్కిన్ (౧౨) కరియాన్ కల్గల్ కాణ (౧౫) కరుత్తు కరుతుమ్. (౧౭)

విన్న.—అన వర్ణమ్, కారణత్వాదిగుణయోగ త్తైయడైయనాన పున్నిరువడికల్ కాణవేణుమెట్టు ఎన్నుడైయ నెఱ్ఱానతు నినై గుణాన్గల్ త్తెన్జిఱార్.

విరోధినిరసనశీలునాన, స్వామియాయ్, నిరస్తనమ ప్రవరోధికళాన సూరికళుక్కు, (౩) భోగప్రదనాయ్, అవర్ కళాలమ్ పరిచ్చే పునునవిక్కుచొణ్ణాత పెరున్నెయెయ్యుడైయనాయ్, ముముక్షుసిన్పత్తైయారేజగ త్తెన్పిక్కిత్తుక్కు ముట్టడవే, (౬) బ్రహ్మనై, శుత్పదిత్తవ నాయ్, శుత్పన్నజగ ప్రతుణ్ణారమక వరియెయ్యమ్, (౬) విలియెయ్యుడైత్తాన, తిరువరవడైయిలే, పళ్ళికొణ్ణరకుటిఱ, (౧౨) పదుక్కుక్కు, పరభాగనాన త్యామవిదిగనా త్తైయడైయవనై, తిరువడికళితే, కాణవేణుమెట్టు, (౧౫) ముద్దియానతు, నినైయానిష్టతు. (౧౭) కరి యానై గుణాఱుదిగ్గళుమ్ వేల్ మునై యెఱ్ఱిక్కిడక్కిఱుతు కరియాన్గల్ యెట్టుమ్ పాళణ్ణొల్లవర్ ౫.

అరమ.—విరోధినిరసనశీలుడైన స్వామియై నిత్యసూరలకు (౩) ఉపకారకుడై అపరిచ్చిన్నుడై మునుపు (౬) బ్రహ్మను సృజించి పాడై సౌందర్యమును (౯) తేజస్సునుగల ఆదిశేషుడెడెడిపడకమీద పవ్యించిన (౧౨) కాన్తవిదిగనానియొక్క శ్రీపాదములను సేవించు చుండునది (౧౫) బుద్ధి తలచుచున్నది. (౧౭)

ఈ—అణ్ణామ్బుట్టు. నామెరియోమాన కోటియిలేయన్తోడిమక్కుప్పేలు కై పుక్కున్దిరక్కు నీరిజ్జకపడుటిఱ తేన్నన్దు; ఎన్నెణ్ణికాణ్ణయిలే త్పరియానిష్టత్తెన్జిఱార్.

(అమ్మనై) సచ్చేత్వరనై. (అమరర్పిరానై) నిత్యసూరికళుక్కు తన్నైక్కాట్టిక్కొడు త్తనుభవిప్పిక్కు ముపకారిక్కిన్. (పెరియనై) అవర్ కళుడైయ స్వరూపస్థిత్యాదికల్ తన్నధీననాయ్, తన్నైయవర్ కళాల్ పరి చ్చేదిక్కున్పొలవనై. (పిరమనై ముప్పడై త్తానై) చతుర్ముఖునుక్కు జనకనాయళ్ళవనై. అరియాయ వెన్దు - త్తెన్జే న్నూన్దను. ప్పప్పుమానజగ త్తిలే, ఆశ్రితార్థమాకనవప్రతిజ్ఞానమకాల త్తిలే తన్నైయభీయమాతీనదనతరి త్తవనై. (వరివాళరవు) ఆశ్రితార్థుత్తత్తుకై యన్తిక్కే. తత్పంక్షేష స్వభావనాయళ్ళవనై. (వరివాళరవు) వరియెయ్యుమొళి

తీ.ఆ|| అణ్ణామ్బుట్టు (అరియాయవిత్వాది). “అరియాయ” ఎన్దైయమ్, “కాణక్కరుతుమ్ కరుత్తు” ఎన్దైయమ్ కటాక్షిత సతాదిన్ (నామెరియోమానవిత్వాది).

కరుత్తు - నెఱ్ఱు. కీడేనాట్టువత్తెన్తు - “పిరమనై ముప్పడైత్తానై” ఎన్దైయమ్ ప్పిత్తాదు మాట్టువత్తెన్దపడి. “అరియాయ” ఎన్దై విశేషమత్తుక్కుర్థమ్ (స్వప్రమాన విత్వాది). (ప్రతిజ్ఞానమకాల త్తిలే) ఎన్దవిడత్తిలే - ౧: ప్రహ్లాదంసకలామత్తుయథారక్షితవాశి పారి; తథా రక్షతియ స్వస్యకృణోతివరితంసదా” ఎన్దై ప్రసాదిస్తర్. “అరియాయ” ఎన్దవననరమ్, “వరివాళరవివనై” ఇత్తాదిక్కు సజ్జతి (ఆశ్రితర్పిత్వాది). వరి - అవయవసౌందర్యమ్. వాళ్ - సముదాయశోభై. “అరవివనైప్పళ్ళికొళ్ళిక్కిన్ కరియాన్” ఎన్దై త్తాల్ ఫలిత్త

౯౩ తిరువాన్ మొట్టి. - ౯ - చ - ౪ - తి - మైయార్ - ౬ - చా - కరుత్తే వ్యాఖ్యానభట్.

ఈ.-మైయు ముడై యవరవు. వరి. అల్లకు. (కరియాణ్) వెళు త్తెరునిజ్జెయ్ యెతిరువనపాన్ వైన్లే ఒరుకాళ మేమును శాన్దాన్దాన్దే యాయ్ బు క్కణ్ణళన్ దరుళువతు. (కాణక్కరుమ్మేరు త్తే) కాన్దై లేత్తెరియాన్ దిన్ తెళుమనన్సు. పడుక్కెల్లక్క పరభాగమానవడివుమ్, అతుక్కు పరభాగమాన తిరువడికళుమ్ ఇత్తైయాయ్ బు కాణవాన్దై ప్పడుకీజతు. ౫౩.

జీ - అ భావమ్ (వెళు త్తెరునిజ్జెయ్, కరియాణ్) ఎన్దైక్కటాత్తు (పడుక్కెల్లక్క). అతుక్కు - వడివుక్కు. కరిమాన్దైయమ్ క్కులైయమ్ కాణ కరుత్తు - కరుత్తుమెన్దైయమాతల్; అన్బిళ్ళై అన్దానాయ్, అనురరీపరానాయ్ పెరియ నాయ్ పీరువనై ముకపడైత్తానాయ్ - అరియానాయ్ వరివాళిరవిన్దెప్పళి కొళిన్దె కరియాన్దైయమ్ క్కులైక్కాణ - కరుత్తు - కరుత్తు మెన్దైయమాతల్; ఇన్దయోజనైయల్, ద్వితీయై నాక్కాలక్కార్వన్.

తాత్పర్యము.-ఓ! శ్రియావతి! ఆశ్రితిదురితహరుడైన నిత్యసూరిసేవ్యుడైన బ్రహ్మకుమరంద్రమై శేషశాయియై గొప్పనుహితుగలవాఁ డైన యాశ్రితులకర్తవ్యమగుభుండైన నిన్ను సేవింపనామవన్సు మిక్కిలి త్వరించుచున్నది. ౫౪.

మూ.-కరుత్తేయన్దైక్కాణక్కరుత్తి, ఎన్దైక్కాణ్. త్తిరుతాన్ విరు త్తినన్ శేవర్ కక్కెల్లామ్.

విరుతాన్ విళిళ్ళున్దుడన్ వోత్తిరియరుర! త్తిరుత్తాన్, ఉన్దైయన్దుళ్ళు మెన్దుళ్ళు ముకన్దే. ౬౩.

అ.- (కరుత్తే) ఇన్దైవాన్దైక్కాణవిచ్చిత్తుమళివిల్, తిరునాట్టిలిరుక్కున్దుడియే వన్దైన్దైజ్జిలే పురున్దళిన్దవున్దై యెన్దై. ఇన్దన్ద భుజియాన్ది తెన్దెజార్. ౬౪.

అన్య.- కరుత్తే ఉన్దై కాణ (3) కరుతి ఎన్దైజ్జుత్తు ఇరుత్తాక (౬) ఇరుత్తినన్ శేవర్ కక్కెల్లామ్ విరుత్తా (౯) విళి. కున్దన్ద కోతి. (౧౨) ఉయరత్తు ఒరుత్తా ఎన్ (౧౫) ఉళ్ళమ్ ఉన్దై ఉకన్దు (౧౮) ఉళ్ళమ్ (౧౯)

పన్నీ.- అన్దరమ్, నాణ్ మొరళి త్తవడియే, పరుమనదలయనాయ్ సూరిసేవ్య నాన్ వున్దై యెన్దైజ్జున్దతు కడ్డన్ద వియో నిన్ద తెన్దెజార్.

నాణ్ తళరాతరడియెన్దకు. బలకరనాక్ కొన్దైన్దెజ్జువలియాననన్! ఉన్దైక్కణ్డెయ్ విక్కువేలుమెన్దు, (3) మమోరళిత్తు, ఎన్దై జ్జుకుళ్ళి, ఎన్దున్దిరాతపడి, (౬) ఇరు త్తిక్కొన్దేజ్. సూరికళుక్కెల్లామ్, మాప్పానశేషియాయ్, (౯) ఉజ్జవిలమాన్, ప్రత్తెయైయన్దు జ్జెత్తాయ్, శేజోమయయయ్, (౧౨) ౧ 'విశ్వత్తప్పమ్మే' ఎన్దునోన్దై త్తరమాన్దరమవన్దై, అద్వితీయనాయ్ రుక్కు-మనన్! ఎన్దు, దైయ, (౧౫) ఆన్దకరణమాన్దకు, నిరలిళయప్రావ్యభూత నాన్ వున్దై, అత్తిన్దైశేమవిళిప్పమాన్దక్కొన్దై, (౧౮) అకనాయ్ లే యన్దున్ద వియాన్దత్తు. (౧౯) ౬౫.

అర్థము.- మమోరళియన్దువాడా! నిన్ను సేవింప (3) ఆశించి నాక్కాదయమన్దు సీరముగా (౬) స్థాపించితిని. నిత్యసూరు లందరికిని గొప్పవాడా! ప్రకాశించుచున్నదై కాన్దిగలదై శేజోమయమై (౧౨) ఉన్దైశనున్దున్దై నెన్దరమనదమన్దున్దేవేషియన్దు అద్వితీయవాడా! నాయ్ క్కు (౧౫) మనస్సు నిన్ను సన్దోషించి (౧౮) భాగించును. (౧౯) ౬౬.

ఈ.-అణ్మామ్బట్టు. కాణవాన్దై ప్పట్టి వళివిలే అవన్లేయన్దై య తిరువుళ్ళ త్తిరిలే పురున్దరుళ, తముడై య నెజ్జుకన్దనుభివిక్కి అవడియై యరురళిచ్చెయ్ జేజార్.

జీ-అ॥ అణ్మామ్బట్టు (కరుత్తేయత్తిరి). 'ఎన్దైజ్జుత్తిరుత్తాకవిరు త్తినన్ - ఉన్దైయన్దుళ్ళు మెన్దుళ్ళు ముకన్దే' ఎన్దైక్కటాత్తు వతార్తై (కాణవాన్దై ప్పట్టివిత్తిరి). ౬౭.

శు.-(కరుణేయమై క్షాణక్కరుతి) ఎనకుమినుకానవునై క్షాణవాతై పృథ్వీశవిలేముకజ్జాట్టినాయ్.
ఇన్ద్రపయతై లక్ష్మిక్కరుచియేయమైయమైన్. (కణేయమై క్షాణక్కరుతి) ఎవ్తార్ క్షిప్రః ; (కరుణే
యమై క్షాణక్కరుతి) ఎవ్తార్ క్షిప్రః. అనుపవత్తిమై క్షాణ అగ్ధావత్తిమా లేకవత్తిత్తల్, అనుమానతా లేకవత్తియమై పృథ్వీ
తల్ శేయ్యువ్వనవునై నాయ్ తల్ క్షిప్రః వేమమై మనూరధిక్కితార్. ఇవర్ క్షు క్షాణ్ణరుత్తు మననాయ్. బు.
(ఎన్నె ఇత్తిరుత్తాకవిరుత్తిన్) * మఱుకల్ శేయితనెట్టే, * మఱుకలిశిక్వనై పరమపత్తిలే యిరుక్కుమావ్వులే
యిరుత్తిన్. ఇవర్ పక్కలి శైవువేల్ బిలోమ్, ఎవ్తార్ క్షిప్రః ఇత్తనై యైవువేల్ బిలోమ్ పిన్నెత్తిక్క
తనై ప్తామై పోకానితే. ౧ (ఎందీమాశరదోనేకా స్తయాసార్థమనిచ్చి-౨ ఇవానత్తానిమి సామిత్ర సార్థమితేన
పక్షిణా) ఇయర్ క్షాణ్ణిత్తిలే పక్షి వేమమై నిన్నెత్తిన్. ననువిలామిచ్చిక్కు (ప్రియశ్చయ్యే వేణ్ణై యాతే
యతు శేయ్యువేల్ బిలోమ్, ఇని ఇవర్ శిఖిక్కిలే దూకిలమ్ వక్షిక్కు ప్తానిమ్మనై. అచ్చిక్కు, (ఇవ్తార్)
మిలభివమే క్షిప్రైక్కులుశ్చేన్నుతల్. (తేవర్ క్షాణ్ణమిచ్చిక్కు) “ఇనియవ్వునై” ఎన్నె మ్మియుయర్ నవర్
కళుక్కు. మవ్వురకానవనే! తలై మక్ నైయమ్ తలై మక్ నైయమ్ “క్షిప్రమమ్ క్షిప్రియమ్” ఎన్నె త్తిమిర్ శొల్ల
క్షాణ్ణనర్ కళితే. అవ్తై యమ్మిరే! మలర్ క్షిప్రైక్కు” ఎవ్తార్ కళితే. (నిశ్చయమిచ్చి) ౪ “అభయదః పాదప్రై

౧౯-౧౩౩ కరువు-మడుగు. "కరువు" ఎత్తు-మడుగుకొట్టినపుడు-మచలక్షణవారే, "ఎత్తవారకవిరుద్ధి" "ఎత్తుతెగుటాకొట్టు
 (మడుగుకొట్టినాడు) ఎత్తివారాలే. "అత్యున్నతవలెమడుగుకొట్టినాడు" ఎత్తవార ఫలితము (ఇదిపయత్రయత్యాది). అజానాక క్షిప్ర
 మున్నెత్తు పుట్టవలెకొల నెనెను, అమన దైయజ్ఞానక క్షిప్రవేగమును పర్యావేషము మిడన్గొన వలెనైనయేతార (క్షేమత్యాదివాక్య
 ద్యమిద్య"లే) (కొత్తే నున్న క్రాంతిగ్రుమియేతారే) ఎన్నవననను, (ఇవలక్షణము కరువునవనానయే) ఎన్నవయెత్తు
 కొన్నెనెను జ్ఞానక క్షిప్రము చావనాయగ్గి యైనవడే. ద్యవననను - కక్షణముకరువునననాయగ్గి-కణము" ఎన్నలకేకవాతె. "కొత్తే
 "కొన్నెను" "గ్రుమి" ఎన్నయక - మడుగునననానవలెనె క్రాంతివాత్యవలెకొట్టెను మిడన్గొనముత్యత్యెతార (అనవలయెయి

[illegible]

అ.వి.సి. || ప్రకరణం || ఎన్నికల వివరాలు - ఛాన్సెల్.

ఈ.—జ్యోతిర్విప్లవే! ఎన్నిపడియే ఎప్పడు మొక్క విశ్వానిబ్బతాయ్, నిరవధికతేజోరూపమా యిరుక్కిఱ పరమపద త్రితే యొడ్డునగులి యిరుక్కిఱ వదిలితియనే! ప్రకార త్రితేయతే నానాత్వమున్నతు; ప్రకారయొరుననేయితే. (ఉన్నైయిత్తాది) కడక్కెన ముక్కజ్జటిన వున్నై క్కణ్ణికలజ్జిన వొన్నెజ్జముక్కనే యనుభవియానినతు. (తేవర్ కత్తెల్లామ్ విరుత్తా విశ్వామశుడర్ చోత్రియుయరత్తొరుత్తా) ఎప్పు శొలుకిఱివిప్పిశేవణజ్జకుక్కు క్కురుత్తు = సేలూనార్ క్కుమ్ మేలాయ్ పరమపద త్రితే యొడ్డునగులియరున్దు అవర్ కళై యనుభవిప్పిక్కుమావ్వు తేలన్నై యనుభవిప్పిక్కు వనుభవి త్తవెన్నెజ్జమ్ ప్రితమాశానిన్దు తెన్నై.

తి-అ. ఇన్ద్రబ్రహ్మలోకాదిగుక్మెల్లామ్ మేలాయిరుక్కిఱ వైకుంఠరూపమానయోరొరుజ్యోతిస్సు విశ్వానిన్దు నున్నై వ్రక్కునిక్కిఱిప్పడియర్థమ్ వివక్షితమ్. భాగ్యుత్తిరే, జ్యోతిశ్శబ్దవిద్విష్టమ్ - పరబ్రహ్మమైనదమ్. 'విశ్వామ్' ఎన్ద్రవ్రహ్మాంమ్ (ఎప్పొరు మొక్క-వెన్నెతు). 'యరత్తొరుత్తా' ఎన్దు - మిమ్మిన్ద్రబ్రహ్మయ్, (నిరవధికతేజోరూపమాయ్) ఎన్నిఱతు. ఒరువనోళ్ళకు, నిత్యరూపికిలై యొవెన్న (ప్రకార త్రితేయితాది). ఎన్నుళ్ళమ్ - ఉన్నై - ఉకన్దే - ఉళ్ళుమెన్దన్దయమ్.

ప్ర-తి.—అజ్మామ్బు (కరుత్తేయతాది) (ఇరుత్తాకవిరుత్తికే) ఆయోధ్యాకాణ్డే చిత్రమాపేసీతాం ప్రతిరామః. 'యదీహా శరదోనేకాః క్షయోసార్థమనిన్దితే | లక్ష్మణేనచవత్స్యా మివమాంశోకః ప్రథత్యుత్తిః'—అరణ్యకాణ్డే వల్లవన్ద్యామ్, 'అనింపున్ద మిదం మేధ్య మిదంబంబుగ్గుగ్గజమ్ | ఇవచత్స్యా మిసామిత్రేసార్థమే తేనవక్షిణా'.

[తి. మొ-౧౬-౨]. పార్ వణ్ణుమడవడైపనిక న్నానులర్ క్కిమ్బుత్తి | నీర్ వణ్ణువ్వాన్దక త్తిలిరుక్మైయై మున్ది నైదవనూర్ !

కార్ వణ్ణుమతునున్నీర్ గుడన్ దై తలశయన్ | నూరెణ్ణునెణ్ణుదెయార్ పరమైయార్ శావై ||

తాత్పర్యము.—నిత్యరూపి నిర్వాహకుడైన తేజోమయమైన పరమపదమందువేంచేసియున్న జ్ఞానకైంపణ్ణుడైన ఓ! శ్యామీ! నిన్ను నానునమ్మలై స్థిరమగానుండునీ యనుభవించును ఆనన్దించుచున్నాను.

మూ.—ఉకన్దేయన్నై యుక్కుమెన్నుళ్ళ త్తకమ్బా | లకన్దానమర్ న్దేయడజ్జొడ్డవమలా |

మిరున్దానవక మారన్దకలమిరుకూఱా | నకన్దాయ్, నరశిజ్జమతాయపురువే ||

ఆ.—(ఉకన్దే) ఎన్నుళ్ళై పుక్కునరుళివపున్నుక్కుయమ్ తెయలైయమ్ మెన్నెజ్జుకన్దొన్దానసన్దిక్కు, ఇతుకారణమాక నీమిక్కున్దు ప్రితనాయ్, ఉన్నై క్కాణ్డెపైతామెయారే కలజ్జిన నెన్నెజ్జు తెలియున్దు యెన్నెజ్జై యెట్లైన్దు మిడమాక క్కొన్డొళి నా యెన్దొరే.

అన్య.—అకన్దా అనుర్ న్దు ఇదజ్జొడ్డ (౩) ఆమలా మిక్కు తానవక (౬) నూర్వ అకలమ్ ఇరుమాణా (౯) నకమ్ తాయ్ నరశిజ్జమతాయ (౧౨) ఉరువే ఎన్నుళ్ళై అకమ్బా (౧౫) ఉన్నై ఉకన్దే ఉళ్ళుమ్. (౧౮)

వన్నీ.—ఆనన్దమ్, పృథ్వీనాయ్ క్కొన్డెన్నెజ్జితే యిరున్దవిరోధినిసరళిలనానవున్న యెన్నుక వాయుకదనభవియానిన్దు తెన్దొరే.

అకనాయరే, పారున్ది ఇదజ్జొడ్డ, (౩) అతుతానే ప్రయోజనమాక విరున్ద ఉజ్జ్వలస్వభావనాయ్, ద్రవలమాన దుర్బలజ్జేయట్టి త్తిరున్దమెక్కు మాచకమెన్నులామ్బడి పరబలభజలజ్జలతామెక్కు, ఆసురవానహిరణ్యమడైయ, (౬) నూర్ వత్తిరే, తెలియజ్జిన్దు త్తై, ఇరుమాణామిదయాక, (౯) నళ్ళుత్తై, త్తావున్దుడివజ్జిన, నరసింహమాన, (౧౨) రూప తెయొడైయననే! ఎన్నుళ్ళై అకనాయనతు, (౧౫) ఉన్నై, ఉకన్దే, అనుభవియానిన్దుతు. (౧౮)

అర్థము.—లోపల అనుభయండి విశాలమగా వేంచేసియున్న (౩) ఉజ్జ్వలఁడా ! మిక్కిలిబలిష్ఠుడైన (హిరణ్య) అనుభవియుక్కు (౬) వక్రస్థలమందున్న ప్రదేశమున బద్ధలగునట్లు (౯) నళ్ళుమలను స్ఫురింపఁజేసిన నరసింహమైన (౧౨) రూపముగలవాఁడా ! నాన్యాయ మయొక్క ఆద్రఃప్రదేశము (౧౫) నిన్ను సన్దేషించి ధ్యానించును. (౧౭)

ఈ. - ఏమామ్బట్టు. తూణిశేతోన్ద్రీ ప్రహ్లాదనుడైయ వా రియైత్తీర్ తావోలే తన్నా రియైత్తీర్ తపడియై యనుసన్ని తేతుకిఱార్.

(ఉకన్డేయైచ్చైయమ్మమ్) పిరన్దుక్కేతొన్డే తలైక్కట్టుముకప్పన్కిక్కే, ఏకరూపమాక వున్నైయనుభవి క్కుమ్మడి. (ఎన్నుళ్ళత్తు) * ఎన్జొన్డొగిన్దెయైత్తై తాన వెన్నుళ్ళత్తు. (అకమ్బులకన్డా) ఉళ్ళుక్కుమ్మళ్ళే. ౧ “ఉళ్ళు భావి” ఎన్నుమ్మడియే కిమర్ పిళ్ళన్దవిడమెజుమ్ మఱుననైయమ్మడి. (అమర్ నే) తన్నేతాకనత్తలినివేశత్తైప్పణ్ణి. (ఇహన్డొ) అనకాశముళ్ళ విడమెజుమ్ తానేయామ్మడినితైన్ద. (అమలా) ఇవిరుప్పక్కవ్వకొరు సయోజన తై క్కణికి తిన్దెక్కి, ఒరుపేతువైచ్చుదీయియన్దెయిరుక్క. “ఎన్జొన్డొగిన్దెయై తాయ్” ఎన్దలై సాధనమాక నిన్దై త్తియన్కిఱిల్. (మిమన్దానక) ప్రాతికూల్య తిలోరళివిల్ నిలాతదానక. తన్నైయైత్తేయైత్తే యన్దిక్కి, తన్ను యన్దిత్తై యిళి నలిగనక; అఁజ్జానీతావ్తైవ’ ఎన్నక్కడవతిఱే. (మార్వకమిరుకూడానకన్దాయ్) అకన్డమాన్దానతు ఇరన్దుకూడామ్మడివన్దనల్ల నఖత్తైయైడైయవనీ! నకత్తాయై నిజనల్లోన్ద్రై మెన్దొన్ద్రాక్కి క్కిడక్కిఱుట. (నరళి జ్జనుతాయపురనే) 3 “నరైకరూపరూపాయ” ఎన్దిఱవిగ్రహ తైయే! ఇప్పడికొళ్ళతు; ఇరన్దువడినెక్కిళ్ళువతే! ఇత్తోళిల్లి త్తయైత్తే న్నిన్దీల్; ఆళితరుడైయ ప్రతిజ్ఞానమయ త్తిలేవన్దత్తోన్ద్రుమవనాకై యాతే, నూణిశేతోన్ద్రీ నావోలేవన్దత్తోన్ద్రీ, హృదయావకాశముళ్ళవిడమెజుమ్ పుకున్దు, కమర్ విళ్ళన్దవిడమెజుమ్మిసీర్ పాయ్ మ్మనూవోలే, నిరమ్మ వెన్నై యనుసన్నితానెన్జొన్డ్రార్.

ఈ. - ఏమామ్బట్టు (ఉకన్డేయైత్తై). “ఇరుకూడానకన్దాయ్ నరళిజ్జనుతాయపురనే” ఎన్దలై క్కటాక్కి తవతార్కై (తూణిలే యైత్తొగి).

ఏవకారాన్దమ్ (పిరిన్దిత్యాది). వివరణమ్ (కమ్మళావియైత్తాది). “అమలా” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (ఇవిరుప్ప క్కి - త్యాది). ప్రహ్లాదనుడైయ వుమ్, నిన్దేతుకమాకపుమిరుక్కై - అమలత్తవచనత్తేపడి. “ఒరుపేతువైచ్చుదీయిన్దెక్కి” ఎన్దిఱిఱే. “ఎన్జొన్డొగిన్దెయై తాయ్” ఎన్దతుసాధనమన్దో వెన్న (ఎన్జొన్డొగిన్దెయై తాది). మిమన్దెయైత్తైయైచ్చ (ప్రాతికూల్య తి లిత్తాది). ఏకన్దవర ఱమ్ (త్తన్నైయైత్తాది). తానక - దానక. ప్రహ్లాదనుయిర్చిలైయోవెన్న (జ్ఞానీత్యాది). “ఉదారాన్దవన్దైవైత్తే జ్ఞానీత్యాదైవ మేనుతమ్” ఇళిగిఱాయ్. నకత్తైయైన్దెయవన్దై కాట్టుమెన్న (నకత్తైయైన్దిఱ విత్తాది). హర్షభావమ్ (హర్షరూపేత్తాది). “నరైకరూపరూపాయవన్దైవైత్తే” ఇతి శ్రిష్టపురాణే. “నరళిజ్జను” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (ఇరన్దిత్యాది). హృదయావకాశముళ్ళవిడమెజుమ్ (ఇత్తాదిత్తాది). ఇత్తాదైవతు - ఇప్పట్టాలెన్దపడి. మిమన్దాననెన్ద తొడగి, ఉరువే-ఉకన్డేయైచ్చై యమ్మమ్మడియెన్నుళ్ళ తకమ్మలెన్దగొడగి, ఏత్తుకిఱారిత్యయి.

ప్ర. ౨. - భగవదీతాయమ్ “ఉదారాన్దవన్దైవైత్తే జ్ఞానీత్యాదైవమేనుతమ్ అతిశయిన్దైవైత్తాయ్ వానత్తమాంగతిమ్.” - - - - - శ్రీవిష్ణుపురాణే. “అవికారాయత్తదాయ నిత్యాయవరమాత్మనే! సరైకరూపరూపాయ విన్దకేసర్వజిన్దైవే.” 2|| మఱవాళమునికళ తిరువడిక శేకరణమ్.

తాత్పర్యము - అతిప్రబలవిరోధియైన హిరణ్యనురుని తననఖయలచే జీల్చిననరసింహరూపియైన ఓ! నానా! అతిశయలభుడైన నీవు నాహృదయమందంతట వ్యాపించి కేంచేసియుండి నన్నానన్దింపించుచున్నావు.

౧౦౦ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ర - తి - మైయార్ - ర - ప - ఉరువాకియ వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.-ఉరువాకియవాఱుశమయజ్ఞప్రేల్లామ్ | పారువాకినివాననెల్లాప్పొరుల్కుమ్ |

అరువాకియవాతియైత్తేవర్కప్రేల్లామ్ | కరువాకియకణ్డనై క్కణ్డొణ్డేనే ||

౮॥

౪.- (ఉరువాకియ) వేదబ్రాహ్మణ పట్టుమయజ్ఞలిత్ నాకపుకాతడడవరిత్తు, సర్వాత్మభూతనానతనై యెనక్కుక్కాట్టి యరుళినవనై, నాక కాణప్రమపెత్తే న్నెన్జిఱార్.

౯.

అన్య.- ఉరువాకియ అఱుశమయజ్ఞప్రేల్లామ్ పారువాకి (౩)నిష్ఠానవక్ ఎల్లాప్పొరుల్కుమ్ అరువాకియ (౭) ఆత్మియ తేవర్కప్రేల్లామ్ కరువాకియ (౯) కణ్డనై కణ్డొణ్డేనే (౧౦).

—

పన్న.- అనన్తరమ్, సర్వాత్మరాత్తావాయ్, సర్వకారణభూతనాయ్, సర్వసులభనాన పునై క్కాణప్పెత్తే న్నెన్జిఱార్.

ఆపాతప్రతితియి లాన్ఱుపోలే యరుక్కక్కడవతాన, చార్వకపాద్యుత్తవణైశేషికపాద్యుత్తపాశుపతరూపమాన బాహ్యసమయజ్ఞ కొణ్ఱుమ్, ౧. “అఱునవైచ్చుమయముపతనరునిలైయనై” ఎన్జిఱపడియే ప్రతిభటనాయ్కొణ్డొమ్, (౩) అప్రకమ్మనై నాయరుక్క-మన నాయ్, సమస్తపదార్థభుక్తుమ్, అన్తరాత్తావాయ్కొణ్డొమ్, (౭) ప్రధాననాయ్, బ్రహ్మదేవర్కపక్కడజ్ఞ, కారణభూతనాయ్, (౯) ఆశ్రితతత్వకారణమాక కృష్ణనాయపతరిత్తవనై, క్కణ్డనైవవిక్కుప్పెత్తే న్నెన్జిఱార్. (౧౦) పారు - ఎతిర్.

౧౦.

అర్చమ.- (పరిశీలనపూర్వకు) ఒకకాస్త్రిమపలెనున్న జైనపాద్యాదివజ్జితములచేతను ఆవిచారముగా (౩) కిన్నవాడును సమస్త వస్తువులకును అంతరాత్తయైన (౭) ప్రధానాడును దేవతలందరికిని కారణభూతుడైన (౯) శ్రీకృష్ణుని నేమిచితిని (౧౦).

౧౧.

ఈ.- ఎల్లామ్మాట్టు. సకలపదార్థభుక్తుమ్ మన్తరాత్తావాయ్, బ్రహ్మాదికకుక్కుక్కారణభూతనానవనై క్కాణప్పెత్తే న్నెన్జిఱాయరాకిఱార్.

(ఉరువాకియవాఱుశమయజ్ఞప్రేల్లామ్) ఆపాతప్రతితియిలాన్ఱు పోలేయియక్క, శిలవల్తై విధిపుత్తు, శిల వల్తై సపేధిపుత్తు, నిషిద్ధపరిహరత్తై చొల్లువతాయ్కొణ్డొపదేళిప్పారుమ్ కేట్టారుమాయ్ప్పొరుళిఱ బాహ్య సమయజ్ఞప్రేల్లావల్తై న్నెన్జిఱాయ్, (పారువాకినివానవక్). పారువెన్ఱు - తణ్డై. అవల్తై న్నెన్జిఱాయ్ తనై యిల్లై శైయ్యప్రేల్లాత పడి అప్రతిపాతనాయ్నిన్ఱా. (ఎల్లాప్పొరుల్కుమ్ మరువాకియవాతియై) సకలపదార్థభుక్తుమ్ మన్తరాత్తావాయ్ నియామకత్వత్తై ప్రధాననూమానవనై. (తేవర్కప్రేల్లామ్ కరువాకియ) బ్రహ్మాదిదేవర్కపక్కొణ్డొమ్ కారణ భూతనాయ్కొణ్డొమ్. (కణ్డనై) కార్యజ్ఞలితే యెనుక్కుక్కాత్తా కార్యమానవనై. (కణ్డొణ్డేనే) అవతారతుమ్మి- ప్పిత్తాడరాయరుక్కు (కణ్డొణ్డేనే) ఎన్జిఱారిఱై; ప్రేమార్ద్రచిత్తై క్కెన్ఱు జ్ఞానాలమ్, అవతార సమకాల త్రిలుపే

జే.అ || ఎల్లామ్మాట్టు (ఉరువాకియవిత్తాది). “ఎల్లాప్పొరుల్కుమ్ మరువాకియ - తేవర్కప్రేల్లామ్ కరువాకియ కణ్డనై క్కొణ్డొమ్ కణ్డే” ఎన్ఱు పదజ్ఞైక్కొట్టాత్తై తనతారికై (సకలపదార్థభుక్తుమ్ విత్తాది).

“ఉరువాకియవాఱుశమయజ్ఞప్రేల్లామ్” అఱుశితయైయరుక్కొణ్డొమ్ వాఱు శమయజ్ఞప్రేల్లావల్తై యిక్కు మెన్ఱుత్తార్థవక్. ఆపాద్యుత్త వ్యాప్తిఱ సమయజ్ఞైక్కొణ్డేత్తెన్ఱు (ఆపాతేత్తాది). ఉరువాకియ - ఆపాతప్రతితియిలాన్ఱుపోలే యరుక్కొణ్డొమ్ వేన్ఱు శ్రద్ధాభూతనాయ్కొణ్డొమ్ - తణ్డేయాయ్నిన్ఱా. ప్రతిభటనెన్ఱు. “తణ్డే” ఎన్ఱుత్తార్థభూతమ్ (అవల్తైనిత్తాది). ఆప్రతిపాతనాయ్ నిత్తైయాయ్ - దృఢప్రమాణసిద్ధనాయ్నిన్ఱా. మేలే “ఉరువాకియ” ఎన్ఱు - కారణత్వప్రేల్లావల్తై, “అఱున్ఱు” ఎన్ఱు - ప్రధాననైచ్చుమయము. కరువెన్ఱు - గర్భనాయ్, అత్తారే - కారణత్వప్రేల్లావల్తై. కారణత్వమేయలిత్ సౌలభ్యమిలైయారెన్ఱు (కార్యజ్ఞలితేయత్తాది). ఒన్ఱుక్కు-మనదేవర్కక్కు- (కణ్డొణ్డేనేనిన్జిఱారిఱై) ఎన్ఱువనన్తరమ్, ఇత్తుక్కు-క్కరుత్తెన్ఱునిన్జిఱార్ ఎన్ఱుకొట్టావత్తు,

(-౨౬-) తిరువాయ్మొళి. - ౯ - ప - ౪ - తి - మైయూర్ - ౪ - పా - కణ్ణకొణ్ణు వ్యాఖ్యానజ్యో. ౧౦౧

ఈ.-కాణప్రెణ్ణాతుశిశుపాలాదికభుక్తు. బాహ్యసమయజ్ఞభాలవిచాల్యనాయ, నర్వాస్తగ్రాతావాన్మోక్షసంధ్యసయ నావాయ్ బ్రహ్మాదికభుక్తు ముత్పాదకనాయకున్వైత్తు ఆశ్రితమలభనానవన్వైత్తు కాణప్రెణ్ణా నెన్దితార్. ౮.
జీ-అ॥ పాప్తెనిగమక్కితార్ (బాహ్యత్వాది). ౮.

అ-అ-వి ॥ ఆకర్మవర్జనానారా, కర్మనశ్వరోదుసజాతీయవాయ్, ఆప్రాకృతవివృ సంపాదతైయితరజాతీయమాక్కిన్వ పతరి ధానెన్వమ, తక్ జన్మతైయనుసనితారదైయ జన్మతైప్పక్కయనెన్వమతీకై - కాణ్ణ ఆక్రయాతే, పిత్వాడరాన తిమక్కణ్ణామమ్; సముకాలత్రిమమ్ శిశుపాలాదికకు క్కడీయక్కాడాత్తెన్దితార్. ౮.

తాత్పర్యము.-సకలవగాధములను నవ్వర్యామయై, బ్రహ్మదులకుఁ గారణభూతుఁడై వదనమై కప్రకంఠ్యుడై నవ్వమలభుఁడైన శ్రియఃపతిని నేనుసేవించితిని. ౮.

మూ.-కణ్ణకొణ్ణెనశ్శెయూరక్కలిత్తు ! పుణ్ణెవిన్వయాయనవ్మోక్షోడతత్తు !

అొణ్డొర్క్కముత్తున్వచ్చొచ్చొలై కళశొన్నేన్. అణ్డతమర్ పెరుమానడియేన్ ॥ ౯॥

అ.-కణ్ణకొణ్ణు ఇవ్వడికణ్ణరక్కణ్ణకొణ్ణు అవనయేత్తువ్మోక్షోక్షెన్దితార్. ౯.

అన్య.- ఎకాకణ్ ఇన్జె ఆర (-) కణ్ణకొణ్ణు కలిత్తు పుణ్ణ (౬) విన్వయాయన వ్మోక్షోడు అణుత్తు (౯) అణ్డత్తు అమర్ పెరుమాన్ అడియే (౧౨) అొణ్డొర్క్క అముత్తున్వచ్చొచ్చొలై (౧౩) అొన్నేన్ (౧౬). ౯.

సన్ని.-అనన్తరమ్, ఎన్నుదైయసమరూపాను రూపమాకకణ్ణనుభవితై కిరోధియన్వన్, ప్రాప్యభూతనానకణ్ణ మియత్తితే భాగవతర్ కుర్మభోగ్యనమృడి వాచికిచ్చొచ్చొ రమృణ్ణిమ్మోక్షోక్షెన్దితార్.
జ్ఞానప్రమాత్మకమాన ఎకా కణ్ణో, ఇరణ్డమమ్, ముమునితైయమ్మడి, (౩) కణ్ణకొణ్ణు, కలిత్తు, ఇన్వస్వరూపజ్ఞానమడియాక అ నానిసిన్వనాన, (౬) అణ్డొర్క్కరమమకారాచ సమసవిరోధికళియమ్, సమానమాక, పొక్క, (౯) పరమవదత్తితే, * అమర్పణు మురక్కళశివశివ మాన ప్రాప్యభూతమమ్, నిత్యవిగ్రహననాక, (౧౨) అవనడియోక్కు, * కన్దమభవిక్కులామ్మడి, శబ్దవన్వచ్చొచ్చొనమానవాచికిచ్చొచ్చొలై, (౧౪) పుణ్ణిశేక. (౧౬) ఇచ్చొచ్చొలై - మన్వత్తీల్ ప్రభువదార్థమాన స్వరూపజ్ఞానతైయమ్, మధ్య మపదార్థమాన విరోధినిన్వత్తీయమ్, చరమపదార్థమాన కైన్దర్య ప్రతిసమ్మత్తిత్తైయమ్, కైన్దర్య వృత్తివేన్వత్తైయమ్, మన్వత్తీ అత్తీర్థమాన తిచ్చియేకత్తైయమ్ జ్ఞానోక్తియైత్తు.
౯.

అన్యము.- సామయముల నివ్వన్వయ పూర్ణమగునట్లు (౩) నేవించి సంతోషించి అవాదియైయున్న కర్మములన్నింటిని సమానముగా భవించి (౯) పరమవదనందలి నిత్యభూరులకున్వచ్చొచ్చొలై శ్రియఃపతికి దానుడైనానెను (౧౨) శ్రీవైష్ణవులకు (భగవదనుభవమనెడి) అగృహ పాపముఁ జేయునట్లు శబ్దసందర్భరూపమైన తిరువాయ్మొళిని (౧౪) చెప్పితిని (౧౬). ౮.

ఈ.- బన్వతామాబ్బు. తనైయనుభవిక్కు మ్మోక్షు. అతుక్కుమేలే, శ్రీవైష్ణవకభుక్తు భోగ్యమా మృడి తిరువాయ్మొళి పాదపుమ్మోక్షోక్షెన్దితార్.

(కణ్ణకొణ్ణు) “నానత్తీప్క” ఎన్వవిదాయెల్లా శ్లాఢక్కాణ్ణమ్మోక్షు. (ఎకాకణ్ణిన్వయార) “కాణ్ణకొణ్ణుతు మోక్షకణ్ణే” ఎన్వకణ్ణో విదాయ్ కెడ. (కణ్ణిన్వయార) “నయత్తారపుణ్ణ” ఎన్వమాన్వోలే. (కలిత్తు)

శీ-అ॥ బన్వతామాబ్బు (కణ్ణకొణ్ణిత్వాది). “కణ్ణకొణ్ణేకణ్ణిన్వయారక్కలిత్తు - అొణ్డొర్క్కముత్తున్వచ్చొచ్చొలైకళిశొన్నేన్” ఎన్వపదజ్ఞానక్కటాక్షిత్తతాదికై (తనై - యత్వాది).
కణ్ణిన్వయార “కణ్ణకొణ్ణు” ఎన్వతుకులవాసనై (నానత్తీప్కత్వాది). “ఆర” ఎన్వతుక్కుర్థమ(కలియత్వాది). కలియర్ - చరియర్.

౧౦౨ తిరువాయ్ మొట్టి—౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౧౦ - పా-అడియాన్ వ్యాఖ్యానజ్యోతి.

ఈ-మఱుకిన నెట్టక భిత్తు, (వడ్డెనినై యాయి నవన్ శోడతు) ఇప్పకప్పుక్కిడై ద్దువరానరా కనకరజ్జలై నవానన మాక బోక్కి. (తొడ్డొక్కము తుడ్డవొచ్చాలై కళి శోన్నే) ఎన్న శవుమన్ కే, నైవవర్ కళుక్కు మున కారకనాక పెన్దే శోక. నానుముడ్డు, ఎక పరికరముమేటిత్తు, ఎకబద్ధకళుక్కుమే విరుప్పడవల్లెనానేక. ఎన్నానై ప్పటి. (శోక-మూలై కళి శోన్నే) తదియ శేవత్వ పర్యవమాన పేర్ శై పెన్దే శోక. పెన్దే పేర్ శోక కనమురుప్పడవలై ఇతరు తాన్తెట్టయూన కై ప్పన్దే మడియాక వచ్చొన్తు. (అడ్డెత్తుమరె పెరుమానడియేనే) సరేవ్వరనాతే విషయై కృతనానేక.

జీ-అ- ౪౨ - పూర్వనాక, పడ్డె - ప్రాక్షనమాన. పేర్ శోడు - వాననెయోడు. ఇడ్డెయివర్ - ప్రతిబద్ధకమ్. నానుముడ్డెనినై - కణ్డొకణ్డొక ఎన్న తైవ్పన్దే. (ఎక కణ్డొకయారకగ్రామిత్) ఎన్న తైవ్పన్దే (ఎక పరికరము మిత్తాది). (తొడ్డొక్క ముత్తణ్) ఎన్న తైవ్పన్దే (ఎక బద్ధకళుక్కుమిత్తాది). ఫలితార్థమ్ (తదియ శేవత్వేత్తాది). అతావన - నాచి కైద్దుర్వచ్చిట్టె పెన్దే శోక కరుట్టు. మేలకొనకాకొనై (పేర్ శోక పేర్ శోకాదు). తాన్తెన్దొయన కైవ్పన్దే - స్వయత్వములమాన సాక్షనమ్. అడ్డెత్తుమరె పెరుమానడియేనే - కళి కళిచ్చుడి - ఎక కణ్డొకయార - కణ్డొకణ్డొక - వడ్డెయిన్తు తొడక్కి శోనాతకళి శోన్నే నిత్యవయం.

తాత్పర్యము.—తయోదశిని సంపూర్ణముగా యథామనోరథమునభవించి సంతోషించిచూచినపుణ్యపాదరూపకర్తయలను : చూడముగఁ బోగొట్టుకొని శ్రీవత్సవులందఱు నట్లనుభవించి సంతోషించుటలు తిరువాయ్మొట్టిని జేసితిని.

మూ.— అడియానివన నెన్దనక్కారదళ శేయ్యుమ్ | నడియానై నిన్దై పుకట్టెన్దై వ్పళ్ళి |
నెడియానై, కున్దామలులకమనెన్ద | వడియానై, అడ్డెన్ద యేనుయన్దనాతో || ౧౦||

ఆ.—(అడియానివన) పెరియతిగవడి, తన్నిరువడికళి శేయ్యుమ్ పృతికల్లెనవన్దైయమ్, ఎన్నైయిట్టు, నిర్వేతుకమాక చెయ్యెడత్తుక్కిట్టెనినా సురువనై యాశ్రయిత్తునానయ్యప్పడియే! ఎన్నితార్, ౧౦.

అన్వ.— ౧వక అడియాన్ ఎన్ద (౩) ఎనన్దు ఆర్ ఆరుళి (౬) శేయ్యుమ్ నెడియానై నిన్దై (౯) పుకట్టి అమ్ శిక్తి (౧౨) పుళిక్ కొడియానై త్వునామల్ (౧౫) శిలకమ్ అన్ద అడియానై (౧౮) అడ్డెన్ద అడియాన్ శియన్దనాతో (౨౦).

జన్మ.—అన్దరమ్, ఇన్దనమభవత్తుకగ్రాడియాన నిరుపాధిక సమ్మన్దతై యుడైయ ఎన్నెక్కట్టి నానుట్టిని త్తప్రకారమెన్నెన్దనాన్దు రాకీతార్,

ఇవక, సమముఃస్వతి శేవ భూతిక, ఎత్తుతివపుళిచితకొడ్డా(౩) ఎనన్దు, పంపూర్ల మాన, కృపెన్దు (౬) ఎన్దొనితొ చెయ్యెన్దే, విన్దొయ్యతివడిమేన్దై శ పొన్దె స్వయం దైయ పెయవనాయ, ఇన్దరత్తెత్తుక్కునూరువనాన, (౯) శిలసొలన్దొజ్జానల్ త్తవముఖనానప్రత్తయెయడైయ నాయ, విత్తణ్ణనాన, కీకైయడైయ, (౧౨) పెరియతిరువడియై, రత్తలైపైత్తుక్కుగ్రాడియాన ఇన్దొయనాయ, అన్దొభి మానమాకేమతైవునారావల్, (౧౫) లొక తై, ఆశిన్దొకణ్డొ, నిరుపాధిక సమ్మన్దకై శకమాన తిరువడికై యుడైయన్దన, (౧౮) క్కెట్టి ప్రకాశితిమాన శేవత్వస్వరావత్తైయడైయనాక, శిజివిక్కుపెన్దే శువడియే! (౨౦).

అర్థము.—ఇతఁడ (మనకు)వానుడు అని(౩) నావిషయ మై పూర్వప్రసంగమున(౬) చేయ మన్న గొప్పనాఁడును పరిపూర్ణమైన (౯) కీర్తిగలవాఁడును సుందరమైన తొక్కలగల(౧౨)గరుతింతుని ద్వజముగాఁగలవ యను సర్వోత్తమమతేక(యోగ్యా యోగ్యనిరూపణము చేయక)(౧౫)లోకములను కాలించి శ్రీపాదములగలవాఁడు నెన శ్రియఃపతిని(౧౮) పొంది వానుడనైన సేను శజీవించివభవము(౨౦)

ఈ- పత్తామ్బాట్టు. ఇప్పడియవనై పెన్దే మకృతార్థనానే నెన్నితార్.

జీ-అ- వత్తామ్బాట్టు (అడియానత్తాది). “అడ్డెన్దయేనుయన్దనాతో” ఎన్న తైవ్పన్దే మనవతారకై (ఇప్పడియత్తాది).

౧౦౪ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౪ - తి- మైయార్-౧౧-పా-అతామతయానై వ్యాఖ్యానం.

మూ.-అతామతయానై యడర్ త్తనన్తన్తై | చేతార్ వయల్ తేకరుగుహారే చ్చడవోవన్ |

నూజేళొన్న పూరాయిత్రుళ్ళుత్తుమ్ | ఏజేతరుమ్ వానవర్ తమిన్నయిర్ క్కే ||

౧౧

అథ్వార్ తిరువడిక లే శరణమ్.

ఆ.- (అతామతయానై) ప్రతికూలనిరసావృద్ధిసాధ్యత యన్మదైయ దుఃఖతైయెల్లావపోకి- యరుళినవన్తొన్నొన్న విన్మత్తుమ్, వానవర్ తమ ఇన్నయిర్ క్కేతానవన్తైయ మెన్దితార్.

౧౧.

తిరుక్కూరు క్కేత్తిరానిళ్ళొన్దిరువడిక లేశరణమ్.

ఆన్మ.-అతామతయానై (౩) అడర్ త్తనన్తన్తై శేణు అర్ (౬) వయల్ తేకరుహార్ (౯) శడవోవన్ నూజేళొన్న (౧౨) ఓర్ ఆయిరత్తుక్ ఇప్పత్తుమ్ (౧౪) వానవర్ తమ ఇన్ ఆయిరత్తు (౧౫) ఏజేతరుమ్ (౧౬).

కన్పీ.-అనంతరమ్, ఇతిరువాయ్మొళిక్క-ఫలమాక వితిన్మదైయ నిత్యసూరిభోగ్యతైయెరుళిచ్చెయ్కేతార్.

ఒరుకాటువన్మట్టుదాత, మదతైయదైయ, కువలయాపీడమాకీవానైయై, (౩) నిరసిత్తక్కన్తన్తన్తైయ, శేణు, మిక్క (౫) వయలైయదైతాన, అక్కడియ, తిరునకరిమ్మనిర్వావాఃరాన, (౯) అథ్వార్, నూణునూతాక, చ్చొన్న, (౧౨)——, ఆయిరత్తుక్, ఇప్పత్తుమ్, (౧౪) నిత్యసూరికళుడైయ, ఉక్క, నెళ్ళేరేశెన్మ, (౧౫) ఏజానిణుక్- (౧౬) వానవర్ తమిన్నయిర్ క్కేతాన వచ్చేత్తన్తన్తై త్తరు మెన్మమామ్. ఇతు - కవిరుత్తమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అక్కడియ మణవాళేచ్చీయర్ తిరువడిక లేశరణమ్.

ఆర్థము.-ఎడతెగని మదజలముగల కువలయాపీడమును (౩) చంపిన శ్రయఃపతివిషయమై బంకంబిప్రదేశములచే పూర్ణమైన (౬) పోలములుగల నుందరమైన కురుకాపురికివాఁడులైన (౯) నమ్మాళ్వార్లు నూణునూతాగా సాదించిన (౧౨) అడ్డితీయమైన వేయిసాగురములలో ఈవధిపాకురములును (౧౪) నిత్యసూరలయొక్క సరసమైన పూదయమందు (౧౫) ఎక్కును. (భగవదనుభవజనితైవ్యభవమును ఇచ్చును) (౧౬).

౧౧.

ఈ. - నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళి తేకభోగ్యతైయాతే నిత్యసూరికళే హృదయ తై నొవునడుంతు మెన్దితార్.

(అతామతయానై యడర్ త్తనన్తన్తై) ఒరునాళుమ్ మాతాతమదతై యుడైయ కువలయాపీడతై నిరసిత్తన్తన్తై. అత్తైనిరసిత్తావోలే యేవిరోధియై ప్పొక్కినవన్తై. (శేతార్ వయల్) కువలయాపీడమోతాక, తిరునకరియిల్ వయలై యుంబునతు నడువతాక ప్పొట్టాతేడివ్వుతు! (నూజేళొన్న పూరాయిత్రుమ్) కిట్టికిట్టియాక కొడున్నానైవోలే, నూణునూతాక చ్చొన్నవడి. భారతరామాయణాదికళిల్ కాన్డపరార్వాదిభేదమొప్పలే, ధరివార్ క్కేలితామ్మడి

శీ-ఆ! నిగమత్తిల్ (అతామతయానై). „ఇప్పత్తు మేతేతరుమ్ వానవర్ తమిన్నయిర్ క్కే” ఎన్తవన్తేక్కిటాత్తి త్తనతారిక్ (ఇత్తిరువాయ్మొళియైత్యాది). నిత్యసూరికళే హృదయ తై సోవునడుంతుక్కు కేతువరుళిచ్చెయ్కేతార్ (తేకభోగ్యతైయాతేయెన్మ).

అణుకై - మాణుతలే, హర్దభావమ్ (అత్తైయైత్యాది). „యానైయడర్ త్తనన్తన్తై చేతార్ వయల్” ఎన్తవదచ్చేర్ త్తిక్క-భావమ్ (కువలయాపీడమోతానిత్యాది). ఇరువ్యాఖ్యాతావికరసోక్తి. అతావతు - అణుకైక్కూరుత్తిణువరిల్ అథ్వార్ వరకమాట్టార్, అథ్వార్ క్కూరు త్తిణువరిల్ తిరునకరియిల్ అథ్వార్ సత్తైయిక్కి యిరుక్కయలే యచ్చునిల్ వయలుంబువారిలై; అత్తయాలే, ప్రతిపక్షమొప్పన వాతే సమృద్ధమానవయలైయదైయ తిరునకరియై. „నూణు” ఎన్దిరుగుక్క-భావమ్ (కిట్టియైత్యాది). కిట్టి-జాళిక్. నూణునూతాక చ్చొన్నతుక్కు భావమేన్మ (భారలేత్యాది). మతల్ ఆదివదత్తాలే-భాగవతముమ్. ఇరణ్డామాదివదత్తాలే - సున్దరముమ్ కొల్లుకేటరు.

ఈ-శెయ్తారెన్. ఇత్తిరువాయ్ మొట్టి, నిత్యసూరికల్ పొదయ తైప్పాదుత్తుమెన్నుతల్; నిత్యసూరికళ్ళుత్తాన వచ్చేవరనై త్తుమెన్నుతల్.

౧౧.

వడక్కుత్తిరువీప్పిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

శ్లో.౨॥ “వానవర్ తమిన్నుయిర్ కు - వీత్తిరుమ్” ఎన్వయి త్తర్కమ్ (ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియ్యాది). “ఏఱు” ఎన్వ - ప్రహరమాయ్, ఈదుపాదు. ఒరువనోరుచకై యిలేయిడివట్టల్ “అవశేఱుణ్ణా” ఎన్వలొకత్తార్ శ్లోక్కుడవర్ కళితైద్వితీయార్ త్తక్కు, “ఏఱు” ఎన్వ - నిష్కభమాన్, నిత్యసూరికళ్ళుక్కు ప్రధానవానవచ్చేవరనైచ్చొల్లుకిఱకు. “శెయిర్” ఎన్వ - శెఱు, ఇన్నుయిర్ - శుకన్దశెఱు. అత్తానుతంగునైయత్తార్ తర్క వత్తుమ్ - వానవర్ త మిన్నుయిర్ కు - వీత్తిరుయత్తర్కవన్యః.

౧౧.

శీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - సమస్తమైన తిరునామకీ స్వామియైన నిమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించినదై ముంచిన మలయాపీఠమును సంహరించిన సర్వే శ్వరుని విషయమైన యాగపూరుములను భోగ్యతా విశేషముచే నిత్యసూరికళ్ళ వృద్ధయమును గరిగించును.

౧౧.

—*—

ద్రమణ్డోపనివత్తుజ్జతియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టి క్కానల్లోకమ్.

(మైయార్) శీలాధికక్రియమురస్థలతో దధానూఽచ్యుతే స్థితం నదికతిత్వతీమాత్రభన్యః ।

లభ్యాతితీగక మపితస్యకృపాకటాక్ష మద్రాక్షమీశమితిప్రజహర్షమర్చ్యే.

౪౮.

వాదీకేసర అద్భుతీయమణి నాళచ్చీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము. - సః - ఆనన్దాత్మోన్మ, తుక్త్యై - (తొమ్మిదవపత్తయొక్క) వాల్లవతిరువాయ్ మొట్టిలో, శీలాధికక్రియమ్ - (సామమార్తాన్) స్వభావములనే ప్రేమరాజైన త్రిమహాదేవీని, శురస్థలతః - పక్షస్థలముచేత, దధానాఽచ్యుతంచయన్న వాడయినప్పటికిని, అతే స్థితిమ్ - తిరుమొట్టిప్రమును, నదికతి - (సర్వేశ్వరుడు) ఇవ్వకనున్నాడు, ఇతి - అని, అతిమాత్రభన్యః - మిక్కిలిదుఃఖించినవాడై, తతః - అందువల్ల, తిస్య - ఆనంద్యైవనియొక్క, కంఠమి - ఒకానొక, కృపాకటాక్షమ్ - కృపవలనగలిగినకటాక్షమును, అద్భావ - పొంది, తుక్త్యై - సర్వేశ్వరుని, అద్రాక్షమి - చూచితిని, ఇతి - అని, ప్రజహర్ష - సంతోషించిరి.

౪౮.

తాత్పర్యము. - “మైయార్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో సమస్తాత్మోన్మ, సర్వేశ్వరుడు, “సకలగుణసంపన్నుడై పురుషరాజగుసూర్యుడై ప్రదేవి తనపక్షస్థలమందే గురించియున్నప్పటికిని నాయభీష్టమును జేయకనున్నాడే” అనిమిక్కిలియాద్యతైతిరువాత నానంద్యైవనిని గృహీకటాక్షమునొంది “నేనిప్పుడు ఆనంద్యైవనికటాక్షమునొంది వానినిసాక్షాత్కరించితిని” అనిప్రహృష్టులైరి.

౪౮.

ద్ర.తా. - (మైయార్ కరుణః) లక్ష్మీవత్ స్వభావా త్వుజననులభతా పర్యతోద్ధారణాదై స్వర్ణేయత్వాత్పురాదే రఖిలవతితయా నాకినాంపుద్ధభావాత్ ।

స్వేహంప్రదాప్యసితాయా స్వజనవత్తయా తత్రహాసక్తిభూమ్నా స్వస్వామిత్యాదిబద్ధాజ్ఞదవతిహరిశ్చేత్యభాణీచ్ఛరారిః ॥

౯౫.

అర్థము. - లక్ష్మీవత్ స్వభావాత్ - లక్ష్మీలవత్ స్థలముకలవాడగుటవలన, స్వజననులభతాపర్యతోద్ధారణాద్యై - తనకు క్షణమలభనులభుండైయుండుట గోచరమగునెట్లు మొదలైనవానిచేతను, సురాదే - దేవారులకు, దుర్జేయత్వాత్ - తెలిసికొనుటకశక్యండగుట

వలనను, అఖిలవతితయా - సర్వస్వామియగుటచేతను, నాకినామ - నిత్యనూరులకు, వృద్ధభావాత్ - గొప్పవాడగుటవలనను, స్వేషామ్ - తనభక్తులయొక్క, పృష్టాస్థితాయాః - పృథులయందు నివసించుటవలనను, సృజనవశతయా - తనభక్తులకు స్వాధీనుడగుటచేతను, తత్రచ - వారియందును, ఆసక్తిభూమ్నా - ప్రీతిభక్తియనుచేతను, వారిః - సర్వేష్వరుడు, స్వస్వామిత్యాదిబద్ధాత్ - స్వస్వామిభావముమొదలగు సంబంధములవలన, జగత్ - లోకమును, అవతి - రక్షించుచున్నాడు. ఇతి - అని, తతారిః - నమ్మాళ్వార్లు, అభాణీత్ - వక్కాణించిరి. ౯౫.

వ్యా.—(లక్ష్మీనతమ స్వభావాత్) కమలమలర్ మేత్పైయ్యార్ తిరుమార్ పిన్ త్తైర్ తిరుమాలై - పెరియపిరాట్టియార్ తై తిరుమార్ పితేయ్యుడైయ నాకై యాలుమ్, (సృజనసులభతా) కణ్డేయ్యనై - నణ్ణాత్తోయ్ - చక్షుస్సువశంబదమానావ్సే, ఆశ్రితరుక్మ - సులభనాకై యాలుర్; (వర్వసోద్ధానకాద్యైః) ముక్తైక్కున్దుకన్దు మెడతానిరైకాతాయ్ - ఇన్ద్రైక్ వక్కో-పత్తాలేవన్దిక్కు, మలైయై గొడుత్తు పురుక్కుకైయుమిడైయరైయమ్ రక్షిక్కై-యాలుమ్; (దుర్జయత్వాత్సురాదే) వానవర్ తానవర్ క్కెన్దునుటివతిరియ - దేవర్ కళుక్కు మనురొకళుక్కు మెన్దు మెక్కు - వజ్జియవతియ నాయురుక్కుయాలుమ్; (అఖిలవతితయా) అరియాయవన్నైయైత్యుది - సర్వస్వామియైకై యాలుమ్; (నాకినాంసృద్ధభావాత్) తేవర్ క్కెల్లామ్మవిరుత్తా - * అయ్యియై ముమరిక్ కళుక్కు తలైవనాయి రుక్కుయాలుమ్; (స్వేషాంపృష్టాస్థితాయాః) ఉక్కుమెన్దుశ్శుత్తకమ్మలకన్దానమర్ న్దేయిడన్దొన్దు - ఆశ్రితరుడైయ పృథులయై త్రిలేవని క్కై-యాలుమ్; (సృజనవశతయా) కణ్డెన్దైక్కున్దుకొన్డేనే - అవర్ కళుక్కు వశంపదనాకై యాలుమ్; (తత్రచాసక్తిభూమ్నా) కణ్డొకొణ్డొత్తుది, అడియనివతిత్తుది - అతిలవవర్ కళిడ కలత్తన్దుమాసక్తియాలే యవర్ కళివేత్తైత్తనడియై కృపైవణ్ణిక్కు తార్పరాక్కు పల్లనాకై యాలుమ్; ఎన్మెరుమాక్ ఉడైయ నాకై యాలుమ్, లోకమెల్లాముడైమైయైకై యాలుమ్; ఇత్తై స్వస్వామిభావ సమ్మన్దైతై రక్షితరుకుకొణ్డొనన్దు * మెయార్ కరుణ్డైయిలే మాణియరిచ్చెయైతార్పిరై.

తే దా వా చా ర్య రి తి ర వ డి క శే శ ర ణ మ్ . .

తాత్పర్యము.— “మెయార్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టెలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేష్వరుడు [౧] తనవత్ససలమందు లక్ష్మీనిధరించిన వాడు, [౨] ఆశ్రితసులభుడు, [౩] గోవర్ధనము నెత్తి గోపాలురనురక్షించినవాడు, [౪] బ్రహ్మాదులకును దుర్జేయడు, [౫] సర్వస్వామి, [౬] నిత్యనూరులకంటె గొప్పవాడు, [౭] ఆశ్రితులపృథులయకమలమందు నివసించువాడు, [౮] ఆశ్రితపరాధీనుడు, [౯-౧౦] వారి యందలి ప్రీతికలవాడు, ఇన్నిగుణముల కలవాడుగాన, తాను జగత్తును యజమానుడనియెడి సంబంధమునుబట్టి సకలజగత్తును రక్షించుచున్నాడని ప్రతిపాదించిరి. ౯౫.

తి-నూ.— మెయార్ కణ్డొమార్ పిన్ త్తన్ను నిరుమాలై | కైయ్యాళిశణ్డుడనే కాణివెన్డి | మెయ్యోన |
కాతలుడక్కూప్పిట్టుకన్దుకన్దుమాణ్ణవే | రోత్రయ్యున్మేయిన్నుయిర్.

అర్థము.— మై - కాటుకచేత, అర్ - పూర్ణమై (అలంకరింపబడిన), కణ్ - నేత్రములుగల, మా - లక్ష్మి, మార్పిత్ - వత్ససలమందు, మన్నుమ్ - అమరియన్న, తిరుమాలై - శ్రీయవతిని, కై-శ్రీహస్తమందుధరించిన, అళిశణ్డుడనే - సుదర్శనపాశుజన్మములతోగూడ, కాణి - నేమింప, ఎన్డి - తలచి, మెయ్యోన - యథార్థమైన, కాతలుడక్క - ఆశతో, కూప్పిట్టు - పిలిచి, కణ్డు-చూచి, ఉకన్దు - సమైపించిన, మాణ్ణ - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, వేర్ - తిరునామములను, ఓత - అభ్యసించగా, ఇన్ - విలక్షణమైన, ఉయిర్ - అత్త, ఉయ్యుమ్ - ఉజ్జీవించును. ౯౫.

అవ.—(మెయార్ కణ్డొమా) ఇతి-విలక్షణవిగ్రహాయుక్తనాననైక్కాణివాశైవ్యట్టుకూప్పిడుకొనుపరత్తైయనువది త్రవేరిచ్చెయ్ కణ్డొన్దు అన్దు నేయిన్ది; కణ్డొ - శీలాధికవాయ్, అతుక్కున్దు మియాయనపిరాట్టియోడే నిత్యసంయుక్తనాయ్, ఇరణ్డిడత్తియమట్టుకు పెల్ల ధరిత్తవాళ్వార్ కళియైడైయనాన వెన్మెరుమానై యనభవిక్కు వేణుమ్” ఎత్తుతామకుతమ్మడైయ కరణగ్రామజ్ఞుకుమాక విడాయ్ త్తు

+ వత్ససలభావాత్ ఎన్దురుక్కుమాకేతసాదు. + భావాదిఎన్దురులాలిట్టు.

మూర్తి తూజితోఁ దీ చ్చిటుక్కునుకుతవి నాపొతే మానసమాకర్తొదీ శ్రీ త్తకాసుబ్బళియనుభవిప్పిక్క, ఆత్మైయనుభవిత్తువృష్ట రాజిఁగ మైయార్ కరుబ్బణ్ణియిలరై, “మైయార్ కణ్ మామార్ పిల్ నున్నుమ్” ఎత్తుతోడజ్జియరుళిచ్చెయ్ కిఱారై.

వాఁ—(మైయార్ కణ్ మామార్ పిల్ నున్నుద్దిరుమరై) ౧. అనిలేత్తువైయారలత్తీ పక్షపల్లతితనిత్యవాసమృణ్ణుమ్మడియాయ్, అత్తారైశ్రి యుసతియూసనత్తేళ్ళరై. (వైయార్ శబ్దం నేకాణమెణ్ణి) ఆచ్చేర్ తియైక్కాత్తు డొప్పలవాహ్నార్ కణ్ జేయనుభవిక్క. ఇత్తాల్- “మైయార్ కరుబ్బణ్ణి” ఎత్తుతుడజ్జి, “శివైక్కాణక్కరుతుమేక కణ్ణే” ఎత్తుతుత్తాట్టైక్కటాపీత్తరుళిచ్చెయ్ తపడి. ౨. వైదేహిలక్ష్మణం గానుం నేత్తరైనిమిమైరివ, 3. అలప్పళ్ళనత్తిప్పందదర్శనమరొత్తిమ్” ఎన్నుమ్మడియాయ్ దీపేత్తీత్తతు. (మైయూనకాతలడకా నూప్పిట్టక్కణ్ణుంకన్ద) యథావత్తానమేయ్ దేహప్పిట్టు, అప్పడియేకణ్ణుంకావరాన. ఆతావతు - “కణ్ణేయునైక్కాణక్కరుతి” ఎత్తు తుడజ్జి, “నన్దాతోట్టియే నెత్తువానదొప్పక్క” ఎత్తుమ్, “ఆత్మైక్కిన్ద వడినాయ్” ఎత్తుమ్, “శివైయూనై యుళ్ళుమెన్నుళ్ళత్తు” ఎత్తు తుడజ్జి, “నెరరెప్పరుతయవురువీ” ఎత్తుమ్, “తేవర్ కప్పెల్లామ్ కరువాకియకణ్ణైక్కణ్ణుంకణ్ణే” ఎత్తుమ్, “కణ్ణుంకణ్ణు” ఎత్తుతుడజ్జి, “అనుతిమరైర్ పరుమానడియే నే” ఎత్తుమ్, “ఉలకమళ్ళనదయూనై యడైడియేనుయ్ దవాత్” ఎత్తుమ్, ఇవదీగోలే అవదీగోలేతియి య్కరై. (నూరుక-పేరొత్తియైయ్యమే యిన్నయర్) ఇప్పడి భగవద్వియమభక్తియైయ్యడైయ వాహ్నార్ తిరునామతైయనునన్దిక్కనే యిప్పర్కమ్, విలక్షణమానవాత్త వస్తు.

౪౪.

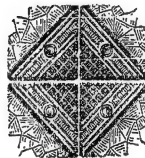
పెరియజ్జియర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అత్తిర్రము.— నయనసాంద్రముగల పిరాట్టివివత్తుపలందు ధరించినత్రయఃపతిని నుదర్శనపాఞ్చజన్మాది దివ్యాయుధములతోఁ జూడనగ్నమనంచి యుత్తమేమతోఁ బిలిచి వానిని సాక్షాత్కరించిన నన్నాహ్నైర్ల తిరునామములననుంధించి లోకులజ్జివంపవచ్చును. ౪౪.

ఒప్పతావ్బుత్తిల్ - నాలాద్దిరువాయ్ మొట్టి ముద్రీదీర్దు.

—*—

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౪౪.—౯౨౬.

శ్రీః.

అహ్వోర్ తిరువడికళేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమాన్ తిరువడికళేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి-ఓన్మతామ్మత్తు - విద్వాన్దిరువాయ్ మొట్టి - ఇన్నయిర్ వ్యాఖ్యానం.

మూ.—ఇన్నయిర్ చేపలునీరుజ్జూవిగొడ్డికై తనై | యెన్నయిర్ నొవముట్టి త్తేన్ని కుయిత్తేడై కాల్.

ఎన్నయిర్ క్కణ్ణపిరానై నీర్ వరక్కాపుకిరీర్ | ఎన్నయిర్ కూవిగొడుప్పొర్ క్కుమి త్తనై వేణ్ణుమో || ౧||

అ.—(ఇన్నయిర్ చేపలుమ్) ఇప్పడియెమ్మెరుమానై ప్రత్యక్షీతావ్విలే తిరువుళ్ళుతాళే విశదమాకవనునట్టిత్తు, బాహ్యసంక్షేమత్తిలే ప్రవృత్తరాయ్, అతుకెవారామైయాళే, ఎమ్మెరుమానోడేకలన్దు పిరిన్దా, లోయపిరాట్టియైప్పిలే యవనన్దురాయ్, అవళుడైయపాకురత్తాళే తమ్మడైయ వ్యసనై త్తేప్పేరుకిజార్. ఇప్పిరాట్టితాళే, ఎమ్మెరుమానై ప్పిరినిరుక్కి-అసమయత్తిలే శిలకుయిల్ కళుడైయ కూక్కురల్ కత్తాళే క్కేట్టుత్తినియేల్లిక్కితాళే. ఎమ్మెరుమాన్ “ఎన్నై ముడిక్కి-వేణ్ణుమ్” ఎన్ఱుళిలి, ముడిక్కుమిడ త్తిల్ స్రవిశ్లేషతాలలుముడిక్కి-పుణ్ణుమ్ మైయాళే, విశ్లేషదాళే సంక్షేమత్తైయబ్బేయకూడామైయాళే, విశ్లేషార్థమాకసంక్షేపిత్తు, పిన్నవిశ్లేషపురుషుడైయకు, “ఇన్ద్రవిశ్లేషత్తా లుమ్ మడియాల్ క్కేయిలా” ఎన్నుమ్కత్తైయాళే, “మన్నిశ్లేష తిలుమ్ కొడితాన వెక నుణ్ణుత్తైయవళుడైయ సన్నిధియతే శొల్లియన వైముడియన్దోళే” ఎన్ఱు శొల్లియకుయిల్ కత్తేప్పొర్ విట్టానెన్ఱు తన్నిలేల్లిన్దు.

ఇన్ఱుయిల్ కత్తేన్నిక్కి, “అవన్దిరునామన్దైచ్చిలికూ-వి యెన్నై సాపుతెయ్ తేళోళ్ళున్దోళే, ఇన్ఱుత్తనైకూ-వియమున్దోళి” ఎన్నై, ఇన్ఱుయిల్ కళే “ఉన్నై సాపుతెయ్ తైక్కాకవో? అవనై నాన్దోళే మాపుకిజు?” ఎన్నై, అన్ఱాకిల్, అవనై వరక్కాపుకిరీర్ తిలికి లో? ఎన్నై ముడిక్కి-విశేషాపుకిజు, ఎన్నై ముడిక్కి-మొత్తి త్తనై పారిప్ప వేణుమో? వెన్ఱుజార్.

చూర్చి.— అన్ఱాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, శీర్తే - మానసమాకవరోక్షీ త్తనైకవిత్తు శీతరావర, అవన్ఱుభవాను రూపమాక బాహ్యసంక్షేమత్తిలే యభినివేశపవిత్రమ్; [౧] అనుభావ్యనాన సర్వేత్వరనుడైయ వాళిత పాలభ్యత్తైయమ్, [౨] సాశీర్వత్తైయమ్, [౩] తన్ని బద్ధనమాన వాకర్తకత్వత్తైయమ్, [౪] ఆశ్చర్యగుణాది యోగత్తైయమ్, [౫] అనన్యార్థత్వాపదనత్తైయమ్, [౬] అనుభావ్యమానవవయోత్తైయమ్, [౭] శైలిభ్యజనమానరూపనైలక్షణ్యత్తైయమ్, [౮] అవసాదకరమాన నామనత్తైయమ్, [౯] భౌగోళ్యమానపుణ్ణికాత్మత్వత్తైయమ్, [౧౦] ప్రాప్య దేశవర్తిత్వత్తైయ మనునట్టిత్తు, ఏవమ్మాతనానవమోడు యథామనోరథులన్దుపరమాణు మైతాతవాత్రిక్కు-మేళే, సృష్టననర్థికానలాకే పదార్థభుక్తి తద్గుణవిగ్రహాదికళుక్కు స్థావరకమాక, అత్తాళేశిలరాయ్, గత్తొర్ర శూన్యత్తైయాళే అవనుడైయ గుణానసంస్థానత్తాళే ధరిత్రప్రకారత్తై, నాయకనాన పీత్యరనై ప్పిరిన్దాగొరు నాయకి, తన్నాబ్బోమైయాళే “లాకేమానసమ్యోదిపదార్థకైక్కి-జ్జాకేయమ్ పోకుపోక్కు-మైమ్” ఎన్ఱు భిషగ్భిషగ్గి పరస్పరసంక్షేపణ్ణాయ్ రసిత్తుత్తికిఅవయవముడైయ సంక్షేపత్తుక్కుమ్ వడిపుక్కుమ్ వేమ్మక్కుమ్ స్థావరమాయ్ క్కొణ్ణులియ, అత్తాయాడుపట్టుపప్పిలిత్తిరత్తేనవళే, పిన్నుమ్ పోక్కిల్లామైయాళే అవనుడైయగుణ్యత్తైన్దు రిత్తుధరిత్రపాకురత్తాళే యరు? ప్పెయ్కిజార్.

అన్ఱు.—కుయిత్తేడైకాల్ ఇన్నయిర్ శేవముమ్ (౩) ఇన్నయిర్ నీరుమ్ కూవిగొడ్డియ ఇబు (౬) ఎత్తనై ఎన్నయిర్ మోవ (౯) మిట్టి త్తేన్నిక్కి ఎక ఉయిర్ (౧౦) కణ్ణక్ పిరానై నీర్ (౧౧) వరక్కాపుకిరీర్ ఎన్నయిర్ కూవి (౧౨) కొడుప్పొర్ క్కుమ్ ఇత్తనై వేణ్ణుమో (౧౩).

ఈ - తొకి పదార్థజలవనుక్కు స్థారకమాయనలియ, అనన్ద్రాల్ నొవుపవడిజుపడియై అన్యాయచేతైతై వేను
 క్కొణ్ణాకిలుమ్ ధరిప్పేమ్" ఎన్దు, అన్యాయమై క్కొణ్ణాకిలుమ్ ఉద్యానత్తిలే పుజప్పడి, అన్యాయనకుయిల్ మయిల్
 తుండక్కుమానవై అవనుడైయి వేచ్చుక్కుమ్ వడివుక్కుమ్ స్థారకమాయనలియ, "ఇన్దెనలికై క్కిన్ద్రోడునము
 క్కొణ్ణు పత్తెయిల్లై, ఇన్దెనలికై క్కు ఓరడియన్దాకవేణుమ్, అవళ, నమ్మెముడికై వేణుమ్" ఎన్దుపార్తై, అతు
 క్కుపాయమేనిశేవమ్" ఎన్దుపార్తు. పిన్దు కలవిదైయమ్మోయక్కుడామైయాలే కలన్దాక పిన్దాక, పిన్దవిడత్తి
 లుమ్ నామ్ ముడియాలిన్దోమ్, పిన్దునొవుపట్టిరుక్కిజనముత్తిలే నమ్మాళువాలియాన పదార్థజైక్కొట్టి
 ముడిప్పేమ్" ఎన్దుపార్తు వరవిట్టాని త్తనై; ఉజ్జళుక్కునినై వితువాకి లిప్పారిప్పెణ్ణామ్ వేణుమో?" ఎన్దు అవన్
 ధుక్కు వాల్తైళొల్లి, నమ్మెప్పార్తైతైతై యిప్పడినొవుపడ వేణువతు, అవనైప్పార్తైతై నొవుపడ వేణువితై?"
 ఎన్దు, అవళగుణ జ్ఞానత్తాలే, వరున్దిధరిత్తు త్తలై క్కట్టుకితాయరుక్కిజతు. *

ఈ - ముతెత్తాట్టు. శిలకుయిత్తేడై కత్తుక్కుత్తు, ఎన్దెముడికై క్కి త్తనై పారిప్ప వేణుమో? వెన్దితాళ్.

(ఇన్నయర్ చేవలమ్) సత్సేవనాన శేవలమ్. బహిశ్చరప్రాణనై వ్పేలేకణ్ణట్టైతై వర్తియానిట్టై. పిన్దు
 పడుకులై యడిక్కుమ్ శేవలై వ్పేలన్దికే, వేడైక్కు ధారకమాయరుక్కుమ్ శేవలమున్దాకాతే? భోగ్యము
 మాయ ధారకముమాయరుక్కుమ్ శేవలమున్దాకాతే? (నీరుమ్) శేవలక్కిన్నురాననీరుమ్? . (కూవిక్కిన్దు)
 శేర్ త్తియైక్కొట్టి నలికితుక్కుమ్లే, వేచ్చాలుమ్నలియవేణుమో? . సంశ్లేషాధిమాక పరస్పరనామ గ్రహణమ్వేణ్డై
 క్కొణ్ణు. (ఇన్దెత్తనై) ఇన్దెత్తనైక్కు విషయమున్దో? ఇన్దుప్పిరివాలే శెన్ద్రుత్తు, ఉజ్జళి పారిప్పక్కు విషయమున్దో?

అ - ఆన్యాయచేతై వేనుమ్ ప్రకార తై విన్దొక్కితార్ (ఎన్దురమానాడేయత్యాది). కుయిల్ - వేచ్చుక్కుమ్, మయిల్ - నడి
 వుక్కుమ్పారకమ్. ఎన్దెప్పార్తైతై - సమ్మదైయ దోషభూయనైయి ప్పార్తైతైతైతై. అవనై ప్పార్తైతై - దయాదగుణ విశిష్టాన
 నవనైప్పార్తైతైతై. "తెచ్చుకట్తై" ఎన్దెత్తనై (గుణజ్ఞానత్తాలేయత్యాది). ఇన్దురవాయ్మొళియాలే - "మునుతలపుక్కు
 విషయదర్శనమ్ బాధకమ్" ఎన్దితు. "ఇతు ఎన్దురమానాదన్ద తిరువాయ్మొళి" ఎన్దు అన్దప్రసక్తైతై ఆన్దొర్ తిరువర్ణప్పెరు
 మార్తయిల్ క్కైయై ప్రసాదిప్పర్. *

ముతెత్తాట్టు (ఇన్నయిరిత్యాది). కుయిల్ తేడైకాళ్ - ఎన్నయిర్ కూవిక్కిన్దుప్పార్తక్కు మి త్తనై వేణుమో" ఎన్దెత్తక్కు
 ప్పిన్దుతార్తై (శిలకుయిరిత్యాది).

ఇన్నయిరాన శేవలైన్దితార్ (సత్సేవనానవిత్యాది). వివరణమ్ (బహిశ్చరేత్యాది). వేడైకణ్ణట్టైతై విడాతే వర్తిక్కిజున్దు
 క్కున్దు "సత్సేవ" ఎన్దితైతై. ఇతుక్కు-పార్తైతై (పిన్దిత్యాది). పడుకులైయడిక్కుమ్ - పొంసిక్కుమ్. ఇనితునాయు
 యిమాన శేవలైన్దొరైక్కు (భోగ్యముమాయత్యాది). వేచ్చు సలివానపడియైక్కొట్టినిన్దుకొట్టు శబ్దార్థమ్ (సంశ్లేషమాకవిత్యాది).
 "ఇన్దు" ఎన్దు - ఎన్దిడత్తిలే ఎన్దుపడియాయ్, "ఎత్తనై" ఎన్దు - అన్దుమాయ్, ఉజ్జళి పారిప్పక్కులైయము విషయమిల్లైయెన్దు మున్ది
 న్దుమ్ (ఇన్దెత్తనైకైత్యాది). అత్తనైక్కు - శేర్ త్తిక్కుమ్ నామగ్రహణతుక్కుమ్. "అత్తనైక్కు-విషయమ్" ఎన్దితి-వివరణమ్ (ఇన్దు
 ప్పిరినారేయత్యాది). ఇన్దెత్తనై సలికైయమాకు-అత్తైయైసరిక్కిన్దు బాధకమాకైయాలే, అత్తై యుదాహరణపూర్వమాకై తైరివిక్కిన్దు.

అ - అ-ని-ఇ-ప్పారి-ప్పెణ్ణ-మొళు-ముళల్ వేడైక్కు-అరణ్ణప్పణ్ణి-నాప్పే-రేయన్దు.

ఈ. — (ఎన్నయర్ కూవిక్కుడు ప్పార్ కుమి త్తనై వేణ్ణుమో) ఎన్నై యుమవనై యుణ్ణోర్ క్కిటి కోళ్లాతపిన్దు ఇని యెన్నై ముడిక్కైయా యిరున్తెత్తై యుజ్జునకుళ్ళరుత్తు; అతుక్కిప్పార్ పెల్లామ్ వేణుమో? పణ్ణేన్ద్రు మెన్నయై వాణ్ణి యవన్దెయిలే కొడుక్కై యాకిరరుత్తు, అతుక్కి తెల్లామ్ వేణుమో? నీజ్జళ్ళేరవిరుక్కైయుమ్, కలక్కైయుమ్ అనొన్దనామ గ్రహామ్ పణ్ణుక్కైయుమ్, ప్రణయగగ్గదన్దనియుమ్, ఇతెల్లామ్ వేణుమో? సుందారై జివిప్పిక్కైయుమో అరితు? ముడిక్కైయుల్ పణియుణ్ణో?.

జీ. — సాన్దోమడికల్ వద్దకుళ్ళు నియామకమేతెన్న (ఎన్నై యుమిత్తాది), శబ్దార్థమ్ (పణ్ణేయత్తాది), కీర్తీల్లావద్దైయమకటాత్తైదు “ఇన్ద్రామ్” ఎన్ద్రైక్కాట్టుకీతార్ (నీజ్జలిత్తాది), “వేణుమో?” ఎన్ద్రై న్ద్రుత్తుక్కుభావమ్ (సుందారైయత్తాది), కుయిత్తేక్కైకాల్ ఇన్నయర్ చేపలు మిత్తానభ్యాసము.

ప్ర.తి. — (ఇన్నయర్ చేపలుమిత్తాది) (ఇత్తనై) కిప్పిన్దాకాణ్డే “అధికంబోభ శేపమ్మవికాజ్జిపిహిన్దై? దీపయ న్దీపమేకానువిధామదితద్విజా?”

అవతారిక. — ఇన్ద్రునచేర్వరుని గణములను మానసముగా ననుభవించిన అహ్మిన్ద్రు ప్రత్యక్షముగా ననుభవించ నాభివడి దానిని బింబక భిన్నులైయుండగా నప్పుడు సచేర్వరునికి స్మారకములైన కొన్నివస్తువులనుబాచి స్మరింపవచ్చిన వానిగుణాదుల ననుసంధించి మిక్కిలి యార్దులై సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము. — ఓ! కోటిమలారా! మీరుభర్తతో సంక్షేపించి చేయుచున్న రతికూజితము నన్ను మిక్కిలి బాధపెట్టుచున్నది. నన్ను నాప్రాణనాశునితోఁ జేర్చక చంపుటమీకు యుక్తముకాదు.

మూ. — ఇత్తనై వేణువతనన్దోవన్దిత్తేక్కై కాల్. | ఎత్తనై నీరునుజ్జేవలుజ్జగ న్దేజ్జుతిర్ |

విత్తకకోవిన్దకమెయ్యనల్ల సురువర్కుమ్ | అత్తనై యామినియెన్నయిరవకై యత్తే ||

ఆ. — (ఇత్తనై) అన్ద్రైత్తేక్కై నీరునుజ్జేవలుమ్ కరెన్దేజ్జుతిర్; ఎన్నయర్ కూవిక్కుడు ప్పార్ కుమి త్తనై వేణ్ణుమో? ఎన్నయిన్ద్రు అనై యుమ్, “ఇన్ద్రాదుళ్ళ కలియేధారకమాయురక్కిఁజు నొరుక్షణమునై ప్పీరియమళ్ళివిలవనై యిజ్జ నేకొడుమెల్లిల్ల వేణుమో? కా? నే చుకితానితే” ఎన్న; అవన్దనై ప్రణయస్వభావనైప్పారే యిరుక్కుమత్తనై కాణ్, అవసురువర్కుమ్ మెయ్యాకన్నేహియ్; అన పిన్దు, అవకావరుక్కైయెన్దోరపారుళ్ళు? ఇనియెన్నయిరానరు మడికత్తియెన్దొకాల్.

అన్ద్రు. — అన్ద్రైత్తేక్కై నీరును నుమ్ (౩) శేవలుమ్ ఎత్తనై కరెన్ద (౬) వీజ్జుతిర్ ఇత్తనై వేణువతనన్ద (౯) ఇన్ద్రా! నిన్ద కక కోవిన్దక (౧౨) ఒరువర్కుమ్ మెయ్యనల్లక ఇని (౧౫) ఎన్నయర్ అవకై యత్తే నామత్తనై. (౧౭)

పన్ను. — అనన్దను, పనుక్కుళుక్కుమ్ రక్షకనామ్మడి మలీలనాన క్కప్పన్ద్రమెయ్యనాకనినైరు ఎన్నై యివనుక్కాకనెకా నెయ్యనన్దరితికిన్దొక్కెన్ద్రు శిలవన్దిత్తేక్కై చొన్ద్రుకీతార్.

పిరివిల్ ధరిక్కుమాట్టత స్వభావత్రైయదైయవన్దిత్తేక్కై కాల్! శేవలికనినైవత్తిన్దరమాలుమ్నీళ్ళుమ్, ఉజ్జళ్ళ నినైవత్తిన్దపలి మాణుమ్, (౩) శేవలుమాయ్కొణ్డు, ఎత్తనై ప్రకారమ్, సంక్షేపరసత్తారే యుళ్ళిన్ద్రు, (౬) శబ్దక్కిటికొల్; ఇత్తనై యత్తిప్రవృత్తి, వేణువతనన్ద; (౯) ఎన్నై నలియమ్మడియజ్జుళైవర్కాట్టిన, విన్దయనీయచేవ్వితనాయ్, పనుక్కుళుక్కుమ్ రక్షిక్కుమవనెన్ద్రు సోనిల్దై ప్రకాశిప్పిన్ద్రు లొకత్తైపశీకరుక్కుమ్ క్కప్పనానక, (౧౨) నాట్టారోడు నల్లనరకళోడు వాఁయుఁజురరరకుక్కుమ్, మెయ్ పరిమాణువా మెరువనల్లక; అన పిన్దు, అవకనినైన్ద్రు కియున్దో ప్రవృత్తియజ్జుళైయత్తే, ఇని, (౧౫) ఎకప్రాణనానరు, అవకై యత్తేయా మత్తనై. (౧౭)

అర్థము. — ఓ! అడుక్రాంచవత్తులారా! మీరును మీయొక్క (3) మొగవత్తులను ఎంతకాలము (సంక్షేపముఖముచే) కరిగి (౬) అనత్తురముగాకొని దుచువ్వాను! (నన్నుబాధించుటకు) ఇంత అతివ్రవత్తి మనినదేమి. (౯) ఆయ్యో! ఆత్మచ్యుభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (౧౨) ఒకరికిని సత్యమైనవాడేకాడె; ఇతరమింద (౧౫) నాప్రాణము వానిచేతులలోఁబోలుకొనినదైననా! ౧౨ ౨.

ఈ. — ఇరణ్ణామ్మట్టు. శిలవన్నిత్పడై కళై క్కుత్తిత్తు, ఉజ్జల్ శేవతకళమ్ నీజ్జుళమాయ్ గ్రణయకూజతజ్జ భాలే యెన్నెనలికిట తెన్నెన్నితాల్.

(ఇత్రనై వేణ్ణువతన్ను) ఎన్నెముడిక్కైక్కిత్తనై వేణ్ణువతన్ను. కయిల్కళై పార్తు. “ఇత్రనై వేణ్ణుమో?” ఎన్నెనిజ్జుప్పయ్ శే, ఇడైయిలే అన్నిలినుడైయ ధ్వనిసలియ, అప్పాశురమే యివర్తనక్కు జ్జొన్ శేజ్జుమ్మడియి తే పిజ్జన్ శే. మహారాజునమ్ వాలియమ్ పొరానిజ్జునడువే + యొళియమ్మక ప్పెరుమాల్ కొట్టాప్పోశే; కయిల్ కళు మివరునూయ్, “తూవాతేకొళ్ళుజ్జోళ్” ఎన్నతు, అనైయయరక్కువునతు, ఆకానిజ్జుచ్చెయ్ తే, నడువే అన్నిలానము, శేపిన్దయే నెరునై ఎయరుక్కి వార్తాప్పోలే ధ్వనిక్కు, పురిన్దుపార్తు. “ఇనైయే యమైయాతో? నీజ్జు భుమ్ నేణుమో?” ఎన్నితాల్, ఇవళిన్పడికొల్ల చెయ్ తేయమ్ ధ్వనిక్కుత్తుడక్కిల్; (అనై!) “శేవతమ్” ఎన్న వా యై యన్ములే న్నిత్తప్పానై వ్పోలే, ఉజ్జల్ పడియిగున్ పడియన్? ఐయో! ఎన్నితాల్. (అన్నిజ్జేడ్డై కాల్) కయిత్తేడ్డై కళివా ప్పొన్ముజ్జుక్కిరువాని కణ్ణిలోమ్; ఉజ్జల్ శేవలిత్కాట్టి లొరువానియ్ జ్జేలోమ్. నలిక్కు, సజాతీయ రిలునన్ విజాతీయరిలు మన్నునకాయగున్ శోళ్, “నాజ్జళెన్ శేవతోమ్” ఎన్న; (పత్తనై) మిక్కువున్. (నీరుమ్ నున్లొనలున్) శేవలితేకరు త్తత్తిన్ నడత్తుకీజినీరున్, ఉజ్జల్ కరు త్తత్తిన్ పరిమాణుకీట వుజ్జల్ శేవలుమ్. ౧ ౨ అన్

ఇరణ్ణామ్మట్టు (ఇత్రనై యత్యాది. “అన్దోవన్ శ్చేడ్డైకాల్ ఎత్తనై వీరునుజ్జేవిలుడరై వేణ్ణుకర” ఎత్తనై వేణ్ణుకరై టాత్తిత్త మహర్షి (శిలవన్నిత్యాది).

శిలవన్నిత్యాది. న్నిన్దు నార్తయైయన్లొక కళుక్కుమ్ శొల్లవానెన్నెన్; కయిల్కళై యత్యాది. అతావతు ఆత్మహమైయ నలికియన్లొకే గున్పడి. “అన్దోవన్ వుమాక్ వివరణమాతల్, “ఇత్రనై వేణ్ణువతన్ను” ఎన్నతుక్కు బావా నరమాతల్ (మహారాజుమిత్యాది). ఇన్దోవన్ యన్ముమాతో వేన్తు - కయిల్కళే యమైయాతో వేన్తువడి. “అనై!” ఎన్నతుక్కువారిక్ (ఇవళిన్పడియత్యాది). “అనై!” ఎన్నతుక్కు చాన్దు (తనణిమిత్యాది). ఇతుక్కుభావమ్ (కుయిత్తేడ్డైకలిత్యాది). అతావతు-కుయిత్తేడ్డై కళైప్పదై వన్నిత్తేడ్డైకళుక్కు వాయుగున్ శిల్పిల్లయన్ పొణుక్కు-మాట్టాత విశ్లేష సహిష్ణుత్వముజ్జానెయలే, అవవానియెక్కజ్జిలోమెన్పడి. పేడై కాల్” ఎన్నతుక్కు భావమ్ (అన్దోవన్ శేవలిత్యాది). అతావతు - శేవత పుమానైయలే కతివ్రవత్తియాయ్ ప్పెన్జేమ్మడై యన్దస మఱియాతవాకారత్తై యున్ద. రుపాయగుక్కుడు; అన్నడియన్లొక్కి, పెణ్ణోపడువ వ్యసనమ్ పెణ్ణుక్కు తైరియమ్మడి యానపేదై మణ్ణుజ్జుకు; ఇవోతు నిన్దునూయ్ శోక్కి గూలే యన్దవాకణ్ణిలో మెన్తువడి. వివరణమ్ (నలిక్కి-త్యాది). సజాతీయ - కయిత్తేడ్డైకళి. విజాతీయ - శేవ తోళ్. పేడైకళి కరు త్తత్తిన్ పరిమాణుక్కుక్కు ద్దున్దున్దు (అన్దోవన్ మిత్యాది). తన్యాత్పూమో ద్విగుణంబుదయే పరివర్తే! అన్ దోవన్ మణ్ణిన్దు మాభ్యానివానయంబూదా! తన్యభూయో విశేషేమైశ్చిజనకాత్రమ్” ఇశిబాలకాణ్డేచరమే. “అన్యార్ద్య; తన్యాత్ప ప్పొన్దయెగాయ, ద్వగుణమ్ - భృశమ్, పరివర్తే; తన్దో సరామ; తన్యా అన్దోవన్ మఱిప్పదయమ్ - అభిప్రాయమ్, హృదా - మనసా, ద్వైత్తిమాభ్యాని - జానాత, తన్య, రామస్య, ప్పొదయే, మైశ్చి, భూయోవిశేషే అతిశయేన్ - పరివర్తే; తన్దో, తన్య - రామస్య, ప్పొదయమ్ - అభిప్రాయమ్, మైశ్చి, మనసా, అభ్యాని - జానాత. ఏతదంతంభవతి - పరస్పరప్పదయో న్దర్శనరేవ పర

+ ఒలియమ్మవతు-మత్తెన్దున్దైయ్యమమ్మ ౧౮౦-బా-౨౨-౨౬. శ్రీ వ్యాఖ్యానానుసారేణ అపివృత్తమ్” ఇతిహాత్.

ఈ - జ్ఞాతమభివ్యక్తమ్" ఎన్ను మావ్వులే, వేడై యొకరు త్తటిస్తు పరిమాతాని వ్రతాయిత్రుచ్చెనల్. (కరై న్దేజుతిర్) పిటై నలిక్కి కాక త్తన్న మైయత్తుట కొల్లొచ్చుచున్నాకాతే! ప్రణయధారైయిల్ తానభిన్నమైతోల్ ము పురిమాతాని న్దన. ఇరువర్కూడకల్లలమ్ నమయమోవితు? కలన్దొన్ద్రాక, ఇజ్జల్ దత్తై తోల్ ము వాయ్ విడవణుమో?

(విత్తకనిత్యాది) అవ సెరు త్తణకాలను తాట్లొక్క మళనిల్, ఎజ్జలై యిట్టు అవనలివిక్కితానాక చొప్పి వేణుమో? ఎన్ను; అవన్దడికలై యిట్టుక్క వెన్నక్కలిశి కేళన్దోళ్. (విత్తక) ఎన్నయనయక. ఇప్పోతు, అను కూలర్ కు ౧ * అరియవిత్తక. (కోవిన్దక) సర్వరక్షక. ఇత్తాల్ - సర్వరక్షకరైప్పోతి యిట్టు బాధకనా మవక. రక్షక నెన్దుపల్లొప్పొకాటు, బాధక నెన్దు విడప్పొకాటు. (మెయ్యనల్ల) సెరువర్ కుమ్) పరమప్రణయ, సర్వ మవక. రక్షక నెన్దుపల్లొప్పొకాటు, బాధక నెన్దు విడప్పొకాటు. (మెయ్యనల్ల) సెరువర్ కుమ్) పరమప్రణయ, సర్వ రక్షక" ఎన్దునినై త్తు అవనార్యమ్ శెయ్యవ్వున్ద వుజ్జళుక్కుమ్ పొయ్యేళలిప్పతు. అ - రామోద్వర్నాభిభావతే, " ౩: నన్ద్యజేయన్, " ౪ " ఏతన్ద్యితంనుమ్" ఎన్నుమ్ రామావతారమ్మోలే యెన్దితేనిజ్జళ నిన్దె త్తిరుక్కితెను; పకలై యిరనాక్కునతు, "అనుధమెడై" ఎన్దు యధమెడుప్పతాన్దె యితే యన్దవతారత్తుక్కుక్కల్లెమ్. "రామావతార త్తిరొ మెయ్యమ్, కృష్ణావతార త్తిరొ పొయ్యుమితే అశ్రితర్ కుక్కల్లెమ్; అవక పొయ్యనాకలె? మెయ్యనాకలె? ఇరుగ్గడయిక్కుమ్ ఇన్దె యన్దోనాజ్జళ" ఎన్దుతుడజ్జిన కార్యత్తిలే ముతిరనిన్దన; (అన్దెన్దె యామని) ఇనియత్తె నై యాకాతే! ఇవన్దో సెరువ్పాడిన్దడయిల్, అవకనిన్దె తలైక్కట్టి విట్టతాకాతే! ఎన్దతాల్. ఎకప్రాణ నవకై వుట్టపిన్దు, ఎన్నుడై య రక్షాత్తుక్కుజ్జళ కాలపిడిక్కవేడ్దానే. ౨.

జీ-ఆ-స్వరభావముభావనీతభిర్భగవత్, ఎన్దు ఉడాల్, "కరైన్దు" ఎన్దుతున్దభ వమ్ (పిటైయత్యాది). "విట్టోర్" ఎన్దుతున్దభ వమ్ (ప్రణయధారైయలిత్యాది). "కరైన్దు" ఈడుపట్టు. "ఎన్దొత్తిర" నుఖాతిశయతానే వాన్దె కొల్లప్పక్క త్తెత్తెట్టమాట్టాల్ సెన్దొన్దె. ఇత్తాల్ బానమ్ (గురువర్ కూడవిత్తాది వాక్యన్దయమ్), కలన్దుమ్ సునాయమోవిత్తెను - త్తెకదక సైప్పొల్. వాన్దెన్దె వేణుమో న్దెను. "విట్టోర్" ఎన్దెత్తెన్దు.

రమప్రణయయానాసర్వరక్షకనాన (అవ సెరు త్తణకాలను తాట్లొక్క మళనిల్) ఎన్దుకుట్టునతు. "ఎన్నయనయక" ఎన్దతానే అవనడైయ కాపట్టున్దొల్లొల్లోవన్దు (ఇప్పొత్తిత్యాది). ౧: పిటైకట్టరియ విత్తకనిన్దె; ఇప్పోతు అనుకూలర్ కుమ్ ౧* అరియవిత్తక నిన్దపడి. సర్వరక్షకత్తివకాపట్టుమల్లవేయన్దు (సర్వరక్షకనిత్యాది). మేక "మెయ్యనల్ల" ఎన్దుయక్కయాలే; "విత్తక" ప్రణయభారే యిరక్కితా సెన్దెను అనుకూలర్ కుమ్ ప్రణయిట్టు, దుర్లభ నెన్దు. "కోవిన్దక" (రక్షకరైప్పోతే యిట్టు బాధక నామవక) ఎన్దుమ్, వర్జ్యమాక వ్యాఖ్యానమ్ వణ్ణకీతార్. "కోవిన్దక" ఎన్దుకుక్కలిశివ (రక్షక నెన్దుత్యాది). రక్షక నెన్దు పల్లొప్పొకాటు, ఇప్పోతు బాధకనాన్దెయారే; బాధక నెన్దు విడప్పొకాటు, మున్దువతుక్కల్లె రక్షకైయాలే. "ఒరువర్ కుమ్" ఎన్దవళ బ్రహ్మకు బావమ్ (పరమప్రణయయత్యాది). "విత్తక" ఎన్దెత్తెన్దు (పరమప్రణయయెన్దతు). "కోవిన్దక మెయ్యనల్ల" ఎన్దు కూట్టిభావమ్ (రామాద్విత్యాది). "తమ్బొరైపావనంపే విరాజ్జోయదభీకాత్తితమ్ 1 ౩: ప్పొల్లెలితా సేవ రామాద్వర్నాభిభావతే" ఇతిత్తెకేయం ప్రతిరానా; "అవక ఇప్పోక" ఎన్నుమ్ తైయవకైయలే నూచిప్పొమ్మెన్దొర్ (కరైయత్యాది). మేలుక, న తారై (రామావతార త్తిలిత్యాది). (అశ్రితర్ కుక్కల్లెమ్) ఎన్దవనరమ్, "అత్తయాలే" ఎన్దుకుట్టునతు. తుడజ్జిన కార్యత్తిలే - ఇది త్తెన్దెయిల్. వివరణమ్ (ఇవన్దో సెరువ్పాడిత్యాది). ఒరువ్పాడు - ఉద్యోగమ్, "ఎన్నయిరవకైయతే" ఎన్దుకుట్టుభావమ్ (ఎక ప్రాణనిత్యాది). అన్దొత్తెన్దెకాల్, ఎన్దెన్దెన్దువత్తేవము కరైన్దేజుతిర్ - ఇత్తనై వేణువత్తెన్దో - విత్తకకోవిన్దక - ఒరువర్ కుమ్ - మెయ్యనల్ల - ఇనియెన్దు యిరవకైయతేయమ్ త్తెన్దె యెన్దన్దయమ్. ౩.

[ప-తి.—ఇరవైమూటలు (ఇరవైయెత్తాది) (నీరునల్లైవలకు) బాలకాడైవరమే,, పియాతుసీతారామస్య ద్వారాపిత్తిక్క తా ఇతి । నుజ్జాయావనుజాయ్ పి ప్రితరప్పయ్యావ్వువరక ॥ తస్మాత్పభర్తాద్విగణం వ్యాదయేరవరతే । ఆచారాతమపిన్దక్తమా ఖ్యాతిప్పానయంగ్గాహ ॥ తస్యభూయోవిశేషేణమెథినీజనకాత్త బా । దేవతాభిస్సనూయామేసీతా శ్రీఃవరూపిణీ,,
(మొన్ననల్లైనుగువర స్కమ్) అయోధ్యాకాణ్డై క్కేయాంప్రతిరామః,, తద్వ్యాపిచనం దేవరాత్మోయన్దకా జితమ్ : కిచ్చిన్ద్ర ప్రభా సేచనామోద్వర్నా భిభాషతే, ఏవమనేక త్రినేనచాన్తైశ్చ,, రామోద్వర్నా భిభాషతే” ఇత్యుక్తమ్. — యుద్ధికాణ్డై,, బుత్త భాషే” ఇత్యుద్ది,, “సక్కుదేవ” ఇత్యుద్ది.”

౨.

తాత్పర్యము.— ఓ! కొంచువత్సలారా! మీరు భక్తతో సంక్లేషించి మిక్కిలియానందముచే శబ్దించుట నాకుగొప్ప బాధకరమైయున్నది. నాయెప్పుప్రాణమును జంపుటకై మీరించ గొప్పచయత్నము చేయవలదు. నాప్రాణమునవారిచిన క్రికొట్టుని మీరుసత్సంఘంబున సన్ములదు సుమో.

౩.

ము. — అవన్ క్కయత్తేయనతారు మురన్దిట్టేడై కాళ్. ఎవన్జొల్లిన్దీర్ కుడై న్నాడుతిర్ పుడై శూన్మువే ।
అవన్జొల్లియన్దిన్దీర్ యొట్టియేనుయిరిజుణ్డో । ఎవన్జొల్లినిన్దీరును మ్మేజుకూక్కురల్ కేట్టుమే॥ 3॥
౪. — (అవన్ క్కయత్తే) ఎవ్వరును మోడు కలనపరమాణుకై కుల భాగ్యహిన్యనానెన్నయిర్, నుమ్మేజు కూక్కురల్ కేట్టు ముయత్తేడైకొచ్చెయత్తే, అతిశయేతేయత్తేయత్తేయత్తే షికాడై న్న అడుజ్జోళ్ ఎన్నరుకేన్దు ఎన్దాళ్. 3.

అన్వ. — అన్ది త్తేడై కాళ్, అవన్ క్కయత్తే ఎవతానయిర్ (3) నీర్ ఎవవశొల్లి కుడై (౨) పుడై కూక్కురల్ అడుజ్జోళ్ తవన్ (౯) తేయత్తే న్నిన్దీర్ న్నయత్తేయత్తే కాన్యర్ (౧౨) ఇజ్జు శుణ్డో నుమ్ (౧౫) ఎజ్జు కూక్కురల్ కేట్టుమ (౧౮) ఎవవ శొల్లి నిన్దీరును (౨౦).

సన్మ. — అనందం, అవనుడైను సౌశీల్యాతిశయతాల్ అక్కన్నప్రాణాయాయుక్కిరణాక్ ఇజ్జోళ్ళుడై కేట్టుమ ఎత్తేచొచ్చి భరిష్టేనన్దు ప్పిన్దీరును అవన్జొల్లి త్తేడై క్కేట్టుమిన్దీర్ చొన్దుకొత్తాళ్.

అన్ది శొల్లిడై కాళ్! అననుశీలనానగోవిందకై యత్తే, ఎన్నుడైయప్రాణనానకు; (3) నీన్దో, ఎత్తన శాక్తివిశేషగతవృద్ధి, ఒనుత్తొ శొల్లి వ్యాభిసామ్యుపనందనంబున, (౨) ఎన్నుడైయవరసరత్తిల్, సజ్జరిక్కిటికోళ్; అవనైప్పాల్ పిరవుకాన్తీయనకులన్ భాగ్యత్తి (౧) ఎన్నుడై, పోలిన్దీరుపడుమ్మడియాన పావ త్తేమణ్ణినెన్నుడైయ, ప్రాణా, (౧౨) అత్తేహానడియాతే, ఇజ్జు, శుణ్డో? శొల్లిడైయ (౧౫) అంశేషభలవాన, తొడ్డుకై, కేట్టుమ, (౧౮) ఎత్తే, చొచ్చి, నిజ్జుకు? (౨౦).

3.

అన్వ. — ఓ! అజు కొంచువత్సలారా! వానివత్ పునది నాయెక్కపూర్ణప్రాణము; (3) మీరు ఏమోమాటలనబెప్పి (సంక్లేష మునుబుట్టు) అనుగాసిించి (౨) మట్టుప్రక్కన సలచరించున్నారు. పుణ్యము (౯) చేయని పాపిపూరైననామొక్క ప్రాణము (౧౨) ఇచ్చుట (నాయెన్ది) శున్నరో? (తదు) మీయొక్క (౧౫) అనక్షరమైన శబ్దమును వినిపతరువాత (౧౮) ఏకాదశమును బెప్పి భరించుచుండుమా? (౨౦).

3.

శ్లో. — మూనామ్మాటలు అన్వన్దిట్టేడై కాళ్ తన్నెయ్, తియవుమ్, తకాశెయలఱుతియాతే యిరక్కితాళ్.
(అవన్ క్కయత్తే యనతారుయిర్) ఎన్ప్రాణన్, అవన్ క్కయత్తే. మిథునమూనాల్ ప్రాణాన్దో మాతాడియన్ద పిరప్పత్తి, (అజుభిక్కితు అవుత్తన్న మో? (అన్దిట్టేడై కాళ్) అన్వయరసమణివార్, పిన్దార్ పడువతు మణియన్ద పిరప్పత్తి,

సన్మ. — మూనామ్మాటలు (అవనిత్యాది). మోశవుమ్ అన్ది త్తేడై క్కేయిరప్పానెన్నన్న (అన్వన్దితిత్యాది).
“అవన్ క్కయత్తే” ఎన్నయియన్దుడియెన్నెన్న (మిథునమిత్యాది). ౧ “అసాన్దేవ్యా” ఇత్యాది అనుసంధేయమ్. కీర్తిత్యాట్టితే “అవన్ క్కయత్తే” ఎన్నతు - నైరాశ్యతాల్ శొన్నవాడై. ఇతితేప్రణయిత్తతాల్ శొన్నవాడై “పిరివీర్ నాన్దో శెయ్కొన్దెయ్లామ్ బాధకమాన్ చొన్దొనిన్దాన్, పిరవుడనకు బాధకమెనిబుది తెల్లగుట్టకైయియమా?” ఎన్న (అన్వయరసమిత్యాది). అన్వయరసమ-సంధేయ

3.

అన్వ. — ఎన్ది త్తేడై కాళ్ - క్రొవ్వునీరొకటి.
రా-సు-౧౫-౫౨ - అసాన్దేవ్యామనస్తస్మిత్తస్యచాస్యాంప్రతిష్ఠితమ్, తేనేయంసచధర్మాత్మమహూర్తమపిజీవతి” ఇతివాసుమన్వాగ్నమ్.

కు. - వేణ్ణాళై (ఎవణ్ణొల్లి) ఏతేనుమ్ శిలవత్తై వొల్లి. అనై తొల్లకిఱ పాశురణ్ణొల్లిల్ తన వాయ్ వేమ్మాలే కాణుమ్. (నీర్ కుడైన్) ఒప్పి లేముట్టవ గాహిత్తు. (అవతీర్) పరిమాతాః విశోళ. (పుడై శూట్రువే) శుభ్ర శీతేనన్బురి యానిన్బుకోళ, అడై మతిట్టుడుత్తువార్ శుభ్ర శీతేట్టు కొడ్డరుక్కుమాప్పేలే. శివయెప్పైత్తు ప్పిత్తేప్పేనూ? కణ్ణెప్పైత్తు ప్పిత్తేప్పేనూ? పెరుమాళుమ్ పరికరముమ్ లక్ష్యై యైయుక్తైక్కు చూట్టుప్పేన్దాప్పేలే కాణుమ్ ఇవ భుక్తి తిరుక్కిఱతు. పావయేన్, ! ఉజ్జో పారిప్ప క్కిజ్జువిపయముడైక పెన్దై మత్తై. (తనణ్ణెయ్ తిల్లా) ఉయిరై యిక్లే వై త్తుజ్జుభక్తు పరికర భాగ్యమ్ పణ్డై నీలేన్. (అవనై ప్పిలే పిరివుక్కుచ్చిళై యాతపడి భాగ్య తైప్పణ్డై పెన్దై నీలేన్) ఎన్దుపిళ్ళాన్ పరిక్కుమ్. (ఉయిరైయుడై) వల్లడిక్కా రిరక్కు పిళ్ళే ద్దీ త్తూట్రుమాప్పేలే కాణుమ్, “ఇజ్జు ణ్డో” ఎన్దుకాట్టుఱిపడి. (ఎవణ్ణొల్లినిద్రుమ్) ఎన్దైవొన్దొరిప్పేతు? (నుమ్మిత్తాది) (ప్రణయపరసనమాన ఉజ్జ భుడై య ధన్వియైక్కేట్టుమ్, పిరివుక్కు ధరి తిరుక్కిఱుమ్, ఉజ్జో ధన్విన్కు ప్పిత్తైక్కు వగ్గా?మా? ఉజ్జో ధన్వి, కేట్టారై ముడుక్కు మత్తై. ఉజ్జో శివయై ప్పైత్తై? నీజ్జో కూప్పిడుఱిఱు, ౧ “నిన్దనం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ | పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ + కథమేషాభవిష్యతి. 3.

తే.అ. రసమ. ఇన్నతెన్నా లే “ఎవమ్” ఎన్నా నెన్నెన్న (అనై తొల్లకిఱిఱిత్తాది) నీర్ - నీర్. శూట్రునన్బురిక్కిఱుక్కు న్దుమాన్దుమ్ (అడై మతిత్తాది) అడై మతిట్టుడుత్తు - ముత్తైక్కు పోదుత్త. “ఎవణ్ణొల్లి, పుడై శూట్రు” ఎనిజవిరణ్ణుపదత్తై యిఱుమ్ - తనక్కినదో దో వన్దలైత్తై పురికి టైయిరై త్తార్ (శివయైత్తాది) “ఎవణ్ణొల్లి” ఎన్దై త్తేప్పేదో (శివయైత్తాది). “పుడై శూట్రువే” ఎన్దు త్తైప్పేదో (కణ్ణెయ్త్తాది). “అడై మతిట్టుడుత్తువార్” ఎన్దు త్తై విశేషిమాన్దా కాట్టుక్కితార్ (పెరుమాళుమత్తాది). మేలుక్కువ తారిత్త (పావయేత్తాది). “తనమ్ శేయిన్దో” ఇత్తాదిక్కుర్థమ్ (ఉయిరైత్తాది). ఆర్థానరమ్ (అవనైప్పేలే యత్తాది). భాగ్య తైప్పణ్డై తపావియే నానెన్దుడైయ (ప్రాణసలిక్షణ్డో ప్పెన్దు శర్వాదుమ్. ఉయిరైత్తాదేనా లే, “ఇజ్జు” ఎన్దు విశేషి త్తతుక్కు భావమ్ (నల్లడి త్తార్ తాది). వల్లడిక్కార్ - హింసకర్. నీద్రుమ్ - ధర్మమ్. “ఎజ్జుమాక్కురల్” ఎన్దు త్తుక్కు భావమాతల్, “కేట్టుమ్” ఎన్దు చిత్రబద్ధుక్కు భావమాతల్ (పిరివుక్కిత్తాది). పిత్తైక్కు ప్పాకాతోనెన్దు (ఉయిరైత్తాది). తనక్కు భావమాన్దై యాతేయదో ముక్కు మితు భావకమైన్దు నిన్దై భావమ్ (ఉజ్జో శివయైత్తాది). తనక్కు భావకమైన్దు త్తై కొడ్డోన్దొనిన్దై త్తే మేరణ్డోనెన్దు (నిన్దనమత్తాది). “నిన్దనం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ | పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి” ఇతిదామః. అన్ని త్తేప్పైకాళో - ఎనతార యిర్ - అవకైయలే - ఎవణ్ణొల్లినిద్రుత్తొదగ్గి ఉయిరైయుడై - నుమ్మిత్తాదిక్కురల్ కేట్టుమ్ - ఎవణ్ణొల్లినిద్రుమిత్త్యయః. 3.

(ప.తి. - మూవ్వామ్మట్టు (అవకైయలే యత్తాది). (ఎవణ్ణొల్లినిద్రుమ్) కిష్కిన్దాకాడై నూట్రుపడిరామః, “నిన్దనం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి.” 3.

తాత్పర్యము. - 1. క్రాంచవకులారా! మీరుగల రసో సందేషించి నాచుట్టుప్రక్కలనుండికల్పింపగా దానినివిని సహించక నానూ జను సర్వేశ్వరనియొడ్డపోయెనది. ఇకమీరుబాధించుటకు మనభాగ్యరాలైన నాయొక్క ప్రాణముచచ్చలేదు. 3.

మూ. - కూక్కురల్ కేట్టునజ్జణ్ణ మూయ్ వెళిప్పడాక్. మేఱ్కై త్తై కొల్లేన్దో † నీరుజ్జోవలజ్జో ధీకాళో. | వాక్కుమనముజ్జరుమమునమక్కాజ్జతే | అత్తై యుమానియమనదనిన్దుట్రులుమ్ ||
అ. - (కూక్కురల్) కోట్టికాళో! నీరుమనజ్జోవలమ్ మేఱ్కైలుమనయైకొయ్యిట్రులువుకిఱికిళ్ళెన్దు; “నాజ్జోవననరక్కువు కిఱిక్కు” ఎన్దు అత్తై కొల్ల; అవకపరుత్తుక్కు కూవుకిఱికిళ్ళాకిర అవకారాతోరీఱితే? అతలల్, అవకపరక్కువు కిఱిరల్లిర; ౪||

౧౦౧౩ తిరువాన్ మొట్టి - ప - ౫ - తి - ఇన్నయి - ౫ - పా - అన్దరనిన్దు వాగ్గిభాగ్యనగ్గళ్.

ఈ -- పడవ్వుడ, బిరుతాన మొట్టెత్తుక్కువానిన్దున వాయిల్ ము. (నీరున్దువలుమ్) ఒన్దుతుడణ్ణికాన్దు తైసహచరమున్దుడణ్ణి క్కుత్తెయ్యబ్బాడ ముడిమూనిన్దుతు. (కోట్టికాళ్) స్త్రీవధుమ్ పణ్ణుకై కొరుబాటియాక ప్పుగుప్పడి నేణమో! కోట్టి యెన్నికతు - మయిలై. “నీర్ నలియూతే కొళ్ళున్దుకో, ఎన్ను హళవుమ్ పార్ త్తన్నే నాబ్బలిరుక్కిణ్ణతు? నర్వకరణబ్బళై యునుపహరిక్కు వన్దునాబ్బళో తవిరుపూమో? తుడణ్ణినకార్యమ్ తలై క్కుట్ట పేణుమే యెగ్గళుక్కు.” ఎన్నుకరుత్తాక, అతు క్కాకిల్ పిన్న అణ్ణేహోణ్ణోణ్ణిణ్ణాళ్. (వాక్కుమ్ మనముమ్ కరుముముమ్ ననుక్కాణ్ణతే) ఎన్నుడైయ నర్వకరణ బ్బళు మనన్దుక్కులిన. “అణ్ణేహోయివై ధన్విన్దు అవనుక్కు త్తరిప్పణ్ణితాయ వన్దు ముకణ్ణాణ్ణుమ్” ఎన్నుమ్ పిన్న వాలే శొల్లుకిణ్ణాళ్. అణ్ణేహూకిలిప్పేయ్దుమ్ శి చేప్పేతిముమ్ కూడినపడియెన్నెన్దు (అక్రైయ మూవియుమన్దర నిన్దుబ్బులుమ్) న్దునన వాననై యాచే, దేహముమ్ ప్రాణముమ్ నడువేనిన్దుక్కేత ప్పుడుకేణు త్తనై. పిడిత్తువిట్టకొమ్బుపోలే వాననై యె యుళ్ళతు. నూపుపడ వేణువితుణ్ణు, నలికై క్కాశ్రయమిట్టై.

జీ.ఆ. - “నీరుమ్ కేవలుమ్” ఎన్దిరన్దెయ్దుకొల్లి “కెత్తై” ఎన్దు ఏకవచనమాక చ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఒన్దుతిడణ్ణినవిత్తాది). “కోట్టికాళ్” ఎన్నిక బహువచనరక్కుక్కున్దు (స్త్రీవధమిత్తాది). “వేచ్చుమ్ చేప్పేతిముమ్ వేన్దు - “వేట్టిన్దుక్కుళ్ళైన్దు, ఉబ్బలుమ్” ఎన్దుత్తెప్పర్దు. వినరణమాతల్, దేహముమ్ ప్రాణముమ్ నడువేనిన్దుక్కేత ప్పుడుకేణుత్తు ద్దున్దునమాతల్ (పిడిత్తువిట్టవిత్తాది). ఫలితమ్ (మూవుపడవి త్తాది). “ఉబ్బలుమ్” ఎన్దుతుక్కుభావమాతల్. మాక్కురల్ కేట్టుమ్ నగ్గణ్ణైక మాయక్ వెళిప్పడాక్ - వాక్కుమ్ వేన్దుతుడణ్ణి. ఉబ్బలుమ్ కోట్టికాళ్ నీరుమ్ కేవలుమ్ వేట్టిన్దుక్కుళ్ళైన్దు నిత్యన్దుయి.

ప్ర.తి. - నాలామ్మట్టు (మాక్కురల్ కేట్టుమిత్తాది) (వెళిప్పడాక్) శ్రీభాగవతే గోపికాగీతాసమన్దరతే, “తానామవిరభూ చ్చొర్చొన్దుయనమభామ్మబ్బు. పీతామ్మరధరస్సగ్గీసామన్దరన్దున్దున్దున్దున్దు.”

తాత్పర్యము. - ఓ! మయూరమూలా! నామసూవాక్కాయములు సర్వేస్వరవియొద్ద వెళ్ళిపోయినవి. శరీరప్రాణములేనివ్వుటను న్దువి, మీరు ఎంతగొప్పదనవిదనీనప్పటికిని దానిని విని నాబాధనుదలంచి నాయందుంగనికరించి వాడు బరమపదమునుంచి బయలుదేరనే లేదు. గాన మీధన్విని నాకుమిక్కిలి బాధకరముగానున్నది. గాన మీరక్కు-వగా నజవలదు.

మూ. - అన్దరనిన్దుబ్బళిన్దు యానుడై పూన్దుకాళ్ ! నున్దిట తేతుమిడై యిలైక్కుత్తేన్దు నొ !

ఇన్దిరభాలగ్గళ్ కాట్టియి వేప్పొలరుగ్గొణ్ణి. సన్దిరుమార్వనమ్మూవియన్దనన్దెణ్ణినాక్

ఆ. - (అన్దరనిన్దు) ఉన్దుకుక్కు-నానెన్దు వనిప్పున్దుణ్ణి నేక; నీబ్బళోనమనేన్దు అవ్వురుగానుగ్గళై చ్చొల్లి యెన్నై బాధియాతే కొళ్ళు గ్గోళ్ ఎన్దుపూనైకై నోక్కిచ్చొల్లి, పడ్డన్దులొక తై త్తనక్కాక్కిక్కొళ్ళుక్కుత్తు చ్చిలపాయ్కెయితావ్వులే, ఎన్నోడేకలన్దు పరిమాణాకి డానాక త్తొల్ బుమ్మడి శిలపాయ్కళై చెప్పేయకన్దురానవితు, ఎన్నై ముడిత్తై-క్కు- న్దువిరకుపార్తాక, ఎన్నుచతురనొ! ఎన్దు తన్నితే నిన్దు కొల్లుకిణ్ణాళ్.

అన్దు. - అన్దరనిన్దు ఉబ్బళిన్దు యానుడై పూన్దుకాళ్ (3) నున్దిట ఏతుమిడైయలై తుట్టతొన్దు (౬) ఇన్దిరభాలగ్గళ్ కాట్టి ఇన్దేప్పొలరుమ్ (౯) కొడ్డె సన్దిరుమార్వక నమ్ (౧౦) అవి ఉన్దు నన్దు (౧౫) ఎణ్ణినాక్ (౧౬)

పన్నీ. - అన్దరమ్, క్కుడిమచేప్పేతిగ్గళైక్కాట్టి సన్దులొక తైయమ్ పిటర్క్కాకాతపడిపణ్ణుమిట, ఉబ్బళిశానవుగ్గళై యిట్టు న్దుమ్మడై (ప్రాణాపహరణపణ్ణుక్కు- సన్దుకాణ్ణి నానెన్దు, తన్నుడైయ పూనైకైక్కుట్టు చ్చొల్లుకిణ్ణాళ్).

శి చేప్పేతిముమ్ - ఎన్దుడైయవళై నానుక్కు పాతమ్.

సలిశ్శము విందుమిన్దు క్కేయిరుక్కచ్చైయతే, నడువే నిన్పుయోఁగనాఁగవలముఁజి, నాఁగ ఎన్నుడైయవై ఎన్ద్రమనిత్రువై
 కా! (౩) కున్దలిడైయట్టచిత్ర, ఎన్నెనలికకున్ద బరవకాళిమలై; నిన్దళి, అనత్తరరసమాన్దీకదియో తోకాళ్ళున్దళి; (౪) ఇన్ద్రజాల
 యోగో, మెచ్చున్దు వైమిత్తున్నుడియోక నుణుగనాచేప్పితన్దళి, కాన్దట్టి ఇన్ద్ర సప్తలోకైయమ్, (౫) పరాభిమానైయమ్ నాన్ద
 నిమానైయమ్ నుణుగలుటమ్మై త్తన క్కేయియాన్దు పన్దొక్కొన్దు, ననుమ్, త్తకతిరుమాన్దీకైయిక్కి అమిరాట్టిపక్కై ప్రణయన్దై కాన్దట్టియక
 ప్పుమ్మినివనా, నన్నుడైయ, (౧౨) ప్రాణనై, గ్రహిత్తుకొన్దళ్ళుక్కమ్, నన్దాక, (౧౫) నియాపిత్తా. (౧౬)

అర్థము.—నడుమమండి (అన్దరమందు) వర్తకాగపారములచేయుచున్న నాచిలకలారా! (౩) మాకునన్ను బాధించుటకు నిమియ
 ననకాళిమలైదు. (మీను) అనత్తరముగాళిదొవలదు, (౪) ఇన్ద్రజాలములను (తనయొక్క పాశీల్యాదిమాయలను) చూపించి ఈ సప్త
 లోకములను (౫) స్వాధీనముచేయుననిన (మానాచేట్టిన) శ్రీదేవినివత్తులమందుగలమనశ్రియఃపతి మన (౧౨) ప్రాణములను నశింపజే
 యుటకు మంచయుపాయము (౧౫) దొవించెను. (౧౬)

ఈ.— అన్ద్రామ్మట్టు. తన్నిననాయరున్దు నలికిటపూవై కళై క్కుఱ్ఱిత్తు, అనన్దా నెన్ద్రముడిక్కుక్క నల్ల
 విరకువార్తాక, ఇనియుగ్గళిక్కిన్దు నియమిన్దు యెన్ద్రాణ్.

(అన్దరనిన్దులోకిన్దు) ఉజ్జళిక్కిన్దు నలియవియ మిన్దీక్కేయిరుక్క, నడువేనిన్దు వర్తకమేకేళ్ళప్పుడు కిఱ్ఱికో
 లితన్దై, (యానుడై పూవై కాళి) ఎన్నుడై పూవై కాళి! సర్వసాధారణరాయరువ్వార్ శైయవున్దై, శిలరక్క
 ప్పుచ్చుయిరుచ్చార్ శైయక్కడవతో, నాఁగ ఎనకున్దు ఎన్నవమేయమాకాతే బాధిక్కుక్క; అననుమ్, ఎన్నుడై
 యవనాశైయిజేనిలిన్దు. (నున్దటత్రేతు మిన్దైయన్దు) ఉజ్జళిడైయట్ట తిలెన్ద్రై ఎన్ద్రై కోన్దరవకాళిమలై; ఉజ్జళి
 పాటిప్పన్దు క్కున్దళిలోరవకాళిమలై యెన్దుమామ్. (కున్దుతేల్మిన్దు) అనత్తరసమాన పేన్దై కాన్దట్టి ముడియాతే
 కిన్ద్రాణ్. అనకాతానధికరి తకార్య త్రిత నెక్కినిన్దానాశిన్దా, నిజ్జిళ్ళుడి మురిరనిన్దా వేల్లువతు; అతుక్క
 జ్జునుక్కినకాళివైన్ద్రానా? (ఇన్ద్రజాలజ్జళి కాట్టి) కన్దార్ క్కున్దవిదన్ద్రాణ్ వడివైయమ్, శిల త్రైయమ్, చేప్పిత్రై
 యున్దట్టి. ఇన్ద్ర నిన్ద్ర నిగ్గామైయాలే, “బాయ్కళి” ఎన్ద్రాణ్, ఇన్ద్రజాలమెన్దును పాయెన్దును, పర్యాయమ్.

1. అ. అన్ద్రామ్మట్టు (అన్దరనిన్ద్రాణ్). “యానుడై పూవై కాళి - సర్వసాధారణరాయరవ్వార్ - నన్దటత్రేతు మిన్దై యెన్ద్రాణ్”
 “యానుడై పూవై కాళి - సర్వసాధారణరాయరవ్వార్” (తన్నిననాయరున్దు). తన్నిననాయరున్దు - “యానుడై పూవై కాళి” ఎన్ద్రై
 తన్నిననాయరున్దు - గన్నుడైయన్ద్రాణ్; తనక్కనేపజ్జాబయెన్ద్రాణ్.

“యానుడై పూవై కాళి” ఎన్దు విశేషిక్కినపద్యం వర్తకావమ్ (సర్వసాధారణరాయరవ్వార్). సర్వసాధారణరాయరవ్వార్
 కాళిదేవరక్కయారే సర్వసాధారణరాయరవ్వార్ తొడక్కయన పక్షికళైయతే, కీర్తిన్దాట్టి, “ఇన్ద్రాణ్” ఎన్ద్రై
 “ఇన్ద్రాణ్” ఎన్ద్రై త్తకతిరుమాన్దీకై, ఎన్నుడై పూవై కాళి పాటిక్కొన్దట్టి కావమ్ (నాన్దకొన్దట్టి). వివర
 యమ్ (అనుమతియిన్దు). ఇన్ద్ర - అనకాళిను. ఉజ్జళిడైయట్ట తిలెన్ద్ర - ఉజ్జళిక్కున్దపడి. విలియరక్కకున్దు, “లిటమ్” ఎన్దు - నమా
 నానాయ, పాటిప్పన్దు లిటమ్. మేలుక్కొన్దామవతారికై (అనకాతానిన్ద్రాణ్). అనకాళిను వైయమలై అనకా తైయివ్యాపార
 యోగోన్ద్రాణ్. “ఇన్ద్రజాలజ్జళి” ఎన్ద్రై అనకాళిను వివేచితన్ద్రైయమ్, అనన్ద్రై ఇన్ద్రజాలమాక పరళిచ్చయ్కొన్దు - పాటిప్ప
 యానుగళిచ్చయ్కొన్దు (కన్దరక్కొన్దట్టి). అతావతు - ఇన్ద్రజాలమావతు, కన్ద్రాణ్ అన్ద్రా వాన్దావదేయకర్తమాయరున్ద్రాణ్
 ప్పొన్ద్రాణ్; అన్దుడి సాన్దర్యాదికళుమ్ అనుభవిత్రాలోపియన్ద్రాణ్ పడియకర్తమాయరున్ద్రాణ్ వైచ్చన్దు. ఇన్ద్రై, “ఇన్ద్ర
 జాలజ్జళి” ఎన్ద్రై త్తకతిరుమాన్దీకై, సాన్దర్యాదికళి. పాయ్కళి వర్తకావమ్ (ఇన్ద్రైయన్దు). “ఇన్ద్రజాలమ్” ఎన్ద్రాణ్
 పాయ్కళిచ్చయ్కొన్దు (ఇన్ద్రజాలమెన్దును పాయెన్దును పర్యాయమ్), “విల్లులకుమ్” ఎన్ద్రై అన్ద్రాణ్ (లిటమ్)

(30) తిరునామముల్ని. - ప - ప - ౫ - తి - ఇన్నయిర్ - ౬ - ప - నన్నెళ్ళి వ్యాఖ్యానము. ౧౨౧

ఎన్నోడేపండ్లమీద, పీరివొక; (౧౫) ఎన్నక్కాపత్తుకులపువులియొనిజనవైయి, ఎట్టి నాక; (౧౮) వళిత్తుప్పొన్, శిఱియవడియొ
డొక్కయ్, ముగ్గున, (౨౧) కిలియే! ఇనిమెయితయ్యై యాడువడుత్తుకొ, కురలై; (౨౪) అవ్కవడివుక్కుప్పారకమాయనలికొని,
అట్టొడై పరనమాకప్పన్జాతొకొ. (౨౬)

౬.

అర్థము. - నానపంపూర్ణప్రాణభూతుడైన శ్రీరాముడు నీయొక్క (3) ఎట్టైన నీ అధరముతో సమానమైన (౬) అధరముగల
వాడైన (నీ నేత్రములనంటి) నేత్రములుగలవాడైన (నీ చేతులుకాళ్ళునంటి) నా ప్రపాదములుగలవాడైన (నీయొక్క చల్లనై శ్యామమైన (౧౨)
తొట్టునంటి కాన్తిగలవాడైన (నాతో) సంశ్లేషించి (ఇవ్వడుగన్న) విడిచిపోయెను. (౧౫) ఆవత్కాలమందు నానననాయముడేయగుదుని
తిలంబి (౧౮) పెంచిన చిన్నదై జ్ఞానములేనిదైన (౨౧) ఓ! చిలకా! మధురమైన కంఠస్వనితే (౨౪) నీవు పరనమైన అట్టొడై పున
డియొనినను. (౨౬)

౬

మ. - ఆతామూర్తి. తన్వదశ్చైయెయతియాతే. తిరునామ త్రైవిల్లికొకకిల్లి ప్పిల్లైయొక్కటైత్తు, “ఎన్నక్కనహ్య
మానదన్నెయిలే శొల్లప్రావున్నై నళిర్ తత్తు” ఎన్న అత్తైన రిప్పిక్కిణ్ణాళి.

(నన్నెళ్ళి) తిరునామమ్, సాత్తిక్కుమ్ దశైయతిన్ శొల్లవుమ్ అనహ్యమానదన్నెయిలే తదివపుమన్నె
పున్నై నళిర్ తత్తు. (నాకవళిత్తు) ఏకపుత్రై) కత్తెప్పిలే యాయ్కబు నళిర్ తత్తు. నామెన్నై యాదరిక్కవమైయుమ్
కావో అన్యథా “ఎన్నక్క; అవనుమ్ కిళియోపాతిధన్వనాయితేయరువుతు. (శిఱికిల్లిపైతలే) శిఱిమై - పరు
ననొ. పైతలే - నయన్సుక్క తక్క. సాకముమిన్కియిరుక్కై. ఉన్ పళిర్ మనమితేనలిక్కడి. (ఇగ్గరలో) “హరి
యొలై” ఎన్న మాప్పిలే. (నీమిట్టడై) ఎరమ్మమెన్ శొల్లాలెన్న ముడియాతేకొళి. మాత్తువదతి తేయుమ్
ప్రవర్తిప్పొక్కో? (ఎన్నగుయిర్ కాకుత్తన్) వ్యతిరేక త్రిత్ ధరిక్కై యరితామ్మడియతేట్టినపోతు పరిమాతి
బొబ్బ. (తేయరతలమ్మ మకనన్నై ఎన్నిమదన్ తేనతజ్జమాక” ఎన్నితేవనరువుతు. (నీ శైయ్య వాయొక్కమ్
వాయన) ఉన్నడై య వాయపోలే యరుక్కుమ్ వాయెయ్యడై యన ఉవమాన త్రైవిల్లిచ్చేర్ త్రివిజుమిత్తనై
నిమ్మియ, ఉవమయగ్గనై ప్పేరముపియాతు. (కణ్ణన్ కైకాలినన్) ఉన్నప్పిలే శివదశ్చైయుమ్. కైయెయుమ్,
శివనడిన్ కైయు ముడై యనన్. (నీననళుజ్జామనిజ త్తన్) ఉన్నడై య కుళిర్ నై శ్యామమాన నిజ త్రైయుకై యనన్.

అర్థము. ఆతామూర్తి (నన్నెళ్ళియత్తాది). “నాకవళిత్తుశిఱికిల్లిపైతలేయిగుల్ నీమిట్టడై” ఎన్నదన్నై కట్టాక్షితవ
సాద్య. (తిక్కావత్తొకొయత్తాది).

నళిర్ క్కుయిళి, ననాక వణివళిక్కైయవతేతెన్న పరుళిచ్చెయ్కొణ్ణా (తిరునామమత్తాది). “కిల్లిపైతలే” ఎన్నకవనత్రై
కట్టాక్షితత్తొళి, “నళిర్ తత్తు” ఎన్నమాత్రిత్తుక్కాతలే అర్థమరుళిచ్చెయ్కొణ్ణా (ఏకపుత్రై) కైయత్తాది. త్రైతలే పార్వభావమాతలే
అనా “నళిర్ తత్తు” ఎన్నకుక్కై భమాతలే (నామెన్నైయత్తాది). నీగూదరిత్తొళి అప్పుడి యన్యథానానాదొడ్డొక్క (అనమమత్తాది).

శిఱిమైయొని పులిబు పులియై నమమై వెన్న (శిఱిమైయమత్తాది). “పైతలే” ఎన్నతొళి భావమ్ (ఉకవళిర్ మనమత్తాది). పళిర్ మ
నమ్ - బొర్రయ్. ప్పిల్లన్ ప్పిల్లయిలే ఇతికకురల్ విరహిణికుక్క బాధకమాయరుక్కుమెన్న వివక్షిత్రుళిచ్చెయ్కొణ్ణా (హరియవేరి
యత్తాది). ఎరమ్మమెన్ శొల్ల - ఆపూర్ణమాయ్ ముదవానవర్థొక్కై. “యకవళిత్తు” ఎన్నత్రైకట్టాక్షిత, “మిట్టడై” ఎన్న
నిమ్మి-పార్వభావమ్ (మాత్తువదతి తేయుమత్తాది). మాట్టుణ్ణునీశేనవనై “ఎన్నగుయిర్” ఎన్నానెన్నెన్న (వ్యతిరేక త్రితిత్తాది). వ్యతి
రేక త్రిత్తు - ప్పిల్లన్ ప్పిల్ల. పెరమాళియనర్ తజ్జమెన్నినప్పొక్కెన్న (తయరతలమ్మత్తాది). శైయ్యవాయ నెన్నాల్ పోరాతో, “శైయ్యవా
యొక్కమ్” ఎన్నానెన్నెన్న (ఉవమానత్రైయత్తాది). ఉన్నప్పిలే శివదశ్చైయు ఉకవాయెప్పిలే శివదశ్చైయు. పరుమ్ - కుళిర్ త్రి.
“మామమ్” ఎన్నాల్ పోరాతో, “పరుమ్” ఎన్నకుళిర్ త్రియ విశేషిప్పొక్కెన్న (శ్యామమాయత్తాది). “నికైయ్యవాయొక్కమ్”

§ దశైయతియాతే ఎన్నడైయవన్కినానుక్కు పాకమ్.

౧౨౨౨.

౧.౨౨ తిరువాయ్ మొఘ్గి.-౯ - ప - ౫ - తి - ఇన్ను యిర్ - ౭ - పా - కూట్టుణ్ణు వ్యాఖ్యానశ్లో.

ఈ. (నకుళ్ళామమ్) శ్యామమామ్మిత్తిరుక్కైయప్పిక్కే, కుళిర్ ప్దురుక్కే, ఓరుడప్పి లేఇ త్తనై వత్తే తేదైవైక్కలామో?, (కూట్టుణ్ణునీజీనాన్) కలన్దు ఎకప్రక్కతియై యత్తిదైవైత్తు ప్పీరిన్దా. అవక్ కూడ విరున్దాలన్ట్రో! ఉన్నడికళను కూలమా, యిరుప్పతు. తనియిరుప్పిల్ నలివార్ రావణాదికళన్ట్రో, అనుకూలమునవివరో? ౬.

జీ.ఆ|| ఇత్యాదియల్ ఫలితం (ఓరుడప్పిలేయత్యాది). ఇన్దపైయో, అవనుక్కు సార్వకమాయనుకూలమాయితో పెన్న (అవక్ కూడవిత్యాది). “నీమిట్టై శ్రో” ఎన్ద్రుకూపరత్తుక్కు చేర్భావమ్ (తనియిరుప్పిలత్యాదివాక్యవ్యయమ్). నన్దేణివాక్ వళిర్ త్తేణికిత్తివైత్తే - ఎన్నాయుర్ కాన్దు త్తేన్ద్రుకూడక్కి, నీజీనాక్ - ఇన్దరల్ నీమిట్టై శ్రోలిత్యన్వయః ౭.

అ.౨-వి|| ఎరిత్తిరుక్కైయప్పిక్కే - భాటుపాటు త్తిరుక్కైయప్పిక్కే.

తాత్పర్యము.-ఓ! చిన్న చిలకా! నీవావత్తాలమున కొదంగదవనిన్ని పెంచితిని. ఇట్లుండగా, నీవలెనుండరావయవములుగలద్రీయః పతిని విక్లేషించిరావడము మున్నునను వానితిరునామములను జెప్పిమఱియును బాధించుచున్నావు. అట్లుచేయునందు. కొంఁగెమారకుండుము.

మూ.-కూట్టుణ్ణునీజీయకోల త్తామరైక్కైప్పివాయ్ ! నాట్టమిలెక్ కరుమాణిక్కజ్జణ్ణామాయన్మోల్ ! కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జో కాళ్ ! కాట్టేన్దుమురు వెన్ను యిర్ క్కతుకాలనే! ౭||

అ.- (కూట్టుణ్ణు) ఎన్నా జేమాట్టుణ్ణునీజీ, అతివాలారువాట్టుమిన్దయై అత్తర్యమాన్ వత్తయైదైయనాయ్, తాన్దాదివివాయ్ భోమేనాయ్, చరళేయారాని దివ్యరూపభూషితవాలారున్ద క్కణ్డైప్పిలేయరున్ద, కోట్టియవిల్లాడు మిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జో కాళ్ ! ఇన్దన్ద్రున్ద్రైక్ మేలే, కాట్టేమిక్ వచ్చురు, ఎన్నుయిర్ క్కతుకాలక్ ఎన్ద్రాళ్. ౮.

అర్థము.-కూట్టుణ్ణు నీజీయ కోలమ్ (౩) తామరై క్కే తె (౬) వాయ్ నాట్టమిలెక్ కరుమాణిక్కుమ్ క్కణ్ణక్ (౯) మాయ న్మోల్ కోట్టియ విల్లాడు (౧౦) మిన్నుమ్ మేకక్కుట్రొజ్జో కాళ్ ఎక్ (౧౫) ఉయిర్ క్కు అతు కాలక్ (౧౮) నుమురు కాట్టేమిక్. (౨౦)

పన్నీ.-అనన్దరమ్, తన్దైయిరావడుత్తిన్ క్కణ్ణక్ పడివుక్కు పోలియాన మేఘసమాహితైక్కణ్ణు, ఎన్నెముడిత్తుక్కు - హేతువాన వున్దగ్గడైయ రూపతైక్కాట్టాతేకొళ్ళుజ్జో శినితాళ్.

ఎన్నో జేకరనమాన్బుడి సంక్లేషిత్తు, ప్పీరిన్దలైయల్, దర్పనీయమాన్, (౩) తామరైపోలేయిరుక్కిఱ, క్కణ్డైయమ్, శివన్ద, (౬) అద రత్తైయముడైయనాయ్, ఇదైవిదానులెనక్కున్ద్రుతివిషయమాన్ నీలరత్న మెచ్చలెయిరుక్కిఱపడివై యుడైయనాయ్ కొణ్ణు, ఎనక్కు, భవ్యవాన్, క్కణ్డనాకిఱ, (౯) అత్తర్యభూతైప్పోలే యిరుక్కిఱ, వత్తక్కుప్పట్ట, విల్లాజేమాడ, (౧౦) మిన్నుకిఱ మేఘసమాహితాళ్! ఎన్నుడైయ, (౧౫) ప్రాణముక్కు, అతు, మృత్యురూపమాయిరుక్కుమ్; (౧౮) శుక్లవేదీవై, కాట్టాతేకొళ్ళుజ్జో. (౨౦) ౭.

అర్థము.- (నాతో) సంక్లేషించి విక్లేషించినవాడై, నుందరమై (౩) పన్నమువంటి నేత్రములను ఎఱ్ఱని (౬) అదరమును గలవాడై, నాకు స్త్రుతివిషయమై మానిపోకుండవన్న నీలమాణిక్యమువంటివాడై, క్కణ్డనాకై (౯) అత్తర్యభూతునివలెనన్న, వంగియున్న భవముతోఁగూడ (౧౦) మెఱురు మున్న ఓ! మేఘసమాహములారా! నాయొక్క (౧౫) ప్రాణమునకు ఆరూపము మృత్యువునలె బాధకముగానున్నది. (౧౮) (గాన) మారూపములను చూపింపవలదు (౨౦) ౭.

ఈ.-ఏట్రొమ్మాయి. అవక్ వడివుక్కు పోలియాన మేఘమారైయైక్కణ్ణు, “ఉజ్జో వడివై కాట్టి యెన్నె ముడియాతే కొళ్ళుజ్జో” ఎన్ద్రాళ్.

జీ.ఆ|| ఏట్రొమ్మాయి (కూట్టుణ్ణు త్యాది). “ఉజ్జో మాయన్మోల్ కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జో కాళ్” ఇత్యాది యొక్కటాత్తిరవతారై (అవక్ వడివుక్కి-త్యాది).

‡ పాటుపాటు రల్-తీరల్.

ఈ. (కూట్టుణ్ణు త్యాది) “ఏకతత్త్వమ్” ఎన్నుమ్మడికలన్దు పిరిన్దపిన్దు అవన్దు య అవయవశోభైయన్దునవడియె న్నుతల్; ఇనశోభైక్కలవియాల్ వన్దశోభైయెన్నుతల్. (కోలత్తామరై క్కప్పెవ్వాయ్) అమాయ తామనై పోలే యిరుక్కిణ్ణ తిరుక్కుణ్ణలై యమ్, శివన్దనధర త్రైయ ముడైయనాయ్. (వాట్టమత్యాది) కలన్దపోతైచ్చెవ్వి, విరమాణి లున్దు తిత్తెచ్చాన్ది నెప్పిప్పోటిత్తెక్కాణుమ్. ఇత్తలైయైవెఱునరైయాక్కినపిన్దు ఇంట్టితివడి. (ఎకకరమాణి

కప్పెవ్వావన్దు మిన్దును మఱక్కచ్చెన్దాతవడి నలికిఱునీలరత్నమ్మాలే యిరుక్కిఱతిరునిఱత్రైయైయనాయ్. ౧. “చైన బంధాన్దనవకాన్” ఎట్టు అనవిన్దు, అరైక్షణ్డాన్దోతానెన్నా ఇవ్వారైయె చొల్లుకీఱాళితై. (కణ్ణకమాయ న్నోబ్బో) అశ్చర్యభూతనాన కృష్ణనైప్పోలే; కలన్దపోతు కాలైక్కయెప్పికిత్తు పుడిమాణి భవనాయన్దునవడి. (కోట్టి యన్ద్రోత్తాయ్) పుట్టి చొల్లుకీఱాణుమ్ మిన్నానిన్దుళ్ళ మేఘనమూహజ్జాళి! కొన్దుభువితరు మనిక్కు ప్రకాశకమామా ప్పోలే యిరానిన్దు మిన్. (కాట్టిన్ద్రానమురు) మృత్యునదృశమాన ప్రజలనడిచై కాట్టాతే కోళ్ళుళ్ళో. అన్ద్రోత్తాన్ద్రాణు అకలవిన్దుననూను ఉన్దోళువాలియైయాయన్దుతి! “అతువెన్” ఎన్నిల్ (ఎన్నయిర్ క్కతుకా

లన) మిరమాను తిన్దుపట్టితల్మిన్దు వెక్రపాణుక్కు, అతుమృత్యు వాకానిన్దు. (కుట్రాణ్దోకాళి క్కాట్టే మిన్ నున్దు) ఎన్నెన్దు (అమి) ఎన్నిఱు - కాణమాన్ద్రామై, ముక్తైమాణవైత్తు చొల్లుకీఱాళి. 2.

“కూట్టుణ్ణు వ్యాఖ్యానజ్ఞర్” ఎన్దు అవయవ శోభాశిన్దుకు భావద్యయమ్ (ఏకతత్త్వ మిత్యాది వాక్యద్యయత్రై). మున్దభూతన వణుప్పిల్. శీఘ్రన్దులై భావద్యయానుసరిమాక వ్రుక్కనిమాక భావద్యయమ్ (కలన్దపోతైయత్యాది వాక్యద్యయమ్). త్తల్లై మిన్దుపట్టితల్లై - ఎట్టుచ్చియొక్క వ్యాకీఱాణ్దై. తిత్తెచ్చాన్ది నెట్టుకాయన - పయర్ మతాళిత్తుప్పిసాల్ నడికై యణు ల్లుప్పొడిన్దు. ఇల్లొన్ - కలన్దపోతైచ్చివ్వియనాధిక్కిల్లొన్లుకీఱు, “ఎన్” ఎన్దుకున్దు బావమ్ (పిరిన్దపిన్దు మిత్యాది). వాట్టమిన్ద్రోత్తా యన్ద్రోత్తాయ్, ఎన్నయిన్దు నీలరత్న మున్దునడిచైయైయనెన్దు త్తార్ళమ్. “ఎన్” - ఎన్ద్రోత్తాన్దుకున్దు స్తుతి విరయన నెన్ద్రోత్తా. “ఎన్ద్రోత్తాననవన్” ఎన్నిరుక్కిఱనై, విన్దోత్తాతే శిల్పిలనాయన్ద్రోత్తానెన్నానెన్దు (నైవదంకానిత్యాది). అబ్బోమై యాన్దు త్తన్దు. “ఎన్ద్రోత్తాననవన్ద్రోత్తాన్దు కీలాన్దు సరిప్పవన్” । రాఘవోదపనయేన్ద్రోత్తాత్తన్ద్రోత్తేనాన్ద్రోత్తాన్” ఇతివైవేం ప్రతి మానయ. ఆన్ద్రోత్తాన్ద్రోత్తాన్దు (కలన్దపోతైత్త్యాది). తోడుతల్ - వక్రైతల్. “ఎన్” ఎన్దుకున్దు దృష్టాన్ద్రోత్తేన్దు (కాన్ద్రోత్తానిత్యాది). “ఎన్ద్రోత్తాననవన్” ఎన్దుకున్దు దృష్టాన్ద్రోత్తాన్దు - శ్రీకార్ణమెన్దు క్కణుకొల్వుతు. “నున్” ఎన్దుకున్దు భావమ్ (అన్ద్రోత్తైయత్యాది) ఎన్నతల్; కలన్దపోత్తై. “ఎన్ద్రోత్తాన్ద్రోత్తాన్దు” తోట్టునాన్ద్రోత్తాన్దు; (అన్ద్రోత్తైయత్యాది) ఎన్నతల్. అతువెన్ద్రోత్తాన్దు తన్దు - ఉమ్మయవైక్కాట్టాతేకొ త్తొల్లై త్తొల్లయిరుక్కి - నెన్దుత్తన్దు త్తన్దు. తత్తాన్దు - బలమున్దు. “నుమ్మరు” ఎన్దు ప్రత్యక్షమాక చొల్లిత్తై, “అతు” ఎన్నిఱతెన్దు న్దు (కుట్రాణ్దోకాళిత్యాది). అన్ద్రోత్తేయన్దు. 2.

ప్ర. “కూట్టుణ్ణు వ్యాఖ్యానజ్ఞర్” (ఎన్ద్రోత్తాన్దుకున్దు) సున్దరకాణ్డే సీతాన్ద్రతిహనూమాన్ “నైవదంకాన్దు మకకాన్దు కీలాన్దు సరిప్పవన్” । రాఘవోదపనయేన్ద్రోత్తాత్తన్ద్రోత్తేనాన్ద్రోత్తాన్”.

తాత్పర్యము. “ఓ! మేఘమూరా! శ్రీకృష్ణునివిశేషించి బాధపడుచున్న నాకు, ముందునాతో నిరన్ద్రముగా సంక్లషించియుండి తరువాత విశేషించి అతి సుందరతమరస పుష్పములలెనన్న నేత్రములను ఎఱియిధరమును ఆకులిత తేజస్సుగల నీలమాణిక్యమంటి పరుమేనునగల నాశ్రీకృష్ణుని దివ్యవిగ్రహములెనన్నచై, ఇంద్రధనుస్సువేసి మెఱుచుచున్న మీరూపము మిక్కిలి బాధకరంబై యున్నది గాన మీరూపమును నామంగనవలచవలదుననిమా.

౧౨౪ తిరుపాద్యముల్లి-౯ - ప - ౪ - తి - ఇన్నయిర్ -౮- పా-ఉయిర్క్కతు న్యాఖ్యానభర్.

మూ.-ఉయిర్క్కతు కాలనెత్తు మ్మేనానిరన్దేట్టు, నీర్ | కుయిత్తై ఎత్తర్ కాళో కణ్ణన్నా మమేకుముటిక్కొన్దీర్ |

తయిర్ ప్పప్పుమ్మోదీ న్నోడు పాలడిశిలున్దన్దు, శో! అబ్బయిదీ న్నియనల్ వళి మూట్టిన్దీర్ పబ్బుడై యూరే! ౮

అ.- (ఉయిర్క్కతు) కణ్ణను దేయతిరు నామన్దైచ్చొల్లిల్ నాక ముడివళ, అవదీ న్నైచ్చొల్లా శోభియ వేణువ ప్పన్దై నానిరక్క-
పిన్దై యువనదీదైయే శోట్టిక్కొన్దీకోళో; నామన్దైవళర్ త్తప్రయోజనముతోకాక ప్పేదీ న్నోన్దై, తక కుయిల్ కత్తై యిన్నా తాకితాళో. ౮.

అన్న.- నాక అతు ఉయిర్క్కు (౩) కాలనెత్తు ఉమ్మై ఇరన్దేట్టు (౬) కుయిత్తై తర్ కాళో నీర్ కణ్ణక నామమే (౯)
టప్పటి కొన్దీర్ తయిర్ ప్పప్పుమ్మోదీ న్నోడు (౧౨) పాలడిశిలున్ద తన్దు శోల్ (౧౫) పయిదీ న్నియ నళ వళి ము డొట్టిన్దీర్ (౧౮) పబ్బు ఉడై
యూర్. (౨౦)

సన్న.- అనన్దనమ్, అవపాదకరమానకృష్ణక నామన్దైచ్చొల్ల వేద్రావెన్న చెయ్యేతే శోల్లిముడిదీకోళో! ఎత్తు, తాక వళర్ త్త శిల
కుయిల్ కత్తైచ్చొల్లుకితాళో.

నాక; ఇవ్వనకైయిల్ అతు, ప్రాణమునకు (౩) మృత్యురూపగిడిశో శెన్దుశోల్లి, ఉబ్బైక్కట్రుత్తు, ప్రాధి త్త వేనక్కు (౬) కుయిల్ య్వి
రైచ్చొక్కో! నీన్దో, ఉబ్బోపిన్దై త్తనత్తలే భవనానకృష్ణను దేయతిరు నామన్దై, (౯) అనత్తుర మధురమాకచ్చొల్లి, ముడిత్తు విట్టిశోలితే;
ఉబ్బో బాల్యముక్తి-దాక ఇళిమ్మైత్తెక్క. త్తయిరైయ దైత్తాన ప్పబ్బుమ్మోదీ న్నోదీ, (౧౨) పిట్టా-లుక్క-ప్పాలుఘోలుమాక; ఉబ్బకుక్క-
త్తన్దు, అవన్దురు నామన్దై అశోటై, (౧౫) అగ్నిసిప్పిత్తవకుక్క ప్రత్యక్షకారమాక; నల్ల సన్నుడై, అనుభవిప్పిత్తిర్; (౧౮) నల్ల నీ
రైయై, ఉడైయూరాయున్దీర్. (౨౦).

అర్థము - నేను, అది ప్రాణమునకు ౩) మృత్యువుగానున్నదిని విష్ణును యాచించిననాకు (౬) పి! చిన్నకోకిలము
లారా! మీరు శ్రీకృష్ణునితిరు నామములనే (౯) చెప్పి చంపితిరి. పెరుగుతో (౧) లిపిన సదయము ముతో (౧౮) పాటతో (౧౫) నిష్క్రమ సా
దమును ఇచ్చి తిరు నామములను (౧౫) అగ్ని సింపించినదానిని మంచి ప్రత్యక్షకారమును అనుభవించుచేసితిరి. (౧౮) మంచి స్వభావము గల
వాడైతిరి. (నిర్దయైతిరి. (౨౦)

ఈ.- ఎట్టామ్మబ్బు. శిలకుయిల్ కత్తైక్కట్రుత్తు, అతు నామన్దైచ్చొల్ల వేద్రావెన్దు నానిరక్క, అత్తైయే శోల్లి
నల్లిదీకోళో, ఉబ్బైత్త వళర్ త్త ప్రయోజనమువేదీ న్నోదీ ఎట్టితాళో.

(ఉయిర్క్కతు) తోట్టురైయే వోమత్తన్దు; అతు వెన్దితాళో, తక వాయూలే శోల్లి మూట్టామైయూరే. (కాల
నెత్తు) నల్లికై య్విక్కే ముడిక్క మెన్దు. (ఉమ్మై) ఇరన్దేన్దీ కార్క శ్చైయ్యముబ్బుడై. (నాన్) ఉబ్బళుక్క ముటక్క
వైత్తాతనుడి జననియాననాన్. (ఇరన్దేట్టు) ఉబ్బై నీయమిత్తేనూ! ఎన్ శెల్లామైయూరే శరణమ్మకున వేనక్క.
(నీర్) నియామయ్యరాననీబ్బో. శరణాగతి ఘాతకరానోళో. (కుయిత్తై ఎత్తర్ కాళో) ఉబ్బో బాల్యమువేన్ ప్రాణ
నూడే వోయిదీ న్నిదే; పరువమ నిరమ్మామైయలుమ్ తాయ వాశియటియ వేడ్దావూ, “నాబ్బో శెయ్త తేన్?” ఎన్న

దీ-అ! ఎట్టామ్మబ్బు (ఉయిర్క్కత్తాది) (ఉమ్మై నానిరన్దేట్టు - కణ్ణక నామమేకుముటిక్కొన్దీర్ - శోల్ పయిదీ న్నియనల్ వళి మూట్టిన్దీర్ - ఎత్తు వచ్చొల్లక్కట్రుత్తు ప్రతాదికై (శిలకుయిల్ కత్తైయత్తాది). “వళర్ త్త ప్రయోజనము వేదీ న్నోదీ” ఎత్తు - వెణువ.

“ఉయిర్క్కు” ఎత్తుకుక్క-వాసనై (తోట్టురైయత్తాది). ఇన్న తెన్నులే, “అతు” ఎన్ది అత్తెన్నెన్న (అతు వెన్దితాళోత్తాది).
“అతు” ఎన్ది అతు-వత్తి మాణమనకృష్ణక నామన్దై, ఇరన్దేట్టు-కొన్దీర్” ఎత్తు మాట్టి వర్తమానము (శరణాగతిత్తాది). ౧౫ ప్రార్థనామ
తియితే శరణాగతియానను. “వేత్తిల్ కాళో” ఎత్తు కుక్క-రబ్బాభావము. అనన్దముటియాతపరువ మెన్దు మున్దునదు; అత్తైయదిచ్చెయికితాళో
(ఉబ్బో బాల్యముత్తాది. తాయ వాశియటియాతపరువ మెన్దు భావానన్దమ్ (పరువమనిరమ్మామైయలుమిత్తాది). అతావతు-తాయక్క-కు

† (పా) యానిరన్దేట్టు. ౧౧. అపామన్ద్యురపాధానా మలయోకిప్ప మోగతి; త్వమే పూపాయభూతో మేధావేతి
ప్రార్థనామతి; శరణాగతియత్తా సాదేవే నీన్ద ప్రయోజ్యతామ్” ఇత్యపిర్వర్వన్ద సంహితావచనమ్.

ఈ. - (కణ్ణన్ నామ మే కుట్టకొన్న్దీర్) తీరామాన్. ౧౨౨, నెట్టెప్పొచ్చుడు త్తెనై కుమ్మక్కవచ్చుననామజ్జలై యే అవ్వ
త్తమాక చొచ్చిముడి త్తినోళ్. * మృతసంజ్ఞవనియాన రామగుణజ్జలై యు మొరుకాల్ శొన్నాలాకాళో? (తయిరి
త్యాది) తయిరుమ్ పట్టణ్ణోఱుమ్, పాలుమ్ వెణ్ణోఱుమ్, అవ్వనకాలగ్గలితేతను తిరునామజ్జలై క్కట్టిత్తనతుక్కు
ప్రతుప్రకారమ్ పట్టినోళ్. (నల్వళమాట్టినిర్) నల్వనమ్మై భుజిప్పి త్తినోళ్. నాన్ కాలన్దోఱుముగ్గుడై యరక్ష
రామ్మణ్ణిప్పోడేన్, నీగ్గుళుమ్ ఇప్పిడగ్గుళిలే వన్ననలిన్దుపోడినోళ్. ఇక్కుయిల్ కళుక్కు అన్నదోపమ్ ఫలిత్తున్దుత్తో?
(పబ్బుడై యారే) (చాత్తియుమ్ భవ్యతై యుమ్మిడికక్క, శాలనీరైయుడై యారాయురన్దినోళ్, రక్షకవిషయ త్తిర్
నిర్దయ రాయరునినోళ్.

తీ. - ౨ || పేయక్కుమ్ పాళియత్తెనుడి త్తక్కన్దై పోలే యిరుక్కు వేణ్ణావో వేన్దడి. తీరామాన్. ౧౨౨ - మాన్. ౧౨౨ తీరాతి - ప్రత్యే
పగ్గత్తాత తీరాతపడి. మాన్. ౧౨౨ - త్తక్కన్దై. (కణ్ణన్ నామ మే) ఎన్ద వనకాలకాళుమ్ (మృతసంజ్ఞవనిత్యాది). శోల్ - తిరునామ
జ్జలై. పయిల్. ౧౨౨ - పయిల్. ౧౨౨; అభ్యసిప్పి త్తక్కన్దై. ఇతాల్ భావమ్ (నాన్ కాలన్దోఱుముగ్గుడై). రక్ష. ౧౨౨ (ఇక్కుయిల్
కళుక్కు త్యాది). అతావతు - బలిభక్తిన్దై యెన్ద త్తెభుజిక్కు మెన్ద రసాక్షి; నానిట్టినోఱుముగ్గుడై వేన్దన్దభావార్థమ్.
(పబ్బుడై యారే) ఎన్ద = వర్ణోక్తి. పబ్బు - స్వభావమ్. నీరైయుడై యారాయెన్ద - వివేకత్వమ్. వివేకమ్ (రక్షకవిషయ త్తిలి
త్యాది). కుయ్. ౧౨౨ త్తక్కన్దై - శయిర్ కక్కతు కాలన్దై తొడిగే, ఇరన్దేఱు. నీర్ - కణ్ణన్ నామ మే కుట్టకొన్న్దీర్; తయిర్. ౧౨౨ మెన్ద
తోడగే, పబ్బుడై యారే ఇత్తన్దయం.

ప్రాశ్నరము. - ఓ! కోకిలములారా! శ్రీకృష్ణుని తిరునామములు నాకు మిక్కిలి బాధకరములై యున్నవిగానయెద్ద చెప్పవలసి
వేను. యాచించినప్పుడికిని వాని నేచెప్పి నన్ను బంధువులున్నార. ఆయా కాలమునకుఁ దగినట్లు పెరుగన్నమును పాలన్నమును నిచ్చి శ్రీకృష్ణుని
తిరునామముల నభ్యసించి మిమ్మును పెంచినదానికి నాకునుంచి యుపకారము చేసితిరి.

మూ. - పబ్బుడై వర్ణాదుతుమ్మికాల్ పచ్చిమ్మై శ్రేన్నిక్. పుబ్బుడై వేల్ కొడుకు తాలొక్కు నుమ్మిరుల్.

తల్వరునీర్ త్తడదామరై మలర్ న్దాలొక్కు. జ్జణ్ణిరుజ్జణ్ణన్, నమ్మావియుడై యున్దీనాన్.

ఆ. - (పబ్బుడై) పబ్బుడై వర్ణాదుతుమ్మికాల్! అవనైప్పిరన్దవగన్ త్తీక మేలే అవన్దిరునామజ్జలై ప్పాడుకిఱుతి వొన్దుమ్ బాఱు
క్కులాయురన్దతిలై, పణ్ణిమ్మై శ్రేన్నిక్ మిక్. ఎన్ద. “అవన్దిరునామజ్జలై ప్పాడుకై యున్దక్కన్దన్దీయన్దవో!” ఎన్ద అనైశ్చిల్;
అనకొత్తన్దక్కన్దీయన్దై మాయత్తుప్పా న్దాన్దో ఎన్దితోళ్.

అన్య. - పబ్బుడై వర్ణాదుతుమ్మికాల్ నమ్మకొరుల్ (3) పుణ్ణిపురై వేల్ కొడుకు తాలొక్కుమ్ (౬) పణ్ణిశ్రేన్నిక్ తిన్
పెరు (౯) నీర్ తడమ తామరై మలర్ న్దాలొక్కుమ్ (౧౨) పెరుగన్దో కణ్ణన్ నమ్ (౧౫) అవి శబ్దం ఎన్దన్దీనాన్. (౧౮)

పన్న. - అన నరమ్, నిరతిశయభోగ్యమాన కణ్ణుకై యుడై యక్కన్దై నెగ్గుళుడైయ ప్రాణావహరమ్మణ్ణిప్పోడేనాన్, పుణ్ణిశ్రేన్నిక్
దున్దీనావన్దే పాడా తోకాళ్ళోళ్ ఎన్ద, శిలవన్దకై యుమ్ తుమ్మిక్ కై యుగ్గుఱుత్తెన్ద వొన్దుమ్మికాల్.

పాట్టక నీర మెయ్యుడై తాన, వర్ణాదోడుమాడిన తుమ్మికాల్? శబ్దం యెన్ద యెన్ద మలరలానతు, (3) పుణ్ణిశ్రేన్నిక్, వేల్
కొణ్ణు మత్తి నాపత్తై యిరానిన్దతు; (౬) నీగ్గుళి వణ్ణి మధురమాక శబ్దం తోకాళ్ళోళ్; మళిన్ద, నిరమ్మిన్, (౯) నీర యెన్దయ,
తమాకమ్, తామరై మలర్ న్దాలొలే, (౧౨) కణ్ణిక్ పెరు మెయ్యుడైయ, కృష్ణనానక, నమ్మడైయ, (౧౫) ప్రాణనై, ఆవహరిత్తు,
అకలపానాన్. (౧౮) (పబ్బుడై) ఎన్ద పాతమానతు, స్వాభావిక మానశ్చ త్తెయ్యుడైయై యెన్దుమామ్.

అర్థము. - గానసౌష్ఠవముగల (చక్కగా పాడుచున్న) తుమ్మెదలతో యాడుకొనియున్న ఓ! చిన్నతుమ్మెదలారా! మీమధుర
భవని (3) ప్రణమలూపల ఈశ్వరేత పొడిచినట్లున్నది. (౬) గానము చేయవలదు. చల్లని నీడియున్న (౯) జలముగల తమాకముందు తామర
సపుష్పమువికసించినట్లున్న (౧౨) వికాసమైన శ్రీమలగల శ్రీకృష్ణుడు మనయొక్క (౧౫) ప్రాణమును ఆపహరించుకొని నిశ్చే
పించెను. (౧౮)

* మృతసంజ్ఞవనమాన ఎన్ద యెన్దై నానిర్ కాణ్ణిత్తు.

ఈ. - బిన్న తామ్మొట్టు. మధుపానము త్రమాయ్ప్పాడుఱివనెలబణ్ణి తై యమతుమ్మిక్కై యుజ్జుత్తితు. (ఉల్లళ్ ధ్వనియెనక్క దున్నపామాయినట్లతు, నీజ్జళ్ చాడాతేకొళ్ళుజ్జోళ్. ఎన్జిణ్ణి.

(పల్లెడై వణ్ణోడుతుమ్మికాళ్ పళమిమ్మల్ దేన్జి) నీరైయడై యవణ్ణోడేకుడినతుమ్మికాళ్! పళమిమ్మ దేన్జిన్ - పళమిక్క అళ ప్పిదై యాతేకొళ్ళుజ్జోళ్. (పల్లెడై) ఎన్జు పాశమానదాతు, పల్లెనవురై యియ్, మురలుకై యె చ్చొల్లకీఱతు; పల్లెమురలానిన్జు వెన్జుమామ్. (పుల్లెడై కేరకొడుకుత్రాలొకుమ్ నుమ్మికొకురల్) మాన్జేమల్ దేయవదీర్జి ధ్వనియాలే పుల్లెట్టితే యరుక్కిఱతు; అతిశేవెల్ల కొడుకు త్రినావోలేయరానిన్జుతు ఉల్లళ్ ధ్వని. (తల్లెరనీరిత్యాది) కుళిర్న్జు పెరియన్జి యుడై యదాయ్ కైయి శే తామరై ప్పూనలర్ నావోలేయాయ్ అన్వళవట్టిక్కే పెరియకణ్ణెయ్డైయ కృష్ణ. (నమ్మిత్యాది) అన్వడివట్టైక్కాట్టియెన్జి ముడితుప్పిరిన్జుదోనా. ౯.

తీ-ఆ. బిన్నతామ్మొట్టు (పల్లెడైయత్యాది). (పల్లెడైయమ్మికాళ్ - కేరకొడుకుత్రాలొకుమ్ నుమ్మికొకురల్ - మిమ్మల్ దేన్జి మికా) ఎన్వడదక్కటాతీ త్రివతారికై (మధుపానము త్రమాయత్యాది).

నీర్లయెన్జు - గానానగుణమాన సానమార్చనబ్బలైయిట్టై.. (పల్లె) ఎన్జు, (తుమ్మి) ఎన్జు - భృగుబాతియల్ ఆనానర్ భేదమ్. అళ తీ - ఆలావమ్, (పల్లెడై) ఎన్జుపాత తిశే, (పల్లె) ఎన్జు - అటకాయ్. (పల్లె) ఎన్జు - కిళిమాయ్, అటకీతానకొత్తై యుడైయ వణ్ణవడి. (పల్లెమురలానిన్జు) ఎన్జునీయార్ త్తతుక్కు, పళమ్ ఎన్జు - గానమాయ్, (పుల్లె) ఎన్జు - నెనకన్జుమాయ్, గాన స్రామర్చియైయడైయ వణ్ణవట్టిక్కాట్టై. (పుల్లెడై) ఎన్జు, (పుల్లెడైయ, పుల్లెయిశే - వాయ్లెయ్ వడి. ఇవనకుల్-పల్లెనైన్జు (మన్జేయత్యాది). (పెరుజ్జో - కర్ణ) ఎన్జునయివ్వురు. నమ్మావియెన్జు - నమ్మడైయ (పాణిన్జు) ప్రవరతు. ఎన్జునైన్జు - (పెరుజ్జో) పెరియపానాన్ ఎన్జుకర్ణు. బిన్నదైవణ్ణోడుతుమ్మికాళ్ - తల్లెరనీరిన్జువొడై, ఎన్జునైన్జు; అకైయశే, నుమ్మికొకురల్ - పల్లెడై, కేరకొడుకుత్రాలొకుమ్ - పళమిమ్మల్ దేన్జి మినిత్వన్యాయ.

తాత్పర్యము. - ఓ! తుమ్మెరళారా! చల్లని మహాజలముందుఁ బుట్టించిన తామరలవంటి వికాశ శేత్రములగుల శ్రీకృష్ణుడు నానో గంకేపించి నాసాణమునవలరిందుకొని నన్ను విడిచిపెరియెను. ఇప్పుడు మీగానము ముందేకొట్టాల. పాదలుగే పుంపకపడియన్న పాద పుంటిలో పాడివివటున్నది మీరిప్పుడు పాదవలదు.

మూ. - ఎల్లనణ్ణి నామునమ్ వాననాడనొడొన్జి నొమ్ ! పట్టననన్నరై కుక్కొజ్జళ్ కాళ్ పయిన్జెన్నిని ।

ఇల్లెన్జు వాక్త్రయమ్ పైయ వేపుయక్కల్ దైతు । తల్లెన్జు ప్పిన్ననై పెయ్ తెజునైక్కామ్ ॥ ౧౦॥

ఆ. - (ఎల్లనణ్ణి) అనగరతుప్పడయ్ నానమముడినైక్, ఎన్జుడైయ వాక్త్రయన్జుకర్ణు, పల్లెననన్నరై కుక్కొజ్జళ్ కాళ్! పయిన్జెన్నిని, ఎన్జునొన్జి, పిన్జెయ్, (నాక్ పట్టపాడొరవరమ్మడాతొన్జిడుక్) ఎన్జు శొత్కొన్జుమడినాన్జినితిపాన్జు. ౧౦.

ఆన్జు. - నామున్ ఎల్లనణ్ణి నవవాననాడనొడు (౩) బిన్జిన్జు పల్లెన నల్ (౬) వాక్త్రయన్జుకర్ణు కాళ్ ఇనిపయిన్జు ఇల్లెన్జు (౯) అకైయమ్ యైవే పుయక్కల్ దైతు (౧౨) ఎన్జుమ్ తల్లెన్జు ప్పిన్ననై (౧౫) తల్లెపైయతు తల్లెక్క. (౧౬)

వన్నీ. - ఆనగరమ్, సరవపనలయనోడే, (నాన్జునొన్జు పట్టపిట్టామ్, ఇనియన్జు తిరట్టిక్కా ప్రయోజనమే) ఎన్జులనాన్జు త్తి కుట్టితున్జిల్లెతాళ్.

అనగ నిన్జెవుక్కిడాక్ నాముమ్, పోక్కిరైయరుప్పట్టు, నమకుల్-ప్రాప్తమాన పరమపద త్రితై యరుక్కిఱపనాడే, (౩) పాన్జు దయరాఁవిట్టామ్; నీరన్జు తిశే, దర్శనీయమాయ్ కొల్లెడు, (౬) తిరణ్ణిక్కొనానైక్కొజ్జళ్ కాళ్! ఇనిపైత్తిన్జువివారిక్కొలుతున్జు. ప్పప్రయోజనమ్మ! ; అవనక్కా భరణమ్మలేన్జు పాణియమాన, (౯) కరీరముమ్, క్రమత్తిశే, కైవడపల్లెనయన్జుతు; (౧౨) ఇని

ఎక్కడనున్నట్లా జూమైయాతే ఎల్లాదేశమును, విన్నీదరమా, నన్నాననుభవై, (౧౫) పెట్టిదు, సమృద్ధమాకకవడు. (౧౭) పుణుణ్ణి తిర - పుణుణ్ణి తిర - వాణ్ణుతలాయ్, విడుక్కయ్చొన్నవడి. ౧౦.

అర్థము. - మేమును పోనయియునయ్యోగించి మనము ప్రాప్తమైనవరకు పడవందు వేంచేసియున్నట్లొకవత్తి (౩) కలిసిపోతిమి. పోనయియును (పంచరియియి) నుండరములైవ (౬) పే! సార సవతుల సమాచారులారా! ఇకమాడ (గుంపుగా జేరి) యోచించియేమి ప్రయోజనము? అభిగమియవలెలక్షణమైన (౯) శరీరమును క్రమముగా పోవుటకుయత్నించినది. (౧౦) సమస్తదేశమును, సమృద్ధమైన మంచి పుణుణ్ణి (౧౫) పొంది సమృద్ధమైయుండునుగాక. (౧౭) ౧౦.

ఈ. - పత్తామ్మట్టు. తిరవిరుక్కిఱ నారైక్కుఘొణ్ణి తన్నెముడిక్కు. మన్నిక్కిఱనవాక్కోణ్ణి, నాకా ముడిక్కు, ఇనినిజ్జళ్ తిరణ్ణుప్రయోజనమెక్క? ఎన్నితాళ్.

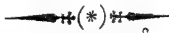
(పుణుణ్ణి) పోక్కిలేయిరుప్పట్టు. (నాముమనమ్ వాననాడనా దొప్పినామ్) కడలైక్కు శ్రవణియిలే మడు తొప్పినే తన్నెయిలక్కాక్కి ఇత్తలైయె వెలుగురైయాక్కి తన్నెక్కొణ్ణిక్కువా, నాముమ్, * అయ్యలుమ మరరి కళతియియోడే యొగుమిడతానామ్ నిత్యసూరికళు మవనుమాక విరున్దు నన్నెముడిక్కు వెచ్చినపడియే నాముమనైచ్చోమ్ అవకాముడిక్కునినైక్కు, నామ్జీవిక్కువెచ్చి, ఇడక్కుప్పరి ముణుకుక్కురైయోవరు, నాముమిడిక్కుయిలే మిడక్కుమ్. నిత్యసూరికళుమ చ్చనానువర్తికళాకాయాలే. అనన్దురై కళుత్తాయ్ పురై కళితే. (పుణుణ్ణి నన్నెక్కొణ్ణి తన్నెక్కొణ్ణి కాళ్. నీవొనిలజ్జలే వర్తిప్పనవాయ్, తుండణ్ణికారియమ్ ముడిక్కునన్దు పుణుణ్ణి తన్నెక్కొణ్ణి తన్నెక్కొణ్ణి కాళ్! (పయిచ్చెన్నిని ఇనినిజ్జళ్ తిరణ్ణుప్రయోజనమెక్క. వాననన్దురై వెచ్చిక్కునన్దు ఉజ్జళ్ ను సర్వసంగు ప్రయోజనముల్లితా. ముతలికళ్ తిరళి తిరళాకవిరున్దు పెరుమాళ్ యుమిపిర్రాన్దుయమ్ శేరక్కైక్కు విరుగు పాకొత్తొప్పినే, ఇవై తిరళి తిరళాకవిరున్దు తన్నెయమవనై యుమిపిర్రాన్దు విరుకాకొక్కిటి నవెప్పిరుక్కిణ్ణి. (అవకావేణ్ణివాన్ చ్చేర్క్కయమ్, వేణ్ణాతానై ముడిక్కుయమ్, తిర్యక్కుక్కుళుమ పుణి? ఎప్పిరుక్కుమిడి రామావతారత్తిల్ వాననైయాలే. (వాననాడక - నారైక్కుఘొణ్ణి కాళ్) ఎన్నయాలే. ఉభయవిభాతియను, వేణ్ణుమో? పిరుబ్బెయై ముడిక్కుక్కు. (ఇట్టై నల్లవాక్కుయమ్) అభరణతై అక్షతానశరీరమెన్నుతల్,

పత్తామ్మట్టు (పుణుణ్ణియిత్యాది). “నాముమనమ్ వాననాడనా దొప్పినామ్ - నారైక్కుఘొణ్ణి కాళ్ యున్దెన్నిని” ఎన్నెన్నుక్కుక్కొణ్ణి తన్నెక్కొణ్ణి తన్నెక్కొణ్ణి (తిరళివిత్యాది). మన్నిక్కిఱనవాక్కోణ్ణి - (పయిచ్చెన్నిని) ఎన్నెన్నెప్పట్టు. పోక్కిలేయిరుప్పట్టు - పిరుబిచ్చారుక్కుయాలే యిరుప్పట్టునవడి. “వాననాడు” ఎన్నెన్నెప్పట్టు. వాననాడు (నిత్యసూరికళుమ) “జెప్పినామ్” ఎన్నెన్నెప్పట్టు. అవకాముడిక్కువిత్యాది. ఇడక్కుప్పరి ముణుకుక్కురైయోవరు - పుణుక్కుప్పరి ముణుకుక్కురైయోవరు. విడక్కుప్పరియొక ముణుకుక్కురై; అతావరు - ప్రాతికూల్యార్థయైక్కు యెన్నవడి. ౧ “రక్షన్దకలాదొప్పి” ఎన్నెన్నెప్పట్టు. నిత్యసూరికళుమ హెన్దుయాలే యిరుప్పడువరకళోవెన్న (నిత్యసూరికళుమిత్యాది). (చ్చనానువర్తికళు) ఎన్నెన్నెప్పట్టు. “పెరుమాళ్ యనువర్తిత్తు ఇచ్చెయియెమాళ్ పిరాట్టియైక్కాట్టి లేవిట్టువర్తిత్తు” ఎన్నెన్నెప్పట్టు. “నలో” ఎన్నెన్నెప్పట్టు. (పుణుణ్ణి విత్యాది). తిరణ్ణుప్రయోజనమెక్క - మన్నిక్కుప్రయోజనమెన్నెన్నెప్పట్టు. పయిచ్చెక్కు - తిరణ్ణుమన్నిక్కు. ప్రయోజనమై యొక్కెన్న (నాననన్దురైయిత్యాది). తిరళాకవిరున్దు ముడిక్కు మన్నిక్కిఱనవాక్కు మన్నిక్కుపూర్వకమాక క్కాట్టుకొణ్ణి (మతలికళిత్యాది). పుడికళుక్కు, పిరిక్కు ప్రయోజనమెన్న (అవకావేణ్ణివాన్దుయిత్యాది). అభరణతై అక్షతానవెన్న - పూర్వావస్థావైవర్తి.

ఈ— అధరణమ్ పూజ్ఞాప్సలే యిర్క్కిఱవలక్షణ శరీరమెన్నుతల్. (ప్రయవేపుయక్కల్ దుతు) క్రమేణ పశ్చే యదీ ద్రతెన్నుతల్, క్రమ త్రితహాకత్తువడ్డిత్తెన్నుతల్. పుయత్తలెన్దు = హాతలాతల్. పుయక్కెన్దు - ఆకర్షకమా తత్. (తత్తెన్దు విత్తాద్ది) ఉత్పరవిభూతి సమృద్ధమాక వేణుమెన్దితాల్. “తాన్దామ్ ముడియనినై స్సార్, నాడువా ధ్రిక” ఎన్నై ప్సలే శొల్లకితాల్, ఎన్ను అభవన్దార్ నిర్వాహమ్; “నాన్ పట్టపాడు నాడువడాత్తోయివేణుమ్” ఎన్నుఎమ్మెరుమానాన్; “నాన్ ముడియ ఎన్ను ఓకణ్ణునొవువడాత్, లోకముడగ్గిపై క్కుమాకాతే” ఎన్నుభట్టర్. ౧౦.

తీ-అ|| ప్రయవే - క్రమేణ. “పుయక్కల్ దుతు” ఎన్నతుక్కన్ద్యయమ్. పశుమెయిల్ దుతెన్నుతల్; పుయక్కెన్దు - హాతలాతల్, అదీ ద్రతు. ఉద్యోగ త్తలెన్నుతల్. ఇవ్వరన్దుయత్తుక్కుమ్ పుత్తక్కొమ్మాక శబ్దనిర్వాహమ్ (పుయత్త లిత్తాద్ది). పశుమెయిలే, ఆకర్షకత్వమ్ ఫలి తమ్. “ఎన్దుమ్ - తత్తెన్దువిన్దుమ్ తలై ప్పెయ్దు - తిత్తెక్కు” ఎన్నన్దుయత్తు. ఎన్దుమ్-విభూతియెన్దుమ్, తత్తెత్తు-సప్తానవిన్దుత్తె ప్పెయ్దు. తత్తెక్కు - సమృద్ధమాక వేణుమెన్దు తత్తాన్దు తాత్పర్యమ్ (ఈత్పర విభూతి యత్తాద్ది). తాన్ ముడిఱవల్, “లోకమ్ సమృద్ధమాక వేణుమ్” ఎన్దు తత్తెన్దు; (తీవధమాక భావమ్ (తాన్దామత్తాద్ది). భట్టర్ నిర్వాహమ్, వెణుప్పిల్. పశుసన్నాతక్కు-భాగ్యో కాల్-ఎన్దు సన్ధిరాయన్దువనాన్ నాన్ నాన్ దొన్దుమామ్ - మున్దున్దుని; ఇత్తెన్దువాక్కెయ్దుప్రయవే పుయక్కల్ దుతు - ఎన్దుమ్ - తత్తెన్దువిన్దు తలై ప్పెయ్దు - తత్తెక్కు-వేద్యత్వయః. ౧౦.

తాత్పర్యమ్.—ఓ! సారసవతులారా! నన్ను జంపుటకు మీరు గుంపుచేరియోచించి యేమియు సుపయోగములేదు. నేను ముందు గనే శిథిలురాలై నివృత్తభూతిగానుండైన సర్వేశ్వరుని శ్రీపాదములందు వానియిచ్చిప్రాయము ననుసరించి లీనమైతిని. నాశరీరమును దావ సిద్ధమైయున్నది. లోకగుంతయు నావలె బాధపడకుండ నుభయగానుండుగాక. ౧౦.

మూ.—ఇన్నన్దులై ప్పెయ్దు త్తెన్దువన్దై త్తపల్లుభీక్కు. త్తెన్నుత్తై త్త తనక్కరుల్ తేయ్తెమాయనై ।
త్తెన్దురుమార్ చ్చడళోవ్ శొల్లాయరత్తుల్, ఇవై । యెన్నతోడొన్దుక్కు మూపులకుమురుకుమే|| ౧౧||
అప్సార్ తిరువశీకేశరణమ్.

ఆ.—(ఇన్నమ్) పీన్దైయుమ్, ౧ “చిరీణసంజ్ఞాం ప్రతిభభృత్” ఎన్నుమ్మడియార్ తాముళరానుమేలగులిచ్చెయ్తెత్తార్.
అనుభవితాక్కుక్కు నిరవధికసంభావనాయ్ లోకమెల్లాకునిత్తెన్దుత్తుక్కు, సర్వకాలము మేలేనమ్ దుర్బలైలిలమేత్తుమ్మడి తనక్కరుల్ తేయ్తెమాయనై త్తెన్దురుమార్ చ్చడళోవ్ శొల్లాయరత్తుల్ ఇత్తునాయ్ మొట్టియల్ శొన్న వార్తియై అనుసరిస్తార్ ఎన్ను దువార్ కళో! వెన్దితార్. ౧౧

తిరుక్కురక్కైప్పిరాన్దిళ్ళొన్దురువడిక శేశరణమ్.

అస్య — ఇన్నమతలై ప్పెయ్దు ఎన్దుమతలై త్త తాత్తుక్కు (౩) పల్లుభీక్కు ఎత్త తనక్క (౬) అరుళ్ తేయ్తె మాయనై తేక్ (౯) కురుమార్ శడళోవ్ శొల్ (౧౨) అయరత్తుల్ ఇవై ఒప్పతోడొన్దుక్కు మూపులకు (౧౪) కరుగుమ్ (౧౬)

పన్నీ.— అన్దరమ్, ఇత్తునాయ్ మొట్టిక్కుఫలమాక, ఇతుక్కుట్టసర్వలోక త్తెన్దుయెవుమ్ మనోవికారత్తెయరులిచ్చెయ్తెత్తార్.
ఇన్నతై శిష్టాకాన్దిష్టాన్దు, ఎన్దువవాన్దప్రమాన్, తన్ను దైయగుణప్రత్యయై, (౩) కాల్ త్తెన్దుముళైతెన్దుయమ్, ఎత్తుమ్మడియాక, తమక్కు, (౬) నిరవధికత్తెన్దుయ్దేక, ఆత్మరగ్ధమాతై, కట్టలై ప్పల్లు, (౯) తిరువడిరక్కునిర్వాహక రాన్, అప్సార్, అరులిచ్చెయ్తె, (౧౨) అయరద్దునాయ్ మొట్టిక్కుళ్ళై, కీర్తీస్థతుపాటిల్ శ్లేశ మొరుకూటుమ్, పత్తామ్మట్టిల్ శ్లేశ మొరుకూటుమానవివర్దుమ్, త్రొల్లో క్యముమ్, (౧౪) ప్రేమత్తాత్రవయూనియ్దుమ్. (౧౬) ఇతుకలిత్తుతై. ౧౧
వాదికేసరిఅమ్మయి మణవాళిచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్,

అర్థము.— నుభయగుణగజేనీ అంతలవ్యాప్తమైన తనకీర్తిని (౩) సర్వకాలమును స్థాత్రమచేయునట్లు తమకు (౬) కృపఁజే సిన ఆత్మరగ్ధమాతుని, నుందరమైన (౯) కురుకాత్రికీ స్వామియైన సమాహ్వాన్దు సాదించిన (౧౨) వేయపాశురములొఁజేరిన ఈలోమిదిపాశు రములతోఁగూడ సుకపాశురమునకును (ఈతిరువాన్మొట్టియందలి మొదటి తొమ్మిదిపాశురములును అంతకంటె మిక్కిలిదుఃఖముచేసారెం చిన పదిపాశురమును అనుసంధించియెడల) మాడులోకములును (౧౪) (ప్రేమచేత) కరుగును. (౧౬) ౧౧.

ఈ-నిగమ త్రిత్, ఇ త్తిరువాయ్ మొళి యిత్తాశురమ్ హృదయ త్రివేదీ. ఆరేనుమాకిలు తియాగైత్తార్.

(ఇన్నవలై ప్పెయ్ తెన్దునై త్త) ఎన్దునై త్త విన్నవలై ప్పెయ్ తు - లోకమెల్లామ్ వెళ్ళుట నిరతియప్రి తియై యుడై యరాయ్ కొడ్డు. (పల్లాభిక్కు త్తన్నుకథై త్త) కాలముళ్ళు తనై యమ్ గుణజ్జలై యేతుమ్మడి. (తన క్కరుళ్ళ శేయిత) సంసారికళిత అన్యతమరానవరకు. * మయర్వళమతినల మరుళిచ్చెయ్ తవడి. (మాయనై) సంసారికళ్ళ నడువేయనై యెరువనై యమ్ విశేషకటాక్షమ్మణ్ణిన వాళ్ళర్యభూతనై అజ్జనన్తి క్కే, (ఇన్నవలై ప్పెయ్ తెన్దునై త్త - తన్నుకథై త్త - పల్లాభిక్కు - తనక్కరుళ్ళ శేయితమాయనై) అనుభవిప్పార్ కు నిరతిశయా వన తై విళైపుతాయ్ ఎన్దు మొక్క పురమైన తా కల్యాణగుణజ్జలై, కాలతత్త్వముళ్ళు తనై యమ్ నాననుభవిక్కు మ్మడి పణ్ణినా నెన్దుమామ్. “ఇవర్ గుణజ్జానతాతేధరిత్తార్”, ఎన్దితు, (తన్నుకథై త్త త్త నక్కరుళ్ళ శేయిత) ఎన్దువలై తై కొడ్డేతే. నిత్యసూరికళను భవ తైయమ్, తమక్కవర్ కళోడో త్త ప్రాప్తియై మనునన్తి నూపుపట్టార్; ఎన్దు మొక్క విద్విద్విగ్గిల సంసారికళ్ళ వడియెప్పార్ త్రవాడే, ఇన్నొవుతానే పేతాయ్ త్రోన్ ద్రోరు. (శడకోవళోల్) ఎన్దువరోడు నిరేశతాలే, (తనక్కరుళ్ళ శేయిత) ఎన్దులామిడే; ౧ “వాల్ క్కిరగవాన్ బుమ్మి” ఎన్దు మాభులే. (బిన్నతోడొన్దుకుమ్) “కీర్తోన్దుతు పాట్టిలుముడైన వ్యసనమ్ సుఖమ్” ఎన్దు మ్మడి వ్యసనముక్కు పతామృతై యుడై యవిన్. స్మారకపదార్థజ్జలాలే జీవన త్రిత్ నకై యోడే నూపుపట్టపెన్దుతు పాట్టోడే, జీవన త్రిత్ నకై యోడే ముపుపట్టకుమ్. (మూపులకుమురుకుమ్) ఆరేనుమాకిలుమ్ తియాగ్. ఎన్దుడై య ఆరనాదతాలే నాడభియ వేడ్డోవాకాతే! ఎన్దువరకు, పిన్నై యమ్, నాట్టరకు, కైథిల్యమే ఫలితువిత్తు. ఎన్దునై త్త-ఇన్నవలై ప్పెయ్ తు-పల్లాభిక్కు త్తన్నుకథై త్త - తెన్దురుకూర్ చ్చడకోవళ - తనక్కరుళ్ళ శేయితమాయనై - శొల్లాయిరతుళ్ళి వైయొ న్దుతోడొన్దుకుమ్ మూపులకు మురుకుమ్.

వడకు త్తిరువీతిప్పిల్లై తిరువడికళేశరణమ్.

శీ-అ-నిగమ (ఇన్నమిత్యాది). “బిన్నతోడొన్దుకుమ్ మూపులకు మురుకుమ్” ఎన్దు తెన్దుటాక్షిత్రవతారై (ఇ త్తిరువాయ్ మొళి యిత్తాశురమ్). ఆరేనుమాకిలుమ్మెత్తు - “ఉలకుమ్” ఎన్దు తెన్దుద్రోరు.

“ఇన్నవలై ప్పెయ్ తెన్దునై త్త” ఎన్దు తు-అన్దునై త్త-విశేషమానాదో, “ఎన్దునై త్త-ఇన్నవలై ప్పెయ్ తు” ఎన్దు న్యయమ్; * పుకటోళ్ళు విశేషమానాదో, ఇరువడయే. అన్యాయానుసరిమాక వర్ణమ్ (లోకమెల్లామిత్యాది). యాజనా నరతుక్కర్ణమ్ (అనుభవిప్పార్ క్కిత్యాది). ప్రవేశ త్రిత్, “గుణజ్జానతాతే ధరిత్తార్” ఎన్దు తు-నియామకమ్ కాటుకిజార్ (ఇవర్ గుణజ్జానతాతే యిత్యాది). “తాళ్ళుకథై త్త” ఎన్దు తు, అవసా సేవకై త్త గుణానుభవమ్మణ్ణినారో వన్న (నిత్యసూరికళిత్యాది). ఇవివడ త్రిత్, ౨ “ఉయర్వళమతినల మరుళిచ్చెయ్ తవడి ! అధో. ధోదర్వళమతినల మరుళిచ్చెయ్ తవడి” ఎన్దు తెయ్ రళిచ్చెయ్ తవర్. ఎనక్కరుళ్ళ శేయిత పెన్నాతే, “తనక్కు” ఎన్ది తెన్నెన్దు (శడకోవళిత్యాది). “రోడు నిరేశమ్మణ్ణిన తు కు-బిన్నవనమ్ (వాల్ క్కిరగవాన్) ఎన్దు తు, “బిన్నతోడొన్దు” ఎన్దు తు-భావమ్ (కీర్తోన్దు త్తైత్యాది). “వీడవ్వనలమ్ (స్మారకేత్యాది). “తత్తొన్దు” ఇత్యాదియల్ భట్టర్ నిర్యాహతుక్కు చేర్వ్యాఖ్యాతావే నీడుపాడు (ఎన్దు డైయవిత్యాది).

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అ-అ-వి. విన్నై త్తిరుక్కిల వేళైయలే గుణజ్జానతాతే ధరిత్తప్రకారమ్ - “ఇప్పడికుప్పిడప్పణ్ణినానే !” ఎన్దు మువకార మెన్దు వివట్టు; ఇన్దు యమకారమాక నిన్దుక్కిలవర్, మన్దుదుగిప్పదుక్కుమ్, ఇన్దు త్తియై యమకారమాక నిన్దుక్కిలమ్ పేళుక్కుతై విశేషిక్కితార్ (నిత్యసూరికళిత్యాది వాక్యప్రయతారే).

ద్ర-తి.-నిగముడు (ఇన్నయిర్) (కడవోడవోడ) ప్రాప్తరాజ్యరామస్యవాల్లికిగ్గవనమి. చకారచరితం కృత్తుం విచిత్రచమాత్తవాన్.

మణవాళమాచునికల్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- సకలజగద్వ్యాప్తమై తన కార్యణగుణముల ననుసంధించునట్లు తమకుఁ గృపఁజేసి తమను నిర్వేతుకముఁగ గటూ ఓంచిన అశ్వరూపుఁడైన శ్రీమఃపతి విషయమై కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించినవారి మనస్సు ప్రేమచేఁగరుగును.

ద్రమిడోపనిషత్పల్లతియి లి తిరువాయ్మొళిక్కానల్లోకమ్.

(ఇన్నయిర్) అలోకనంచ తదచాక్షుషమిత్యథాగ్తో దృష్ట్యాచతత్సరణ హేతుపదార్థజాతమ్!

ఆనన్నహానికతయూఁడవనెత్తన్నహోదుగభేన దుస్సహతరోణ సపత్నమేఽభూత్.

౫౫.

వాదికేసరి అమృతీయమణవాళచ్చీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము.- అధ - అనందమందు, సః - ఆనందాత్మార్లు, పత్నమే - (తొమ్మిదవపద్యముక్క) అయినవ తిరువాయ్మొళిలో, తత్ - ఆ, అలోకనమ్ - దర్శనమును, అచాక్షుషంఇతి - నేత్రజన్యముకాదని (తలచి), ఆ రః - భిన్నులై, తత్సరణహేతుపదార్థజాతమ్ - ఆనందేశ్వరునిస్సరణమునకుఁగారణమైన వస్తువులసమూహమును, దృష్ట్యాచ - చూచియు, దుస్సహతరోణ - మిక్కిలి ఆసహ్యమైన, దుఃఖేన - దుఃఖముతో, సుపత్నః - దృఢతరసంబంధముకలవారై, ఆనన్నహానికతయా - సమీపించినవియోగముకలవారగుటచేతను, అవసితః - శిఖిలులుగ, అభూత్ - అయిరి.

౫౫.

తాత్పర్యము.-“ఇన్నయిర్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, కింది తిరువాయ్మొళిలో తాము మానసముగననుభవించిన సర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగననుభవించు శాశ్వతది యది లభించకతాత్పర్యమై, దానిపైనదూకుటకుఁజేష్టితములచే నానందేశ్వరునికి స్మారకములైన కోకిలాదివక్షులనుజూచి యుండలేక మహాదుఃఖమును వహించి కఠిరవియోగమువచ్చునోయననట్లు మిక్కిలిచైఫల్యమునొందిరి.

౫౫.

ద్ర-తా.- (ఇన్నయిర్ చేవలుమ్) ప్రాణత్వా దద్యుతత్వా దపిచనువిదితత్వేన భవ్యత్వయోగా

లక్ష్యవత్సన్వభావా ద్రఘుకులజనవా స్మీలరత్నాభిమూర్త్యా

కృష్ణత్వా దబ్బద్యత్వా త్వరమపతితయా చేత్వరంసంశ్రితానా

మూచేధీమాంశ్చతారి స్వగుణగరిమసంస్థారకంసర్వదర్శి.

౫౬

అర్థము.-ప్రాణత్వాత్ - ప్రాణభూతుఁడగుటవలనను, అద్యుతత్వాత్ - ఆశ్చర్యకరుఁడగుటవలనను, సువిదితిత్వేన - సుప్రసిద్ధుఁడగుటవలనను, భవ్యత్వయోగాత్ - విశేషయఁడగుటవలనను, లక్ష్యవత్సన్వభావాత్ - లక్ష్యవత్సన్వభూతుఁడగుటవలనను, రఘుకులజనాత్ - రఘుకులములందవతరించినందువలనను, స్మీలరత్నాభిమూర్త్యా - స్మీలరత్నమువంటి దివ్యవిగ్రహముచేతను, కృష్ణత్వాత్ - కృష్ణుఁడగుటవలనను, అబ్బద్యత్వాత్ - పర్వ నేత్రుఁడగుటవలనను, పరమపతితయాచ - పరమపదమునకు సాన్నిధ్యగుటవలనను, ఈశ్వరమ్ - సర్వేశ్వరుని, సంశ్రితానామ్ - ఆశ్రితులను, స్వగుణగరిమసంస్థారకమ్ - తనయొక్కగుణములచైత్రవమును స్థలిపఁడేయువానినిగా, ధీమాక్ష - బుద్ధిమంతులై, సర్వదర్శి - సకలార్థములను సాక్షాత్కరించినవారైన, శతారిః - నమ్మాళ్వార్లు, ఊచే - చెప్పిరి.

౫౬

వ్యా. — (ప్రాణత్వత్) ఎన్నయర్ కన్యజీరానై - ఆశ్రితర్ క్కుప్రాణసూత నాయుక్ కైరయాలమ్; (అన్యతత్వత్) విత్తకణ్డివి
 స్తక - విన్యయినయ నాయుక్ కైరయాలమ్; (అపిచమవిత్తత్వేన) అవకైయ తే - అశ్రితస్థనాకైరయాలమ్; (భవ్యత్వయోగాత్) సన్యజ్ఞమా
 యక - ఆశ్రితర్ క్కుభవ్య నాయుక్ కైరయాలమ్; (లక్ష్మీవత్ స్తవభావాత్) సన్యమార్పక - పెరిమపిరాట్టియారై త్రిమార్పరై యుడై
 యనాకైరయాలమ్; (రఘువలజననాత్) ఎన్నయర్ క్కాకైతక - రఘుమత త్రిత చక్రవర్తితిమక నా యవతిక్ కైరయాలమ్; (నీల
 రత్నాభిమూర్త్యా) వాట్టమిల కరుమాణిక్యమ్ - ఓళిమాతాకనీలరత్న మ్పాలై యుక్కిఁజిడవ్వువిగ్నాతై యుడైనాకైరయాలమ్; (కృష్ణ
 త్వాత్) కణ్ణన్నామమే - కృష్ణ నాయవనవతిక్ కైరయాలమ్; (అబ్జవత్వాత్) తిడదామరైమలర్ న్దాలామన్యజ్ఞ్కై పెరున్యజ్ఞ్క - సరిజ
 సన్యకమానతికన్యజలరై యుడైనాకైరయాలమ్; (పరమవతియంచ) సమవాననానమోన్దిన్దిశోమ్ - పరమవతిర్యాహకనాకైయా
 లమ్; ఎమ్మెరుమా - ఆశ్రితర్ క్కుమఱక్ కువొణ్ణొతపడిన్యతయగున్యజ్ఞ్కై సరిపిక్కి అవనాక, “ఇన్నయర్ చ్చేవలమ్” ఎన్దిజతత్వత్ అహ్వా
 రయిచ్చియేరా త్రిణ్దాత్.

వేదాంతాచార్యురతిరువడిక శ్రీశరణమ్.

తాత్పర్యము. — ఇన్నయిర' అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సకలతత్వంపై తల్లెన నమ్మబ్బొందెను, సర్వేభవరండు, [౧] ఆశ్రితులకు ప్రాణాధాతుండు, [౨] విషయసియ్యుండు, [౩] సకలలోకవిరుండు, [౪] ఆశ్రితవిధేయుండు, [౫] లభ్యపక్షమగ్రుండు, [౬] శ్రీరాఘవరండై యవతరించినవాండు, [౭] నీలరత్న నిభదవ్యవిగ్రహండు, [౮] కృష్ణరండైవతరించినవాండు, [౯] కమలనయనండు, [౧౦] పరమమనాగ్రుండు, ఇన్నునణమలుకలవాండుగాన సర్వేభవరండు తనయాశ్రితులకు తనగుణమలను సరింపజేయుచున్నాడని ప్రసాదించిరి. ౯౬.

త-నూ.— ఇన్నయిరమాలతో దీనినతిక్రమింపజేయవలెనని వస్తవనై కాకాంబెణ్ణియాణ్ పెణ్ణాయ్. ప్పిన్నై యవః
వస్తవనై యిన్నై విప్పవనై నూల్ తాళతళిన్దమాజనరుళున్ను మవర్కుళ్ళమ్మరుకుమ్. ౧౫.

అర్థము. - ఇక్కడ భోగ్యమైన, ఉయిర - ప్రాణభూతుడైన, మూల - సర్వేశ్వరుడు, ఇష్ట - ఇచ్చుట, తోడ్పడినటు - ఆపన్న
నించినది, ఎవ్వనెట్లె - నావ్యాధయమందు, ఎట్లు - అనియెఱిగి, అష్టమై - వానిని, కష్టాల - నేత్రమలచేత, కాణ - చూచు
టకై, ఎట్టి - తలచి, (అవిభింపనమన), ఆజ్ఞ - పురుషులైనతాము, పోకాయ - స్త్రీయవశనొనినవారై, పిన్నై - అటుపిమ్మట,
అష్టమై - వానిని, నిన్నపిమ్మటద్రావ - సురింపఁజేయుమన్న వాచిచేత, తాన్దై - తాము, కళింద - శిఖిలయిన, మాజ్జ - నన్న
బ్రూర్ణయొక్క, అరళి - కృపను, ఉన్నుమవరకు - అనుసరించువారికి, ఉళ్ళమ్ - మనస్సు, ఉరుకుమ్ - కరుణను. ౮౫.

అవ—(ఇన్నయర్ మాల్) ఇతిలో, స్మారకపదార్థజ్ఞశాలేనోవుటకు ఆహ్వానోపాశ్రయతై అనుపదితరసిచ్చయితేకార్. ఎన్నోపాశ్రయో, స్మార్మి అన్వయమనుభవము మానసానుభవమత్తయాలే, అవస్థబాహ్యకరణజ్ఞశాలే అనుభవక్-జ్ఞానమైత్వత్వత్వత్వ, అహ్మోతే అహ్మోతైయమయాలే నిజమిది త్రయం, అవస్థానచేత్తాదితమకు- స్మారకమార్గకేవలదార్థజ్ఞత్వత్వత్వ, అవస్థయోతేత్వరూపానాన అహ్మగణచేత్తాదినై అనునస్థిత్తు, అవస్థై యథామహారథమనుభవవిక్లప్తామాల్, ఇహ్మీ, స్మారకపదార్థత్వో తామిదుపట్టుచేట్టుకేవలమిదు అన్యపక్షక త్వాలే యరుచిచ్చయోకేతి * ఇన్నయర్ చ్చేవలభ్యతై “ఇన్నయర్ తై”, ఇతాయోదే అరుచిచ్చయితేకార్నై.

[illegible]

పుంస్తవమత్యంత్రావరతియైభజిత్తు. (పిన్నయవన్నెనినెవినువనదీలో) ఇప్పడిస్త్రీత్వపత్తియైభజితవననరమ్, అవనైప్రణయగర్వననరతాలమహవవత్తెయాలమ్ సర్వమిక్కుమనదీలో. ౧. 'విహజన్విర్యాజయై' ఎన్నుమ్మడియానపతిసమాహజ్జాలమ్, మేఘసమాహజ్జాలమ్. (తాకతళరన్) ౨. 'తాన్దేవారమణీయాని' ఎన్నుమ్మడిఅసహ్యమాయ, మేకపుమ పారవశ్యతైయడై. అతానతు - 'ఇత్తెత్తనెన్నయిర్ నోవమిట్టదీలోమిక్ కయిత్తుడైకాళ్' 'ఇత్తనైవణ్ణవతనన్దో వన్మిత్తుడైకాళ్' 'ఎవణ్ణొల్లినిదీమిమ్మమేట్టుమాకురల్ కేట్టుమే' 'మేట్టిత్తెక్కొళ్ళోల్ మిక్ నీరువోవలుమ్కోట్టికాళ్-అక్కయమావియుమనరనిష్టులమే' 'అన్దరనిష్టులొకేన్దయానుడైచ్చూకైకాళ్ నన్దిజత్తుమిడైయిలై మ్మిత్తుని' ఎన్నుమ్, 'నన్దెణ్ణనాక వళిర త్తెణ్ణికిప్పైతరే ఇన్దరలోనీమిట్టదీలో - నికపశుణ్ణానునిజ తనక మాట్టుణ్ణనిజ్జినాక' 'జ్జిణ్ణమాదు మ్మోల్ కోట్టియవిల్వాదుమిన్మ మేకకుమ్మొన్దొక్కాళ్ - కాట్టేన్దిక నమ్మరు నెన్నయిర్ క్క-తుకాలనే' 'వయిత్తుతిల్ కాళ్ కణ్ణక నామమేమటకొన్-నీర్' 'పణ్ణొడైవణ్ణొదుతుమ్మికాళ్ పణ్ణొమిట్టదీలోనిక, పుణ్ణొలైవేల్ కొడుకుత్తాలొక్కుమ్మనుమ్మిక మరల్' 'నాడైకుమ్మొన్దొక్కాళ్ పయిన్మని' ఎన్దిప్పడి, రూపదర్శనతాలమ్ నామసత్తిర్ననత్తాలమ్ ప్రణయమాజితతాలమ్ మికపుమతళిర న్దీవ నాదప్పత్తిలుమ్నకైయిల్ నిబడియై. ఇప్పడిమికపుమపారవశ్యతైయడై. (మాజనరుల్) ౩. 'అరుకోకణ్ణీవులకినిల్ మిక్కు-తే' ఎన్నుమ్మడియాన అహ్మోర్ కృపైయై అనుసన్దిక్కు-మవర కళుక్కు మనస్సు నీరాయరుమమ్, 'ఇతొరు కృపాధిక్యమిరున్దపడియే' ఎన్దు హ్మదయమ్ ద్రవీభూతమామ్. (మాజనరై యన్నువనర క్కు) ఎన్దుపారమానహతు, అహ్మోర్ దివ్యనాక్షిప్తై అనుసన్దిక్కు వ్వుకాల్. 'ఇతువుమెరు శ్రీమాక్షియే' ఎన్దుమనస్సు ద్రవీభూతమామ్. 'ఇన్దెయిన్మతోడొన్దుక్కుమ్ మూవులకు మురుకుమే! ఎనత్తెప్పిక్ శ్చెన్దపడియైవ్వాకపుమామ్.

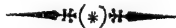
౩-౧౯.

పెరియజ్ఞయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

తాత్పర్యము - తమకత్తవ్వాళి మతప్రాణధాతుడైన సర్వేశ్వరుని మానసముగ సాక్షాత్కరించి వానిని ప్రత్యక్షముగ ననుభవించు నాశపడి లభించక నార్తులై యొకపిరాట్టి యవపనోందియు, దానిపైన నాసర్వేశ్వరునికి స్మారకములైన వస్తువులనుజూచియునత్యంత శిథిలులైన నమ్మాహ్మోర్ల యవస్థ ననుసంధించియెడల వారి పౌదయముకరుగును.

౩-౨౦.

ఒన్మత్తామ్మత్తిర్ - ద్విదాద్విరువాయ్ మొట్టి ముదీదీదీయి.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౫ - ౩౨.

ఈ. - ౧. 'ఎట్టనన్జినాముమ్ వమనానాడ నొడొన్బినామ్' ఎట్టు తమ్ జీవన త్తిర నత్తైయద్రు చొన్ను వారైయిత్తే కీర్త; ఇవ్వళవిర వద్దుముక్కణ్ణాటి యవరై పెటుతల్, ఇల్లెయాకిల్లి త్తల్ శెయ్య వేణ్ణువ్విడియాన దత్తై యాయద్రు. ఇవ్వ వస్సెయిలే; తిరువడి శెన్బున్జిననోతు, మున్ను నడునాల్ పట్టవ్వననముడిడక్క చెయ్యే తే, పెరుమా భుమ్ వారాతిరుక్క, ౨. 'సమాద్వాదత తత్రావాం రాఘవస్య నివేతనే ! భుజ్జానామానుమాన్ భోగాన్ సర్వకామ సమ్పదినీ' ఎన్నిటపడియే, పన్నీ రణ్ణాణ్ణు పెరుమాభుద్దాను మొరుపడిప్పడక్కలన్ద కలవివన్దు పిరాట్టికు స్మృతివిష యమానావోలే; ౩ * ఇరుత్తుమ్వియన్దిల్ తలై తిడుమాతాక ప్పిటన్దకలవివన్దు స్మృతివిషయ మాయద్రు. అతు క్కడి, ఇవరధికరిత్త కై జ్జర్వత్తై ముడియచ్చెయ్తు తలై క్కట్టుకై క్కీడాన ఇవరుడై య జీవనాదృష్టమావతు; అన్బిక్కే, ఇవరళొల్లక్కేత్తైయిలే పారెత్తుక్కొట్టిరుక్కీట ఏశ్వరస్వదైయ భాగ్యమావతు; భగవదనుభవప్రీతి యశ్శుడణ్ణామై వట్టిన్దుపుటప్పట్ట వివరళొల్లక్కేట్టు భగవదీషయత్తిలే రుచిపిటక్కి విరుక్కీట చేతనరుడైయ భాగ్య మావతు. ఇప్పడి, ౩ * ఇరుత్తుమ్వియన్దిల్ సంక్షేపమ్వారా స్మృతివిషయమాయద్రు. ౨ [సమాద్వాదత] పిళ్ళాయ్! ఇన్బిజ్జనే వెణున్దరై యాయరక్కీటనాక, ఎల్లళమామనార్ మాళికైయిలే పన్నీ రణ్ణాణ్ణు పడిప్పడ గామగుణజ్జలై విలై నీరడైత్తు కొడ్డేనాగ్ ఎత్తుళితే. ఇట్టు, ౩ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దుతన్నీల్ ౩ 'మూపులన్దన్నె తిరు వయిద్రు తొట్టాశితియెన్దుడై చ్చిన్దె యుళ్ళీన్దెట్టద్రా' ఎత్తుపుట మ్మెట్టుమ్ ముత్తైయి లేపరిమ 'జిననా,

తీ. ౨॥ ఉరుకుమాల ప్రవేశే, వృత్తానువాదపూర్వకమాక సన్దతి (ఎట్టనన్జి యిత్యాది). వివరణమ్ (ఇవ్వళవిర త్యాది). ఇత్తై - కీర్తినరక్కొడివ్వసనమ్ వాచామ గోచరమైవపడి. ఇత్తిరువాయ్మొళికు సన్దతి (ఇవ్వ వస్సెయిలే యిత్యాది). పిరాట్టికు, తిరుపడి మైక్కాన్దెయలే స్మృతికూడుకు, ఇవరక్కూ క్కూడుప్పడియెన్నెన్దీల్; ౫ 'సదృశానృష్టచిన్దాద్యా స్మృతివిషయబోధకా' ఎన్నిటస్మృతిహేతుక్కుళిల్, ఇప్పడత్తిల్ అదృష్టమ్ స్మృతిహేతువెన్దు వివత్తిత్తు, ఇత్తైత్తిరమాక క్కాట్టాకైత్తార్ (అదృక్కు యిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). ప్రస్తుతశ్లోక వ్యాఖ్యానక (సమాద్వాదశీత్యాది). జీరుపడిప్పడవెన్దు - ౧. 'కాలాభ్య మారత్య ననయోగే ద్వితీయా' ఎన్నిటనాత్ర త్తిల్, * అత్య ననయోగ తైష్వరీ. ఇదనాత్రత్తుక్కుచాళురణ - 'మనమగ్నీతే', 'క్రొశంపటిలానది' ఎట్టు, మానమగ్నీతేష్టాల్ - జీరుమానమిడైవిదాతే అధ్యయనమ్మజ్జానీన్దా వెన్దుమ్, క్రొశంపటిలానదీష్టాల్ - ఇరన్దరెనాట్టై దూర మిడైవిదాతే వక్త్రైయాయుక్కిటతునది యొన్దు మిశేయర్కు. ౭ * పీర్ శీరున్దేర్లులకుమరలొననద్రీజిటలయిరుక్క, ౩ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనభవమ్ స్మృతివిషయమాయద్రైన్దునుతుక్కు నీయామక మే తెన్దు; ౪ కళియమ్ మేకార్థమాకైయలే యెన్బిత్తార్ (ఇట్టు ఇరు త్తుమ్ వియన్దిత్యాది) ముత్తొకడ పురిమాణుకై యావతు - ఇవరై శేషియాక వైత్తుత్తాక శేషభూతవాక పురిమాణుకై. పెరుమాటి ద్రు, ఎన్దరెన్బు, అప్పడియే ఇట్టుమ్, అజీతేనన్దు శన్దెతులకున్దిన్బు, ఎన్దుతుడక్కి శితియెన్దానరుయగణ్ణు, ఎన్దార్, ముత్తొకడ పురిమాణపడితేన్దైయేకొన్దార్, అత్తయలే † ఇరన్దు మేకార్థమాకైయలే, ౩ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనభవమ్ స్మృతివిషయమాయ ద్రు' ఎన్దార్థాద్యమ్ † 'నిన్దొరీణుమ్' ఎన్దైవ్ద్రు (స్మృతివిషయమాయద్రైన్దుతు). పళి తిహేతు కళిలత్తైన్దై సైతావన్దే, తిరుక్క పుట్టాకీపడియెన్దునే' ఎన్నిటశ్చైయిలే యుళిచ్చెయ్తొకై (ఇవ్వ వస్సెయిలే యిత్యాది).

అ. ౨. ౧॥ 'ఇప్పడిప్పట్ట వస్సెయిలే, అన్దుజాను భవత్తల్ వన్ద్రీత్తిలితయైతలే శిఖిరాకీటనాకారమ్, అనకా ముక్కణ్ణాట్టా తిరుక్క పుట్టాకీపడియెన్దునే' ఎన్నిటశ్చైయిలే యుళిచ్చెయ్తొకై (ఇవ్వ వస్సెయిలే యిత్యాది).
 ౧౧౫౧-౧౦. ౨౧౧-౧౦-౩౩-౧౭౪. 3122. ౪॥ ౭౭-౦. ౫॥ కావ్యప్రకాశికా. ౨॥ పా-సూ-౨-౩-౫. ౩1౩౫. † ఉభయము-ఇరు డ్దుమ్ ఎన్దుతు వియన్దుమ్-ఇత్తిరువాయ్మొళియమ్. ‡ నీయామక మేతు ఎన్దుతుక్కుచిన్దుతమాన త్తిరుమాక అధ్యయనమైవపడి.

ఈ. — ౧. జనాభాగోష్ఠివననాదో విమానం మృయన్నివ" ఎన్న-చక్రవ ర్తిమూలికై యభ్రీతుచ్చైయ్య వేణ్ణుమ్మడియూర్ తుక్కోళ్ళు, అత్తైక్కేట్టు, "నామనినై శకార్యమ్ వాయ్క్కప్పోయిల్లు, అనామివరకళినినై పుశన్నై యివర కళి సాక్కాతై శొల్లక్కేట్టాలాకాతో?" ఎన్ను మత్తెప్పుల్లు, "వారికోళి! ౨ కథంసుమయిధర్తేణ" ఎన్న - అఱు పతిసాయిరహణ్ణు శిఱియత్తైప్పిరియతునలియాతపడి యాభూమిపురప్పడై యనొక్కొణ్ణు ౩ పాణ్డరస్యాత పత్రస్య చ్చాయాయాంజరితంమయా" ఎన్న, ముత్తికకుడై నిఱులితేతిరిన్దు ఎనక్కెన్న ప్పురసుఖమోలాతే ఉడ్డకుడై య రక్షణధర్ తైయేణ్ణుపోదేక్ష, నామరువార్తైక్కేప్పిడితత్తు ఇహ్మతుసీయిరుక్కచ్చెయ్ తేనేమోమా? క్రమ త్తితే శెయ్తుం కొళ్ళుక్కోళ్ళు, ఎన్నుతత్, అన్తియే శకార్యమాశి శెయ్యలాకాతో? ఎన్నువార్తైక్కొక్కే యన్తిక్కే, పశుకులై యడిత్రస్య శివ బుధారి కన్దేయొతుంజినినై వ్పారైవోలే, ఎన్నైవ్వి ఎకమకనయైయైయన్తి, నీజ్గళిపరు మ్ముక్కుక్కు నానుగ్గళుక్కు ప్పణ్ణినఅవరాధమో?" ఎన్న; "నీయెగ్గళుక్కు ప్పణ్ణిల్లోరిపరాధమిలై, ఉకామకన్దు మ్మ గుణావరాధగ్గళుక్కుడి - నీనొక్కొక్కొణ్ణుపోదేక్షశిలొరుకుత్తైయలై, గుణావానాయరమ్మనెరువుత్రనై పెట్టామ నాటైప్పడుకులై యడితాయ్కాల్. [బహవ] ఉన్నలనల్ల కాల్ రక్షణధర్ తిలవరక్కుణ్ణునపారిప్పు. ౪ భాతూనా మివ] నాట్టిలేశిల్ల గుణసీనరన్దునిన్దిత్తుమ్, శిలరై గుణవాన్దళిన్దు కొణ్ణుడశితుమ్, "ఇన్నులకర త్తియొక్క" ఎన్ను విలై పెఱునా పోలే, "ఇవాన్త్ర త్తితే కిడిక్కిఱగుణమ్" ఎన్నాయిల్లు పుఱుమమ్మనిలై వోవతు. ౫ "పౌదయాన్యా మనుశ్శేవ జనస్యగుణవ త్తయా".

మొత్తాట్టు. తిరుక్కాట్టలైయలై మ్మరుమానుడై యలక్కర్పజ్జానపరిమాల్లుగ్గలైనినై తొఱుమెన్నెట్టా శిథిలమాకానిన్దెనిఱ్ఱార్.

(ఉరుకుమూల నెఱ్ఱమ్) అనుభవత్తుక్కు ప్రథమోపకరణమాన నెఱ్ఱుశిథిలమాకానిన్దెతు. అనుభవిక్కుక్కునో అనుభవిత్తునిర్వృతరాక్కు కుమ్మనెఱ్ఱు వేమముతే. సీనమ్మక్కవనుక్కు-వాయ్కరై తేప్ప మొఱుకుమాపోలే, పరికరమాన

జీ-అ. ఎన్దుత్తుక్కర్థం (శిఱియత్తైయిత్తాడి). మత్తుక్కొల్ వంపాణ్డరత్తై పెన్దుతిరువుళ్ళమ్మల్లో (ముత్తికకుడైయెత్తు, పడుకులైయడి త్తు వనై - వరులై త్తెట్టువిఱుమ్మడియడి త్తవనైహింసక నైయెత్తడి. "బహవ" ఎన్దుశబ్దమాపేక్షకమాక్కుయాలే (ఉన్నలనల్ల కాల్) ఎన్దిఱ్ఱాల్. అప్పడిగుణగ్గళుక్కు పన్న (భాతూనామిత్తాడి). భాతూ - రత్తునువర్ణాదిక్. శిలరై నిన్దిక్కిఱతు - ఇనుగడ్డెయగుణమిల్లానైయాపో యెన్దుకురుత్తు. గుణమిడుపడుత్తు పెన్దు మితుక్కు ప్రమాణా నరమ్ (వౌదయానీత్తాడి). అనుభవేవ - కడ్డెన్దువో పోలేయానానరన్దు పడి. "బహవోన్దుపకల్యణగుణాంపు తస్యనైతే" ఇత్తయోధ్యాకాణ్డే దిశరథం ప్రతిరా లోకః, తత్తైవ, "స్వీగోఽనునాదీనభాణ్డే త్తితివా ర్షపమాతిః | జనాభాగోష్ఠివననాదో విమానం మృయన్నివ | కథంసుమయిధర్తేణ్ణుభవీమన కానతి | భవన్తోద్రమ్మనిచ్చున్ది యావరా జుల మమాత్తుజమ్ | ఇదశరెంకొత్తన్నైస్య లోక స్థిరవరాపేతిమ్ | పాణ్డరస్యాతపత్రస్య చ్చాయాయాంజరితంమయా" ఇతి "జ్ఞాపవిఱ్ఱాన న్నోన్దినికేసరితపతిః | భాతూనామివతైతైస్సోగనానామకళోమహానో" ఇతి క్కిన్దివాకాణ్డే వాళిసంప్రతికారా. "విరాజయ జమతోరాజమర్ణంసరై ర్విరతిమ్ | వౌదయాన్యామనుశ్శేవజస్యగుణవ త్తయా" ఇత్తయోధ్యాకాణ్డే.

మొత్తాట్టు. (సరుకుమూలిత్తాడి). తిరుక్కాట్టలైయలై మి మాయన్దు కొమాయమ్ ని నైతిరుమ్ - ఉరుకుమూల నెఱ్ఱమ్" ఎన్న పదజ్జత్తుక్కుటాడి త్తవరాక్కు (తిరుక్కాట్టలైయిత్తాడి).

కరణా నరన్దుకుమరుకానిన్దు నెఱ్ఱో వికేషి ప్పానెన్దెన్న (ఆమళవత్తుక్కిత్తాడి). నెఱ్ఱుక్కు ప్రథమోపకరణత్తై పెప్పడియొన్న (విక్కుక్కు-మిత్తాడి). అనుభవోపకరణమాన నెఱ్ఱుశిథిలమానా లనుభవిక్కు-విరతిలై ఎన్ను మితుక్కు-పన్నైన్దుమ్ (నీనవిత్తాడి).

ఈ. — నెళ్ళునెడిలమా కాని న్నతు. ౧ “తొమ్మి తెల్లు” ఎన్దె క్కుమ్, ౨ “నీయునానుమిన్నేర్ నిత్తిల్” ఎన్దె క్కుమ్ నెళ్ళు వేణుమే. ఎతిర్ త్తలై యెయ్ డ్దాక్కొక్కలక్క వజ్జియాన్దాణుమ్. కలక్కొక్క రెల్లుతలై యుమ్ వేణుమెన్దిరా. (ఉయిరికపరమన్ది ప్పెరుకుమూల్ వేల్పుయుమ్) ఆత్మపుక్కు వ్విటుక్క ప్పెన్దాతపడి అభినివేతమ్ పెరుకాని న్నతు. విళ్ళాయ్! అణుపరిమణమానవి న్నప్పనివనళవల్లు, ఆత్మలు ప్పెరుక్కు వ్వి వే వేణుమేలవ పెరుకాని న్నతు. (ఆల్) వివాదాతితయసూద కమ్. “నెళ్ళుమ్ - ఉరుకుమూల్ - వేల్పుయుమ్ - పెరుకుమూల్” ఎన్దు, తమ్మూల్ నియమిక్కు ప్పెన్దాతపిపాదన్దోల్ మచ్చుల్లుగితార్. (ఎకైయ్ కేకై) నెళ్ళెయరుకామల్ కర్తె క్కువతో? వేల్పు పెరుకామల్ త్తె వతో? ఇవల్ మ్మొడియూన అనన్దాణ్డై త్తవిర్ వునో? (తొడ్డినేన్) అతుక్కుడియూన వెకచాపలాతితయ త్తై త్తవిర్ వునో? చాపలమ్, అభూమియెన్దు కై వాణ్డె ప్పెట్టిటితిల్ల; (వైలక్షణ్యమ్) మణన్దు పరిక్కు ప్పెట్టిటితిల్ల. (తెరువెల్లాణ్డావిక మ్మొ) నెళ్ళురు క్కు క్కుమ్ వేల్పు పెరుకు కై క్కుమ్ హేతుగొల్లుటితి. (తెరువెల్లామ్) కుణన్దెరువెన్దు అన్దై కట్ట ప్పెన్దాతపడి, కుణన్దెరువొడు నెడున్దెరువొడు వాళియట చెన్దెయనిరికపరిమళమ్ పరిక్కిటపడి. ఊగోడు శేర్ ప్పాయ్ కై కళాకై యాలే, ఊగోడు పుళు మ్మొడు వాళియట ప్పరిమళమలై యెట్టిటిపడి. తెరునిలొరుపరిమళమ్, ఉప్పు ౩ * సర్వగన్డ. (తిరుక్కాట్టై మరువియ) ఇత్తాల్ - పరత్వ త్తిలు మనతార త్తిలు వేల్ మ్మొట్టిటితి. మత్వమ్, నెడున్దెన్దు, అవతారమ్, కాలావధియైన్దు. (మాయక) సాన్దర్య శీలాదికళావేషికై ప్పిచ్చేల్ మవల్లవ. (మాయమ్) క్కిన్దిన పోతు తామనిన్దు పరిమాణిసపడి. కున్దై వాళర్ నిన్దై వాళర్ ప్పల్లీ శ్రియనువ ర్రిక్కు మాప్పేలే యాయ్ మవల్ల వర్తిత్త పడి. (నిన్దై తొత్తే) ఊరై నిన్దై తొత్తియమ్, సాన్దర్య త్తెనిన్దై తొత్తియమ్, ఒరుఊమ్ వడివుమల్లా తారై వ్విలే తామనిన్దు.

శీ. — వాయ్ క్కుయిలే - ఆల్ మ్మొ. “అనుభవిక్కుమ్ అనుభవిత్తునిర్వృతిరా క్కుమ్ నెళ్ళు వేణుమ్” ఎన్దు మతుక్కుడై వేమనాన్దయమ్ (తొమ్మి తెల్లునిత్యాది). “ఆల్” ఎన్దు కుక్కుభావమ్ (ఎతిర్ త్తలైయైత్యాది). వివరణమ్ (కలక్కొక్క త్యాది). క్కిన్దెక్కుత్తుక్కుభావమాతల్, “పెరుకుమ్” ఎన్దిజన్దమానార్థమాతల్ (పిళ్ళాయిత్యాది). పిళ్ళాయెన్దు - వారై ప్పాడు. వివాదాతితయ త్తెన్దు (నెళ్ళుమిత్యాది). ఆతావతు - “ఒరుగీలమిగున్దవడియె!” ఎన్దు ఈడుపడుకీట మన్దెక్కిలిన్దై యుమ్. “ఇన్దె శీలాదిక వైకై త్తెర్ మనభవిక్కు వేణుమ్” ఎన్దిజ వధినివేత ప్పెరుక్కుయమ్ తమ్మూల్ నియమిక్కు ప్పాకాతవివాదాతితయ మెన్దు పడి. తమ్మలితుక్కురు ప్రతిక్రియైయై యెన్దు మత్తై మూన్దు వాక్యతై వేదపిప్పిక్కితార్ (నెళ్ళైయిత్యాది). అవకాశాన్దైయై - “మాయక” ఎన్దు త్తై వ్విల్ మ్మొ ఆనాల్ కై వాణ్డినాల్ వెన్దు (చాపలమిత్యాది) మ్మొన్దాల్ వెన్దు (వైలక్షణ్యమ్ మణన్దిత్యాది). “తెరువెల్లామ్” ఇత్యాదిక్కి వతారికై (నెళ్ళురుకు కై క్కుమ్ మిత్యాది). కావి - “శెట్టునిగీర్. “తెరువెల్లామ్” ఎన్దు కుక్కుగ్గన్దయమ్. “తెయ్” ఎన్దు - కుణన్దెరువాయ్, “ఎల్లామ్” ఎన్దు - నెడున్దెరువాయ్, (కుణన్దెరువొడు నెడున్దెరువోడు వాళియట) ఎన్దునున్దెవధ్దుమ్; ఆత్మెయరుగిచ్చెయ్ గితార్ (కుణన్దెరువెన్దైయిత్యాది). “తెయ్” ఎన్దు - పుళుమ్మాయ్, “ఎల్లామ్” ఎన్దు - పిళ్ళాయ్, (పిళ్ళాయెన్దు పుళు మ్మొడు వాళియట) ఎన్దిరన్దామర్దుమ్; ఇత్తైయరుగిచ్చెయ్ గితార్ (పిళ్ళావేదిత్యాది). తెరువెల్లామ్ “శెట్టునిగీర్ పరిమళమాకై క్కుమ్ హేతు (ఊగోడు శేర్ ప్పాయ్ కై యాకై యాలేయ్యుమ్). తెరునిలేయన్దోపరి మళమళై త్తెన్దు (తెరువిలొరువిత్యాది). “కాట్టరై” ఎన్దైయాలే - పరత్వ వ్యాప్తుతి; “మరువియ” ఎన్దైయాలే - అవతార వ్యాప్తుతి. అవల్ మ్మొత్తుమ్ మ్మొల్ మే త్తెన్దు (పరత్వమిత్యాది). “మాయమ్” ఎన్దు - పరిమాణి. తామనిన్దు పరిమాణి కళాచరమాపది (కున్దై వాళరిత్యాది). “ఎన్దై క్కున్దోణుమ్” ఎన్దై క్కున్దెనిన్దై వైవిధ్యమే త్తెన్దు; వియభేదతై నిన్దై వుమ్ వివిధమాయుక్కు మెన్దితార్ (ఊరైయిత్యాది). క్కిన్దె వియభేదతై వ్వి త్తేదమాక మళిచ్చెయ్; “మాయక నిన్దై తొత్తియమ్” ఎన్దిజ వదన్దె సర్వత్తుక్కాక పికవిషయన్దెన్దై

ఈ—శీలవ తెయై నిన్నె తొలుమ్. (నిన్నె తొలుమ్) ఎత్తనై కాలమ్ నిన్నెక్కప్పుక్కార్? ఎత్తనై కాలమ్మిమ్మార్? - బున్నొడ్డు శేరాతనకూడాయరై తై యనుభవిక్కవల్లనవ్, బురుగునైనై యే కాలతత్తముళ్ళు తన్నెయమ్ కాల తాట్టై ఖణ్ణొలుమ్ పుతుమైపిటన్దు అనుభవిక్కవల్లనవ్; ౧ “అప్పొత్తైక్కప్పొత్తెన్నారావము తమ్” ఎన్నుమరతై.

టి-అ ప్రేమపారవశ్యతై నిన్నెక్కప్పువతు పాట్టొట్టిపతు పిన్నెయమ్ నిన్నెక్కప్పువతు ఈదుపాట్టొట్టొట్టిపతాయ ఇప్పడి స్వరీశేదమొప్పవడిటు “నిన్నె తొలుమ్” ఎత్తనైకాలమ్మిమ్మార్ (ఎత్తనైకాలమ్మిమ్మార్) ఇప్పడి మడియచ్చెల్లకైక్క పేరువేతెన్న ఇరువరపడియాల మెన్దితార్ (ఒన్న్దొన్దొత్తై). అప్పొత్తెన్నవభవరోకెన్న (అప్పొత్తెన్నైక్కప్పొత్తై). తెరువెల్లొమెన్దొత్తై, నిన్నె తొలుమ్ - నెట్టు - ఉరుకుమూల్ - ఉయిరొక్కవరపు - తేల్లె - పెరుకుమూల్ - తొట్టెనే - ఎత్తెయ్ కేనిత్తెన్దొయ్.

ప్రతి.—ఉరుకుమూల్ ప్రవేశే త్రిమయోధ్యాకాండే ద్వితియే దశంధంపతిరాజులొక; , తేతమా మర్తమత్తానం పౌరజానపదై స్వహా । దరావోన్మపకల్యాణగుణాః పుత్రస్యనన్తితే ॥ ౨౬ ॥ సిగ్గుడనునాదీసంజక్షితప్రహ్వ సమీరితః । జనాభోద్భుషసన్నాదో విమా నంకన్మయిన్దవ ॥ ౧౦ ॥ కథంనుమయధర్మేణ పృథివీమకానతి । భవన్తోద్రవ్యమిచ్చన్తి యవరాజునుమాత్తజమ్ ॥ ౨౫ ॥ ఇదంశరీ రంకృత్స్వస్థులొకస్యచరతాపీతమ్ । పాణ్డరస్యతపత్రస్యచ్చాయాయాంజరితమయ ॥ ౨ ॥ ” — కిట్టిగ్గాకాండే [౧౫] నుగ్రీశేణయథాయాచ్చనం వాలిసంప్రతితారా, “జ్ఞానవిజ్ఞానసంజన్మోనివేశిరతఃపీతుః । ధాతూనామివత్రైస్త్వోగుణానామాకరోమ హాక” ॥ ౨౦ ॥ తత్త నుంబరితోధస్తేపాతేనమహతా నా । దుర్దయేనాప్రమేయేనరామేజరణకర్తును ॥ ౨౧ ॥ ” — అయోధ్యా కాండే [౨౬], “అభివాద్యతు కానల్యారామస్సంప్రతితోవనమ్ । కృతస్వస్థ్యయినోమాత్రాధరి షేవర్షనీశ్శితః ॥ ౧ ॥ విరాజయన్ రాజ మతోరాజమగ్రంధైర్వృకిమ్ । హృదయాన్యమమస్థేనజనస్యగుణవత్తయా ॥ ౨ ॥ ”

అవతారిక.—ఇట్లు బాధపడుచున్న దశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంక్షేపించిన సంక్షేపమును దలంచి విశ్లేషించుట మును వదిలి యానందభరితులై సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము.—సకలవీధులలోను నల్ల కలలపరమశమువీచుచున్న తిరుక్కాట్టరైయందమరికతో వేంచేసియున్న సకలకల్యాణ గుణకారకైజ్జై శ్రియఃపతియొక్క సంక్షేపాది దివ్యచేష్టితములనుదలంచి నామనస్సు ప్రేమచేళిలమైయుండలేక వానియందు మిక్కిలి వ్యాపానముగలదైయున్నది.

మూ.—నిన్నె తొలుమ్మొల్లు న్నెలునెట్టొడ్డుదుము । ఎన్నె కోళోశీర్ పాడిలుమ్ వేమనతారుయర్ ।
శున్నె కోళో పూణ్డొల్లై త్తెన్దొట్టరై యెన్నప్పా । నిన్నె కీలేనానుసక్కాచ్చెయ్యున్దెయ్ ॥ ౨ ॥

ఆ.—(నిన్నె తొలుమ్) ఎల్లారుడైయదుఃఖజ్జైయమొక్కక్కడవతాన పున్నుడైయవిగుణజ్జైనిన్నెత్తల్ శొల్లుతిల్ పాడుతల్ శెయ్యిల్, ఎన్నుట్టును ఇవ్యాత్తువును మాయానిన్ద; “నీరొట్టెనేయిడుపడుకైక్క ఉన్నుడైయతితిల్ నాక శెయ్తతె?” ఎన్నిల్; నాక, “ఉన్నైయడెనుకొళ్ళొకితోమ్” ఎన్నుకొణ్ణువప్పనియెట్టితపు చెయ్తరుళినశెయ్తకల్ నిన్నెక్కలవా? పెన్దితార్.

అన్య.—పున్నెకోళో పూణ్డొల్లై తెక (౩) కాట్టరై ఎత్త అప్పొ విన్నెకోళో (౬) శీర్ నిన్నె తొలుమ్ నెట్టు (౯) ఇడిన్ద శొల్లు వొలుమ్ ఉతుమ్ (౧౨) పాడిలుమ్ ఎనతారుయర్ వేమ్ (౧౫) నాక ఉనకు అచ్చెయ్యును (౧౮) నీర్చె నిన్నెకోళో. (౨౦)

పట్టి.—అనన్దము.—నిరుపాధిబద్ధవాన పున్నుడైయసంక్షేపప్రకార తై యనుసర్గి తమనాకితీలనెట్టు, అనన్దన్నెనొక్కి యరుళిచెయ్కెత్తార్.

తటాకబ్బరైయడైతాన, పూణ్డొల్లైకైయై, దర్శనీయమాన, (౩) తిరుక్కాట్టరైయల్, ఎనకునిరుపాధిబద్ధవానకొణ్ణు నిట్టిలమే! ఉన్నుడైయసంక్షేపాతితయ్యాపారప్రకాశకమాన,(౬) శీలసౌభాగ్యదిగుణజ్జై, ప్రతిక్షణమనుసర్గిన్దొలుమ్, అనుసన్ధా

సోపకరణమన నెఱ్ఱానరు, (౯) శిథిలయాయ్, అప్పుడు సద్ధానమిచ్చినివేళవాసనయాలేవాగ్ని స్వవహరవిషయమాయ్ కొల్లత్తుడనెత్తు
 ఇన్దొలుమ్, నెఱ్ఱాతాన్ నీరాయురు కానిన్దరు, (౧౦) అప్పటినివేళముట్టిల్ నిల్వామైయాలే ౧ “పాడియై ప్పిల్లై” ఎన్నిటవడియై అన్దొలై
 ప్పాడిదగ్గర క్కత్తేడిలుమ్, కరణియన వెన్నాత్తావానరు, రసాతియమాల్ దిమాట్టామై యాలేవరిత ప్రమాకానిన్దరు; (౧౫) ఆకలాలే వీపవిధ
 నాననాన్; ఉనకున్, శేషప్పత్తివల్లుకైకులుప్పాన, (౧౮) ప్రకారమై, నిన్దెకొవుమ్ తమనాకితేల్. (౨౦) ౨.

అర్థము — తటాకములుగల, పూలతోటలచే జాట్లగుడిన, సుందరమైన (౩) తిరుక్కాటలై యందు కేంచేయున్న ఓ! నాస్వామి
 పాపములను పారించుచున్న, (౬) (నీయొక్క) కల్యాణగుణములను తలంచినప్పుడెల్లను మనస్సు (౯) శిథిలమై అనునందించునప్పుడెల్ల
 ను కరుగుచున్నది. (౧౦) గానముచేసినను నాయొక్కసంపూర్ణమైనఆత్మ (రసాతియమచే) పరికిపించుచున్నది. (౧౫) నేను నీకు కై
 డ్కైయించు జేయుచున్న (౧౮) ప్రకారమని, (నీవునాకు కైబ్బార్గముచేయుచున్న ప్రకారమని పాదవిషయవిధిచానగ యట్లు చెప్ప
 లేక నీవిధముగా పాదించుచున్నారు) తలంచుట కనమరుండెనైయున్నాను. (౨౦) ౨.

ఈ.—ఇరణ్ణామ్బట్టు. తిరుక్కాటలై యిలెమ్మెరుమానై క్కుటిన్దు, “ఉన్నొడునాన్ పరిమాటినపరిమాల్
 యితై నిన్దె క్క తమనాకితేన్” ఎన్దొర.

(నిన్దె తొలుమ్) నిన్దె క్క వెట్టు పక్రమిప్పర్; అన్నినై వుమాజాతే శెల్లవైణ్ణాతపడి బలహానిమికుమ్, అనా
 లుమ్ ముక్కమాట్టార్; తిరియ నిన్దె క్క వెట్టుపక్రమిప్పర్, తలై క్కట్టమాట్టార్; ఎత్తనై కాలమ్ నిన్దె క్కప్పు
 క్కార్ ? ఎత్తనై కాలమ్మిణ్డార్ ? (శొల్లునైలుమ్) నిన్దె క్క నేయరితానవిషయమై, శొల్లవైణ్ణా తెన్నుమిడవ్వాల్ల
 వేణ్ణావిడే. ౨ “మనగిపూర్వో వాగుత్తరః” ఎన్నిట కణక్కన్దిక్కే, ౩ “కుటశాకియవత్తనే యెన్ను మెప్పేతు మ్మోవాశ
 కమ్” ఎన్నిటవడియై, ఇవరుడైయ వాక్కుతానెప్పేతుమ్ వేళానిట్టుమే; అన్దవాసనైయాలే అమృదయమాక
 చొల్లొనిట్టర్; అతుతాన్ శెవివయ్యాలే ఉళ్ళేవుక్కు ఊర్ దీరున్దు, గూఢాధికవిషయమాన్దయాలే నెఱ్ఱాయట్టిక్కుమ్.
 (నెఱ్ఱోడుకుమ్) నెఱ్ఱొకట్టబ్బిన్దునీరాకానిన్దరు. † పెరుక్కాల్ దీన్ కరై యిడిన్దు పిన్దెనీరాయ్ క్కన్దై పామాప్పేలే, ఓర
 వయవియాక్కిక్కాన్దై ప్పెణ్ణాలవడి ఉక్కుప్పోకానిన్దరు. (విన్దె కొళిత్యాది) పాపహరమానకల్యాణగుణము సర్వర్ క్కుమ్

టీ-౨॥ ఇరణ్ణామ్బట్టు (నిన్దె తొలుమ్ విత్యాది). “తెన్దాటలై యెన్ను పా - నాననక్కా-ప్పయ్యుమ్ నిన్దె - నిన్దెకేల్”
 ఎత్తనై క్కటాత్తివతారికై (తిరుక్కాటలై యిలెత్త్యాది).

“నిన్దె తొలుమ్” ఎన్నునైవిర్ వైవిధ్యమేత్తెన్న (నిన్దె క్క వెన్దెత్త్యాది మిణ్డారెన్నునకవుక్) (నిన్దె క్క నేయరితాన) విత్యాది
 వాక్యాన్తరము, “నిన్దై శొల్లుమ్మడి యెన్నెన్దై” ఎన్దు శక్తైయెప్పొరవుక్. పరివారక్ (మనోహర్య ఇత్యాది). నిన్దె తొలుమ్
 నెఱ్ఱోడిన్దుకమ్మడుమ్, శొల్లునైలుమ్ నెఱ్ఱోడిన్దుకమ్మడి యెన్నెన్న (ఆతుతానిత్యాది). సద్వస్తువవివరణ (పెరుక్కాల్ దీన్ కరైత్యాది).
 కొళోకై - జయిక్కై. పాపమై జయిక్కై యావరేత్తెన్న (పాపహరమానవిత్యాది). “ఎనకు” ఎన్దై క్కటాత్తిక్కు కీర్వోకత్తుక్కు-ధరి
 తమ్ (సర్వర్ క్కుమ్ విత్యాది). సుకార్యమాన చేష్టిత దైయడైయ శీలమెన్దెరణ్డారధుమ్. విన్దె - చేష్టితమ్. కొళోకై-కైదైకై. తాళునిన్దు
 అ.అ-వి॥ నిన్దె తొలుమ్ - నెఱ్ఱోడిన్దుకుమ్ ఎన్దారై ప్రాప్తమ్, శొల్లునైలుమ్ నెఱ్ఱోడిన్దుకమ్మడియోక్! ఎన్నిర్ (ఆతుతానిత్యాది). అన్దిక్కై
 “నిన్దెవుక్కువాయ్ తలై నెఱ్ఱాకయాలే (నిన్దె తొలుమ్-నెఱ్ఱోడిన్దుకుమ్) ఎన్దు ప్రాప్తమ్; శొల్లునైలుమ్ వాక్కిడిన్దుకుమ్నాన్దే, శొల్లునై
 యుమ్ నెఱ్ఱోడిన్దుకుమ్! ఎన్నానాన్?” ఎన్దు (ఆతుతానిత్యాది). ఇత్యుక్తపుక్కొర నిర్వహిక్కుమ్మడి. “నెఱ్ఱోడిన్దుకుమ్” ఎన్దు తుక్కుర్దప్పన్దమ్
 (పెరుక్కాల్ దీన్ కరైత్యాది). పెరుక్కాల్ దీన్ కరై - మహాప్రవాహ ముద్దాననదీరమ్. ఉక్కుప్పోకానిన్దరైత్తు - కరైన్దుప్పోకానిన్దరైత్తు వడి.

(3౬) తిరు వాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమూల్ - 3 - పా - నీర్తయార్ వ్యాఖ్యానము. ౧౪౧

మూ. - నీర్తయార్ నెజ్జమ్ వజ్జెత్తుప్పకున్దు, ఎన్నె యీర్తై శెయ్ తేయ్ యిరామెన్దు యిరున్దా.

శీర్ మల్ కుళోలై తైన్దాట్టైయెన్దుప్పన్ || కార్కుకీ వజ్జెత్తుప్పకున్దు మిక్కిలేన్! 31

ఆ. - నీర్తయార్) శివమొట్టివైకొళ్ళు కైన్దు - మేట్టవచ్చెన్ తున్దు విన్నెల్; అడిమొట్టివైకొళ్ళు వాన్దు కై మొట్టివైకొళ్ళు వున్దు; తన్నెన్దొళ్ళు అనుకొలు కళాల్ మెన్నె మాయ్తు, ఎన్నె యిరాయ్, ఎన్నె యిరై ఘటై తున్దు నా; మున్దు మెన్నెన్దొళ్ళు కై ఎన్నె పున్దు పడియెన్దు, పిన్నె చ్చెయ్ తపడియెన్దు, బరువక వజ్జెత్తుపడియెన్దు మిక్కిలేన్ నెన్దార్.

అన్య. - నీర్తయార్ నెజ్జమ్ వజ్జెత్తు (3) పున్దు ఎన్నె ఈర్తైయెతు (౬) ఎన్నె యిరాయ్ ఎన్నె యిరున్దా శీర్ మల్ (౯) శీర్ తై తై కాట్టై (౧౦) ఎన్నెప్పక కార్ ముక్కిల్ వజ్జెత్తు (౧౫) అతికిరే (౧౬).

పన్నె - అన్దరమ్, ఉదారమాన్ కార మేళున్దు భావనానవక ముత్తెయిలే పరువార్త ప్పొడికిటి తాక రాన్దు పరిమాణము తై కేడానక్క త్రిమ తైయె యుటయిట్టు, అతియమట్టుకిరే నెన్దార్.

స్వస్వామి పున్దు ప్పమాకిన్ నీర్తయైర కాపిన్దొక్కయారే, ఎన్నెజ్జై, త్తై వకమాక్కి, (3) పున్దు, తకల సాళభ్యాపికలన్దు, తరళమాన్ చేపిత్తెల్ల కాలే ఎన్నె, ఈరన్దొక్కయెన్దు, (౬) ఇవిరన్దొక్కయెన్దు మెన్దు, భారక నాయ్, ఎన్నె రుజిత్తు మన నాయ్, మున్దు పున్దు సమ్మత్తు మ్మియెయెన్దు, (౯) శీర్ తైయెయెన్దు, అర్జయ, తిరుక్కాట్టైయెన్దు పన్నియారే, (౧౦) ఎన్నె చ్చెయ్ తరళ నాయ్, కార్ కాలత్తు మేళుమ్మై అతియ తోదార్ వజ్జెత్తు భావనానవక డెయ్, ముకప్పాన్దు ముడివొన్దు మాన్దు త్రిమ చేపిత్తె. (౧౫) ఇన్నె పడియెన్దు క్కిరై తైన్దొక్కయెన్దు మిక్కిలేన్. (౧౬) నీర్తయెన్దు - శీర్ మల్ కళాల్, ఈర్తయై వేళోక్క వున్దు.

అర్జయ. - సాళియెయెన్దు (నా) మన్దున్దు వజ్జెత్తు (3) ప్రవేశించి నన్నె అర్జయితినిగాడెన్దు (౬) నాకలెయిరన్దు యెన్దు నాయ్ త్రిమన్దు విందిన వాడై మిక్కిలి సొందరముగల (౯) తోళులచే జుట్టుబడిన్దు స్వస్వామియై తిరుక్కాట్టైయెన్దు పన్నియారే యెన్దు (౧౦) నాస్వామియై నల్లని మేళుమునంది వర్ణముగల వాడైన శ్రియకపతియొక్క పంచవ్యాపారములన్దు (౧౫) ఎన్నె కేన్దు (౧౬).

ఈ. - మూన్దామ్మట్టు. అడిమొట్టివైకొళ్ళు వజ్జెత్తుకున్దు, తన్నె కై కాట్టి సర్వస్వ హరిణమ్మన్దొక్కయెన్దు అను సనిక్క తమనాకిరే నెన్దార్.

(నీర్తయార్ నెజ్జమ్ వజ్జెత్తుప్పకున్దు, ఎన్నె యీర్తై శెయ్ తు) నెజ్జమ్ వజ్జెత్తు పున్దు ఎన్నె - నీర్తయార్ - ఈర్తై శెయ్ తు) తాక శేపియెన్దు నాక శేపభూతనమాన్ ముత్తెయిలే పరిమాణ మేణుమ్మెన్దు, నెత్తెయిలే యెన్దు, కృత్రిమిత్తుప్పకున్దా; ముత్తై కెడప్పర వేన్దు తై ఇత్తైయారిజే. ప్పత్రిమిక్కయారే, బన్దెచ్చెన్దు మన్దు తొన్దొక్కయెన్దు, యెన్దు. అతే తేన్దు; (నీర్తయార్ - ఎన్నె యీర్తై శెయ్ తు) నీర్తయారే - తాన్దు యెన్దు పరిమాణ మేయెన్దు, అతుక్కడియెన్దు శీలమున్దు. (ఎన్నె) 'ముత్తెయిలే పరిమాణు వారున్దు' ఎన్నె తైయెన్దు రుజ్జెన్దు. (ఈర్తై శెయ్ తు) ఈరమ్ తన్నె కై చ్చెయ్ తు. † తాక తాన్దు నీర్తయల్ కళాల్ యిరాయ్ పుత్తియెన్దు తల్; ఈరమ్మన్దు తైయెన్దు తల్, ఎన్నె నీరామ్మన్దు వజ్జెయెన్దు (ఎన్నె యిరాయ్ మున్దు యిరున్దా) ఎన్నె భారక వై ప్పత్తుకున్దు ఎన్నె యెన్దు తా.

జి.ఆ. - మూన్దామ్మట్టు (నీర్తయారి త్యాది). 'నీర్తయార్ నెజ్జమ్ వజ్జెత్తుప్పకున్దు - పున్దు మిక్కిలేన్' ఎన్నె మున్దు క్కిరై తై త్రిమ తైయెన్దు (అడిమొట్టివైకొళ్ళు).

ఈర్తై - ఈడుపాదాత్, అర్జయై తల్. వజ్జెత్తుప్పకున్దు కార్కుకీ తై (తాక శేపియెన్దు); క్కిరై మిక్కిలి మేణుమ్మై శివ్యోగోన్దు లోన్దు (ముత్తై కెడవి త్యాది). కృత్రిమిక్కయారే తాన్దు కృత్రిమిక్కయారే త్యాది. అతే తేన్దు త్రిమ మన్దు తొన్దొక్కయెన్దు తైయెన్దు తైయెన్దు తై. వివరణ (తాక తాన్దు నీర్తయారి త్యాది) ఈర్తై - శీర్ మల్ వజ్జెత్తు. కళాల్ - ఈడు పడుత్తైయెన్దు పడి. అర్ధారమ్ (ఈరమ్మన్దు తైయెన్దు). ఈరమ్మన్దు తైయెన్దు తైయెన్దు తైయెన్దు (ఎన్నె) నీరామ్మన్దు త్యాది. ఈరమ్మన్దు తైయెన్దు పడి. అర్ధయై తైయెన్దు తైయెన్దు. 'ఈర్తై శెయ్ తు' ప్పత్తి మన్దు ప్పమాన్దు మన్దు మాన్దు (ఎన్నె భారక వైయెన్దు), డెన్దు - అర్జయై తైయెన్దు, అర్జయై తైయెన్దు. 'ఈర్తై శెయ్ తు' ప్పత్తి మన్దు ప్పమాన్దు మన్దు మాన్దు (ఎన్నె భారక వైయెన్దు).

† తాక తాన్దు నీర్తయారి తైయెన్దు తైయెన్దు తైయెన్దు.

౧౪-౨ తిరువాయ్మొళి. — ప - ౬ - తి - ఉరుకుమల్ - ౪ - పా - అఱికిలేన్ వాన్మొళిన్.

ఈ - బాధక నాయ్ పుకురిలివరితై యారే; ఇరువఱ్ఱాడ భుజిక్కుప్పకున్దు భోక్తాతానేయానాక ; అన్దిక్కే, (ఎన్ను యిరా యెన్నుయిరుణ్ణా) ఎన్నుత్తన్నాల్లకు శెల్లాతపడివణ్ణి యెన్నె భుజిప్పతు డ్దోయ్తానెన్దుమామ్.

(శీర్ మల్ కుళోలై) అర్దుకుముక్కుళోలై. ఎన్నొట్టెక్కులవియాలవనుక్కుణ్ణానపొమ్మలమ్మ అప్పొవ్విణ్ణొలై యే కోట్టొల్లితారానిన్దు. (తెన్నొట్టెలై యెన్నప్ప) సులభనుమాయ్ నిరుపాధిక బద్ధపుమానవ. ఎకార్యత్తుక్కు త్తానేకడవనా యిరుక్కిటబన్దనొల్ల ద్రునన్దిహితనా యిరుక్కిటవ. (కార్వకిల్వణ్ణా) ఎన్నొట్టెక్కులవియాలేకడలై

ముమ్ముక్కు పురుకిన్ కాళమ్మమ్మొలై యాయ్ బు అవకడవి ట్టెప్పియిరుప్పతు. ౧ “తూనీర్ ముక్కిపోల్ తోన్దాయ్” ఎన్దివరాత్తెప్పట్టపడియే తోల్ ద్రియనుభవిప్పిత్తు ప్పేరినిన్దిప్పిన్దు, అత్తలై యిట్టెప్పియిరున్దపడి. (తక్ కళవ్వుమఱిలేక) ముక్కిపోన్దాయ్ ముడివిలాన్దాన్ శెయ్లకళ తెరికికత్తిలై. అడిమెక్కొళ్ళువెన్దు పుకున్దు అచ్చెయలై త్తా శెయ్తునిన్దు నిలై యెనొన్దు నెదిరిక్కిటత్తిలై. (అఱికిలేక) సర్వాధికనిప్పడితామనిన్దు పరిమాటుకై కూడాతు. నాకద్రుమిత్తేనా? సంక్షేప త్తిల్ ౨ “మరుళ్ తానీలో” ఎన్ద తెన్దుట్టికాల్. 3.

తీ-౨. పోతయెన్దుకు - “అయ్” ఎన్దుకుక్కర్థమ్. ధారకై పోతే పుకురువా నెన్నెన్దు (బాధక నాయ్ త్యాది). “ఉణ్ణా” ఎన్దుకుక్కు భావమ్ (ఇరువఱ్ఱాడవిత్యాది). “ఈరై శెయ్తు” ఎన్దుతిక్కియార్థానగుణమాకభావమ్ (ఎన్నుత్తన్నాల్లిత్యాది).

“శీర్” ఎన్దు - క్రియాయ్, అర్థాత్తపడి. శోలైయెన్దు త్తకుక్కుభావమారల్. “ఉణ్ణా” ఎన్దు వసన్తరమ్ “శీర్ లోకు” ఎన్దు విశేష క్తకుక్కు భావమారల్ (ఎన్నొట్టెయిత్త్యాది). “తెన్నొట్టెలై” ఎన్దయలే - సౌభవ్యమ్, “అవ్క” ఎన్దయలే - బాధవమ్. కీర్వొక్కతై పుత్తక్కొనుమాకవివరిక్కి తార్ (ఎకార్యత్తుక్కిత్యాది). “ఎన్నుయిరుణ్ణా” ఎన్దుకుక్కునుగుణమాక “కార్వకిల్ వణ్ణా” ఎన్దుకుక్కుభావమ్ (ఎన్నొట్టెయిత్త్యాది). ౩ * నూయక్కూల్ తనిలాత్తెప్పట్టపడియే ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనుభవితై నెక్కితారా కిల్; అరుత్తున్దియాయరాతే అనుభవమాయ్ తోల్ బువానెన్నెన్దిల్; తదనంతనబుద్ధిపిక్కియాలై యెన్దితార్ (తూనీర్ త్యాది). కళవ్వుమేతెన్నె (ముక్కిపోత్యాది). అతేతెన్నె (అడిమెక్కొళ్ళువిత్యాది). “కళవ్వు” ఎన్దుతై, “అఱికిలేక” ఎన్దుతెన్నెన్దిల్ (సర్వాధికవిత్యాది). ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనుభవమ్ స్తుతివిషయమానకుక్కు నూనకళబ్బొట్టికాల్ (సంక్షేప త్తిలిత్యాది). క్రమేణాన్దు.

3-

అ-౨-౩. ౩ * నూయక్కూల్ తనిల్ “వన్దుకవలాపాకమ్మొలై వన్దుతోన్ద శేయమ్” ఎన్దివరాత్తెప్పట్టపడియే. ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలేవన్దుతోన్ది ౫ “కరుమాకెక్కుత్తున్దు” ఇత్త్యాదివడియే తేన్దెయనుభవిప్పిత్త తిరుమేనియిలమ్ దివ్యావయవన్దులిలుముడ్డానశెప్పి, అవక విశ్లేషిత్తు నెడుక్కులమాయుక్కుచ్చెయ్లేయమ్ నుజవాతే అపొరుపారే తోల్ బుక్కితెన్దితార్ (తూనీర్ త్యాది). 3.

తాత్పర్యమ్. — మొదట “నీవు నాకుఁ గైబుర్దముఁ జేయవలయును” అనిచెప్పి వంచనచేసి నామగన్నులోఁబ్రవేశించి వెనుక నాకు దాస్యముఁజేయుచు నన్ను కఠిలవఱచి నన్ను నభవించుచున్న నాప్రాణభూతుఁడైన కలసంపత్తువృద్ధమైనతోటలచేఁబట్టబడిన తిరుక్కాట్టల్లోఁ జేంచేసియున్న నీలమేనుపుండ్రయవకారకుఁడైన సప్తేశ్వరునిమాయలను యథార్థముగఁ జెలికొనఁజాలను. 3.

మూ. — అఱికిలేన్దున్ను శ్చెన్దు తులకునిక్కు. | నెట్టిమెయాల్ ద్రొనుమవల్ బుణ్ణొమ్మిరాక |

నెట్టికమ్మల్ శోలై తెన్నొట్టెలై యెన్నప్ప. | శిశియవెన్నారయిరుణ్ణితిరువరుళే ||

౪||

అ. — (అఱికిలేక) * మ్మడైయతిత్తిల్ అవన్దనే అభినిష్టనానార్ శిశియవెన్నో; అభినిష్టనానార్ ద్రిక, మన్ ద్రిక శిశోడు నెట్టికామై కలన్దుపరిమాటుమాచోలే పరిమాటమెయాతో? తానెన్నె భుజితరుగి నెట్టికామమ్మడి పరిమాటవేణుమా? ఇన్దు భినిచేకత్తుక్కొరుమడిన్దు కాణ్ణిలే నెన్దితార్.

౪.

అస్య- తన్నుళ్ అన్తకులకుమ్ నిజ్జ (౩) తానుమ్ శెటిమైయార్ అవర్బుల్ (౬) నిజ్జుమ్ పిరాన్ శెటికమ్మల్ (౯) శోతై తొకాట్టూరై ఎన్నప్పన్ (౧౨) శిటియన్ ఆరుయర్ శుడ్డ (౧౫) తిరువరుళ్ అఱికిరేన్. (౧౭)

పన్నీ- అనన్దరమ్, ముత్తెరప్పాకవడి సర్వధారభూతనాయ సర్వానరాత్మావాసవన్, అతిశుభ్రనాన వెన్నాడు కలన్దన భవిత్రసాశీల్యతీయతై వన్ద మహోపకార తై యశోబిట్టతీయమాట్టుకీతిరే శెన్దితార్.

తణనజ్జులై న్నక దేజ త్తిరే, సమస్తలోకపదార్థజ్ఞుమ్, భృతమాకానిజ్జ, (౩) తానుమ్, శరీరాత్త సమస్తప్రయుక్తమాన శేషశేష త్వమాకిజుమైయారే, అవర్బుమ్, (౬) నిజ్జుమ్, శుభకారకనాయ్, విలక్షణమాన భరిమళ్ తై ప్రపహిక్కిజ్జ, (౯) శోతైమైయ దైయ, తిరుక్కాట్టూరైయలేనిట్టిజ్జ, ఎన్సామియాసవన్, (౧౨) అతిశుభ్రనానశేన్, అత్తనమై, మేన్ద్రున్దనభవిత్ర, (౧౫) సాశీల్యపకార తై, ఇన్నపడియరుక్కిజ్జ తన్మతీయమాట్టుకీతిరేన్. (౧౭)

అర్థమ్- తనసంకల్పమందు సమస్తలోకములును ఉండగా (౩) తాను శేషశేషభావసంబంధముచేత ఆవధానములందు (౬) అంతరాత్మయొన్న శుభకారకుడును, భరిమళ్ ముగిల్చుచున్న (౯) లోటలుగల సుందరమైన కాట్టూరైయందు శేషశేషమునైన నాన్సామి (౧౨) తుద్రమైననాయొక్క అత్తను అనుభవించిన (౧౫) వ్యాపాహమును (సాశీల్యమును) తెలిసికొనెను. (౧౭)

ఈ- నాలామ్బుట్టు. తాన్ శేషియాన ముత్తెరప్పామే యెల్లారోడుమ్ కలక్కిజవన్, అతిశుభ్రనాన శెన్ద క్కల్ పణ్డిన వ్యాపాహమాసక్కిజి యనిలమన్దెన్దెతార్.

(అఱికిరేన్) ఉకప్పారేయేతానా? ఇవ్వసన్నె యభీక్షకుళ్ళు చెయ్ తానా? అఱికిరేన్. (తన్నుళ్ నైత్తుల కుమ్ నిజ్జ) ఎన్నైయొట్టిన్ వివయత్తిల్ అవన్ ఉపకారమేడిరే పణ్డిప్పోరువతు! సకలలోకజ్ఞుమ్ తణనజ్జులై పున్ద్రీక్కిడక్క, తానవర్బుమ్ శో తణ శేషిత్వముతైయారే నిజ్జుమ్మవన్, ఇనరొరువర్ వివయత్తిలమితే ఇప్పడి ముత్తై కెడప్పరి మాఱిర్బు. ౧ - మూవులకున్ద న్నెటియావయిర్బుతోన్జు - శిటియేనుడై చ్చిన్దెయిల్ - నిన్దెన్దో ద్దోరై" ఎన్దైన్దొన్దొన్దెతార్. ప్రళయావత్తిరే జగత్తైయడై యరశీత్తవన్, ఎన్నైయిరువనై యమభీత్తాన్. ప్రతి కూలరైయమ్బారే యభీక్కుమ్, అనుకూలరై గుణత్తారే యభీక్కుమ్, మధ్యస్థరై వ్దోరేయాకా శేయవకరశీప్పతు. అమ్బు పట్టపురే మరున్దిట్టాల్ దలామ్, గుణత్తారే వన్దపుణ్ణుక్కు పరిహరమిరైయితే.

శీ-అ|| నాలామ్బుట్టు (అఱికిరే నిత్యాది). "శెటిమైయార్ తానుమవర్బుల్ నిజ్జుమ్మిరాన్ - శిటియన్సామియానన్ద తిరువరుళ్ - అఱికిరేన్" ఎన్దవర్బులైక్కటాక్షిత్రవతారై (తాన్ శేషియాన విత్యాది).

అస్సయముభేదభావమ్ (ఉకప్పారేయిత్యాది). "పిరాన్" ఎన్దైక్కటాక్షిత్రభావమ్ (ఎన్నైయొట్టిన్దెత్యాది). వివరణ (సకరే త్యాది). ౨- ఇరురుమ్ వియన్దిలసభవమ్ స్త్రోలిపియమానకుక్కు సూచకశబ్దాట్టుకీతార్ (మావులకు మిత్యాది). "తన్నుళ్" ఎన్ద కుక్కు - తణనజ్జులై పున్ద్రీభీ ఎన్దరళిచ్చెయ్డ, తణనయిర్బురే ఎన్దరాన్దరూతరే, "పిరాన్" ఎన్దకుక్కుమాతరే (క్షయ పత్తిరే యిత్యాది). "ఎన్నారుయరుణ్" ఎన్దైవర్బుమ్ (ఎన్నైయిరువనైయ మభీత్తానైత్తు). ప్రతికూలరై యిట్టి. అనుకూలరై యభీక్కుమానెన్న (ప్రతికూలరై యిత్యాది). గుణత్తారే వన్ద ఆభీవుఅభీపాశెన్న (అమ్బుపట్టమిత్యాది).

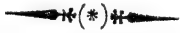
అ-అ-వి|| "తరై తడుమాతాకప్పరిమాఱినాన్" ఎన్దశోల్లానిజ్జుచ్చెయ్తే, "అఱికిరేన్" ఎన్దకుక్కు తాత్పర్యమ్ - ఇప్పడివ్యాపాహమామ్బుట్టుక్కు హేరువన్దై తెన్ద నిశ్చయిక్కుప్పోకిజిరైయెన్దై ; ఆత్మయరుళిచ్చెయ్తేతార్ (ఉకప్పారేయిత్యాది).

౧౪౪ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౫ - పా - తిరువరుళ్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ. — (నెటియిత్యాది) అప్పుడై యువనకు ఒరువనుడై శ్రమావతే ! పరిమళములై యెఱియనిట్టతా నశోలై. (ఎన్నప్పన్) ఉత్పాదకని డీరభీతాన్. (శిఱియవెన్నరుయిరుడ్డ) శిఱియేనుడై యనట్టివనై - అతిక్కుద్ర నాన వెన్నాత్తానై. అవనుడై యమ్మై క్కెల్లైకాణ వైళ్ళాతపూవతి, తమ్మడై య శిఱుమైక్కు మెల్లయిల్లెయాక నినై తిరుక్కితార్. (ఎన్నరుయిరుడ్డ) ఇవర్ తమ్మచ్చిఱుకనినై తిరానిన్టార్, అవన్ ఇవరైనిత్యసిన్దర్కు మవ్వరుకాక నినై తిరానిన్టాన్. “ఇవర్ తమ్మచ్చిఱుక నినైత్తల్ ప్రయాజనమేన్, ఇవర్ తమ్మెత్తామిన్దానో?” ఎత్తు మేల్విథా నిన్టాన్. (తిరువరుళ్ - అఱికిలేన్) ఇత్తుమున్నుమ్ స్వరూపజ్ఞానత్రాతే కెయ్తతొన్దన్దే; స్వరూపజ్ఞానత్రాతే విరుమ్మి లిఱే స్వరూప త్రళవిలే నిట్టతు, వ్యామోహమ్ ముత్తై యభీక్కుమిఱే.

జీ-ఆ. ఊరై విడిక్కిఱుకున్ భావమ్ (అప్పుడై యిత్యాది). ఒరువనుడై తుట - “శిఱియవెన్నరుయిరుడ్డ” ఎన్నత్తెప్పన్. “ఎన్నప్పన్”, ఎన్నత్తై “అరుయిరుడ్డ” ఎన్నత్తైదే కూట్టిభావమ్ (ఉత్పాదకనిత్యాది). వివరణమ్ (అతిక్కుద్రనాన విత్యాది). శిఱుమెయ్ - చరమావధియై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవనుడైయవిత్యాది). “తమ్మశ్శెత్తులకుమ్ నిట్ట” ఎన్నత్తెప్పన్ (మేన్దై క్కెల్లై కాణవొణ్ణాతనైత్తు). అర్ తల్ - మిఠియాయ్, క్కాఱుకున వుయిరెన్దపడి. “శిఱియ” ఎన్నత్తై, “అరుయిరుడ్డ” ఎన్నక్కాదుపావెన్న (ఇవర్ తమ్మెయిత్యాది). “తిరువరుళ్” ఎన్న - ముత్తై క్కెట్టరమాల్ మమ్ ఎన్నవివక్షిత్తు, కేపి కేషభాతినడత్తిరై ముత్తైకడ పురిమాణుపానెన్నెన్న (ఇత్తుమున్ను మిత్యాది). వ్యామోహత్రాతే కెయ్తానెన్దపడి స్వరూపజ్ఞానత్రాతే కెయ్తతల్లామైక్కు పేతునై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (స్వరూప జ్ఞాన త్రాతేయిత్యాది). తమ్మశ్శెత్తులకుమ్ నిట్ట - నెత్తురుడక్కి, తిరువరుళ్ - అఱికిలే నిత్యస్వయః.

రాత్వర్యము. — తానుప్రళయకాలమందు ఈలోకములను దనయుదరమందును కొనిరక్షించి సర్వస్వామియై యెల్లజను దనకుకేష భూతులుగాఁ జేసికొనియున్నవాడై పరమభోగ్యమైన తిరుక్కాట్టరలోకంఁచేపియున్న సర్వేశ్వరుఁడు అతిక్కుద్రుడనైన నాయందింత వ్యామోహముచేయుటకుఁ గారణము నెఱుంగలేను.

మూ. — తిరువరుళ్ కెయ్పవనొల వెన్నుళ్ పురు ! న్దు, ఉరువముమారుయిరుముడనేయున్టాన్ !

తిరువరుళ్ శోలై తైన్దాట్టరై యెన్నప్పన్ ! కరువరుళ్ మేనినజ్జణ్ణాకళ్ళెన్దరే !

ఆ. — (తిరువరుళ్) తిరువరుళ్ కెయ్పవనొలై యెన్నుళ్ళేపురున్ద, ఎన్నెఱుజిత్తరుకుత్తై యన్దియే ఎన్నురువముజ్జాడభుజి త్తరులి నాక్, ఒరువనభినిశేఱ మిరుక్కున్బడియే యిరు ! మున్దజవన్దపురున్దరళిన పడియరు ; పిన్దై నిన్ద కెయ్తరుళినపడియరు; ఒరువక్ కళ్ళెన్దరే ! ఎన్దితార్.

అన్య. — తిరువరుళ్ కెయ్పవనొల ఎన్నుళ్ (3) పున్దు శిరువముమ్ ఆరుయిరుమ్ (౬) ఉడకేయున్టాన్; తిరువరుళ్ శోలై (౯) తైన్దాట్టరై ఎన్నప్పన్ కరువరుళ్ మేని (౧౨) † ఎక్కణ్ణాక కళ్ళెన్దరే. (౧౫)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, అశ్రితిభవ్యనాయరుక్కిఱు కృష్ణనానక, ఎనక్క పకరిప్పానై ప్పొలైపున్ద ఎన్నుడైయ శరీరాత్త విభా గముత్రాక్ తనక్క భోగ్యమాన్బడి యవహరిత్తుకొన్టా నెన్దితార్.

౧ “అడిమై కెయ్యవేణ్ణానామ్” ఎన్దనానానైపుట్టపడియిలే అడిమైకొమ్మై యాకి విరవధికమహావకారత్తై, పుణ్ణుపాలై ప్పొన్ ఎన్నెన్దరే, (3) పున్ద, ఎనక్కమ్ పేయమాన శరీర తైయమ్, అత్తొడువ్యా పమానపాత్రాయమ్, (౬) పేయోపాదేయ విభా మిల్లాతపడి, నిరతిశయభోగ్యమాన్బడి దిరుమ్మినాక్; అక్కుమిన్దన, శోలైయెయ్దెత్తాన, (౯) తిరుక్కాట్టరైయలే, ఎక్ నాధనాం ఎన్దక్కరై సంజ్ఞెత్తాతే కామ్యుత్తై విజ్ఞేచరుకిఱి తిరుమేనియై యెడైయనాయ్ కొన్టా, (౧౨) ఎనక్కత్తెన్ద భవ్యనాన కృష్ణనా

వసుదాయ, కష్టస్థితికిని వడియే! (౧౪). ఉరుమూర్ పూర్వమున భోగ్యురూపనామ వక్తయును, తాళ భావనామ క్రియ. పక్వతానాయమ దేశాత్మనిభాగతై యునకుని పిఠపిచ్చానైవారతవరులయన్, తాళే దేశాత్మనిభాగమునామ భుక్తినిచ్చున అత్తారే రూపాన్వయము పిఠక్రయము; ఇత్యేలప్రవృత్తికాయాన్విజనః!.

అర్థము:- అనగ్రహమును చేయవలసిన వారైనా దుష్టులు (3) ప్రకటింపి నావేరమును అర్థము (౬) కష్టస్థితి యునకు వలెను. సాంకర్యమునర్థిలు మన్నతోపురుగుల (౯) స్పృహణీయమైన నగు క్షామిచ్చునై యుండవలె చేసియున్న నాస్వామియు వ్యాసుమైన తిరుమేనగువాఁడునైన (౧౦) నాకృష్ణునియొక్క మాయలు (ఈవిధములైయున్నవి). (౧౪)

ఈ - అష్టామ్బుట్టు, ఎన్నెయిడిమొక్కావ్వై వ్రేలేపుకున్లు, ఎనకేరీరైయెముత్తానై యుగ్గడభుజత్తానై, టువనో ప్యమోహా మిరువపడియెన్! ఎన్నువ్విస్తిరాకిణార్.

(తిరునామ శ్లోకములు) సంస్కృతానామ్యుక్తి అక్షిమొక్కావ్వై వ్రేలే యాయిదో సమృద్ధుఁడను * తుయః శుడిరడితొమ్మి తెమ్మైక్కు * మయర్వజమతినలమరుళువారై వ్రేలేపుకున్లు. (పోల) ఎన్నెయిడి - ఎన్నెయిడి శ్లోకములను, తిరునామ తానె పెరుగొనా యిరానియై. (ఎన్నులేపుకున్లు) ౧ * వసుమతిలాపడిమై కెయ్యిచ్చానై తెవెప్పక్కలితేపుకున్లు. (ఉరువమున్) ములిలితే ౨ “అమిక్కుడమ్మ” ఎన్నెయిరుమ్మనియై, అనన్తకారముక్కు ముమ్మ ఇనరే దేహాత్మయే వివిష్టవోన్లార్; అవళ ఇవరై యన్తకరిత్తిన్లు ఇనరే దేహాత్మ విరుమ్మప్పక్కా. ఇనరొక్క అననొత్తై సహవాసమ్ స్వరూపజ్ఞానత్తుక్కుడలాయీరు, అననక్కు ఇవరోత్తై సహవాసమ్ దేహాత్మ విమానత్తుక్కుడలాయీరు. (ఉరువమున్) “ఇవరే తామేనామో ఇవరే ఎన్నెయిరుమ్మనియై త్తిన్లు యో తో” ఎన్నెయిరుమ్మ. (అమిక్కుడమ్మ) అపర్యవసానవృత్త్యా ఆత్మశత్రుత్వైల్లతల్, ఇతూతా తత్పర్యవసానవృత్తి రామయారే అన్వితపు జ్ఞైల్లతల్. (ఉడనేయిడ్డా) అతురెన్నిలున్ వాతేనైత్తుభుజత్తిల్. (ఉడ్డా) ఎనక్కవకా శమైయై యాతే తానేభోక్తావానా.

టీ. - అష్టామ్బుట్టు (తిరుమొళిత్తాది). “తిరునామ శ్లోకములను వ్రేలేపుకున్లు ఉరువమునాయును ముడియెడ్డా - నన్దన్దాకాశ్చిత్తం” ఎన్నెయిడిక్కుటాక్షిత్తవతారితై (ఎన్నెయిడియైత్తాది). విస్తిరాకిణార్ - “కష్టస్థితి” ఎన్నెయిడియైత్తాది. అనకేరీరై - కొడుతలయ, (సంస్కృతానామ్యుక్తి) ఎన్నెయిడి. ఎన్నెయిడి సంస్కృతానామ్యుక్తివానై వ్రేలేపుకున్లు (తుయః శుడిరడితొమ్మి తెమ్మైక్కు * మయర్వజమతినలమరుళువారై వ్రేలేపుకున్లు. (ఉరువమున్) “శుడిరడితొమ్మి తెమ్మైక్కు * మయర్వజమతినలమరుళువారై వ్రేలేపుకున్లు. (పోల) ఎన్నెయిడి - ఎన్నెయిడి శ్లోకములను, తిరునామ తానె పెరుగొనా యిరానియై. (ఎన్నులేపుకున్లు) ౧ * వసుమతిలాపడిమై కెయ్యిచ్చానై తెవెప్పక్కలితేపుకున్లు. (ఉరువమున్) ములిలితే ౨ “అమిక్కుడమ్మ” ఎన్నెయిరుమ్మనియై, అనన్తకారముక్కు ముమ్మ ఇనరే దేహాత్మయే వివిష్టవోన్లార్; అవళ ఇవరై యన్తకరిత్తిన్లు ఇనరే దేహాత్మ విరుమ్మప్పక్కా. ఇనరొక్క అననొత్తై సహవాసమ్ స్వరూపజ్ఞానత్తుక్కుడలాయీరు, అననక్కు ఇవరోత్తై సహవాసమ్ దేహాత్మ విమానత్తుక్కుడలాయీరు. (ఉరువమున్) “ఇవరే తామేనామో ఇవరే ఎన్నెయిరుమ్మనియై త్తిన్లు యో తో” ఎన్నెయిరుమ్మ. (అమిక్కుడమ్మ) అపర్యవసానవృత్త్యా ఆత్మశత్రుత్వైల్లతల్, ఇతూతా తత్పర్యవసానవృత్తి రామయారే అన్వితపు జ్ఞైల్లతల్. (ఉడనేయిడ్డా) అతురెన్నిలున్ వాతేనైత్తుభుజత్తిల్. (ఉడ్డా) ఎనక్కవకా శమైయై యాతే తానేభోక్తావానా.

అర్చన - వాక్యమునందు క్క కమలవ్యాపారములు నాది (3) యథార్థమువలెనోచుచున్నవి; అతిచమత్కారవలన అనుభవించుటచే (౬) ఆపారమైన ఈనామము దైవ్యమును, ౯) బాంధి, నామభవ్యుడైన శ్రీకృష్ణుడాయని రేయింబగుళి ఘోషించి (౧౭) నామవేంచేయున్న తిరుక్కాట్రైయ నెడు దివ్యశేషమును స్తుతించుచున్నది. (౧౪) ౬.

ఈ - ఆభామాట్టు. “అవకాశాత్రిమ నెట్టిదాల్ అతి తేజిదన్దు నెట్లాటల్ పడాతే యకన్టాలోసీర్” ఎన్న; అవనైక్కన్డూమాతే అవవిత్తనై కలై మెయ్యెన్దిరుప్పనెన్దితార్.

(ఎకాకాశకళ్యమెనకుచ్చెమ్మాయనిఱుమ్) ఎనకుచ్చెమ్మరై వ్పీలే యిరుక్కిఱ కృష్ణునుడై య వత్సనన్డల్, ఎనకుచ్చెమ్మిత్తాయ్తోడమిమ్. బరనాల్. అవకళవిలే యకప్పట్టల్ పిన్నెమిళమాట్టే. అవచ్చక త్తిలే విట్టి న్నినాణే అవకళెయ్యుమనై యడైయ మెయ్యాయరుక్కుమెనకుచ్చెమ్మ. (ఎనకుచ్చెమ్మాయనిఱుమ్) ఎన్దై, “ఎనకుచ్చెమ్మమా యరుక్కుమ్” ఎన్దురుతమిల్లా నిర్వహిత్తాన్, “నెన్డణ్ణ కళ్యన్డల్” ఎన్ద్రోట్టముడియ, (ఎకాకాశ) ఎన్దుతుడెన్దు పానెన్దెన్దిల్; నామెన్దుమ్ యామెన్దుమ్ పర్యాయమాకైయాలే, పారుళిత్తెయ్నాతి యాయరుక్కిఱు. “నెన్డణ్ణ కళ్యన్డల్,” ఎన్దుపాతమాత్, నేరేజిదకుమ్. (అన్డణ్ణున్దు) అతిపలనానవననుభవత్త. అతిప్రపంచై “అన్డణ్ణ” ఎన్నక్కడవతితే. (ఎన్నాయుర్కోత్తితు) కోతానవెన్నాత్తావానవితు. అత్తాకోతామ్మడికాణుమ్ పరిమాటిదమి. (పున్దన్డై) పేకణిప్పు. పొల్లానూక్కైయడైతాయెన్దై, “మిళవుముయిర్ పెయ్తు” ఎన్దాయ్ బినిర్వహిప్పతు. “ఇతుతాశబ్దతోడే శేరేన్దిరుక్కిఱతిల్లై, ఇన్దుతుతమాన వర్ధతోడేశబ్దతై యన్దోరవచిప్పిక్కుమ్మడియెన్దనే” ఎన్దువిచారియూ నిఱుచ్చెయ్తే, “కోతానవితు తిరియవుమ్ పున్దన్డైయెయ్తుమ్మోతు మిళవుముయిర్ పెయ్తుతాక వేణుమితే, అర్ధస్యభావతాలే తన్నుడైయేవరుమ్” ఎన్ననాళోన్డే, “జీయర్ పోరవ్రీతరాయరుళినార్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్నవర్. (ఎకాకాశన్దు - ఇరాప్పకల్ - పులమ్మి) మున్దునకుచ్చెమ్మనానకృష్ణున్దు అహారాత్త విభాగమిన్దుకై కూప్పిట్టు. అవకాన రిక్కిఱ తిరుక్కాట్రైయై యేత్తానిన్దుతు; ౧ “రాఘవన్యవేశన” ఎన్నమాప్పీలే. ౬.

దీ - ఆభామాట్టు (ఎకాకాశనిత్యాది). “ఎకాకాశకళ్యమెనకుచ్చెమ్మాయ నిఱుమ్” ఎన్దైకట్రాట్టాత్తపతారికై (అవని తాళు). నెన్దాలో - మనగిపిడై.

భక్తిచాపితేయన్దుతు - మేలే “కళ్యమ్” ఎన్దురుక్కయాలే, “కళ్యమ్” ఎన్దటిన్దాల్ మిళుకీటు కైన్దెన్దు (బరనాళి త్యాది). మున్దుమెన్దుడియేతన్న (అవకామక త్తిలేయత్యాది). తమిల్లా నిర్వారతుకు, శబ్దభేదమొడియ అర్ధభేదమిల్లై; మెయ్యాయరుక్కుమ్మడియ. శేనుమ్ - రత్తి. అన్దాతిక్కుచ్చెరాతెన్ది శబ్దయై పరిహరిక్కితార్ (నామెన్దుయత్యాది). పారుళిత్తెయనాతి - అర్చనైర్వననాతి. ఎన్దుతిన్దునాతితానమిశోక్కిళ్ళలామెన్దితార్ (నెన్డణ్ణ కళ్యమిత్తాది). “అన్డణ్ణ” ఎన్దుతు చలనాచకమా మోదన్న (అన్దున్దున్దు మిత్తాది). పేకణిప్పు-యర్ధము. “పున్దన్డైయెయ్తు” ఎన్దుతుకు శబ్దనిర్వహమ్ (పొల్లానూక్కైయడైతాయత్యాది). మోదన్నయడైతాయ-చైతన్యత్తయడైతాయ వ్రవడి-పుక-పుల్లితాళ, కణ్డై-నూక్కైయడైతాకైయ, ఎయ్తు-పాపిత్తు” ఎన్దురుళిచ్చెయ్నవర్ చన్ద్రాగార్ (మిళవు ముయిర్ పెయ్తు తిత్తాది). నిర్వహిప్పతెన్దుతు - భట్టర్ సంప్రదాయమాక నిర్వహిప్పతెన్దువడి. విచారప్రకారమ్ (ఇతుతానత్యాది). అతావతు-మిళవు ముయిర్ పెయ్తు తెన్దివితు శబ్దతుక్కు వాచకమాకీటియైన్దు. (ఇతుతా శబ్దతోడే శేరేన్దిరుక్కిఱు తిల్లై) ఎన్దు నిర్వహిర్ విచారిత్తురళ, నమ్మిత్తై పరిపరముళిచ్చెయ్తాకన్దువడి. శ్రుతిమాన వెన్దుతు - (నిర్వహిప్పతు) ఎన్దైప్పన్దు. (అనుళిచ్చెయ్నవర్) నమ్మిత్తై ఎన్దు కూట్టువతు. అవనెన్దు “కాట్రైయేత్తుమ్” ఎన్దు మతుక్కు దృష్టావమ్ (రాఘవన్యే త్యాది). ఎకాకాశన్దుతుడెన్దు, అన్డణ్ణున్దు - కోతాన-ఎన్నాయుర్రాన - ఇతు పున్దన్డైయెయ్తు - ఎకాకాశన్దు - ఇరాప్పకల్ - పులమ్మి - అవకాకాట్రైయై యేతుమిత్తిన్దును. ౬.

౧౮౮ తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమార్ - ౭ - పా - కాట్యూరై వ్యాఖ్యానము.

తాత్పర్యము. - సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకు యథార్థమువలె గోచరించుచువిగాన నేను వానిని నిషేధించెను. అతిపవిత్రమైనవాడనుట విచిత్రమైనదిగాను నాయాత్మలీలగా వానిని నామములనే రాత్రింబగళ్ళు చెప్పి వాని దివ్యదేశమునే స్తుతించుచున్నది.

— చరిత్ర —

మూ. - కాట్యూరై యేత్తుమలనుటగ్గొనెన్నుమ్ | వేత్తైన్మాయ్మూరనినెన్దుకరైన్దుకుమ్ |

అట్టొళ్ళానెత్తెన్ను యిరుడ్డమాయనాల్ | కోట్టుడై పట్టైన్నాయిర్ కోళ్ళున్దే ||

౭||

ఆ. - (కాట్యూరైయేత్తుమ్) ఇట్టడి అవనైక్కాణిజేయమెన్ను మాయలే అవనైనైత్తలర్ అవనన్నమానవాతేపిన్నైయుమ్ పట్టాళలే యెన్నుయిడి మోళాన్దొరప్పలే వడ్డపుత్తు పన్నయిరై మోళుజిత్తు, పిన్నైయుమ్ భుజియతా నాయిరుక్కమెన్దొర.

అన్య. - అట్టొళ్ళానెత్తు పన్నయిర్ ఉడ్డ (౩) మాయనాల్ కోళ్ళున్దే (౬) మిట్టపట్టు ఎక అయిర్ కాట్యూరై (౯) ఏత్తుమ్ అతన్కో కణ్ణా పన్నుమ్ (౧౦) వేత్తైన్మాయ్ మూర నిన్నెన్దు (౧౫) కరైన్దు ఉకుమ్ (౧౭).

పన్నీ. - అనన్దమ్, అవనడైయ అతివ్యామోహమైనదైయ వపర్యవసానత్రాత ఎన్నుత్రావానరు భుక్తమాయుక్తమైయతేయుమ్ అవశేషముడైనైలావ్వుడి యిరానన్దతేన్దొర.

అడిమోళాన్దొరప్పలే, పుత్తుమ్ ఎన్నుత్తడై, వేత్తక్కలితగ్రహితుక్కొడ్డ, (౩) అశ్వర్యరూపనాడే, భుజిత్తుక్కొళ్ళుపడిచ్చెయ్ తేయుమ్, భోగమ్, (౬) అవశేషిక్కప్పట్టైన్దులావ్వుడియిరుక్కిణ, ఎన్నుత్తావానరు, అవనిరుక్కిణతిక్కాట్యూరైయై, (౯) ఏత్తా నిన్దుమ్; అరుక్కొళ్ళేనిట్టిణ, కణ్ణా! ఎన్దుభవ్యవానవన్దెన్దుయిత్తైయనిన్దుమ్; (౧౦) అవ్యభిచారిన్దొరై అభినివేశమాకాణి శుడుపాడు, మేటొళ్ళొ, అవకాపరిమాన్దొరైన్దొర, (౧౫) శిథిలమాయ్, ద్రవిత్తుమన్దొనిన్దుమ్ (౧౭).

అర్థము. - నన్ను దాస్యపరిచికునువానివలె (ప్రవేశించి) నాయాత్మను అనుభవించిన (౩) పంచమడై (శ్రీకృష్ణునిచే అపహరింపబడిన) పరమగురువునను అవహరించుటయందు (౬) కొంచెముమిగిలినట్లన్న నాయాత్మ తిరుక్కాట్యూరైయనెడు దివ్యదేశమున (౯) స్తోత్రముజేయును; అదివ్యదేశమందుకేంచేయుండి నాభువ్యమైనవాడ! అనిపిలుచును (౧౦) అభినివేశమొడివ్యాధి అధికమగునట్లు ధ్యానించి (౧౫) శిథిలమైకరుగును. (౧౭)

ఈ. - ఏమామ్బట్టు. అడిమోళాన్దొరై పోలేవుకున్దు, పన్నయిరై నేరాకభుజిత్తు, పిన్నైయుమ్ భుజియతా త్రావోలే యిరుక్కమెన్దొర.

(కాట్యూరైయేత్తుమ్) అవనిలుమవనిరున్దు వూరైయేత్తుమ్. (అతనుటగ్గొనెన్నుమ్) పరిత్యజిత్తుకొట్టి లహ్రియిరున్దు పిన్నున్దానవేర్దుమ్. (ఎకాకణ్ణా) ఎన్నా, కాట్యూరైయేత్తుమ్; అహ్రియేత్తుమ్, అవనైయేత్తుమ్; ఇరణ్డుక్కమ్ పుటమ్బు పోకాత్తిలై (వేత్తైన్మాయ్మూరనినెన్దు) అభినివేశమిమిమిప్పుడి యనునదిత్తు. (కరైన్దుకుమ్) శిథిలమాయ్, ఓరవయవియెన్దు ప్రతిపత్తివన్దొరై వడియుకుమ్. (అట్టొళ్ళానెత్తెన్ను యిరుడ్డమాయనాల్) అడిమో

శీ. అ. ఏమామ్బట్టు (కాట్యూరైయత్తుడి). అట్టొళ్ళానెత్తు, పన్నయిర్. - కోళ్ళున్దే - కోట్టుడై పట్టైన్నాయిర్. ఎన్నుపట్టైక్కటాక్షిత్రవత్తాడికై (అడిమయిత్తుడి).

ఇప్పట్టిలే అవనైమున్దు అహ్రియేత్తు, అహ్రియైమున్దు అహ్రియేత్తు తుక్కతాత్పర్యమ్ (అవనిలుమిత్తుడి) “కణ్ణా” ఎన్నుతే, “అతన్కో” ఎన్దునిగిడి త్రుక్కుభావమ్ (వరత్తు తిలిత్తుడి). కణ్ణా - నిర్వాపకనే. కీర్తి ఒరుకాలవనైయేత్తి యిరుక్కి, మోళివు మునన్దొరై త్తుకొకుక్క భావమ్ (ఎకాకణ్ణానెన్నా విత్తుడి). కీర్తిమట్టోరై కణ్ణెన్దొరై భావమాకపుమ్, ఇప్పట్టిలే అహ్రియై ప్రధానమాక పుట్టొక్కొళ్ళు. ఇచ్చిన్దొరై అవనైయమహ్రియైయన్దువుత్తుక్కియమాకహ్రియేత్తుక్కు భావమాకలే (ఎకాకణ్ణానిత్తుడి. “అతనిరున్దొరైయవనన్దొరై”

ఈ. — (కోళున్దాన్ నిచ్చెన్దు యిర తానున్దాన్) ఇతుక్కుప్పలపడియుమరులిచ్చెయవర్ - ఎన్నక్కలారు ఉపకార
 కోణ్డెన్దిక్కే నిర్దేశింకమాక వెన్నా త్తవన్దుచె యనుభవితా; అభవా, ఇతుక్కుముచ్చిప్పడి యిరుప్పతారు శర
 క్కుప్పెన్ద్రుతియీతానా యెచ్చెన్దిలతే యభినిచ్చనానా నెన్దుమామ్; ఎన్నాల్ తాన్ కోళున్దాన్ పడితిరుక్క, తానె
 న్నెక్కైక్కొన్దానెన్దుతల్. (నళునాళి వన్దు) ఒరునాళి భుజిత్తు “ఇని ఇతు నామ్ భుజి త్తరత్తు?” ఎన్దు వాణ్ణియు
 న్దానా? నాళి తోఱుమ్ నాళి తోఱుమ్ వన్దు. అవన్దుచె య ౧౭ అప్పొత్తైక్కప్పొత్తు తెన్నా రావముతిమిరుక్కొఱపడి.
 (ఎన్నెముద్రువన్దునాన్) అణుపరిమాణమాన వివస్సువై విభువానతాన్ విభాక్కులై కోణ్డెన్దు అనుభవి
 తానెన్దు వితుతనక్కేన్దుమామ్మడి గౌరివియానిన్దాన్. “శిఱియ వెన్నారుయర్” ఎన్దువతు - త్తమ్మిప్పరత్తు; అవ
 న్దుచె య వనుభవ త్తెక్కొన్దు శొల్లుకిణ్ణాఱు. (కాళునీర్లే త్తెగ్గట్టై యెన్దుప్పొత్తు) కణుత్తు నీర్ కోణ్డెన్దు
 కాళుమ్మమ్మైలే యిరుక్కొణ్డెన్దు యున్దుచె యున్దుచె, అమ్మేన్దున్ వర్సిక్కువ్పల త్తరే పడినావ్పరే తిరుక్కా
 ట్టై యిరేవన్దు సన్నిధిపన్దన నిరపాధిక బద్ధువుక్కు. వడివత్తుతు, ఊరతు, తనక్కెన్న కున్దు యున్దు యిప్పడి
 పడినాణ్ణా! (అన్దెన్దువత్తు) అడిమెయన్దు పుక్కుతు. రావణాదికల్లె వ్పరే ఎతిరమ్మకోణ్డెనా? (ఎన్నారుయర్
 పట్టతే) ఓన్ త్తవన్దువదుమ్మడియెతు! ఎతిర్ తార్, ఉడిమ్మిట్టల్, పుణ్దుత్తుక్కు మరున్దువైతాన్ మిత్తల్ శెయ్యు
 మున్దుచె యితే; ఇన్దారుయిఁజేనావువత్తు; గుణత్తాల్ వరుచునావు స్వరూపగతమాయ్ పరిహరమ్మిట్టయితే. ౮.

జి. అ. ఎన్నక్కలైన్దు మొరు ఉపకార త్తెక్కొళ్ళున్దుట్టన్దు, అతావతు-నాక్ సాధనభ క్షిప్తాతిరుక్కొణ్డెన్దున్దువర్మ; అ. వెళి
 తేయన్దొక్కెయవర్, ౩ “ఎన్దున్దుతేయతేవా” ఎన్దుక్కడవత్తు. ఇతుక్కుమున్దుగవన్దుచె ఇప్పడిభోగ్యత్తెగ్గొణ్డెన్దు
 ద్విత్తిమాన్దు; ౪ “అన్దొక్కపావమ్” ఇత్తాన్, ౫ “పక్కమాన్దుతియే” ఎన్దుక్కడవత్తు. ఎన్నాల్ తానపావత్తెగ్గొణ్డెన్దు
 పట్టవన్దుక్కే - ప్రవత్తిపన్దాతిరుక్కొణ్డెన్దు మాన్దావర్మ; ౬ “య సెట్టియెన్దు తిరుత్తువమెట్టిలక్” ఎన్దుక్కడవత్తు. ఇత్తాల్.
 భావన్ (అవన్దుయెన్దుతాన్). ఈశ్వరనుక్కు నిత్యాపూర్వవిషయమిచ్చాత్త వన్దు ఎన్దుకగుత్తు. “ముద్రువున్” ఎన్దుతుక్కుభావన్
 (అణుపరిమాణమిత్తాన్). గౌరివియానిన్దాన్ - అదివియానిన్దాన్. “శిఱియ వెన్నారుయర్” ఎన్దుచె “ముద్రువున్” ఎన్దు
 కన్దుచె యిల్లమాన్దుమాన్దెన్దు (శిఱియ వెన్నారుయర్ తాన్). ఇతువన్దు - “ముద్రువున్” ఎన్దుతెమ్మల్. ఇప్పడ్రయోగద్దుకుక్కు
 భావన్ (పడినాణ్ణా). అన్దె - అన్దెన్దుచె. “అన్దెన్దు” ఎన్దుసగ్గెన్దుకుభావన్ (అడిమెయన్దువిత్తాన్). “అరుయర్ పట్టతు”
 ఎన్దుసగ్గెన్దుకుభావన్ (ఒరత్తివన్దువిత్తాన్). “ఎన్నారుయర్ పట్టతే” ఎన్దు క్కుక్కొక్కెయిరే యకప్పట్టాప్పొత్త కొణ్డెన్దు
 అత్తెన్దుచె యిర మిత్తార్ (ఎతిరత్తాన్దిరాకర్తయన్దు). తిక్కెన్దు - (గుణత్తాన్దిరాకర్తయన్దు). “ఉడిమ్మిట్టల్” ఎన్దుతుక్కు
 ప్రతికొటి (స్వరూపగతమయ్యెతు). “మరున్దువైతాన్ మిత్తల్” ఎన్దుతుక్కు ప్రతికొటి (పరిహరమి ద్దెయ్యెతు). ఎన్నారుయర్ వదు
 మున్దు? ఎన్దుకన్దువున్దు. ౮.

జి. అ. వి. అన్దె - అన్దెన్దుచె తాన్ శేషభూతమాయ్ ఇనిరే శేషియాకైత్తు పురిమాణుకీటవితు తన్నెహింసిక్కు, నెన్దు వివత్తు.
 ౭ “నగమేయన్దు” ఎన్దున్దువత్తు హింసిక్కు; అడియానావల్ హింసిక్కుప్పొమ్మా? ఎన్దుతార్ (అడిమెయన్దు విత్తాన్). ౮.

తాత్పర్యము. — సర్వేశ్వరుండు ఉపకారనిరపేక్షుడైవచ్చి విత్యముగా నన్ననుభవించుచున్నప్పటికిని తృప్తిఁజెందక తిరిగితిరిగివచ్చి
 నాయొక్క స్వరూపరూపనాదలగున్దిటిని నిశ్చేషమగుననుభవించుచున్న వాని పౌఠ్యమునన్న మిక్కిలి బాధించుచున్నది. తిరుక్కా
 ట్టై ౮లో వేదీయెన్దు పరమభోగ్యుడైన నాస్వామికి శేషదాస్యపడి యనుభవించుచున్న బాధవాచామగోచరమైయున్నది. ౮.

మూ.—ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు | పేరెత్తొత్తామరై క్కణ్ కనివాయోర్ |

కారెత్తొత్తొ మేక తైయార్ పట్టై కోయిల్ కోళి | శీరెత్తొత్తొ నాన్ మడన్దోళ్ తేయవ వారిక్కే ||

ఆ.—(ఆరుయిర్) “అనుమనముడైయతిత్తిల్ విశేషమాక చెయ్యవలయును? తన్నోడుపరిమాణవారై యెల్లారైయునున్నదియే యెట్లో పడుతును?” ఎన్నిలో; ఆరునాల్ నాన్ పట్టపాడు తిరునాట్టియిక్కోర్ తాన్ పట్టారో? తనక్కన్నకుతైయిడ్డా యిప్పుడి కేయతిరు నాన్? ఎన్నితొర్.

అన్య.—పేరెత్తొత్తొ మేక తేన్ (౩) కని వాయతు ఓర్ (౬) కారెత్తొత్తొ మేక తేన్ (౯) కార్పైరై కోయిల్ కోళి (౯) తొట్టిల్ (౧౨) నాల్ తడవ వోళ్ (౧౫) తేయవ వారిక్కు ఎనతుయిర్ (౧౮) పట్టతు ఆరుయిర్ పట్టతు! (౨౦)

మన్ని.—అనన్దం, అనపథిక సాన్దర్యముననాన సర్వేశ్వరనుక్కన్నయిర్ పట్టపాడు ఆరుయిర్ పట్టతు? ఎన్నితొర్.

పరిగణపిత్తియుడైతాన, తానురపోలేయిక్కొలు, కన్దేయిడు; (౩) కనిపోలేపన్ద, వాయెయిడుడైతాయెనపుడు; ఓరు; (౬) కని పట్టై పట్టియుడైతాన, మేమమ్మలై, అట్టియి; (౯) తిరుక్కార్పైరైయె, వానసానమాకొల్లొ, పీర్ శ్రీయెయిడు ఎత్తైయెయిడు డైతాయె; (౧౨) నానుపత్తె పట్ట, పేరు, తిరునోలేయిడుడైయెనాయె; (౧౫) దైవగుక్కు, శత్రుత్తిసానమాన కవలాయెక్కొలు విరుక్కొ, ఎన్నొత్తొ; (౧౮) భాగ్యమాయె కొల్లొపట్టతు, నిత్యనుభవమృణ్ణుకొలు మారికో స్వరూపదాక పట్టతో! (౨౦) ప్రాథమికముగా (౧) తిరుక్కార్పైరై అభినవమయిడు తమనపాడు కనన్దీరుక్కుమ్ ఎన్దు కరుతు.

అన్యము — పేరునగిమలగుల తామరసపుష్పములవంటి సేత్రములను (౩) స్త్రీగృహయెన్న అనరమునుగలవాడను; ఓరి (౬) పట్ట, నాన్ పోలేయెయిడు; మేమమువంటివాడను; నుంపరమైన (౯) తిరుక్కార్పైరై యెనెడునిచ్చ దేశమును వానసానమాకొలవాడ మును పీర్ శ్రీనివి సోంబర్యమునుగలవాడను (౧౨) నానుగై విరాలమైన భుజములుకలవాడను; (౧౫) దేవతలకు సమద్రము (కార వానము) (౧౮) భాగ్యశ్రవణవివిధములై నాయొత్త (౧౮) పడునన్న బాధను ఎరియొత్త పడుచున్నది? (౨౦)

అన్య.—బుచ్చతామ్మొట్ట. “నిరేయోవిప్పడిపట్టిర్, గుణానుభవ మే యాత్రైయాన నిత్యసూరికళుమ్ పడుమ్మొట్ట తుంబుళాన్ ఎన్దు; అవర్ కళ తాన్ నాన్ పట్టతు పట్టారో? వెనితొర్.

(ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు) నాన్ పట్టపాట్టై నిత్యసూరికళితాన్ పట్టాయెన్దో? భగవద్గుణభుక్తు

భూమియాయెయిక్కొలు సంసార స్థితే నాన్ పట్టపాట్టై, నిత్యవిభూతియిలే యుళ్ళనరకళ తాన్ పట్టారో? వెనితొర్.

“ఇట్లు ఎనితుయిర్ పట్టతు అట్లుఆరుయిర్ పట్టతు?” ఎన్దెమ్మెరుమానార్. “ఎల్లాయమ్ గుణానుభవ మాకొట్టణ్ణుకొలు తుంబుళాన్ ఎన్దు వ్యాపికికూడినపడియెనో?” ఎన్దునాన్ కేట్ట, “నమోడై యాన నీర్కు భరామిన్దెయి కరిప్పర్ పట్టవాతే పేరొత్తుతు విడువతామానోలే, ఇవరనుభవ త్రిత్తుతియరాకై యాలే వరుణ్ణుకొలుకాణమ్” ఎన్దు జీయరతిచ్చెయి తాన్. ఉయ్యై యెట్టిల్ పేతుక్కలై చొల్లుకొలుకాణమ్. (పేరెత్తొత్తొ మరై క్కణ్ కని వాయోర్) పేరియ తాన్. ఉయ్యై యెట్టిల్ పేతుక్కలై చొల్లుకొలుకాణమ్.

తీ-ఆ. బుచ్చతామ్మొట్ట (ఆరుయిర్ తాన్ద). “ఎనతుయిర్ పట్టతు - ఆరుయిర్ పట్టతు.” ఎన్దెత్తిక్కొట్టె త్తవరికై (నిరేయో

విత్యాది). వివరము (భగవద్గుణభుక్తుత్తాన్ద). కీర్త్యాకృత్తుక్కు సంవాడను (ఇన్దెత్తయిర్ తాన్ద). “ఇన్దెత్తయిర్” ఎన్దువిశేషయితే, సామాన్యపరికీర్తితొర్ (ఎల్లాయెత్తాన్ద). ఇవ్యాన్-ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు! ఎన్దునాన్. మేలుక్కొలుతొరై (శియిరై

అ-ఆ-వి. ఆర్చాచిత్యత్తుక్కనుగుణమాక, అట్టొర్ తామరున్ద నోవుపడుకొలు పట్టయెడు, అవర్ కళ నోవుపడుకొలు పట్టయె యెట్టిక్కొలు పట్టియెకొర్ (భగవద్గుణభుక్తుత్తాన్ద).

౧౫౨ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౧౦ - పా-వారిక్కొట్టు వ్యాఖ్యానము.

ఈ పద్యము యుడై యతామరై పోలే యరున్దుళ్ళ క్కెయ్యమ్మ శివన్దవాడై యుముడై యనాయ్. (కారెట్టిల్ మేక తైన్గాట్రై కైక్కొయ్యిళ్ళో) కఱుత్తవెట్టిలై యుడై తాన మేళుమ్మై వడినై యుడై యనాయ్ తిరుక్కాట్రై యెక్కొయి లాకన్దుడై యనాయ్. (శీరెట్టిల్ నాల్ మడన్దో) వీరశ్రీమైయుమ్మెట్టిలై యుముడై తాయ్, కల్పకతరువనై తావ్పలే నాలాయ్ మున్దుబై తానతోళ్ళ క్కై యుడై య, (తెయ్ వారిక్కు) తెయ్ వళ్ళో పడుడలుక్కు. వారి - కడల్. దై వజ్జుళ్ళుక్కు త్తావదకనుక్కు. అభిమానికలుక్కు త్తావదక నానవన్డిర్ అభిమానరూన్దనాన వెన్నై యట్టిత్తాన్. ! వడివల్దుకై యుమ్ ఆవున్దిరిలి పున్నై యుక్కాట్టి మాయ్ ము ఇవరై యట్టి త్తతు. ౯.

౬-౨౫ యత్తాది. వివరణ (దైవజ్ఞుళ్ళిక్కైత్తాది), పరిపరయోగత్తుక్కు భావమ్ (అభిమానికలుక్కుత్తాది), “కారెట్టిల్ మేక తైన్గాట్రై” ఎన్దుత్తైక్కాట్టిత్తు అట్టి త్తవకారై తైక్కాట్టుకైత్తా (పడివల్దుకై యుమ్మిత్తాది). పేరిత్తిన్దుతుడగ్గి, తెయ్ వారిక్కు - ఇన్ద్రేనతుయిర్ పట్టు - ఆత్మాయుర్ పట్టు ఎన్ద్రేనముమ్. ౯.

తాత్పర్యము. — పదనేత్రుడును దొండపడువంటి యధరముకలవాడును చతుర్ముఖుడును నీలమేళుత్తాముడునై తిరుక్కాట్రై లోలా శం చేసియున్న బ్రహ్మచర్యముగారణభూతుడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణకలహముగ నేనుపడుచున్న బాధ నిత్యానుభవము చేయుచున్న నిత్యచారులకును లేదు. ౯.

మూ. — వారిక్కొట్టునై విట్టుణువన్దాణిలెన్దు ! ఆరున్దుల్ వెన్నై యొట్టియ వెన్నిన్దున్దు !
మూర్తిత్తు, తానెన్దు మున్దులై పురుకినాక్ ! కారొక్కొట్టునై యున్దొకడియనే ! ౧౦॥

ఆ. — (వారిక్కొట్టు) “నీర్ తామనై భుజియాలే ఉమ్మై భుజిక్కొట్టుడుత్తు కొట్టి పుప్పనేక్ ?” ఎన్నిల్, ఉన్నైక్కొట్టిల్ వారిక్కొట్టు విట్టుణువన్దు ఎన్దు నాక్ ముమారత్తిత్తు కొట్టిరుక్క, ఎనక్కు త్తన్నై భుజిక్కొట్టుణువన్ది యెన్నిర్ మున్నమ్ పారిత్తు తానెన్దు మారత్తు జిత్తురైనాక్; తన్నై లేవిత్తు క్కడవన్దన్దు త్తినళ్ళవు పారాలే, సలిగరత్తు మానమేళుమ్ తన్నై లేవన్దు తావ్పలే, ఎన్నుడైయు శిశుమై పారాలే యెన్ను కవిట్టి నే అతిమాత్రమాకచ్చెయ్ తరుళ్ళ కలుమా? ఎన్నిత్తార్. ౧౦.

అర్థము. — ఉన్నైక్కొట్టిల్ వారిక్కొట్టు విట్టుణువన్దు (౩) ఆరున్దుల్ ఎన్నై యొట్టియ ఎన్నిర్ మున్నమ్ (౬) పారిత్తు తాక్ ఎన్నై (౯) మున్దులై పురుకినాక్; కారొక్కొట్టు (౧౨) కాట్రై యప్పక్ కడియక్ (౧౪). ౧౦.

పన్నీ. — ఆనన్దరమ్, అభినివేశ త్రిలుమ్ వహల్ ఎన్నిలుమ్ ముత్తాడనాయ్ కొట్టు శ్రీమతారియాయురనిన్దు నెన్దిత్తార్.
ఉన్నైక్కొట్టు ఎప్పటిల్, స్వరూపరూపకలహములయెన్దు ముత్తమ్ కేషియాతపడి, కలహకరిత్తు భుజిన్దు నెన్దు, (౩) ఆజరిత్త, ఎన్నుళ్ళ వన్దియే, ఎనక్కు-మున్నై నానళ్ళు వన్దిత్తిడగ్గి, (౬) పారిత్తు, ఆజరిచ్చిన్న స్వభావనానాక్, ఆత్మల్క నానెన్నై, (౯) పశ్చిమై కోణు కత్తావ్పలే యిరుక్కొట్టు నెన్ను వన్దియే దాహిత్రవక్ తిన్దీర్ వన్దిత్తావ్పలే పెరుదిదాచుట్టులై పున్దు ముమ్మడి, పురుకినాక్; కడల్లై పురుకుమాక మేళుమ్మై, (౧౨) తిరుక్కాట్రై యిల్ నీత్తి ఆవువకారకక్, అనుభవ త్రిలువరత్తు ముత్తాడనాయ్ దాతపడి శ్రీమతారియాయురనాక్. (౧౪). ౧౦.

అర్థము. — నిన్దుజూచిపయెడల (నీయెక్క స్వరూపారులను) పొగుచేసికొని కలహకరించునుభవించెదనని (౩) అభినివేశముగల నాకంబెనెన్దు నాకంబెనుందుగనే (౬) అశించుకొని తాను నన్ను (౯) సంపూర్ణముగా అనుభవించుచున్నాడు. మేళుమువదే మదారుడై (౧౨) తిరుక్కాట్రై యందు శం చేసియున్న పన్నీ మిక్కిలి త్వరకలవాడై యున్నాడు (౧౪). ౧౦.

ఈ-పత్తామ్మట్టు. తమ్మాడుకలన్దవెమ్మెరుమానుక్కు శ్తమ్మిలుమభినివేతమ్ మిక్కిరున్దపడియెచ్చొల్లుకితార్.

(వారికొల్లు) “ఇన్ద్రువిల్ పిఱర్కొన్ఱమ్మ శేషియాతపడియాక భుజ్కు క్కడపూమ్” ఎన్ఱిగుద్దారాయి
 ధరు. అతానతు - ౧ “వల్లువిలావడిమై శేయ్యవేణ్ఱమ్” ఎన్ఱుపారి త్తతు. “అన్దనై నతేయాదికకుమ్ అడిమై
 శేయ్య విడళ్ళాడే” ఎన్ఱిగుద్దారాయిరు; ౨ “అహంసర్వంకరిమ్యామి” ఎన్ఱిజపడియే. (ఉన్దై) సర్వశేషియాన
 పున్దై. (నిల్లుణ్ణువ) † శేషభూతర్కు కై జ్జుర్వమేయితే ధారకమ్. (కాణిల్) ఉన్దై క్కాణ్ఱాప్పెత్తల్.
 (ఎన్ఱుచ్చొల్) ఇప్పడియభినివేతై - అన్దైయెరు. (ఎన్దైయొల్లియ) ఎన్దైశవుపారాతే. (ఎన్దైల్ మున్నమ్పా
 రిన్ఱు) నాకపారి త్తనశవు మన్ఱిక్కే నాకపారి త్తకాలత్తుక్కు మున్నే పారిత్తు. ఆచార్యవిషయాకారత్తుక్కు ప్పిన్ఱితే
 యివన్దైయ పారిప్ప; సమన్దత్తుక్కు తిరన్గూరహేతువిల్లామెయాలే, అవనుడైయపారిప్ప సత్తాప్రయుక్తిమితే.
 (తాన్దై) విఘ్ననాయ్ స్యతన్దైనానతా, అణుపరిమాణనాయ్ పరత్తన్దైనాన వెన్దై. (మున్దైయపురకనా) త
 త్తానుకాణిన్దై త్తన్దై క్కాన్ఱి యెన్దై సీరాక్కి నిశ్శేషమాకప్పరుసినా; ౩ “వచసానాన్ద్యుతైన్దం లోచనా
 భ్యాంబున్దై” ఎన్ఱిజపడియే, ఇత్తలైయె యభిత్తుప్పరిమాణినాన్దపడి. ఉన్దైపడికొన్నాకీట్టి; ఉన్దైవనుక్కు త్తడై
 గుమనీతిమితే; ఆక్కియాతే, తట్టికే కుడిత్తపడి శొల్లుకితార్. అవనుడైయ * ఉన్దైజ్జున్ఱాఱుపరుకు నీరిరుక్కి
 వడియితే యితు. (కారొక్కుక్కుట్రైయప్ప) పరమాదారనాయ్ సన్దహితనానవ. (కడియనే) భోగదత్తై
 యిన్దై ప్పిన్దగుక్కుమ్. ఇన్దైతలైయాయ్పరిమాణప్పక్కాల్ ఎత్తికే త్తలైక్కిడమ్ వైయా. ౧౦.

ఈ-పత్తామ్మట్టు (వారికొల్లుత్యాది). “ఎన్దైల్, మున్నమ్, పారిత్తు” ఎన్దైకైకాన్ఱిత్తివతారకై (తిమ్మైత్యాది).

“అన్దై - కాణిల్ - వారికొల్లు - విల్లుజువక్” ఎన్దైపారిత్త ఎన్దైన్ద్యుతైన్దమ్ (ఇన్ద్రువిల్త్యాది). “పిఱర్కొన్ఱమ్మ
 శేషియాతపడి” ఎన్దైవివరణమాతల్, భుజుమాతల్ (అన్దనై నతేయేత్యాది) వల్లువిలావడిమై శేయ్యపారిత్తతుక్కు ప్రమాణమ్
 (అహంసర్వంకరి). “విల్లుజువక్” ఎన్దైశు అడిమైపారకమావెన్ద (శేషభూతర్కిత్యాది). ఎన్దైశేష్టతు - ఎన్దైన్దపాభినివేతై
 యెన్దైపడి. “ఎన్దైల్ - పారిత్తు, మున్నమ్ పారిత్తు” ఎన్దైపారిత్తరమ్ (నాకపారిత్తివిత్యాది). ఇవనుక్కుముప్ప పారిప్పిరైయెవెన్ద
 (ఆచార్యత్యాది). ఇవనుక్కుమున్నే అవక్ పారిత్తైక్కుడియేతెన్ద (సమన్దత్తివిత్యాది). ఎన్దైతల్ ; శేషత్విమ్ నిత్యమాయరు
 క్కిణ్ఱామర క్కుపారివ్దప్పిన్దావానెక్, అవనుక్కుమున్దావానెక్ ఎన్ద (సమన్దత్తివిత్యాది). ఎన్దైతల్. సమన్దత్తుక్కు - సమన్దజ్జు
 గుక్కున్దపడి. “వచసానా” ఎన్దైతుక్కుభావమ్ (తకనశేత్యాది). కీర్న్ద్యుభరితక(వచనత్యాది). “తేస్యత్విషవన్దత్తై రామా
 చన్దనాన్దై” వచసానాన్ద్యుతైన్దం లోచనాభ్యాంపిన్దైవ” ఇతియన్దకాన్దే విధివిణంప్రతిపాదు. “వచసానా” ఎన్దైతి
 జుగన్దై (ఉన్దైపడియత్యాది). కీర్న్దైతు - ఎన్దైమున్దైత్తే “ఎన్దైమున్దైత్తనాన్దై” ఎన్దైత్తప్పి. ఇన్దైసోక్తియల్ ఫతి
 త్తనమ్ (అవనుడైయవిత్యాది). వివరణమ్ (ఇన్దైతలైయాయత్యాది). కడియన్ - త్తైరైయెయైన్దైవక్. కాణిల్ - ఉన్దై -
 వారికొల్లు - విల్లుజువక్ ఎన్దైతొడక్కి కమేజాన్దయ.

అ-౨-౨ || ఎన్దైశవుపారాతేయత్తు - ఇవనుక్కుపారిత్తానే, ఇవనైయెన్దైకొన్ఱిన్దైవివక్, ఎన్దైన్దయాలే, తానై యిన్ద

భవిత్తాన్దపడి.

౧౫౪ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమ ౨-౧౧ - పా - కడియనాయ్ వ్యాఖ్యానశ్లో.

[స.తి.—ముద్దకాష్ఠే [౧౬]. “తస్యతత్త్వవసం శ్రుత్వా రామోవచనమబ్రవీత్ | వససాసాన్తస్యైస్ససంజాతవాభ్యాంపిబన్నిహః ౬౪ || ఆభ్యాసీనుయతే త్వేనరాక్షసానాంబలబంధమ్ || ౭ || ఏవముక్తస్తవారక్షోరామేతాక్లిప్తకర్షణా | రామస్య బలంసన్వయాభ్యా తుముపచక్రమే || ౮ ||”.

మణివాళమామనికళ్ తిరువడిక శ్లోరణమ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుని జూచిపవ్వడేహానికిసమ ప్రవిధకైబ్బుర్యములు చేసి వానియొక్క స్వరూపరూపగణవిధాతులను సంపూర్ణముగ ననుభవించునట్లుని యాశించుచున్న నాకం బెముందుగానే నాకం బెసధికముగా వస్తునుభవించుటకై తిరుక్కాట్రులలో వేంచేడియున్న నీలమేనునిఘటైన సర్వేశ్వరుఁడాశించి నన్ను సంపూర్ణముగ ననుభవించెను.

మూ.—కడియనాయ్ క్కణ్డనైక్కొన్టపిరాన్తనై (౩) కొడిమతిట్టెనుగుకూర్చుడకోవళోల్ | వడివమైయాయ్ త్రిప్పత్తినాన్తనై | ముడివెయ్తి, నాశణ్డీర్ కళిజ్జాన లే ||
అథ్వాన్ తిరువడిక శ్లోరణమ్.

అ.—(కడియనాయ్) ఆశ్రితర్ కాక ఏతేనుమి తెయల్ తెయ్తిబుమ్ ఇష్ట నేయతిమాత్రమాక చెయ్తెరుకుమ్ స్వభావనాయుర్వ వన్తె వొన్న విప్పత్తు, భగవదనుభవనిరోధియాన నమ్మడెయ సంసార తై సకారణమాకసామ్మ మెన్దితార్.
తిరుక్కూరుకైప్పిరాన్తిళ్ళాన్తిరువడిక శ్లోరణమ్.

అస్య.—కడియనాయ్ కణ్డనైక్కొన్ట పిరాన్తనై (౩) కొడిమతిట్టెనుగుకూర్చుడకోవళోల్ (౬) కొల్ వడివమై ఆయిరత్తు. (౯) ఇప్పత్తినాల్ ఎమ్ శన్డమ్ (౧౦) ముడివెయ్తి కానల్ నాశణ్డీర్ కళి. (౧౫)

సన్న.—అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు ఫలమాక, జన్మవివాశ్చై యరుళి చెయ్తికితార్.
అవన్నినైపుకుమ్ తాన్ ముత్తాదనాయ్కొన్ట, కంసనైక్కొన్ట, మహాపకారక నానక్కన్టనై, (౩) కొడియెయ్తడైత్తానమతిత్తెయ్తడైయ, తిరునకరిక్కు నిర్వాహక రాన, అథ్వాన్, (౬) యరుళి చెయ్త, భగవదనుభవై వడివుపడ ప్రతిపాదిక్కైయిల్ సమ్మద్దమాన, ఆయిరత్తియమ్, (౯) ఇప్పత్తినాల్, నమ్మడెయ, జన్మపరమైయమ్, (౧౦) అవసార తైప్పెర్ ము, సంసారమాక మృగత్వస్థితైయమ్, నక మ్మజ్జిడికోల్. (౧౫) ఇతు కలివిరుత్తమ్.

వాదికేసరి అత్తియ మణివాళచ్చీయర్ తిరువడిక శ్లోరణమ్.

అర్థము.—త్వరగలవాడై కంసునిజంపిన శ్రీకృష్ణునివయమై, (౩) ధ్వజములుగలప్రాకారములచేఱబట్టబడి సుందరమైయున్న మరుకాపురికిస్వామిమైన నమ్మొన్ట (౬) సాదించిన అందమైన వేయిపాశురములలో (౯) ఈపదిపాశురముల చేత మాయొక్క జన్మము (౧౦) నశించి ఎంతమాపువలెనున్న సంసారమును వశించునుమీ. (౧౫)

ఈ.—నిగమత్తిర్, ఇత్తిరువాయ్మొళి యభ్యసిస్కార్ కు, జన్మముండిన్దు అతుక్కడియాన సంసారముమ్ వశిక్కు మెన్దితార్.

(కడియనాయ్ క్కణ్డనైక్కొన్టపిరాన్తనై) కంసనాన్ నిన్తె తనిన్తె వైయనన్తన్నొడేపోమ్బుడివన్తినాన్. (కడి

డి.౨ || నిగమమ్ (కడియనాయ్తాది). “ఇత్తినాల్ శన్డమ్ ముడివెయ్తి నాశణ్డీర్ కళిజ్జాన లే” ఎన్త వల్ తైక్కటాషీత్తవ తాకికై (ఇత్తిరువాయ్మొళియత్తాది).

“కడియన్” ఎన్తకు - ఇట్టా శోపనానెన్త వడి. “కడియనాయ్కొన్టనైక్కొన్ట” ఎన్తకు మ్మ హర్దభావమ్ (కంసనిత్తాది).

తిరువాయ్మొళి. - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౧౧ - పా - కడియనాయ్ వ్యాఖ్యానం. ౧౫౫

ఈ - యనాయ్ తప్పక లిన్దిక్కే నన్దేతియై. ౧. కొడ్డశీర్మమ్ 'ఎన్నక్కడవతి. (పిరావై) మున్నుపకారకనా ననన్దిర్ నమ్మెయ్యితాన్. ఉక్కడై యల్లైయై బాధకమావతు; విరోధికలై యల్లిక్కుమసు ఉపకారిమి. (కొడిమిట్టెనరుమాల్) కనవిజయత్తుక్కు కొడికట్టిరు తిరునకరియాయ్. సావివిజయత్తుక్కు, ఉరియ వడియారిగ్గవడిత్తేయైతే కొడికట్టువతు. (వడివమై యాయ్) సముదాయశోభై యై యుడై తాయ్. కట్టడం అట్టుకొనినా. విజయము యైయై ప్రళ సైమాల్ కట్టడం యై. (శనమ్ముడివైతి) బుచ్చుపరిమ్మై క్క వసానై బిల్లి. (నాశబ్దేర్క కళై నానలై) జనమ్మక్కడియిన సుసారమునునక్కమ్. కానల్ - వుగిల్లి. ఇన్నమిల్లెసికవిరాల్, భగవద్గుణాను సద్దానమ్ సాత్తిక్కుమదేత్తలై పురువకళి. ౧౧.

వడక్కు తిరువీటిప్పిల్లై తిరువడికళేరణమ్.

తి. - ౧౧. 'అయ్' ఎన్నుకున్న భావం (తప్పక - లిత్తాది). ఆవడిన నేటియోవన్న (కొడ్డశీర్మమ్ తాది). 'కడికోళు' పుచ్చుకోల్' ఎన్ని అయ్యి; తిరుమొళి అయ్యుత్తు ఎన్నున మొదటి మూర్తి. కొడ్డశీర్మమ్ - ఎన్నుకొడ్డశీర్మమ్ మొదటి. నీరామ్మడి యల్లిక్కొడవనై. 'పిరావై' ఎన్నున మొదటి (మొదటి) 'కొడ్డశీర్మమ్' ఎన్నున కుచకారమోవన్న (కట్టడం తాది). పుచ్చుకోల్ భావం (కనవిజయత్తుక్కు). తిరునకరియే కొడికట్టువానెన్న (సావివిజయత్తుక్కు) వివరణ (కట్టడం తాది). 'కట్టడం' పిరావై - వడివమైయాయ్' ఎన్నుకట్టిభావం (విజయమిత్తాది). ప్రళ సైమాల్ - మోదేనాత మార్కళి. 'శనమ్' ఎన్ను - బాత్తేకవచనమ్, నాశబ్దేర్క - నాశమోడికోల్. ఎక్కడ - సముదాయ సుసారమ్, 'ఎమ్' ఎన్ను - సుసారమ్ కట్టెయ్యి అయ్యి, ఫలితం (ఇన్నమిల్లెయిత్తాది). 'కానల్' ఎన్ను - ముగిల్లికాయ్, సుసారమొదటి, కడి యనాయ్ మొదటి, ఇన్నమిల్లెనాల్ శనమ్మడివైతి - ఎక్కడ - నాశబ్దేర్క ఎన్నునను. ౧౧.

కీయర్ తిరువడికళేరణమ్.

తి. - ౧౧ - వి || 'ఎమ్' ఎన్ను - పుకర్మెయ్యకళి సున్నతిరి క్కలచ్చొల్లియై క్కలాయ్, జనమ్మత్తయ్య సున్నతిరి క్కలచ్చొల్లియై, ఇల్ల, సుసారమొదటి - సున్నతిరి. ౧౧.

తా. పుర్రయ్. - కలనునోవగించివిన ప్రకృష్టం దేయకారకుడైన కీయర్ తిరువయ్య మై, సున్నతిరి క్కలచ్చొల్లియై, జనమ్మత్తయ్య సున్నతిరి క్కలచ్చొల్లియై, ఇల్ల, సుసారమొదటి - సున్నతిరి. ౧౧.

ద్రమిడోవనమ్మత్తుతియి తిరువాయ్మొళిక్కానల్లొకమ్.

(ఉరుకుమాల్) స్వస్య శ్చతామగయన్ స్వయమథయత్వా స్వప్రాప్యహర్ష వివశోహరిత్యస్తాత్ ।

యచ్చలమన్వభవదస్యతదేవదై వాత్సం స్తృత్య సద్రుతమనాన్యవసీచపమ్.

౧౬

వాదికేసరి అట్టుకొనినావచ్చియర్ తిరువడికళేరణమ్.

అథమ - సావి - సత్వభావం, స్వస్య - తనయై, శ్చతామ్ - ఆంతర్యామిత్యమను, అగయన్ - ఎంచక, స్వయమ్ - తను, అథయత్వా - యాచించి, స్వమ్ - తనను, అవభవ - పొంది, హర్షవివశః - సంతోషమచేపవతుడాయను, ఇతి - అని, అస్తాత్ - టింగ, యత్ - ఏ, శీలమ్ - స్వభావమును, అన్వభవత్ - అనుభవించి, అస్య - ఈసత్వభావమునకు, తత్వీచ - అపొలియమున, సంస్మృత్య - తలచి, సః - అనమ్మట్టెనా, పత్తే - (తొమ్మిదివత్తుక) ఆరవ తిరువాయ్మొళి, ద్రుమిడ - కరిగివనునమ్మకలవార్, వ్యవసీ - దుఃఖములగ, (అయి). ౧౬.

తాత్పర్యము. — “ఉరుకుమూల్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు తాను సకలాస్తరామియైయున్నాడని మొక గొప్పనిగాదలవక తమను బ్రాహ్మించి తమగృహయందుండు బ్రహ్మించి హర్షపవతుడైన వానిసౌశీల్యమును “ఇరుత్తుమియిస్తు” అను తిరువాయ్మొళిలో తామునుభవించిన ప్రకారముగా నివ్వను పాతాత్తుగ స్వరించి శిఖిలావ్రత కరణులైరి.

౯౬.

ద్ర-తా. — (ఉరుకుమూల్ నెల్లమ్) ఆశ్చర్యహాస్వితత్వాదఖిలపతితయాయాస్తరాత్పర్యభూమ్నా ౭ శక్త్యేశ క్తత్వభూమ్నా జుదతనుతయా భవ్యతా ౭ కర్ణకత్వాత్ ౧ బౌదార్యా జ్యోతిస్తాపవచ భవభృతాంరత్నతే తీవ్రసక్తా ద్విస్తస్థునై వశకోహరితితజజిత్కంసజేతారమామా ॥

౯౭.

అర్థము. — ఆశ్చర్యహాస్వితత్వాత్ - ఆద్భుత వ్యాపారములతోఁ గూడుకొనినవాడగుటవలనను, ఆఖిలపతితయా-సర్వస్వామియగుటవలనను, ఆస్తరాత్పర్యభూమ్నా - ఆస్తర్యామియగుటయొక్క ఆశీశయముచేతను, ఆశక్త్యే - సాధ్యముకాని విషయముందు, శక్తత్వభూమ్నా - సమర్థుడగుటయొక్క ఆతిశయముచేతను, జుదతనుతయా - మేఘమునంటి దివ్యవిగ్రహముకలవాఁ డగుటచేతను, భవ్యతా కర్ణకత్వాత్ - విశేషముడగుటవలనను (హృదయమును) ఆకర్షించువాఁడగుటవలనను, విశిష్టాత్ - శుత్యైష్టప్రప్తైన, బౌదార్యాజీ - కర్ణకత్వాత్ - విశేషముడగుటవలనను (హృదయమును) ఆకర్షించువాఁడగుటవలనను, విశిష్టాత్ - శుత్యైష్టప్రప్తైన, బౌదార్యాజీ - కర్ణకత్వాత్ - విశేషముడగుటవలనను, భవభృతామ్, సంసారలయొక్క, రత్నతే - రత్నముందు, తీవ్రసక్తా - తీవ్రమైన ఆభివేశము కలవాడగుటవలనను, హాః - సర్వేశ్వరుడు, విస్తర్లు - మఱుముటకు, ఆశక్యోపవ - శక్యఁడేకాడు, ఇతి - అని, శశజిత్ - సమ్మాహ్విర్లు - కంసజేతారము - కంసారివిషయముగ, అమా - ప్రసాదించిరి.

౯౮.

వ్యా. — (ఆశ్చర్యహాస్వితత్వాత్) మరుమియమయన్తా-ఆస్మిర్నకేష్టితత్వే యదైయవాక్తయాయాత్ (ఆఖిలపతితయాయ) తేనాట్టరైయైస్సస్వా - సర్వస్వామియైయాయాత్ (ఆస్తరాత్పర్యభూమ్నా) ఎన్నయిరాయెమ్మయిర్నక - అస్తరాత్పర్యభూమ్నా యాయాత్; (ఆశక్త్యేశక్తత్వభూమ్నా) తిన్నకైవైత్తలకుమ్ సీఱునెట్టివయ్యాత్ తానుమనగ్గిమిళి నిఱుగిచ్చిరొ - సంలవన్ముక్కళుక్కుమ్ తానాధారయాయ్, అవన్తైయారమమాక వుడైయవాయ్, ఇవ్వుఱుటికెఱుగనాక క్రియన్తవాక్తయాయాత్; (జుదతనుతయా) కరువళిర మేని - కఱువళిరనిఱుగయారే నీలమేఘమైవై యిరుక్కుట తిరుమేఱువై యదైయ వాక్తయాయాత్; (భవ్యతాకర్ణకత్వాత్) ఎకకల్లకకల్వమ్, కాట్టరైయైత్తుమతనటరైన్దానిన్దుమ్ - ఆశ్రితికల్లక భవ్యమాయ్, ఇవ్వికల్లదైయవాయ్ తై ఆకల్లకుమ్-మనాకైయాయాత్; (బౌదార్యాజ్యోతిస్తాపవచ భవభృతాంరత్నతే తీవ్రసక్తా) ఎన్నయిరాయెమ్మయిర్నక - కాళిమేఘమ్ పర్జిక్కుమాప్సాతే మునునాకైయాయాత్; (బౌదార్యాజ్యోతిస్తాపవచ భవభృతాంరత్నతే తీవ్రసక్తా) ఎన్నయిరాయెమ్మయిర్నక - కాళిమేఘమ్ పర్జిక్కుమాప్సాతే ఎల్లార్ కుమ్-మభిమిర్నకైవైత్తుమ్-మదార్యాశియైయై యదైయవాక్తయాయాత్; అశక్తతై-“వేఱిన్దైత్తావన్కొన్” ఇత్యైన్దైన్దగ గాథోక్తమావయవోభావత్త్వమ్ సస్సహిష్కృదుకిఱుమ్. భవభృతాంరత్నతే తీవ్రసక్తాత్) ఎన్నియిరాయెమ్మ పారిత్తు - సంసారి చేతనరత్నతై ఇవకలై క్కాట్టిలదావే మున్నే సరణునాకైయాయాత్; ఎమ్మెరుమాక్ విస్తరణకల్లకశివనై, “ఉరుకుమూల్ నెల్లమ్” ఎల్లిఱువక త్తతేఱుగిరువ పాదైత్తరగి నాన్దెఱార్.

౯౯.

వేదాస్తాచార్య ర్ తిరువడిక శేకరిణమ్.

తాత్పర్యము — “ఉరుకుమూల్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు [౧] ఆద్భుతచక్రిఁడు, [౨] సర్వస్వామి, [౩] సకలాస్తరామి, [౪] ఆఖిలపతితనామమధుఁడు, [౫] నీలమేఘక్యామవిగ్రహఁడు, [౬] విద్యాయఁడు, [౭] ఆశ్రిత చక్రఃపహరకుఁడు, [౮] శివారుఁడు [౯] సుందరమవుఁడు, [౧౦] సంసారిసంరత్నదీక్షితుఁడు, ఇన్నిగుణములుకల వాఁడుగాన సర్వదా స్పృశి విషయమద్యేయవాక్యఁడని ప్రసాదించిరి.

౧౦౦.

తి-నూ. — ఉరుకుమూలెన్దైముకశేయర్కళెల్లె | పురుకుమూల్ నేత్తైయెనప్పేళి | మరువున్దె | ఎన్నావ్వుడనవ శీర్యన్దునైత్తమాఱళో | లెన్నాచ్చిల్లాతిరుప్పలెల్లు.

౧౦౧.

అర్థము. - ఎకా నైష్ఠామ్ - నామనస్సు, శివశైవ్యులకల్ - నీచేష్టితములను, ఎట్టి - తలచి, శివశైవ్యులకును చున్నది; కేతు - ఆశ, పెరుగును - పెరుగుచున్నది; ఎన - ఆని, వేళి - చెప్పి, మరుపుకొట్ట - అమరియున్న, ఇన్నా పుష్పక - వినుకుతో, అవక - వానియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, ఏయెట్లు - ఆమరి, శివరత్న - చెప్పిన, మాటక - నమ్మబోయెను; శిర్ - శ్రీమూర్తిని, ఎక - నాయొక్క, నా - నాలిక, ఎట్లు - ఎచ్చట, శిల్లాతిరుప్పమి ? - చెప్పుచుండునుట ?

అవ. - (ఉరుకుమూల్ నైష్ఠామ్) ఇతి, ఆహ్వానమై యతిశ్రీశ్రీగర్భాంతానుసంధానపద్ధతామనా క్రియే యుగంధి ప్రభవే చెయ్యెడివార. ఆతెట్టి సేమనిత్; స్మారకపదార్థశ్రేణులను సోపుపట్టుచెల్లానిజుచెయ్యెనే ౧ * ఇరుకుమూల్ విమర్శిల్ తలెరిమనూహాకొ; లక్షలవన్నెతి విషయనూయనొక్క, అతాతపూర్వసంక్షేప ప్రకార తైమునస్థిత్తుప్రీతరాయ్ చెల్లుకొట * ఉరుకుమూల్ లక్షతైమునగి చెయ్యెడివార. “ ఉరుకుమూల్ నైష్ఠామ్ ” ఇత్యాదియాలెయ్యె.

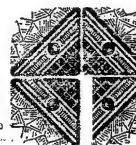
వ్యా. - (ఉరుకుమూల్ నైష్ఠామ్ శైవ్యులక శ్లో) ౨. (హృదయా వ్యాసుమనోవజనస్యగుణవత్త్రియా) ఎన్నుమ్మడి, శివశైవ్యులతాత్ శైవ్యులక తై యనునస్థిత్తు ఎన్నుడైయనునస్సగుతు ప్రవదివ్వుమృతే శివశాస్త్రితు, అతక్కుమేలే అశ్వినిశేషమును మిక్కు వారాడగు ఎత్తురుగి చెయ్యెతు. (మరుపుకొని విన్నా పుష్పక) శ్రీప్రసాదపదార్థతాతేమోపుపట్టు అర్థ అనుష్ఠితమన విజ్ఞాపిస్తే. (అవక శీరేయ్యెత్త మూక శిర్) అనమడైయ ౧ * ఇరుకుమూల్ విమర్శిల్ ౩. (అతీయోకమన్మయగ) ఇత్యాదియాలె అరుగి చెయ్యెతు ప్రబంధిలక్షణ శ్రీ త్తిరువుశ్చిత్తే సోమర్దనమరి చెయ్యెతి. అతావతు - * ఉరుకుమూల్ నైష్ఠామయిల్ ప్పాట్టాయితైష్ఠికశ్చైవ “నైష్ఠామయిల్ ఎత్తువొడగ్గి నిన్దకలేక నానునక్కా చెయ్యెయ్యెమనిచ్చడై,” “నీరైయాల - కారమక్కిచ్చిల్లకకళిమతీకలే,” “అతీయోక - శతీయనెన్నారయి గుణలిగునుళే” “శిరువనశ్శేయేవనన్బిల - కరువకరేమీనల్లల్లకకళిమతీ” : ఎకకల్లక కళిమతీమన చెయ్యెయ్యెనిజుండు - ఎక కల్లనెననక కాట్టరైయెత్తుమే,” “ఎన్నారయిల్ శిర్ళుడై - కాట్టరైయెత్తుమతనల్లల్లకకళిమతీ,” “శిర్ళుడైకళిమతీ - అన్దకళిమతీ న్నారయిల్ పట్టతే,” “తేయనవారిక్కు - ఇన్దకళిమతీ పట్టతు - అన్దకళిమతీ పట్టతు,” వారిక్కణ్డం - పురుకనక, కారొక్కణ్డం ట్టరైయెత్తుకళిమతీ,” ఎన్దిప్పడి, అవక తాన్దనిమనమాజన శీలానగణ్డలిలే శిఖిలానగ్గి కరువరాయరళిమతీ సూక్తయెత్త ఇప్పడియూడుపాట్టెయ్యెయరా యరుగి చెయ్యెతి ఇన్దకళిమతీ (ఎన్నారయిల్ శిర్ళుడై) ఎన్నుడైయనావాకు ఎవ్వెత్తుచెయ్యెతిరు ప్పతు? - ఎల్లావిడతైయమ, ౪ * నానివాలనవిత్తు - కరుమారనమ్మి పావినిన్దతైపాడి తిరివనెన్నతల్; అన్దయే (ఎన్నారయిల్ శిర్ళుడై) ఎన్నుకాతాయ్, ఇతిల్ రనల్ల నాననెన్నాతే శిల్లపుదాతిరుప్పతెడతైయతే, ఎన్దకళిమతీ పట్టతుమ; ఎన్నుకళిమతీయలమునస్థియా తిరుక్కవొణ్డతెట్టపడి.

పెరియజేయర్ తిరువశిక శ్లోరగమ్.

తాత్పర్యము. - ఓ! శ్రీయశశీ! నీదివ్యచేష్టితములనుదలచి నామనస్సుకురుగుచున్నది, నిన్నునుభవించుటకు నాకు మిక్కిలి యభిని శేషము నర్థిగుచున్నది; ఆని చెప్పి, ఆయనుభవముచెయ్యకూడనందున వినుకుకొని తిరిగియు వానిగుణములనే యనుసంధించుచున్నానన్నాత్రిని నానాలుకయెల్లవండు ననుసంధించుచున్నది.

బుచ్చతామ్మతైర్ - అతాద్రిగునాయ్ మొళిముల్ శ్రీమల్.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౬ - తి - ౯౪౮.

(శిః)

ఆహ్వాన తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానాన్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి-ఒప్పు తామృత్తు-ఏమ్మొనినవాయ్ మొట్టి-ఎక్కానల్ వ్యాఖ్యానము.

మూ.-ఎక్కానలకణ్ణివాయ్ తై తేర్ నిన్జిలివమరుమ్ | శెక్కలమడినారాయ్ తిరుముక్కుళ్ళ తుత్తుత్తయిమ్ |

కొక్కార్ పూర్వత్రాయ్ ముడియెట్టు పక్కూత్తర్ క్కెన్ఱు తాయ్ | నుక్కాల్ కళైన్ఱై మేఱ్ఱె-ఱుమిరోనుమరోడే! ౧౧

ఆ.- (ఎక్కానల్) ఇదప్రసాదపిగర్భమాన గణానసద్దాననిత (పీతియానతుమతి అప్రాప్త్యంశమేతలై యెడుత్తు ఆహ్వానదేశ తాలే దూత ప్రేమణమృణ్మణిజాన్.

తన్నెప్పిరియిల్ నాన్ ధరిక్కుమాట్టాతల్వొగచడి, తన్నెట్టూలుమ్ తణ్కెయిలుమ్ ఎన్నెన్ఱిప్పీత్తడిమెయొక్కి, ఎన్నెన్ఱి కల్పంద్విత్తును, తిరుమూర్తికళైత్తేయిరువర్గని వెమ్మెరుమాన్ క్కెన్ఱై అట్టెయివేణుమ్, ఉన్ఱుకుక్కిడిమెనానిరుక్కి-ఱుకా ఎన్ఱునాన్ కళైయిరుక్కితాల్.

పన్నీ. — ఏమ్మొనినవాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తగుణస్వరణతాలే శిథిలరానర్, అన్వకేథిల్మమ్ బాహ్యసుభవవర్గస్తమాన అభినివేశ ప్రేషిణమిక్కి, ఆనుభవ యోగ్యమావృణ్మి తిరుమూర్తికళైత్తే యెట్టున్ఱుగియిరుక్కి, ఆ సర్వేశ్వరమదైయ [౧] అతిశయితభోగ్యతాకార త్రైయమ్, [౨] ఆసాధారణజనానుభవ వ్యక్తిత్వైయమ్, [౩] శేషిత్వప్రకాశరూపదైవత్యత్రైయమ్, [౪] నిత్యానుభాగ్య శేషిత్వత్రైయమ్, [౫] నిరంతరయవిభూతిమత్తైయమ్, [౬] నిత్యాననాయనీసమృద్ధత్రైయమ్, [౭] అత్యుజ్వలమయనత్వైయమ్, [౮] ఆభిరూప్యాతిశయ త్రైయమ్, [౯] ఆసాధారణశేషిత్వవిన్యాసత్రైయమ్, [౧౦] ఆనుపహిత్యపాయోగ త్రైయమ్, అనునట్టి, ఏవః శిష్టినాన సర్వేశ్వరశైక్యత్రైయమధవిక్కి-పైతాల్ వార్తియాలే ఘటకముఖతాశలకృష్ణాంత్రిప్రకారత్రై, నాయకనాన సర్వేశ్వర శైషిత్వైయమ్ నాయకియనవో, వ్యతిరేకత్రిల్ ధరిక్కు-మతానవమదైయవత్తైయమభి-త్తై-క్కాన్ కచ్చిల వడికళైయిరువర్గతూతుకావడిమణి పామరత్రైయమ్ విచ్చెయిరేతాల్. ౧ * ఆశ్చర్యయనుషవార్తియాలే - ఆపరాధసూత్రియ వద్దబ్రాహ్మణ్యమ్. ౨ * కైకల్ పూర్ణభీతాయత - శేషిత్వసమృద్ధవద్దబ్రాహ్మణ్యమ్. ౩ * పాన్మలకాలీశ - ఏకరసత్వమ్ సద్దబ్రాహ్మణ్యమ్. ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియాలే - శౌర్యవ్యవద్దబ్రాహ్మణ్యమ్ తూతువిమితితాల్. “వచరాధససాత్వాచ్చవిభోసప్పవైభవాలే | విరింప్యాచ్చసాన్దర్యాల్ ఘటకాన్ యావతమేవ”.

ఆహ్వాన-ఎక్కానలకణ్ణివాయ్ ఇరైతేర్ న్ఱై ఇన్ఱు (౩) ఇనితు అనుగమ్ కెమ్ (౬) కాల మడమ్ నారాయ్ (౯) తిరుమూర్తికళై తుత్తు ఉత్తైయమ్ కొక్కార్ (౧౨) పూన్ తుట్టాయ్ ముడి ఎట్టుడమా-త్తర్ క్కన్ (౧౫) ఎన్ తూతాయ్ నుమరోడే నుక్కాల్ కళై (౧౮) ఎన్ తలైమేల్ క్కెన్ఱైమిరో (౨౦).

పన్నీ. — ముతిఱ్ఱెట్టేర్, అతిశయితమాన భోగ్యతాప్రకార త్రైయదైయ నాయక్య కృష్ణమక్కెన్ తూతాకావోన పువకారత్తు క్కాన్ కెన్ఱైయిరేయెత్తై కాలికళైత్తెక్కి-వేణుమెన్ఱు శిలనాన్ కళైయిరిత్తవేషిక్కితాల్.

ఉన్ఱుకుక్కివినియోగార్హమావృణ్మి యెత్తై మమత్రైయశేషరక్కిణ్డల-రైయిన్ఱైయిలకవాయ్ కళియిడత్తై, ఉన్ఱుక్కి అనాతిశయిన్ఱోరుమ్మడి అట్టైయెన్ఱు వెభోగ్యమాకవిరుమ్మి, పన్నిదియాలే, (౩) ప్రణయప్రీతియోడే, వర్తిక్కుక్కిడనైయాయ్, ఎన్ఱైతల్ కళైలక్కార్ మెన్ఱునాన్ ముడిశివద్విక్కి, (౬) కాయ్ దైత్రాయ్, నియమత్తు క్కార్వర్తికళైలమావృణ్మిభివ్యత్రైయైయదైయ, నారాయ్!

(౯) తరువాయ్ క్లౌజ్ తిలే, ఆరిజెనుల వాయ్మొట్టి నిత్యవాసమృజ్జునువరాయ్, తేకోవిట్టి, (౧౨) దర్మశాస్త్రమున, తిరువాయ్మొట్టి అలబ్ధులను నానగిముడియైయుండెనురాయ్, తువక్కులైదుకిట మనూహరివేట్టితైయెజ్జునుకునిరతిశయ భోగ్యమాత రానర్ క్లౌ, (౧౫) ఎన్నుడై, నూతకృత్తితైతైయ్, ఎద్దులకారాతిశయతై, ౧ “గురువద్దునువర్తకృత్తివద్దు” ఎన్దిటపడియే; తేకోబనుక్కురాన దారులైత్రాడికిలోడెనుడ, ఎవక్కుకవట్టివద్దువద్దుకారొకల్, (౧౭) అతుక్కుపాత్రభూతిమాతైయే తిరుమామనకొ తైయిలే, కేర్ క్లౌ, పోను. (౨౦) ఉపకారకనావార్యనేయాకిలువ ఉపకారస్థుతితెక్కుమృజ్జునరమ్మై యవపుట్టెలుమితే. “నారాయ్” ఎన్దిటపడియే. ౧.

అర్థము. — మనయొక్క సముద్రతీరముండలితోపులనుమనస్సు కల్పకాలవయందు ఆచారమువెతకొని ఇచ్చట (౩) సుఖముగా ఉన్న ఎన్ను (౬) పాదములుగల భవ్యమైన ఓపారానవత్తి! (౯) తరువాయ్ క్లౌ నెడు దివ్యదేవునియనిత్యవాసముడేయ మన్నవారును తేనెగల (౧౨) సుందరమైన తిరువాయ్మొట్టియమలనుకీరించుచుగలవారును సంధ్యకృతుడతేనెవారునై నగునామికి (౧౫) నాదూత గు (వెట్టి) నిమిషపులతోగూడ మీపాదములను (౧౭) నాకిరస్సుమీద ఉంచిడి (౨౦).

౪ — కీర్తిఅప్రీతి గర్భగుణాను సద్ధానత్రాతేమికవుమే ప్రీతరానవర్, భాగ్యహనియూలే అప్రీత్యంతమే తలైయెనుట్టి, అవనై స్పృహలు వీడ్చై తల్ పెతావిడిల్ ముడితిలామ్మడియూన తిమ్ముడై యదతైయై అన్యూపదేశత్రాతే యరుచ్చెయ్మికితార్.

ఇయ్యైయైలే పుగర్ నువ్విందా లోరుపిరాట్టి, అనకవడివద్దికిలే యీరుపట్టు అనననై యాయ్, తన్నాన్ త్రొమై నై కొనుక్కు తిన్నదానై తిలేతైయ్, అగ్నిరుక్మి అకతీకలై క్కుత్తియ్, అవిన్నార వేణుజ్జుట్టాతి తిరుమూట్టి క్లౌ, పోను” ఎన్దిటపడియే మాతుపోవార్ క్లౌ, నుమైపట్టు తిమిక్కువేట్టాతపడి తిరుమూట్టికలై తిలే వసునిచ్చరుళినా; తనక్కునూడై పడమాట్టాత వనానై యూలే నమదతై యతియూతిపనానైతనై, కృపావానై యూలే నమదతైయ్ తిమిక్కునగునో, “ఉమ్మెప్పిరిందార్ తిప్పనో” ఎన్దిటినిక్కువేణుమెన్టు అవదతై ననయమాక విక్కితాలోరుపిరాట్టి పేచ్చానే తమదతైయై యరుచ్చెయ్మికితార్.

౩ * అష్టైయై మడనానైయే, “నమృక్కల పరాధత్రాతే వారాలోట్టిదానైతనై, అనననైయై అవరాధనమాస్యై యతినిక్కునగునో” ఎన్దిటపరాధనమాత్యమే పత్త్రాశాకత్తూతువ్విళో; ౪ * వైకల్పూజ్జుభివాయిల్.

౫ - ౨ || ఎడ్వోకేట్ వశేతే సగిరానదతి (కీర్తి అప్రీతిగర్భత్యాది). పెతావిడిల్ ముడితిలామ్మడియానకైయ్మెతు - “ఎన్నకమేదియెనువ్” ఎన్దైత్తుద్రు.

“అన్యూపదేశత్రాతే” ఎన్దై ఉపపాడిక్కితార్. — ఇయ్యైయైలే - యాదృచ్చికమాక వైవవే. అవననైయైయే ఉద్యాన గమనమొడుమెవెన్దు (తన్నాన్ ద్రొమైయైత్యాది). అనా వారాతిరుప్పానెన్నెన్దు (తనకున్నట్లైయైత్యాది). “వెనుకోడట్టైవారకుల్” ఎన్దైక్కుటూత్తియ్ (నల్లరైవిడమాట్టాతవనానైయేయేమెతు). “తానైక్కుట్టాలో తల్ తకవచ్చ” ఎన్దైత్తుద్రు (కృపావానైయైయేయేమెతు). “వణ్ణాల్ కళివై మేత్తుమిరొ” ఎన్దైత్తుద్రు (సవియమావిరక్కితాళెవతి).

కీర్తిమాత్రమేనామ్మనైన మూన్దు తిరువాయ్మొట్టిను తిరువాయ్మొట్టిను వాయ్మొట్టి (అష్టైయైవత్యాది). అవరాధ త్రాతేనానైయై - ౫ “ఎన్దితైయే నిన్దనగళి” ఎన్దైత్తుద్రు. అవరాధసమాత్మమెన్దు - ౫ “ఎన్దితైత్రా తిరువేయిత్ తకవినమ్మ”.

అ-౨. వి || ఇయ్యైయైలే - యాదృచ్చికమాక; గానరవివాహమెన్దుచడి.

శు. — చల్లతుంజ్జాల్ కాల్ తాల్లునునాకై యాలే తిరువణ్ణియారీ నమ్మదియెక్కణ్ణు కాల్ తాల్ నాన ప్పెనై, నమ్మా ర్తియెముఱివిత్తల్ తన్నివిమెయిల్ నెట్టువైప్పామెరువనల్లక్” ఎట్టు అతువల్ త్రాశాకత్తుతువిట్టాల్; ౧ * పాన్ములకాళియల్, “తిరుకోళ్ళూరేఱప్పొ” ఎట్టుతన్నుడై య వగరోవవన త్తళవుణ్ణెట్టు బలహానియాలే పోకమాట్టా తే యిరుక్కిఱురిట్టి, పిన్నెయుమ్, అవకారక్కాణ్ణమెయాలే, “వారాతోట్టై క్కు నిబన్దనమ్ - తన్నె శ్శన్దన్ద పురప్పాలే; తాఱాఱితిరకోడేకరసనాకై యాలేవరుమ్” ఎట్టు వికరస్యమ్ పల్ త్రాశాకత్తుతు విట్టాల్; ఇతి, “త నక్కు నల్లరాయరుప్పాకై విడమాట్టామెయాలే వారాతిరుదానామి త్తనై, తకనడివల్లకతు, గుణజ్జునై, ఆనపిన్ము పిరిద్దార్ క్కు జీవిత్రుక్కప్పొమో” ఎట్టు అవకావడివల్లకతు గుణజ్జుమిమ్ పల్ త్రాశాకత్తుతువిడమాట్టాల్. *

ముతత్తాట్టు. శిలనారైకల్ క్కుఱిత్తు, అవకాతన్నుకాలుమ్ గుణజ్జుకాలుమ్ తన్నె త్తొట్టి త్తవడియెన్మొట్టి, ఎకదైయై అవనుక్కఱివిత్తు నన్దుజ్జల్ తిరునడికల్ యెనలై మేతే నైక్కవేణుమెన్దొట్టాల్.

(ఎక్సనల్) భగవద్విషయత్తి లుపకారకరోడైకరస్యమ్ ప్రాప్తమాయురక్క, (ఎమ్) ఎన్దు - బన్దనెన్దు తాక్కిన్కొను తల్లతుధరిక్కమాట్టాత ఉపకారస్త్వలియాళే శొట్టుఱిత్తు. పిఱర్ క్కు పకరెక్కెక్కాకవరుమ్ మమ కాంముదేశ్వరమా యిరుక్కుమితే. తన్నె భగవద్విషయత్తు క్కాక్కిననన్దే తన్నె తిడబ్బుల మజ్జుత్తెక్కొ శేషమా యిగుక్క, ఉపకారస్త్వలియితే ఎన్దుడిశొట్టువిత్తు. ఆన్దనమర్పణాత్తుక్కు మడియిత్తు. కానలెన్దిఱిత్తు - కడ ఱ్కరైన్దొలై యాతల్, నెయ్తల్ నిలమాతల్. (అకజ్జుమిమ్) ఉచ్చానకట్టొండెత్తు. ఆన్ద్రొమ్మప్రవేశెత్తు క్కును మతివ్దేతపడియితే ఇనై అన్దరజమా యిరుక్కిఱుపడి. ౨ “కథితాని రహస్యాని” ఎన్దిపడియే న ర్తియానినన.

తి-ఆ|| ఎన్దైప్పల్లి. సమ్మదియెన్దతు-౩ “శిఱ్డైత్తెన్దు” ఎన్దైప్పల్లి. అతువల్ త్రాశాక - ఆన్ద్రొత్తుడిన్దువల్ త్రాశాక; ఇతు ౪, “ఎన్దై యెముళి శ్శెన్దై” ఎన్దైప్పల్లి. విశ్వరూపురప్పాలేయెన్దతు-౪ “యన్దైయమ్ యావరుమాయ్” ఎన్దైప్పల్లివాతిల్, ౬ “మున్ములక్క శొణ్ణుడై త్త” ఎన్దైప్పల్లివాతల్. వికరస్యవత్త్రాశాకనెన్దతు - ౭ “తిణ్ణుయోనముక్కిన్దైక్కాక” ఎన్దైప్పల్లి. వడివల్లకెన్దతు - ౮ “అక్కమలత్తైపోన్దైయమేని” ఎన్దైప్పల్లి. “తిమరోడబ్బుత్తెవార్ క్కు” ఎన్దైప్పల్లి (గుణ జ్జునైయెత్తు). *

ముతత్తాట్టు (ఎక్సనల్ త్యాని). “తెక్కాలమననారా మ్” ఎట్టుతోడగ్గి “కెయ్మిరొ” ఎన్దు మళవుమ్ కట్టాత్తవతారికై (శిలనారైకై యిత్యాని). గుణజ్జుకాలు మెట్టు-“తిరుమాట్టిక్కల్ తునైయమ్” ఎన్దైప్పల్లి.

(వికరస్యమ్ ప్రాప్తమాయురక్క) ఎన్దువన్దెమ్. “ఎమ్ ఎన్దు ముకరిప్పానెన్దన్న” ఎన్దుట్టాట్టు. పరిహారమ్ (ఎక్సనల్ తిత్యాని). శుపకారమావతు - ఇన్దైయైవన్దు ముకట్టాట్టెత్తు. ఎక్సనైయమ్ ముకారమ్ త్యావ్యురమ్మోవన్దు (పిఱర్ క్కైత్యాని). “భగవద్విషయత్తిల్” ఇత్యాదివాక్యవివరణమ్ (తన్నె భగవద్విషయత్తుక్కిత్యాని). అన్దైత్తెన్దతు - ఘటర్ క్కైట్టపడి. ఇన్దుడి శొట్టువిత్తెన్దతు - “ఎక్సనల్” ఎన్దుమ్మడి శొట్టువిత్తెన్దపడి. అన్దుడి ఉపకారస్త్వలియాళే ముకారమ్మణ్ణెన్దవిడమాట్టానెన్దు (అత్తనమర్పణాత్తుక్కు మిత్యాని). ఇతుక్కు “ఎనతాని తన్దొట్టేక్కా” ఎన్దొత్తే సొక్కు. నెయ్తల్ నిలమావతు - కడఱ్కరైమాత్తమ్. ఎన్దనెన్దు కానలిల్ ఉచ్చాన కట్టొండెత్తు ఎన్దు శ్శెన్దైక్కు “అకజ్జుమిమ్” ఎన్దుపడగ్గిన్దుభావమ్ (ఆన్ద్రొమ్మ తిత్యాని). అన్దరజ త్త్యావ్యురమ్మైక్కాట్టుఱిత్త (కథితానైత్యాని). “కథితానిరహస్యానిగ్గ హేతు క్కవశత్తిత్తు. కథితానిశత్రాణిసావర్దంకవత్తెవరుమ్”

ఆ-ఆ-వి|| వికరస్యమెన్దతు - తన్నె తెల్లమవళకళ తెన్దిక్కై; బన్దెయెన్దతు - “కానల్” ఇత్యాదియెన్దు. శుపకారమా వతు - మెట్టుణ్ణోపితి వుపకారమ్.

ఈ. - (ఇరై తేర్దు) ఇరై తేడి; ౧. గృహభక్తమకర్తి తమ్' ఎన్నిటపడియే. పల్లవనకుడు పరి త్రవడియెచ్చొల్లుకొరై
 తిప్పొతుపకర్తిక్కై. కా. (ఇట్టు) ఇ త్తలై యెయ్యదుత్తుత్తువిడ వేణ్ణువ్వుడి అకలవిదవనన్ పొల్లన్దయే, నన్న హిత
 రాక ప్పెట్టి న్దనెన్దితాల్. (ఇనితమరుమ్) ఇనితాకనమ్మోడే సహవాసమృణ్ణువ్వులై; విలక్షణభోగన్దలై భవత్తు
 వర్తిక్కు మెన్దుమామ్. (కెణ్ణాల) శివస్తకాలై యుడై య. ఎ. మడియిలేయరుక్కుమ్ కాలేలే యిరుక్కినాకలై
 యిలే నైత్తుక్కొల్లన్దుకు కిటకాలుమ్. (మడనారాయ్) భవ్యమాననారాయ్! (తిరుమూర్తిక్కైత్తుడై యమ్) చూతు
 పోవార్ క్కడు త్రిణితాక త్రిరుమూర్తిక్కలై త్రిలేనిత్తై యాలే, పరమపద త్రిత్తై త్రిమిరుక్కిటపడి. (కెణ్ణార్
 పూర్వుయ్ ముడియెడ్డుడక్కై త్రిక్కు) ఒప్పనై యెయ్యమ్ మనూహరి + చేప్పిత త్తైయమ్ ఇరణ్డైయమ్ మెన కా
 క్కినై త్తనర్కు. (ఎమ్) ఎన్నిటతు - ఒప్పనై యెయ్యమ్ చేప్పిత త్రిలుమిరుక్కిలుమాకీటతు. ఎమ్మె - ఆర్ నెబమాన
 చనమ్. (ఎ. తూతాయ్) అప్పైప్పనై యెయ్యమ్ చేప్పిత త్రిలున్దోరు అవనై ప్పెక్కడు జీవితల్, ఇరైయాన్ ముడితల
 యిరుక్కిట నెకదూతక్కైత్తై త్రిలే యధికత్తు. (నుక్కార్ కళైత్తై మేల్) ఉపకారక రాన పుణ్ణువ్వు యకాదై నీజ్జ
 భువకర్క్కు జీవకర్మవిరుక్కిట నెనలై మేలే; మయిర్ క్కువి పూచ్చుడవిరుప్పన్దెప్పేలే. అనన్దోకాలాళివనో
 త్తలై యిలే యిరుక్కిరణ్డన; ఇనోతలై యాకిలనన్దోకాల్ నైక్కక్కణ్డనరుత్తు; ఇరణ్డమ్ పరార్థమామిరున్
 పడి. (కెట్టుమినో) ఒరువిధిన్దొ ప్రవర్తిక వేణ్ణావాయ్ న్దోరు; అననుకాక్కినవాడే ఉణ్డకాయ్.

జీ. అ. ఇతిమహాభారతేర్లవచనమ్. ఇవన్దై త్తూతువిడన్దొక్కి అవన్ ఇరై తేడిన త్తెచ్చొల్లువానెన్నెన్ద (పల్లవనకుడు పరి త్రవడియెచ్చొల్లుకొరై
 యావతు - తూతుపకర్తిక్కుమ్ న్దై త్తకాకీవాయ్ యిరై తేడుక్క; 'ఇనితమరుమ్' ఎత్తుకుక్కర్చయ్యమ్ - అమరుక్ - ధారుక్ -
 ధారుక్ కయ్యాయ్, ఇనితాకనమ్మోడే సహవాసమృణ్ణువ్వులై యారత్, శేవలుమ్ వేడైయమ్ విలక్షణభోగన్దలై భుజిత్తునైత్తుకయ్యాలే;
 ఇన్దనర్చయ్యై యెయ్య మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇనితాకనమ్మోడే వాక్యవ్యయతలే). ఇతార్ - ౧. 'పరమేశ్వరతానీ' ఎత్తై త్తెచ్చొల్లుకీట
 త్తెచ్చొల్లుకీటత్తు. కాలిల్ శివమైచ్చొల్లుకీటతుక్కు పరార్థభావమ్ (ఎ. మడియిలేయర్తాడి). మడియిలేయర్తాడి - నాయక కాలే.
 అడు త్రిణితాక - మిక్కుమ్ సన్నిహితమాక. కొణ్ణు - పరిమళమ్, ఆర్ - పూర్ణమాక, పూర్వుయ్ ముడి - పుష్పన్దై యెయ్యమ్ తిరుత్తు
 ప్పూర్వుయ్ ముడియెయ్యై యెయ్యన్దొ శబ్దార్థమ్. 'ఇరణ్డైయమ్ మెనకాక్కినై త్' ఎత్తుకుక్కర్చయ్యై యెయ్యమ్ (ఎత్తుమిరుక్కిరణ్డ). 'అత్తై మేల్'
 ఎత్తువ్వునుక్కు. 'ఎత్తులై మేల్' ఎత్తువిశేష త్రికుక్కు భావమ్ (మయిర్ క్కువియర్తాడి). ఆతావతు - త్తకాకీవాయ్ త్తే త్తకాకీ
 క్కర్చయ్యమ్ మెన్దు మిడన్దోరు క్కైక్కాకీవశేషిక్కిటపడి. 'నెక్కార్ కళే, ఎ. తలై', ఎత్తువర్చయ్యై త్రిక్కుభావమ్ (పరార్థమామిరున్
 వాక్యవ్యయమ్). ఇతార్ ఫలితమ్ (ఇరణ్డమిరుక్కిరణ్డ). 'కెట్టుమినో!' ఎత్తువర్చయ్యై భావమ్ (ఒరువిధియర్తాడి). అత్తుమిరుక్కిరణ్డ
 అ. ౨. వి. 'ఎమ్' ఎత్తుబహువచనమాయ్ క్కు. 'ఎనకు' ఎత్తువొల్లువ్వుడి యెన్నెన్ద మరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఎత్తువర్చయ్యై) -
 'నెక్కార్ కళే, ఎ. తలై' ఎత్తువిరుద్ధపదత్రాలమ్ స్వరూప త్రిలే ఫలితమిరుక్కి విశేషార్ త్తై యెయ్యైచ్చెయ్ క్కుడి కొణ్ణువిరుక్కిరణ్డ
 (పరార్థమామిరున్ వాక్యవ్యయతలే). అత్తుమిరుక్కిరణ్డ త్రివిశేషార్ త్తై యెయ్యైచ్చెయ్ కిటార్ (ఇరణ్డమిరుక్కిరణ్డ). ఆతావతు - ధారు
 కర్ త్రిణ్ణువ్వులై యెయ్యాయ్ అట్టయ్ క్కు. శేవమయ్, అట్టయ్ క్కు శివ త్రిరుక్కిరణ్డయాలే, అట్టయ్ క్కు త్రిణ్ణువ్వులై త్తకాకీవాయ్ వైక్క
 ప్రాప్తియై; అయిరుక్కిచ్చెయ్ కేయమ్, ఇత్తుమెయ్ క్కు యెయ్యమ్ అనిష్టవిరుక్కియమాకయాలే, ఇత్తుమెయ్ క్కు త్రిణ్ణువ్వులై స్వరూప
 మెన్దు అనునన్దొ, అట్టయ్ క్కు యెయ్యైచ్చెయ్ క్కు, అట్టయ్ క్కు తలై కాలే వైక్కిటార్ కళాకయాలే యెయ్ కళువాయ్;
 అట్టయ్ క్కు కృతిణ్ణువ్వులై, శంకారకర్కకుక్కి త్తెయ్ క్కు మెన్దు నిన్దొక్కొణ్ణు, తమన్దైయిరైయ్ అవర్క కాలకులు అవ్వులై
 యాలే యెయ్ కళువాయ్ పరార్థమ్; అత్తయాలే, ఇవన్దై యెయ్యమ్ తిరువుళ్ళువ్వులై యిట (ఇరణ్డమ్ పరార్థమామిరున్ వాక్యవ్యయమ్) ఎత్తువర్చయ్
 రుళిచ్చెయ్ కిటారు.

౧౬౨ తిరువాయ్మొళి - ౧ - ప - ౭ - తి - ఎక్కునల్ - ౨ - పా-నుమనోడుమ్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ-క్కుమితే. కొనువన్దు శేరికోళో? (నుమనోడు) ౧-సపుత్ర పాత్ర స్వగణః" ఎన్ను మాపోలే, ౧ (సవరికరమాక) ౨-ఆచార్యవదాచార్యపుత్రే వృత్తి " ఎన్నక్కడవతితే. ౧.

తే-౨౧. (అవనుక్కాక్కినతిత్యాది). క్కెమ్మిమిరో - శేరున్దోళో, "ఏతదాఖ్యానమాయువ్యం పశనామాయణంనరః! సపుత్రపాత్రస్వగణం ప్రత్యేకస్వధేమహితే" ఇతిసత్త్వే, ఆవృద్ధిపుత్రకళనుమద్యేకరోవెన్న (ఆచార్యవదాచార్యదాచేవృత్తి, తథాసమాది ౨-ధ్యాపయతివృద్ధిరేచన బ్రహ్మచారి, ఉచ్చిష్టశనవర్జః; ఆచార్యవదాచార్య పుత్రేవృత్తి " ఇత్యోపస్తంబదత్తే. ఎక్కునలకమెస్తు తోడత్తే, ఎకతూతాయ - నుమనోడు - నుక్కాల్కళనలైమేల్ క్కెమ్మిమిరో ఇత్యన్యాయః. ౧.

౧౭-తి. (ఎక్కునలిత్యాది) (అకంజువాయిలైతేవృద్ధ) మహాభారతే కర్ణవచనమ్, "ఉభితానిరహస్యానిగ్ధా హేభుక్తమశజ్జితమ్ | దర్శితానికళత్రాణిసాచంద్రంకిమతః పరమ్." (నుమనోడు) శ్రీసత్త్వే, "ఏతదాఖ్యానమాయువ్యం పశనామాయణంనరః! సపుత్రపాత్రస్వగణం ప్రత్యేకస్వధేమహితే" ౧౧౯౧. " అన్తికొళే, సపుత్రపాత్రస్వగణ ఇత్యంశః, పుత్రపాత్రగణసాహిత్యస్య దృష్టానైకయోక్తః, — ఆవస్తంబదత్తే, ఆచార్యవదాచార్యదాచేవృత్తి, తథాసమాది ౨-ధ్యాపయతి వృద్ధిరేచన బ్రహ్మచారిణి ఉచ్చిష్టశనవర్జః; ఆచార్యవదాచార్యపుత్రేవృత్తి, ౧.

ఆవతారిక. — ఈ తిరువాయ్మొళిలో, సప్తేశ్వరనిగుణానుభవమునకంటె వాని సౌందర్యమును బ్రశస్తితుముగా నేనింపనాశపడి నమ్మబ్బొప్పు వనియొద్ద పశులను దూతలైంపించుచున్నారు.

తాత్పర్యము — మాతోలలోఁజలప్రాస్తమందు ఆచార్యువెతకీకీంచి సుఖముగనివసించుచున్నదై, నాశిరస్సున కాభరణముగనట్లు ఎఱ్ఱనినై సుందరములైన కాళ్ళుగలదైన ఓ! సారసఙ్గీ! తిరుమూర్తిక్కళనుందు వేంచేసియున్న వాఁడై మధుస్వర్ణియైయితిగోగ్యులైన తిరుత్తు త్తాయ్మలనుగదంచినవాఁడై తనదెవ్వచేష్టితులను నాకనుభవింపఁజేసినవాఁడైన క్రియఃపతియొద్దవెళ్ళి నాబాధనుజెప్పివచ్చి దానికిఁ బ్రత్యుపకారముగా నీపాదములను నాశిరస్సుమీద నుంపవలయును. ౧.

మూ. — నుమనోడుమిరియా తేనీరునున్దోవలుమాయ్ | అమర్ కాతల్కురుకినక్కాళినిమూర్తిక్కళతువైయమ్ |

ఎమరాలుమ్పట్టిప్పణ్ణిశేనచ్చాల్లిప్పణ్ణు | తమనోడన్దువైవార్ క్కుత్తక్కిలమేకేళీరే || ౨౧ |

ఆ. — (నుమనోడుకు) "అవరక్కుచ్చొల్లును వారైయొక్కేళికోళో" ఎన్ను కరుకుకలై యట్టెత్తెత్తె, నదువే తక్కునోవాలే, "తమ్మలుమేషీతైయాయ్ ఎకబంధుక్కళాలను గర్వితైయాయ్ క్కేయిరుక్కు- మిప్పరుప్పేకళైయ్య ? ఇవిరుప్పిల్ ముడికైయేనన్దు" ఎన్ను తన్నిలేళొల్లియిన్నాతాయ్, పిన్నైయుమ్, ఆవనెండమాట్టామెయాలే, "తాముతమ్ పరిజనంబునుమాయరగ్గవిరుప్పక్కాణ్ణొక్క నాన న్దైయాయ్ పుడసామి తైవైయో? " ఎన్నుకేళీరెన్దుకొణ్ణు, తాళ కొల్లవ్వుక్క-వారైయొ అవల్ ముక్కుచ్చొల్లి ముడిక్కిడాళో. ౨.

అన్య — నుమనోడుకు మిరియాలే నీరుమ్ (౩) నున్దోవలుమాయ్ అమర్ కాతల్ కురుకినక్కాళో (౬) అణి మూర్తిక్కళతు ఉత్తై యుమ్ (౯) తమ్మలో ఇళిప్పణ్ణు ఎమరాలుమ్ (౧౨) పట్టిప్పణ్ణు ఇళై తమనోడు (౧౫) అన్దు ఉత్తైవార్ క్కుత్తక్కిలమే (౧౮) కేళీరే (౧౯).

పన్ను. — అనన్దరమ్, "అపాధారణపరిజనంబోడే యనుభావ్యరాయుక్కిల తమక్కు- నాద్దళను రూపల్లోమో" ఎన్నుకేళిక్కిళైయ్య శిలమరుకుకలైపాప్పర్ త్తుచ్చొల్లుకొణ్ణో.

చందానవరికళానబ్బుజనంబోడుమ్, మిరియాలే, శేవలైయనువిధానమ్మణ్ణుమినిజుకుమ్, (౩) ఉన్దలైయనువిధానమ్మణ్ణుజ్జోవలుమాయ్ సంక్షేపితువ రిక్కుమ్మడియోన ప్రణయతైయొడైయ, కురుకినక్కాళో! (౬) దర్శనీయనాన, తిరుమూర్తిక్కళత్తై, నిత్యపానమ్మణ్ణుకిల,

తిరువాయ్ మొట్టి. - ప - ౨ - తి - ఎకానల్ - ౨ - పా - సుమరోడుమ్ వ్యాఖ్యానం. (౬౩)

(౯) తన్నాడే, కానాచిత్ర-సంక్షేపన న్నరువేచీక్కప్పట్టు, ఆతడియాక ఎన్నోడు అనుబంధముడయినాడు. (౧౨) పోక్కిప్పట్టు, ఇబ్బలైయరుప్పట్టు ఎన్న ప్రయోజనము? ఆపాధారణపరిజ్ఞానోడే, (౧౫) అక్షే, నిత్యవాసమృజ్జుజితముక్కు, నాజ్జాకామో? (౧౬) కేకుజ్జోల్. (౧౯)

అర్థము. - మీ బంధువులతోడను ఎడబాయక మీరును (౩) మీ ముగవత్తియు నిరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న బ్రహ్మగోళ్యా రా! (౬) సుందరమైన తిరుమూర్తీకృణ్మందు నిత్యవాసములేయుదున్న (౯) తనుచేత ఉపేక్షించబడియు మా బంధువులచేతను (౧౨) ఆపనాచమనొందియు ఇచ్చటనుండుటచే నేమి ప్రయోజనము? తమ భక్తులతో గూడ (౧౫) అచ్చట సంక్షేపించి యుండువారికి (మేము) తనమైనవారము కామా! (౧౬) (౨౧) ఆదునడి. (౧౯)

ఈ. - ఇరణ్ణామ్మాట్టు, శిలకురుకినజ్జైక్కటైత్తు, “తాముమ్ తనుక్కు నల్లారుమాయరున్దవిరుప్పె నానిట్టై పోమిత్తనె యో?” ఎన్టై వియియిక్కోళైన్దితాల్.

(సుమరోడుమ్ పీరియాతే) “తమరోడబ్బులైవార్” ఎన్టాయ్నరు ప్రాప్యవస్తువై చ్చొల్లనినైక్కిజతు; అప్పుడియే ఇన్దె యమ్మ కుజై నల్లీరుక్కిజువసి. కుజై వాళర్ కాన్యమ్ కుజై వత్తూర్ కుక్కు తీర్క్కవేడ్డావై! ఉడ్డా ర్ కుక్కు, పట్టినిడిన్దాన్దార్ పరిపరివారిక్క ప్రాప్తముజే. (నీరుమ్ నుజ్జోనలుమాయ్) కేవల్ నిన్దె వజ్జిన్ద పరిమాణుమనీరుమ్ ఉమ్ముడైయ కరుత్తైచు పరిమాణుమ్ కేవలుమాయ్. సుక్లేషరసమజ్జియుమ్ సిగ్గే, పిరిన్దాన్దైయ శైల్లామైయుమ్ జియ కేడ్డావై. (అమర్ కాతల్ కురుకినజ్జోల్) పరస్పరమ్ పొరున్దినకాతల్. ఆత్మయిలై, విక్లేష తైఫలిప్పియాత వాశైయన్దాకాతే. ఆశైయలుజ్జుజై వత్తు, విక్లేషముమన్దియిలై, కరుత్తైచు పరిమాణవృద్ధవతాయరుప్పతే సిగ్గేమున్నుమ్. (కురుకినజ్జోల్) ఎన్ట సమ్మాధిత్తునైత్తు. తొడిగ్గినవారెముడియచ్చొల్లమాట్టాత బలహానియాలే అగోక్షియిలైయ తైముడిత్తు తానిరుక్కిజవిరుప్పిలై విమన్దైయాకితాల్. (ఎమరాలుమ్ పట్టిప్పట్టు - అజిమాట్టిక్క శైత్తుజై యమ్మ-తనూలుమిట్టిప్పట్టు) కాదాచిత్ర-సంక్షేపమే హేతువాక బనక్కల్ తై విట్టార్ కల్, కాదాచిత్ర-సంక్షేప శబ్దవిలేతాముమువేషిత్తార్; బనక్కల్ తై విట్టలేహేతువాక కైక్కొళ్ళి వేణుమ్, పిజ్జాడర్ కుక్కుక్కాట్టికోడుక్క

శీ. ౫॥ ఇరణ్ణామ్మాట్టు (సుమరోడుమిత్తాడి). “తమరోడబ్బులైవార్ కుక్కుత్తిక్కిలమే కేరీర్” ఎన్టై కైక్కుటాక్షితవతార్ కై (శిలకురు కిన్దైయిత్తాడి).

“సుమరోడుమ్” ఎన్దె వత్తొచ్చొన్నతుక్కు భావమ్ (తమరోడిత్తాడి). ఇన్దె కుత్తియిల్లొల్ తనక్కు ప్రయోజనమే తెన్న (నన్దె వాళర్ త్తాడి). “తీర్క్క-వేణుమ్” ఎన్దె అనిర్బంధమే తెన్న; లాకిన్ దృష్టానతాతే యత్తెన్దొకిరిక్కితార్ (కిడ్డార్ క్కిత్తాడి). ఇత్తార్ భావమ్ (సంక్షేపత్తాడి). “అమర్ కాతల్” ఎన్దె తుక్కు - పరస్పరసదృశమాన కాతలెన్ద క్కిరుళిచ్చెయితు, అమరుతల్ - కాలక్రోధి పొరున్దెలాయ్. నిత్యమాన కాతలెన్దానరవతల్, కీడ్డొక్కత్తుక్కు ఫలితవతల్ (ఆత్మయిలై యత్తాడి). “అమర్ కాతల్, సుమరోడుమ్ పీరియాతే, నీరున్దజ్జోనలుమాయ్” ఎన్దె పదత్రయజ్జోలుమ్ ఫలితమ్ (ఆత్మయిలైయత్తాడి). “ఇజ్జేక్” ఎన్దె కైక్కుటాక్షిత వతార్ కై (కురుకినజ్జోల్ త్తాడి). “తీర్క్కలమే కేరీర్” ఎన్దె ముడియచ్చొల్లమాట్టాత బలహానియాలే యెనవడి. పదద్వయత్తుక్కుమ్

ఆ. అ. వి. కైజ్జొర్కైత సమ్మన్దియాయ్కోల్లా ప్రాప్యవాన పీర్క్కొన్దె సాన్దె శివజ్జోడి కూడక్కు జైవల్లీరుక్కుమాప్పాడే చరమపరమయ్యాక్కొన్దె ప్రాప్యవాన వాచార్యమవ తపైపీరియిల్ ధరియాతే తమక్కు అభిమతమయ్యవైతే యానందకరౌన శిష్యర్ కుడడతే కుజైవల్లీరుక్కిజువడి యెన్దె తుక్కు సాన్దెదోమి ఎన్దె తిరువళ్ళిమ్మల్లీర్ యిరుచ్చెయికితార్ (తమరోడిత్తాడి) వాక్యద్వ యత్తాత్. “అమర్ కాతల్” సుమరోడుమ్ పీరియాతే, నీరున్దజ్జోనలుమాయ్” ఎన్దె పద త్రయజ్జోలుమ్ ఫలితమాన వాచార్ కై తిన్దె క్కిల్లైయెన్ద ముడన్దొల్లొచ్చొల్లజ్జోలితాల్ (ఆత్మయిలైయత్తాడి).

ఈ - వస్తు నిష్క్రియతయై యా కైయాలమ్ కైక్కొళ్ళువేణుమ్, ఇరణ్ణు మెన్నళ్ళవిలువేయో హేతువావతే! (ఇక్కడ) ఇవిరుప్పుక్కెన్న ప్రయోజనములు; తమైప్పెల్లీరొక్కీ జేనూ? బద్ధకైప్పెల్లీరొక్కీ జేనూ? ఇట్టుళ్ళార్ కై విట్టాల్ పిన్నుతమైల్లక్కొళ్ళీయాక్కొళ్ళొళ్ళువేణ్డై ప్లా; భగవద్విషయత్తిలే యుట్టుకవుట్టుక అన్తుతొడక్కికై విడువర్ కళితే ససార త్తిలుళ్ళార్. ౧ (నశరసమనస్తరత్తిలే బుదేశవిశేషత్తిలే పెటవేడ్డితాళ అజీయిరొక్కీ జేనూ?) ఎన్తు తన్నీలే విసన్డేయాయ్, అత్తై అవ్వుళవిలేవిచ్చేదితు, పిన్నెయిము, త్తెల్లామైయూలే అవన్తై క్కుట్టితు వాల్తైళ్ళొల్లకి తాల్. (తమనోడక్కుతై వార్కు) - తమపరిజనజ్జోడే అన్డేవిత్తనానమ్మణ్ణుజీ తమక్కు, నాణ్ణుళామోమొన్తు శేభుజ్జోల్. తామున్తమక్కు నల్లారుచూయరుక్కీజ విరుప్పుక్కు, “అడియార్ కల్ కుట్రాజ్జై - ఉడన్మాడున తెన్కుళో?” ఎన్దెరువూకానో? ఎన్తుశేభుజ్జోల్.

౨.

శీ - అ. పా - య (కాదాచిరేత్తాది వ్యాధియను). క్రిష్ణవ్యవస్థాభితిమ్ (బద్ధకళిత్యాది వ్యాధియను). ఏక, ప్రయోజన విత్తయోజనమ్ (నమ్మప్పెల్లీరొక్కీ). ఆనాల్ శెయ్యవడమ్మ తెన్నెన్న (ఇట్టుళ్ళార్ త్యాది). కాదాచిరేత్తానమ్మత్తిలే బద్ధకొల్ విడువర్ కల్ శెన్న (భగవద్విషయత్తిలే యిత్యాది). మేలక - సతారత్తై (అవ్వుళవిలే యిత్యాది). “అవ్వుళవిలే - విసన్డేయాయ్ నశితే. విచ్చేదితు - విసన్డైవిట్ట. తక్కిలమే - ఇకోమా. క్రిష్ణవ్యవస్థాభితిమ్ భావమ్ (తామన్తమక్కు త్యాది); అభవా, “అమనోదు” ఎన్తువిశేష త్తమక్కుభావాన్దైమాతల్ (తామన్తమక్కు త్యాది). అతావతు - తావమాత్తమన్తక్కి తదీయపర్యస్తమావతేత్తిసాగల్ ఇట్టునైక్కాళోమాన్తు వృద్ధియి. నుమనోదు మెన్తుతొడక్కి, తిరుక్కిన్డోల్ - ఎమరాలమ్ పట్టవణ్ణు - అణిమాళీకళత్తుతైయమ్ - తిమరాలు కోమాన్తు వృద్ధియి. నుమనోదు మెన్తుతొడక్కి, తిరుక్కిన్డోల్ - ఎమరాలమ్ పట్టవణ్ణు - అణిమాళీకళత్తుతైయమ్ - తిమరాలు మిట్టవణ్ణు - ఇక్కడ - తమనోడక్కుతైవార్ క్కు త్తక్కిలమే శరీర ఇత్తెన్దయి. పట్టవణ్ణు - పట్టికమ్మడక్కి. ఇట్టివణ్ణు - ఉపేషి క్కుచ్చడుకై.

౩.

తాత్పర్యము. - సకలబంధువులతోఁగూడి తమ మొగపక్షితో నత్యాదరముగ సంక్షేపించుచున్న ఓ నీరొక్కారా! సర్వస్వమునకు నన్ను విడిచిపెట్టి తిరుమాళీకళమనకు వెళ్ళిపోయెను; మావారందఱు వాని నాశపడినాని నన్నునిందించుచున్నారు. ఇంక నాకిచ్చటనుండుట మంచిదికాదు. కాన మీరు వానియొద్దకెళ్ళి, మిగిలిపోయి పయోగ్యురాలయి యొకమారుండునుండు. ౨.

మూ. - తక్కిలమే శరీరకళ తడమ్మనల్ వాయరై తేరుమ్ | కొక్కినక్లాళ్ కురుకిన్డోళ్ కుళిర్ మూట్టికళత్తుతై యుమ్ | శెక్కమల త్తెలర్ పోలుణ్ణు కై కాల శెజ్జనివాయ్ | అక్కమల త్తెలర్ పోలున్దిరు మేనియడికళుక్కే || ౩||

ఆ. - (తక్కిలమే) తన్నెక్కాన్డొమ్మనానైయియే అవ్వుకైయన్డొమ్మెతాతే యిట్టువోమై త్తనైయో? శెన్తుశేభుజ్జోల్.

అన్వ. - తడమ్ పునల్ వాయ్ ఇరైతేరుమ్ (౩) కొక్కినక్లాళ్ కురుకిన్డోళ్ కుళిర్ మూట్టికళత్తు (౬) ఉత్తైయమ్ శెమ్ కమలత్తు (౯) అలర్ పోలుమ్ కణ్ కై (౧౦) కాల శెజ్జనివాయ్ అక్కమలత్తు (౧౧) ఇల్లెపోలుమ్ తిరుమేని అడికళుక్కు (౧౨) తక్కిలమే శరీరకళ (౨౦).

పన్నీ. - అన్తనమ్, అవయవజ్జోడు సమదాయతోడు వాళియజితభోగ్యవాసపడియైయైయవర్ క్కు నాగ్గళయోగ్యురొక్కేట్టోళ్ళెన్దు శిలశిలకొక్కినన్డైయిమ్ కురుకిన్డై యుగ్రాడవపేక్షిక్కితాల్.

పెరియ, తరకత్తిరే, అమిన్కళాయ్ కొల్లొన్డొ, (౩) ఎన్నభినివేళానుగణమాక త్తినిత్తియేతిరళో తిరళాయరుక్కీజ కొక్కినక్లాళ్! కురుకిన్డోళ్! శ్రమపూర్వక, తిరుమాళీకళత్తిరే, (౬) నిత్యవాసమణ్ణునువరాయ్, శివన్, కమలత్తి (౯) అలర్ పోలియన్డొ, (౧౦) “అతరై” ఎన్నపణ్ణుమ్ కణ్డైయమ్, ౨ “అపేర్వపత్తమేమమనానన్దంకరివ్వితి?” ఎన్తుప్రాథిక్కుచ్చడియే యన్దొమ్మమ్

గ్ర కుణ్ణిరితమ్ క్కాచిక్కుమ్. † ఇచ్చాట్టియమ్ మేత్తాట్టియమ్ “అడిక్కులు” ఎన్డేయరరమ్మడిపావన్. ౧|| జ.స్తో.౧.

౨|| వి.పు.౫-౧౭-౨౮.

ఈ—పరభాగమాన శెద్దామరై యిలై పోలే యాయ్మొయి తిరుమేని. వెణ్ణామరై యెన్నిల్ విజాతీయమెన్దు, (అక్కమ లమ్) ఎన్నితమ. (అడికళుక్కు) అన్దనవయళోళై యెయుమ్ వడివల్లై యుక్కాట్టి యెట్టతిక్కొన్డొవర్ కుక్కు. ఇవ్వుడివల్ల కుక్కు త్తోన్దువై నర్బత్తితై ధరిత్తిరువార్ అట్టుత్తెక్కు అయోగ్యురో? ఎన్దు కేట్టుప్పొరున్దోళ్. అవళ ౧ * పురుషో త్తమనానాల్, ఇవళ ౨ * నారీణా ముత్త మెయామ్మొయి ఇప్పడియే యిరుక్కవేణుమితే. 3.

జి-అ|| విశేషి క్కతుక్కు భావమ్ (వెణ్ణామరైయిత్యాది). ఆతావతు-సామా శ్లేస “కమలమ్” ఎన్దల్, వెణ్ణామరైయెన్దు యెన్దుమాకై యాలే. వై జాత్తువరిచారామాక “ఆక్కమలమ్” ఎన్దు శెద్దామరైయెన్దు కేషిక్కి అత్తెవడి. “కణ్ణెకాల్ శెట్టనివాన్ - తిరుమేని” ఎన్దనన్దరమ్ “అడికళుక్కు” ఎన్దు కుక్కు భావమ్ (అన్దవయవేత్యాది). క్కొన్దుకత్తుక్కు భావమ్ (ఇవ్వుడివల్లకక్కిత్యాది). వాచకశబ్దములొత్తిరుక్క, “వై వర్ణ్యుత్తెధరిత్తిరుప్పార్” ఎన్నితత్తెన్దు (అవళ పురుషో త్తమనిత్యాది). తడమ్మనల్ వాయ్మొయి వడి తడి అడికట్టు - తక్కిలమ్ కేళిరకళిత్యస్యయి. 3.

ప్ర-తి.—(కొక్కినక్కాళ్ కురుకీనక్కాళ్) నున్దరకాణ్డే [3౦] నీతాన్దుప్పొసానామా, “యోంకపీనాన్దహాసాణి కుటహాస్యయ తానిచ | దిక్కునర్వానుమార్తే నేయమాసాదితాయా || 3 ||” 3.

తాత్పర్యము.— జలప్రదేశ మందాహారము వెతకుచున్న ఓ! నీటికోళ్ళారా! మీరు, శ్రమమరై మెనదిరు మూట్టక్కనందువేంచేసియున్న శ్రియఃపరియొద్దవెళ్ళి, ఈపెను నీవెందుకు నేవసాదింపవు? ఎట్టతామర పూలపండి నీయొక్క హస్తపాదా స్యనీత్రాది దివ్యావయవములను ఆతామరూపవంటి రూపవచ్చవర్ణముగలనీతిరుమేనను నేవించుటకీపెను యోగ్యత వేదాయేమని యొకమా టియడుగుదు.

మూ.—తిరుమేనియడికళుక్కు త్తీవిన్దై యేకవిడుతూతాయ్! తిరుమూట్టక్కళ మెన్దు శ్లేష్టునకర్ వాయణిముకిల్ కాళ్! తిరుమేనియవల్దురుబీరెన్దక్కాల్ మైత్త | తిరుమేనియొళియకల్ నీ త్తెలివళుమ్ముకడియమే || ౪||

అ.—(తిరుమేని) తిరుమూట్టక్కళ మెన్దు శ్లేష్టునకర్ వాయ్ అణిముకిల్ కాళ్! తిరుమేని యవల్దురుబీరె ఎన్ది త్తనై యున్దు న్నాలుమ్, శిక్కుళుక్కు వరమధనమాన తిరుమేనియొళియై యున్దు శ్లేష్టునక్కిత్తు, అచ్చానిల్ నిన్దుమ్ పోక వడుక్కునా? ఇత్తనైయొన్దు న్నాలేక శ్లేయ్యమెన్దితాళ్.

అస్య.— అణి ముకిల్ కాళ్ తిరుమూట్టక్కళ మెన్దుమ్ (౩) శ్లేష్టునకర్ వాయ్ తిరుమేనియడికళుక్కు తీవిన్దై (౬) విడు తూతాయ్ అట్టు (౯) తిరుమేని అరుబీరె ఎన్దక్కాల్ (౧౨) శ్లేష్టునకర్ త్తీవివళుమ్ముకడియమే? (౧౬)

వన్ని.—అనన్దరమ్, అట్టకాలేయడి మెకొళ్ళుమవర్ కుక్కు ఎకతూతాయ్ చెన్దు, శిమ్మడైయ తిరుమేనియెయవళుక్కు పకరియూ రన్దు ఒరువా రైకొన్దాల్ శిక్కుళ్ సారూప్యతైయమ్ దేశవాస తైయన్దవిర్ కుమ్మెవెన్దు శిలమేళున్ద శిక్కుట్టి వా రైకొన్దుటాళ్.

దర్శనీయమానవడివైయడైయ, ముకిల్ కాళ్, ౩ “పిన్నా నార్ వణ్ణున్దో తి తిరుమూట్టక్కళమ్” ఎన్దు వ్వుడి ప్రసిద్ధమాన, (౩) విలక్షణనగర త్తీరే వర్తిక్కి అవరాయ్, ౪ “యూపమేనాన్దై తన్దహిమానంవ్యావచ్చే” ఎన్దు వడివుతానే సర్వాధికత్వప్రకాశకమాన శేషి శ్లేయ్యడైయవర్ కుక్కు, అవరోదు అవున్దాయరక్క వన్దువక్కి ప్పెతాతి శ్రూరమానపావతైయడైయనా, (౬) విడుకిలి, తూతరాయ్ చెన్దు, అవళుక్కు, (౯) శిమ్మడైయనిరతితంభోగ్యమానవడివై, ఉపకరిత్తరుబీరె, ఎన్దురు ఉత్తీనీరెన్దక్కాల్ (౧౨) వర్ధామాక వా రైకొన్దు వ్వున్దై, తానడియలేయ్యళుక్కు త్తన్దరత్తిరుమేనియొళియై, త్తవిర్ కుక్కు (౧౪) విలక్షణమాన అకాశ త్తీల్ వర్ధితవడివణ్ణుమో?

అర్థము.—అందమైన ఓ! మేళుములారా! తిరుమూట్టక్కళ మనెదిరు నామముగల (౩) సుందర మైనదివ్యదేశమందు వేంచేసియు న్న వాడును, దివ్యవిగ్రహమునుగ నువజుచి లోకలనువశీకరించుకొని స్వామియైనవాడునైన శ్రియఃపరికి, చెడ్డపాపముగలనాచేత (౬) ప్రం పలుడినూతలై వెళ్ళి, ఆయాత్మియర్థకు (౯) నీతిరుమేనను ఇన్దు అని చెప్పినయెడల (౧౨) మిమ్మును మీశరీరములందున్న కాన్దని పోగొట్టి (౧౪) నిర్మలమైన ఆకాశమందుండితలమునా? (౧౬)

జీ-అ|| నకల్ వాయ్ వ ర్తిక్కి-తిరుమేయిడికిట్ట-తిరుమేయవట్ట-దరీర్, ఎన్దుశెప్పమిన్ శో ఎన్దు కాలార్, శివైయెన్దు తొడన్దికిడి యుమే ఎన్దువునుమాతె. ఇరుక్కుప్పావదేశమాక, ౧-పూర్ణనాల్” ఇత్యాది చూర్తెయనునట్లేయను, ౪.

ప్ర-౨.-సభావర్ణిణి, (దృష్ట్యాన్వృష్టంథాయాన్దం ప్రతిపదమివోజసా | యథార్థం వేత వేవృత్తిమవతాన్త్రప్రవేదితే.”- మూర్తి వనిషది [౩-౧౩.] “యనావశస్యోపశ్యతేకు వర్ణంకరైః సాహిత్యంబ్రహ్మయోనిమ్ | తదావిద్యాన్ పుణ్య మావేషయానిరజ్జనక తరమం సామ్యమైతి.”

తాత్పర్యము.- ఓ! మేనుమలారా! మీరు తిరుమాళ్ళొనరుడు వేంచేయున్న సాన్నిధ్యమున కెల్లి, “అట్లొనరుని సేవను సంక్షేమించుచున్నా” అని చెప్పెను. ఇంకవారము చెప్పిసంపుటమును దేవకాన్తిని బోగొట్టిమాకాక నిండుండి శిష్యులొట్టెను.

మూ - తెలివితమ్ముక కళోడి తీనరై త్తుమిన్నలకుమ్ | ఒలిముకిల్ కాళ్ తిరుమూర్తిక కళత్తుడై యు యుగో శుండర్ పొల్ల | తైలివిత్తుమ్మతిరునాడా తీదనై యేమనముడై యుమ్ | తుళివార్ కిట్టులూర్ శ్కన్ తూత్తుడై తిల శేప్పమిన్ శి ౫ ||
ఆ.- (తెలివిత్తుమ్మ) అవశుక్కిరైర్ననిమెయమో! ఇన్నానకైర్ననిమెయమో! కేడ్డపూజనిల్; యానానకైర్ననిమెయమో! యుమ్మన్నునినాదాకొట్టు నిరుత్తతీర్, అవశుక్కిరైర్ ఎన్దుకొల్లికో శివైవాన్.

అన్య.- తెలివితమ్ము కడిగోడి తీవరైతు (?) మిక్ ఇలలకు ఒలిముకిల్ కాళ్ తిరుమాళ్ళొనరుడు (-) శిష్యులొట్టెను. ఒలిముకిల్ కుమ్మ తెలివితమ్ము (౯) తిరునాడా తీదనై యేమనముడై యుమ్ (౧౩) తుళి వార్ కిట్ (౧౫) తుళివార్ కిట్టులూర్ ఎన్దు శిష్యులొట్టెను. తల్ శేప్పమిన్ (౧౮)

పన్న.- అన్దరమ్, అరవవోవశబ్దాచర్యున నరకాయ ౧ | విభూతియల్ ఇరుక్కుమావేప్పిణి ఎన్దుళ్ళొనరుని మునిట్టెను. అతడు ఎకతూతాయెన్దు వాన్తిళ్ళొనరులై ఎన్దు అన్దునన్దు యేపారైర్న చొట్టుకొట్టాళ్. నిర్వలమానవాకాక తైర్, నిల తిలదవచ్చావేర్న తై ఎక కార్యత్తుక్కుత్తిరిక్కిల్ తోశెన్దు అన్నుడికితాక పూడి, అలాంటివూర్నాడి (౩) అత్తయమిక్ విరక్తానిల్, అత్తానడివిలమకు వరీర్నన్దు ముప్పడియా ముకిల్ కాళ్! అత్తమాళ్ళొనరులై, (౪) నిర్వల వానరై, సాతెలివలలభ్యాదివిత్తులనుగోజ్జన్దు తైయదైయంయ, పులమాన దివ్యకాక తై, (౫) నిలదైయవిత్తులొనరులొట్టెను. రాయెన్దు, సంక్షేమములై వరతావపేయవాన పావ తైయదైయవిన్దుళ్ళై, మున్దొట్టెనామలిరనిన్దుట్టె, (౧౩) నిర్వల, అత్తయ ముక్కి, నుదున్దు యుదైతాన, (౧౫) మున్దుడియరై ప్రకాశిన్దుకొట్టెన్దు పున్దు, శతవనాన విన్దుకొట్టెనామలిరనిన్దుట్టె, ఎన్దుమాతవాన్దుతై, చొట్టుకోళ్. (౧౮) తిరుక్కులూర్ నుతునానకైతు - అకవితాన ప్రత్యువిశెన్దునూడి.

అర్థము.- నిర్వలమైన ఆకాళమందు శీఘ్రముగావడిగడి, అగ్నిచక్రిమనరై (౩) మెలుపులు ప్రకాశించుచున్న ఓ! నిండుమేలు మలారా! తిరుమాళ్ళొనరుడు (౯) నిర్వలవాసముజేయువాడును నుండరమైన కాన్దుకలవాడును నిర్వలకాత్తెప్పవరమువిన్దును (౫) విభూతిగాగలవాడును, సాతెమైనవాయెక్కు వృద్ధులునును నిర్వలవాసముజేయువాడును, (౧౩) విరువులూ ప్రవహించుచున్న శివ కల (౧౫) శిఖాంబరముగలవాడునైన శ్రీయశపతి వాయాతవాన్దును చెప్పెను. (౧౮)

ఈ - అజ్జామ్మట్టు. “ఎన్దుశాన్తైయై అవనక్షేకరిక్కుమో” ఎన్దునన్దునవాక; పరమపద త్తిట్టున్దున వాన్దు శ్శె యెన్దుకొల్లిరై వక్షేనవక అక్షేరియితొయ్, అనవిన్దునిక్కాక పునవారై విన్దుప్పన్దుయ్య శేమ మెన్దితాన్.

జీ-అ|| అజ్జామ్మట్టు (తెలివితమ్మత్తాది). ఇతియన్ శీఘ్రాన్తిట్టొన్దు మేనుజ్జైయే తూతువిదుకైయాణి, అట్టికొడి అత్తయ విత్తుత్తిరునాడా తీదనై యేమనముడై యుమ్” ఇత్యాదియెయను, “ఎకతూతురై తల్ శేప్పమిన్” ఎన్దు తైయను కలొన్దిన్దు రై (ఎజ్జల్ వాయెత్తాది). “తిరుమేయియిక్ శో” ఇత్యాదియల్ ఇవో భయం క్రైయప్పిలప్పిన్దు యాక, అత్తెన్దుట్టెన్దు యో, ఎజ్జల్ వాయె అక్షేరిక్కుమో ఎన్దునన్దునవక్షేది.

(౪౩) తిరునామము — ౯ - ప - ౭ - తి - ఎక్కనల్ - ౫ - పా - తెలివిశుమ్ము వ్యాఖ్యానం. ౧౭౯

ఈ - (తెలివిశుమ్ము కడితోడి) నిర్మలమాయనిరాలమ్మనమానవాకాశ్రితే, భూమియిలేనప్పురిత్రాప్సేలేకడు
నక్షత్రయి లేనప్పురిత్తు. ఇనకర్ణిత్రైయెల్లమ్ తేకార్యతుక్కుడ లెన్దిరుక్కితాల్. (తీవళైత్తుమిన్నిలకుమ్) కొళ్ళి
నత్తై మ్మొలై మిఁవిళక్కానిట్టిట. తేకనడివిలిరుట్టిక్కు క్కైవిళక్కుగొట్టు తిరివారైప్సేలే యాయ్ మిన్ని
కొట్టు, నప్పురిక్కిటపడి. (ఒరిముకిల్ కాల్) పరభాగత్రాలేలమికితానవడినై యుడై యముకిల్ కాల్! (తిరుమూర్తిక్క
ళైత్తుడై యుమొళ శుడర్కు) తిరుమూర్తిక్కళై తిలేనిత్యనానమ్మణ్ణుకై యాలేపుకర్ మిక్కిరుక్కిటవర్కు. అవకపడి
పుకుం పోలియాయితే ఉడ్డళివడివిరుప్పతు. (తెలివిశుమ్ముత్యాది) పరమపద త్తిమ్మణ్ణుమ్ వ్యామోహతైయెన్నెళ్ళిలే
పచ్చైవ ర్రియానిన్టా. (తీవినైయే) నెళ్ళిలేప్రకాశయానిట, కాణప్రెణ్ణతపడి పాపతై వ్పణ్ణేనే. ఇతుక్కు, శిర్
నూళి కొడ్డా, “కొమ్మపుపరు త్రియాక అడ్డాడిపాలిత్తు, తనక్కు-పరమపదజలవిరుక్కు యాయరుక్కు అత్తైక్కాట
డై కొట్టు సన్నిహితరైప్సేలేయరుక్కు ఎన్నెళ్ళిలే ప్రకాశయానిన్టా” ఎన్ట. ఇతుతా ఇ త్రిరువాయ్ మొట్టిక్కు
చొన్న వాక్కార్ త్తొడుశేరాతు; ఒరిరవనరగ్గళిలేకొల్లిప్పేమీవారైయితే. (తుళివార్ కళిక్కులూరొక్క) తుళియొ
యిరుమ్ మునువై యుడై తాన తిరుక్కులై యుడై యవర్కు. వల్లార్ పూముడితాల్ పూతోర్ మిక్కుడవత్తిక్కు
మనుమైయిక కాణుమ త్తనై యితే. (ఎకతూతురై త్తల్ శేప్పమినే) తల్లై యిట్టూ చ్చరుకాయరుక్కిట వె
దూత వాక్కైయవర్కుచొల్లుళ్ళో, అభినివిష్టరాయ్ త్రామేవరువారాక చొల్లిన్టై తు, ఇప్పోతుతూతువిడవిరుక్కిట
పడియై యిటివియళ్ళో.

౫.

తీ - అ. (విశుమ్ము) ఎన్టకుక్కర్లమ్ (నిరాలమ్మనమానవైత్తు) కడితోడి పన్టువేషితకుక్కు భావమ్ (ఇవర్ మినిత్యాది). తీవళైత్తు
తీవళైత్తాప్సే; కొళ్ళివట్టుపై. కొళ్ళివట్టు - అలాతనక్రమ్. “మిన్నిలకుమ్” ఎన్టకుక్కు భావమ్ (తేకనడివిలిత్యాది). మిన్నోడే
కూడుకై యాల్ వన్ పరభాగత్రాలే యొనపడి. ఒరి - అడుకు. “ఒరిముకిల్ - ఒక శుడర్” ఎన్ట పదచ్చేరి త్తిక్కు భావమ్ (అవకపడివు
క్కిత్యాది). “తీవినై మనతై - తెలివిశుమ్ము తిరునాదాకొట్టు - ఆత్మయమ్” ఎన్టమునిగ నిర్వాపామ్. మనశేయైత్రయా
నిట, “తీవినై” ఎన్టతెన్నెన్న (నెళ్ళిలేయత్యాది). వెణుప్పకతాత్పర్యానరమ్ (ఇతుక్కిత్యాది). “తెలివిశుమ్ము తిరునాదాయరుక్కు
తీవినైయే మనత్తైయమ్” ఎన్ట శిర్ నూళి కొడ్డా నిర్వాపామ్. కొమ్మపుపరు త్రియాక - పరు త్తికొమ్మైయరుక్కుచైయితే. అడ్డాడి
పాలిత్తు - అతుపుడైయనతాయ్ ఆత్మెమ్మిక్కడైవరప్పి అళిప్పతు విరై వేసనతామప్పరై యొనపడి. అడ్డాడిపాలిత్తు - పాలిత్త
ప్పాలే యొన్టుకాట్టువతు. దూత ప్రకరణ్ణిలే వెణుప్పకచొల్లుటకు ఆచితమో ఎన్టకత్తైయిలే యరుళిచ్చెయికిటార్ (ఇతుతాని
త్యాది). ఇతుతానెన్టతు - “మనత్తైవారైప్పరై” ఎన్టవెణుప్పకచొల్లుటకుతానెన్టపడి. వాక్కార్ త్తొడైన్టతు - ఇరికప్రవేశ తిలే
“వడివట్టుకుమ్ గుణగుణమ్ పర్రొకాత్తుతువిడుకితాల్” ఎన్టవాక్కార్ త్తొడు శేరాతెన్టపడి. ఆనాలిత్తెన్టనే శేరుమ్మడిమెన్న (ఒరిర
వనరజ్జలిలే యత్యాది). క్కుళిలేళావొట్టియమధువున్టావెన్న (వల్లార్ త్యాది). కీర్తప్పదత్తోడే “ఎక” ఎన్టతైక్కాట్టిభావమ్ (తల్లైయి
త్యాది). అవనై “తుళివార్ కళి క్కుళి” ఎన్టయలే ప్రతికొటియాక (తల్లైయిట్టూ చ్చరుకాయ్) ఎన్టిటార్. “తూతురై త్తల్” ఎన్టతు
క్కు భావమ్ (అభినివిష్టరాయ్ త్యాది). క్రమేషాన్వయం.

౫.

తాత్పర్యము. — ఆకాశమందతివేగముగ సంచరించుచు అలాతనక్రమవలె మెలియుచు జ్వలింపుచున్న ఓ! మేఘములారా! తిరుమూ
ర్తిక్కళై ముందువందేమియున్న వాడు నావృందయమందు పరమపదమనందునలెమిక్కిలియాన క్తిగలవాడై ప్రవేశించివాసముజేయువాడు
గాన మీమాటనుడప్పక సంగీకరించును, మీరేమిసందేహింపవలదు వెళ్ళిచెప్పుడు.

౫.

(౪౩) తిరునామ మొట్టి - - - ప - ౭ - తి - ఎక్సానర్ - ౫ - చా - తెలివిశుమ్ము వ్యాఖ్యానభర్త. ౧౭౯

ఈ.-(తెలివిశుమ్ము కడితోడి) నిర్మలమాయనిరాలమ్మనమానవాకాశ త్రిలే, భూమియిలేనచ్చరిత్రావ్వులేకడు నడై యిలేనచ్చరిత్తు. ఇనన్ద్రోకత్వరై యెల్లామ్ త్తక్కార్వత్తుక్కుడ లెన్దిరుక్కిజాళ్. (తీవలైత్తుమిన్నిలకుమ్) కొన్ఱి నట్టమోల్లలే మిక్కిలికొనిజ్జి. త్తక్కానడివిలిరుట్టిక్కు క్కెల్లివిశక్కుక్కుడై తిరివాడై వ్వులే యాయల్ సుమిన్ని కొన్ఱి, నచ్చరిక్కిజువడి. (ఒలిముకిల్ కాళ్) పరభాగత్రాలే అట్టుకితానవడి నై యుడై యముకిల్ కాళ్! (తిరుమూర్తక్క వత్తుతై యు ముంజ శుడర్ కు) తిరుమూర్తక్క త్రిలేనిత్యనానమ్మణ్ణుకై యాలేవుకర్ మిక్కిరుక్కిజువర్ కు. అవ్కవడి వుక్కు వ్వులేయాయితే ఉజ్జల్ వడివిరుప్పతు. (తెలివిశుమ్ము త్యాది) పరమపద త్తిజ్జుణ్ణుమ్ వ్యామోహతైయెన్నెచ్చలే పచ్చి నై ర్రియానిన్ఱా. (తీవనై యే) నెజ్జిలేప్రకాశియానిజ్జు, కాణవైన్ఱాతవడి పాప తై ప్పచ్చి నేక, ఇతుక్కు, శిల్ ద్రాళ్ కొన్ఱా, “కొమ్మతుపరు త్తియాక అజ్గాడిపారిత్తు, తనక్కుపరమపదజలవిరుక్కై యాయరుక్కు అత్తెక్కాజ్జు డై కొన్ఱు సన్నిహితరై వ్వులేయరుక్కు ఎన్నెచ్చిలే ప్రకాశియానిన్ఱా” ఎన్ఱు. ఇతుతా ఇ త్తిరువాన్ మొత్తక్కు చొన్న వాక్కార్థ త్తొడు శేరాతు; ఓరోరవసరజ్జలిశేకొల్లి వ్వుమ్ వారై యితే. (తుళివార్ కళ్ కుల్లూరొక్కు) తుళియొ ట్టుకుమ్ మధువై యుడై తాన తిరుక్కులై యుడై యవర్ కు. వల్లార్ పూముడితాల్ పూతోల్ ద్రికడవత్తి క్కే మధువై యుక్ కాణుమ త్తనై యితే. (ఎత్తుతురై తల్ శెప్పమినే) తలై యిల్లు చ్చరుకాయరుక్కిజు వెక దూతవాక్య తైయవర్ కు చొన్ఱుజ్జిళ్, అభినివిష్టరాయ్ త్రామేవరువారాక చొన్ఱి నైత్తు, ఇవ్వుతుతుతువిడవిరుక్కిజు వడియై యజివియుజ్జిళ్.

౫.

టీ-అ|| “వెళుమ్ము” ఎన్ఱుక్కర్థమ్ (నిరాలమ్మనమానవైత్తు) “కడితోడి” ఎన్ఱువిశేషిత్రతుక్కుభావమ్; ఇనన్ద్రోకత్వరై తీవలైత్తువ్వులే; కొన్ఱి నట్టమోల్లలే. కాళ్ళి నట్టమ్ - అలాతచక్రమ్. “మిన్నిలకుమ్” ఎన్ఱుతుక్కుభావమ్ (త్తక్కానడివిలిత్యాది). మిన్నోడే కూడుకైయల్ వన్ఱ పరభాగత్రాలే యెన్ఱువడి. ఒలి - అట్టు, “ఒలిముకిల్ - ఒల్ శుడర్” ఎన్ఱు పదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (అవ్కవడివు క్కిత్యాది). “తీవనైయే మన తై - తెలివిశుమ్ము తిరునాదాకొన్ఱు - ఉలైయుమ్” ఎన్ఱుమన్ఱి న్నిర్యాపమ్. మనలేయై అయో నిజ్జు, “తీవనై” ఎన్ఱు అత్తెన్నెన్ఱు (నెజ్జిలేయత్యాది). వెళుప్పాకతాత్పర్యానరమ్ (ఇతుక్కిత్యాది). “తెలివిశుమ్ము తిరునాదాయరుక్కు తీవనైయే మనత్తులైయుమ్” ఎన్ఱు శిల్ ద్రాళ్ కొన్ఱా నిర్యాపమ్. కొమ్మతుపరు త్తియాక-పరు త్తిశిమ్మిలేయరుక్కుచ్చెయ్తే. అజ్గాడి పారిత్తు - అతుపుడైవైయనతాయ్ అత్తెవిజ్జుక్కడైపరప్పి అళ్ళవుతు విలై శేషవతామావులే యెన్ఱువడి. అజ్గాడిపారిత్తు - పారిత్తా వ్వులే యెన్ఱుకూట్టువతు. దూత ప్రకరణ త్రిలే వెళుప్పాకచొన్ఱుజ్జిజు అచితమో ఎన్ఱుజ్జెల్లైయిలే యరుళిచ్చెయ్తేకార్ (ఇతుతాని త్యాది). ఇతుతానెన్ఱు - “మనత్తులైవారైవ్వులే” ఎన్ఱు వెళుప్పాకచొన్ఱువతుతానెన్ఱువడి. వాక్కార్థవ్వుడైవతు - ఇతిక్ ప్రవేశ త్రిలే , వడివట్టుకుమ్ గుణజ్జుకుమ్ పల్లిద్రాక్కాకత్తుతువిడుకిజాళ్” ఎన్ఱు వాక్కార్థవ్వుడు శేరాతెన్ఱువడి. అనాలి త్తెన్ఱు శేరమ్మడిమన్ఱు (ఓరోర వసరజ్జలిశే యత్యాది). కుల్లైలేపూవొట్టియమధువుణ్ణువన్ఱు (వల్లారిత్యాది). కీర్తి పువ్వుడే “ఎత్” ఎన్ఱు త్తెక్కాట్టిభావమ్ (తలైయలి త్యాది). అపనై , “తుళివార్ కళ్ కుల్లూ” ఎన్ఱుయారే ప్రతికొటియాక (తలైయిల్లు చ్చరుకాయ్) ఎన్ఱికార్. “తుతురై తల్” ఎన్ఱు కుల్లూభావమ్ (అభినివిష్టరాయ్ త్యాది). క్రమేణాన్ఱయి.

౫.

తాత్పర్యము. - ఆకాశమందతివేగముగ సంపదించుచు అలాతచక్రముపలెమిడియచు జ్వలించుచున్న ఓ! మేళుమలారా! తిరుమా ట్టిక్కళ్ళమందు వేంచేరియున్నవాడు నానాపదయును పరమపదమునందువలెమిక్కిలియాన్త కిగలవాడై ప్రవేశించివాసముజేయువాడు గాన మీమాటనుదవ్వుక సంగీకరించును, మీరేమిసందేహింపవలదు వెల్లిచెప్పెడు.

౫.

మూ.—తూతునై తల్ శెప్పమిన్దల్ తూ మొழి వాయ్ వణ్డినక్కల్ !

పోతిరై త్తమతునుకరుమ్ పొట్టిల్ మూట్టిక్కల్ త్తమై యుమ్ !

మాతరై త్తమార్ పక తేనై తార్ క్కై వాయ్ మూట్టిల్ !

తూతునై తల్ శెప్పమిన్దల్ శుడర్ వళై యుజ్జలై యుమ్ !!

౬॥

ఆ.—(తూతునై తల్) తూ మొట్టి వాయ్ వణ్డినక్కల్ ! ఎన్నడైను శుడర్వళై యుమ్ కలై యుమ్ పిడై నేన్దన్దొల్ల వేణుమ్. శొల్లుమిడై త్తిల్, అవనుజ్జళై యుమ్ అనాదరియమ్, పిరాట్టినన్నిదియిరై వైత్తుచ్చొల్ల వేణుమ్ ఎన్దితాల్.

౬.

అన్య.—తూ మొట్టి వాయ్ వణ్డినక్కల్ పోతిరైత్తు (౩) మకునుకరుమ్ పొట్టిల్ మూట్టిక్కల్ త్తమై (౬) శెప్పమిన్దల్ మాతరై శివ మార్ పక తేనై తార్ క్కై (౯) ఎజ్జానల్ మూట్టిల్ తూతునై తల్ శెప్పమిన్దల్ (౧౨) శుడర్ వళై యుమ్ కలై యుమ్ (౧౫) తూతునై తల్ శెప్పమిన్దల్. (౧౭)

పన్న.—అనన్దరమ, నిత్యనపాయనియాన పిరాట్టియై తిరుమార్వళై యుడైయవర్ క్కై, ఉజ్జళి వాడై యాడేణుమ్మడియచ్చేర్ త్తియిరై శొల్లుమిన్దల్, శిలవణ్డికళై క్కుఱ్ఱిత్తుచ్చొల్లకళాల్.

కర్తలై మపేప్పిల్ వాయ్ వైయడైయ, వణ్డినక్కల్ ! పుప్పవికాననైయిరై మార్తలై శోలాలమ్మణ్డిక్కొల్లు, (౩) ఉజ్జళి క్కుమ్ ముళుపానమ్మణ్డిలమ్మడియూన, పొట్టిలైయై డైతాన, తిరుమూట్టిక్కల్ త్తిరై, (౬) వర్తిప్పారాయ్, ౧౫ శాశిణామ్ త్తమై యానపిడియై, అవళిమ్ ౨, “అకలత్తిరై” ఎన్నుమ్మడిభోగ్యున తన్దిరుమార్వళై నిత్యవానమ్మణ్డిమ్మడినై తనర్ క్కై, (౯) ఎజ్జానల్ పాశురమాన, దూతవా క్యతై, చొల్లపార్ త్తికోళాకిరై. (౧౨) ఉజ్జళిలమాన, వళైయైయమ్, పచ్చైతైయమ్ (౧౫) తూతుక్కుప్పాశురమాన, చొల్లుమ్మణ్డిల్. (౧౭)

అర్థము.—మధురమైన, మాటలను ముఖమందుగల ఓ ! తుమ్మెదలనమామలారా ! పుష్పములనుందుకర్పించుచు (౩) మోకరణమును బాసముఁజేయుదగిన తోటలుగల తిరుమూట్టిక్కల్ మందు (౬) నిత్యవానముఁజేయుచున్నవాఁడును, (౬) దేవినీ తనయొక్క పంపుల మందే యుంచుకొనినవాడైన శ్రీయనపతికి నాపాశురమైన దూతవాక్యమును చెప్పితిరని (౧౨) ఉజ్జళిలమైన కంఠములను దన్దములను (౧౫) దూతవాక్యముగా చెప్పఁడు. (౧౭)

ఈ—ఆజ్ఞామ్బట్టు. శిలవణ్డికళై క్కుఱ్ఱిత్తు ఉజ్జళి వారై విలైచ్చెల్లుమ్మడి పిరాట్టినన్నిదియిరై శొల్లుమిన్దల్ దూతవాక్యతైయెన్దితాల్.

(తూతునై తల్ శెప్పమిన్దల్) ఎజ్జానల్ వాక్యతై యఱ్ఱివిక్కువమైయమ్, శొల్లువరమ్మణ్డి. (తూ మొట్టి వాయ్ వణ్డినక్కల్) ఇనియవేచ్చై యుడై యవణ్డికళాల్ ! అవననాదరిక్కిలుముజ్జళి పేచ్చినిమైయూరై నరవేణ్డిమ్మడి యితే పేచ్చిరుప్పతు. పెరుమాళు మిళైయ పెరుమాళుమ్ కైయమ్విల్లుమాయ్ వరుకిఱపడియొక్కణ్డి, “ఇనర్ కళి నాలినవరిడ వరుకితార్ కళి?” ఎన్దజ్జి మహారాజర్ నాలుమూన్దుయోజనమవర్వర కేయోడ, మీఱ్ఱుచ్చొల్లు ౩, ఎన్దకం దుగిళింనుళుంచనా? ఎన్దువిజాయమానవిరణ్డితలై యుమ్ పొరున్దుమ్మడియాక ర, “అభనంసార్గరనంనన్దు” ఎన్దిఱపడియే

తి—ఆ॥ ఆజ్ఞామ్బట్టు (తూతునై త్తిరైతాది). “వణ్డినక్కల్ - మాతరై త్తమ మార్ పక తేనై తార్ క్కై” ఇత్యాదియొక్క పాదములను తారై (శిలవణ్డికళై యితాది).

“శెప్పమిన్దల్” ఎన్దుత్తుక్కు-భావము (ఎజ్జానల్ వాక్యతైయితాది). “తూయతానమ్మణ్డియై వాయితే యుడైయవణ్డినక్కల్” ఎన్దు విశేషిత్తుక్కు-భావము (అవననాదరిక్కిలుమితాది). ఇప్పడిపేచ్చిలినిమైయూరై పొరున్దియొక్కణ్డి (పెరుమాళుమితాది). “ఎన్దుం వయన్దొసన్దొమే శౌక్యం దుర్బంధం శుభభిషా” సుగ్రీవం రామశౌర్యాక్య మిత్తువావ ప్రసాదవత్” ఇతికిష్కిన్ధాకాండ, “అభయం సాగర సంపన్నో హనుమాన్ సచివోత్తమః । ఉవాచవచనం శక్త్యవరతన్దధురంబుమ్” ఇతియద్వైతాద్ధి అభయప్రదానప్రకరణే.

తిరువాయ్ మొట్టె. - ౯ - ప - ౭ - తి - ఎజ్జానల్ - ౭ - పా - శుడర్ వల్లెయుమ్ వ్యాఖ్యానజ్జల్. ౧౭౧

ఈ. - వారై శొన్నానితే. (పోతిరై త్తుమతునుకరుమ్ పొట్టిల్) పూక్కలితే ఇరై త్తుక్కొట్టునుకుచానమ్మణ్ణుమ్ పొట్టె న్నుతల్; పోతిరై - కాల త్తిరైయున్నతల్. ఉజ్జుకుక్కు మీట్టియిలేయాకవుమ్ వేడ్డా, ౧ * దగిముఖాదికల్ కాన్నా రుమిన్, మున్నునుకుచానమ్మణ్ణుకటవర్కళోడే మధుచానమ్మణ్ణ వమైయుమ్. (మాతరై త్తర్పూర్వక త్తే వైత్తా ర్కుక్కు) నీజ్జళోళ్ళొలుమ త్తనై యేవేణ్ణువతు. ఉజ్జళో వారై శేట్టిరుక్కవుమ్, శేట్టుక్కొట్టాడుక్కవుమ్ పురుషకాచ ముణ్ణైన్. (ఎజ్జానల్ మాన్ద్రమిత్యాది) ఎజ్జానల్ శురమాన దూతవాక్య త్రైవ్యిల్లప్పర్ త్తికోళాకిల్, ఎన్నుణ్ణై యమన కియ వల్లెయుమ్ కలైయుమ్ శిథిలమానపడియై చ్చొట్టుజ్జోళ్. శెప్పతికోళాకిల్, అతుతానే యెనక్కుచ్చుచరప్పై యున్ కలైయుమెన్నుతిల్. అతివిక్కుమతేకుతై, అనర్వరపుతప్పాడు.

టీ. - ౨. కిష్కిన్ధాకాణ్డతిల్ తిరువడిఇరతలైయుమ్ పొరువొచ్చున్నోకమ్ - ౨. "సంస్కారక్రమసంపన్నా మద్రుతామవిలమ్మితామ్: ఉచ్చార యతికల్పాణీం వాచంపృదయపార్షణీమ్" ఎన్నితల్లోకమాయదక్క, యుద్ధకాణ్డతిల్ "ఆభసంస్కారసంపన్నః" ఇత్యాదిల్లోకతైయెమ తితు, స్పష్టమాయరక్తాయారే. ((వారై శొన్నానితే) తిరువడియెష్టవడి. పోతు - పూవుమ్, కాలముమ్. కాలతిల్ - ఆలవకిట కాలతిల్. ఇతైల్ భావమ్ (ఉజ్జకుక్కుత్యాది). మున్నునుకుచానమ్మణ్ణుమవర్కళో - నిత్యహరికళో. "మాతరై" ఇత్యాదిక్కుక్కుభావమ్ (నీ శిత్యాది). వాయ్మాన్ద్రమ - పాశురమ్. "తూతురై త్తల్ శెప్పతిరేల్ శుడర్వలైయుమ్ కలైయుమ్ - శెప్పమిన్" ఎన్ను మున్దర యోజనై; "శెప్పతిరేల్ - అతువేయిరక్కచ్చుడర్వలైయుమ్ కలైయుమ్" ఎన్దరకామ్ యోజనై. ముతల్ యోజనైయల్, "శెప్ప మిన్" ఎన్ను - ఆనుబంధమ్; ఇరకామ్ యోజనైయల్, "అతువే" ఎన్ద్రాహార్యమ్. శెప్పక శుడర్వలైయుమ్ కలైయుమావెన్ను (అతివిక్కుమతేయత్యాది). తూ మొట్టివాయ్మొట్టిదగ్గి మార్క తేవైత్తార్కుక్కు - ఎజ్జానల్ మాన్ద్రమన తూతురై త్తల్ శెప్పమిన్. తూతురై త్తల్ శెప్పతిరేల్ శుడర్వలైయుమ్ కలైయుమహవడియై - శెప్పమిన్ ఎన్ద్రాహార్యమ్; తూతురై త్తల్ శెప్పతిరేల్ అతు తానే ఎనక్కుచ్చుడర్వలైయుమ్ కలైయుమెన్నుతల్.

త్ర. - తి. - (తూ మొట్టివాయ్మొట్టిదగ్గి) కిష్కిన్ధాకాణ్డ [౪] "త్యంవయస్సోగి + సద్యోమే హ్యేకంతుభింశుభంచనా । సు గ్రీనరాసమ్రావాక్యవిత్కువాచ ప్రహృష్టవత్ ॥ ౧౫ ॥" - యుద్ధకాణ్డ [౧౭] అభయప్రదానప్రకరణే. "ఆభసంస్కార సంపన్నో హనుమాన్ సచివో త్రయః । ఉవాచచరణంశ్చక్షు మరవన్దధురంబళమ్ ॥ ౪౦ ॥" ఇత్యయస్కోకః స్తోత్ర దృష్టాంతరయోక్తః. [౧౫-౭-౩]. "సంస్కారక్రమసంపన్నా మద్రుతామవిలమ్మితామ్ । ఉచ్చారయతికల్పాణీంవాచం పృదయపార్షణీమ్ ॥ ౩౨ ॥" ఇయత్సం స్కోకర్థి, కిష్కిన్ధాకాణ్డప్రాకరణికః.

తాత్పర్యము. - మధురాలాపములుగల ఓ! తున్నెదలారా! సుందరములైన తోటలుగల తిరుమూర్తిక్కళమందు పిరాట్టితోఁగూడ వేంచేసియున్న శ్రియఃపతికి (నీవిరహముచేత నాహ్నిర్ద్రవ కంకణములును వస్త్రములునుజారిపోయినవి" అని చెప్పఁడు.

మూ. - శుడర్ వల్లెయుజ్జలై యుజ్జొడ్డరువిన్దై యేర్ తోళ్ తుటన్ద! పడర్ పుకత్తొచ్చిరుమూట్టిక శ్తెత్తుతై యుమ్మణ్ణయక్కళో! శుడర్ పవళ వాయ్నై క్కణ్ణొరునాళోర్ తాయ్ మాన్ద్రమమ్ । పడర్ పొట్టిల్ వాయ్మకురుకిన్దొళెన్కొన్న్దుచణియారే

ఆ. - (శుడర్ వల్లెయుమ్) పడర్ పొట్టిల్ వాయ్మకురుకిన్దొళో! ఉన్నట్టకారే యవలైపకిరెత్తు అనళోడే కలన్ద పిన్నైయవలైయె అన్దతువేవుకట్టాకక్కొణ్డరుక్కిలవిరుప్ప ఉన్కుక్కు పొరుమోవెన్దొ శొల్లికోళెన్దొతాల్.

అన్ద - పడర్ పొట్టిల్ వాయ్మ కురుకిన్దొళో (౩) శుడర్ వల్లెయుమ్ కలైయుమ్ (౬) కొణ్డ అరువివైయో తోళ్ తుటన్ద (౯) పడర్ పుకత్తొ తిరుమూట్టిక్కళోత్తుతైయుమ్ (౧౦) పజ్జయక్కణ్ శుడర్ పవళమ్ (౧౫) వాయ్నై కణ్డ ఎనక్కు (౧౫) బురువాల్ ఓర్ తాయ్ మాన్ద్రమమ్ (౨౧) బిన్ద పణియారే. (౨౩)

౧౫నుగ్రహమదైయమధువన్ద్రైవధిముఖాదికల్ కాతార్క కళైవక్తై - రా. - సు. - ౬. - వతుసర్గతిల్ కాణలామ్. ౨౫ - రా. - ౩ - ౩ - ౩౨, + (పా) పౌద్యం.

పన్నీ. - అనన్దన్, అత్తుజ్జనిమానవయవశోదైయెయైడైవరైక్కణ్ణు ఎనకొరువారై తొల్లత్తోశ్శెన్, శిలకురుకుతై యేవే క్కీతాళ్.

పరన్, పాట్టిలిడతేవర్తిక్కిఱ, కురుకిన్దాళ్! (౩) బిలియెయైడైతాన, పరైయెయిమ్, కరైయెయిమ్; (౬) కైక్కొణ్ణు, కడక్కరియిపావతై యుడైయేనాన వెన్నడైయి, నోళిశేయతివ్యాముగ్గనాయచ్చేర్వడవ్ అరైయనాదరిత్తు, (౯) ఆతుతానే లోకవ్యాప్తమాన, పుకటాకవిరుక్కుమవనాయ్, అత్యాసక్తియారై ఆరైయెయితిశయిప్పిక్కుమ్మడి తిరుమూళిక్కళన్దిరే నిత్యవాసమ్మణ్ణుమవనాయ్, (౧౦) కలన్దపోళోడు పిరిన్దపోళోడు వాళియిఱ శెవ్వియ్యురీయారపడి పగ్గయమ్మొన్ద తిరుక్కణ్ణలైయిమ్, బిలియెయైడైయ, పవళమ్మొన్ద, (౧౧) తిరుపధరైయెయిడైయవనై, క్కణ్ణు, ఆరైవడివిలే తొమ్మడుడియాన వెనక్కాక, (౧౨) నిత్యాన్ని హోత్రమ్మారై పలనాళోవేడ్డారపడి ఒరునాళ్, ఆరరత్తుకారమ్మతైయారై ఆరైవడియనాయ్, తెలివారై క్కాన్దుమాన వారైయె, (౨౧) పరప్పన్దుబిమ్మయిరుక్కుమ్మడి, పళిక్కపేణుమ్; పళియెడ్డోశ్శెన్ గౌరవ్యతైతొన్దన్నిల్లకితాళ్.

అర్థము. - విశాలమైన తోటలయందుసంచరించున్న ఓ! నీటికోళ్ళారా! (౩) ఉజ్జనిలమైన కంకణమును వస్త్రమును (౬) కైక్కొణ్ణు, కడక్కరియిపావతై ప్రకారమైనపాపముగలవాడొక్క భుజములతోవిశ్లేషించినవాడును (౯) అంతటవ్యాప్తమైన కీర్తిగలవాడును తిరుమూర్తికళిమందు నిత్యవాసముడైయువాడును (౧౦) పరమువంటి నేత్రములుగలవాడును ఉజ్జనిలమైన పగడమువంటి (౧౧) అధరముగలవాడునైన శివయోవతిని చూచి నానిమిత్తమై (౧౨) ఒకదినము విలక్షణమై మధురమైన మాటను (౨౧) ఒకటిగా (సంగ్రహముగా) చెప్పడు. (౨౩)

ఈ-ఏమోమ్మొట్టు. శిలకురుకిన్దలైక్కుఱిత్తు, శిలరోడేకలన్దు అవరకలైత్తుఱన్దు అతువేపుకటాకవిరుక్కుపోరుమో? ఎన్దు అవరక్కఱియిమ్మోళెన్దితాళ్.

(శుడర్వలైయగ్గలైయమిత్యాది) ఇత్తలైయిలే తనకుప్రయోజనమాన సంశయైక్కొణ్ణు ఎన్నెప్పొకట్టుప్పోనా; తనకుప్రధారకమాన వల్లైక్కొణ్ణు అల్లాతవల్లైప్పొకట్టుప్పోనా; కైక్కడగ్గినైయెయిమ్మొన్ద మడిచ్చరక్కెయిమ్మొన్దపోనా. (అరువిన్దయే) ఆదరితువన్దు కలన్దవన్, పొకట్టుప్పొమ్మడియాన పావతైప్పణ్ణినే. (తోళ్తుఱన్దు) అన్దవ్యామోహమెల్లాణ్ణొ తోళ్తుక్కవ్వరుకుపోకమాట్టిల్ నీలన్మొలే కాణుమవన్దా. (పడర్ పుకటా) "తన్నాల్లతు శెల్లాతారై ఇజ్జణవిడవల్లారిల్లై" ఎన్దు ఇతువేపుకటాక కొండియుమ్ కాళముమెడుత్తు ప్పక్కోత్తుక్కొణ్ణిర్క్కితానాయ్. (తిరుమూర్తికళన్దలైయమ్) దూరస్థనెన్దాటియిరుక్కుపైణ్ణాతపడి తిరుమూర్తికళన్దిరై నిత్యవాసమ్ పణ్ణిఱవనై. (పగ్గయక్కళ శుడర్ పవళవాయనై) పొకట్టుప్పొనానెన్దపొకట్టిరుక్కుపైణ్ణాత అవయవశోదైయెయైడైయవనై; ఎన్నెయిచ్చాడుపడుత్తుకై యారేపుతుక్కళన్దిరై అవయవశోదైయెయైడైయవనై

ఈ-ఏమోమ్మొట్టు (శుడర్వలైయ). "అరువిన్దయే" అరువిన్దయే తోళ్తుఱన్దుపడర్ పుకటాక - ఎనకొరువారై, ఎన్దపదలైక్కుటాక్షిత్తవతారికై (శిలకురుకిన్దలైయిత్యాది).

"తోళ్తుఱన్దు" ఎన్నుమళపుక్కుమ్ భావమ్ (ఇత్తలైయలిత్యాది). వివరణమ్ (తనక్క-త్యాది). ౧ "శెణ్ణురిన్దన్" ఇత్యాది పడియే ఎల్లాఱుశిలమాయరుక్కు, విశేషిక్కిఱతెన్నెన్ద (కైక్కొణ్ణు). ప్రధాన తైచ్చిల్లిగ్గెన్దపడి, చాటువుక్కు, కైక్కడగ్గినై - పరై; మడిచ్చరక్కు - పుడై. "తోళ్" ఎన్దు ఏకావయవ తైచ్చిన్దుకుక్కు భావమ్ (అన్దవ్యామోహమిత్యాది). ఇవనుక్కు ప్పక్కోతెన్దు (తన్నాల్లతిత్యాది). ఆనాల్ విట్టిరుక్కు వొణ్ణాతోవెన్దు (దూరస్థనెన్ద). ఇప్పోతు అవయవదలై పర్తిత్తుకుక్కు భావన్దయమ్ (పొకట్టుప్పొనా నిత్యాది వాక్యన్దయమ్). మున్దినతు - స్వాభావికమాన ఎల్లాకైప్పోదు; ఇరట్టావతు - వెలుప్పిలే. "కణ్ణు" ఎన్దుతుక్కు

జ. - ఎన్న్మాన్. (కణ్ణు) అన్నొక్కయన్ ముటువన్ యున్కాన్యాల్, శిర్గళుక్కెన్న్ తొట్టిల్ పీఱుముచ్చట్టిత్తే యిరుక్కొటతు. (బునాళి) బునాళేయన్ మెయన్, పిడై నాళి శొల్ల వణ్ణువత్తి. ఇరణ్డానాళిల్లుమతు పజి యెన్న్గుళుమనళిత్తే. (ఓర్ తూయ్ మాడైయన్) అన్న్వితీయమాన నల్లనాన్. ముడికితాళోరబలై యున్న్వెక్కచొల్లు కిట నాన్ యిత్తే. (వడర్ పొట్టిల్ నాయ్ కురుకినక్కాళి) పరన్దపొట్టిలిడై వర్తిక్కిటగుకినక్కాళి! నాన్ గన్ శువ వానన్వన్ మాయిగుక్క, నీర్గళి జీవితొక్కల్ తిన్న్కై పోనుమా? నాన్ ముడిన్ నాలుగ్గుళుక్కిన్న్వన్ పైల్ పురన్ పెల్లామ్ నొక్కల్ తిన్ నారాన్? (ఎనగు) ఎన్ నడివిరుక్కిటపడి కణ్ణికోళిత్తే. (బున్దపెయియారే) ఇరణ్డామ్ నాన్ శొల్లువణ్ణు. (వడయింకే) తాన్ జనకతుల త్తిరేపిజ్జక్కపుమాన్, ఎత్తిరై తిన్న్గుక్కళాన్ పుమాన్, భగవన్ దివయ త్తిరేకుట క్కల్ వొన్న్ముప్పియిత్తేయితు. ౭.

తీ. - భావమ్ (అన్నొక్కయన్ తాన్). వేడావైక్కడియేతెన్న్ (ఇరణ్డానాళి తాన్). ఇన్దన్ త్తిరై అన్న్వెత్తిన్న్ తాన్ పురన్, ఎన్న్తువన్ శిర్గళు. మేళే ఎన్న్కొన్న్ వొన్న్గుక్కయారే, ఓర్" ఎన్న్తుకు (అన్న్వితీయమాన్) ఎన్న్తార. వాన్ క్కన్న్వితీయత్తివేతెన్న్ (ముడి కిటాళి తాన్). ఎన్న్తురే? తూయ్ మెన్గు భావనాత్. ఎన్న్తుకు (అన్న్వితీయమాన్) ఎన్న్తుక్కాళి భావన్ (వానకవాన్ తాన్). ఎన్న్దు" ఎన్న్తుకు తిన్ నగు - భావనాత్, భావాన్ నరమాత్ (నాన్ ముడిన్ నాలుగ్గుళుక్కిన్న్). ఎన్న్గు" ఎన్న్తుకు భావన్ (ఎన్ నడివి తాన్). ఎన్న్దు" ఎన్న్తుకు భావన్ (ఇరణ్డానాళి తాన్). శొల్లిరెన్నాన్, ఎన్న్దియారే" ఎన్న్తుకు భావన్ (తాన్ తాన్). వడర్ పొట్టిల్ నాన్ శొల్లువణ్ణు - కున్న్వితీయ మెన్గు తొడన్, ఓర్ తూయ్ మాడైయన్ - ఎన్న్కొన్న్ పనియారే ఇత్తిన్న్వన్. ౭.

అన్న్వెత్తిన్న్ - ఇరణ్డానాళి తాన్ ఇరణ్డాన్ (౩) మనన్, ఇన్న్దువన్ మేవున్ (౬) వణ్ణిన్న్ తొమ్మికాళి కన్కొన్న్ (౯) తొట్టిల్ నాన్ పురన్ (౧౦) తొట్టిల్ తిరుమాళిక్కల్ తిన్న్ శొల్లియన్. (౧౧) పురన్కొన్న్ కాయామెన్ పున్దపొట్టియన్ (౧౨) ముడియారే నాన్ ఎన్న్గు (౧౩) వణ్ణియారే (౧౪).
 ౭. వానన్ వానన్ త్తిమెయన్ నున్.

మనన్ - ఎన్న్గు నున్ మెయిన్ తొట్టిల్ వాయి తేరన్న్! మనన్కొన్న్ వణ్ణిన్న్ మేవున్ వణ్ణిన్న్ తొమ్మికాళి! కన్కొన్న్ తొమ్మికాళి మనన్ పురన్ తొట్టిల్ తిరుమాళిక్కల్ తిన్న్ త్తియన్! పురన్కొన్న్ కాయామెన్ పున్దపొట్టియన్ ముడియారే క్కె! ౮. (ఎన్న్కొన్న్) వణ్ణిన్న్ తొమ్మికాళి! తొమ్మికాళి! శన్న్దుక్కిక్కాన్ పైతాతేయన్ వణ్ణిన్న్ మేవున్ త్తియన్! ఎన్న్కొన్న్ కన్కొన్న్. ౯.

అన్న్దు - ఇరణ్డానాళి తాన్ ఇరణ్డాన్ (౩) మనన్, ఇన్న్దువన్ మేవున్ (౬) వణ్ణిన్న్ తొమ్మికాళి కన్కొన్న్ (౯) తొట్టిల్ నాన్ పురన్ (౧౦) తొట్టిల్ తిరుమాళిక్కల్ తిన్న్ శొల్లియన్. (౧౧) పురన్కొన్న్ కాయామెన్ పున్దపొట్టియన్ (౧౨) ముడియారే నాన్ ఎన్న్గు (౧౩) వణ్ణియారే (౧౪).
 ౮. వానన్ వానన్ త్తిమెయన్ నున్.

అన్న్దు - ఇరణ్డానాళి తాన్ ఇరణ్డాన్ (౩) మనన్, ఇన్న్దువన్ మేవున్ (౬) వణ్ణిన్న్ తొమ్మికాళి కన్కొన్న్ (౯) తొట్టిల్ నాన్ పురన్ (౧౦) తొట్టిల్ తిరుమాళిక్కల్ తిన్న్ శొల్లియన్. (౧౧) పురన్కొన్న్ కాయామెన్ పున్దపొట్టియన్ (౧౨) ముడియారే నాన్ ఎన్న్గు (౧౩) వణ్ణియారే (౧౪).
 ౯. వానన్ వానన్ త్తిమెయన్ నున్.

అన్న్దు - ఇరణ్డానాళి తాన్ ఇరణ్డాన్ (౩) మనన్, ఇన్న్దువన్ మేవున్ (౬) వణ్ణిన్న్ తొమ్మికాళి కన్కొన్న్ (౯) తొట్టిల్ నాన్ పురన్ (౧౦) తొట్టిల్ తిరుమాళిక్కల్ తిన్న్ శొల్లియన్. (౧౧) పురన్కొన్న్ కాయామెన్ పున్దపొట్టియన్ (౧౨) ముడియారే నాన్ ఎన్న్గు (౧౩) వణ్ణియారే (౧౪).
 ౧౦. వానన్ వానన్ త్తిమెయన్ నున్.

అన్న్దు - ఇరణ్డానాళి తాన్ ఇరణ్డాన్ (౩) మనన్, ఇన్న్దువన్ మేవున్ (౬) వణ్ణిన్న్ తొమ్మికాళి కన్కొన్న్ (౯) తొట్టిల్ నాన్ పురన్ (౧౦) తొట్టిల్ తిరుమాళిక్కల్ తిన్న్ శొల్లియన్. (౧౧) పురన్కొన్న్ కాయామెన్ పున్దపొట్టియన్ (౧౨) ముడియారే నాన్ ఎన్న్గు (౧౩) వణ్ణియారే (౧౪).
 ౧౧. వానన్ వానన్ త్తిమెయన్ నున్.

ఈ. - ఎట్రామ్మట్టు. శిలవణ్ణుకల్లై యుమ్ తుమ్మిక్కల్లై యుమ్కుత్తిత్తు. అట్టుత్తైక్కు భయప్పడవేణ్ణాతవడి సుర శీతమాన దేశ్ త్రిలే యిరుక్కప్పెల్లొమ్, ఇనియన్నార్లెయ్ యత్తివియ్యిన్ శిన్ శితాల్.

(ఎనక్కొన్దు పణియార్కళి) నీజ్జళొరువార్లై శొల్లావిడిల్ ముడియుమ్దలై యాయన్దు? ఎకదలై యరుక్కి ఉతు. (ఇరుమ్మెట్టిల్ వాయురై తేర్దు) పరన్దళొలై యిడ మెజ్జుమ్మక్కొరై తేడి. (మనక్కొన్దుమ్ పడమేవుమ్) మనస్సెలే ఇనిమైపిఱక్కుమ్మడియన్దు నీజ్జళొకలక్కొటపడి. విరహత్తాల్ వరుమ్ కేరేమ ఫలియాతపడియాకక్కల వానిన్దు తాయ్ ద్రి - పిరివిలిమ్ వర్దీరాతతనముణ్ణామ్మడి కలవానిన్దు తాయ్ ద్రి. (కనక్కొల్లిత్యాది) కనత్తు త్రి శ్చితానమతిళ్ శుద్ర్. యమ్ శొల్లొన్దురుద్దుళ్ళ తిరుమూళ్ళకల్లై త్రిలే నిత్యవాసమ్మణ్ణుఱివరేక్కు. అత్తలైయల్ సొన్దు ర్చితైయననన్దుతాల్, రత్తై తేట్రమాయితే యరుప్పతు. అవనాడే కిట్టికల్లక్కప్పెత్తామైయా లే వరువతుమ్ పీరాల్ ద్రి మైయుణ్ణు, అవనుక్కణ్ణెయన్దు తీజ్జు వరుఱిఱి త్తెన్దు మోరాల్ ద్రి మైయుణ్ణు; అతిలేయన్దు తీరప్పేల్ ద్రి తు మున్దుఱిమన్నమ్. (పునక్కొల్ కాయామేని పూన్దుథాయ్ ముడియార్కు) తన్నిల త్రిత్తా యావినిఱిఱి మొప్పేలే యాయ్ ద్రి మిఱిమిరుప్పతు; అవ్వడివదుకుమ్మేలే బప్పనైయల్లై యు ముడై యవరేక్కు. వడివతుత్తు; బప్పనై యల్లై తు; అవ్వడివదుక్లై యు మొప్పనై యల్లై యు మనుభవతు ప్పిరిన్దవెనక్కు బరువార్లై శొల్లొన్దు.

జీ-అ॥ ఎట్రామ్మట్టు (ఎనక్కొల్త్యాది). “వణ్ణిన్దొళ్ తుమ్మికాల్, కనక్కొల్ తిఱిమతిళ్ పుడైతూల్ తిరుమూళ్ళక్కల్లై యుమ్ ఎనక్కొన్దు పణియార్కళి” ఎన్దు పడజ్జలై క్కుటాత్తి త్తవతారికై (శిలవణ్ణుకల్లై యుమ్ త్యాది).

తుమ్మి-వణ్ణుకళిల వార్లై భేదవ. “ఎనక్కు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (నీజ్జళిత్యాది). “ఇప్పమ్ పడమేవుమ్” ఎన్నా తే, “మనక్కొన్దుమ్ పడ” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (విరహత్తాళిత్యాది). వివరణాతల్, వర్తమాసార్థమాతల్ (పిరివిలి మిత్త్యాది). “పిరివిలి మిత్తి-అ”. “కనక్కొల్ తిఱిమతిళ్” ఎన్దు ర్చితైయన్దు వానెన్నెన్దు (అత్తలైయలిత్యాది). సొన్దు ర్చితైయన్దు - పునక్కొల్ కాయామేని” ఎన్దు తే ప్పేల్. ఇత్తాల్ భావమ్ (అవనాడేయత్త్యాది). తీరప్పేల్ ద్రి తేవతు - “కనక్కొల్ తిఱిమతిళ్ పుడైతూల్” ఎన్దు యాల్. “పునక్కొల్ కాయా” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (తన్నిల త్రితీత్యాది). “పూన్దుథాయ్ ముడియార్కు” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (అవ్వడివదుకుమ్మిత్త్యాది). ఇరన్దై యుణ్ణొల్లొఱిఱిఱి వరువర్దైవర్దై భావమ్ (అవ్వడివదుక్లైయత్త్యాది). ఎనక్కొన్దు పణియార్ - ఎనక్కొల్ వారువార్లై శొల్లొన్దు. ఇరుమ్మెట్టి ల్లొయ్ ద్రి త్రిన్ది ముడియార్కు - ఎనక్కొన్దు పణియార్కళి ఇత్యన్దుయి.

తాత్పర్యము. - విశాలమైన తొటలా నాచరము నెతకి భక్షించి వరస్థురమతిసుఖముగ సంక్లేపించియున్న ఓటమైన లారా! దట్టమైన ప్రాకారములంగల తిరుమూళ్ళక్కలమందు వేంచేసియున్న నీలవిగ్రహండును తులసిమాలికను కిరీటమందుధరించినవాఁడునైన సర్వేశ్వరని యొద్దవెళ్ళి నేనట్లు భాగవదుచున్నానని వానిమిత్రమై యొకమాట చెప్పఁడు.

అంతర్ముఖము

మూ. - పూన్దుథాయ్ ముడియార్కు. ప్పొన్నాళ్ళక్లై క్కయార్కు. ఎన్దునిరళిజ్జురు కేతిన్ మూళ్ళక్కల్లై త్తార్కు. |

ఎన్దుపూణ్ ములై పయన్దెన్నిణై మలర్ క్కణ్ణిరేరతుమ్మ. | తాన్దుమ్మొన్దు తల్ తత్తకననైయన్దు యారే ||

ఆ. - (పూన్దుథాయ్) ఎన్దు నీరళిజ్జురుక్! ఎన్దుపూణ్ ములై పయన్దెన్నిణై మలర్ క్కణ్ణిరేర తతుమ్మతాన్ తమ్మొన్దుకలున్, తమ్మడైను క్కప్పెక్కు-బ్బొరాలెన్దు శొల్లొన్దు శిన్ శితాల్.

అవ్వ. - ఎన్దునీర ఇళిమ్ కురుక్ (౩) పూన్దుథాయ్ ముడియార్కు. పాక్ (౬) అట్టి క్కయార్కు. తిఱిమూళ్ళక్కల్లై త్తార్కు. (౯) పూణ్ ఎన్దు ములై (౧౭) పయన్దు ఎక ఇన్దుమలర్ క్కణ్ణిరేర తతుమ్మ (౧౮) తాన్దు తమ్మొన్దు అకల్ తత్ (౧౯) తకడనైను ఉరైయారే (౨౦).

శ్రీ మణ్ణులిఱివ ఆనన్దితము.

తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ౪ - ౬ - ౮ - ఎజ్జానల్ - ౯ - ౪ - పూస్త్రుథాయ్ వ్యాఖ్యానభట్. ౧౭౫

పన్నె. - అనన్తరమ్, అసాధారణశేషిత్వవిస్తాతై యుడైయరానవర్క్కు తమ్మక్కొల్లు తావహోత్తతవతియల్లకెట్టె కొల్లవే నామెన్, ఒరుకురుకై ప్పార్తత్తువొల్లకిణ్ణాల్.

నీరుక్కల్లవేట్టాతవడి యకుతా శేధిక్కుమ్మడియాయ్; గమన సామర్థ్యక్కుఱున్నానడిపైయైయైయై. కురుకే! (౩) నన్న శేషిత్వ మూచకమామ్యుడిగర్వనీయమాన తిరుత్తుటాయ్, ముడియిలేయైయైయై, ప్పూగడియమాన. (౬) అసవాత్తై, కైయైయైయై డైయరాయ్, తిరుమాట్టిక్కళితై అసన్నమాకనిట్టిఅవర్క్కు. (౯) అభరణత్తై, ప్పీసన, ములైయనకు. (౧౨) పయ్యైయై డై ట్రాయ్, ఇళైయలర్ పోలేత్తన్నక్కొల్లపోలే వికనీతమామ్యుడియనవికాకణ్ణి, విరవాతాళేళోక్కాకురెమ్మమ్మడియాక, (౧౫) శేషిత్వతై యమ భోగ్యతైయమ శీలతైయముడైయతామ, తమ్మైయిట్టెకైక్కొల్లు, అకలపన్నై, (౧౮) తమ్మైయిట్టెకైక్కొల్లారాళెన్, పొన్నరత్తు ఉచదరిత్తువొల్లకిణ్ణాల్. (౨౦).

అర్థము. - (నీళ్లు ముఱుగకంపవైకత్తి) భరించుచున్న జలమందుంచుంచుచు చిన్నపనుమ్మగల పీసనిట్టె! (౩) అంపవైన తిరుత్తుటాయ్ మూలచేసలంకరించువడిన కీలముగలవాడను ప్పూగడియమైన (౬) కురెమ్మను ప్పూగడమందుంచువాడను అటుమాట్టిక్కళియను వేంచేసియున్న వాడు నైనసర్వేశ్వరనికీ, (౯) అభరణములను భరించుచున్న ప్రసము (౧౨) విశ్వమై, పేసన్న రంగుపున్నములపైతెన్న నాశేత్రములయను నీళ్లునిండుగు (౧౫) తాము తమవిగ్రహమును నీటికినిపాత్రు (౧౮) పయా గుఱునునన తనమైనదికాదు అని చెప్పుము. (౨౦).

ఈ. - బస్వతామ్బుల్లు. ఒరుకురుకై క్కుఱిత్తు, నిరతికయభోగ్యరాన తావహోమ్మోత్తు తమ్మక్కొల్లుహోత్తె తిన్నుడై యు తకవుక్కున్నోగుమా? వెన్దు విణ్ణువ్వుడైయైవిణ్ణాల్.

(పూస్త్రుథాయ్ ముడియాయ్ కు) తిరుకుడిక్కు బుప్పనై యాన వత్తైయమింక్కిజనడి. (పొన్నాత్తేక్కియూ నీక్కు) తిరుక్కొల్లనవలైయ మింక్కిజనడి. (ప్రదురీరీళ్ళురుకే) మిక్-పునలికే, తత్తైయిలే వనత్తాత్తేయైలే వన క్కొల్లనిరీళ్ళురుకే! ఉగాగమనసామర్థ్య త్తాలుడైనఫలమ్ వాగవిజయిపుకనీజు. కురుకే నీరేయైయైయై యై యేట్టోనిరీయునక్కు. (తిరుమాట్టిక్కళితారొక్కు) వత్తైయమ్మోలేయ మూధుగమ్మోలేయమై అమ్మోలే యై యుమ్మోకుక్కుడలా యుంక్కిజనడి. అవైవిగమాత్తుక్కా భరణమావాళే, శీలమ్ స్వరూపత్తుక్కా భరణమే. అమ్మోలేను గుణజుళు కుంబతత్తై త్త నియమిడే. (ప్రదుప్పాళోములై పయన్దు! అభరణజ్జై భరణకైడనమలై నైవ

పీ. - ౨॥ బిప్పతామ్బుల్లు (పూస్త్రుథాయ్ త్యాది). కురుకే - తావహోత్తతవతియల్లకెట్టె కొల్లవే తావహోత్తతవతియల్లకెట్టె కొల్లవే (ఒరుకురుకైయత్యాది).

విక్రమత - ఉలావుతాయ్, మిమతియొల్లకిణ్ణు. అనకకమ్మ! ఎన్తరలోభతెవ (శకగమనత్యాది). విమణి (నకు వేయివ్యాది). తేట్టవేట్ట - తదుమాణవేట్ట. పూస్త్రుథాయ్ ముడియాయ్ కు ప్పూస్త్రుత్తేక్కియాయ్ కు. తిరుమాట్టిక్కళితారొక్కు. "ఎన్మనాత్తేన్ త్తమ్మోభానవ (వత్తైయమ్మోలే యలైడి). అమ్మడియక్కొల్లహోమానన్దు (అత్తైయత్యాది). కలితెవ (అమ్మడియ త్యాది). పూస్త్రు - ప్పీస - ములైకూడు" ఎన్తరైయవుకు. అభరణజ్జై భరణకైడనమలైకై త్తైయైయైయై ఎన్తరైయక్కొల్లకై త్తూరి (అభరణజ్జైయత్యాది). (ఎన్దుపూజామ్మడియలైకనన్దు" ఎన్తరైయకనన్దు. కుంబ, అభరణమానన్దు (అభరణజ్జైయత్యాది).

ఆ. - ౨॥ గుఱుమింక్కిజుక్కుడలామావెన్దు (అత్తైయమ్మోలేయత్యాది). అత్తైయమై గుఱుతైయముడైయననన్దు తాత్పర్యాన్తరమ్ (అమ్మోకుగుణజుళుమిత్త్యాది). మాన్దు విక్రమతవనలొలు ముత్తైయేళొత్తి, ఇన్దుమమానైయ బుద్ధివివేచితై శీలతైగణమాక వేవివత్తైయరెన్దుకురుత్తు.

ఈ ప్రస్తావనలను. ఆధారంగా సంగ్రహముగా కల్పించునై, ఇతన స్వేచ్ఛలన్నియుకలగలది. న్యతిరేక తిలి
 పుడి యుక్తమున నీర్వహణము; ఇట్ల రాతనెట్లు పుంసావద్యమున కుదాతె. (ఎన్ని మలర్ క్లెన్సర్
 తిలుపు) ఇన్ మలర్ పోలే యుక్తికె అవకాశం. తిమ్మకై యే యిలక్కా కవుడై యుండ, శోకాశ్రు పుష్కలకా
 మ్మసి. అవశోలుమ్మసి యతినికై యావే శోకుకితాళితనై పోక్కి యల్లతు లెకన్డెయి పుడి శోక్కుగా డా
 తిత్తే. (తిలుమ్మ) అనన్తాశ్రువుకన్నమానందో శోకాశ్రువా లే నిష్టయమ్మసి. (తామ్) పూస్తూయము
 డియార్, పూస్తూయము, తిరుమాళికృష్ణార్ వస్త్రకై, (తామ్) ఎన్గితాళిత్తే. పూస్తూయముడి
 యార్కు పూస్తూయార్కు) ఎన్యాయే - నడివస్త్ర చొప్పున; (తిరుమాళికృష్ణార్ కు) ఎన్
 యాయే - గుణాల్లియ; ఇప్పడిప్పట్ల వడివస్త్రకై యుమ్ గుణాల్లియముడై యతామ్. (తిమ్మకొండకల్ తల్)
 తమకలవేడినాల్ 'ఇప్పడివై పిరివార్ పిత్తయార్' ఎన్ తెనై తనోవనతు. తమకన్డెయి పుడి తిలే కన్డె
 వరే. తమ్మపిరివదై క్కుతవుకై కన్డె తమ్మకన్డె; ఇమామనామా వన్నా సేవాపళామి రాఘవమ్' ఎన్
 ఉపడియే. అన్తామై ఎల్లామ్ శోకుకిమ్మ. ఎన్కోరాన్తామై శుక్లానవశోకకీర్తిస్తే ముక్తికాళి శుర
 కై యాయే తిడినెయి క్కుకై తమ్మ పుట్టెను. తమ్మపిరియ నొవువనుకీనిన్తై క్కు మేల్పుడె అన్తామై
 యిల్లెయి తేయనకు. ఇప్పడివల్ నాకపరుమాళై క్కుగిత్తిరేక ఎన్యాయే. అపవా, (తమ్మకన్డెకల్ తల్)

శీ.ఆ. ౨. తి. తి. ఇతల్యానుమాన వాదరణమెట్లవడి. పిరివల్ వివక్షనాక వేలుమెన్న (న్యతిరేక తిలితాళి) ఇప్పడి పీర్తియిమ్మ
 వైష్ణవ గుణరణమెన్న కౌశ్యాతపాశు అవిష్కప్తసంక్షాంతిజాన్ ఇష్టనిరాతవిత్తాది. ఇన్ మలర్ క్లెన్సర్' ఎన్ మలర్ పోలే తమకన్డెయి
 (తిమ్మకై యేయతాళి). 'ఎన్ని మలర్ క్లెన్సర్' ఎన్ అన్తామై పుణ్యామెన్న (అన్ శోకున్నాడెయి తాళి). 'తిమ్మకై యే యి
 క్కుకై వైష్ణవ' ఎన్తాళి తిలే యిగిచ్చెయ్యాదిష్టానా, 'తిలుమ్మ' ఎన్తాళి యే (అన్తామై పుట్టె. తామ్) 'తామ్'
 ఎన్తై పరాసుకీర్తికెన్న (పూస్తూయతాళి). వడివస్త్రకై యుమ్ గుణాల్లియముడై తామెన్డె. ఇతల్యానున్నాడెయి
 (పూస్తూయతాళి వాక్యతయమ్). తమ్మకన్డెయి పిరివల్ తమ్మకన్డెయి పిరివల్ తమ్మకన్డెయి పిరివల్ తమ్మకన్డెయి
 పిరివల్ తమ్మకన్డెయి; అన్తయిచ్చెయ్యాది (తిమ్మకన్డెయి తాళి). 'ఇప్పడివై పిరివార్ పిత్తయార్' ఎన్తా, 'పూస్తూయము
 యార్' ఎన్తావై పిరివల్ తమకన్డెయి తామెన్డె (తిమ్మకన్డెయి తాళి). తిలే పుట్టెయి తమకన్డెయి తామెన్డె
 అన్తై కాణవేలుమెన్న; 'పూస్తూయముడియార్' ఎన్తయార్ కాణవేలుమెన్డెయి. 'తమ్మ' ఎన్తా క్కు భావమ్ (తిమ్మకన్డె
 వైతాళి) 'అన్తయిచ్చెయ్యాది' తేమెన్న; 'పిరివల్ తమకన్డెయి తామెన్డె' పిరివల్ తమకన్డెయి తామెన్డె
 తవన్తయిచ్చెయ్యాది; న్యతిరేక తల్ వన్తాన్తామై క్కు పిరివల్ తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి
 యిచ్చెయ్యాది పిరివల్ తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి
 కలగిచ్చెయ్యాది తామెన్డెయి (ఇమ్ మలర్ క్లెన్సర్ తాళి). 'అన్తామై పుణ్యామెన్న' పూస్తూయముడై తామెన్డె
 మిరావమ్' ఇతితల్యానుమాన. అన్తామై పుణ్యామెన్న తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి
 శోకుక్కుకై (ఎన్తాతాళి). 'అన్తయిచ్చెయ్యాది' ఎన్తా - తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి
 తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి

అ.ఆ.పా. పుంసావద్యమున - పూస్తూయమున - పూస్తూయమున - పూస్తూయమున - పూస్తూయమున - పూస్తూయమున - పూస్తూయమున - పూస్తూయమున
 మాక వర్ణనలవేలుమ్ ఎన్తామై పూస్తూయముడియార్' ఇతల్యానుమానతయై తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి
 యిచ్చెయ్యాది (పూస్తూయముడియార్ క్కు తాళి) వాక్యతయై. కీర్తిమాన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి
 మాన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి తామెన్డెయి

(రూ.) తిరు వాయ్ మొழి. - ౯ - ప - ౭ - తి - పై నర్ - ౧౦ - చ - తన బట్టె పట్టె పట్టె. ౧౭౭

ఈ-తామె ౨ కొద్దికలుమతోటయి తమకొద్దికలక్కడనా? తమకొద్దికలవేస్తేనా తమకునేమ
మానజే ప్రకటించుకొను-లేమమానజేయో? కొనుపోవతు. ౧ “భక్తానామ్” ఎక్కి ఆమనడవ్విరుప్పతు. ౨
తనతోటయొక వలె కొల్లమేమిమి ఎక్కి అక్కలెయిప్పతు. (తనకొక్కయోనే) ప్రణయిత్రిమమ్ మెక్కియమ
లొక్కొక్క చ్చెయిజే, అతునిర్లయి శెయ్యుమ్ శెయలెట్టుకొద్దిక. ప్రవక్తలొక్కొక్క శెయవులై చ్చెయిజే
లేమతోటయొక్క.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

ఆగమము. - విభాగ మైన తోటలో ఆచారమును (3) వెత్తుచు మిక్కిలి నుభవము (4) కలుగునట్లు ఆచారమున్న మండలమునను
Xల (5) పైపాపసమక్షులారా! శరీరము మిక్కిలి (6) కృశించి మొలలులాలు జారిపోయి (7) నాలాపలనన్న (అత్త) స్వర్గమునను
నశించుచుగముందే తినుమూర్తికృతమునందు వేంచేయున్న సర్వేశ్వరునికి (8) యుక్తము కాదని చెప్పుడు. (9) గు.

౧౫-సీ-౫. ౨౦౧౯-౪. శ్రీ పద్మావతి వాయిద్యమండలి పాఠశాల.

ఈ - సత్తానూట్టు. తిరువనైన్దుకు టిట్టై, నాకముడివతల్లుమున్నే అవనుక్కైదత్తైయై యజీవియున్దో న్నిజాళి.

(తకవనైన్దురైయార్కళి) అవనున్దైయ సత్తైయ్యట్టైక్కుకు త్తకవిల్లైయెన్నున్దోళి. అతావళు - నిర్దయ నై. అవనుక్కు నిరూపకమ్ వయ్యూరైయారే, అవనున్దైయ మర్కమజ్జియ మవళాకైయారే, అత్తైయైయెన్ది ఖాళి. (తడమ్మనల్ పాయిన్దైత్తెన్దు) మిక్కినీర్ వెళ్ళుత్తైయైన్దైత్తాన పొయ్ కళిలే యిరై తేడి. కలవిక్కు టుప్పన వ్యాపారమే యాయినక్కిజుపడి. (మిక్కిన్మివడమేవుమ్) సుఖమ్ కరై పురసమ్మడి యన్దోనీజల్ సంగ్గేమి క్కిజుపడి. పిరపుత్తేబ్బయ్య ఉన్దై న్నకరసమాయ్ చ్చెల్లూకిజుపడి. విళ్ళేమియోవిడిలిరన్దా శ్రయమమభీయుమ్మడి యాయినోనీనై పరిపూజుకిజుపడి. (మెన్నున్దైయవన్నున్దోళి) కలవియక మికుతి న్దైయ కేతొన్దై కొళ్ళలామ్మడి నచ్చు రియూనిననవాయత్తు. (మిక్కినీమెలి వెయ్తి) సరససచ్చార మెల్లామేకురై న్నతితేయబ్బళుక్కు; కడ్డికోళితేనానిక్కిజు పడి; ఏదత్తైయైక్కున్దాల్ తరై త్తిరుక్కులాయరునతో? ఉజ్జోకలవియక మికుతియోపాతిపోగమ్ ఎన్నుడ మ్మిక మెలివుమ్. (మేలైయమిడన్దై) పరియబ్బముమ్ కట్టుక్కున్దై; మేకరై తొల్లుమ్మెతు ఆశ్రయమే నుమ్. (ఎన్నుడి మెనయ్యోయిమ్) పుటమ్మళ్ళుతిన్దైయ క్కున్దై, ఇనలక వాయల్ స్వరూపమేకట్రువ్విటల్లు మున్నే; నాకముడివతల్లు మున్నేయెన్దై. (తిరుమూడీక్కళితార్కు) త్తైయైయిచ్చెల్లాతార్ న్దై నాకుక్కు కైక్కాక వన్నుడిక్కిజువరక్కు. (తిరుమూడీక్కళితార్కు - తకవనైన్దురైయార్కళి) పొరిపుటన్దవి అత్తైయై ప్పేరియున్దైతమైయమ్, ఇనిఅనల్ పడియై నేరాకన్దొల్లివ్విరన్దోళి. అప్పడిమున్ను పేరినాళో ఇవళిన్దోళి ; ౧ "ఎనతవళన్దై తకవుళి" ఎన్దు తిరువాయ్మొళి కొల్లిన్దొల్లివ్విజామల్, ౨ "తకవున్దై యవన" ఎన్దు, కెడువాయ్ ! తకర త్తిల్ తకవుముటుక్కుమో ప్పనాళిజే; అత్తైయైయిచ్చెల్లాతార్. ౧౦.

జీ.అ. వత్తామ్మట్టు, (తకవిత్తాది) అచ్చన్దొళి - ఆక మేనియ్యోయమ్ తిరుమూడీక్కళితార్కు - తకవనైన్దురైయార్కళి" ఎన్దు త్తైక్కూటీ తవతారికై (కలవిన్దైయైత్తాది).

తడమ - మికుతి. మిళవుమ్ : తకవనైన్దురైయార్కళి" ఎన్దై తేన్దెన్దు (ఆవనున్దైయైత్తాది), గుణా న్నరజళిరుక్కు, "దయై యై" ఎన్దైతుక్కుక్కురుత్తెన్దెన్దు (ఆవనున్దైయైత్తాది). ఇల్లై భావమ్ (కలవిన్దైయైత్తాది). మేలే "మిక్కిన్మి - మేవుమ్" ఎన్దిరు కైయై (కలవిన్దైయైత్తాది) సచ్చార మెన్దు. "మిక్కిన్మి" ఎన్దుతుక్కుతాత్పర్యమ్ (సుఖమిత్తాది). ఇల్లై భావమ్ (పిరివత్తాది). వివరణమ్ (విళ్ళేమియోవిడిలిత్తాది). "మెన్నున్దై" ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (కలవియిత్తాది). తొడ్డొళ్ళున్దై - కన్దై. పచ్చయోగ ప్రయోజనమ్ (సరసత్తాది). ఆతుక్కుడియైత్తెన్దు (కడ్డికోళితేయైత్తాది). శనక్కువ్వుననమన్దానాల్ సరససచ్చార మేకురైయవేణుమో న్దెన్దు (ఎకదత్తైయైత్తాది). "మిక్కిన్మి - మిక్కినీ" ఎన్దుపదచ్చేరై త్తిక్కుభావమ్ (ఉజ్జోకలవియిత్తాది). మెలివుమ్ పిరియమ్. మేకరై - వచ్చుమ్. కట్టుక్కురైక్కు మేకురై తేన్దు (మేకరై తొల్లుమిత్తాది). మేనిమెలినియ్కురై యారే ఆశ్రయమిరైయన్దెన్దు. తమ్మై యొచ్చెల్లాతార్ న్దై - తిరుమూడీక్కళితైయై. గుణాధిక న్దై కొట్టికిణి యిప్పడికొల్లలామోనెన్దు. (పొరిపుటమిత్తాది). అతావళు - శక్తేరసవిల్లాతపారిక్కు శరరారిజిత్తై మేలే తడవుమప్పిలే, ప్రణయత్పేవిల్లాతవనుక్కు ప్రణయత్తైయోరోపిత్తు, "తకవిల్లై" ఎన్దువరకళి మున్నే "తకవనైన్దు" ఎన్దుశొన్నతమైయమ్ పడి. తడమ్మనల్యయెన్దుతొడజి, తిరుమూడీక్కళితార్కు - తకవనైన్దురైయార్ కళితత్వస్థయో. ౧౦.

తాత్పర్యము. - మిథాలమైతొలలలో సందరించి ఆచారమునుభవించి సుఖముగ సంక్లేపించుచున్న సుందరగమనముగల ఓ! వాంస పక్షులారా! నాజీరము మిక్కిలికృపించి నాయాభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇక నా ప్రాణమును పోవుట సిద్ధమైయున్నది. అంతిమముందైన మరలవెళ్ళి తిరుమూడీక్కళివందు వేంచేసియున్న శ్రయపతికి; ఇట్లు బాధపెట్టుటనీయకుముకాదు" అని చెప్పగలడు.

ఈ యొట్టియల్ ధరిక్కుమాట్టా తావ్ ప్పలే, అవనై యొట్టియల్ ధరిక్కుమాట్టా తవళైన్; ౧ - సచనీ తాత్పర్యాహీనా' ఎమ్మ
 మనవ్వుణ్. (అణిమొట్టై లై క్కి-లీ మొట్టై మాల్) అట్టియ ముగ్గమానకిలియిళ వేచ్చుప్పే లేయరుక్కి ఒప్పేచ్చియై యనల్
 (అలన్ద్రీయన్) తన్నాన్ద్రా మెయా లే యక్రమమాక చ్చప్పన్ నాతురత్తై. (నల్లవిల్లొవల్లొవగూర్ చ్చుడికోవళా)
 పిగాట్టిపడియిలొన్దుమ్ కుజైవల్ నీరుక్కి ఒ వాట్టోర్. (నాయ్ నురై త) క్కీర్పియై త; భావబద్ధతా లేకొన్న వేవ
 పడి. (అట్టివిల్లొవాయిరై ప్పత్తు) కేట్టవర్కళ నెట్టాయెరునాళుమ్ విడతెవ ర్రిక్కి ఒప్పివప్పడు. ఇచ్చానురై కేట్ట
 ట్టోర్ క్కు సమకాల త్రిట్టే లే సర్వకాలముమీరపనుపిటక్కుమ్మడియాయ్ నీరుప్పడు. (నొయ్ నుట్టమ్మ) భగవద్వి
 శ్లేషమాకిలినొయై యుజుక్కుమ్, కలర్దుపిరిన్దు తిర్యక్కుక్కళికాళి లేప్పియై క్కేక్కి పేట్టా; విల్లొవమ్మిల్లొవదే
 త్రిలే పుకప్పెయివర్.

నడక్కుత్తిరువీత్తిక్కై తిరునడిక శ్లోకము.

జీ-ఆ || యత్తాది. ధరిక్కుమాట్టాళెన్న మణిన్దు ప్రమాణమ్ (సచనీ తేత్తాన్). ఒట్టివిల్లొ-పిరియల్ ధరిక్కు మాట్టా త (అణిమొట్టై) ఎమ్మ
 మొట్టిక్కు విశేషణమ్ ప్పువుతల్ - నల్లవుతల్. క్కీర్పియై వేత్తెన్ (భావబద్ధతా లే యత్తాన్). అయిరత్తక్కుక్కళికాళి వేయై తన్న
 (కేట్టవర్కళికాళి) భాగ్య శైయా లే యెడవడి వివరణమ్ (ఇచ్చానురై త్తెయత్తాన్). 'నొయ్ నుట్టమ్మ' ఎమ్మ - ఇష్టనొట్టమ్మ ము
 పలక్షణ మెన్దితార్ (కలర్దుత్తాన్).

తేయర్ తిరునడిక శ్లోకము.

బ-డి - (ఒట్టివిల్లొ) యోధాకాన్డై [౪౩] || యోధామితవీవత్తొకా లే ప్రవీణత్తణ || ౧౪ || అనామేకోగి మిన్దొట్టై త
 యానాదొత్తాకాన్ || ౧౫ || ఇతిరామేజోగోవిజాపమతిలక్షణం, 'సచనీతా' ఇత్తాది || ౩౧ ||
 మణివాళమామనిక శ్లో తిరునడిక శ్లోకము.

తాత్పర్యము. - తిరుమాళ్ళొక్క శ్లోమందు నిత్యముగ 'సేంచేయిన్దు దీ సిమంతుడైన సర్వేశ్వరునికొనుట' అని ప్రార్థన చేయుచున్నట్లు
 తీరవాణియైన సమిరాట్టినాదింబిగ శ్రీమామలను బ్రతిపాదించుచున్న ఆపిరాట్టియొక్క నోందిన సమ్మట్టిన్దు నాదించినయొక్క మాటలనుబట్టి
 సింహాచార భగవద్వక్షేపమును బోందరు.

ద్రవిడోపనిషత్పత్తియి లి తిరువాయ్ మొట్టి క్కానన్దోకమ్.

(ఎక్జానల్) స్వీయంవియోగిజనమా స్త్రీనిజాభిరూప్యం విష్ణుత్వినంత్రితజనై ర్వసవస్సహైవ |
 అర్చనారేణ క్వచనతత్త్వీశిబోధనాయ దూతీచకారివిమాగానధిసప్తమంసః .
 వాది కేసరిఅట్టియ మణివాళచ్చియర్ తిరునడిక శ్లోకము.

అర్థము. - స - ఆసమ్మట్టిన్దు, అధిప ప్రమా - (తొమ్మిదవత్తయొక్క) విడవకునాయ్ మొట్టిలో, స్వీయమ్ - విడవకునాయ్ మొట్టిలో,
 వియోగిజనమా స్త్రీనిజాభిరూప్యమ్ - తన సేవకానియన్న జనులను బంధువున్న తన సాందర్యమును, విష్ణుత్వం - మణియై, అర్చితమైనట్లు,
 ఏవ - ఆ శివజనులతో గూడ నే, క్వచన - ఒకామెకదన్యదేశముందు, వసతః - నిసేంబుమిన్న, అర్చనారేణ - అర్చనచేయుచున్నట్లు,
 క్వచనశి, తత్త్వీశిబోధనాయ - (విష్ణుత్వమైన) అయాభిరూప్యముయొక్క ఉద్దేశ్యముకొరకు, విమాగానా - పర్యవసానము, సాందర్యము
 దూతలగా చేసికొనెరి.

తాత్పర్యము. - 'ఎక్జానల్' అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో సమ్మట్టిన్దు, సర్వేశ్వరుడు, తనబోవిశ్లేషించినవారుతన సాందర్యమును
 అది బాధపడుదురునియెంచక కొన్నియశ్రితులతో గూడ తిరుమాళ్ళొక్క శ్లోమందు 'సేంచేయిన్దు సర్వేశ్వరునియొద్దను, 'ఎనిన్నేడవ' ప
 గాట్టిన్దు నీ సాందర్యమునుదలంచి మిక్కిలిబాధపడుచున్నా లే' అని వానికిఁజెలియవలయుటకై పట్టెలను దూతలనుగాఁగొనిరి.

ద్ర-తా. - (ఎక్కానలకమ్) రమ్యత్వాచ్చీరులస్వా శ్రీతదనహితత్వేన పద్మాక్షతాయా
స్వామిత్వా త్నత్పరజ్ఞాత్యతితికథనత శ్చీధరత్వా తికర్త్యా।
పుష్పశ్యామత్పహుమాన్ రథవరణముఖస్వామ్యుభత్వాద్యుదయైః
శ్చౌరేధీమా శకార్యైటకముఖ సువిసమృద్ధీయత్వమాహ.

౯౯.

అర్థము. - శ్రీతులస్వా - తులసీమాలికచేత, రమ్యత్వాత్ - మనోహరమగుటవలనను, శ్రీతదనహితత్వేన - ఆశ్రితజనలతోఁగూడు
కొనియుండుటచేతను, పద్మాక్షతాయా - కమలనేత్రుఁడగుటవలనను, స్వామిత్వాత్ - స్వామియగుటవలనను, సత్పరజ్ఞాత్యతిక - ఇతి -
జ్ఞానమున తేజస్సుకలవాఁడని, కథనతః - చెప్పబడవలనను, శ్చీధరత్వాతికర్త్యా - శ్రీధరఁడగుటవలనను, గొప్పకీర్తిచేతను,
పుష్పశ్యామత్పహుమాన్ - (రెల్లు) పూలవంటిత్యామవర్ణముయొక్క అతిశయముచేతను, రథవరణముఖస్వామ్యుభత్వాద్యుదయైః - చక్రము
మొదలగు తన ఆయుధములకలవాఁడగుటమొదలగు వృత్తాంతములచేతను, శౌరేః - శ్రీకృష్ణునికి, సుబకముఖమనియున్న బీయత్వమ్ - సుబక
(అచార్య) ద్వా రానమృతగినివాఁడైయుండుటను, ధీమాన్ - బుద్ధిమంతులైన, శకారిః - నవ్వాడొప్పు, ఆహ - చెప్పితి.

౯౯.

వ్యా. - (రమ్యత్వాచ్చీరులస్వా) కొక్తార్థపూర్ణాయుడి - మిక్కిలినదివలన తైయడైతాన తిరుమొట్టయొకదైయాతే యలబ్బొక
మాన తిరుమొట్టయొకదైయనాకైయాలును; (శ్రీతదనహితత్వేన) తమతోడజ్ఞాతవారొక్క - పరిజనంతోఁగూడి యిరుక్కైయా
లును; (పద్మాక్షతాయా) శేక్రముల క్రింద పోలుబ్బా - శివదత్తామరైప్పుపోలేయిరుక్కై యిరుక్కై మలరయొకదైయనాకైయా
లును; (స్వామిత్వాత్) తిరుమేనియడికగుక్క - వడివలకాతే తానే సర్వస్వామిత్వంతోఁగూడి యిరుక్కైయాలును; (సత్పరజ్ఞాత్యతికథ
నతః) తిరుమూర్తికొల్లెత్తుకైయొకరువరక్క - తిరుమూర్తికొల్లెత్తుకైవరక్కయోలే వరువవరత్తుకైయాలును మిక్కిలినైయొ
కదైయనానాన్యమొక్కప్పుడుకైయాలును; (శ్రీధరత్వ) మాతరై త్తమూర్తికొల్లెత్తుకైవరక్క - పెరియ పిరాట్టియారై తిరుమూర్తికొల్లెత్తు
కొల్లెత్తుకైయాలును; (అతికర్త్యా) పడరై పుటాకా - నిరవధకకీర్తియొకదైయాకైయాలును; (పుష్పశ్యామత్పహుమాన్) పున
కొల్లెత్తుకైయాలును - శివపెట్టియొక్కొక కాశామూర్తికొల్లెత్తుకైయాలును మిక్కిలినైయొకదైయనాకైయాలును; (రథవరణముఖస్వా
మ్యుభత్వాద్యుదయైః) పొన్నామూర్తికొల్లెత్తుకైయాలును - ఇరువలక్షలును; తిరుక్కైకకుక్కలక్కలక్కలయొకదైయనాకైయాలును
తిరుమూర్తికొల్లెత్తుకైయాలును; అదర్శతాతే - తిరుమూర్తికొల్లెత్తుకైయాలును ఎట్లు ఆనందగ్రామయితే పొన్నకొక ఆనందత్వమ్
సర్వకైయాలును. ఇన్నిటికాతే, తిరుమూర్తికొల్లెత్తుకైయాలును సుబకరానవాచార్యముఖతాతే విశ్వసనీయనాకైయాలును ఎట్లొకదైయనాకైయాలును
అట్లొకదైయనాకైయాలును.

౯౯.

నే దా ద్వా రా ర్యై తిరువడిక శేశరణమ్.

తొత్తుర్యము. - ఎక్కానల్ - అనేడుతిరునామముల్లిలో సమాప్తమైనది, సర్వేశ్వరుఁడు, [౧] తులసీమాలాఁబ్బొత్తుఁడు, [౨]
ఆశ్రీతజనమొకఁడు, [౩] కమలానేత్రుఁడు, [౪] సర్వస్వామియనియందఁగొనఁగన్నవేంచేయున్నవాఁడు, [౫] కీర్తనఁతుఁడు, [౬]
లక్ష్మీవత్సవగుఁడు, [౭] కీర్తిమంతుఁడు, [౮] శ్యామమందవఁడు, [౯] చక్రాదివిద్యాయుభవరుఁడు, [౧౦] సన్నిహితుఁడు, ఇన్నిగుణ
ములకలవాఁడుగాన ఆచార్యద్వారా ఆశ్రయించియెడల తప్పకరక్షించుననిమృతగినివాఁడైయున్నాడని ప్రతిపాదించు.

౯౯.

తి-సూ. - ఎక్కాతలుక్కడిమూలేయైవడివల్లుకై | వ్లక్షాతువల్లెత్తుశావాజ్ఞవన్నా |

తెలుముపు పుట్టిన శైవ్రాతాకవోకవిదుమాలున్టా | భుట్టినర్కు త్తీజైయలుక్కుమ్.

౧౧౧

అర్థము. - ఎక్కాతలుక్కు - నాయాశకు, అడి - కారణము, మూర్ - సర్వేశ్వరుఁడు; వియ్య - పొందిన, వడివల్లు - విగ్రహ
కొందర్యము, ఎట్లు - అని, అట్లు - ఆమవస్థయందు, ఆకు - ఆసౌందర్యమే, పల్లెత్తుకా - అనలంబముగ, అట్లు - అచ్చట; అవన్నాత్ -
నాని విషయమందు, ఎట్లుమట్ట - సర్వత్రమన్న, పుల్లెత్తుకై - పట్టులనమాహును, తూతాక - దూతగా, పోకవిదుమ-పంపుచున్న,

మాట - సమ్మట్టెయ్ మొక్క, తాళి - శ్రీపాదములు, ఉల్లివర్క్కు - (తనను) అనుసంధించినవారికి, తీర్తె - ప్రతిబంధకములను, అణు
వట్టువ-పొంగొట్టును. ౮౭.

అవ. — (ఎక్కాతలుక్కడి) ఇతిలో, పడినట్లుకు పల్లవీశాకత్తుకు విట్టరళినవాట్లో దివ్యరూక్షియైనను పది త్తరులిచ్చెయ్యెకొర. ఎజ్జనే
యెన్నిలో; అప్రీతిగర్గుగుణానుసన్ధానమాత్రమాయ్ చెప్పవ విడ తిలో, భాగ్యచైకల్వతారే గుణానుభవతారే వప్రప్రీతితోష్టట్టు, అప్రీత్యంశ
మేరలైయెడుత్తు అనునదైయ సాన్దర్యతారే అనువృత్తిచిత్రరాయ, (అవ్వుకైక్కల్వతారే కన్దనుభవిక్కు వేణువ్) ఎన్దు కన్యాజ్ఞానబుష్పీకళై
త్తుకునిడుకి * ఎక్కానలిలత్తై యరులిచ్చెయ్యెకొర (ఎక్కాతలుక్కడి) ఇత్యాదియాలేయెన్దె.

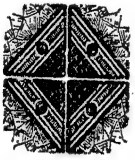
వ్యా. — ఎక్కాతలుక్కడి) ఎన్నుడైయ ప్రేమత్తుక్కుమేరు. (మారేయ్దవడిపట్టుకెన్దు) సర్వేశ్వరనుడైయస్వరూపానుభవియాయను
రూపమాన విగ్రహసాన్దర్యమెన్దు. (అక్కాతుపల్లీశాకాఅన్దవన్దాలో) అన్దశెయిలో అవక సాన్దర్యమే, పల్లవీశాక-అలన్దునమాక, అవ్విడ
తిలో అవక విషయమాక - తిరుమాట్టిక్కళత్తుడైయ మువకవిషయమాక. (ఎజ్జుమళ్ళిపుళ్ళిన తై త్రూతాకప్పొకవిడవేనుమాట) ౧. యాం
కపీనాంసహస్రాణి? ఎన్నుచ్చుడి సర్వవిక్కుక్కలిని ముజ్జాన పక్షీసమూహా తై, తమ్మడైయ ప్రాణరక్షణార్థమాక చూతప్రేమనన్దు
మాట్టొర. అతావరు .. శైక్లామడవారాయ్" ఎన్దుతుడణ్ణి (ఎజ్జుడక్కల్వతారేక్కల్వతారాయ్) ఎన్దువ, (అనుర కాతిణులగుకిన
క్లాళ్ళ" ఎన్దుతుడణ్ణి (తిరుకోడల్వలైవారక్కు త్తక్కిలమేకేరీకే" ఎన్దువ, (తిక్కలమేకేరీకళో" ఎన్దుతుడణ్ణి (కొక్కినక్కళో" నురుకిన
క్లాళ్ళ - తిక్కలమల త్తలర పోలుమకళై కళో శెన్దనివాయ్ అక్కలమల త్తలర పోలునిరుమేని యడికళున్దు" ఎన్దువ, తిరుమేనియడి
కళున్దు" ఎన్దుతుడణ్ణి, (†) (మాతరై త్తమూర్ పకతే తై త్తారక్కు, ఎన్దువ, తిరుమాట్టిక్కళత్తుడైయవ పళ్ళయక్కట్టుడల పవళివా
యనెక్కణ్డ" ఎన్దువ, (పునక్కళో కాయమేని ప్పున్దుట్టాయ్ ముడియారక్కు" ఎన్దుతుడణ్ణి (తాన్దన్దక్కళొన్దుకలతలో తననన్దు
రైయార" ఎన్దువ, (ఎన్నకమేనియొట్టాయమే తిరుమాట్టిక్కళత్తారక్కు" ఎన్దువ, ఇప్పడి (పున్దుట్టాయ్ ముడియారక్కు" ఎన్దుమళ్ళవు
పడినట్లుకు పల్లవీశాకపులపక్షీకళై త్తూన విట్టరళై అనునదైయను శిఱన్దశ్శెయిమవ పడై త్తపరపళ్ళవ్ తమకోట్టెవాసమువ్ మునిత్త
క్షమాడిత్తా సారస్వ సాన్దర్యన్దుకళై యుణర్తును ప్పూసావిధవ పరత్వద్యయారైచ్చకళో తూకునాలుక్కు విషయవ్" ఎన్దు శీతిపార్యసాన్ద
య త్తలర నాయనాను మరులిచ్చెయ్యెతరు, ౩ (అపరాధపహత్యాచ్చ విభోస్సచ్చున్దవేళవారే । వికరప్యాచ్చసాన్దర్యతో ఘటతాన్దాయువే
ముని? ఎన్దు శీతి వాదికేసరి అమ్మియ మణవాళియరు మరులిచ్చెయ్యెతరు. (మాటవాళునర్క్కు శీర్తెయిలుక్కును) అట్టొర సరుపడి
కళానను, తన్దైయవసానలై యనుసన్దు త్తనర్కళుక్కు ప్రతిబంధకతై త్తానెప్పదిత్తుప్పొకదున్దు; * తుయరణుగడదడిపోతే. ౮౭.

పెరియజియర్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

తాత్పర్యము. — ఆవిరహావనయ్యందు, ముందుతానునుభవించిన సర్వేశ్వరని దివ్యభవయ సాందర్యమును స్మరించి తననుభవించు
విక్కిలియాళకలశాన్దు యాసాందర్యమును నేనివవాళపడి వానియొద్దకు పత్తులను దూరలగాబంపినవచ్చొన్ద శ్రీపాదములగుడ్డిని
యవారికి సకలవిధ ప్రతిబంధకములను శంకును. ౮౭.

బిచ్చతామ్మై తిల్ - ఏత్తోద్దిరువాయ్ మొట్టిముల్ గ్రీవీయి.

అక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౮౭. — పాట్టు, ౯౫౯.

౧౫౮౧-ను-౩౦-౩. (†) ఇజ్జుగ్రనపాతమాకక్కాట్టియరు. అ. అ. పూ. ౩. ౩౫ తిరువాయ్ మొట్టియనపతారి వైవస్వీ రాయరప్పడియిలో.

శ్రీః.

అథ్వోర్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శ్లోకరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి - ఒన్మతామృత్తు - ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టి - అఱుక్కుమ్ విన్దై వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.—అఱుక్కుమ్ విన్దై యాయిన వాక త్తవనై | నిఱుత్తునునత్తోన్దియశ్చిన్దెయినార్ కున్.

వెట్టి తోన్ మలర్ చ్చోల్తై కళోళూర్ తిరునావాయ్ | కుఱుక్కుమ్ వత్తెయ్యుణ్ణిలోళొడియేత్తే || ౧||

అ.—(అఱుక్కుమ్ విన్దై) ఇప్పుడిదూత ప్రేమణమృత్తు, పిన్దై యుమెమ్మెరుమానై వరక్కాణామెయారే అవస్సరాయ్; *
ధన్మర్తనాపేక్ష రాయరుప్పరుడైయ దున్దియన్దై ప్పొక్కుమ్ తిరునావాన్దెనకున్ మొరుకాల్ కుఱుక్కుమ్ పాయముడైయో
కెన్దైతార్.

దన్దై, — ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టియోల్, ఇప్పుడిఘటక ముఖతైలే ప్రాపిక్కు వళినివేళి త్తవనర్, ప్రావృత్త్య రాతిశయతైలే,
అవకొమ్మిరక్కాణామెయోళొన్దై తిరునావాయోల్ యొద్దురురుయిరుక్కి అడడియై ప్రకాశిప్పిక్కుక్కణ్ణు; [౧] అవనడైయ అనుభవవిరో
ధినిరానక దేవన ద్దత్తి త్తెయుమ్, [౨] అనుభావత్వవైధవ త్తెయుమ్, [౩] అపాధారణసవృద్ధ త్తెయుమ్, [౪] నిత్యకై బ్బురన్దనియత్వ
త్తెయుమ్, [౫] దన్దై సరిజనపాదాపూర్తియెయుమ్, [౬] ఆశ్రయత్వ త్తెయుమ్, [౭] శేషిత్వరత్నకత్తయ్యద్యాకార పూర్ణత్తెయుమ్,
[౮] అనుభవాన్దై ప్రసన్నత్వ త్తెయుమ్, [౯] దురవగమ సర్వేశ్వరత్వ త్తెయుమ్, [౧౦] అతిరమణీయవిగ్రహయోగ త్తెయుమునసన్నితు, ఏవం
గ్రంథార్ నాన్దై దన్దై త్తెయుమ్ నెల్లొచ్చునిలియుక్కి దేవ త్తెక్కిత్తెయుమ్ భవిష్యత్ తిరునావో వత్తై బహుముఖముక మొరథిక్కి-తార్.

అన్దై, — అఱుక్కు అధర్మ నిఱుత్తుమ్ (౩) మనకు ఒన్దైయ శ్చిన్దెయినార్ కున్ (౬) విన్దైయాయన అఱుక్కుమ్ వెట్టి (౯) తోన్
మలర్ శ్చోల్తై చ్చూర్ (౧౨) తిరునావాయ్ కొడియేఱున్ కుఱుక్కుమ్ వత్తెయ్యుణ్ణిలోళొ (౧౫).

దన్దై, — మొత్తొట్టిల్, ఆత్రితానుభవవిరోధినిరానకమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునావాయ్ ఎనకున్ క్కిట్టుమ్ వత్తెయ్యుణ్ణిలోళొ
శ్చిన్దై.

అన్దై, — మన సరిజనపాదాపూర్తి, సమ సరిజనపాదాపూర్తి నాన్దై నిరతిశయభోగ్యమాన సర్వేశ్వరనానవనై, నిఱుత్తి ప్రేమమెన్దై. (౩) నెట్టలే, ఒన్మ
వత్తై, మనోభక్తి త్తెయుమ్ దేయదేవి కిక్కిన్, (౬) అవిద్యాకర్త వాసనారవికలాన అనుభవవిరోధికత్తెయుడైయ, ప్పొక్కుమ్ వితాయ్, పరి
మర్తనయ్యద్యాకార, (౯) శ్రమకరణమాయ్, పుష్ప త్తెయుమ్, తోల్తై కత్తెయుడైయ, (౧౨) తిరునావాయోనకు, అనుభవాన్దై వేళామరుస
నాన్దై, ప్పొక్కుమ్ తిన్దై ముయ్యయ్యైయ వెనక్కు, క్కిట్టుమ్ విరక్తియోమో? (౧౫).

అన్దై, — గాన్దైయనుండు అసర్వేశ్వరుని శంపలయననెడి (౩) అధ్యపనాయనుండు ఉద్యోగించిన మనోరథముగలవారియొక్క
(౬) పాపములైననన్నింటిని పోగొట్టునదియు పరిమళముగల (౮) చల్లనైన పుష్పములుగల తోల్తై చ్చే జుట్టుబడినదియునైన (౧౨)
తిరునావాయ్ నెన్దై దేవమును పాపముగలనాకు పొందుటకు వాయుకలదా? (౧౫).

ఈ, — తిరువడిశెన్దు పిరాట్టియై త్తిరువడిత్తోడుతు మీరొద్దవన నరమ్ పెరుమాళై క్కిట్టువతెఱుక్కుమున్నె పిరా
ట్టిన్ ప్పొత్తననుమొరథమౌతే, క్కిట్టి విట్టమాతర్ అత్తై ప్పట్టు అవనై క్కిట్టువరవతెఱుక్కుమున్నె నడువివర్ కున్.

అ, — అఱుక్కుమ్ విన్దై ప్రవేశే, సర్వస్థైవమాక సర్వోపాసనగి (తిరువడి శెన్దిత్యాది). పిరాట్టిక్కుమ్ పిన్దై మొరథమౌతే
యన్దై - ౧, శ్చిన్దైయ మేవ్యసిరామేశ్వరాక్షే-శేవరోహిణి. † క్కిట్టవన దేవిశోకపూరితాయాస్యసి మెత్తిలి, ఎన్దుతిరువడిశెన్దిత్తెన్దై

† “క్కిట్టవనదేవి” ఇతి ముద్రిత శ్రీరామాయణే.

ఈ - ప్రియమైన మనారథ త్రైవ్యమును. ఇప్పుడితప్పుడై య వార్తయివక్కుచెయ్ తేయుమ్ అప్పోతేవరక్కాణామై యాలే యవసన్నరానవర్, దూతప్రేమణతాలుమ్ అవగనునానునానతాలుమ్ మనసీద్రసాదతాలుమ్ “అవగ వస్తునమ్మై వివయికరితు అమర్దనవిలూన తిరునానాయలే కొడువోక్త నిశ్చితమ్” ఎన్లు అభయసీతు, క్రమత్తో పోకప్పన్ద్రామైయాలే వతటి, “అశ్లేపుకవల్లనే? పుకుమనాళెన్ద్రా? అశ్లేపుక్కెకణ్ణారక్కణ్ణమై శెయ్యవల్లనే?” ఎన్లు ఇప్పుడియనేకమన్దరభగ్గళై ప్పణ్ణుకొత్తార్. “ఉపాయోపేయజ్జ తిరుణ్ణమిశ్శంనే” ఎన్లు భవసీత్తార్ కు ప్రాప్య రుచికణ్ణ ప్పివన్ద్రాల్ విలమ్మ హేతు విల్లామైయాలే, ప్రాప్యసిద్ధియభవుమ్ మనారథమ్ శెల్లానిల్లుమిత్తే. ఇప్పునో రభద్రా ఇవనక్కు త్తిరురాతతుమాయ్, అతుతానినియతుమాయ్, ఇవనడై య స్వరూపత్తోడు శేర్నిరుప్పతు రభద్రా ఇవనక్కు త్తిరురాతతుమాయ్, అతుతానినియతుమాయ్, ఇవనడై య స్వరూపత్తోడు శేర్నిరుప్పతు మొన్చితే. పెరియముతలియార్, ప్రాప్యసిద్ధియల్ త్పరైయాలే ఎప్పోతుమ్ తిరునామముయై యనునవియోని ట్టర్; ఆకై యాలే, ఇత్తై “పెరియముతలియార్ తిరునామముఖ్యము” ఎన్టాయ్ దువొల్లువతు. అథవా, “విట్టదూ త్తర్కళ త్తార్ త్తార్కళెన్లు తామే అవగవ రిక్కిట దేవే త్తేజప్పోక పెరుప్పడుకొత్తార్” ఎన్నరుమున్లు.

ముతత్తాన్లు. ఎరక్కు త్తిరునానాయ్ కుటుక్కు క్కుపాయమున్దో? పెన్దెత్తార్.

(అటుక్కుమ్ వినై యాయన) వినై యెన్లు పేర్ పిల్లియై యడగలుమ్పోక్కుమ్; — రుచివోధి, ఉపాయ

తి-అ॥ వత్తైయెప్పోతుమ్ మనారథత్తక్కణ్ణరక్కణ్ణమైయాలే. (మనారథ త్రైవ్యమును) ఎన్దవననరమ్, “ఇత్తిరునామముఖ్యము” ఎన్లుకూట్టువతు. అత్తలెప్పట్టు - అశ్లేపాయ్. పిరాట్టిక్కు పెరుమాళ్ వరువరెన్లు తిరువడియటివిత్తిపిన్నాకై యాలే, “ఎప్పోతవరక్కాణా వ్వుకుకొన్దే” ఎన్లువతకుమారున్; ఇవర్కళగ్గణ్ణమై నిశ్చియరక్క మనారథమహాదేవడియెన్లు నేయెన్లు శిక్షైయాలే, విన్దన జ్జతి (ఇప్పడియత్తాది). “కుటుక్కుమ్ వక్తయెన్ద్రాళి”, “నాళటియేనే” “అణుకప్పెలునాళ్ యనెకొళి”, “కణ్ణారక్క నిక్కిన్ద్రెన్ద్రాళి”, ఇత్తానియెన్ద్రాళి (అశ్లేపుకవల్లనే యిత్తాది త్రయముమ్) ఉపాయవనరేయన్లు భవసీత్తార్ ౧౦౦ త్తత్తస్యవద్దం భవే” ఎన్టారాలేమనారథిప్పానెన్ద్రై (ఉపాయోపేయజ్జతిత్తాది). ప్రాప్యరుచి కణ్ణుదీద్రాల్ - ప్రాప్యత్తిరువరుమ్ కున్దై వతి పున్దానారత్తవడి. ప్రాప్యత్తై యెన్ద్రాళి స్వరూపవిద్యతైచ్చెయ్యలామెన్ద్రై (ఇన్దనోరభమత్తాది). “ప్రాప్యత్తైయాలే మనోరథిక్కిత్తార్” ఎన్టరుక్కు సంవాదమ్ (పెరియ ముతలియార్ త్తాది). పెరియ ముతలియార్ - ఆళవన్దార్. సన్దత్తనరమ్ (అథవేత్తాది). *

ముతత్తాన్లు (అటుక్కుమ్ వినై యత్తాది). “కొడియెన్లు - తిరునానాయ్ కుటుక్కుమ్ వక్తయెన్ద్రాళి” ఎన్లుత్తక్కణ్ణా డ్డిత్తవతారికై (ఎరక్కైత్తాది).

విన్దకళ సేకమున్దోవెన్లు (రుచియత్తాది). రుచివోధియవతు - ప్రయోజనాన్ద్రై దేవతాన్ద్రై భజనాదికల్. ఉపాయ విరోధియవతు-అకై ర్ద్రవ్యంసక్తదేవే ఇత్తాన్ద్రై క్తక్కొళి-త్రయమ్, సాధనాన్ద్రై ప్పొమ్, ముతలొవన్దై. ప్రాప్యత్తై పాపిక్కుమిదత్తై

అ-అ-వి॥ ఇప్పడిమనోరథతాలుమ్ ౧౦౦ త్తత్తస్యవద్దంభవే” ఎన్లు నిక్కిట స్వరూపత్తుక్కు చేరుమెన్ద్రై; ఇటుక్కు చేరూ తాకిలమ్, అవగవై అత్తణ్ణుజ్జణ్ణ వన్దతా కైయాలే విరప్పాకాకెన్ద్రమ్, అతుతానినమక్కు-త్తన్ద్రభోగ్యరూయరక్కమైన్లు, శేవభూతను క్కు కైజర్యత్తాలిల్లుతున్దైయెన్లు మిగిలిన స్వరూపము శేర్నిరుప్పతు మురళిచ్చెయ్కొత్తార్ (ఇన్దనోరభమత్తాది). ఇరు స్వరూపానురూపమెన్ను మత్తై ఆ ప్రసంవాదత్తైదీర్చిపిక్కిత్తార్ (పెరియముతలియార్ త్తాది). *

ఈ పోషి, ప్రాప్యతై ప్రాపిక్కుమిడ త్రితవరుమిపోధికళ, వస్తమానదేహ త్తళనిలేవర్యవసిక్కై యన్తిక్కై ప్రార్థనే పమాయనిన్దు అవ్వరుకేముమ్ పోప్పడిలిలమ్మిక్క క్కడవనై. నిన్దు నిన్దునిలై కళతోఱు మున్దాయరుక్కు మితేవో ధికళ. పుత్తుమ్మడై నై యుక్కుక్కుగ్గిరుమాప్పోలే క్రమత్తాలే పోక్కువేల్లువతు తాఁపోక్కుమన్తిత్తే; భగవత్త) సాదత్తాలేపోమన్దు బరుకాలేపోమితే; ౧ “మేరుమన్దరమాఱ్ఱోపి, ” ౨ “నరేప్పాస్తానగ్గి ప్రమాయ నై. ” 3 “సర్యసావేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్నికవడియే యోక్కుడవతిత్తే. బ్రహ్మహత్తైక్కు ప్రాయశ్చిత్తమివన్తిసానో గోహత్తై క్కుత్తినిన్దు ప్రాయశ్చిత్తమి వన్దివేడ్చివరుమితే; అజ్జనీవేన్దానిత్తే భగవదనుగ్రహణ్ణొ కార్యిన్దోక్కుమిడ త్రిత. ఆరక్కుత్తానిప్పడి శెయ్వతెన్నిల్; (ఆకత్తిత్తాని) హృదయత్తిలే యవనై నిజుత్తవేమిమన్దు మధ్యవసాయత్తిలే యెరుమైవట్ట మనొరథత్తై యుడై యోక్కు. (వెటియత్తాని) వినై యెప్పక్కాతేవధిప్పిల్లమి విడప్పెన్దాతవడియాయ్దిరుదేళమిరువ్వుతు. వరిమళ్ళైయెడై త్తాయ్మిశ్రమహారమాయ్ నిత్తవన వస్తమానశొలై కళాతేళ్ళూ వ్వుట్టిరునావాయ్. (కుఱుక్కుమ్వనై యున్దికొలో) కుఱుకప్పణ్ణుమ్వనై యేళో; వెన్నుతల్; కుఱుకుమ్ విరకేళో; వెన్నుతల్; కుఱుక్కుమెన్దు - అద్దేశభానై. ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిత్తొమ్మెన్దున్దుళానిఱ్ఱ, “తిరునావాయ్ త్తనై యిడమిపోమమ్” ఎన్దు ఎత్తిరేవరుకిత్తారశిలరైక్కేట్టరుగ, “కుఱుక్కుమ్” ఎన్దార్ కళాయ్, అత్తైక్కేట్ట ఇబ్బామ్మెయాలేయరుగిచ్చెయ్వతేఱ్ఱొర్! “ఎన్దు పోరవిధరాయరుగినార్.” (కొడియేఱ్ఱు) కొడియేనుక్కు. ఆకాలేళమున్దై యోక్కు ప్రాపిక్కులామ్ దేళమాయురుక్కు అత్తై యుమ్ కన్దియ్బీద్రోరుక్కు పుకప్పెత్తాతేనూవుడున్దై క్కడియూన పాపత్తైవ్వుణ్ణివవెనక్కు. ఆకత్తవనై నిజుత్తమి మనల్నియిక్కిన్దెయినార్కు - వినై యాయన-అఱుకున్దు - వెట్టి తోళిమలక్చొన్దై కళో శూన్ద్ర్తిరునావాయ్ - కొడియేఱ్ఱు - కుఱుక్కుమ్వనై యున్దికొలో. ౧.

[illegible]

ప్ర.ప్ర.-(అటువలెమనెయ్యిన) శ్రీవిష్ణుధర్మ అద్వైత ప్రత్యభాసయే, 'మేరుమందరమాత్రోపిహిసోపావస్థాత్పాదాః । తేషాం
 పద్యమపాద్యమన్యోన్యోనివచనశ్చతి" ఇతిశ్రీకృష్ణ (౧ - ౨౪) వైఖానసవిద్వాదాయామ్, 'యథేషేకాతూల మగ్నోప్రోతంప్రమాదేతి ।
 ఏవంహస్యస్వరేణసాహస్రంప్రమాదయత్యే" - - - - - శీతామ (౧౨), "నర్మధర్మాన్" ఇత్యాది ॥ ౬౬ ॥ .

౧౮౬ తిరువాయ్మొట్టి - ౯ - ప - ౮ - తి-అటుక్కుమ్మవిన్దై - ౨-పా-కొడియేరిడై వ్యాఖ్యానము.

అవతారిక:- ఈతిరువాయ్మొట్టిలో, పంపించిన దూతలచ్చుటికివెళ్ళి సత్యశ్రవణనికిదనయవ్వనమిచ్చి తిరిగవచ్చుటకుమందే అత్యుభినివేశముగలవాడై సమస్తాత్మార్థ అంతలో తిరునావాయనెడను దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న శ్రీయ్యతిని నేపించి నేనెప్పుడు కైబ్బర్యముచేసెదనెనినాని నాదించుచున్నాను.

తాత్పర్యము:- సత్యశ్రవణని దను హృదయమందుచుకొనినవారికి భగవత్పూర్తి విరోధులను జేసినిబోగొట్టెడిపరమభోగ్యమైన తిరునావాయని బొందుటకు నానుపాయమేమైనకలదా? ౧.

మూ.- కొడియేరిడై కొక్కనక త్తవళ్ళేళ్ళన్ | వడివేల్ తడజ్జణ్ మడప్పిన్దై ముణాళన్ |
నడియూనుత్తై చ్చొట్టై కళ్ళోళూత్తై తిరునావాయ్ | అడియేనణుకప్పెలునా || త్తెన్దై కొలో || ౨||

అ.- (కొడియేరిడై) పెరియిపిరాట్టి యాలోడును నప్పిన్దై ప్పిరాట్టియాలోడును మాడ అవక ఎటొదనళి యిరుక్కిట తిరునావాయితోలేయప్పకు వత్తెన్దో? పెన్దెత్తార్. ౩.

అన్య.- కొడియేరిడై కోకనకత్తవళ్ళేళ్ళన్ (౩) వడివేల్ తడజ్జణ్ మడమ్ (౪) పిన్దై ముణాళన్ నడియాన్ (౫) ఉత్తికోలైకోళూత్తై (౧౨) తిరునావాయ్ అడియేన్ అణుకప్పెలునాళ్ (౧౫) ఎన్దెయో? (౧౬)

సన్ని.- అనన్తరమ్, మహిమ్యది భోగ్యతా వైభవతై యుడైయవన్ వర్తిక్కిట తిరునావాయ్ నాన్ కిట్టుకు నాళో కళెన్దెయ్దెత్తార్.

కొడిపీలట్రుకయ ఇడైయెయ్డైయళాయ్, తామరైప్పువిట్టిఅప్పాళేనిరతిశయభోగ్యయాసలత్తిక్కు, సదృశనాయ్, (౩) వడిత్తవేల్ పోరేయ్దెయ్దుకు కూర్చెన్దై యముడైత్తాన్, పెరియకణ్ణళైయకు, మనస్సుతైయ్దుడైయ, (౬) నప్పిన్దై ప్పిరాట్టిక్కు, భోక్తావాయ్, ఇవ్వళవ్వియేఅవర్య సభోగ్యతాతిశయ తైయ్దుడైయవన్, (౫) వర్తిక్కిఅదేశమాయ్, నానావిధమానకోలైకళాళే, కూర్చుట్ట, (౧౨) తిరునావాయ్, అనన్యభోగననాళ్, అణుకప్పెలునాళోకళో, (౧౫) ఎన్దెయో? (౧౬) వడియెన్దై - మావడువాయ్, మావడుప్పిళవుబోలవుకు వేల్ పోలవు మెన్దమమ్. ౩.

అర్థము.- తీగవలెనుండరమైన నడుముగలదై కమలవానినిదైనపిరాట్టికి వల్లభుడును (౩) తీక్షణమైన ఈటివలెనున్న విభాలమైన నేత్రములను అత్తగుణములనగల (౬) నప్పిన్దై పిరాట్టిక్కి వల్లభుడును అపరిచిత్త మహిమగలవాడునైన సత్యశ్రవణుడు (౫) నిత్యవాసముజేయుచున్న తోపులకే జుట్టబడిన (౧౨) తిరునావాయని దాసుడనైన నేను పొండండిగన దినములు (౧౫) ఏదో? (౧౬)

ఈ.- ఇరణ్డామ్మట్టు. తిరునావాయితే పుకుమ్నాళెన్దో? పెన్దెత్తార్.

(కొడియేరిత్యాది) కొడిపీలేయ్దుకీతాన ఇడైయెయ్డై యళాయ్ పుప్ప త్రిచ్చిరిమళిముపాదానమాకప్పి అద్దపిరాట్టిక్కు వల్లభనానవక. ౧ "నకప్పిన్నా పరాధ్యతి" ఎన్నారమరుకేయిరుక్కు ఇల్లక్క పో? పెన్దెత్తార్. (నడివేల్ తడజ్జణ్ మడప్పిన్దై ముణాళన్) కూరియవేల్ పోలే ఓరాళుమొరునొక్కమ్ నేరాయ్ భోక్తావిసళనల్లాత భోగ్యతైయెయ్డై తాన క్కడైయ్దుడై యళాయ్, అత్తగుణోపేతైయాన నప్పిన్దై ప్పిరాట్టియై య శెప్పిభుజిక్కిక్కు.

శి-ఆ! ఇరణ్డామ్మట్టు (కొడియేరిత్యాది). "తిరునావాయ్ - అణుకప్పెలునాళోయనైకొలో" ఎన్దెత్తైక్కుటాక్షి త్తవతారికై (తిరునావాయ్ కేయ్త్యాది).

ఏర్ - అర్థము. ఇత్రాళిభావమ్ (నకప్పిన్దైత్యాది). వడి - కూర్చు. ఓరాళుమొరునొక్కమ్మైత్తు - ఓరాళుక్కోరముపొడవెరు

|| యనైకొలో ఎట్టు ఈట్టిలమ్ అరుప్పదత్తిలుకు పాళమ్ కాణ్ణిళు. ౧౮-య-౧౧౬-౪౪.

తిరునామములో - ౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమనినై - 3 - హ - ఎనైకొల్ వ్యాఖ్యానము. ౧౮౭

ఈ - ఇట్టుప్పిటననాయిల్ ము. (నెడియా) ఇప్పుడిప్పుట్టు మహిమవిజనాదికభారతైక్కాణైక్కాణైతన. (ఉడైయితాద్ది) అననుక్కుమై అనకవిభూతిక్కుమై కుడైవజవ రిక్కులామ్మడి ఇడముడై తాన శోలై కళాలే శూభప్పట్టతిరునావాయై, (అడియో) ననవానతుక్కుమై పెరుమాళుమై పిరాట్టియునాయ్ క్కలకుమిడ త్తిల్ ౧౩ భవాండువిట్టడియై ఎల్లానడిమొకళుమై శెయ్ కై కుళైయై పెరుమాళ్ నేర పట్టావ్వులేయాయ్ ము, ఇట్లు త్తెక్కడిమై శెయ్ కై కుళై ఇనర్ నేర పట్టవళియుమై. ఇళైయై పెరుమాళై వ్వులే అడిమై శెయ్ విత్తుక్కుళుకీట నివయ త్తిట్టుడై యైయైయిల్ న్దవ ర్ కుమ్. శ్రీజనక రాజవిరుమకళియై త్తియుమిడైయుమ్. (అణుక పెట్టునాళ్ యవైకొల్) అడైక త్తెనాక్కిట్ట పెట్టుమై నాళేళో?

శ్రీ

శ్రీ-అ॥ మొక్కలేయకప్పడు త్తిక్కొళ్ళుకై యొప్పడి, పిరాట్టిమాకై వ్వున్న వనరమ, "నెడియా" ఎనైయత అడవ(ఇప్పుడిప్పుట్టిని తాద్ది). "శోలైకళో" ఎట్టిజబువనవత్తుక్కుమై విడు(అవనుక్కుమితాద్ది). పిరాట్టిమాళో త్తెచ్చేర్ త్తియైవ్వుత్తి అనరమ "అడియో" ఎన్నుకుళుభావమై (వనవానతుక్కుమితాద్ది). పులప్పట్టు ఎట్టు కూటువతు. (భవాండువిట్టడియై) - అడన్ శ్లోక త్తిట్టడియై మ్మెన్వ పడి. ఇవర్ "శోలైకళో" విరుయమై కుడైవజవిత్తుక్కుమొనన్న (ఇళైయై పెరుమాళైయితాద్ది). ఏదో ముడైనితార్ (శ్రీజనక రాజితాద్ది. ౨.

తాత్పర్యము. - సర్వధికుడైన సర్వేశ్వరుడు సర్వస్థిసౌందర్యముగల శ్రీభూనీరాడేవిమేళుడై వేంచేయున్న తిరునావాయిని వేచెన్నడు పొందమో?

౩.

మూ. - శ్రీ ఎనై కొలణుక పెట్టునాళై వ్వుతుమై | కవై యిన్ద నమిన్ది క్కణ్ణీర్ కళో కలుమ్మన్ |
నన్దై యిల్ తిరునారణ్ శేర్ తిరునావాయ్ | అవై యుట్టుకలావతోర్ నాళటియేనే || 3

అ॥ (యవైకొల్) ఎన్జో తిరునావాయై యణుక పెట్టునాళై వ్వుతుమై త జేక త్తనాడకణ్ణీర్ కళో చిరుక్కిటనాళ్, హేయ ప్రత్య ప్న నాళ్ తిరునారణ్ శేర్ తిరునావాయై అవనుడైయి దివ్యవరిమై శిలేహోయవ్వునా త్తెన్వటికితేళా వ్విత్తార్. 3.

అర్చన. - అ॥ అక పెట్టునాళ్ ఎనైకొలెన్దు ఎపాళుకు (3) కవైయిల్ మనమిన్ది క్కణ్ణీర్ కళో కలుమ్మన్ (౬) నన్దైయిల్ తిరునారణ్ శేర్ తిరునావాయ్ అవైయిల్ పుకలావతు (౧౨) ఒర్ నాళ్ అటియేనే (౧౪)

సన్ని. - అనవైరమై, అసాధారణసమృద్ధివిత్తునాన నారాయణ్ వ రిక్కిట తిరునావాయొక్కత్తిలే పుకవళోడు నాళటికితేలే నెన్దితార్.

త్తిట్ట పెట్టునాళ్, ఎనైయెన్దు, సర్వకాల త్తిలుమ్, (3) కేటొన్దిట్టుకురుడుకణ్ణీర్ త్తియై ఏ క్కాగ్రచిత్తనాయొక్కొన్దు, కణ్ణీర్ కళో, నాళో కానిమ్మన్, (౬) నున్దనత్తివోపాధికత్వాదికకాళిట మదో మిన్దియై, సులభ నాయెరుపాధికబద్ధవాన్ శ్రేయోపతియన నారాయణ, పుర్వరూప, (౯) తిరునావాయై, అవనుడైయి వోలక్కత్తిలే, ప్రవేశిక్కలావతు, (౧౨) ఒర్ నాళ్, ఇన్దు త్తెన్వటికితేళా (౧౪) సన్ని - కుదోరుమ్ - అవై - ఒలక్కమ్.

౪.

అర్చన. - (తిరునావాయిని) పొందగదినదివరులు ఏవో! అని ఎల్లప్పుడును (3) మటియొకవిషయముండు బోవగదిననున్నులేనోవా వ్వు (ఏ క్కాగ్రచిత్తుడైన) భావములు ప్రవహించునట్లుండెదను. (౬) (దుర భత్యమనెడి) బోవములేని శ్రీమన్నారాయణుండు వాసము చేయుచున్న (౯) తిరునావాయందలి అగోష్టిలో ప్రవేశించుటకు (౧౨) ఒక దినమును ఎఱుంగవచ్చును. (౧౪)

3.

1. ఇప్పాకుర త్తిలుమ్, అఱయిరప్పడి ఈడు అరుమ్మరజ్జిలే యవైకొల్ ఎట్టు పాకవకాణ్ణిటకు. ౧౮-౨-౩౧-౨౪.

ఈ. — మూనావాన్పుట్టు. తిరునావాయే తిరుమోలక్కత్తిలేపుకుమ్ నాళై నెనఱికిటిలే నెన్ఱితార్.

(యవై కొలితాద్రి) నాళ వస్తుకిట్ట ప్పెఱుమ్నాళో యవై యెఱు. (ఎవోతుమ్) ఒరుకాలి త్రైవొల్లి, అలూత పోతు అన్యవరతై ప్పన్నుకిఱ్ఱెనా? (కవై యిల్మనమిన్ఱి) అతుఱిన్ఱిలు మితువుమ్ ముఖాన్దరముమాయ్ ప్పెల్లకి ఆళో? ఇళుతలైన్ఱి నెన్ఱికిక్కి. (కన్ఱిర్ కళ కలున్ద్రవళ) కన్ఱిర్ కళ నెళ్ళువిడవిరుప్పళ. (నవై యిల్ తిరునారణ) దుర్గ భక్తాన్ఱి చోవమిట్ట క్కేయిమిక్కిఱ శ్రీమానానా గాయణ, సోలభస్త్రుక్కున్ద్రాన పిరాట్టియోడేకూడ త్తిరు నావాయు లేవన్ద్రు సులభనానవళ. తిరునావాయు లే వేరోలక్కమాకవిరుక్క, (అడియార్ కళ కుఱ్ఱొక్కళై - ఉడకొ కూడువ త్తెన్ఱికోల్) ఎన్ఱాళైప్పట్టనాళ అత్తిళి లేతెన్ఱు కూడ ప్పెఱుమ్ నాళై నెనఱికిటిలే. అవై - నన్దై. నవై - కున్ద్రమ్.

జ-అ! మూనావాన్పుట్టు (యవై కొలితాద్రి, తిరునావాయవై యుట్టుకలవారో నాళైయే) ఎవ త్తెక్కిటాడీ త్తవతారికై (తిరునావాయతాద్రి).

ఇప్పదప్రయోగక్కుకుభావమ్ (ఆకుతల్లులుమిత్తాద్రి). ఇరుక్కర్ణమ్ (ఇరుతలై క్కనెన్ఱికిక్కియెన్ఱు). ఇరుతలై క్కనెన్ఱు - ఇరుతలై యానెన్ఱు పడి. ముఖాన్దరముమాయ్ - విషయాన్దరముమాయెన్ఱు పడి. కవైయిల్ మనమిన్ఱి - కవైయిల్ యానమనమిన్ఱిక్కి - కేన్ఱొన్ఱి త్తొరుక్కనెన్ఱొన్ఱిక్కి; ఏకాగ్రచిత్తనాయ్కొన్ఱెన్ఱు పడి. కవై - కార్యమ్; విషయాన్దరమెన్ఱు పడి. కణ్ణిన్ఱిర్ కళాళి కలబంనెన్ఱు క్కనెన్ఱు. అతావమ్ - కణ్ణిన్ఱి నెళ్ళుమిడానిన్ఱు నెన్ఱు పడి. “కలబున్ద్రమ్” ఎన్ఱి ఆకుక్కునిబిడ్డ - కలబ్బి - కలబ్బుతల్, అబ్బుతల్. “కలబున్ద్రమ్” ఎన్ఱి వర్ణనైయొక్కాన్ఱు. “తిరునారణ” ఎన్ఱు కుడన్ద్ర మేలుక్కుళ్ళ బ్బాధమ్ (సోలభస్త్రుక్కుత్తాద్రి).

తాత్పర్యము. — ఏకాగ్రచిత్తడనై కన్ఱిళ్ళను బ్రవహింపజేయుచు దుఃఖంబుమన్న సేన సర్వసులభుడైన శ్రీమహారాయణుడు వేంచేసియున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలో నే నెప్పుడు ప్రవేశించెదనో!

మూ. — నాళేలత్తియే నెనక్కుళ్ళననానుమ్ | మీరావడిమైప్పళే తేయ్యిప్పుకున్ద్రే |
నీళార్ మలర్ చ్చొన్దై కళ శూన్ద్ర తిరునావాయ్ | వాళేయిల్ తడన్ద్రుడప్పిన్దై ముళాళా |

ఆ. — (నాళేలయే) నిరవధిక సాన్దర్యగుణ విశేషయోగసమ్మిన్దై ప్పిరాట్టిక్కు భోగ్య నాన పునక్కు. మీరావడిమై ప్పళి తేయ్యిప్పుకున్ద్రే, ఆడిమై తేయ్యిమ్ నాళై నెనఱికిటిలే నెన్ఱితార్.

అన్య — నీళో ఆర్ మలర్ (3) శోలైకళో శూన్ద్ర తిరునావాయ్ (౬) వాళేయిల్ తడన్ద్రే మడిప్పిన్దై (౯) ముళాళా నానుమ్ మీరావడిమై ప్పళి తేయ్యి (౧౨) పుకున్ద్రే ఎనక్కు ఉళ్ళన (౧౪) నాళేల్ ఆడియే. (౧౭)

వన్ఱి. — ఆనన్దరమ్, నిత్యత బ్బరన్ద్ర తిలే అన్యితనాయ్ పునక్కున్ద్రాక, అన్ద్రబ్బరన్ద్ర పయ్యున్ద్ర మాననాళో కళ వానపడి యిటికిటిలే నెన్ఱితార్.

బిడ్డి, నిన్ద్ర, పూనైయొడైలన, (3) శోలైకళో, శూన్ద్ర, తిరునావాయలే, (౬) వాళోవోలే (నీన్ఱు) ఒళియొన్ఱు క్కనెన్ఱు, పెరియొన్ఱు యెన్ఱొయ్, ఆ త్తనెన్ఱు యెన్ఱొయ్ నప్పిన్దై ప్పిరాట్టిక్కు (౯) నిత్యతయ్యోతావాననో! నూరికైప్పిలే నానుమ్, విచ్చేదరహితసరస్వతైబ్బరన్ద్ర పన్నుక్కు. (౧౨) అన్యయిత్తే; ఆకుక్కు ఎనక్కు, ఇతవాకక్కుట్టిత్తైత్తి, (౧౪) నాళిల్, అవై నానఱికిటిలే. (౧౭)

అర్చము. — పొడునై నిండియన్న పున్నమలుగల (3) తోటలచే చుట్టబడిన తిరునావాయందు వేంచేసియున్న వాడును (౬) మత్స్యములతోబోయిన విశామైసరైతిమున గుణపూరినిగలపిన్న పిరాట్టిక్కు (౯) వల్లభుడయిన బి! నామో! నేనును ఎడతెగక దాన్యకృత్యముచేయుటకు. (౧౨) అన్యయించితిని. (అందునిమిత్తమై) నాకు ఏడ్చుడియన్న (౧౪) దినమును ఎఱుంగను. (౧౭)

(౪౮) తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమ్మినై - ౫ - చా - మఱాళ వ్యాఖ్యానము. ౧౮౯

ఈ. — నాలమ్మాట్టు అత్తాన దాన్యమ్ పణ్ణుమ్మడివిమయ్యాకృతనాననా, నప్పిన్నై పిర్రాట్టియోడే కూడ విరుక్కి. విరుక్కి లేయడమై శెయ్యప్పటమ్ నా శెనవట్టిటిలేననితార్.

(నా శేలటియే నెనక్కళ్ళన) పెజక్కడవనా శెనవట్టిటిలేనెన్నుతల్, నా శిరిదిరుక్కడ చనాచెత్త నె యుడై నట్టిటిలేనెన్నుతల్, పెజునిధమానపిన్న పతటుకిటతెన్నెన్నిల్; (నానుమ్మిళావడిమెప్పణి శెయ్యప్పకుక్కే) నిత్యసూరికల్ పణ్ణుమాత్తాన దాన్యత్తిలే యన్మో నాను మధికరి త్తతు. ఒరుప్రయోజన తై కొళ్ళక్కట్టిన వనామాతి యిరుక్కిజ్జేనా? దాన్యపరిమళ త్తి ట్టునడతియాలవనా యాటియిరుక్కి తేమా? (నీళార్ మలర్ చ్చెల్లెకల్) ఓళ్ళిపర ప్పమాతి ప్పూ త్తిళోల్లకల్ యుడై త్తాన దేశమ్, అడిమై శెమ్మై క్కు పుమ్మాన్మకరణజ్జలార్ కుత్తెవన్ మదేశ మె న్నుతల్, నప్పిన్నై పిర్రాట్టియమ్ తానుమాళ పుమ్మావచయమ్మణ్ణులమ్ దేశమెన్నురిల్. (నా శేయితడజ్జల్) ఒళ్ళియై యుడై త్తాన పరస్తకణ్ణెన్నుతల్, వాళి వోలేకణ్ణెన్నై యుక్కినల్ల పరస్తకణ్ణెన్నుతల్; అననై యనన్యార్జ మాక్కవల్ల కణ్ణుక్కి యుడై యవశెన్. (మడప్పిన్నై మఱాళా) అమ్మైయన్మిక్కి అత్త గుణజ్జలాయమ్ తువక్కవల్లవరుక్కు ప్పల్ల భ నానవసే! దేశాన్తరమ్మోనప్రజై ఊరణితానవాతే తాన్మమారై పులకాల్ నినై ప్పొక్కుమాలే, ప్రాప్యదేశమః తానానాతే తిరళవుమ్ తని త్తనియుమ్ పిర్రాట్టిమారై అనన్మిక్కి తార్.

గీ. — ౧. నాలమ్మాట్టు (నా శేలత్తాది). “మిళావడిమెప్పణి శెయ్యప్పకుక్కే - మడప్పిన్నై మఱాళా - నా శేలటియే” ఇత్యాదికల్లక్కాత్తి త్తవతారికై (ఆత్మాన దాన్య విత్తాది).

“ఎనక్కళ్ళన - నా శేలటియే” ఎన్వయము. ఎనక్కళ్ళవాక్కళ్ళిత్తు చ్చెత్తనాళానాలటియే నెట్టు శ్రద్ధార్థమ్. ఎన్ననా శెన్మ విశేషి. గూ. సుమారై ఇత్తై జ్ఞేధాకాట్టికితార్ (పెజక్కడవనా శిత్తాది వాక్యన్వయత్తాలే). మిళా - అచిచ్చనన, అడిమై ప్పణి గాన్వయిత్తాది. “అడిమై ప్పణి” ఎన్వయము. ఒరుప్రయోజన తై యిత్యాది. “మిళావడిమెప్పణి” ఎన్వయము. దాన్య పరస్తకణ్ణెన్నై త్యాది. “అడిమై ప్పణి శెయ్య” ఎన్వయము. (మడప్పిన్నై మఱాళా) ఎన్వయము. మాట్టిభావప్రయమ (అడిమై శెయ్యై క్కి. త్యాది వాక్యన్వయము). వాళి, ఒరియమ్, వేలుమ్. నయ్క - అత్తై త్తాయమ్, ఒప్పుమ్. కీర్వాన్యవివరణమ్ (అననై యిత్యాది). తువక్కవల్ల - విశేషకల్పన. పాట్టున్మాయమ్ పిర్రాట్టిమారై యుళిచ్చెయ్తరుక్కుభావమ్ (దేశాన్తరమిత్యాది), నీళార్ మలరెన్మరుడడి అడమెప్పణి శెయ్యప్పకుక్కే ఎనక్కళ్ళన - నా శేలటియే నిత్యన్వయము.

గీ. — ౨. పతటుకిటతు - త్పరిక్కిటతు.

తాత్పర్యము. — సచ్చేత్తరునికి సకలవిధ కై జ్ఞాన్యములను జేయాలకు సిద్ధమైయున్న నేను, వరమభోగ్యమైన నానాయలో మీన “నీట్రురాన్మన నప్పిన్నై పిర్రాట్టితో” గూడ వేం చేసియున్న వానికెప్పుడు కై జ్ఞాన్యము చేసెదనూ తెలియతమ.

మూ. — మఱాళా - మలర్ మత్తెక్కుమ్మమో మడవైక్కు. జ్ఞాన్యన్ ఊలత్తుయిర్ తేవర్ కప్పెల్లామ్ !
విష్ణుశాఖ విరుమ్మియుత్తై యున్దిరునావాయ్ | కణ్ణారక్కలిక్కిన్మత్తిజ్జెన్మొల్ కడ్డే ||

ఈ. — (మఱాళ) అక్షి భామిని శానాయక నాయ, దేవాధిపరాన్వని భజననిర్వాహక నాయ, శ్రీకై వల్లనిలము నానవెమ్మెయనాక్ విరుమ్మియుత్తాయు తిరునావాయ్, ఇప్పొక్కటియోడే జ్ఞానక్కడ కలిపి తెన్నోవెన్మితార్.

“మలర్ మత్తెక్కుమ్మ మడమడవైక్కుమ్ మఱాళ” (3) శులత్తు శయిర్ తేవర్ కప్పెల్లామ్ కణ్ణాళి (౬) విష్ణుశాఖ విరుమ్మి “త్తాయమ్” (౯) తిరునావాయ్ కల్ ఆర (౧౦) కట్టు ఇల్ల కలిక్కెన్మత్తు (౧౧) ఎన్మొల్ (౧౨).

తాత్పర్యము. — పుష్పములచేతను పరిమళముచేతను తుష్పైలచేతను సంపూర్ణమైన తిగునావాచుందు నిత్యవాసముఁ జేయుచున్న ఓ! క్రత్యుష్టఁదా! సేవకర్య దాచుచు నైన నెని నెన్నుకొడు కంఠాలనెవించి సంఘింపించెనూ? ౬.

నా పాపములన్నియును క్షమించి యావావశియనివనెనట యథాయే ॥

వనీ. — ఆన నరకు, కేషి త్వరతః త్వప్రాపత్య త్వయాపమాన వాకారపూ ర్థియాయదైయనిశిశవై పూర్వత్కృషేషణుజ్జలమైనితార్.
త్రైలోకీకృతుక్కుమ్ కేషియాక తక్రైయైనిత్రుగన, మహాబలియో, భూమియైవేషీత్రువాక్తి అతిశుడైయ సస్య కేషిత్వమ్
పాతమ్ ఆన నాగ్ధ్యర్ మావృషి కేషియానపనాయ, (3) కేషమానజగత్తుక్కు నేవాసురవిభాగతౌత్ ముశిశవిరోధౌత్తై, శివిషీత్తు త్వినేక
శరణవాక్కుమననాయ, తిరునావాయ శేనర వ్రనానమృణాళికః, (4) —, సమప్రసణమహాతివిప్రత్వైత్తై వననానాణత్వై పూ
ర్థిమైయడైయాయ. ఇషకేషిత్వరతః త్వప్రాపత్య త్వయా ర్థిక్కు అపాధరణమానత్రయోపతిత్వైత్తైయడైయవనే! (5) కాకాణ్యయా
త్తయావశోపైత్తైర్థియా తి యోయై. ఇషకా, సమక్కు కేషభూతశిష్ట్య, (6) ఆకారత్రయవిశిష్ట సమృద్ధత్వైపూర్వత్తై ఇర్యియాయ
జేలుమ్ (73).

ఈ. — ఏడాదున్నట్లు. ఆశ్రితాధికారక త్తిరునామయితే నిత్యవాసమృణ్ణుఁడదేవర్, అనన్యగతియెనునెన్నక
లిలే కృపెపణి యరుళవేణమెన్నితార్.

(కోవాకియమావలియై నిలబడ్డాయి) సవ్యోపకాంక్షయై త్రైలోక్యాధిపతి యాక్కివెత్తాఁ, అపనై త్తల్లి అస్థపదజై త్రానెఱ్ఱుక్కొట్టు “నానేఅరళు” ఎచ్చురదానాయర్లు. నీకోడుక్కొల్-త్తయ్యిక్కే, అతుక్కొల్లమితానేనియామకం ఎచ్చభిమాని త్రివదానాయర్లు. వెఱుమ్ముఱత్రితే, తన్నత్తల్లాతజై, తన్నతు” ఎచ్చెఱ్ఱుక్కొట్టిరుక్కొండవవనైయిలే యివ్వవయముడిగదక్కమాకిరే నాడుకుడికిడవాతు”, ఎచ్చు పారే త్తరుళి, ఇచ్చినతాన విభూతియై అవచ్చక్కలిరే నిస్తుమివాణ్ణిరా. (తేవాళురెచ్చాల్లననే) దేవాను:సక్తామిత్రితే అవరళళే పడువతు ఇవరళళే పడువతాయ ఇచ్చనెయరువచ్చెల్లప్పుక్కాజే, ఒరుతల్లయెయ్యిత్రు దేవజాతిక్కొండీయిరుప్పవచ్చెక్కొండూతానాయర్లు. (త్రివమాలే) ఆ తిరతదాతుక్కొమ్ తత్త్రితకూలనిర సనత్తుక్కొమ్మడి త్రియసపతియాకె. (నావా

జీ-ఆ. ॥ ఏడాదులు (హావాయవిత్తాది). “నానాయైత్తెన్ న్నరణమ్మి ఆవావడియినవనైరళాయ్”, ఎవనాత్తెన్
టామీత్తవతాత్తె (ఆశితార్థహావిత్తాది).

“అయ్యో” ఎవ్వరును భావము (సర్వస్వరవిత్పాది). అతాపము - తనకీర్జిత కైయిట్టుకొన్నానెన్నియు అయ్యెనైయారే. ఎవ్వరచే. వివరణ (సీమానుక్రమిత్యా). “మూలమైరివిత్పాది” ఎవ్వరును భావము (విలుముట్టుకొనెయితాల్పది). నెలుముట్టుకొనెయితాల్పది. నిర్వచనము. మావలయ - మావలయకొనెయితాల్పది. మావలయకొనెయితాల్పది. అనంతమైర్పాది. కీర్తికైయిట్టుకొనెయితాల్పది (అకీర్తనాల్పది).

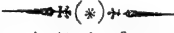
(౧౯) తిరువాయ్మొయి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కుమ్మవనై - ౨ - పా - అరుభాను వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౧౯3

ఈ. - యుక్తేస్త్రి ఇష్టపిరక్షిక్కుమిడత్తిల్ అమ ప్పణిత్రాకముకన్దోబ్బి తిరునావాయలేనిత్య నామప్పణ్ణాకిఱి. (ఎన్నారా నమ్మా) ఆత్రితవర్గ త్రిమడై య రక్షణత్రిలేనొక్కాక సర్వాస్తర్యామియానవక. (నారానమ్మా) అతుక్కుఱువ్వాక ఆత్రితవత్సలనాయ్, అనర్కభుక్కుఱువ్వాక ప్పెబ్బోమ్మెత్తాలే పరిపూర్ణ నానవనే! (ఆనావిత్తాది) ౧. త్వరా మాత్ర మనొప్పత్తి. ఎన్నిటవడియే, వియో, ఇవననన్యగతి, ఇవనుక్కు వేటారువుకలితై ఎమ్మప్పక్కలిలే కృపై ప్పణ్ణియగుళేణుమ్. (అడియాక) అవక అరుభుక్కుమ్ ఇవక అరుళ కొళ్ళుక్కుమ్ సమన్వయికిఱిట. 2.

జీ. ఆ॥ అమ త్తణిత్రాక - ప్రత్యాసన్నమాక. (నమ్మా) ఎత్తుకుక్కుభావమ్ (అతుక్కుఱువ్వాకవిత్తాది). అథవా కీహ్నిక్కిత్తిలే, అస్త ర్యామిష్యఫలిత సౌలభ్యత్వేన్వేది ఇవాన్యత్తిల్ - వాత్సల్యజ్ఞానికిఱితారల్, అతుక్కుఱువ్వాక - రక్షణత్తుక్కుఱువ్వాక. అస్తర్యా మిత్తయిమ్ వాత్సల్యముమ్, బహువీహియారే. (కృపామాత్రేత్తాది). (సోఽహంతే దేవదేవేశ నార్చనాదౌస్తుతానవ । సామర్థ్య వాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీదమే) ఇతి పఞ్చమేంశే. (అడియాక) ఎత్తుక్కు శాబ్దమానవర్థమ్ - అనన్యార్థవేత్తిమ్; అర్థమానోమ్ - అనన్యగతిత్తిమ్. ఒరువర్కాల్లయరుప్పారే వేణుళిల్ రక్షిక్కు ప్రాప్తియైయేతే ఎమ్మ వివక్షిత్తులిచ్చేయేకీతార (ఇవననన్యగతియత్తాది). (అడియాక) ఎత్తుక్కుభావాస్తరమ్ (అవనుభుక్కుత్తిత్తాది). మునినరు అనన్యగతిత్తిమ్. 2.

ప్ర. ౧. - ఏటామ్మట్టు (కోవాకియవిత్తాది). (అవావడియా నివన్సెరుభాయే) పఞ్చమేంశేనప్తమే, (సోఽహంతే దేవదేవేశ నార్చనాదౌస్తుతానవ । సామర్థ్య వాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీదమే ॥ 20 ॥. 2.

తాత్పర్యము. - ఇంద్రునిరాజ్యమునవారింఁచిన రాజైనుమహాబలియొద్దనుండి యారాజ్యమునవారింఁచినవాఁడై, దేవాసురయుద్ధముం దనుగుటను సంగరించినవాఁడై, ఆత్తిరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేదేసియున్న ఒ! శ్రియఃపతి! నన్ననన్యగతివఁడనతిలంఛి యనుగ్రహింపుమా. 2.

మూ. - అరుభాత్తోబ్బి వాయరుళే తెయ్తు, అడియేనై । ప్పరుభాక్కియకపొన్నడిక్కిల్ పుక్కువై ప్పాయ్ ।
మరుళేయియునై యెన్నెత్తై త్తిరుత్తుమ్ । తెరుళేతరు తెన్దరునావాయేన్దే ॥ ౩॥
ఆ. - (అరుభాత్తోబ్బివాయ్) అజ్ఞానగర్భమిల్లారతొరవడి. ఉన్నదెయ్య స్వరూపరూప నుబిరూతి విషయ దివ్యజ్ఞానత్వేయిక్ కృపైమాత్రే యుక్తము త్తనగలిగిన, ఇన్నముమ్ అకృపైయాలే (నమ్మడియానివక) ఎన్నవెయ్యాకరిత్తులి, అడియేనై యకపొన్నడి క్కిల్ పుక్కువై ప్పరుభునాయ్, వైత్తరుభాత్తోబ్బివాయ్, తిరువుళ్ళమానవడి తెయ్తుళి ఎన్కొట్టు ఎమ్మెరుమానై యిన్నా తాకితార. ౩.

అన్య. - అరుభాత్తోబ్బివాయ్ అడియేనై అరుళతెయ్తు (౩) పారుభాక్కి అకపొన్నడిక్కిల్ పుక్కు (౬) వైప్పాయ్ రేక తిరు నావాయ్ (౨) ఎకలేవే మరుళేయియునై (౧౨) ఎకనెత్తై ఇరుత్తుమ్ తెరుళే (౧౫) తిరు (౧౬).

పన్న. - అనస్తరమ్, నీమరుభా తిరుక్కువుమామ్, అరుళేవుమామ్, ఒరుకలక్కు మిల్లారవడి యున్నై యెన్నెత్తై వైత్తరుభా విక్కుమ్మడియానన్తై త్తనగళేవేణుమ్ ఎన్తార.
ఇవక (తెరుళివడి తెయ్తుకొక ఎత్తుకపై పజ్జారిరుక్కిలు మిరక్కితాయ్, అనన్యగతియామ్మడి యానక్కేయాయురక్కిల వన్నై, నివధికి కృపవణ్ణి, (౩) లబ్ధుత్తాకనాక్కి, ఉన్నదెయ్య స్పృహణీయమాన తిరువడికలిక కీబ్బే, ప్రదేశిక్కుమ్మడి, (౬) వైక్కిలుమ్ వైక్కితాన్, కట్టలేప్పట్ట, తిరునావాయలే, (౯) ఎనక్కు పరమప్రాప్య భూతివాయురక్కిఱవనే! ఒరుకాలుమ్ అజ్ఞానగర్భ మిల్లారవడి, నర్వప్రకార పరిపూర్ణనాయ్ భోగ్యమాన వన్నై (౧౨) అత్తవ్వాభినివిష్టనానవక నెజ్జిలే, ఇన్తయినుభవిక్కుమ్మడి యాన త్తెన్ద్రాజివై, (౧౫) ఎనక్కు త్తెరుళేవేణుమ్. (౧౬) తరువెన్దు - తరుతియాక వేణుమ్మెప్పడి. ౩.

అన్య. - నీవు కృపవఁజేయకపోయిననుసరి, దాసుని కృపవఁజేసి (౩) ఒకవపుగాఁజేసి నీయొక్కస్పృహణీయమైన శ్రీపాదముల క్రిందు ప్రవేశించునట్లు (౬) ఉంచిననునది, నుండరమైన తిరునావాయందు వేదేసియున్న (౯) నాస్సామి! అజ్ఞానమాలిక నిన్ను (౧౨) నాస్సాయదుందు ఉండఁదగిన జ్ఞానము నే (౧౫) ఇమ్ము. (౧౬)

ఈ. - ఎట్టమ్మట్టు. అప్పితే యపేతీతమ్ పెజ్జాయాళే, అరుళవుమామ్, తవరవుమామ్, అజ్ఞానగర్థ మిల్లాతపడి ఉన్నయెన్నెట్టేలే యరుతుమ్మడి తెల్లనై తరవణమ్" ఎన్జిత్.

(అరుళాత్మాయ) ఎన్జిత్ శృన్వపన్తాతే ఇనాపట్టతుపడుకెజ్జా నెన్జిక్కిలుమరు. (అరుళేయేతు) అన్జిక్కి, ఎక దుర్గతియైక్కిణ్ణు శృన్వపన్తే. (అడయేనై యిత్యాది) అనత్కల్పు నాయరుకి, అపనైన్, ౧ "నన్ద మేనమ్" ఎన్జిజపడియే ఒరువను వామ్మడిపన్తే. నిరితియభాగ్యమాన ఉడతరువడికళిక్కినై నైత్తుక్కిళ్ళుమిన్ కొళ్. పారుళానానై నైత్తుక్కిళ్ళుమిన్ పొన్నడిక్కిళ్ళి పోలేకాణమ్. (మరుళేయైన్ యిత్యాది) అడియిల్ * మయగ్గజ మతివలమరుళిసపడియే, అజ్ఞానగర్థమిల్లాతపడి ఉన్నయెక మనస్సిలే యెప్పితమ్ నైత్తుక్కిళ్ళుమ్మడి, ౨ "అనక్కేయాక వెనెక్కొళ్ళుమితే" ఎన్జిజతెల్లనై తరవణమ్. (తెన్జిరునావాయె తేవే - తెరుళేతరు) ఎన్జిక్కియె; అన్జిక్కి, "మరుళేయైన్ యెన్నెట్టే తరుతుమ్ తెరుళేతరు తెన్జిరునావాయె తేవే-అరుళాత్మాయ అరుళేయేతడియేన్ పొరుళాక్కియె పొన్నడిక్కిళ్ళి పుకనైచ్చాయ్, తిరువ్రళ్ళమానపడితేయే" ఎన్జిమ్మిక్కా పుడిమ్మతు.

జి.అ. ఎట్టమ్మట్టు (అరుళాత్మాయ యిత్యాది) పాత్తెయెల్లామ్ కిటాక్షి తరవణిన్జి (అప్పితే యిత్యాది). అరుళాయెన్జిత్ (అప్పితే) ఎన్జిమ్మతు.

"అక్కి" ఎన్జిత్తుక్కు భావమ్ (అనత్కల్పునాయిత్యాది) "పాణ" ఎన్జియాళే - (నిరితియభాగ్యమ్) ఎన్జిపడి. ఇత్తల్, రసాక్షియాక భావమ్ (పారుళానానై యిత్యాది) పారుళ - వన్దవుమ్, భవణమ్. తరు - తరువణమ్. తెక - అఱుక్కుమాన. మిక్కా నిర్వారతుక్కు, "తెరుళేతరు" ఎన్జితు - తెవుక్కు పిళేపణమ్.

తాత్పర్యము. - తిరునావాయందు వేంచేసియున్న ఓ!స్వామి! నీవుక్కడచేసినన్న నీక్రిపాదములందుఁ జేయుకొనిననుసర; ఆట్లు కిటాక్షింపకపోయిననుసర; వరంతు - నిన్నెల్లప్పుడందు నామనస్సులొనఁచుకొనఁజుట్టుమాత్ర మనుగ్రహముచేయమా.

మూ. - తేవర్ మునివరక్కెన్జిన్జిగ్గొక్కరియై. | మూవర్ ముతలవ్వునెరుమూవులకాళి |

తేవకవిరుమ్మియుత్తెయిర్నిరునావాయ్ | యావరణకప్పెలువారినియెన్జి ||

ఆ. - (తేవర్) బ్రహ్మదికకుడైయ చతురాదిసర్వకరణజుక్కు వగోచరనాయ్, బ్రహ్మదిసావరాన్ద సమస్తజన్మనిర్వాణ త్రాణసం పారణలీలానాన పెమ్మెరుమాక విరుమ్మిక్కొట్టు సర్వసులభనాయైత్తెకిజ తిరునావాయై యణకప్పెలువార కళి ఎన్జిభాగ్యమ్మట్టి నారకళి! నాకభాగ్యహీననాయున్దై నెమ్మనోకితార్,

అన్జి. - తేవర్ మునివరక్కె ఎన్జిమ్మ కాణ్ణు (3) ఆరియా మూవర్ ముతలవ్వు (౬) ఒరు మూవులకు అలి (౯) తేవక విరుమ్మి ఉన్జియమ్ (౧౦) తిరునావాయ్ అన్జి! ఇని (౧౫) అణకప్పెలువార్ యావర్! (౧౬)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, అజీవుడైయర్ కుమ్మ అజీయవరియ సర్వాధికక వత్తిక్కి అతిరునావాయై, అత్తనైచ్చినివిష్టనాన నాకా పెన్జిలిక, ఇనియార్ పెజి పుకుకితార్ ఎన్జిత్.

సమస్తజన్మకరుక్కుమ్ సనకాదియనివర కరుక్కుమ్ స్వయత్నత్తల్ సర్వకాలమ్మ, కాణ, (3) ఆరియానాయ్, బ్రహ్మరూద్రా కరుక్కు, సత్తాదిహేతురూతనాయ్, (౬) అన్జిత్తీయమాన, జగత్త్రియత్తెయమ్, తెక సద్గుత్తుత్తెనిర్వహిక్కు మవనాయ్, సమస్త

కల్యాణగుణాత్మకసానవీధ్యర్థక, అత్యాదరమృగ్ని, వర్తిక్కిల, (౧౨) తిరువానాయ్, ఐయో! ఇని, (౧౫) అణకప్పెలువారా? (౧౬) ఇన్వేటినివేతాతియైతియిమ్ క్కొత్తతినిప్పొట్టకటో! వెన్వకరుత్తు.

అర్థము. - దేవతలకు బుద్ధులగును ఏ కాలమందును సేవించుటకు (3) దుర్లభమును బ్రహ్మద్రవ్యమునుగ్రహించిని కారణభూతుడును (౬) అన్వేషియమైన తిలకములను పరిపాలించువాడనైన (౯) సర్వేశ్వరుడు అతపశీ వాసముఁడేయగుచున్న (౧౨) తిరువానాయని అయ్యో! ఇతఁడెచట (౧౫) పొందువారెవరో? (౧౬)

ఈ - ఒన్వతామ్బట్టు. ఇప్పడిశొన్న విడ తిలు మొరుప్పిశేవకటాక్షమ్ వణ్ణామైయాలే, నానివాన్వై యోడే ముడియానిన్ద్రే, ఎన్నభినుతేమ్ పెఱపుకుటి భాగ్యాధికారో? ఎన్గిజార్.

(తేవర్ మునివర్ క్కెన్ద్రమ్ కాణ్డొక్కరియళ) బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్మసనకాదికళుక్కుమ్ స్వయత్తుతాతేయెన్వ మొక్కక్కాణ వరియనాయుళువళ. (మూవర్ ముతలన్ద్రే) బ్రహ్మద్రవ్యకళ నడువేవదవతిన్దు అవర్కళుక్కు నిర్వాహానెన్నుతే; బ్రహ్మద్రవ్యేర్కళుక్కు నిర్వాహకనెన్నుతే. (ఒరుముపులకాళి) ఇన్వముఖతాతేనిన్దు తైలిలో కన్యైయమ్ రక్షిక్కుమ్మడియై చొల్లుతలే; అన్విక్కే, క్కియమ్మేలుమ్ నడుపుమాన సర్వకోకత్తుక్కుమ్ అద్వితీయ నాయకనెన్నుతే. (తేవర్) సర్వవిసజాతీయళ. (విరుమ్మియైయమ్ తిరువానాయ్) ఇప్పడిసర్వనిర్వాహకనానవళ, తిసక్కిన్దు పురుగుడియిరుప్పిల్లాతామరువళ కుడియిరుప్ప పైల్. గ్రాహ్యతే, అత్రితరక్షణత్తుక్కుమ్ ప్పాణ్ణానదేవమ్. ఎన్నుత్తొనరుమ్ వణ్ణివ రిక్కుమ్మదేశ తై. (యావరణకప్పెలువారిని) నాళముడియప్పకానిన్ద్రే, ఇనిప్పెలు విరుక్కిణ్డొక్కాళి, (సతేమనుష్యో) ఎన్జిటదేయే, అవర్కళ మనుష్యర్కళుక్కుమ్ క్కూట్టల్. (ఇచి) ఎన్జిటదతాతే - నాళ ముక్కిణ్డొక్క ఎన్జిటతు సూచిక్కిటతు. (అన్దో) ఎన్జిటదతాతే - ఎనకుళుళువనకుళుణ్ణాక ప్పెటాతొవ్తే! [వరేమనుష్యో] అవర్కళో శేభుప్పిక్కిటవర్కళుక్కుమ్ క్కూట్టల్కళో. [దేవా] అవర్కళో నిత్యానుభవమ్ వణ్ణు క్కిటనిర్కళుక్కుమ్ క్కూట్టామి త్తేన్. [యత్తాన్ద్ర] పతిసాలాన్డా మొరుపడి తప్పిక్కిడన్దు అవర్ మీణ్ణువనైలోన్ అన్వై ప్పిన్దు ముఖ్తే క్కాణ్డొక్క మ్మేలుమ్ భాగ్యాధికారో? ఇన్ద్రే కాదాచిత్తానుభవమ్ వణ్ణువవర్కళో, నిత్యానుభవమ్ వణ్ణువవర్కళో రిక్కిటనిర్కళో పీరియరే; ౨ విణ్ణుళారిలుమ్పీరియరే; ౧ [వరేపత్తదశేపున] పతిసాలాన్డామకళిన్దు ప్పతిన్ద్రే యామాన్దొక్కరి ప్పాన్దరిన్ద్రే కాణప్పెలువార్. కాలమ్ముడిన్ద్ర తేనిరుక్కిణ్డొక్కానాయ్మిరు చక్రవర్తి.

అ. - ఒన్వతామ్బట్టు (తేవర్ తాన్ద్ర). “యావరణకప్పెలువారినియన్దో” ఎన్ద్రే క్కటాక్షిత్వతాన్ద్రే (ఇప్పడియత్తాన్ద్ర), కాణ్డొక్కరియళ - కాన్డొక్కరియళ మున్దినవర్తుక్కుమ్, మావరిలున్ద్రేత్తుక్కుమ్ అవతీర్ణనానతాళ. ప్రధానసాయకుక్కుమ్ మెన్ద్రకల్దా మ్మోఇన్ద్రామక్కిణ్డొక్క (బ్రహ్మద్రవ్యేర్కళుక్కుమ్ కారణభూత సమ్యక్ త్తార్థమ్. “మూవర్ ముతలన్ద్రే” ఎన్ద్ర తిన్ద్రద్రవ్యమానగుణవాకవర్దద్రవ్యమ్ (ఇన్ద్ర) గుణత్వేయత్తాన్ద్రవాకవర్దద్రవ్యత్తార్. “తేవర్ - దోన్ద్ర తమానళ” ఎన్ద్రే నిన్ద్రేత్తు (సర్వవిసజాతీయ సేవకు). “విరుమ్మియైయమ్” ఎన్ద్ర తుక్కుమ్ (ఇప్పడియత్తాన్ద్ర). “ఇని” ఎన్ద్ర తుక్కుర్థమ్ (నాళముడియవిత్తాన్ద్ర). అలో వైయోరే - అవర్కళో భాగ్యాధికారస్థవిషయేత్తు (పరమాణు (సతేమనుష్య) తాన్ద్ర). “ముడియప్పకానిన్ద్రే” ఎన్ద్ర తుక్కుర్థమ్ తేన్ద్ర (ఇనియైజిటత్తాన్ద్ర). “సతేమనుష్యో” ఎన్జిక్కో కత్తుక్కుర్థమ్ (అనగిగళిత్తాన్ద్ర). “సతేమనుష్య దేవా ప్రేయేచారకుళుకట్టలమ్ | ముఖం దక్ష్యన్ద్ర రామస్యవర్షేపత్తదశేపున”. ఇత్తొయో ధ్యానాన్ద్రదేవధర్మ. “సర్వేపత్తదశే” ఎన్ద్రే క్కటాక్షిత్వ (పతిసాలాన్డా మొరుపడియత్తాన్ద్ర). ఒరుకాల్ పెరుమాళ్ క్కణ్డొవర్కళో నిత్యానుభవమణ్ణువవర్కళో కళుక్కుమ్ క్కూట్టావర్కళో తేన్ద్ర (కాదాచిత్తేత్తాన్ద్ర). “ద్రక్ష్యన్ద్ర” ఎన్ద్ర తాతే (కాదాచిత్తానుభవమేన్ద్ర). ఇగున్దు సంచాపమ్ (విణ్ణుళారిలుమ్ తాన్ద్ర). భగవదనుభవత్తుక్కుమ్ మేట్టుమడైయానవిక్కియన్ద్ర కాదాచిత్తానుభవమణ్ణువవర్కళో నిత్యానుభవమణ్ణువవర్కళో మధికరన్ద్ర పడి. “పున” ఎన్ద్ర తుక్కుర్థమ్ (పతిసాలాన్డామకళిన్ద్రేత్తాన్ద్ర, పతిసాలాన్డామ కళిన్ద్ర పతిన్ద్రా మాన్ద్రా చాంతో పన్న (కాలమిత్తాన్ద్ర).

౧౯౬ తిరునామ్య మొట్టి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమ్మనినై - ౧౦ - పా-అన్తోవణుక వ్యాఖ్యానము.

ప్ర.తి. - ఒప్పుతామట్టు (తేవర్ మునివరత్వాది). (యావరణుకపైఱువారిని) [రా.అ.౬౪]. “నలేమనుమ్యదేవాస్తే యేచారు శుభపట్టుమ్ | ముఖంబ్రక్ష్యన్తిరామస్య విద్వేషభ్యదశేపునః || ౬౯ 1.”

తాత్పర్యము. - బ్రహ్మదులకును సనకాదులకును సగోచరుడై సకలలోకపరిపాలకుడై దేవాధిదేవుడైన శ్రియఃపతి ఆత్మాదరముతో వేంచేసియున్న తిరునావాయినే నేను పొందక నేహితిని; ఇతమీద నాదివ్యదేశమునబొందదగిన భాగ్యవంతులెవరో? ౯.

మూ. - అన్దొవణుకపైఱునాళెన్దొప్పోతుమ్ | శిన్దెశలగిత్తిరుమాలెన్దొప్పక్.

కొన్దొర్ మలర్ చొప్పై కళి శూన్ తిరునావాయ్ ! వన్దేయుత్తె కిన్దెమ్మామణివన్దొ ||

౧౦||

అ. - (అన్తో) ! ఇప్పుడియ్యున్నై యాతెప్పట్టు పైఱుతేయ్యట్టులను నిరాశనాయవిడచుట్టాతే, పిన్నైయుమ్, ఎన్నోడునంత్తే పిక్కై-కాక తిరునావాయితే వర్ధునర్ధులగిన్ విగ్నతై యనుసనితు, ఎన్నోవున్నై నానణుకపైఱుతేన్దొప్పోతుమ్ శిన్దెశలగిత్తిరుమాలెన్దొప్పక్ యన్దొప్పై నెన్దొర్.

౧౦.

అన్దొ. - కొన్దొర్ మలర్ చొప్పై కళి శూన్ (౩) తిరునావాయ్ వన్దే ఉత్తై కిన్దె (౬) ఎమ్మామణివన్దొ అన్తో! ఆణుకపైఱునాళెన్దొప్పక్ (౯) ఎమ్మామణి శిన్దెశలగిత్తిరుమాలెన్దొ (౧౦) అన్దొప్పక్ (౧౩)

పన్నీ. - అనన్దము, విడవైన్దొతరుమణియ విగ్రహతైయుడైయు పున్నైక్కిట్ట పైఱునాళి శుభ్రవతు కాణ్ ఎన్దొ నెన్దొకలగిత్తి శూన్ పిదానిన్దొ నెన్దొర్.

కాత్తానిన్దొన్దొ, పూన్దెయ్యడైకొన్దొకళి, శూన్దొన్దొ, (౩) తిరునావాయితే, పరమపదాదేశే విట్టిపన్దొనిట్టుమవి నాయ్, నిత్యవాసమట్టుకొని, నిరతిశయభోగ్యమాన నీలరత్నమ్మారెయిర్కొనిపడినై యుడైయవనే! వియో! ఉన్నై యణుకపైఱునాళెన్దొప్పక్ కాణ్ ఎన్దొ, (౯) సర్వకాలము, నెన్దొకలగి, శ్రీమానేయ్యున్దొ, (౧౦) కూప్పిదానిన్దొ. (౧౩)

౧౦.

అర్థము. - గుహ్యములుగానన్న పుష్పములుగలతోపులచె చుట్టబడిన(౩) తిరునావాయందు (పరమపదమునంచి) ఉచ్చివాసములై యుచున్న (౬) కాన్యమైననీలరత్నమువంటికొనిగల ఓ! నాస్వామి! ఆయ్యో! (నిన్ను) పొందదగినదినము (ఏదో) అని (౯) ఎల్లప్పుడును మనోవ్యాకులపడి ఓ! శ్రియఃపతి! అని(౧౦) పీఠించెదను. (౧౩)

౧౦.

ఈ. - పత్తామ్మాట్టు. ఉన్నై కాణ్ పైఱుతామై నెన్దొట్టిన్దొ కూప్పిదానిన్దొ నెన్దొర్.

(అన్దొవణుకపైఱునాళెన్దొప్పోతుమ్) శొల్లత్తుడగినతు లైకక్కట్టమాట్టాత బలహానియాతే, అన్దొ! ఎన్దొత్తొర్, “అణుకపైఱునాళెన్దొ యన్దొ కొల్” ఎన్నవితేనినైపుతు. (ఎవోతుమ్) ఒరుకాల్ శొల్లత్తుక్కొ ఇల్లైత్తొల్ వినుకై యన్దొక్కే సర్వకాలముమ్. (శిన్దెశలగి) హృదయమేకలగి. మాతాపితాక్కొ ప్పేన్దొచొప్పి అర్చనాన ప్రజ్ఞకూప్పిదమావోతే తిరుమాలెన్దొప్పక్. (కొన్దొరిత్వాది) కొత్తుమిక్కమలరై యుడైత్తాన శోదై యాతే శూన్దొప్పట్టు తిరునావాయితే. నిత్యవసన్దమాన శోలకలై యుడైత్తాకై యాతే నిరతిశయభోగ్యమాన దేశమెన్దొ (వన్దేయుత్తె కిన్దె) ఒరుదేశవిశేషమైతిశెన్దొ కాణ్ ఉడవతాన వడివైకొన్దొ అశ్రితార్థమాకవన్దొ నిత్యవాసమట్టుకొని వనే! అవ్వడివెనక్కు కాట్టారెన్దొ ఉన్దొవరపు అనత్తెమ్మన్దొ.

౧౦.

టీ.అ. - పత్తామ్మాట్టు (అన్దొరిత్వాది). “శిన్దెశలగిత్తిరుమాలెన్దొప్పక్” ఎన్దొత్తెక్కొట్టిత్రవతారై (ఉన్నైయరత్నాది).

శొల్లత్తుడగినతే తెన్న (అణుక విత్వాది). అతావతు - “అణుకపైఱునాళెన్దొ యన్దొ కొల్ అన్దొ” ఎన్ననిన్దొన్దొ, బలహానియాతే “యన్దొ కొల్” ఎన్దొమడియన్దొల్లమాట్టాతే, మన్నే “అన్దొ” ఎన్దొత్తారెన్దొపడి. యన్దొ కొలెన్దొ - ఆధ్యాపార్యము. శోధకలై చొప్పిన్దొ యుక్కుభావము (నిత్యవసన్దమాన విత్వాది) “మామణివన్దొ” ఎన్దొత్తుక్కొర్కమ్ (ఒరుదేశవిశేషమైతి యత్వాది). సార్థభావము (అవ్వడివిత్వాది). ఉత్తరార్ధతై యనుసనితు పూర్వార్ధతై యనుసనితు - అన్దొయి.

౧౦.

శ్రి (పా) ఉన్దొవతుకాణ్.

(౧౦) తిరునామము. — ౯ - ప - ౮ - తి - అముక్కుమ్మిన్ - ౧౧ - పా - వణ్ణమ్ హ్యుళ్యరణ్ణళ్. ౧౯౭

తాత్పర్యము. — అశ్రీతరక్షణార్థమై పరమపదమును గూడనది, కనకకాలమునలె శరత్కాలమును సమస్తమైన పుష్పములుగల
 ఖోలలచేఱబట్టబడిన తిరునానాయందువచ్చి వేంచేయున్న నీలమాణికవ్యమువంటి బంగారపురములుగల బ్రహ్మహిమ! నిన్ను శేనెవ్వరు
 పొందెదమోయని చింతించుచు వ్యాకులపడి నిన్ను నే విలుచుచున్నాను. ౧౦.

మూ. — వణ్ణమ్మణిమాడనన్న వాయుళ్యనై | త్రిణ్ణమృతైరురుహూర్చుడనోపకా. |
 వణ్ణార్తమిథొయిర త్రిపుత్రుమ్వల్లార్ | మణ్ణాణ్ణుమణ్ణమహ్మన్ మల్లికైయే. | ౧౧.
 ఆధ్వార్తిరువడిక శేకరణమ్.

అ. — (వణ్ణమ్) ఇతిరువాయ్మొట్టివల్లార్, వివాకాముష్మిక సకలభోగగ్లలేయమ్ భుజిక్కుప్పెఱువణ్ణితార్. ౧౧.
 తిరుక్కరుక్కమ్మిరొప్పొప్పిరువడిక శేకరణమ్.

అర్థము. — వణ్ణమ్ మణి మాడవ (3) సర్ నానాయళ్యనై తిక్క (౬) అమ మతిళ్ శేనెరుహూర్ (౯) బడనోపకా మోలర్
 తిమిళ్ (౧౨) ఆయరత్తు ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ (౧౪) మణ్ణాణ్ణు మణ్ణమహ్మన్ మల్లికైయే (౧౫) మణ్ణమహ్మన్ (౧౬).

పద్యము. — అనందము, ఇతిరువాయ్మొట్టివల్లార్, శరత్కాలము విభూతియులుడైన నానందమునై యురుగ్చేయుచుండెడి.
 నానావర్ణములైన యుడైతాన, మాణిక్యజ్వాలితకమైన, మాడగ్లలేయడైతాన, (3) నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునానాయకుని
 కి. — పుష్పమృతైరురుహూర్చుడనోపకా, తిణ్ణమృతాయ్, (౬) అమృతము, మతిళైయడైయ, తిరునకరిక్కునిర్వాహకరాన, (౯) అహ్మన్మయైయరాన,
 మణ్ణాణ్ణుమణ్ణమహ్మన్, (౧౨) ఆయరత్తు, ఇప్పత్తుయమ్, అభ్యసీక్తువల్లనకళ్, (౧౪) భూమ్యుపలక్షితమానలివిభూతియై, తిమిళ్
 నిర్విద్యుదీయభగవత్సరమాక నిర్వహిత్తు, నిర్విభూతియులమ్ భగవదనుభవజ్ఞానతాత మల్లికైపోతపరిపక్వమాన, (౧౫) యరొప్పొప్పి
 వికామత్రియ్యులొంపర్. (౧౬) ఇమ - కలివిరుత్తమ్. ౧౧.
 వాదికేనరి అమృతముమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

అర్థము. — నానావర్ణములైన రత్నములుచెక్కిన గృహములుగల (3) సుందరమైన తిరునానాయకు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపరిపి
 యుమ్మ, పుష్పమృత (౬) సుందరమైన ప్రాకారములుగల స్వపాణీయమైనకురుకాపురికిసావ్యయైన (౯) సమాహ్మన్మయై (సాదింపి)
 గానముచేయునట్లు ప్రావిడహూపమై (౧౨) వేయిపాశురములలోఁజేరిన ఈపదిపాశురములను అభ్యసించువారు (౧౪) భూలోకమును
 శ్రీకృష్ణవచనంబు ననుభవించి మల్లియొక్క (౧౫) పరిమళము (మొదలగు సమస్తగంధముల)ను, అనుభవించును. (౧౬) ౧౧.

ఈ. — నిగమ త్రిత్, ఇతిరువాయ్మొట్టి కడైతార్, వివాకాముష్మిక సకలభోగగ్లలేయమ్ భుజిక్కుప్పెఱు
 వరెన్నితార్.

(వణ్ణమ్మణిమాడనన్న వాయుళ్యనై) నానావర్ణజ్వాలన రత్నజ్వాలిత శేయ్యపృష్టమాడగ్లలే యుడైతాన
 నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునానాయలే నిర్వరుణినవనై. (త్రిణ్ణమృతైరు) త్రిణ్ణితానమతిళై యుడైతాన తిరునకరియై
 యుడైయ వాధ్వార్తిరురుచ్చేయిత. తిరునానాయక్కు రత్నై తిరునకరియర్ మతిళ్పోతకాణుమ్. ఆధ్వార్తిపరియచే

తి-అ|| నిగమమ్ (వణ్ణమృతైరు). “ఇప్పత్తుమ్వల్లార్ మణ్ణాణ్ణుమణ్ణమహ్మన్ మల్లికైయే” ఎవ్వరైక్కుటాక్షితపతానై (ఇతిరు
 వాయ్మొట్టివల్లార్ తిరొత్తాది).

“నన్నానాయళ్యనై త్రిణ్ణమృతైరురుహూర్చుడనోపకా” ఎవ్వడచ్చేర్ త్రిక్కుళావణ్ణ (తిరునానాయక్కి. త్తాది) తిరునకరియర్
 మతిళ్, తిరునానాయక్కు రత్నైయమోవెన్న; ఇరణ్ణునకైయకమహరణ్ణ (అహ్మన్మయైవ్యావ్యయమ్). అతావను - తిరునకరియర్

+ ఆదరణీయతయై ఎన్నియక్కలామ్.

ఈ. — అప్పురితానే అప్పురుక్కు రత్తైయన్ను తల్; ఈవ్వరనుక్కు ధనమ్ అహ్వాంకై యాలేధనమ్ కిన్దన్దన్దేయి తేమతి
 శిడున తెన్ను తల్; (పణ్ణార్ తమ్మిల్) పోళిమికున్ద తమ్మిల్. (మణ్ణాణ్ణు) ఇహలోక త్తిలే వైష్ణవ శ్రీయాల్ సమ్మన్న
 రాయ్. (మణ్ణజ్జమ్మర్ మల్లికై యే) మల్లికై మణ్ణజ్జమ్మర్. ఇతిండి పలమణమాయ్, ౧. సర్వగన్ధః, ఎన్నిటివయ
 త్తోడు సామ్యావ త్తిమై ప్పెఱువర్. ఇవరుడై య మనారథమ్ అవర్ కళ్ పేర్ ముక్కుండలామ్. ౧౧.

వడక్కు త్తిరువీత్తిత్తై తిరువడిక శేకరణమ్.

జీ-అ॥ మిత్తే అహ్వాంకై ముక్కురత్తైయాయ్; అహ్వాంకై సురత్తితిమాయురత్తైయాయ్, అహ్వాంకై పరిపుతియ నావాయ్ ముక్కురత్తిక మక్కయాలే, తిరునకరి
 యిల్ మిత్తే పరమ్మరయ్య రత్తైయన్ద పడి, ద్విత్తియ పరిహరత్తుక్కు, “తిల్లమ్ మిత్తే” ఎన్దు తు అహ్వాంకై ముక్కురత్తిక మక్కయాలే. అర్ తల్ - మికుతి.
 ఇవర్ మనోరథిక్కు అవర్ కళ్ పెఱువన్ద మైన్దన్న (ఇవరుడైయ విత్తాన్, మల్లికై - మణ్ణజ్జమ్మర్) ఎన్ద న్దయిప్పకు, మల్లికై పోన్ద సార
 భ్యునికానత్తైయడైయన రావరన్దన్దైయన్ద.

తీయర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

ప్ర-తి. — నిగమమ్ (పణ్ణమిత్తాన్). (మణ్ణజ్జమ్మర్ మల్లికైయే) [భా. ౩-౩-౧౪]. “సర్వగన్ధస్సర్వరసస్సర్వమిసమభ్యాసోఽ
 వాక్యనాదరః.” *

మణవాళమామనికల్ తిరువడిక శేకరణమ్.

తాత్పర్యము. — తిరునావాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి విషయమై సమాఖ్యిన్ద ప్రసాదించిన యీమదిపాదరముల నభ్యసించి
 నువారు ఇహలోకమందున్న వజ్ర భాగవత్ త్రయమైయుండి తరువాత సర్వగంధఃజైన సర్వేంద్రియవరముపడునందనగ్రామింతురు. ౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టైక్కానన్దోకమ్.

(అఱుక్కుమ్) ఈ శేససూరిగమపత్త్యి దూతవాక్తై ప్రావద్యలమ్మనపాన్దు నిరన్యథామమ్ !

దేవీజుపడిక మపి దేవీ శేష మారాద్యాయాంక దేత్త్యవధిమార్థయదన్ద మేన.

వాదికేసరిఅఱుక్కియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

అర్థము. — ఈశే - సర్వేశ్వరుడు, దూతవాక్తైః - దూతలవాక్యములచేత, సమాజిగమపతిఅపి - పచ్చుటచేప్పులవాడగు
 మన్నన; తావత్ విలమ్మమ్ - అంతిమాత్రము సావకాళమున, అసహన్ - సహించనివాడైన, మునిః - సమాఖ్యిన్ద, అత్తిమేన - (తొట్ట
 దనపత్తుయొక్క) ఎనిమిదవ తిరువాయ్ మొట్టచేత, దేవీజుపః - శ్రీభూదేవులను (నాయకునిగా) భజించిన, అన్య - సజ్జనేశ్వరుని
 యొక్క, భామమ్ - భూలోకమందున్న, కమలపి - ఒకానొక, దేవీశేషమ్ - (తిరునావాయ్ అనడు) దిన్ద్రదేశమున, ఆరాత్ -
 సమీపమందు, కదా - ఎవ్వడు, యాయామ్ - వెళ్ళినదన, ఇతి - అని, అవధిమ్ - (ప్రాప్తికాలముయొక్క) సీమను, అర్థయత్ -
 ప్రాప్తించిరి.

తాత్పర్యము. — “అఱుక్కుమ్” అనెడు తిరువాయ్ మొట్టలో సమాఖ్యిన్ద, ముందు తామసమీన దూతలుచెల్పి నిన్నవించిన తమ
 యనన్దపని తమయొద్దవచ్చుటకు సర్వేశ్వరుడు సిద్ధమగుచుండగా తామంతిమాత్రము కాలవిలంబమునొద్దన, పురుషకారభూతుడైన
 శ్రీభూదేవులతో గూడవచ్చి వేంచేసియున్న తిరునావాయనదిన్ద్రదేశమునుమనమెప్పుడునమిమింకెదమోయని ప్రార్థించుచున్నారా.

ప్ర-తా. — (అఱుక్కుమ్మిన్దై యాయన) వల్లీమధ్యత్వయోగా దపివనుదితశ్రీవచో పాచ్చిభావా
 ద్భూమ్యాదై శ్రీశ్రీయోగా దవతరణదశాసాచువర్యాత్పవిత్రః॥
 సద్భాత్యత్వా త్పుటోఽప్రద దురితహరత్వా త్సమానన్నభావా
 ల్లత్త్వై శ్రీశ్రీశంకరాదిగ్ర ప్రభయతివసుమజ్జాని భావేనసాధమ్ ॥ ౧౦౦ ॥

అర్థము. - వల్లిమనన్ద్యయోగాత్ - తీగవంటినడుముకలది యగుటవలనను, సువిదిత శ్రీవనోవాచ్యభావాత్ - సుప్రసిద్ధమైనద్రవ్యము ననువాచ్యమగుటవలనను, భూమ్యాద్యైర్వ్యయోగాత్ - భూదేవిమొదలైనవారిని విధూతిగాఁగఁబదియగుటవలనను, ఆవతరణదశానామక ర్యాత్ - (భగవత్) ఆవతారముతోఁగూడ యవతరించుటవలనను, భర్త - భర్త (ఆశ్రీతులను అక్షీకరించుటకు), నృణా త్పభావాత్ - భుజించుచున్నది యగుటవలనను, సుజీర్ణప్రదదురితపారత్వాత్ - (ఆశ్రీతులను)నుంచుకొనము నిచ్చుటవలననుపాదము లను హరించుటవలనను, సమాసన్నభావాత్ - సన్నిహితురాలగుటవలనను, లక్ష్మ్య - (ఇన్నిగుణములుగల) లక్ష్మికి, నాథు - నాయకు డైన, శ్రీశక్తి - శ్రీయశస్తిని, శతారి - నమ్మబోయి, సుమజ్జానిభావేన - మంచిభావ్యకలవాడగుటతోఁ (గూడుకొనిన వానినిగా), ప్రభయతి - ప్రసిద్ధపఱచుచున్నది.

౧౦౦

వ్యాఖ్య. - (నల్లిమనన్ద్యయోగాదిత్యాది) వెలీతల్వమలరిత్యాది, కొడియేరిదైక్కొకనక త్రవళోకేళ్ళక, ననైయిల్ తిరునారణకేరే, వా శేయతద్యుక్త ముదప్పిన్నై మణాళా, మణాళామలర్ మత్తెక్కుమమణి మదనైక్కుమ, తేవాకురకుకెల్ దువశేతిరుమాదే, శిన్దెకలక్కి తిరునామైన్ద్ర ప్పేళ్ళక - ఇచ్చిరువాయ్మొళియే అఱుపాట్టుకలైత పిరాట్టిసమ్మన్ద్యుక్తొల్లయోదే, కుట్రెనామటట్టిలమ్ ఇత్తవేవత్తిర మేన్ద్రతిరు న్నభుమ్. కొడిపోలేమణ్ణితానవిడైయై యుడైయకైయాలమ్; ఇత్తాల్ - ఆవయవోభాతిశయమ్ శొల్లప్పట్టు; మేల్గుణవిభవ సామ్మ లమ్మకొల్లకిలితు - (శ్రీయతే, శ్రయతే, శృణోతి, బ్రావయతి, శృణోతి, శృణోతి) ఎన్నియిరుక్కికై యుడైతాయ్, శ్రుతిష్ట శ్రీతిహాస పురాణాద్భితి ప్రసిద్ధమాన శ్రీశన్ద్రతారేవాత్తెయోకైయాలమ్; భూమిసీమేతలనారై విభూతియాకవుడైయకైయాలమ్; అమతార ద్దయైతరం, దేవత్వేదేవదేవాంయనుమన్ద్యత్వేనచూసీ. విష్ణుదేవసూరూపాంవైకకోత్యేయత్తన ప్రస్తుమ్' ఎన్నియిరుక్కి అన్దదై క్కమగుణమాక వేమ్మెరుమానోడే యవతరిక్కుమవకైయాలమ్; ఎమ్మెరుమా అత్తితిరుడైయదోవదైక్కిప్పారాతే యక్షీకరిక్కైక్కు మగుణంబారభూత్రియాయున్ద్ర భుజిప్పిక్కుమవకైయాలమ్; చేతనరుక్కుజ్ఞానాదిగుణవిభవకై యుడైక్కుమవకైయాలమ్; అవర్ గుణున్ద్ర విరోధకత్తేప్పిక్కుమవకైయాలమ్; ఎప్పోకుమసన్నిహితైయాయున్ద్రైయాలమ్; ౨ 'మూతరైక్కిలి,' ౩ 'మన్ద్యవసుత్తర గుణు' ఇత్యాదికలిప్పిడియే నిరవధికదయాక్షమాదార్యాదికై యుడైయకైయాలమ్; ఏవంబురైయనపిరాట్టిక్కు మ్మభనాన వేమ్మెరుమాన్ద్ర శోభనైయానజాడైయై యుడైయవనాక 'అఱుక్కుమిదైన్వాయిన' ఎన్నియిరుక్కి అహ్నిరయిచ్చెయ్తాకైన్ద్ర త్తాల్.

౧౦౦.

వేదాన్తాచార్య తిరువడిక శేతరణమ్.

తాత్పర్యము. - 'అఱుక్కుమ' అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మబోయి, లక్ష్మీదేవతీగవంటినడుముకలదై, పురుషకారమునకుఁ గానులినది గుణములను బ్రతిపాదించుచున్న శ్రీశన్ద్రమున దనకు దిరునాముగాఁగలదై, భూమిసీమిదే దేవులను దనకు విభూతిగాఁగలదై, భగవద్గుణులను రామకృష్ణాద్భవతారము లెత్తునప్పుడు ఆయావతారాను గుణముగా తాను సీతారుక్మిణ్యాది రూపముగ నవతరించుచు న్నన్న, ఆశ్రీతులను సత్వేద్భిదాని యాశ్రయించునప్పుడు వాడు వీరిదోషములను జూచి నిగ్రహించునట్లు తాను పురుషకారభూతురాలై, ఆశ్రీతిపాదములను హరించువారికి స్యరూపాను రూపజ్ఞానమును గలుగఁజేయుచున్నదై, తిరునాయ్మొదలగుదివ్యచేతములందు నన్ని యాత్మరూపములను మున్నందున నీవిభగుణములకుఁ గారణములైన సౌందర్యాది విగ్రహగుణములనుదయాక్షన్త్యాది దివ్యాత్మగుణములనుగల సాత్త్వికీదీపిన్ద్రభుజిదేవ సత్వేత్వనిని సుందరభార్యాసంబంధముగల వానినిగావకాల్గొనింది.

౧౦౦.

తి.నూ. - అఱుక్కుమిదరైన్ద్రవన్ద్రాలాన్ద్రునిట్టుతారత్ | మణ్ణిత్తువరప్పల్లెఁద్రామనత్తా | అఱుప్పరణి | శెయ్యతిరునావాయ్మొళినినైన్ద్రామాణ్ణా | మెయలిన్తొయ్మరణియామల్.

౧౦౧.

అర్థము. - ఇదే - దుఃఖములను, అఱుక్కుమ - పొంగొట్టును, ఎన్ద్ర - అని, అన్ద్ర - ఆతిథిమాట్టికలైకవనకు, ఆవన్ద్రాల్ - వానివిషయముగా, విట్టు - విడిచిన, తూరి - దూరల, మణ్ణిత్తు - తిరిగి, వరప్పల్లె - నమ్మవలను సహించని, మనత్తాల్ - మన న్నన్న, అఱు - మిక్కిలి, పరణి - క్షయపడి, మెయలినాల్ - (వానిసౌందర్యముచేత గలిగిన) అజ్ఞానముచేత, కెయ్మరణి - చేయద న్నన్న, అఱు - మిక్కిలి, అఱుయామల్ - ఎఱుగఁగ, శెయ్య - సుందరమైన, తిరునావాయ్మొ - తిరునావాయను దివ్యదేశమందు, మాణ్ణా - నమ్మ బోయి, శెయ్య - పట్టుటకు, నిన్ద్రాన్ - తలంచిరి.

౧౦౨.

గౌ.వి.పు.౧౯-౧౮౭౧. ౨||శ్రీగుణర.౧౦. శ్రీ సుమత్ - శోభనత్వమే ఎన్ద్ర - సు ఎన్ద్రులు భూవప్రభాన నిర్దేశమాయ శోభ నైయాన ఇత్యాది. ౩||శ్రీగుణర.౧౦.

అన.-(అఱుక్కుమిచ్చినై)తూరిత్ పరుమళవుమడద్రోమత్, (తిరునావాయలేహ్మచ్చక వేణుమ్) ఎన్దుమనోరథిక్కిఱ వాఱ్వుర్ పాశు రత్తై యనువడి తరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. ఎన్దు నేయిన్నిల్; ఇప్పడివిట్టతూరిత్ అత్తైల్లెప్పట్టు అవనుక్కు. స్వదక్షై మైయడివిత్తు మీఱ్ఱురువఱుక్కు మున్నై, ప్రావ్యత్తిర్ రాతికయిత్తై, “అవ నెన్దువురుళియిరుక్కిఱ తిరునావాయలేవుక్కు. అత్తైల్లెక్కత్తై అద్దెళ్ళివర్ కళిడేమాడనవత్తి క నానవ నైక్కెన్దునుభవిత్తు అడిమై శెయ్యప్పైఱువ తెన్నో?” ఎన్దు మనోరథిక్కిఱ అఱుక్కుమిచ్చినైయలర్తై, “అఱుక్కుమిచ్చినై” ఎన్దు తుడగ్గి యుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

వ్యా.-(అఱుక్కుమిచ్చినై వన్దాల్లాఱువిట్టతూరిత్ మఱిత్తు వరప్పద్రోమనత్తలవత్తతీ) (అఱుక్కుమిచ్చినై) నమ్మడేయడఱుఖ తై హ్మిక్కియరుళు మెన్దు. (అవ నాల్లాఱువిట్టతూరిత్) తిరుమాళ్ళిక్కత్తైలవార్ విషయమాక అవిదత్తి త్తిరిట్టతూరిత్. (మఱిత్తువరప్ప ద్రోమనత్తల) మీఱ్ఱువన్దుమఱుమాద్రోమన్ శొల్లప్పద్రోమతిరువుళిత్తై. (అఱుప్పతీ) మిక్కువత్తిర్తై, “ఇదన్ బ్రూయాచ్చు మేనాథిం కూరంరామంపునపున” ఎన్దు, తిరువడియెత్తూరుపోకవిట్టవన నరమ్ పిరాట్టివత్తినాన్దై. (శెయ్యలిరు నావాయ్ అత్తిల్లని నైన్దాకో మాణ్) అఱుక్కియతిరునావాయలే యొన్దువురుళున్దుడియెణ్ణినారాఱ్వుర్. అతావతు - “వెఱిత్తిల్లె మలర్ వచ్చైక్కిళ్ళ తుళి తిరునావాయ్ కుఱుక్కుమిచ్చినై యున్దుకొలొడియేత్తై” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయడియేనలక ప్పెఱునాళ్ళియిడకొలొ” ఎన్దుమ్, “తిరునారణ్ణి తేర్ తిరునావాయడై యుట్టుకలావతోర్ నాళియేనె” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ వాళేయిడిఱ్ఱె మడిప్పిన్దు మణాళా - నాళేలియేక” ఎన్దుమ్, “విణ్ణాళిక్కి విరుమ్మియు త్తెయ్ మ తిరునావాయ్ క్కారక్కళిక్కిన్దు త్తిడేన్దుకోల క్కె” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ క్కొయ్యైన్దు వేన్దు” వలర్ కోవ - క్కణ్ణిక్కిన్దు త్తిడేన్దుకోల క్కణ్ణి” ఎన్దుమ్, “నావాయ్ అత్తిక్కెన్ద నారణ్ణిమ్మి అవావడియా నివనెన్దు రుళియ” ఎన్దుమ్, “తేన్ తిరునావాయ్ తేన - ఆరుళాత్తోవాయ్” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ యావనలక ప్పెఱువారినిన్” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ వన్దైయైన్దు నెన్దునుణిన్దు - అన్దువలక ప్పెఱునాళ్ళి” ఎన్దుమ్, ఇప్పడిత్తిర్ రాతికయి తై ప్రకాశిప్పిత్తై. అత్తైత్తైయిన్నిల్ (మైయలి నాల్ తేయవత్తయూవల్) సాన్దర్యత్తై అత్తివుకలగ్గి, అత్తైప్రావ్ ప్రావడివేకమిన్దు క్కె, విట్టతూరిత్ వరువఱుక్కుమున్నై త్తిరిత్తై. ఇవర్ ప్రేమన్దుభావమిరున్దుపడియె! ఎన్దువిధ రాయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

౮౮

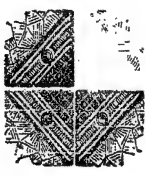
పెరియజేయర్ తిరువడిక శ్లోకం గన్మ.

తాత్పర్యము.—తమయొక్క సకలదుఃఖములను వానికిఁజేప్పదురని వాఁడు వేంచేసియున్న తిరుమాళ్ళిక్కళమునకు తాము పంపిన మాతలనెల్లి వానికిఁ దెలియవలసి వాఁడు వేంచేయవలసి అంతవిలంబమును సహించనివారైన నమాఱ్వున్దు అత్తిన్దు రాయుత్తులై, వానిని నేవించవలయునని యాచార్యే జేయవలసిన కార్యము నెఱుంగకఁబ్రమించి “అఱుక్కుమిచ్చినై” అను తిరువాయ్ మొట్టిలో వాఁడువేంచేసి యున్న యతిసుందరమైన తిరునావాయను దివ్యదేశమును వేంచేయ నుద్యమించిరి.

౮౯

ఒన్దు తామ్మైత్తిల్ - ఎట్టాన్దిరు వాయ్ మొట్టిముద్రోద్రోమ.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౮౮. — పాట్టు. ౯౨౦.

శ్రీః.

అథ్వాత్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎప్పెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

→→→

తిరువాయ్మొయి - ఒప్పతామృతం - ఒప్పతాన్దిరువాయ్మొయి - మల్లికై వ్యాఖ్యానం.

మూ.—మల్లికై కమట్ర్ తెన్ద్ర లీరుమాలో వణ్ శుటిన్ద్రయి శ్చైతవరుమాలో ।
 శేల్ కతిర్ మాలై యుమయక్కుమాలో శ్చైత్తన్ద్రై తైక్కుమాలో ।
 అల్లియన్ద్రామరై క్కణ్ణనెమ్మానాయర్ కళేఱియేఱెమ్మాయో ।
 పుల్లియమ్మై కళున్దొగున్దొవ్వుకలిడమటిలిన్దమియమాలో ॥

౧॥

అ.—(మల్లికై) ఇప్పడివ్వనమతిమాత్రమానాశే, అన్యవదేశతాతే తిన్నదెయ్యవనత్తేప్పేకుఱిణార్. వజ్రువరైప్పెరుమాలోడే కల్లన్దొగుపిరాట్టి, అవళవనమేయక్కుప్పాయ్ మిణ్ణువరక్కడవియ ౧ * అన్దియప్పైతానకువన్ద, అవణ్ణా వారామైయాలిన్దిన్దమ పున్దైయాయ్.

*

మల్లికై కమట్ర్ తెన్ద్ర లీరుమాలోనవదేశతాతే ఎన్నై బాధియానిన్దన, అశ్చర్యమాన సాన్దర్యాదగుణజ్ఞైయైయై నాయరన్దకైప్పెరుమా శ్చైత్తన్ద్రై అతి వేదారకమాయన్దవన్దైకైయైయ్ తోళ్ కైయై షక్కణ్ణాపుకలిడ మటిలిణామ్, మడివుతోమ్ ఎన్దుకూప్పిడుకిణాళ్. ౧.

పన్నీ.—ఒప్పతాన్దిరువాయ్మొయిలో, కీట్ర్ ప్రాప్య విషయమాన వల్లివేశతాతే యాడుపట్టవర్, అనుభవయోగ్యావశ్యై పన్నీ హితైయా యిరక్కచ్చెయ్తేయిమ్ అమభావ్యనాన వీత్తరనన్ది హితనాన్ద్రాయెవిలమ్మత్తుమతైయడియక; ౧॥ భోగ్యహితనాన పన్నుడియరన్దొనీయన్దభావతైయైయిమ్, ౨॥ రత్తణ్దకార తైయిమ్, ౩॥ రమణియావయవత్తైయిమ్, ౪॥ అభిరూపవాహనతైయై యిమ్, ౫॥ అప్రతసోధ్యతైయిమ్, ౬॥ అనవధికసోలిన్దైయిమ్, ౭॥ అత్తుదారరూపతైయైయిమ్, ౮॥ అతిశయితి సంక్షేప తై యిమ్, ౯॥ పాథిప్రాయనిరీక్ష దాడికైయిమ్, ౧౦॥ విశ్లేషశక్యమానవాశ్చర్యరూపతైయైయిమ్మనన్దత్తు, వీవన్ద్రకార విశేషనాన భోగ్యైకాన్దియైయైగ్రామనోరథమనన్దవిక్కు ప్పెణ్ణాతావైయైయిమ్, స్థారకమాయమ్ అసక్తిమాదకమాయమిరక్కిణ్ణ దహన్దవన్ద్రతాలో మన్దై భావ్యణ్ణామ్, అల్లికాలవిలమ్మముకు పొణుక్కనూట్టామల్ కూప్పిట్టదకారత్తై; పనుమేయక్కుప్పొన్దకట్టక, సన్ద్రైవన్దవిక్కు వ్వుయ్తేగొనుకు పొంతవిలమ్మము పొణుక్కనూట్టామల్, గోపిజన్మజ్ తత్కాలచిత్రజోధన్ద్రాతే యాడుపట్టు; ప్పొరుకున్ద్రైకట్టికొన్దు ప్పొన్దు పొంతరత్తైయైయిచ్చెయ్తేయ్.

*

అన్ద్రై.—మల్లికై కమట్ర్ తెన్ద్ర లీరుమ (౩) వణ్ శుటిన్ద్రయి శ్చైతవరుమ్ (౬) శేల్ కతిర్ మాలైయిన్ద (౯) మయక్కుమ్ (౧౦) మేకన్ద్రై శ్చైత్తన్ద్రై అల్లి (౧౫) అమ్ తామరైక్కణ్ణా ఎమ్మా (౧౫) అయిరక్కేణ్ణ అరియేణ్ణ ఎమ్మాయో (౨౦) పుల్లియమ్ ముత్తెకుడు తోళ్మమ్ (౨౪) కొణ్ణ తమియన్ద పుకలిడమ్ (౨౭) అటిలిమ్ (౨౮).

పన్నీ.—మయతల్పైట్లో, సన్ద్రైవేయిలో తెన్ద్ర లీరుమాన పదార్థజ్ఞో సలియానిన్దన, నిరతిశయభోగ్యహితనాన కట్టక పొరుమ్మన పదయన్ద్రైకట్టక ఒరుగ్గవిడక్కొణ్ణిటిలో మెన్దుకూప్పిడుకిణాళ్.

మల్లికైయిన్ద్రైమరై తైయైదైన్ద్రై, తెన్ద్రలీరతు, నన్ద్రాట్టినవాళ్ పోలే సర్వతోమఖభూక పీరానిన్ద్రై; (౩) క్రావ్యయై అబు భుక్తిగ్రాహ్యమాన, షుటిన్ద్రయాకీఱవయ్ దైతానవిశ్చైయానతు, అన్ద్రలిమాకత్తుకైయైన్ద్రై; (౬) అన్ద్రమయోన్ద్రభాన, అడిత్తన్ద్రై యున్దైతాన, సన్ద్రైవేయియానతు, (౯) కూప్పిట్టాల్ యిచ్చెయ్తే అతివన్ద్రైయమ్మడిమాపియానిన్ద్రై; సన్ద్రైయిలో శ్చైత్తన్ద్రై సన్ద్రైయైదైతాన, దర్శనీయమాయ్పు, (౧౦) మేఘజ్ఞానవై, ౨* పొన్ద్రైతవాదై యున్దైయవళ వడివుక్కు స్థారకమాయ్కొన్దు

[illegible][illegible]

శ్రీ సత్యలక్ష్మి వ్యాపారము. గాంధీ-వి-గ
H.N. పోస్టా-మా-7-8-002-002-002.

ಅಧ್ಯಾ-ಪ್ರ-ಪ-ನಿಲ, 3||ಪ್ರ, ೪||ಪ್ರ-ಪ-ನಿ. ೫||ಪ್ರ-ಪ-ನಿ.

2.522-0.

ఈ - * ఓంపకలనేక కల్పనాయత్తోశ్చమితే. గుణజ్ఞోతాః కాఙ్కట్టకీతతు గుణమాయల్పమితే; అన్యై శ్రేయత్తితే కీడన్తనయాయితే. ఇజ్జ ధర్మియతువేయాన్ అతుక్కుమేలే తిమ్బుమానాల్ పాదాద్ధిభవ్యకాతితే. నాట్టార్ భోగ్యతా బుద్ధిపక్వయిరుక్కిఱ శబ్దాదివిషయజ్ఞశ్చైయత్తమక్కు బాధకమాక, ప్రాప్యవస్తునై ప్పెఱాతే, నమవే, ఆఱ్ఱులియాన శ్రీభీష్మర్ అర్జుననైయిలమ్ముకళాలే ఉల్లై యవపుణ్ణుడిన్తదు తుడితాప్పాలే, కీడన్తుడిక్కిఱార్.

తిరువాయ్ పాడియిల్లార్, కృష్ణక 'పశుమేమ్మక' ఎత్తు పుఱప్పట్టల్, అవక వరుముళపురువర్కళ వడుమపాడు తోల్లుకీతతు. అతావతు - బ్రాహ్మణర్ కుక్కు సన్ధ్యావందనమ్మాలేయితే ఇడ్డై యర్ కుక్కు పుశుమేయ్ క్కై - జాతుచిత ధర్మమాకాయాలే తవిరప్రెణ్ణాతిరుక్కుమితే. ఇప్పడియాలే అవనై పుశుక్కుళికిపిన్నే పుఱప్పడవిట్టు, అవన్ వరుమ్ సన్ధ్యైయై పార్ తిరుక్కుమత్తనై యాయ్ ద్దు. ఆక, అవక పశుమేయ్ క్కప్పనాల్ పకల్ పొమ్మై వరున్దియెరు పడియాల్ ద్దినాల్, అవన్ వరుమ్ కాలమాన సన్ధ్యైయమ్ వస్తుముకడ్లాట్టి పశుక్కుళిక్ ముఱ్ఱొమ్మున్దువన్దు తలై నై క్కచ్చెయ్ తే యవన్తనై వరక్కాణావిట్టాలాద్ధిభవ్యకాతితే. అతావతు - అవన్తా ముఱ్ఱొమ్మున్దిలే వారాతే పిఱ్ఱున్దై యిలే నిఱ్ఱుమాయ్ ద్దు, నమపుపడుమలమాప్పకాన్తెక్కాక. అవకవర్కడవ కాలమాన సన్ధ్యైయమ్ వన్తు, కూడవరుమ్ పశుక్కుళుమ్ వన్తు, అవన్తా వరక్కాణావిట్టవాతే, అక్కాలత్తిల్, మల్లికై యిక్ పరిమ శమ్, నల్లకుఱిజ్జైయితైతుడక్కుమాన అనుకూలపదార్థజ్ఞ, తేన్తల్, నిలా, కడలోనై, అన్దిల్, కుట్టలోనై ముత లాననై బాధకమాక తుడన్దీద్దు. కుట్టలోనై యమ్, అన్దీయేయవన్తుడైయ గుణజ్ఞై స్ఫరిశ్చిత్తు నొవుపడున్తై క్కుడలాయరుక్కుమితే. అప్పడియరుక్కిఱ బాధకపదార్థజ్ఞిలామ్, మున్పుతని త్తనియే వరుపభావణజ్ఞై పుణ్ణి నలిన్ద వకాశీ వకకర్ణియిల్లిట్టై రాక్షసికళోపిన్పు అవ్వళిలిన్దిల్లాతే యెల్లారుముక్కు మేల్విమ్మున్దు అతుక్కుమేలే శిల

శీ-౨౩ గుణజ్ఞోభీయ త్రిముక్కుశుపడుక్కుడలామోవెన్ (గుణజ్ఞోతానిత్యాది). అతువేయా - గుణాధిమాయ్. పాదాద్ధిభవ్య కాతు - సహిష్కర్యాకాతు. తెన్తల్ ముతలాన బాధక పదార్థజ్ఞకుక్కు సన్ధ్యైయమ్ (నాట్టారిత్యాది). ఉల్లైయ - కున్దిపిచ్చక. వీపుణ్ణు - ఎయ్యప్పట్టు. "సన్ధ్యైయిట్టై సానైపడుకేఱార్" ఎన్దు కీమ్మత్తైవిన్దరిక్కిఱార్ (తిరువాయ్ పాడియిల్లార్). ఇవి వ్వానివర్క తైవిట్టు పుశుమేయ్ క్కప్పనానెన్దెన్దు (అతావతు బ్రాహ్మణర్ క్కైత్యాది). ఉత్తైవిగమిక్కిఱార్ (ఇప్పడియాలేయిత్యాది). అవక వరుమ్ సన్ధ్యాకాలత్తిలే సొవుపడువానెక, పకలిత్పిలే యాతీయరుక్కువొన్దాతోవెన్; అవక వరుమ్ కాలమాన సన్ధ్యైయిలే యవక వారాతరున్దాలాతీయరుక్కువొన్దా సెన్దిఱార్ (ఆకవక పశువిత్యాది). అవన్తా ముఱ్ఱొమ్మున్దిలే వారాతేపిఱ్ఱున్దై యిలే మువానెన్దెన్దు (అతావతు అవన్తావిత్యాది). ఉత్తైయనుపడియానిన్దుకోణ్ణు సన్ధ్యాసమయత్తిలే యవనెన్దిరియాలేవన్దు మోకేయ్ నిక్కి, బాధకపదార్థజ్ఞకుమ్ మేలిడత్తుడన్దీద్దెన్దిఱార్ (అవకవర్కడవవిత్యాది). "మాల్తైయిన్దువళు" ఎన్దు తైప్పద్దు (సన్ధ్యైయమ్ వన్తెత్తు). "అపుశుమలైయమాశ్చివాలే" ఎన్దు తైప్పద్దు (పశుక్కుళుమ్ వన్తెత్తు). "నూయ్ వారాక" ఎన్దు తైప్పద్దు (అవన్తా విత్యాది). (అక్కాలత్తిల్) ఎత్తుకుక్కు, (అనుకూలపదార్థజ్ఞ) ఎన్దుకోడే అన్దైయమ్, (అనుకూలపదార్థజ్ఞ) ఎన్దువన్దరమ్ కాలాన్దరజ్ఞ శిలమ్ అనుకూలమాన (తేన్తల్) ఎన్దుకుట్టుపతు. ముఱ్ఱొన్తైయివ్యాకారత్తిలే బాధకమెన్దు (కుట్టలోనైయమ్ విత్యాది). బాధకపదార్థజ్ఞ శిలయుమ్ ప్రకారత్తైయమ్, అవదీదీలే యవర్కళ సొవుపడుకీప్రకారత్తైయమ్ విశదమాకపుపాదియానిన్దుకోణ్ణు, సన్ధ్యైయిలవర్ శిళో ప్పొమ్మనై యివోరు త్తరుమ్ పడుకేఱాన్దు కీఱోడే నిగమిక్కిఱార్ (అప్పడియరుక్కిఱ విత్యాది). (బాధకపదార్థజ్ఞిలామ్) ఎన్దువన్దరమ్. "నలిక్తయాలే" ఎన్దు శేవమ్. అతుక్కుమేలే - మున్పుపలిన్దుకుమ్మేలే, తనిత్తనియమ్మెత్తు పాటుక్కోతోణ్ణుమ్, న్దుట్టుమ్.

ఈ- యుడై యవఁ.) ముతలుజపు పట్టునతుకన్జితే-దృష్టిబన్ధమ్పిఱన్జితే సంశ్లేషిపుతు. (ఎవఁ) అక్కణ్ణుకాలే యెన్నై అనన్యార్తై యాక్కినవఁ. (అయర్ కళేలు) అవ్వుకాలే ఇడ్డై యరైఁజొత్తిత్తావ్వులే. ౧[పుంసామ్]నయర పురుక్కాయ్ బ్రవనుడై యానాన్దర్యమ్. తన్నాడొత్తారై అప్పడినలియానిన్జారై అబలై కళై నలియ చొల్లవేడ్డొదితే. (అరియేఱు) కణ్ణాతేకళిరనోక్కి ఇనరై అనన్యవరై యాక్కి; ఇనఁజేన్దంశ్లేడిత్తు, అత్తాలేతాఁపెఱాప్పేలుపెఱా నాన్ మేనాఁజేప్పత్తొల్లై నిన్దపడి, సింహశ్రేయమ్. (ఎవఁయో) అమ్మేన్దెయ్యుడై యవఁ, తాట్టొన్దార్ శిలయ యర్ నవర్ కళోడేకలకుమావ్వులే, కైయైక్కాలై ప్పిడితుత్తాబునిన్ద పరిమాఱినపడికలక్కిఱహతు మిన్దినిపఱక్కు మ్మడి కాఱుచుకలన్దతు. (పుల్లియములై కళుమ్ తోఁభున్జేఱు) అననుమ్ వారాతిరక్కిఱాన్, నానుమ్వరున్ది యెరు పడి జేవిన్తుక్కిఱక్కిఱేన్, అవనుక్కుప్పిఱన్ద ప్రజై కళై గొణ్ణు పుకలిడమఱికిలేన్. నాన్ శెయ్తపడి శెయ్యై, ఇమ్మలై కళిన్వీకనుత్తిర అనుధవిక్కు పెఱుపఱేప్పోతే; త్తామకాలత్తిర ప్రజై కళే “శోఱు, శోఱు” ఎన్నుమావ్వులే పడుతానిన్దను. అవన్దానుమ్ కలక్కిఱహతు నర్వాజనంశ్లేమతునన్దుహలేతాఱుమ్. అవనిన్దీన్దతుత్తెయ్యమ్, ఇళై వ్వు ఱిన్దవిడముమ్. (పుల్లియదిత్తాది) కలక్కిఱహతై యవనుడై యవలమాపైయమ్, తమ్మడై య కరణ్ణుకలక్కు ఱ్డాన ప్రావఱ్యాతికయైత్తెయ్యమ్, అవఁపెఱాప్పేలు పెఱానాయ్ నిన్దపరిమాఱినపడియెయ్యమ్, తమగొర్పుకల త్తొల్లైన్దక్కఱుపడియెయ్యమ్ శొల్లఱిఱతు. (పుకలిడమఱికిలమ్) వ్యతిరేకత్తిర తెన్దల్ముతలన పదార్థకళై తప్పి చ్చెన్ను పుకుక్కుత్తు ఇదన్జొగ్గిఱియే. (తమియమాలో) ఇదన్జెయిల్ రతుకనానవనుమ్ వారామైయాలే తనిమ్మె ప్పడొనిన్దాను. ఇప్పడి తఁవిభూతియొక బాధకమానాలే, భగదత్తవిట్ట అన్ద్రొత్తుక్కు అన్దననై తత్తిత్తామా వైన్దెయ్మోల్లొప్పోలే, “ఇన్దెవరుమ్” ఎన్దొత్తియాలే తాఁకూడ విరుక్కువేడ్డాఱై; అవఁకూడ విరున్దానాకిలే ఇన్దె తానిన్దొత్తియాలే శెయ్యున్దొడఱుదితే. ౨ “రానుసామిత్రినహితః” ఎన్ద అవఁ తామేనొరపుట్టు క్కూప్పిఱహతు బరుతప్పిగూరారికిలుమ్ కూడపుట్టు నొరపుట్టుకై క్కు; అజ్జను మురుతుడై యిల్లెయెనక్కు. ౩ [నః] వీరాట్టియెప్పిరిన్ద

శ్లో. ౧౧. “శామక్కున్దైన్ద కణ్ణేయుడైయవఁ సామియెన్ద శర్వాన్దమ్. ముతలకణ్ణేన్దొన్నతుక్కుభావమ్ (ముతలుజవిత్తాది). అరైప్పడియెన్ద (చుట్టుగఱమత్తాది). శీఘోడేహట్టి (ఎవఁ) ఎన్దతుక్కు భావమ్ (అక్కణ్ణుకాలేయత్తాది). ఎన్నైయెయ్యుక్కి తన్నొడొత్త నరుపత్తిన్దొక్కే కళైయమ్ తోఁజ్జిక్కుమెన్ద వివక్షిత్తు, అరుక్కుప్రమాణమ్ (పుంసా మిత్తాది). పుంసామెన్దతు - “పుంసాన్దప్పి చిత్తా పహరిణుమ్” ఎనిఱపడి నెన్దపడి. “చన్ద్రకాన్తానంరామ మతీపప్రియదర్శనమ్” ఎన్ద ఇదన్జోకతుక్కు పూర్వార్థమ్. ఇత్తాలే భావమ్ (తన్నొడొత్తాన్ద యత్తాది). “శామక్కున్దైన్ద” ఎన్దతైక్కుటాక్షిత్తుభావమ్ (కణ్ణాలేయత్తాది). “మాయో” ఎన్దతుక్కు - వ్యా పారామాక “పుంసామిత్రిన్దొక్కే” (అమ్మేన్దై యత్తాది). అన్ద్రొత్తుమాక వర్ధానమ్ (కలక్కిఱ విత్తాది). మిన్దినిపఱుహ్వాన్దేక్షఱిఱుమ్ తోఁజ్జియెన్ద. “పున్దీనుములైకళుమ్” ఇత్తాదిక్కుభావమ్ (అవనుమిత్తాది). వివరణమ్ (నాఁశెయ్తరవిత్తాది). పున్దియ-పురైకియ, నున్దొప్పి శ్లేషిన్దపడి. అవనుక్కుప్పిఱన్ద - అవనుక్కుప్పిఱన్ద. వీక్కుమ్ - అత్తై ఫలితమ్ (త్తామేత్తాది). అవనువాన్దరణ్ణు శిలక్కు, ముల్లెయెయ్యమ్ తోఁజ్జియెన్ద కొలువానెన్నెన్ద (అవన్దానుమిత్తాది). అవన్దొరైకలక్కుమ్ ప్రకారత్తై జిఁజికిరిక్కిఱార్ (అవనిన్దీన్ద విత్తాది). 3 “మెన్దియరైఁజొత్తి తోఁజ్జియెన్ద” ఎన్ద ఇదైయమ్ తుత్తియోలే; ౪ “మలరార్ తనత్తుళ్ళొ” ఎన్ద ఇదైయెన్దపడిమ్ ముల్లియెన్ద. “మాయో” ఎన్దతొడొత్తిమేరిట్టదర్శనక్కు భావమ్ (కలక్కిఱహతుమిత్తాది). “మాయో” పున్దియ “ఎన్ద అవలమా ప్పడుమ్, “పుకలిడమఱికిలమ్” ఎనిఱవిడొరై తమ్మడైయ కరణప్రాపణ్యముమ్, “అరియేఱు” ఎన్ద పెఱాప్పేలు పెఱొనా యరుక్కిఱపడి యెయ్యమ్, “పుకలిడమఱికిలమ్” ఎనిఱవిడొరై పుకలిడమఱికిలైయెయ్యమ్ శొల్లఱిఱతు. తమియమ్ - తమియోమెన్దపడి. “అలఁ” ఎన్ద తుక్కుభావమ్ (ఇవ్వుదైయత్తాది). కూడవిరున్దార్ బాధకమానోన్దెన్ద (అవఁకూడవిత్తాది). “తమియమ్” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (రానుసామిత్రిన్దొక్కే). ప్రస్తుతశ్లోకార్థమ్ (నఁజ్జాది). “శతరాపున్దరిజింకత్తావర్ధాన్దల యుతుకూమ్ 1 రానుసామిత్రినహితో

ఈ-నమనే కబడ్డనైయి లేయకప్పట్టు నొవువట్టు నిట్టి-జనలై యెన్నట్టుజిత్తు. [తామ్] ఇప్పింపుమ్ ఆమ్మోమైయమి
 ల్లాతానై యుమ్ అట్టిక్కవల్ల న్నాయర్లు. [పుమ్మరిణీమ్] పంపుమాట ప్పూత్తయై కళుమ్ శోలై కళుమాయ్,
 జలక్రిడైక్కు యోగ్యమానదేశమాయ్ బు. పిరిన్దరనియరుప్పార్కు. క్కణ్ణొక్కాకాణప్పొకాతు. [గత్యా] నిన్దె విన్ది
 క్కెయరుక్కచ్చెయ్తే, మృత్యువినుడైయ అన్యత్తిజ్జుకువారై ప్పొలే వన్దకిట్టిక్కొడనిన్దార్. మృత్యువాఁజపుడై
 తానేతెట్టార్ [వదోత్పలరుప్పాకులామ్] ముఖత్తుక్కుమ్ కణ్ణుక్కుమ్ పోలియానవల్లై యుడైతాయినత్తు.
 ౧. “ఉయర్ తామరై శెణ్ణునిర్ మాతర్ కళో వాణ్ణుకముమ్ కణ్ణుమేనుమ్” ఎన్నక్కడవతిత్తే. [రామః] పిళర్ కూప్పీడు
 తివిర్తు ప్పొన్దవరాయర్లు. [సామి] తినహితః. అ-రరత్తధర్తేగ” ఎన్న ప్పేనమనగవిలమ్ కూడన్ద నొక్కొక్కొణ్ణు
 పోన్దవరమ్ మున్నాక; అట్టియి. మనన్ తెప్పమ్మున్నాక విట్టియుమాప్పోలే. [ఇలలాచాకులేద్దియ] ఆనేకలత్తణ్ణోడై
 యాయ్ బుకూప్పీట్టు. [చాప్యవస్తువై] పెటవేణుమెన్నుమ్ మనొరథమాచు; కీర్తి ఇనబుడై య మనొరథపైక్కి
 డాకవన్దుట్టిమ్మడి అవనుమ్వారాతేనిట్ట, అవనుడైయ వరపుక్కిడానతూన్యహోషమ్, శ్రీచాచ్చజన్యన్దని, బ్యా
 ఘోషమ్, తివనడితిచ్చిఱ్ఱోనై, మల్లబుముడ్డాన నన్నిమిత్తల్లో, మనగిప్రహరాడికళ, ఎన్నాప్పొక్కొణ్ణిజిత్తు
 ఒన్దుమ్కాకామైయారే, అనుకూలపదార్థజో బాధకమాఁజిత్తు. కరణజ్జుకు శరీరముమాయ్ న్నేకపుడుకైయాకి
 అనితు, విరోధియాన సంసార తినిన్దుమ్ కాల్యాజ్జపుమ్మాట్టాతే, ఇజ్జుప్పొద్దుకైయాన్దోయాన్దోతే, కణ్ణుత్తై యప్పొ
 యాయ్ రుక్మిజపడి. ఆక, “ఇజ్జుప్పొద్దుతే అజ్జుప్పొకప్పెత్తాతే నమవేనిన్దు న్నేకపుడుజిత్తులన్దై - న్దన్దైయాఁజిత్తు”
 ఎన్దిజ్జనే యొరుతాత్పర్యజ్జొల్లక్కడవతాయరుక్కుమ్.

౧.

తీ-అవిలపాపలేద్దియః” ఇతిపిల్ల-నాకాణ్ణే. శోలైకళుమ్ ఎన్దుకు-అర్థం. “పుమ్మరిణీమ్” ఎన్దొలై ఘరిత్తమ్(పిరిన్దరని) ముకట్టు
 క్కుమ్ కణ్ణుక్కుమ్మెన్దుకు-పిరాట్టియడైయ కణ్ణుక్కుమ్ ముకట్టుక్కుమ్మెన్దపడి. అత్తపోలియో దెన్న (ఉయర్తామరై యిత్తాది) (పిళర్
 కూప్పీడు) ఇత్తాదిక్కు - “రమయతీతిరామః” ఎన్దుకరుత్తు. (రరత్తేతి) “కమ్మరేమాతజ్జనిలాసగామి గచ్చన్దమచ్చగ్రమనా మహాదేవః,
 సలత్తణ్ణోరాఘవముప్రమత్తోరరత్తధర్తేణబరేనచైవ” ఇతిపిల్ల-నాకాణ్ణేప్రథమే. అవళోడేమాడి యజ్జుప్పొద్దుకైయ ముకుక్క-దృష్టాన్ద (అట్టి
 యుమనొత్తాది). “అకులేద్దియః” ఎన్దుకుక్కర్తమ్ (అనేక లత్తణ్ణుకోడైయన్దుకు). ఇత్తిరవాయ్మెట్టిక్కు అన్యోవ దేశమ్ (చాప్య
 వస్తువై యిత్తాది). స్వావదేశమ్ (కరణజ్జుకుమిత్తాది). “శెల్కతిర్మారై” ఎన్దుకుక్కు స్వావదేశమ్ (అకవిత్తేత్తాది). ఇజ్జుకేయొరు
 తాత్పర్యమ్ కొల్లక్కడవతా యరుక్కు-మెన్దుకు - తాత్పర్యన్దరమున్దు, ప్రవేశత్తిర యరుచ్చెయ్తి అన్యోవదేశ స్వావదేశేజ్జై యరుచ్చె
 చెయ్తిపడి యెన్దుకరుత్తు. అలో, ఓ” ఎన్దువిరణ్దుమ్ - అత్తై; విమదాతికయనాచక్కు.

౧.

ప్ర-తి.-మల్లికై ప్రవేశే. న్దురకాణ్ణే అన్దువింశశర్తే వేణ్ణుక్కొక్కొణ్ణొగ్గ పూన్యదకాయమ్, “కాన్దార్” ఇత్తాది || ౨ ||
 చాన్దోన్దే [౨-౧౪]. “చన్ద్రతావదేవచిరయాన్దనిమాత్తే అథసంపత్తేన్ద” - (మల్లికైకళుత్తైర్వరీయమ్) పిల్ల-నాకాణ్ణేప్రథమే
 పనున్దీరే, “యోని స్తరమణియోనితయాసహజన్దైమ్” తాన్దోవారమణియోనితేవగోమే తయోమినా || ౬౯౪ || — ఎన్పున్దు
 పహోవాయ్ సుఖస్సుకొహోమాపహః | తానివిన్దయత్తి తాన్దాంపాచక్ ప్రతిమోమను || ౫౭౪ || సదాసుఖసంపాన్దన్దేయం పురా
 నాపీతయా | మాతరస్సువివాసీతాం శోకసజ్జాకళామను || ౫౩౪ || “చన్ద్రసాగర్నికవసాంశింశోకవివాశసమ్ | ధన్యాలత్తణ్ణుసేమన్దేవేయో
 చన్దనయత్తుమ్ || ౧౦౮౪ ||” — (అయర్ కళేబు) అయోవ్యాకాణ్ణే [౩], “చన్ద్రకాన్దానసంరామ మతీన, పియవర్తనమ్ | యూపా
 చాన్దన్దైః పుంసాం దృష్టిచిత్రావహారిణమ్ || ౨౦౪౪ ||” — పిల్ల-నాకాణ్ణేప్రథమన్దోకః, “సంరాంపుడైర్వరీంకన్దాన్దోత్పల

ఈ...అక్షేప్యన్తి...ద్రాక్షప్రమామ్,(ఈ...వాడై)అవాడైయోమతెన్ద్రలోమవాశియన్ద్రువోయిశ్చ... తెన్ద్రలోవరు
వతు ఒరుకాలముమ్ వాడైవరువతు ఒరుకాలముమాయిరుక్కుమిత్తే; అన్ద్రెయ్యెమ్అన్ద్రవకాలగ్గలిశేవన్ద్రతోశ్చ
మృడియాయీశ్చ కాలమనెడురుక్కిఱువడి, అనియే అన్ద్రసూచకమాయే స్వూకాశ్చ మొరుకాలే యడితతాక
ప్రమామ్. ఇది తెన్ద్రమన్ద్రాక్షేప్యన్తి కీర్తీతుగ్గరిక్తి.

(అశ్వత్థిమత్యాది) తక్కుమహిమియనవల్ల ఇప్పుడివాధకపదార్థత్వ శైలిలేనొప్పుపడనిక్క, సర్వసాధారణమూక వాచ్యమైనదాల్ వయిల్లీలేలేత్తెత్తు నొక్కమననిడీర్ ఇవ్వేతువారాతొప్పుకొణా. పరమపూజ్యైతానభూమియునుమాన్యుని కిడక్క ఉడ్డాక్క, ప్రళయశ్లోడ్డా విత్తెయిడవెడడుతు, తిరియవుమి ప్రళయమేవర వయిల్లీలేలేత్తెత్తునొక్క, ఉడ్డోకిడవెత్తు తృరాతపకి వెళినాడుకాణ పుటప్పడవిట్టు, మిమక్కరాయరుప్పా రిత్తాజ్జిగొళ్ళ పల్లెనడవమిట్టుగొడ్డు, ఇప్పుడివల్లెయాతేనొక్కమన్వభావనానవనిడీర్ ఇవ్వేతువారాతొప్పుకొణా. (ఆమక) గొళ్ళప్పవసహి ఇత్యాది. (మొయోక) జగద్రక్షణతుక్కునురూపమాన ఆశ్వర్యశక్తియిత్తక. (ఇకలిత్యాది) యుద్ధభూమియల్ కాణున్ ఆసురవర్గత్తుక్కు మృత్యువానిరువుతు. 'శరణమ్' ఎన్నిట ప్రక్షాదపభీషణాదికల్తె యశ్చీయచ్చెయ్ తిలనిగి. రానణహింసాదికల్తె యితే ముడిస్తతు. ౨ 'త్రాసుంనశక్తాయుధి రామవధ్యమ్' ఎన్నక్కడవతిత్త. (వారక) ఇట్లుఅప్పుట్టువుమివేడ్డా, విగోధికళుమిల్లె, ముక్కణ్టవమైయుమ్. (ఇనియిత్యాది) వల్లెన్దునొక్కవానిరువనాగ్ని నొనొగ్గింకరుక్మిత్తేనా? నరుమిడ త్రి ప్రతిపద్ధకముడ్డెన్టాటియరుక్మిత్తేనా? ఎన్నుడె యరక్షణత్తిలెనక్క గ్వయముడ్డాయ్ త్తా నాటియురుక్మిత్తేనా? వల్లెయాతే రక్షిక్కుమనమమాయ్ శక్తనమాయ్ ప్రాప్తమమాయరుక్మిత్తనక? వారాతొట్రియ, అనమడ్డెయ రక్ష్యోగిటియలేయాయ్ అశక్తెయాయ్ అప్రాప్తెయాయరుక్మిత్తనక ఎక

శివశాసనములు పూర్వకముగాను బాధ్యకముమిచ్చబడి, “ముల్లై” పద్య-ముల్లై త్రప్పవారే. ప్రాతర్పితకాలక్రితే పనుకీటవాడై సస్థైయియలే పరస్పరము
తామిన్ద్రు (ఆశాస్త్రిని తొడితాల్ది). ఇవాన్ తాన్ సరన్దు, (ఇన్ తెన్ద్రు) ఇత్యాదివాక్యమును పుచ్చేయదు. “ఇవాన్ దేయోడు” ఇత్యాదివాక్య
మిందలము (పెన్ద్రై ఇవాన్ ఇత్యాదివాక్యమియదు). ఆతామకు - పురుషస్థైయియలే తానే విడిచితు ఆనుమిచ్చతాన్ అనేకమప్రాతఃకాలము
సమస్త ప్రభునిది. తామిన్ద్రుకగురు. పరిహారానరన్దు (ఆల్లియేయతాల్ది). “వాణియి మిప్పయిల్లు” ఎన్దరొకపరణమాతే, “వాన్దై”
పన్నాతే (తొడి తాన్దు) ఎన్దుకుడు భావనారే (ఇన్ తెన్ద్రు లక్ష్మితాల్ది).

[illegible]

ఈ.—ప్రాణస్థైర్యము కల్గునై యెట్టురుపొరుగుజ్జో? (ఇనియరున్దు) వసుననై యుమ్మడివిత్తుక్కిడక్కుమ్మడి ౧. (నమాంసంరా ఘమ్రాభుత్తై) ఎత్తులికళొల్లుతల్. ౨. తామ్రమవశ్యన్ నృపాత్తజే? ఎన్నుతల్ శెయితుతానాటియురక్కిజేనో? వర పుక్కుడలాక ఖర్కపట్టా, కబర్కపట్టా, నాలిపట్టా, కిడలజై పుతు, వద్దుపుకుద్దారత్తనై ఎత్తుతానాటియురక్కిజేనో? (ఇనియరున్దు) ఇత్తుక్కుమున్దెల్లొమ్ అవళశరక్ క్కభియన్దెల్లాతు? ఎత్తునొక్కిడివనమై తోల్ బినిసి తాయిల్ బినియెనైయాలే. (ఎన్నయిర్ కాక్కుమాతై) ౧. పిళరుడై యపుయియత్తా నొక్కియిరుక్కిజేనో? ఇవల్ బినియై యిలై నోపువడ వెనక్కు పుణియాకపూ? ఎన్నుడైయ ప్రాణరక్షణమ్. ౨.

జీ-౨॥ ఎన్నయాలే - స్వరక్షణేనాన్వయమిల్లామెనిచ్చు. “కాక్కుమాతై” ఎన్నుతైబ్బల్ (సౌక్యకైయెన్దొరుపొరుగుజ్జో? న్దుతు). “వారాక” ఎన్నుతిలేనాచకాదిరాపిత్యైయిమ్ వివక్షిత్తు, అత్తోడేమాట్టి, “ఇని” ఎన్నుతుక్కు-ఇరవ్వాకుభావమ్ (వరున్దనైయుమిత్తాది). వివరణమ్ (వరపుక్కుత్తాది). “నమాంసంరాభుత్తై” నచాపిదునునెత్తే. వన్యంసుమిహితంనిత్యంభక్తమర్పాతిపన్నుమ్” (కానవాని నురమ్మాణిసడి; ప్రసవణానిచ. చరన్దరతిమాపూ తిత్తామవశ్యకృన్దపాత్తజే? ఇతినున్దరకాడ్డే సీతాంప్రతిమారుతి. ౩. ఇనిసి. బాన్దామ్ భావమ్ (ఇత్తుక్కు-మున్దెల్లాది). అథవా, (వరపుక్కుడలాక) ఇత్తాడివాక్యమ్ మూన్దాకుభావమాయ్, (ఇత్తుక్కు-మున్దెల్లాది) ఇత్తాడివాక్యమ్ నాలామభావమాత్. “ఎక” ఎన్నుతుక్కు భావమ్ (పిళరుడైయవిత్తాది.) పిళరెన్దుతు ఈశ్వరన్ద, అతనను - అవనుక్కులుపానాల్ నోక్కలామెట్టియ అపక్ విట్టాల్ నోక్కపోమెన్దెన్దడి. ౩. “ధారయత్తాత్త నోడేహమ్” ఇనినల్. ఫనితిమ్ (ఇవల్ బినిత్తాది.) “పుకలిడమతిలివతమియమలా” ఎన్నుతు. అనవాదమానపోతు, పులమ్ములుముణిలెనల్ ఎన్నుతువచ్చి కాక్కుమాతై ఎన్నుడైయన్వయమ్; అనవాదమాకాత్పోతు, పులమ్ములుఎన్నుతువచ్చి, కాక్కుమాతై; ఆత్మయాలే, తమియను - పుకలిడ మతిలివత ఇత్యన్వయం. ౨.

ప్ర-తి.— ఇరవ్వాట్టు (పుకలిడమిత్తాది). (అకలిడమిత్తాది). (ఆణ్) మహాభారతేరాజమాయే [౩౧] పీర్పు, “కృష్ణవీర హిలోకానా మత్పత్తిరపిచాప్యయః । కృష్ణస్యహిక్వతేభూత మిదంవిత్వంచరాచరమ్॥౨౩॥” — (ఇకలిడ త్తుతురకళోబోధున్దు). నున్దరకాడ్డే [౧౧] దళగ్రీవంప్రతిమానుమా, “బ్రహ్మస్వయంభూత్తుతురానసావారుద్రస్త్రిగ్రీవస్త్రిపురాన్దోవా । ఇత్తోనిమీన్దొ మున్దరనాయకోవా త్రాతున్దకత్తాయదిరామవధ్యమ్ ॥౪౫॥” — (ఇనియరున్దు) నున్దరకాడ్డే [౩౬] వెడేసీంప్రతిమారుతి, “నమాం సరాభుత్తై” నచాపిదునునెత్తే. వన్యంసుమిహితంనిత్యంభక్తమర్పాతిపన్నుమ్ ॥౪౧॥” — [౨-సు-౩౫] “కానవాని నురమ్మాణిసడి; ప్రసవణానిచ. చరన్దరతిమాపూ తిత్తామవశ్యకృన్దపాత్తజే ॥౪౭॥” ౨.

తాత్పర్యము.— పువధి ములమెడలయందుగట్టిర ఘంటాఘోషము, మలయమారుతము, వేణునాదము, నన్దుపులకనువడనిసన్దాకాలము, చంద్రము, మల్ల పుష్పము, ఉత్తరవాతము, ఇవన్నియునన్న మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. ఈవస్తువుమందుగూడ ౫౫ ద్రవ్యములు రాక పోయెను; ఇక నేనుజీవించువిధము నెఱుంగలేను.

మూ.—ఇనియరున్దెన్నయిర్ కాక్కుమాతైనిజై ములై నముకనున్దెడై నుడజ్జ ।
త్తునియరుజ్గలవి శెయ్ తాకన్దొయ్ నుత్తుటన్దెన్దై మెయిట్టల్ తకణ్ణవళ్యన్ ।
తనియిళ్ళొమ్మెమ్మాయ్ వారాన్దామరై క్కణ్ణజ్జె వ్వాయుమ్, నీల ।
పునియరుజ్గల్ తళునాన్దతోభుమ్ పావయేణ్ మన త్రేనిన్దిరుమాలో ॥ ౩॥

ఆ.— (ఇనియరున్దు) తన్నుడైయవాత్సర్యమాన శౌర్యాదిగుణభారతే యెన్నై పరీకిరతు, తన్నై యురుత్తణమువిన్దెక్కి ౨ నిర వధికదుఃఖతై విక్కిక్కు-మతిమాత్ర సంశ్లేషతైప్పట్టి, ఒరుత్తణతై పరిత్యజిత్రాపూతే యెన్నై పరిత్యజిత్రకన్ద కణ్ణ వరుకటిలక; అవన్దైయ తామరైక్కణ్ణమ్, శెవ్పాయమ్, నీలప్పనియరుజ్గల్ తళుమ్, నాన్దతోభుమ్, ఎన్నైజ్జెయారానిన్దన; ఇనియరున్దెన్నయిర్ కాక్కుమాతై పాయమెన్నై పల్ బినియాలే.

ఈ-అవకాశేర్ త్రియ్యుకుళొల్లి నాయవెరువునుములై కళాననై, కతిసఫల త్రితేవన్ది త్తాలే పతమామావ్నీతే, సంశ్లేషము య త్రిల్ అననుకై యన్మర్యత్తాలే మెలకిన్మన్ద్రనపడి. నముక్త - కుత్తై. (నుట్టిడై నుడజ్జ) వెలుముట్టిలుమ్ అరుజ్జుత్తేక్కిల్ వీళై నిలమైతే నొక్క వరితానఇడై నుడజ్జుమ్మడియాకవుమ్. కలకు మైపుత్తు ఎత్తి త్తలయై ప్పేరా వజ్జినిలక, తన్నుభినివేళమ్ తీర్చినాన త్తనై. (తునియరుమ్ కలవిశేయతు) దుఃఖఫలమాన కలవియైచ్చెయ్తు. (ఇరుజ్జు లని) కలక్కిటపోతు పరిమాణినవకైళో, ఆశ్రయ త్తళవన్ది క్కే యరుక్కై. సంశ్లేషమ్ విశ్లేషా నమా యల్లతిరా మెయాలే దుఃఖజ్జేవిత్తై కు మెన్నుతల్; అద్దశైయిలే త్తతై తదమాతాకక్కలక్కై యాలే పొంకున్మైత్తా తపడి దుఃఖరూపమెన్నుతల్. (ఆకన్దోయ్దు) ఇక్కలవియా లేనిరాక్కి, ౧ ఏవప్రహ్మప్రవిష్టాస్యి (గ్రీష్మేశీతమివహా దమ్) 'ఎనిటపడియెవనోడే కలదానాయ్దు; గ్రీష్మకాలత్రిల్ మడువిలే ముట్టుక్కిడచ్చారై వ్నీలే. (తుటన్దు) ఇప్పడియవగాహి త్తలెన్మై పొకడుక్కై కుడలాయ్దు. (ఎమ్మెయిట్టు) ఇప్పడియెప్పక్కలిలే విరుప్పైవ్నీవైత్తు.

శిల అచిత్తదార్జజ్జై ప్పొకడుమావ్నీలే పొకట్టోమెనిట నిన్ద్రమహాడ ప్పొకట్టానాయ్దు. (అకల్ కణ్ణ) ఇనను క్కుక్కలవి కాచాచిత్తమ్, అకలుక్కి నిరూపకమ్. కలవియాలట్టు పిరివుకూడామై కలన్దాన త్తనై. (కళవ్వా) సు శ్లేషత్రిల్ కుళిరినొక్కుమ్ నొక్కుమ్, వేళిసపేచ్చుమ్, పరిమాణిన పరిమాన్దు మెయ్దుమ్ † సర్వావహర ట్టుమ మాయిరుక్కిటతు. కలక్కిటపోతు శేయ్తనై యడైయ తన్నాన్ద్రా మెయాలే శేయ్తానెన్దు తోన్దు మమ్మడియాయ్ పిరివిల్ ఇన్దై నమ్మెచాదిక్కైక్కాక చెయ్తానాయరానిట్టతు.

(తనియత్తాది) ౨-యన్మసాజనకాత్తజా - అప్రమేయం హితవైజ్జ" ఎన్నుమావ్నీలే, ఇవనోట్టైక్కలవి యాలే అద్వితీయనెన్దు తోన్దు మమ్మడియిరున్దా. (ఇళమ్) కలక్కక్కలక్క క్కిల్ నొక్కి ప్పిరాయమ్ పుకానిన్దా;

శ్లో. ౧౧౪ "ఎన్నుకుడన్దే, నావాక" ఎన్ను మళవుమన్ద్రైయాలే, (ఉడమ్మపత్తయాయ్దు) ఎన్నుకుఫలితమ్. అత్తల్లాన్మకాకవగళి చెయ్తేకాక (అవకాశేర్ త్రియ్యుక్కితాది). మెలకిన్మదువాయ్. అరుజ్జులై. నొక్క వరియకన్దై. క్కీల్ నాకన్ద్రత్తాలే ఫలితమాతల్, క్కిట్టి దత్తైయమ్ మెలక్కదత్తైయమ్ కలాక్షిత్తుభావమాతల్ (కలకు మైపుత్తితాదివాక్యవ్యయమ్) నుడజ్జ - త్తళయమ్మడియాక. "తుని" ఎన్ను యుఘయ్, తత్కలత్తై చ్చొట్టుకీటతు; దుఃఖఫలమానవెన్దపడి. దుఃఖఫలకమాయ్ ఆశ్రయ త్తళవన్ది తలహాముఖమాన సంశ్లేషత్తై ప్పట్టియెన్దు మన్ద్రినపర్వమ్. * ఇరుమై - పెరుమెయాయ్, అధికన్దై చ్చొట్టుకీటతు. (దుఃఖఫలమ్) ఎన్దై వేవగియానిన్దుకొల్లా, "తునియరుమ్" ఎన్దై తుక్కరాన్ద్రమ్ (సంశ్లేషమితాదివాక్యవ్యయమ్). * ఇరుమై - పెరుమెయాయ్, దుస్సుకామెన్దపడియాయ్, దుస్సుకామాయ్ దుఘరూప మాన కలవియెప్పజ్జియెన్దు రిడ్డావర్గమ్. తోయ్మమ్మకు నీరిరయో వేణ్దైయాలే (నీరాక్కియైత్తు). (అకమత్తోయ్దు) "నగినితో నువ గాహిత్తు. (ఆకన్దోయ్దు - తుని యరున్దవిశేయతు) ఎన్దన్మయప్పకు. నీరాతుక్కు ప్రమాణమ్ (ఏవప్రహ్మేతాది). (త్తళవన్ది కామం భయంకోడం లోభంమోహాన్మ మత్సరమ్) ఏవప్రహ్మప్రవిష్టాగ్రీష్మేశీత మివహాదమ్" ఇతి శ్రిభాగవతే. (గ్రీష్మేశీతమివహాదమ్) ఎన్దై తుక్కర్వమ్ (గ్రీష్మ కాల త్రిలితాది). క్కీర్తయమకుట్టి, (తుటన్దు) ఎన్దై తుక్కభావమ్ (ఇప్పడియవగాహి త్తలితాది). (ఇట్టం) ఎన్దై చ్చే తనవకొన్దై తుక్కభావమ్ (ఇప్పడియెప్పక్కలిలేయ్తాది). తుటన్దు - పొకట్టు; ఇట్టు-తుటన్దోమెనిట నిన్ద్రమహాడ పొకట్టుప్పర్వమ్ కు మన్ద్రేదమ్. (ఎన్దై త్తలెన్మై అచేతనసహనమామ్మడిపోకట్టు) ఎన్దై ఉరైయల్ శబ్దార్థమ్. (కలవిశేయతు) ఎన్దనైత్తు. (అకల్ కణ్ణ) ఎన్దనిరూపిత్రతుక్కుభావమ్ (ఇవనక్కితాది) ఆనాల్ కలప్పాన్మనెన్ద (కలవియాలిత్తాది). (కళవ్వా) ఎన్దై తుక్కు - సర్వసావహరక నెన్ద్రమగళి చెయ్తేకాక (సంశ్లేష త్రిలితాది). (కళవ్వా) ఎన్దై తుక్కు - వచ్చుక నెన్ద్రాన్ద్రమ్ (కలక్కిటవిత్తాది). (తుని) ఎన్దై తుక్కర్వమ్ (యన్మసాజనకాత్తజా). (అప్రమేయం హితవైజ్జ" యన్మసాజనకాత్తజా" ఇత్తాది అరణ్యకాణ్డై రావణం, పతి

౧౧౪౧-మారు-౪-౧౦. క్రిమత్తిరిమకాచిత్తమ్. † ఇట్ట ఇరువత్తు నాలాయరమ్మోల్ ఇల్లాతదమ్" ఎనిటపదమగుక్కులామ్. ‡ సర్వసావహర. ౨౧౧-౨-౩౦-౧౧.

ఈ. - (శిర్జన్) ఇనబొట్టెక్కలవియూలే పెతాప్పేటు పెత్తనానాయ్ మనాగే తిరువ్వుడి (విన్యాయక వారా) పిరి
వై నిన్దుత్తు క్కలగ్గి బోకనూట్టాతే ఎన్నక్కల్ అతిచాపలత్తాతే అన్దశై యిల్ తనుమాత్తిరవణ ఇప్పోతునగ్గిరిణ్.
అన్దశై యిల్ చాపలత్తై చాతియుమ్ పోయమ్ ఇప్పోతై విరి క్కెయిమ్. - అప్పోతుపోక్కై యిలబ్బ వరుమైపోయమ్ ఇప్పో
తునగ్గై యిలబ్బ వరుమైయుమ్. (తామరైయిత్తాది) అవణ, కణ్ణుక్కు విషయమాకాత్తోన్దోల్, ఇన్దెన్దె
వర్మవిషయమాకా తొట్టోన్దాలాకాలో; తాన్ పోకతాణ్, ఇనబ్దై వై త్తుప్పోక నేలుమా; కలన్దపోతు తణ్ పేత్తెన్దు
దొడుమ్మడియాన తిరుక్కోలై యుడై యవనెన్నులల్; పిరివై నిన్దువాయ్ పిడ మాట్టాతే అన్దోన్దై యడజ్జలమ్
నోక్కై తోన్దోన్దొరుమ్మడి నిన్దునితై యెన్నులల్. (శెవ్వాయుమ్) పిరివై ప్రసక్తిమ్ముడియన్దొన్ది మాట్టాతే
చ్చివన్దుతిరువధరముమ్. ఇనబ్దై య (౧) * నిమియుమ్ వాయుమ్, కణ్ణుమిరుక్కిజువడి (నీలవనియరున్దులై కళుమ్)
కలవియా లే కులై న్దుపిరివై నిన్దు పేరమాట్టాతే పోక్కెత్తుక్కులీన్ద పెరియతిరుక్కులమ్. (నాన్దోళుమ్)
ఇవళో తనుమాదొన్దై క్కెత్తుక్కులై పేరివరున్దై యమ్ తిక్కెక్కాక నెరుక్కియన్దై త్త నాలుతిరున్దోళుమ్.
౨. 'ఉవనహం' ఎన్దుత్తు కంసానికళిక్కితై; పెర్రుళుక్కు నాలాయ్ త్తోన్దొరుమ్మడి. 3. 'శెజ్జువక్రగదా శే' ఎన్దుళిత్తై.
(పావియో) ఇన్దుళుక్కుకై యురుభవిత్తు ఇల్లుదొల్, ముళున్దుకప్పెత్తాతడియాన పాపత్తై పుణ్ణెన వెన్నుడై య.
(మనన్దేనిన్దురుమాలో) మనస్సివేనిరి సరమాక నిన్దు నలియానిన్దుతు. అణై క్కుమ్మడి కై క్కెట్టులల్, నెన్దుకైట్టా
త్తోన్దోల్ శెయ్యప్పైన్దోల్. అజీవబ్బిన్దు మజ్జుపిత్తై క్క పెణ్ణాతపడి పణ్ణనానాయ్ దొరు. 3.

చి. - అమరీచం. మాయణ్ - చపణ్. చానబ్బుమే తెన్న (పిరివైయత్తాది). ఇవాక్కులైల్ పలికిమ్ (అన్దశైయిత్తాది). పిరివైయమ్ (అన్ద
శైయత్తాది). 'నారాణ్' ఎన్దై క్కెట్టాత్తే మేలుకెట్టావభావమ్ (అవణ్ కణ్ణుక్కిత్తాది). వివరణమ్ (తాణ్ పోకతాణ్ తాది).
'తామరై క్కెట్టావ' ఎన్దుతుక్కు 'ఉలవిశేయతు, తుళున్దు' ఎన్దుపదజ్జై క్కెట్టాత్తే భావవ్యయమ్ (కలన్దపోకత్తాది వాక్యవ్యయమ్).
'తుళున్దు' ఎన్దుతుక్కు నుగుణాక 'శెవ్వాయుమ్' ఎన్దుతుక్కురమ్ (పిరివై ప్రసక్తిత్తాది). 'తామరై క్కెట్టావ' ఎన్దుదినిన్దువరున్దు
క్కు నుగుణాక ఇనబ్దో పడియవనుక్కు మున్దొన్దొల్ (ఇనబ్దైయిత్తాది). నిమియుమ్ వాయుమ్ - ఇతడు నెక్కిన వాయుమ్ * ఇరుమ్మె-
నీట్టియాన్, ముడి ప్పిరుక్కిజు కుళులీల్ నీట్టియోల్ బుక్కుపేతుకే తెన్న (కలవియారైయత్తాది). పోకానిట్టిజువన్దోళై యనకెప్పడి
యన్దొన్దొళున్దు (ఇవళో తనుమాదొన్దైయత్తాది). క్కెట్టుకు నాలుతోళున్దొన్దొన్దు (ఉవనహం తత్తాది) 'ఉవనహం సర్వాత్త
రూన మేతచ్చుక్కుగ్గుజుమ్! నానాచూపతార న్దేకసోయిదితిజ్జుజు' ఇతిపచ్చుమేన్దో తే దేవకి. అప్పడియోల్ నోన్దోన్దొన్దు; ప్రమా
దమ్ (శెజ్జువక్రగదా శే) 'నెన్దుకగదామాతే ద్వాంకానిలయాయ్ త్త. గోపెన్దుత్తుకాత్త రక్షమాన్దొన్దొన్దు' ఎన్దు ఎన్దు
పాణ్ ప్పిరి. పాపమే తెన్న (ఇన్దుళుక్కుకైయత్తాది). 'మనదై' ఎన్దువధారణార్థమ్ (అణై క్కుమ్మడియత్తాది). 'అలో' ఎన్దుతుక్కు-భావ
మాతల్, 'ఉళువన్' ఎన్దువ రూపానకు-భావమాతల్ (అజీవిత్తుత్తాది). ఇన్దుమనెనమక ఎన్దుతోన్దొన్ది నిన్దురుమ్ - ఇనియరున్దున్దు
యిల్ కామ్మమా పోణ్ ఇతివ్యయం. 3.

ప్ర. తి. - మూన్దామ్మట్టు (ఇనియత్తాది). (అన్దొయన్దు) శ్రీభారతే మోక్ష - ర్, 'త్యక్తై కామంభయం శ్రోధం లోభం
మోహాః శుభ్రాత్తరమ్' నిమిబ్రహ్మప్రవిష్టోన్దొన్ది శీతమివప్రదమ్ || ౧౦ || - (రవి) అన్దొకాత్తే [32] రావణం ప్రతిహరించు.
'అన్ద్రమేయం హి తే త్రేతోయన్దు సాజకాత్త జానత్వం న ముహూర్తం రామచాపాన్ద్రంబాన్దొన్దు' || ౧౧ || - (నాన్దోళుమ్)
పచ్చుమేన్దొన్దొన్దు 32 వర్ణం పాపసన్దు సత్తేన సన్దు యన్దొన్దు; ఉవనహం సర్వాత్త రూపమేతచ్చుక్కుగ్గుజుమ్! నానాచూపతార న్దేకసోయం

ఈ-నాలామ్మప్పై, అకవాయల్ నలికతొళియ స్వరూపేవస్తు స్వరూపికళాతే స్వరకమాయనిష్ఠునలి కిజవనానికై చొల్లుకొణ్ణాల్.

(పావియేమన తేనిర్దుమూలో) నాట్టార్, వలియ ఇన్వయకుతనై నెట్టేతనైత్తు పావతైప్పక్కొళ్ళాళ్ళా నిట్టార్ కిడిర్; ఇన్వసేనైయితే శుభాశయనూకభానిత్తు అభిమతిగ్గై ప్పిల్ మళు. (వాడైయిత్తాన్ది). ఉట్టుకైయే యాయ్ పుణమ్మళ్ళవై తాళ అనుకూలిక పుట్టేనో? తణ్ వాడైన్ది (యానవాడైయమ్) వెవ్వాడైయాయ్ మ. ౧. శుగ తాతమ్' ఎన్నుమాప్పోలే, పుత్రనైయిట్టుచొల్లుమ్మడియాయిరాన్వత్తు. (వాయుపుత్రనితేఅన్ని). శిఖిర్తియే స్వభామూనవడైయమ్, అన్నికల్వ నాయనిష్ఠు నలియూనిష్ఠు. (తణ్ వాడై) ఎన్వడిచు, తాయ్మూర్ వాడై కేట్టుచొల్లుకొణ్ణాల్; (వెవ్వాడై) ఎన్ విడమ్, అనుభవతాతేళొల్లుకొణ్ణాల్. (మేపుతాళుతియమ్ వెన్దుతియమాలో) నాట్టార్ తావత్తుక్కణ్ణిలంబలేయొత్తుక్కణ్ణైయాలే తానుమతిలేయొత్తుక్కణ్ణాల్, అవలన్నిమడు చచ్చినా నాళ; అనన్దొట్టెన్దిననాకైయాలే ఇవనమ్ వేళువట్టాళ; ౨ 'చచ్చి'మామనసాజాళ; * ఆయన్వక్ మనమేకల్లాన తేట్టె. మతికేడాయున్వత్తు. (మెళుమల్ పుళ్ళి) పుణమ్మళ్ళవై బాధకమానపాతే అవర్ బుక్కణ్ణై పడుక్కైయిలేశెన్దు

ప-౨॥ నాలామ్మప్పై (పావియేనెత్తు). "వాడైతణ్ వాడై" ఎన్వతోడిక్కి "ఎమ్ పెన్దై" ఎన్నుమళవునుకటాక్షిత్తవతార్కి (ఆక వాయునిత్తాన్ది). స్వరూపేవస్తు స్వరూపికళాతే స్వరకమాయనిష్ఠు నలికొణ్ణెత్తు - స్వరూపేవస్తు స్వరూపికళాత్ స్వరక మాయమ్ నలికొణ్ణెత్తవడి. స్వరూపేవస్తునలికొణ్ణ వదార్థమావతు - స్త్రీత్వమ్; వాడైతొడిక్క మూనై - స్వరూపికళాతే బాధిక్కొణ్ణ. మెళు మతి పుళ్ళి మెళుక్కమాననై - స్వరకమాయ బాధిక్కొణ్ణ వెత్తవడి.

నామరెక్కాననైర్తియమాలో' ఎన్వతు-అనువాదమ్. ఇతుక్కువాన్వత్తర్వు(వాట్టొత్తాన్ది వాక్యప్రయమ్). అనావతు-వాట్టొర్ గు. అనిష్టనైర్దుకమాయమ్ ఇట్టు పావళమాయ మిరుక్కొణ్ణసాన్వత్తు ఎన్కూబాధకమాకా నిష్టతైచ్చడి. ౩. పావతుయ్యళవళు' ఎన్వ త్తవచ్చుమి (పావ తైచ్చుక్కొణ్ణ) బాధిక్కొణ్ణతు. కేళే, ర. మత్తాన్ది గతతిత్తుకుంకనాతివానిల; తపాచిత్రపిత్ బిష్ణుర్కొనినాంధ్రుల పిల్లలను. ఎన్వతున సత్తేవడు. శుభాశ్రయనాక భావితైత్తు - ౩. 'స్వప్నో'యర్పు శోధనమ్' ఎన్వతైత్తు. ఇన్వడిత్తయైన్వతు. కిడిట్టాట్టె. 'నాన్వతో'మ' ఎన్వత్తై. (అభిమతిగ్గై ప్పిల్ మళు) అతుతాళయితే యెన్కూ బాధకమొకతైన్వడి. మేలిశ్చిన్వడు కు. భావం (అన్వయిత్తర్వు. 'మె. తే. న్నినమ్' ఎన్వయాలే - ఉట్టుకైయైన్వడి. తణ్ వాడై వెవ్వాడైయాయ్ తైన్వడి. ఆతేన్వడి మూన్వ (నీక తేలిమి'ర్వు). 'వ్యాసవిద్యసప్తారంజితే పాత్రిమకల్వమ్ | పరాశరాత్తజం వన్దేతుకతాతంతపోనిధిమ్' ౧. వాయొ. కిడిన్ది' ఎన్వ - వాయుపుత్రనాన వగ్గియైత్తున్వడి. 'వాడై' ఎన్వయిత్తు. భేదిభనపూర్వకమక 'వెవ్వాడై' ఎన్వతుక్క. క్కమ్ (నీకొణ్ణియేమత్తు). విహిణియానవళే 'వాడై వెవ్వాడై' ఎన్నుతే 'తణ్ వాడై' ఎన్నుకూడుమో వెన్దు (తణ్ వాడైయై. వి. మి. తి. 'నాన్వతో' మ' ఎన్వతుక్కు. 'ప్రమాదన ముళిచ్చెన్యాన్వక ద్దు, 'నెన్దుతియమ్' ఎన్వతుక్కొక్క ముళిచ్చెయ్ కి. తార్ (నాట్టార్ నెత్తున వాక్యప్రయత్తాళ). ఆన్నియచచ్చినాకేమి-మేతువెత్తెన్ (చచ్చెన్వోత్తాన్ది). అవన్వెట్టైక్కొణ్ణి అతిశ పిజ్జుననాన్వ తూతే గున్దునిచట్టే, ఆతుక్కుప్రమాణమ్ (చచ్చిమాణ్తాన్ది). అవన్వెట్టె వేళువట్టెరుక్కు మెన్నుమరుక్కు ప్రమాణమ్ (అన్వెట్టెత్తు). (అన్వె-తేళు వట్టాళ) ఎన్వమట్టవతు. తణ్ మతియమ్ వెన్దుతియమ్' ఎన్వతిలేనాక్కి(మతికేడాయత్తాన్ది). మళి యమ్, 'నాన్వతో'మ-వివరీకమాయాన్వతైన్వడి. ఇప్పొరు పడుక్కైయైచొల్లుకొణ్ణుక్కొణ్ణ (నెన్దుతెన్దు (పుణమ్మళ్ళవైయిత్తాన్ది.

† (పా) పావతు. ‡ కున్దులిత్తు కన్విచిత్తు. § కున్దులిత్తు చక్షిప్తమ్. || ఇతేనాన్వనామాంబున సునిక్కు తాడొళి. ౨॥ పురుషనా. ౩॥ వి-పు-౧-౧౭-౭౮. ౪॥ వి-పు-౨-౭-౭౪. ౫॥ తె-౨-౧.

ఈ—విద్వాంసాః; అతిగునర్ కు, పుష్పమ త్రపక్షకై యాయురున్నతు. మృదువానమలగాలే శేయతపమకై తాపసేతు వాయ్ నలియూచిన్తు. పత్తియ నాడై యమనిలావును సజ్జామృదియాయితీలు. ఇరువర్ కు, పుష్పమ త్రపక్షకై యాయురు వర్ కు, బాధకమామితే.

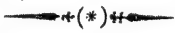
(తూరియత్వాది) పెరియతిరువచ్చెయై యడై నమాకిణవణ్ణాలే ఆత్తసారమాననెన్నుడై య పెణ్ణెమా కిరిపూ, ఏనందిగమాయ్ కీ(లియ) నలిపుడడన్తు. పడుక్కి బాధకమాననా తే పుటప్పేపుటప్పట్టల్, స్వయా పానుబద్ధియాన స్త్రీత్వమ్ శిథి-మాకతుడణ్ణిల్లు. అబ్బుకేయశిటకై యడై యనాయ్ దస్సినీయవేషమాన పెరియతిరు వడిముతుకినేననాయ్ శులు స్త్రీత్వత్తై యట్టి త్తు. గరుడవాహనవిజేషం చేపత్తై యావాళ ఇళువెణ్ణెటతు - తిక్కా స్త్రీ త్వమృత్తినపడి పేచ్చుక్కునిలమల్లామై. (అమియ్ పరమప్ప వక్కళలో) కలెక్కిఁబోతు అనామరిమాణ్ణినవక్కళలో అశ్రయ త్తళననెన్నుతల్; బాధకగర్భుడై యపాదప్పు ఆన్మననశ్శత్తెన్నుతల్. (యామడై నెణ్ణమమీతుడై యనాన్) పుటప్పణ్ణుడై బాధకమానాల్ నెణ్ణుణ్ణాకిల శావిధిక్కలామితే; అతువునుతుడై యాకిణ్ణిల్లు. ౪.

శీ-౨॥ అతుబాధకమాకైక్క, డి యుళిచ్చెయ్ కిణార్ (-తిత్వాది). శబ్దావ్ (వృదువాన విత్వాది). నలికిణ్ణిన్లు యుళిచ్చెయ్ కిణార్ (పత్తియతిత్వాది). పడుక్కి బాధకమానానెన్ను (ఇరువర్ కి-త్వాది).

(పెణ్ణె) పుష్ప - స్త్రీత్వమాచకమాన సనాకవిజేషమాన ఇతిర త్తెచ్చొన్లుకీతు. ఏనందిగమాయ్. కీర్తీచ్చొన్న ప్రకారత్తాలే. పడు క్కైచ్చొచ్చొన్న పనస్తవ్ స్త్రీత్వ త్తెచ్చొన్లుకీతుకుగ (పరమ ముళిచ్చెయ్ కిణార్ (పడుక్కి యత్వాది). స్వయాపానుబద్ధి నొప్పకు- యావచ్చురీరమిక్కై యాశే. (తూరియన్ పుక్కో) పుష్ప విత్తేషిత్తుకు, ఇ కన (అబ్బుకేయశిత్వాది). తూరి - శివ. తుడై - మిళిత. తుత్తై. కీర్తీ - పెరియతిరువడిముతుకిలిరక్కి అమృత్తైక్కాటి స్త్రీత్వత్తై యపాదత్తా నెణ్ణయళిచ్చెయ్ తు. గరుడవాహనావ్విక్ పత్తయమాన కమెళ్ళువావార్తవ్ (గరుడవాహనవితే యత్వాది). (పత్తికైచ్చొన్న) తే. (ఇతి) పనరుక్కు-ల పన (ఇతి నెణ్ణుణ్ణాత్వాది). కీర్తీ పద త్తైచ్చొట్టాశీత్తావన (కలెక్కి అతిత్వాది). (వాడైబోవాడై) ఇత్తాడైచ్చొట్టాశీత్తు (పరకళ) పుష్పమగర్భాన్మ (బాధక త్వాది). (నెణ్ణమమీ) పుష్పచరబాధ్ (పుటప్పణ్ణాన్మత్వాది). తిక్కా వాలో - తుడైయాకిణ్ణిల్లు. ౪.

(ప్రతి—పాలామప్పన్ (పావియేత్వాది) (శబ్దావ్ వాన్మ) (నాననందిగమాయ్ శేషేపాత్రనకల్లుచు. పరాశరాత్తబం పత్తికుతాంతసాధిం. (పామనియన్ విత్తయిల్లు) పుష్పమగర్భ, (పెణ్ణి) పానుబద్ధాః ॥ చిత్తీచ్చొన్నగోళి అనాయతే. ౪.

తత్పర్యం—చల్లరి యత్తరగగాలి చక్కోడు పుష్పవియ్య ముడైగన నాకమికిలి బాధకరంబుత్తై మగ్గవి గరుడవాహ నుడైన పట్టేక్కడిను నుడైకిలి విడిచిపోయి రేరి: విట్ట కిక్కడైగన. నాకమికిలందు ముళుననక్కడై: పామనియన్ పావోయగడి.

మూ.— యామడై నెణ్ణమమీతుడై యన్దాలోప పుకమా తై యమాకిణ్ణిల్లు! |
 యామడై యాయున్దన్ ముగర్బాలోనెన్నుడై త్తిణ్ణుల్లిరమాలో! |
 యామడై త్తైచ్చొన్ననొక్కడ ర మెచ్చొన్న వనక్కమానెనాలో! |
 యామడై యారుయర్ కాక్కు మాతనననడై యుళి కెట మ్మెల్లిరితే॥ ౫॥

అ—(యామడై నెణ్ణమమీ తుడైయాలో) పుష్పచరబాధ్ త్తైచ్చొన్నకీ-యెట్టివతు, అపమాణ్ణి విరక్కపనియవకు క్కళుకు మార్తయన్ అవకైయెట్టి పవరవతు, విరుక్షణ్ణుకు నన్నెప్పిరియిల్ ధర్మికుట్టాత స్వభావనాన పరమడైయ నెణ్ణానతు ఇహ తనై ప్పిచ్చిగక్క, పుక మగ్గోవతు, పవరడైయవేషమధరమాన క్కళుగోడై యానన్ స్పృశియోన్మిరానిట్టు, నమక్కు

[illegible][illegible]

ಕಾಣಿಸುವಂತಹವುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು, ಅರ್ಥೈಸುವುದು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು.

ననుక్కు భక్త్యర్థముకై తులసియాకాశాన్నపే నమ్రతానైవ్యాం, అలగ్నీశ్చ భరిత్రత కేనతత్కాగ్రత్యయోకాశితైః; అన్యథా
 క్షయ్యునియే ననుక్కుశ్చ క్షయ్యునియే పునస్పదీయాన, (3) మాత్రేయం, ఆకాన్తితం; అనిగ్నోన కౌనన్యకరక్కాగ్రత్య
 యోలే ననుక్కుకైయోశాన్తిపదీ సుభవాన్ క్షయ్యుదే, (4) మృదుస్థూమనా నైవ్యాం, కలాలవిప్రతాకవేదం; అన్యథి అనితి
 యుదే శ్రేష్ఠాతపతే అనతాత్తద్విన్యత్రుతి నవన్, (5) ఇనియకటానకు, అవన్యదేయ మృదువ్యానయతై నాచిక్కితక్కి, బ్రాన్తితి విద
 యనమానో నో రానిగ్నకు; ఇన్యథి తమదవన్యకానికతే ననుక్కు పరతైక్కితాయ, (6) శిశాత్తైక్కి యెన్యమృదీయాన, శిశీమా
 తిదన్, అనో నెయనూక నీదనవన్యక వేదన్యమన్య, (7) అవన్యక అవన్యతపన్యకానికతై” ఎన్య అనతపార్యు, తాదు
 యానానిగ్నా నో; ఇన్యతవిత్ రేగ్గమనననన్యదేయ క్షయ్యోనక, (8) కేనానాన్య, అతియారాన్తితం; అనన్యన్య గా కేనన్యనా
 చి యాన్యారాన్తితమననన్యదేయ వాతాన్తి, (9) రేగ్గమన్య ప్రకారన్, ఏతాయన్యకతు? (10)

[illegible]

అ. — "జ్ఞానాభ్యుదయ" నకలవద్దామునెవ్వభాగవైట్టు అధికారవాయి, అవ్వించిమరన్నయ
 దుసాదమని అనాల్ ధరింపింకునో? అనితాల్.

[illegible]

జీవనము - మృత్యునకు (మాయమై యున్నది). "ఇచ్చెను విశేషములు, అమృతమును, కుండలమును, ముక్తియును, స్వర్గమును - మూర్తమును" వనవత్తురువత్తురు (సంభవార్థమును) వచ్చెడిది. "అవనమైయును" కెల్లమృతిరకు - యమునయందును (మృత్యునందును) "ఎ" వత్తురు (అనంతమైయున్నది).

“యూముద్ యోగం, గూముద్ యోగం”, పద్మస్తోత్రమున “యూముద్ శిష్టం” పదముగూర్చినది (పద్మ. తే. పా. ౧౩). మృదుశబ్దము, అశ్రుశబ్దం, అమృతశబ్దం కాలక్షిప్త పదములైనవి (సహ్యమునైమిత్త్యైకైకాత్వాత్). అక్షుః - అశ్రుశబ్దము; అమృతశబ్దమునకును, స్త్రీ, యా పదములకును కలగజేయబడినవి. “యూముద్” పదముగూర్చినది (సహ్యమునైమిత్త్యైకైకాత్వాత్). అశ్రుశబ్దమునకును, అమృతశబ్దమునకును కలగజేయబడినవి.

ఈ-తెల్ల వశబుక్కు మన్వభావభేదమ్ పిఱిక్కిఱావ్వేతే, (మృదుస్వభావనాననన్మెట్టుకల్లాయిత్రు.) నెట్టిలుమట్టి య వన్మెట్టునెట్టువేడ్డావ్రా? బరుకల్లె ప్పెట్టాకి-ననన్మెట్టు కల్లానాల్ అత్తెనెట్టికల్ వల్లారిల్లెయిడై, (అవనిత్యాది) అవను డై య వినియకుట్రానై, 'అవన్మెట్టుకల్' ఎత్తు కై వాడై ప్పెట్టుపిఱిక్కిల్లై. నాక పకల్లెల్లామిడిన్దే, నరవుతాన్దే, ఆద్రోక్, పునర్తన్ద్రాయ్ కె-ప్రే, ఎత్తిజపుడై కలితే శిలపాశురజ్జలై నై తిత్తే కుట్రులాడుచుట. అతకుల్లెట్టుకై వా డ్దాతేకడాయ్, నీరకడాయ్' ఎన్నానిట్టుతు; ఇన్నాశురజ్జలాతే అవనుడై య ఇనియకుట్రానై యానతు ఈరా: నత్తు.

(యాముడై యిత్యాది) కెట్టుమెట్టు యినికే- అవయుమితివారోతు తుడై యానతో భీమాగుమ్ ఎన్వనననై కల్లు ఎవకు-మున్నే "ఇంభుక్క-వకేణుమ్" ఎత్తునూపుపడా: న్దారకల్. (తుడై యెన్నుమ్) మామ్మెట్టువట్టివోలే యితే సిద్దో తోట్రుమారానవడి. ౧. ఏకందుగిభా సుభిచ్చనా" ఎత్తిగుక్కునువరకళాకై యోలే, ఇవళాద్రామెహిటు క్కమాట్టామై నూపురమిఱిక్కికలితే. ఇవరకళుక్కుననూపురమృత్త మివళోవట్టియాకవిడై. (యాముడై యారు యిక్కాక్కమాడై) ఇత్తనిమెయల్ ఆత్త గారగమ్మెట్టుమిడిరకెన్? పిఱరుయిరానిర నొక్క-పుమామిడై, (అవను డై యుళో పెటుమ్మోలేరితే) అవనుడై య ప్రసాదమ్ పెటుకై యరితాయిత్రు. అతు పెట్టిక నమ్మయిరత్తెన్నెయమ్ నొక్క-లామిడై.

౫.

తే-అగిత్యవ్యాఖ్యయిడు. అతు నెట్టి విట్టులుమ్ నెట్టికైకా, శృ ప్పెట్టాతోపెన్న (బురుకల్లె యిత్యాది). ఇటు అతా, ప్పెట్టికా భావమ్. అవన్మెట్టుకల్లానాల్ కై వాడై వోట్టాతోపెన్న (అవనుడై యిత్యాది). ఇటు అతిమ్, ఎత్తు - ఇనిమెట్టు భావమ్. కెవాడై ప్పెట్టామెట్టుకాట్టుకాడో (నాక పకల్లెల్లామిథ్యాది). ఆద్రోక్ - పాఱిక్కి-మాట్టేకా ఇవ్వుడైకలితే - ఇన్ద్రప్రకారజ్జలితే. నీరకడాయ్ - బలవ్రాయ్ కడాయ్; మరమిట్టుపడి. 'ఈమమ్' ఎత్తుకుక్కుమ్ (ఇన్నాశురజ్జలాతేయిత్యాది).

'తోట్రుమామ్' ఎత్తుచెట్టుకుక్కుమ్ నమ్ (కెట్టుమిత్త్యు) 'ఎనుమ్' ఎత్తుకుక్కుభావమ్ (మామ్మెట్టువట్టియిత్యాది). 'తెన్నెరూ న్దుమ్' ఎత్తు - తుడైయెట్టు తొల్లప్పెట్టుకలి మాలిమిట్టుపడి. మామ్మెట్టువట్టివోలేయెత్తు - మామ్మెట్టుకై నిట్టుయిచటిమాతికెట్టి మామ్మెట్టువట్టియెట్టు తొల్లవావాతే యెప్పడి. అవరకళో తాక తుడైయాకాయల్ పోవానెన్నెన్న (ఏకందుగిభిమిత్యాది). ప్పూవ్వుమేద లిభికి. 'అవన్మెట్టుమామ్' ఎత్తుమూలమిక్కి, 'అవన్మెట్టు - అవకేణుమ్' ఎత్తుపానుళోయివానెన్నెన్న (ఇవరకళిక్కి త్యాది). 'అవన్మెట్టుమామ్' ఎత్తుకళివరితెట్టుకలితే ఎత్తు అవకే పానుట్టు నూపురదానిట్టుకళు త్తెచ్చారక. మాయ్క - మోపురకై 'యాముడై' ఎత్తుకుక్కుభావమ్ (పిఱరుయిరానిత్యాది). పెద్రోలోపెన్న (అతు పెట్టిక త్యాది). యాముడై నెట్టు మెట్టుకుట్టి, అవనుక్కు-మామ్; అవనుడైయిళో పెటుమ్మోలేరితు - యాముడైయాయిర్ కాక్కుమా-అక్ ఇత్త్యయిడు. ౫.

ప్ర.- అజ్ఞామామ్ (యాముడైయిత్యాది) (తుడైయెన్నుమ్) [రా-కె-౫.] 'ఏకందుగిభిమ్' ఇత్యాది || ౧౮ || అజ్ఞామామ్ పేర్తే రితే కద్దకాళుతు.

తాత్పర్యము.- సంధాకాలమైనది; గోవులు గోవుయను జేసెదవి; నాన్నదయమును వారికి వశమైనది. కతికహృదయమైన ఆక్రీకృస్తుడురావెను. వానివేలువాదియు నత్తు భాంధుమియిన్నది. నానభియలు నూపురమణులూ వి వాకం బెనెనకముగా దుఃఖించుచు న్నారు, వాయెన్ద్రహించురకళ నేను కీచిందయించుట యశక్యము.

౫.

(౫౩) తిరువాయ్ మొట్టి. - ప - ప - ప - ప - తి - మల్లిక - ౩ - పా - అననుడై యరుళ్ వ్యాఖ్యానము. ౨౨౧

మూ. - అననుడై యరుళ్ పెఱుమహోతరితాలవర్వరుళ్లనవరుళుమల్ల ।

అననరుళ్ పెఱుమహో వానినిల్లాతడువకల్ మాలై యుమ్ నెఱ్ఱుకాణేన్ !

శివ సెడుపిరమన్ వళ తిరుమడన్దై శేర తిరువాక మెచ్చావియారుమ్!

ఎనమినిప్పుకుమడ మెవమ్ శేయి కేనూ వారుక్కెన్ శొల్లు కేనన్ మూర్ కాళ్ !

౨౩

అ. - (అవనుడైయరుళ్) అవనుడైయకటాక్షమ్ పెఱుమహోతరి, అవనుడైయకటాక్షములకు ముద్రోయకటాక్షమిల్లె, అవనుడైయకటాక్షమ్ పెఱుమహోతరి మిన్నాత్తాదరి ప్తిగుక్కిఱతిల్లె, పకలనుకాదెవ్వుతు, తుడైయావనుడైయ పాశీల్వరుణమెన్నెయారానిష్టతు, ఇది వానెళ్ళెవునువేళ? ఎవ్వరేయివేళ? ఆరుకున్నొల్లుకేళ? అన్నెమూర్ కాళ్! ఎవ్వలమీరుతాళ్.

౨౪

అన్వ. - అవనుడై అరుళ్ పెఱుమహోతు (౩) అరితు అవ్వరుళ్లన అరుళుమల్ల (౪) అవనుడై పెఱుమహోతు అవి (౫) నిల్లుతు మాలైయుమ్ అడువకల్ (౧౨) నెఱ్ఱుమ్ కాణేన్ శివసెడు (౧౫) పిరమన్ వళ తిరు (౧౮) ముడన్దై శేర తిరు (౨౧) ఆమ్ ఎచ్చావి. ఈరుమ్ (౨౪) ఇని పునుమడమ్ ఎవమ్ (౨౭) ఎవమ్ శేయివేళ? అన్నెమూర్ కాళ్ ఆరుకు. (౩౦) ఎవ్వశొల్లుకే (౩౧)

సన్ని. - అననుడై, మురికికొన బ్రహ్మదక్షిణోడు నిత్యసమయనియూన లక్ష్మియోడువాణియు లభితువాల్లుమ్మడియనబడియి యుడైయనుడైయ పాశీల్వరుళువకల్ మూన పడివానతు ఎన్నాత్తావెయారానిష్ట తెన్దైతాళ్.

అవనుడైయ, సంస్కృతమువకారత్తై, పెఱుమహోత్తై (౩) అరితాయారానిష్టతు, అన్వయకారముట్టిను ముద్రోయమహోత్తై అత్తానహోతుక్కి శానిష్ట, ఈవకారములనుమల్ల, (౪) అవనుడైయపువకారమ్, పెఱుమహోత్తైవకలయురుక్కుమ్మడి, ప్రాణమ్, (౫) పరిక్కిఱతిల్లె; పదార్థము దృఢమబ్బివోవుతులొక్క ప్రస్తావించినస్థావేత్తయియు, సకష్టికృష్ణుల పుట్టొల్లెయియు శిదైతాయారానిష్టతు; (౧౨) తనిమ్మెన్నెమూర్ అవనుడైయ పుట్టొల్లెయియు, ఈవికారాల్లెటిలే; ఈశ్వరాభిషానియనరుద్రమోడు; (౧౫) అవనుక్కు ముత్తాదక నాన పెరుమ్మెయియుడైయమల్ల పుట్టొల్లె, ఎను పుకల్యాణునబాత్తై శేయాన, నిరితిశయనమ్మద్రూపెయాన, (౧౮) నిశానోడముత్తైయనలక్ష్మియోడువాణియు, ఆపా శ్రీయనాక పుద్రోయమహోత్తై, శీలనమ్మత్తైయదైయాన, (౨౧) తిరుమేయానతు, స్వల్పలివియమాకొల్లు ఎన్నాత్తై, ఈరానిష్టతు. (౨౪) సంస్కృతాశ్రీయనాకలతిమేయితపాతిమిమ్మ, ఒరుకుక్కిడమ్, ఏతాయురుక్కిఱతు? (౨౭) తనిమ్మెన్నెమూర్ తిరువాక నాన్ పుట్టొల్లెనాక ఎన్నెమూర్ వకారత్తై పుట్టొల్లెకే? ఎన్నెమూర్ దుకిజావత్తయియోడునోనియమిక్కిఱ అన్నెమూర్ కాళ్! ఇరుక్కుప్పరివల్లొత్తివుక్కరొ ముక్కు, (౩౦) నిగ్గిరిక్కిఱ పుట్టొల్లెనానవిత్తై ఎన్నెమూరుమిల్లెచుట్టొల్లెకే? (౩౧) అడువకల్ మాలైయెన్నెమూర్ ఎన్నెమూర్ మూడు మాల్లెచుట్టొల్లె ఎన్నెమూరుమిల్లెకొల్లెటిలే నెన్దై శొల్లు వాయుమిల్.

౨౫

అ. - పానియెక్కిఱ అనుగ్రహమును బోడు (౩) దుట్టయ. వానియనుగ్రహముకానివి (బంధువులమాటలు) తివహోతరుణు తావు. (౪) పానియెక్కిఱ పామను పొందవలకు ప్రాణము (౫) నిలువదు. సంధ్యాకాలమును నశించిమ్మిల్లెములకైవడి. (౧౨) పానియెక్కిఱ మూడువన్నాను, గురునితోమూడు (౧౫) బ్రహ్మ కల్యాణునములుకల సంధ్యాపురాలైన (౧౮) శ్రీదేవి (ఏరు, పేరియన్న పాశీల్వరుణులెల (౨౧) తనిమ్మెన్నెమూర్ ప్రాణములను బద్దించియుమ్మడ (౨౪) ఎవమోద రక్షకస్థానము విళ (౨౭) ఏమి చేసె ననాకే ఓ! అల్లూరా! ఎవరతి (౩౦) ఏమి చేప్పెదనా! (౩౧).

౨౬

అ. - అత్తావూర్బు. నిత్యసమయనియూన పిరాట్టియోడు అన్యపరిరాన బ్రహ్మరుద్రాదకళోడువారెయియు పుడిమ్మ కొడుక్కుమనయడైయ పాశీల్వరుళువకల్ మాలై యుమ్ నెఱ్ఱుకాణేన్ !

అ. - అత్తావూర్బు (అవనుడైయరుళ్) శివసెడుపిరమన్ వళైయమడన్దై శేర తిరువాక మెచ్చావియారుమ్? ఎన్నెమూర్ దైకటాక్షమ్ తివతారి (నిత్యసమయనియూనయెత్తై).

౨౨౨ తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - వ - ౯ - తి - మల్లిక - ౬ - పా - అవనుడై యరుళ్ వ్యాఖ్యానజల్.

ఈ - (అవనుడై యత్వాది) కొల్వాన్ తేట్టమాయిత్తే అవనుడైయ వరుళిరుప్పతు. తళ్ళీర్ వప్పలిల్ శేర్ న్దురుళిర్ న్దుళ్ళీర్ విడాయర్ కు అరితామాప్పన్ లేయిత్తే యెనక్కరితానపడి. అవనురుళ్ కిడ్డెక్కు మళవుమ్ బధుక్క పుడై య ఇనశొల్లై కొడ్డాకిలుమ్ ధరిత్రాలో వెన్న (అవ్వోళ్ళల్లనవరుళుముల్) ౧ - నల్లారిరుళుమ్ పుయతు - నల్లారిరుళుల్లాత్. విడాయ్ త్తవనుక్కు అన్ని కణ్ణల్లై కొడ్డె విడాయెప్పరిహరిత్రాప్పన్ లేయిత్తే. పరిహరిక్కు చెల్వొమైయేయల్లు, బాధకమాన తుమ్ శెయ్యుమ్. అవ్వరుళ్ తప్పరిపిన్పు పెటుమళవుమాడి యిరుద్దాలో వెన్న (అవనురుళ్ పెటుమళి వావిన్జిలుతు) అవన్ ప్రసాదమ్ క్కిప్పన్దై యమ్ ప్రాణన్ ధరిక్కిటితిల్లై క్రమప్రాప్తి యై సహిప్పతిరు ప్రాణన్ పెత్తల్ బో మాకిలాతి యిరుక్కలాయిదై. (అడువకతీ మాలై యమ్ నెళ్ళాణ్ణాణేన్) పకలై ముడిత్తుక్కిడు వద్దనన్దై యమ్ తో ద్దొనిన్దతు. నెళ్ళాయమ్ కాగిటిలేన్, మాలై యమ్ కాగిటిలేన్, నెళ్ళాయమ్ కాగిటిలేనిన్దుల్. అతావతు - మేలనగిటికాల త్తినుడైయ క్రొవ్యత్తెప్పార్ త్తవాతే, ప్పరైయనన్దై తాన్ తేట్టమానకడి. వట్టిహాకానిజ్జ దిచ్చిహమ్ పిట్టదార్, “కై యిన్జిజ్జలై కొడ్డాకిలుమ్ వట్టికాట్టి, వట్టికాల్లరై యాకిలుమ్ కిడ్డెయారో?” ఎన్నుమాప్పన్ లే. ౩ (ఆహ్వాన కరరాన పెరియవుడైయారై యమ్ ముడిత్తుక్కిణ్ణుపోన్దు) ఏకాక్షిపకర్ణి తుడక్కమాన రాపినికో కై యిల్ కాట్టి కొడుత్తు రానణా వేరిన్దాప్పన్ లే, ఆహ్వానకరమాన పకలై ముడిత్తుక్కిణ్ణు వద్దనన్దై తేట్టమాన్మడియాయ్ వద్దు విఘ్నతు.

(శివమెడు పిరమనిత్వాది) పిరాట్టియోడు అవ్వపరరాన రుద్రాదికళోడు వాళియడడమ్మ కొడుక్కున్ శీలమ్ సారకమాయ్, నిత్యమాన వాత్రానై ముడియనిన్దతు. కాపాలికక్క ఛిత్తానతుడిదెన్ క్కరితాయిదై. ఆగల్ పుటప్పే పోయాకిలుమ్ ధరిత్రాలో వెన్న (ఎనమసిప్పరుమిడమ్) సన్వినాభారణమానపుడమ్మైయిట్టు ఇనయెళ్ళవు క్కు ధరిప్పతు? “అవనుడమ్మ క్కిట్టిదై” ఎన్నా, హితెళ్ళొన్జిటిటవుళుడమ్మై పుత్తల్ దిధుక్క పూ? + ౩ (తోట్టిమానోడే)

తీ-౨|| “అవనుడైయరుళ్” ఎట్టవికేషి త్తరుక్కు భావమ్ (కొల్వారిత్వాది). ౨ - “ఉదారా” ఎన్ను మనవిశే; ౩ * అర్చిక్కి ఇశో;” ఎన్ను సమాణజ్జో ప్రసాదిప్పర్. ఇత్తార్ భావమ్ (తెట్టిత్వాది). అవనుడైయరుల్లై “మొమ్మై తరితాయరానిన్ద త్తెన్దళ్ళా” ట్. బన్జుక్కరు తరుళ్ళల్” ఎన్ను మరుక్కు ప్రమాణమ్ (పంజరిత్వాది). సుప్తార్. “మరలావార్ మావర్” ఇత్వాది, పాట్టిడి. “అళిరుక్” ఎన్ను చిరజ్జానన్ (విడాయ్ త్తవనుక్కిత్వాది వాక్యద్యయమమ్). “అవ్వరుళ్లనవరుళుముల్ - ” అవ్వరుళ్లైయెట్టియమోదు నుల్లారపదకోళ్ళ అళిరుక్కు ఎన్దళ్ళాడమ్. ఇత్తార్ భావమ్ (క్రమ సాప్తియత్వాది. ఎమ్మెరుమానాగ్ నిర్వాహిక్కిడమ్ (పకలైయత్వాది). ఇన్దత్తుల్, మాలై యమ్ పుత్తిదో ద్దొనిన్దతు” ఎన్ద పదమధ్యాహర్యమ్. ఆళవదార్ నిర్వాహిక్కి యిరుళియైయేటార్ (మాలైయమ్ కాగిటిలేనిత్వాది). బాధకమాననన్దై యమ్ కాగిటిలేన్ న్దు తేమనాన్దో వెన్న (అతావతు మేలనగిటి కిత్వాది). బాధకమాననన్దై తేట్టమానతుక్కున్ ద్దొనిన్ద ద్యయమ్ (పట్టిహాకానిజ్జ-విత్వాది) కొడ్డాకిలుమ్ వాణ్ణి కొడ్డాకిలుమ్.

సారకమాయ్ - స్మృతమయైవపి. ఇత్తార్ భావమ్ (కాపాలియత్వాది). కాపాలి - రుద్రా. కర్ణాక్షిన్దతు - కర్ణమెన్దు క్కిడ్డాయ్, తిరువాళికుల త్తిల్ పిన్ద బడవెన్జిల్లకిటు. శివనోడేమాక బడవుమ్ - ట్టికపిరాట్టి యమ్ శేరుక్కు శిమాన శీలపన్ను తైయడైయ తిరుమేని ఎన్నా త్రాయారాన్దై త్తెన్దళ్ళాడమ్. “శివనో” ఇత్తార్ కుడెక్కు ట్టిత్తు (సన్వినాభారణమానత్వాది). నిరణమ్ (అవనుడమ్మత్వాది). హితెళ్ళొన్జిటిటవుళుత్తు - “అన్దెన్మిర కాల్” ఎన్ద నెన్నుదై. అనార్ లాకియా త్తెన్దొన్ద ద్దొనిన్ద ద్దొనిన్ద

౧|| ౧-౧-౧౨. ౩ కణ్ణలితిద్యయమ్ ప్రక్షిప్తమ్. † ఇన్దెడత్తిల్. ఆనార్ నాకయా త్తెన్దొన్ద పుత్తల్ ద్దొనిన్దలో వెన్న (ఎనమ శియోనే) అవ్వళిలుమ్ ధరిక్కలమ్ విషయముక్తే” ఎన్ను పాకడెడమ్. ౨|| ౬-౧-౧౦. ౩|| X-౧౨.

ఈ—వృత్తి రసమపజ్జిధరిత్రాలోవెన్న (అరుక్క) ఎడుకొక్క. త్తిమిల్లై వారై శొల్లుమాప్పై శొల్లుమ్వారైక్కధి
కారికిరార్? వృత్తి రసమపజ్జిమ్ త్తొట్టిమార్ ఎరుక్కుమున్నెయ్తొద్దొక్కళి (ఎ శొల్లుకేక్) కేటప్పై ప్పెల్లైగాల్
తా శొల్లుక్కై వ్వుశురముణ్డో? (అన్నెమిర్ కాళి) త్తొట్టిమార్భొక్కళి, నాట్టారన్మవర్, శేమి త్తికోళి
నీజ్జళాయి రుద్దికోళి; ఉజ్జళుకుచ్చొల్లైవ్రా? మీనుకు త్తొట్టిమార్ తాప్పై తేనెత్తమారెళుకు; చొల్లైవ్రా? “ఈశ్వ
రోపామ్” ఎత్తిరుక్కై బ్రహ్మాదిశుకుచ్చొల్లైవ్రా? విషయప్రవణరాయ్ త్రికిణి సంవారిశుకుచ్చొల్లైవ్రా?
అన్నిదో, అచార్యసమాశ్రయమిప్పజ్జి న్నమాజ్జానమ్పిజన్లు “తురుమ్మనఱుక్కలాకాతు” ఎత్తిరుక్కై శెణ్డోడు
కుప్పెళుకుచ్చొల్లైవ్రా? అరుక్కై త్తొట్టిమార్ వ్వుశురమిల్లై, కేట్టైక్కధి కారిశుమిల్లై. ౬.

తి-అ॥ (ఎడుకొక్కయకేమో) (అన్యోవిలోధరిక్క) లామవిషయమై ఇతువురవత్తునాలయరై వాక్కమ్; శిల్పికోశజ్జళిలణ్ణు, “ఇనిఁ న్నమి
డమ్-ఎనమ్” తిరుమేయితవాతపిన్బు, ఒరుజ్జుమిడమెరు; ఎవమ్ శెయ్కేక్-ఎత్తెచ్చెయినే న్నత్తుశ్చార్థురమ్. చనుకొక్క-త్తిమిల్లై వారై
శొల్లుమాప్పై తేయ్తరు - బరువారైదు అన్యథావాకవర్థమ్ పణ్ణువర్క శెన్మడడి. అధికారికళలారితడమైక్కాట్టుకితార్ (వృత్తి రసమి
త్యాది). పిరాట్టివర్ణరణ్ణుకలన్దకలమైర్దురువడిక్కుచ్చొల్లైదొతాప్పైతే ధరిత్రాలోవెన్న; అప్పడిధరిక్కత్తక్కత్తిమ్మిల్లై యొత్తాళి
(శొల్లుక్కయత్యాది). “ఎవమినివ్వుశుమిడమ్, అరుక్కు” ఎత్తిఅవర్ణలిరక్కై న్నమావడియోషిక్కణ్ణు, “అన్నెమిర్ కాళి” ఎన్నకు
క్కర్థమ్ (త్తొట్టిమార్త్యాది). “తిరుమడన్దై, శివనాడుపరమణ్, ఎవమ్ శెయ్కేక్, అన్నెమిర్ కాళి” ఎన్ననాటవన్దైయెమకటాక్షిన్దు
“అరుక్కు” ఎన్నకుక్కసావడతేమ (మీనుక్క-త్యాది). శెణ్డోడుకుప్పైక్కో - గృహీత గ్రాహికో, శెన్మయిమాక్కొడుక్కై, కుప్పై-
నాట్టియెన్దుకొద్దరమ్. ఫలితమ్ (శొల్లివిత్యాది). ౭.

అ-అ॥ (వృత్తి రసమపజ్జిధరిత్రాలోవెన్న) ఎన్నవాక్కాననరై, “ఎవన్దొయకేమో” ఎన్ననుపన్దిన్, అననరమ్ (వృత్తి రసమి)
ఇన్దొన్దొనునడయమ్. (అరుక్కు) ఎన్నవనరమ్. (ఎవమ్ శెయ్కేట్టిత్తొల్లైయెన్నా) శత్యాద్యనుపన్దయమ్; అననరమ్, (చనుకొక్క-
ఇన్దొన్దొనునడయమ్. ౮.

తాత్పర్యము— ౬! త్తిమిల్లైరా! వాడడివఱు నన్ననుగహించలేదు. ఎన్నదొనన్నను గహించినయెడల నవఱు సాపా
ణములిరు. అదితప్పేటికిటి నానుధారకయికావేరదు. నాకవమాలమైన కాలమనురాలేదు, మనస్సున ననుమలిపించిది. అన్య
పరమైన బ్రహ్మబ్రాహ్మణమను అన్య పయోజనరాత్రనీటికిని నాశ్రయమైన వానితిరుమేనయొక్క సాత్వికమునన్న మిక్కిలిరొధించు
చున్నది. ఇంక నేనెప్పుడెత్తిదను? ఏమి చేసెదను? ఏమి చెప్పెదను? ౭.

మూ — అరుక్కోళ్ళొల్లుకేనన్, మిర్ కాళాయిరళనన్మిక్కర్ తొన్వడై !
కాగొక్కమేనెజ్జణ్ణై త్తొజ్జనర్ నన త్తనినెజ్జమవన్దొక్కతే !
శీరున్ద్రవశిన్బున్ద యాద్రోనరమ్మపజ్జానన్దో పుళున్దాన్దై న్దు !
పోరున్ద్ర వాడై తోన్ మల్లికై ప్పూన్మతుమరము; న్నుక్కొణ్డేటియూమాలో !! ౮॥

ఈ— (అరుక్కోళ్ళొల్లుకే) అనన్దమకు శెయ్కొళుకు యోదోమి ఎన్నకుత్తెయన నెజ్జానవన్దొక్కే యోదోమి;
ఎన్నానుయిశివన్దొన్దొబాక్కిన్దొక్క. “నెజ్జానెయ్మిర్; శీరున్ద్రవశిన్బున్ద యాద్రోనరమ్మపజ్జానన్దో తోన్ పుళున్దాన్దై న్దు, ఇన్దొ
పోరున్ద్ర వాడై తోన్ మల్లికై ప్పూన్మతుమరమై మున్దొక్కొణ్డేయూ న్నత్తు; అరుక్కోళ్ళొ
ల్లుకేనన్? అన్నెమిర్ కాళి! ఎన్ను నివధికవ్యసనోడై మాప్పిడుకితార్. ౯.

౨౨౪ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౯-తి - మల్లికై - ౭ - పా - ఆరుక్కెళ్ళొల్లుకేళ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞర్.

అర్థము.—కారొక్కమేని నక్షణ్ణంకళ్ళవుడు కవర్తన (3) ఆత్మని నెఱ్ఱుడు అనన్తనిండు శివశ్రీ (౭) అకిఱ్ఱుకై యాత్మనరము వజ్రము (౯) తిరవాయ్మొళి అశ్రియ పోయి (౧౦) వాడై తడవ మల్లికైపుడు (౧౧) పురుషుడు ముకన్తకొట్టు ఎఱియొడు (౧౨) ఇహార్ తడవ వాడై (౧౩) ఆయురభవన్తు అన్యమీర కార్ ఆరుకు (౧౪) ఎళ్ళొల్లుకేళ్. (౨౫)

పన్ను.— ఆనన్తము, శుభకార శివమన మేళుకుపోయి తిరువాయ్మొళి ముడైయనాయ కొట్టు సమకు భవ్యనాన కృష్ణస్వకృ. లిత నెఱ్ఱాయ్మొళి, వాడై యనుడైయన న్నావామ ఇన్వర్తా విసశివన్తాత్.

వరయూని కవిశివకుడు కాక మేళుకు పోయి పట్టతైయడై ననాయ, సమకుమ సర్వముమాపుడి తిన్నెయవారి త్త కృష్ణకృత్తియవ్వతై మాచి, శవారికన్తపుట్టు (3) మైవిట్టు త్రియేయూన నెఱ్ఱానను, అవడత్తిరపోయిత్తు; ఇ తిన్నెయి కిఱవత్తిరలియ లామెత్తు నిన్నెత్తు పరిమళసమృత్తై యుడైతన, (౭) అకిఱ్ఱుకైయొడు, యాత్మకనర మ్మొళియొడు, సజ్జనుసాకిలవన్తై యొడు, (౯) కలిర్ వైతిర ఆర్దరాగై తైయుడు, కిట్టుక్కైత్తు శ్రీకొట్టు, ఇదనసాకారిలవన్తయే స్వయం సామర్థ్యతైయడైతాన్మకొట్టు సలికై కుల యాత్మోన్మభిమాన, (౧౦) వాడైయానను, కలిర్ తన, మల్లికై పువ్విమడైయ, (౧౧) కెట్టియాన పరిమళతై, ముకన్తకొట్టు, వీళానిన్తరు; (౧౨) ఇవ్వుడి పరిమళ సామగ్రియూడై కెట్టిన్, కలిర్ తన, వాడైయానను, (౧౩) ఎన్నాత్మవిసశివన్త; ఇవ్వుళవియ అభిమతిమొళియన్తయన అన్య మిర కార్! స్వసంపద్యమాన వాకార తై ఆరుకు, (౧౪) ఏత్తెమ్మొళి కేళ్! (౨౫)

అర్థము — మేళుమతో సమానమైనది మేళుగల మనశ్శిక్ష్మనియొక్క కృత్రిమవ్యాపారములే ఆవహరింపబడిన (3) అట్టి నామకన్త వానియొకటి యుచేసడి; పరిమళముగల (౭) దేవదానధూమము వీణాతంత్రయింబుంగలిగినదని పరిచయపర్చుము (౯) ఇట్టి పుంబివన్తముగలవన్తయ (వీశో) సంక్షేపించి శుద్ధులననన్తమైన (౧౦) శుభ్రత్రుగాలి చక్కనైన పుట్టపున్నుమొక్క (౧౧) సమీపమైన పరిమళమును పోషచేసియెత్తి కొనివచ్చి వినులుమన్న; (౧౨) ఇంతత్రుమైన చల్లని శుభ్రత్రుగాలి (౧౩) నామాత్మయింబుంగలవన్త కాదు; ఓ! తల్లలారా! ఎవరికి (౧౪, ఏమి చెప్పడను? (౨౫)

ఈ.— ఏమామ్మొట్టు క్షీర్ చొన్న బాధకపదార్థజ్ఞర్ తిరళివన్తు కడ పారాతేనలియానిన్త తైన్తిజ్ఞాల్.

(ఆరుక్కెళ్ళొల్లుకేరిత్యాది) నెట్టుముజ్జరతాయ్, బాధకపదార్థజ్ఞర్, “భోగ్యరస్తుకృత్తి” ఎత్తుఅనబ్బిన్తై వేడి త్రికిఱవన్తకుళుకు చొట్టెత్తా; ఇత్తై చొన్న వాడే ఎత్తెత్తుమత్తదామతాయ్, “తిన్నాము క్కొన్న అనుకూలపదార్థ భుజ్మ తేనెక్కడవత్తై” ఎత్తర్ కళితే లిజ్జర్ వాసనై యాతే; ఉజ్జుకుళుచొన్నెత్తామ (ఆరుకుళివన్త క్కూర్ తిన్ వాడై) మిన్తెత్తిరయ పుంకిత వాడై యునతి, నన్నుడై యవాత్మానినపవిత్రీకున్ను. బాధకపదార్థమున్తై త్తా లుడు ధరిత్తిరక్కలామితే ననుక్కొన్న తెరుకెట్టు పెత్తిరొమాకిర; ౧ “ఎత్తెత్తిరానుత్తేయమొళిరొ” ఎత్తు అతి పుమ్ మీరొత్తమడైత్తిరక్క తే. (కారిత్యాది) మేళుమ్మొళి త్రవమానమానవకనై యుత్త దానాయ్, అప్పగిత్తై

శీ.ఆ || ఏమామ్మొట్టు (ఆరుక్కెళ్ళొల్లు). “శివశ్రీపతియై” ఇత్యాదికర్తృబాషీత్తి తివతారిన్తై (శీర్ చొన్నెవత్తిది) శీర్ చొన్న బాధకపదార్థజ్ఞాన - వజ్రమన, బాధక, వాడై, మతలాసవై.

“నెట్టుమన్తనింత్తే, శివశ్రీపతి” ఇత్యాదికర్తృబాషీత్తి. తిత్తిరొళిత్తేనభావమ్ (నెట్టుమన్తనింత్తేయత్యాది). ఉజ్జుకుళు చొట్టెత్తైవత్తు - ఇవ్వుడినిన్తెత్తిరొళు ఉజ్జుకుళు ఎత్తునత్తియొక్కెళుకై నెట్టువన్తే. “ఆయురభవన్తు” ఇత్యాదికర్తృబాషీత్తి. ఎవతారిన్తై (ఇత్తైచొన్నెవత్తియత్యాది). ఆయుర్ - అత్తా, కూనై - మిమతి. “కారొక్కమేని ఎత్తుత్తావేడి” “నెట్టుమన్తనింత్తే, శివశ్రీపతి” ఇత్యాది ఎన్నుమళపునుపవారిన్తై (బాధకపదార్థమిత్యాది) ఉత్తేవేత్తితర్జుకర్తనము యున్నుమోవెన్ను.

(౧౬౭) తిరువాయ్మొళి. - ప - ప - తి-మల్లై - ౭-పా. ఆరుక్కొళియ్లై - వాళ్యూనడల్. ౨౨౫

ఈ. - క్కొట్టినమైయనన్దార్ల మాక్కినమక్కభవ్యనానక్కన్నడయ, కళ్ళముట్టు-సంక్లషడయై తాళి వ్రచేప్పు క్కళుమ్ శెయిల్ కళుమ్; ౧ “చేచ్చుమ్ శెయిల్ కైయమ్” ఎన్నక్కడవతిత్త; అనల్. నైయవపృథమాయ్ అద్దితి యమాన వెన్నెట్టానతు అవన్మక్కలతు.

(శీరిత్యాది) “ఇట్టుళ్ళతు కేనలశీరిమేయిత్తు” ఎన్మటిజనవిలెయనై. వాడై తానే ప్రధానమాయవరు కైయన్మిక్కే, మల్ బుమిల ప్రధానమానవల్లై యమ్మకూడక్కొట్టు, అమ్మేవాళంసతేలక్కొమ్” ఎన్మజపడియ్యే అవమహమిక్కి ను యమ్మేల్మిథొన్మిత్తు (శీరుల్ మితిత్యాది) శీటుకై యానతు-అట్టుకుమిక్కిరుక్కై. అతావతెన్నెన్మిల్; పరిమళ మేమాయ్ క్కొట్టుళ్ళుప్పకైన్మ పరుమమానూకారమిన్మిక్కియరుక్కై. పట్టెట్టయ్యాళి, పత్తమమాకిజపన్. (తాళి పళుట్టాన్మ) + ఆతిక్కొళిన్మ వానీతమాన్ద్రవ్యజ్జిత శెన్మమాతాతళాన్మ. (అన్మైన్మ) ఇవల్లై క్కొట్టిక్కొట్టు. (పోదుల్ మనాడై) “కూడినపరికరజ్జిత పజ్జితళ్ళి” ఎన్ను మృడితనివీరమ్ శెయితివాడై యానతు. పారుక్కై యిలేక మెన్మవాడై యానతు. (తాళిమల్లై పూ) శ్రమహరమానమల్లై పూవి శెన్మిప్పరిమళ్ళై ముక్కన్మక్కొట్టు. ముక్కప్పరతా త్తొయాయ్ బోదు, మణి త్తిలికత్తయిలై. (ఎటియమలో) ఇవళ్ళివిరహగ్ని తన్నెక్కతు వాతపడికక్కనిన్మ వీశానినతు; అమ్మైక్కొమ్మచ్చియమ్మవార్ల పోలే.

2.

16౭౫ (చేచ్చుమ్ శెయిల్ కైయమితిత్యాది). వాయ్మొళి తిరుమొళి. అనల్ బోత-చేచ్చుమారలానవల్ బోత, ఆనన్మరితు-ఆనన్మక్కలతు. ఎన్ను మిక్కకూడై బొత్తిక్కొట్టు ఇత్తెయిరువకైయన్మ వెన్న (ఇట్టుళ్ళితిత్యాది). కేమళరీరమేయిత్తు యెట్టతు - నెన్మజవచ్చు క్కలలెన్మెయ్. అన్మెయ్ తు - ఆతిక్కుకై తడక్కమాననై. “కాన్మెన్మహుల్ మనాడై” ఎన్మెయ్ - వాడెక్కొట్టాన్మ మెన్మిత్తా రెన్మెయ్, “మారతన్ వాడై” ఎన్మొడై పునరుత్తమన్మ ఎన్మజక్కై యిలేయళి క్కెయ్ తారాతల్ (వాడై తా శెయిత్త్యాది). “ఆతిక్కుకై, యాళి, కాన్మ” ఎన్నుతే, “శీరుల్” ఇత్యాది కేసణజ్జతుళ్ళానమ (ఎన్మైతత్యాది). “అదినోరోషణళ్ళున్మక్కొమ్మను పుక్కొట్టు. ఏమ్మవాళంసతేలక్కొమ్ శేన్మనీకేనమర్తిత్తుమ్ | యన్మై పనింపాన్మికాన్మ;” ఇత్యాదియ్ కాన్మ. “ఎన్మెన్, ఎన్మెన్” ఎన్మ పుక్కొట్టుమ్ తొట్టు కియాతే (అమానూమిక్కియార్లతు, నరమ్మిలేతడవప్పట్టయ్యాళి. యాళి - పిన్మై. “యాళికోనరమ్మెలి”) ఎన్మ ఉరైయిలేత్తొక్కమ్. “పోదుల్ మనాడై” ఎన్మత్తల్ ఫలితమ్ (కూడినపరికరజ్జిత్యాది). పజ్జితళ్ళి - పరికళ్ళి. తద్దాన్మ (పారుక్కై యిలేయిత్త్యాది). “ముక్కన్మక్కొట్టు” ఎన్మెయ్ - పరిమళత్తిమికుతిత్తియ్ కిలుతు, ఇరుక్కొట్టుభావమ్ (ముక్కప్పరిత్త్యాది). “ఎటియమ్” ఎన్మరుక్కొట్టుభావమ్ (ఇవళ్ళివిరహగ్నియిత్త్యాది). “ముక్కన్మక్కొట్టియమ్” ఎన్మరుక్కొట్టున్మ (అమ్మైయిత్త్యాది). కారొక్కమ్మేని యెన్మబొడ్డగ్గి. అనన్మరితే - ఇత్తెన్మెయ్ సలియలా మెన్మనిన్మెత్తు, శీరుల్ మన కైన్మబొడ్డగ్గి. ఎటియన్మెత్తు - ఇక్కొట్ట తన్ వాడై ఆరుయరళన్మ - అన్మ మిల్ కొళి - ఆరుక్కొళి తొట్టుకేళ ఇత్తెన్మయి. ఇక్కొట్ట తన్ వాడై - ఇచ్చడివరసామగ్రియెయ్ దైయ మిక్కితుళ్ళిరన్మ వాడైయెన్మ పడి.

2.

ప్ర.తి. - ఏమ్మొమ్మొళి (ఆరుక్కొట్ట్యాది). (శీరుల్ మితిత్యాది) యన్మ కాన్మేన్మడ్యంశన్మ “అదినోరోషణళ్ళున్మక్కొమ్మను పుక్కొట్టు. ఏమ్మవాళంసతేలక్కొమ్ శేన్మనీకేనమర్తిత్తుమ్ | ౩౦ | యన్మై పనింపాన్మికాన్మ-శిగి కపిలా దీప్య “కేనర” || ౩౦ ||

2.

తాత్పర్యము. - ఓ! తన్మలారా! మేళుక్కుయడైన సర్వేస్వరండు తనకపటముచేత మనకత్తె ననగనివరై నటింపి తనయొక్క గుణసౌందర్యచేష్టతమలను గనుపఱచి నామనన్న సవసారిం-చుకొనిపోయెను. బాధకపన్మలలన గలిగిన బాధ నాకత్తెనై మనస్య మైయెన్నడి; ఏనాడెలా నాపములను ఆగరుధూపమునపఱ్ఱుమరాగమును చననకుముములనుక తరప్రకారియనన్న మిక్కిలిబాధించుచున్నది. నాదుపన్మట్టివని యిరియలక శెప్పఱాలను.

2.

౧|| నా.తి.-౨౭.౪. ౨|| రా.య.-౨౭-౩౦. § (పా) అమానూమికయా. † (పా) అజమ్మళిరన్మ. ¶ (పా) తాచన.

మూ.-పురుమణముకన్దుకొణ్ణటియుమాలోవాణ్ణిళవాడై పుళ శైక్కరాలో !

అతుమణద్దకన్దునజ్జణనల్వజ్జణనితోడితెనియలేనిలుప్పర్ !

మతుమణమల్లికై మన్దుకో వై వణోపతుజ్జాన్దినిట్టజ్జముమ్మై త్తు !

అతుమణద్దిన్నరుళాయ్చియర్ క్కేయూతుమ త్రిజ్జుట్ర్కేయ్యేన్ నాళ !

౮౩

ఆ.- (పురుమణముకన్దుకొణ్ణ) ఇష్టాదివాణ్ణిళవాడై పురుమణముకన్దు కొణ్ణటియనిలొచ్చెయలే, అతిశ్లేరే, పుళ శైక్కరాలవద్దు బాధయనినదు ; అతిశ్లేరే, శొల్లనిలమల్లతతొరుపడి యతిమాల్రమాక వెన్నుడనే కలద్దకన్దునజ్జణముడైయవక్కలవి అవన్నెలుకువోడి తాయనివైన్నెయారానినదు ; ఇని అతుక్కుమేలే, మతుమణమల్లికైనుదన్దుకోవైయును వణోపతుజ్జాన్దుము వద్దుబాధియనినదు ; అతిశ్లేరే నన్నాడై అజ్జ నేకురవై తోతుక్కులన్న పరిమాణుకైక్కుత్రన్నాడేనాళోపతుకైక్కాక ఆయచ్చియరాన నమక్కు కేట్టులప్పడి పజ్జమ త్రైత్తుతుమ త్రిజ్జుట్ర్కేయ్యారానతిన్న మేనివైన్నెయాయనినదు త్తెనితాళి.

అన్వ.-పాణ్ణ ఇళవ వాడై (౩) పురుమణము మకన్దుకొణ్ణటియను (౬) పుళ శైక్కర అతు (౯) మణుడు అకన్దు నజ్జణ్ణ (౧౨) కళవ్విమ్ కణ్ణనిల్ కొడితు (౧౫) ఇని అతినిలుప్పర్ మతు (౧౮) మణము మల్లికై మన్దుమ్ (౨౦) తోవై వణోపతు జ్జాన్దినిల్ పజ్జమమువైత్తు (౨౪) అతుమణుడు ఇన్దురుళ ఆయచ్చియర్ క్కే (౨౭) ఊతుమ అత్రిజ్జుట్ర్కేయ్యేన్ నాళ (౩౦) త్తెయ్యేన్ (౩౧)

వన్నీ.-అనన్దురమ్, అతికయిత సంక్షేప తైవ్విణ్ణయకన్దు కన్దునదుయ కృత్రిముద్దళి అపనిలును కొడితాయారానినదు, అతుక్కుమేలే బాధకన్దునమ్ అతికయియనినననైత్తాళి.

మేల్మొద్దు, ఇళకిప్పతిత్త, వాడైయనదు, (౩) అళినవమానపరిమళ తై, ముకన్దుకొణ్ణ, వీళానినదు ; (౬) సన్ద్యేయమకన్దు పుల్లియ, శైక్కర వానమాకానినదు ; ఇన్దుళవిల్ వాచానుగోచరమానమహిమావైయుడైతావ్వుడి, (౯) సంక్షేపిత్తు, అకన్దు, నమక్కుళవన్దు నాళావి త్తకన్దునదుడైయు, (౧౨) కృత్రిమచేప్పితన్దుకో, స్తుతివియమాకన్దుకొణ్ణనిలియమిడత్తిల్ అవన్నెలుకు, కొడితాయారానినదు ; (౧౫) ఇన్దుముమ్, అతుక్కుమేలే, మధువైయుమ్, (౧౮) మణ తైయుముడైతాన, మల్లికైయినుడైయు, తేవ్వియళియాత, (౨౦) తోడైయి లుకు, విలక్షణమాయక్కురిన్ద్రఅన్దురాగ త్రిలక్ష్మిటిల్, పజ్జమమాకీజవణ్ణైత్తు, (౨౪) పరిచ్చేదిక్క-పరితావ్వుడియానతిబాధిగంక్షేప తైవ్విణ్ణి, ఇనియవరుకు-వియయాన, ఆయచ్చియర్ క్కే, (౨౭) స్వసంవేద్యమావ్వుడిహాతుకీజ, అక్కాలత్తిల్ కాణ్ణియాలుజ్జానఇని మైయైప్రకాశిప్పిలొజుక్కులొశైక్క, నాళ (౩౦) పిత్తైక్కమాళేన్ (౩౧) "శాన్దిల్" ఎన్దుతు. అజ్జామకేన్దుమై; ఒత్తెచ్చిచ్చిల్లవుమామ్.

అర్థము.-పరిల్లుచున్న మంద మారుతము (౩) నవీగంధమును తీసికొనివచ్చి వినుజుచున్నది; (౬) తుద్రమైనసంధ్యారాగము వచ్చి నది; అట్లు (౯) సంక్షేపించి విక్షేపించిన మనశ్శీకృష్టునియొక్క (౧౨) వంశకవ్యాపారములు శ్రీకృష్ణునికంటె క్రూరముతైయిన్నవి; (౧౫) ఇంకను దానిపైన తేనెను (౧౮) ధరిమణమునగల మల్లీవున్నములచే దట్టమైన (౨౦) మాలకంటె, విలక్షణమైనవందపద్ధముగలచందనము కంటె (బాధకమైన) వంచమస్వరమందుంచి (౨౪) అట్లుసంక్షేపించుటకై చక్కనియనుగ్రహమునకువియమైన గోపికలకొణ్ణయ్యే (౨౭) ఊదుచున్న అమధురమైనవేణువాదముకే నేను (౩౦) జీవింపను. (౩౧)

ఈ.- ఎట్టామ్మట్టు క్కీత్తెని త్తెనియుమ్ తిరళవుమ్ బాధకమానవై ఒన్దుకొన్దు ముత్తోలినిలియానినన్దున నెన్దితాళి.

జీ-అ॥ ఎట్టామ్మట్టు (పురుమణముకన్దుకొణ్ణ) "ఇనియతినిలుప్పర్" ఎన్దుతుడజ్జి, "ఊతుమ త్రిజ్జుట్ర్కేయ్యేన్ నాళ" ఎన్దు మళవుము కిలాక్షిత్తవతారికై (క్కీత్తెని త్తెనియత్యాది). క్కీత్తాట్టిలిప్పట్టుక్కాధికన్దు - ముత్తోలినినలిత్తై. ఇతుక్కుళన్దు - వణోపతు జ్జాన్దినిల్ పజ్జమమువైత్తు" ఎన్దుతు.

ఈ. - (పుతుమణముకన్దుకొన్డుతియమాలోపాక్షిళవాడై) శెవ్విప్పరిమళ్ళై ముకన్దుకొన్డుతియూనిన్దుతు, శ్రీనధ మెన్దువాడై కిళర్ ద్విళిప్పిటిక్కిటవాడై యానతు. (పుళ్ళైక్కరాలో) శెక్కర వానముమ్ పోయ్ మత్తై యుమళ వాయిదోరు; మేల్ పరుకిఱకాల త్రిన్దుడై యత్తయై ప్పార్ త్తవాడై, పకలోపాత్తి నన్దైయుమ్ తేట్టమాయ్ వన్దువిన్దుతు. (అతుమణన్దు) వాక్కుక్కవిషయమాన్దుడి యాయిదోరుక్కలన్దుతు. శోకవిషయమాక ఇరుపత్తునాలాయిరమ్ గ్రన్థమ్ శోన్దువక, సంక్షేపవిషయమాక పున్దుమ్ శోల్లిద్రీలనితే, అవిషయమాక వే వాక్కుక్కు. ౧. (శోకశ్లోక త్వమాగళి) ఎన్దు, శోకవిషయమాక వితేళోల్లిద్రీలు. అప్పడికలన్దున్దు నమక్కుభవ్యనానవన్దుడై య, కళ్ళమ్ - కల్కిఱపాత్తై త్తాన్దు పేన్దుక్కురుమ్ పరిమాద్రుగళిమ్. (కణ్ణనిఱ్ఱొడితు) కల్కిఱపాత్తు "నమక్కున్దుమ్" ఎన్దు మ్మడియిరున్దు కళ్ళన్దుడై య తత్కాల త్రిగళిరమాద్రీమ్, అన్దున్దు త్తాన్దుట్టిల్ బాధకమాకానిన్దుతు. ఇచ్చెయల్ కళిలిన్దు మవన్దు నేన్దు. (ఇనియతనిలుప్పర్) పిన్దై యుమతుక్కుమేలే. (మతుమణమల్లికై మన్దుకోవై) మధు నై యుమ్ మణ త్రైయుమ్ దై తానమల్లికై యాలే శెటియల్లిడు త్తమాత్రై, అద్రియపశున్దు, ఇన్దై యుమ్ నలియా నిన్దున; అతుక్కుమేలే పళ్ళమమాకిఱపణ్డైయుమ్ కూట్టిక్కిణ్దు కుల్లోళై బాధకమాకా నిన్దు తెన్దుతల్; ఇన్దుద్రీలే పళ్ళమమెన్దిఱపణ్డైయుమ్ కూట్టిక్కిణ్డైన్దుతల్. (అతుమణన్దు) అప్పడియేకలక్కాక వెన్దుతల్, అప్పడికలన్దువాయ్ చ్చియర్ క్కెన్దుతల్. (ఇన్దురుళాయ్ చ్చియర్ క్కే) తక్ ప్రసాదత్తుక్కిలక్కాన ఇన్దై పెన్దుళుక్కి. (అయ్ చ్చియర్ క్కే యాతుమ్) అతాకిఱతు - కావల్ కాత్తుక్కిడక్కిఱవర్ కల్లిన్దై కు త్రియఱక్కి బువరువ త్రిత్తైన్దులై మయిరై ప్పద్రీలే యిన్దుక్కుమాన్దుద్రీలు ఇన్దుక్కులొళై ఇన్దుర్ కుత్తొన్దు త్తవన్దు ఎన్దుమాన్దులే. అల్లాత బాధకవదార్థ

టీ. అ॥ అళవదార్థనిర్వాహితి యరుళిచ్చెయ్ కిఱర్, శెక్కర వానముమిత్తాది. అతానతు. "శెక్కర" ఎన్దు-సద్వ్యాసాగమాయ్, "పున్దు" ఎన్దు-అబ్బుమాయ్, సద్వ్యాసాగమమై యుమళ వాయిదోరున్దు, సన్దైయుమ్ మత్తై యుమళ వాయిదోరున్దు పడి. ఎమ్మెరుమాదర్ నిర్వాహితి, పున్దు-తట్టిమెయాయ్, క్రూరపన్ శెక్కరాకానిన్దు తెన్దుపడి. బాధకమానసన్దైహిఱతునల్లకన్దొన్దు (మేల్ పరుకిఱవత్తాది). తన్దు - క్రూర్మమ్. ఇన్దు పడికలన్దొన్దు తే, "అతు" ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (వాక్కుక్కి-త్తాది). ఇతప్పడి వాక్కుక్కవిషయమోవెన్దు (శోక-త్తాది). ౨. రామన్దు సీతయాసార్థమ్, ఇత్తాదియాలే సంక్షేపమశ్లోన్దువిన్దై యావెన్దు (శోకశ్లోకత్వయిత్తాది). అతానతు - ఉప క్రమప్రాధాన్యత్తాలే శోకవిషయమెన్దు పడి. ౩. "సమాత్తై కళ్ళుకుర్చిపాదైగ్గి తోమహాన్ది సానవాళిపారజాన్దు" శ్లోకత్వయా గతళి, ఇతిబాలకాడై, కళ్ళుగళమ్ (అప్పడియిత్తాది). కళ్ళిమాకిఱతెన్దున్దు (కల్కిఱపాత్తైయిత్తాది). "నన్దుగళి" ఎన్దు తెన్దు మనునత్తుక్కిణ్దు "కణ్ణనిల్ కొడితు" ఎన్దు తుక్కుగళమ్ (కల్కిఱపాత్తిత్తాది). ఇతైర్ భావమ్ (ఇచ్చెయల్ కళిలిత్తాది). ఇని - పిన్దై యుమ్, అతనిలుప్పర్ - అతుక్కుమేలే. మన్దు - కెటిపు; నైవిన్దుమ్, "కోవై" ఎన్దు - తొడైయాయ్, మాద్రైన్దు పడి, "మన్దుకోవై" కాన్దు ఇన్దై యుమ్ నలియానిన్దున, ఎన్దు ధ్యాహార్థమ్. "కానినిల్" ఎన్దు పునళ్ళమేలుమ్ కూట్టిక్కిణ్దు, కాన్దుక్కుమేలే పళ్ళమమెన్దిఱపణ్డై యుమ్ మాట్టి కుల్లోళై బాధకమాకా నిన్దు తెన్దుతల్, కానినిల్ - కాన్దుక్కుమేలే యెన్దు పడి. మన్దుకోవై కాన్దు ఇన్దుద్రీలే పళ్ళమమెన్దిఱపణ్డై యుమ్ మాట్టి కుల్లోళై బాధకమాకానిన్దు తెన్దు పకవక్యమాతల్, ఇన్దుత్రై, కానినిల్" ఎన్దు తు - కానిలే యెన్దు పడి. మణక్కిక్కాక ప్పన్దైయుమ్ మాట్టి కుల్లోళై బాధకమాకానిన్దు తెన్దు పకవక్యమాతల్, ఇన్దుత్రై, కానినిల్" ఎన్దు తు - కానిలే యెన్దు పడి. మణక్కిక్కాక ప్పూరుమెన్దు - * ఉరుకిఱతుక్కు - విశేషణమాతల్; మణన్దు - మణక్కిక్కాక వెన్దు పడి. మణన్దు వెన్దుతు - * అయ్ చ్చియర్ కుల్ విశేషణ మాతల్; ఇన్దుత్రై, "మణన్దు" ఎన్దు తు-మణన్దు వెన్దు పడి. ఇన్దురుళాయ్ చ్చియర్ క్కే-ఇనియపరుక్కిలక్కాన వాయ్ చ్చియర్ క్కే యెన్దు పడి. "అయ్ చ్చియర్ క్కే" నిన్దిఱవదార్థబాధమ్ (అతాకిఱతిత్తాది). "అయ్ చ్చియర్ క్కే" ఎన్దు పడిక్కిగళమ్ (ఇన్దుర్ క్కే-త్తాది). "తీన్దుగళి"

౧౨౮ తిరువాన్ మొట్టి. - ప - ప - ప - ప - మల్లికార్జున - పా - ఊతుమ త్రిజుగత్తే వ్యాఖ్యానజ్యోతి.

ఈ-జగదుక్కు జీవి త్రిరుస్తేనేయాకిలుమ్, ఇక్కులొశైక్కునాక్ జీవికమాట్టే. అనైయెల్లా మొరుపడియుమ్ ఇతిరుపడియుమాయిదోరు నలికిపడి.

జీ-అ॥ ఎత్తవపధారణార్థం (అల్లాశబిత్యాది). అల్లాశబద్ధైస్సద్దో వితుక్కేద్దోమేతెన్న (అనైయెల్లామిత్యాది). “పజ్జనుమ్వెత్తు” ఎత్తు - చజ్జనుమకీజుపజ్జెయుమ్ మాట్టిక్కొడ్డెవడి. పాట్టిశవాడై - పురుమణముగ్గుకొడ్డెటియుమాలో; పుక్కెక్కరాకానినతు; అతు మణ్డకన్ట వెన్తుడన్డి, ఉయ్యోనాక్ ఇత్తెన్వయి.

ప్ర-శి. - ఎట్టామ్మట్ట (పురుమణమిత్యాది). (అతుమణ్డం) శ్రీమద్బాలకాండే ద్వితీయస్తోత్ర, “సమాక్షాత్పరమేశ్వర్యః పార్వతీతో మనోజా | సానవ్యాపారజాద్భుతస్త్వీకర్తవ్యమాగతః || ౪౦ ||”
మణవాళిమమునికళ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - మంచిపరిమళముగల మందమూలమును ఎత్తునిసద్భావమును శ్రీకృష్ణుడు సంక్షేపించినప్పుడు చేసిన శృంగార చేష్టితములును, అంతకంటే క్రూరమైన తేనెకాయ దున్న పరిమళముగలదటమైన మల్లీమాలయు నుందరమైన చంద్రమును శ్రీకృష్ణునివేలు నాదమును ఇవన్నియు ఒకటిమీద సుకటివచ్చి నన్ను బాంధువుచున్నవి.

మూ. - ఊతుమ త్రిజుగత్తే యయ్యోనానతు మొట్టిన్దిడై యైడతాశెయ్యోల |
తూతు శెయ్యోకళొణ్ణొను వేళిత్తూమొట్టియై కళొణ్ణొనునొక్క |
వేతుణుముకణ్ణొయేతు నెన్దునెన్దుపేతై నెళ్ళుటవజప్పాడుమ్మాటై |

యాతు మొన్వట్టిరి మమ్మవమ్మమాలై యమ్మనన్దు మాయాకారాక్ ||
అ. - (ఊతుమ త్రిజుగత్తే) ఊతుమ త్రిజుగత్తే ఉయ్యమాట్టికిరేక; అత్తిన్నేలే, అజ్జనేనమ్మయ్యైత్తు, తూతు శెయ్యోకళొణ్ణొనునొక్క పాన్దవచనమ్మణ్డి, తూమొట్టియై కళొణ్ణొనునొక్క ప్రేమగర్భమాకనోక్తియుమ్, వేతుణుముకణ్ణొయేతు నొన్దునొన్దు, ఊడలై త్రికళొణ్ణొనునొక్క పాన్దాడేమరకైత్తు, కేట్టర్ నెళ్ళుకళొణ్ణొనునొక్క పాన్దాడేపాట్టు ఎన్నెనినీరుకీజపడియొన్ను తిరికితిలై; అత్తిన్నేలే మాలైయుమ్వన్దు, మాయాకారాక్.

అస్య. - ఇడైయడై అతు మొట్టిన్ (౩) ఊతుమ్ అత్రిజుగత్తే నాక్ (౬) ఉయ్యోనా తా శెయ్యో (౯) నొలమ్ తూతు శెయ్యో కణ్ణొకొణ్ణొ (౧౨) ఒన్దువేళి తూమొట్టి ఇశైకళొణ్ణొ (౧౫) ఒన్దునోక్తి వేతుణుముకణ్ణొయేతు నొన్దునొన్దు (౧౮) వేతై నెళ్ళుటవు అజ (౨౧) పాడుమ్పాటై అతుమొన్దు అతికిలమ్ (౨౪) అమ్మమ్మ మాలైయుమ్వన్దు మాయా (౨౭) వారాక్. (౩౦)

పన్న. - అనన్దము, పాళిప్రాయజ్ఞాన నిరీక్షణజ్ఞాయెమ్ ఉక్తిశైయునుడైయనాయొక్కొణ్ణొను సమాహరమానపాట్టైయుడైతూమ్మడియూతుకీజుకుటకుట్ట నాక్ ధరిక్కుమాట్టివెన్దొణ్ణొ.

ఇడైయరే, స్వసంవేద్యమాయఅపరకళితీయుమ్మడియానతా నైచ్చమాచకమానపాశురన్దై, వొన్దై, (౩) ఊతుకీజ, అన్దయియుమ్మ లొశైతనకే, నాక్, (౬) ధరిక్కుమాట్టికిరేక; తనకున్ద్రానే, శెయ్యోపట్ట, (౯) నొలమ్ తైయైడైయై, అన్దవిమయత్తిలేముట్టడ చెన్దుమాతకృత్యైత్తెన్దు, కణ్ణొకొణ్ణొ, (౧౨) పాన్దాప్రాయ తైస్సప్తమాక వొన్దై, తన్నుడైయన్దొర్యత్తిలేపరిశుద్ధమానపాశురన్దై యైడైతూ, ఇశైకళొణ్ణొ, (౧౫) పాన్దవేతీతన్ద్రైక్కుటాత్తిత్తు, ఇప్పాట్టిలినిమెయిలే తనకున్ద్రానవిడుపాడుతాముక త్తిలేకొన్దు మ్మడియాయ, “ఇతుకేట్టవన్దైకళానెళ్ళొనాక్ పడుకీజారో?” ఎత్తుమేన్దెలనొన్దు, (౧౮) ముగ్గుకళానెళ్ళొనొన్దు, “నెళ్ళొనొన్దునొన్దు విన్దేవమ్, మికవుమణుమ్మడి, (౨౧) పాడుకీజపాట్టై, ఏతేనమొరకరతామమ్, అత్తివిట్టయమాట్టుకీటిలొమ్; (౨౪) అమ్మలెవరే అమ్మే అమ్మే, రాల్లివన్దు, అత్తర్పరమాతా, (౨౭) పడుకీటిలొ. (౩౦) (అతు మొట్టిన్) ఎన్దువిడత్తుక్కు, మ్మలొశైయు మొట్టియ వెన్దుకొన్దు పర. తాశెయ్యోలొమ్మెన్దు - తాశెయ్యోలొమ్మెన్దుమా. వేతుణు - నెళ్ళుటవు.

ఈ - అట్టియమేన్బోడేకూడిన ఇతైకళాలే, కణ్ణాలేనొక్క యాడుపడుతున్నావోలేయాడుపడుతి. ఇతైయోడే కూడచ్చెయితేయమ్ ఇయలుమ్ తెరిన్దిక్కి. వాగ్వనహారము నేత్రపుత్రియమ్ మాతాడినపడి. (వీతులుము కణ్ణాయలు నునునుదు) కేట్టి అవరకళియమ్ తళశెయిణిత్తైయాలే, (వామిడుపడుతిపడకణ్ణాలే అబలైకళావరకళి శిన్బుడికొకళో?) ఎత్తుమికవునునుదు. (వన్నెజ్జారానమ్మ వరుత్తిపడికణ్ణాలే, అబలైకళిన్బుడికొకళో?) ఎత్తు మికవుమ్ నొవుపట్టా. (వేతై నెజ్జుజవజ ప్పాడుమ్పాట్టై) పెళ్ళువైయనెళ్ళు ఊడవై మజ్జవన్దు పొరున్దుమ్మడి పాడుతిపాట్టై. (అతుమొవ్వుటిలిమ్) అతుబాధకమాకిజపడి యెన్బొమ్మమ్ తెరికితిల్లై. (అన్దునమ్మ పూశలై పూశల. (మాత్రై యమ్వన్దుతు.) మికవుమ్ బాధకమామ్మడి నన్దైయమ్వన్దుతు. ఇనియిరున్దుక్కికళి వేడ్డాల పడి ఇతుముడి త్తేవిమమ్మోలే యిరుద్దుతు. (మాయకావారా) తన్నెప్పిర్వార్ అన్దుకుమ్మడి తానేయిలువానినా యేనన్దు కాలపిడికు మాశ్చర్య భూతకవనకిటిలక.

శీ-అన్బొట్టివ్రాయ త్తేవొల్లియిడుజ్జుబాధకు, వాయలెమొక్కై యారలే తన్నె (అట్టియవిత్తన్నె). అతాయ మొక్కై వను (ఇతైయోడేయత్తన్నె). (వేళి, మొక్కై) ఎన్దుతుక్క - న్దుపుతై యిరున్దు, మెన్దుళిన్దైయితపడి యన్బొక్కై, సన్దైకైయోడైయాలే (వేదవ శ్చంద్రశ్చంద్రురూప గ్రహతే తేనహిజవన్దైవన్దై) ఎన్బుజపడియ అనుభావాకమాతాడినోనెన్దూరకు (వాగ్వనహారము మిలన్దై). ఇన్బుక్కై వావమ్ (కేట్టి అవర కళియమిలన్దై). వీన్బొక్కైర్వమ్ (మికవుమ్ నెన్దై). అతావతు - భేదత్తైయగోమ ముకళి యెన్దైయనాయెన్దూర - తానీడుపట్టమెయిడు, (నొన్దు నెన్దు) ఎన్దు - పెళ్ళుకొక్క మికవుమ్ నొవుపట్టమెయిడు శొల్లకితి తెన్దుపడి. వివరణ (వన్నెజ్జారానమ్మ). (వేతై నెజ్జుజవజ) ఇతైయోడే ఫలితార్వమ్ (పెళ్ళువైయవిత్తన్నె). వేతైగుడైయ - పెళ్ళువైయ; నెజ్జువైయ - నెజ్జువైయైక్క - చనురువోవమ్, అరుచుమ్మడియాక ప్పాడుమ్పాట్టై, అతుమొవ్వుటిలిమ్ - ఎన్దు మొమ్మమ్ తెరికితిల్లైయిడు శ్చంద్రకు. (పాడుమ్పాట్టై) ఎన్దుతు - (పాడుమ్పాట్టై బాధకమాకిజపడి) ఎన్దుమాట్టిక్కొన్దుతు. అన్దూరకు తన్నె నొవుపడుత్తిను ముక్కైన్దొన్బొట్టిజవాలై (పూశలై పూశలై). (మాత్రైయమ్) ఎన్దుచకారమ్ - క్రొర్రనాచి. (వన్దుకు) ఎన్దుతున్దూరమాతల, నన్దైయిక్ బాధకత్తిన్దైయాలే (ఇనియిరున్దుతి). అన్దైయమ్ తన్నె (తన్నెప్పిర్వార్వన్దై). (మొట్టిన్దు) ఎన్దుపాకత్తిల్ అన్దైయమాత - ఇదైయడై - అతుమొట్టిన్దు - ఊతుమ్ త్తొట్టిన్దు యెన్దొక్కనాక. తళశెయిణి మొమ్మొడికి, మేలిన్దొన్దయే యన్దుజు. (మొట్టిన్దు) ఎన్దుపాకత్తిల్, ఊతుమ్ త్తొట్టిన్దు యెన్దొక్కనాక ఎన్దు - అనువాద మాయ, ఇదైయడై - అతుమొట్టిన్దు - తళశెయిణిలమొమ్మొడికి, అదైయన్దు. వేతులుముమ్ శెయితు - భేదత్తైయగోమ ముకళిత్తైయిరు; అతావతు - వికృతనాయెన్దపడి, తన్బుక్కై వీరువాడు తళమకత్తిల్ తొన్దున్దుడి (వేతు ఎన్దు కళైయిల్ శ్చంద్రకు. వేతైన్దైయగోమ ముకళిత్తైయిరు తెన్దుమాడ అదుమ్మొట్టిలిమ్ - వీన్దొమ్మొక్కైకళైలు మెలిమొమ్మొట్టిలిమ్. అన్దు - (మొట్టిన్దు) ఎన్దుకళైయిల్ శ్చంద్రకు. వే - అన్దు - నొవుతు.

తాత్పర్యము - వేతునాదముచేయగవచ్చుదు నదునుడును కొన్ని పరిసోపోతులనుజేప్పియ, నేత్రమలచే కొన్నియట్టి పాయములను జూపిను. ఈవేతునాదముచే గోపిక లెంతిడుజువదుదురోయనిచెప్పించి యాదుజులు తనముఖమందుచో చూపు ముఖమనుజేకొనియిరు తెనీవేతునాదమునువని నేనుపహించవలె. సంధ్యా కాలమువచ్చుము వాడురాక నేయన్నాడు.

మూ - మాత్రై యమ్వన్దుతుమాయక వారాకమా మణిపులమ్మన్దొన్దున్దు. |
 కొలనన్నా కుకళుకళుమా లో కొడియనకుల్లల్ కళి ముఖముమాలో |
 వాలొలివళిర్ ముత్తెక్కరుముక్తైక్కల్లి కై యలమ్మినన్దొలుమాలో |
 వేతై యమ్మిరుమ్మిల్ విన్దులజుమాలోవే శొల్లియాయననిజ్జవన్దై ప్పిట్టై ||

ఈ.—శేయతతెన్నెచ్చిల్; అవనిన్నముమ్ వరపుక్కుకృపివణ్ణానిన్దా. (కొడియననిత్యాది) దూరపోనపకుక్కలై
 యోరిడ త్రిలే తిట్టుకైక్కాక అభుమిణ్ణుమ్ శిరతినవిడైయైయై త్తిరణ్ణు ఎగారు మొక్కకుట్టులకలై వాణ్ణి
 నన్ద్యానమయ త్రిలే తగ్గళి వరవై ఊరిటియమ్మడియాకవుమ్ పెగ్గళి నెళ్ళిర్ మఱమాటుమ్మడియాకవుమ్, ఎట్టుత్తుమ్
 శొల్లమ్మహొళుమ్ తెరియాతపడియొన్దాక వివియొమ్మడి యూరువతొరుమ్మలో శైయుణ్ణు; అతుబాధకమాకా
 నిన్దతాయ్మొళి. (వాలొళియిత్యాది) మిక్కవైళియెయుడై తాయ్ కణ్ణివడమెణ్ణుమ్ తానేయామ్మడి పడర్దుములై,
 అమ్మడియిరుక్కిఁజరుముకై, మల్లికై, ఇవన్ద్రీశిపుక్కుమధుపానమ్మణ్ణిఅలై కిఱ-అలిక్కి ఉవణ్ణుకళాననై ససంధ్రమ
 శృతమ్వణ్ణానిన్ద; తిర్యక్కుక్కళాననై, సంక్షేపతాల్ వన్దహన్తుక్కుపోక్కుప్పిట్టుకళిప్పనవుమ్, ససంధ్రమశృ
 తమ్వణ్ణువనవుమాకానిన్ద. (వేలైయుమ్) కడలుమ్, ఆకాశ త్రిలేనిన్దు కూప్పిదానిన్దతు. సంభోగమధ్యత్రిలే దైర్య
 భణ్ణమ్పిఱన్దు కూప్పిదమ్మడిక్కున్నారకమాయ్ నలియానిన్దతు. (ఇణ్ణవనై విట్టు - ఎళళొల్లియుమ్వళ) బాధకపదార్థ
 జ్జళినడువే, అవనైయొళియ వైతైచొల్లియుజ్జీవిన్దతు. ఇవనై మేన్దైలెననలియానిన్ద, అవనొవన్దిలక, నానుజ్జీవిక్కు
 వైన్దనున్దో? ముడిన్దేన్దపడి.

౧౦.

జీ.అ. మేలుక్కువతారికై (పిన్నైయిత్యాది). కొడియన. మానబ్బళాన. “మల్లికకళి” ఎన్నిఱపావనఁడుక్కర్ణమ్ (మానోన
 నిత్యాది). విరవి - కూడి. వాలొళినశిరో? ఎగ్గఱు. మూన్దుకు. వ విశేషిఱు, వాల్-మిసతి. అలమ్మకై-అలైయాయ్, విట్టు-ఱకపడి.
 అలకై-ససంధ్రమశృతమ్వణ్ణుకై. “అలవిప్పి-అవగాహిత్తు, అఱమోళియనిన్దన.” ఎత్తు ఉలైయలర్ణుమ్. “నానకకుఁకుట, వణ్ణులుమ్”
 ఎగ్గఱవిరణ్ణాలవళలిత్తవన్దమ్ (తిర్యక్కుక్కళిత్యాది). కిళ్ళననై మేన్దతు - నాకుకై; శృతమ్మణ్ణువనవుమ్మన్దతు - వన్దాకలై, విట్టు -
 వాయ్విట్టు. ఇతళొన్నతుక్కుళావమ్ (సంభోగేత్యాది). శబ్దార్ణమ్ (బాధకేత్యాది). ఇతైళిభావమ్ (ఇవనై మేన్దైత్యాది).

తాత్పర్యము.— శ్రీకృష్ణుడు రాదగినసంధ్యాకాలమువచ్చినను వాఁడరాకేదు. అవులను వ్యవధిములతోఁగూడ సంక్షేపించి
 సంతోషముగ పెద్దకుంటలవాడించుచువచ్చుచున్నది. అవులనువిలిచెడికేణునావము కనబడుచున్నది. తున్నెదలుపున్నములమీఁదబడి,
 మధుపానముచేసించి ఝంకారమును జేయుచున్నది. సముద్రముఘోషించుచున్నది. ఇన్ని బాధకపదవులనను అభ్యుదానిని
 వదలియుండలేను.

౧౦.

మూ.—అవనై విట్టుకన్దుయిరాన్ద్రుకిణ్ణావణియైయై యాయ్చియర్ మాలై ప్పూశల్.

అవనై విట్టుకల్వలిత్తొయిగిణ్ణిముడికురుకూర్ చుడినోవళమాఱర్.

అవనిముణ్ణుమిట్టై నవనైలురై తి వాయ్మరతుచ్చిన పత్తుణ్ణొ

అవనియుళలశ్శీనియైయి మిన్దొణ్ణిచ్చొన్నమాలై నణ్ణిత్రియితే.

౧౧.

అథ్వార్ తిరువడికళేశరణమ్.

అ.—(అవనైవిట్టు) వణ్ణువరై పెరుమాన్దేప్పిరివత్తిణ్ణక్కొణ్ణు ధరిక్కుమాట్టామె * అన్దియమ్మారు అణియైయాయ్చియర్
 తిరళనిన్దమాట్టిచ్చొన్నలై, అథ్వార్ణుమఅవనైప్పిరిన్దు ధరిక్కుమాట్టామెకూప్పిట్టలశ్శీన విత్తిరువాయ్మొళియైక్కు అలలోము
 య్యలామెన్దొత్తార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్దిళ్ళా వ్విరువడికళేశరణమ్.

అన్య.—అవనైవిట్టుకన్దు ఉయిరాన్ద్రుకిణ్ణా అణియై (౩) ఆయ్చియర్ మాలై పూశల్ (౬) అవనై విట్టుకల్వలిత్తొ ఇరక్కి (౯)
 అణిమరుకూర్ కడనోవళమాఱ అవని (౧౨) ఇణ్ణ ఉమిట్టైన్దకమేర్ ఉరై త్త (౧౫) ఆయిరత్తుళి ఇనై పత్తుణ్ణొ అవనియుళి
 (౧౮) అలలోనిన్దు తొణ్ణిర్ అచ్చొన్నమాలై (౨౧) నణ్ణిత్రియిరు ఉయ్మి (౨౩)

౧౧.

ఈ.-త్రిమిత్రు-అవనియుళల్ త్రినిన్దుయ్మి-ఇప్పోతితుళొల్లిత్తు, విరవాప్రళయ త్రినిన్దుయ్ తమ్మయెడుక్క వేమమె
నైక్కాక. (అచ్చొన్నమాటై నత్తేత్రిమిత్రు - అవనియుళల్ త్రినిన్దుయ్మి-తోడ్డిర్) అప్పడిప్పట్ట వ్యామోహత్తై
వైక్కై వల్ల వనైక్కిట్టి, అనన్దేత్రిమిత్రు, అచన్పక్కల్ చావలముడై యూర్, భూమియిలేనిన్దు అన్దేవుడై క్కూప్పిట్ట
ఉజ్జివిత్తున్దుక ప్పానజ్జో. ఇన్నాశురత్తై యభ్యసిప్పార్ క్కు ఎన్నెప్పలేకూప్పడవేన్దా, “ఎన్దొళొల్లియుచువన్”
ఎన్దొళొల్లిప్పట్ట పేరు పెఱుకై యిల్ కణ్డార్చివల్లై. ౧౧.

వడక్కు-త్తిరువీత్తిప్పిల్లై తిరువడికళేతరణమ్.

ఈ.-అయ్యార్ క్కు విశేషణమాకవును కణ్డొళొల్లికై, ప్రళయాపద్రక్షణమ్ తొల్లుకొక్క ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కేఱార్ (ఇప్పోతిత్తొడి). ఇరు
వెళ్ళతు - “అవనియుళుమిట్టై” ఎన్దై. ఇత్రాల్ - అత్తొళొళోడేనొట్టై తానెన్దుకన్దు. “అచ్చొన్న” ఎన్దొళువిడైత్తిల్, ఆకారమ్
ఈశ్వరవిశేషణమాక, ఎన్నాలయెడవడి. ఇత్రాల్ ఫలితిమ్ (ఇన్నాశురత్తై యుత్తొడి). ఆత్మప్పట్ట పేటానతు - ఉజ్జివిత్తు, పదార్థజ్ఞో
పుత్తజ్ఞానైయాలై అన్దుయమ్ కాట్టుకేఱార్ (తోడ్డిరిత్తొడి). “పూళల్ - తొన్న” ఎన్దతు - పూళల్ దొప్పన్దు నెన్దవడి. ౧౧.
తీయర్ తిరువడికళేతరణమ్.

తాత్పర్యము.- ఓ! భాగవతులారా! కృష్ణవిశ్లేషమును సహించని గోపికలు చెప్పిన విధముగా శ్రీకృష్ణునివహమును సహించనివారై
నుందరమైన మరుకాపురికధీశుడైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రళయాపద్రక్షకుడైన వానివిషయముగ సాదించిన యీ పదపాఠముల సర్వస్వించి
న్దుతించి మఱుముగా సర్వత్వనిబొంది యుజ్జీవించుడి. ౧౧.

త్రిమిత్రోపనిషత్సర్గతియి లి తిరువాయ్ మొట్టొక్కానశ్లోకమ్.

(మల్లికై)

స్వప్రాప్తికాలమనిభావయత్తిద్దిరే శేక్యమే గవామనవధరి గోపికానామ్ ।

నాయనమూగమవిలమ్మియోవసాద ఆసీత్సేవనన మేన్దురితశ్చతారే.

౧౯.

నాదికేసరిఅర్చియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడికళేతరణమ్.

అర్థము.- ఇద్దిరేకే - క్రియపతి, - స్వప్రాప్తికాలమ్ - తనవబొందుటకు (ఏజ్జువిడైయన్న) కాలమును,
అవిభావయతి (సతి) - ప్రకాశించనివాడవగుచుండగా, గవామ్ - గోవులయొక్క, అవనభర్తిజి - రక్షణధర్మముగల, కృష్ణే - శ్రీకృ
ష్ణుడు, సాయమ్ - సాయంతాలమును, సమాగమవిలమ్మిని (సతి) - ఆగమనమందువిలించిపడవగుచుండగా, గోపికానామ్ - గోప
స్త్రీలకు, యః - ఏవిధమైన, అవసాదః - భేదము, ఆసీత్ - కలిగినో, సువివ - అదుఃఖము, శతారే - ఎన్నాళ్లొప్పున, నవమే -
(తొమ్మిదవపత్రయొక్క) తొమ్మిదవతరువాయ్ మొట్టిలో, స్ఫురితః - వర్ణకమై (కలిగి) నది ౧౯.

తాత్పర్యము.- నమ్మాళ్వార్లు, అయ్యార్ క్కు విశేషణమాకవులై, అనెను తిరువాయ్ మొట్టిలో తాముప్రాసించిన భగవత్సాన్నిప్తివిషయకమైనకామము
అప్పడే ఫలింపవలెనను, సర్వేశ్వరుడువచ్చి అభగవత్సాన్నిప్తికాలమునువశపఱచునందుననవత్తై న్దునై, గోవులనుమేపుటకువెళ్ళిన కృష్ణుడు
సాయంతాలమందు రావందున సాగోపలమందున్న స్త్రీలపడవదుఃఖము “మల్లికై” అను తిరువాయ్ మొట్టిలో తామునుభవించిరి. ౧౯.

ద-తా.- (మల్లికై)

పద్మాక్షత్వప్రసిద్ధ్యా జగదవనతయా భవ్యతాద్యైశ్చ సార

గ్రాహత్యా ద్వేషనాదైర్మృషితజనతయా స్వాజ్ఞానాదబాధే ।

శ్యామత్వా ద్వవ్యచోరత్వత ఉత్సంసన్నంచేత్వభూమ్నా

నగకూటసోద్రసిద్ధ్యున్ముఖ సమయతియ్యాఖ్యాపయామానకృష్ణమ్.

౧౦౧.

౧౩.—(మల్లడిమై కేయర్వనాళి ఇతర, ధూపస్థైయిలు ద్వాన అహ్వానభిసంధాయనపదిత్రుళిచ్చెయ్కితార్. ఎట్టకేయెన్నిర్క
 ౧౩ అయ్యుమిలినయిల్ కెరిమన్దర మోడేను మారతి త్తవర్, త్విరానుసుణమాక ప్రావ్యభూషియిలెవుమ్. ఆవనైయనభివిమ్మెటావ
 తయ్యుమ్ నేన్ తిత్తాన్) త్తిరమాచుమాన వడైయాళగ్గళక్కణ్ణు నోవువట్టుచ్చెట్టుకేవడియై, వకలెట్టావవనుమేరుక్కపోనక్కట్టుక మీణ్ణు
 వనువతిట్టుయన్ నేన్ అవకవత్తక్కడైయాళమానమల్లికైకమల్లైతెనల్ మురిలానవస్తుక్కలైక్కణ్ణుతిరువాయ్పాడియిలడైచ్చెణ్ణల్ ఆన్
 క్కణ్ణుపరిమాతై త సన్యాసయితిత్త నోవువట్టుచ్చెట్టుకే తుమైమెరవై తిరుళిచ్చెయ్కే * మల్లికైకమల్లై తెనలిలర్ తై “మల్లడిమై”
 ఇత్యాదియాలే యుళిచ్చెయ్కితార్.

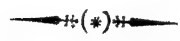
వ్యా.—(మల్లడిమై కేయర్వనాళి మాలతినై క్కేట్టల్) మల్లడిమై - సమృద్ధమానపడిమై-పరిపూర్ణమానకైచ్చార్వమ్, అతుకేయర్వమ్
 కాలమెప్పొత్తెట్టు సద్భక్తివర్తనైక్కేట్టల్. ౧ “నాళలయే నెనక్కళన్” ఎట్టుకేట్టల్. (అవకళొల్లమళివుమ్ పదమొల్లొన్దలైల్)
 ఆవక ౩ * మాలైనట్టియిలర్ ౪ “మరణమానాల్” ఎట్టువాళవధియిట్టరుళిచ్చెయ్యనైయమ్ పదమొల్లొన్దలైల్. (అవకళొల్లమళివుమ్ పదమొల్లొన్దలైల్)
 (“కే” వత్తానొల్లొచ్చేయవమర్దమాణ) తమక్కనవద్దకేట్టుకే తరియామైయెరుళిచ్చెయ్తరు ఆలమాపైయిల్లొన్దలైల్. ఆతా
 వరు - “మల్లికైకమల్లై తెనల్” “పులయ్యుమిలెన్దర” “తామలైక్కణ్ణుమ్ కనియారుమ్” “వాడైతిల వాడై” “అవునుమాతై”
 “అవనైయెరుళిచ్చెయ్కితార్” “అయిరళవత్తిమ్కూరి కిణ్ వాడై” “పురుమణమకన్దుకొట్టియెరుళిచ్చెయ్కితార్” “అతు
 మత్తిట్టుకేట్టుయ్యెయ్కే నాళ” “మాలెయివవద్దు మాయకావరాణ” ఎట్టు ఇనైయడియారాధావదార్దగళియొళ్ళునెట్టావదార్
 లువనొప్పు, పిళాట్టివగ్గెనెచ్చునానకరమ్ మామతిసర్వనాత్మార్వమ్ మళ్ళెరానణ్ణుమేరిరాన రాతునీవళమాననైయాయ్తమిలత్తెనకై
 యానొచ్చెచ్చి “నూమడైయారయిల్ కాన్మవత్తె” ఎత్తితార్. అతావరు - “పుత్తలివనటిలవత్తిమిమనాళా” ఎట్టు “అని
 యురైన్దుయిల్ కాన్మవత్తె” ఎట్టు “పావియేవత్తేపిరుమాళా” ఎట్టు “అమియిల్ వరుమలవత్తెళాళా” ఎట్టు
 “యూనుడైయారుయిల్ కాన్మవత్తె” ఎట్టు, “ఎమిమిసవ్వుమిడమెవమకెయ్కేన” ఎట్టు “అయిక్కెళొల్లొక్కేననై ౨ మీర్ కాళా
 రుయిళివన్దుక్కొత్తెనాడై” ఎట్టు “అయిచ్చియిల్ క్కేయూరును త్తిట్టూత్తియ్యెయ్కే నాళ” ఎట్టు “యాతుమొన్దటిలవత్తు
 వన్” ఎట్టు “అవకళొల్లియయెనెన్దరవనైచ్చే” ఎట్టు “అవనై చిట్టకన్దుయిరానొత్తిట్టా” ఎట్టు, ఇప్పడివత్తొ మైయెరుళిచ్చెయ్తరు
 మున్నడితోనొల్లొనులయిరన్దు నిలన్దుటొవనచాన్దొరన్దు. ఇప్పడియాన (మాణనళమానొత్తొక్కోచ్చుమెన్దుకూల్) అతావరు - అని
 యుర్దుమట్టొన్దక మేలర్ తై వాయురతుళివైవత్తిట్టా అవనియళిలన్దొనిన్దుయెమికొత్తొన్దొన్దు” ఎట్టుపకమిత్తవాత్తియెరుళిచ్చెయ్తరు
 క్కొట్టలభిలమాక, ఎన్నుడైయవత్తావనవత్తియమ్, * “వడైవత్తివైపాన్దొనియళిణాళ” ఎన్నుక్కడవత్తె * అవునుమాతైట్టు
 అవనైయెరుళిచ్చెయ్కే “అమియెరుళిచ్చెయ్కితాయ్దు, ఇన్దు (ఎన్దుకూల్ - మాణనళమానొత్తొక్కోచ్చుమెన్దుకూల్) ఎట్టు సత్తితిమాయ్దు.

పెరియజ్జయర్ తిరువడికళితరణమ్.

వ్యాఖ్యము.— “ఓ! క్రియణతీ! నీ శివారములందనవరతమకేవత్తెచ్చార్వములను నేనెప్పుడుదేవేనో నెవ్వను? అనియడుగ
 వానికెల్లెరుళి త్తరము వాడు చెప్పవలెను నొచ్చియందలెకనత్తిరన్దుయార్ త్తిరెరిలిగన విరవాదాధను విన్నవించి యాత్మార్వయొక్క కటా
 క్షమే మయొక్క సలవిధాన్యమలను చొగ్గొట్టును.

బిష్ణుతామ్రత్తిర్ - బిష్ణుతామ్రువాయ్మొళి మున్దమీర్దు.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౯౯.—పాట్టు - ౯౫౦.

ఈ - ౧ * అటకుమ్మినినైయిలే - అవనై పెటవేణుమెన్దు మనారథమాయ్చెన్దు; మనారథసమయత్తిలే అపేషి త్తవడి క్కడై యామైయాలే మిళవుమ్మేళ్ళప్పట్టవడిశొల్లిల్లదు - ౨ * మల్లికై కమల్ తైన్దులిల్; అతు తాళ రాత్రివ్వసమాయ్ నూవువట్టవడియై. ఇప్పడిమనారథిన్దు పెటామైయాలే నూవువడుకీటివరుడై యవనాడ తైయనునల్లిన్దు, ఈశ్వరణ్ (నీనో ఇప్పడిమనారథిన్దు అతుక్కిడై యామల్ క్కేళప్పడుమీరుమ్, ఉమ్మై పెటవేణుమెన్దు మనారథిన్దు ముమ్నామన్దు? ఉమ్మై క్కడై యామైయాలిల్లువువట్టముమ్నామన్దు? ఉమ్మై క్కరుకు తై యున్దు? ౩ * కలక్టాప్పెరునకరమ్ కలవిరుక్కైయాయుర్కు అవిడ తైన్దు త్తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే నామ్వన్దు సన్నిధి వణ్ణిల్లదు ముమక్కాళవన్దు? శరీరావసానత్తిలే ఉమ్మడై యవపేటిరమ్ శెయ్యక్కడపూమ్' ఎన్దుసమాధానమ్మణ్ణ సమాహితరాయ్, ఇవరుమ్వొప్పురాకీతార్; అవణ్ బన్దు శెయ్యక్కడపూమ్' ఎన్దాల్ అన్దే తేవేల్ల తాకనిన్దు త్తు హొప్పరాకలావుడియితే అవన్దుడియరువ్వు. ఇప్పడిహొప్పరాయ్, 'అవన్దుడియరు వానపిన్దు, సర్వేశ్వరణ్ సర్వ సమాశ్రయణీయనాయ్కొన్దు తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే సన్నిధివణ్ణిణా, ఎల్లారుముక్కవనై యాశ్రయియున్దోళ్, ఆశ్రయిక్కుమిడత్తిలే అవన్దురువడికళితే భక్తియప్పణ్ణిన్దోళ్, భక్తిక్కుపరికరమిల్లాతార్ ప్రభ త్తియప్పణ్ణిన్దోళ్, అతు క్కిడానవధ్యవనాయమిల్లాతార్ ఉక్కిమాత్ర తై యాకిలుమ్వణ్ణిన్దోళ్, అవన్దుళవేణ్ణు అవన్దాళై విడా, అనపిన్దు ఎల్లారుముక్క అవనై యాశ్రయియున్దోళ్' ఎన్దు పరోపదేశ త్తిలే ప్రవృత్తిరాకీతార్. మోహితుక్కిడన్దారాకిల్ కిడక్కుమి త్తనై పోక్కి. ఉండర్దారాకిల్ పిఱర్ కుహితన్దులి యున్దునున్దు మాట్టార్.

“ శరీరావసానత్తిలే ఉమ్మడై యవపేటిరమ్ శెయ్యక్కడపూమ్' ఎన్దు ఈశ్వరణ్ శొన్దు నిడముమ్; అతుక్కిట్టు ఇవర్ హొప్పరానవిడముమ్నూడాతు, ' ప్రారంభకర్తావసానత్తిలే మోక్షమాకక్కడవతు ' ఎన్దన్దోవేదా నల్లలిల్

శీ-ఆ|| మాలైనట్టిచపే, ౧ * అటకుమ్మినినైయిలే సర్వతియరుళిచ్చెయ్కీతార్ (అటకుమ్మినినైయిత్తాది). మివన్దుళ్ళమావ తెన్దెన్దు (అతుతానత్తాది). ఇరు అళవన్దార్ నిర్వాహత్తిలే. నూవువట్టవడియైయెన్దు - నిరవధికుర్చికున్దు నెన్దుపడి. ఇవనై పెటవేణుమెన్దు మనారథయమ్ ఇవనైక్కిడైయమైయాలే వర్చివున్దు తన్నైన్దు మతుక్కు నియామక్కు తాట్కీతార్ (కలక్టా పెరునకర మిత్తాది). “మరణమానాల్” ఎన్దుత్తెప్పల్ (శరీరావసానత్తిలే యెన్దుతు). అవణ్ శొన్దు తైక్కొన్దు హొప్పరాకమాదుమో వెన్దు (అవన్దు శెయ్యవిత్తాది). ఇప్పడిహొప్పరావపిన్దు ఎల్లారుమిన్దునయైయిట్టుక్కిట తెన్దుతెన్దుదైయ పరమక్కపైయాలే అవర్ కరుక్కు భగవత్సాస్త్రి సాధనవిశేషన్దు యరుళిచ్చెయ్కీతార్ (ఇప్పడిహొప్పరాయత్తాది). అవన్దుడియరువాగపేన్దుతు - ఇప్పడి నుతాధికాన పిన్దువడి. “తనతాళదైవార్ క్కెల్లామ్ - శరణమానుమ్” ఎన్దుత్తెప్పల్ (సర్వసమాశ్రయణీయనాయ్ క్కొన్దునైదు). “తొన్దు తెమ్మినునొల్దార్” ఎన్దుత్తెప్పల్ (ఎల్లారుముక్కవనై యాశ్రయియున్దోళ్నైదు). ముతల్ నాలుపాపైయమవల్లార్ (భక్తియప్పణ్ణిన్దోళ్నైదు). “శరణమానుమ్” ఎన్దుతుడక్కి మేలిత్తాట్టక్కైయమవల్లార్ (ప్రభ త్తియప్పణ్ణిన్దోళ్నైదు). (అభ్యుదనా యమిల్లాతార్) ఎన్దు విడత్తిలే, ౪ : “విన్దానాయ్ సమాన్యసభజనయోగారవేళివేళి” ఇత్యాద్యనునదైయ. “తిరుక్కణ్ణపుర ణ్ణాల్” ఎన్దుత్తెప్పల్ (ఉక్కిమాత్ర తైయాకిలుమెన్దుతు). ఉక్కిమాత్ర త్తిలే ఫలమణ్ణిన్దెన్దు (అవన్దుళవేణ్ణిన్దొన్దు). తన్దుడైయవనధన తై విట్టు పరోపదేశమ్ పణ్ణవానెన్దెన్దు (మోహిత్తాది).

ప్రారంభకర్తావసానత్తిలే యన్దోమోక్షమ్, శరీరావసానత్తిలే మాదుమోవెణ్ణిన్దు త్తెన్దు పురివారిపూత పూర్వపక్షమనాదమ్ (శరీరావసానత్తిలేయత్తాది). ౫ “భోగేనత్తిరతేతుయత్తాదభ సంపద్యతే” ఎన్దిట మాత్ర తైప్పల్ (వేదా నల్లలిల్ వాననైయెన్దుతు).

ఈ - వాననై ' ఎన్నిలో; ఇత్తిరువామ్ మొత్తిత్తునే ' (భక్తియొప్పున్తోళ్' ఎన్నున్, 'అతుమాటాతార్ ప్రవత్తిమై వుట్టున్తోళ్' ఎన్నుమ్ శొల్లిదీతే. అతల్, ఉపాసకనాటికరధికారియై పుత్రుని చొప్పులకితము; ఇటు, ప్రపన్ననుకు చొప్పులకితము; ౧ 'తనవుతావదేవచింతయానన్నవిమోక్ష్యే' ఎంతివాక్యమటై ఇన్వర్తతైచొప్పులకితము. 'ఇతు తా' శరీరావసానమై పుత్రునిచొప్పులకితో, కర్తావసానమైపుత్రునిచొప్పులకితో, ఎన్నుపిచారిత్తు, కర్తావసానమైపుత్రుని చొప్పులకితమై సిద్ధానితైతిలైయో; అత్తోడువిరోధియాతోవితు " ఎన్నిలో; న్యాయానుగృహీత మాయితే వాక్యమగ్ధప్రత్యాయకమావతు - ఉపాసకనుకుత్తావశోభినవుపాయమేముదీనిఫలిక్కపేట్టుకై యాతే అన్వయపుమ్ న్యాయమేవడకుమ్; ఇవళ, ముతలడియితే, 'ఎన్నుడై యనర్వభరణభుకుమ్ కడవాయినేయే' ఎన్ను కొట్టునర్వేర్వొన్నకులీతే భరన్యానమేవణ్ణినవనితే; 'ఇవన్తా' శేయికితమైన్దాయ అతువక్యమాయ్ పెటపేణుమ్' ఎన్ను చ్చివిలవ్వుపేతువుమిలై, ఇవన్తా భరన్యానమేవణ్ణినవీర్వొరనుకు అత్ క్రియైదాయ్ అతువిలవ్వుపేతువాకితము ముట్టు. ఆకవిప్పడిన్యాదుర్భో కాట్టినవాతే ఇవనుకు శరీరావసానమైతే పేటాకై కుల్ తట్టిలైయితే.

ఇనితా, 'అభగవన్తం ప్రవన్నా సాభగవన్తమవాపసా' ఎన్ను-మాధవిప్రవత్తిన్ణి అనన్తరమ్ పెత్తీన్దాళాక చొచ్చినిన్దతితే. ముగ్ధలోపాఖ్యానమైతే నన్దవాతే 'నరకానుభవమృణ్ణికినకతో భగవన్నుమక్రమతాతే

టి.అ. వాననైయెత్తు - శొల్ల పుట్టితెన్దపడి. ఇతిరే - పూర్వోత్తరాభువతిరేక్తే ప్రారభేపుణ్యపాపే, భోగేన-అనభుజేన, క్షీణయిత్యై, అభ - తత్ఫల భోగసమస్త్యనన్తరమ్, బ్రహ్మసంపద్యతే, కుశబ్ధ పక్షవాద్యత్వత్వోః ఇతిమాత్రాః. అతిరే ఉపాసకనాటికరధికారియై పుత్రుని చొప్పులకితమై - అవియవరియవ్డెత్తుకొట్టు, వేదాన్తళితే, ప్రారబ్ధకర్తావసానమైతే మోక్షమొత్తు ఉపాసకనాధికారియైపుత్రుని చొప్పులకితమైపడి. ఇన్ద్రప్రస్థనుకు చొప్పులకితమైతే - ఇత్తిరువాయ్ మొట్టైయో 'శరీరావసానమైతే మోక్షమ్' ఎన్ను ప్రపన్ననుకు చొప్పులకితమైపడి; అక్రయాతేవిరోధమిలైయెత్తుకరుతు. అతిరైన్ద - వేదాన్తమైపడి. ఇన్ద్రైన్ద - ఇత్తిరు వాయ్ మొట్టైయైతేపడి. 3 'ఉపాయభక్తిప్రారబ్ధవ్యతిరక్తానునాశినీ । సాధ్యభక్తి సాసాన్తీప్రారబ్ధస్యాపిహాయినీ' ఇత్యభ్యును సన్ధేయమ్. సాధ్యభక్తి - ప్రవత్తిరత్వోః. ప్రపన్ననుకు శరీరావసానమైతే మోక్షమొత్తునుకు ప్రమాణమేతెన్న (తస్యేత్యాది). పూర్వోగ్యై. ఇతుతా - ఇన్ద్రకుతితా. సిద్ధానితైతిలైయో, అక్రయాతే ఎప్పురుమానార్ దివ్యమాక్రియోడు విరోధియాతోవెన్నితెన్ద పడి. ఇతు - శరీరావసానమైతే మోక్షమొత్తివతు న్యాయానుగృహీతమాయితే వాక్యమగ్ధప్రత్యాయకమావతెన్దతు - తర్కుత్తోడే కూడినాదితే వాక్యమగ్ధశిష్యానికమావతెన్దపడి. అన్దన్యామైయెవపాడికి-తార్ (ఉపాసకనుక్రిత్యాదివాక్యవ్యయతాతే). ముత్తీన్ద - పక్యమాయ్. అన్వళవుమ్ - కర్తావసానమైవుమ్. ఇవన్తా భరన్యానమేవణ్ణివో శరీరావసానమైతే పేటాయెడిడుమోపెన్న వరుళిచ్చెయ్ కిహో (ఇవన్తానిత్యాది వాక్యవ్యయతాతే). (న్యాయానుగృహీతమాయితే) ఇత్యాదివాక్యవ్యవధి; (శరీరావసానమైతే పేటాకై కుల్ తట్టిలై యితే) ఎన్నునుభవుకు-మతాత్మర్యమ్ - ఉపాసకనుకు విలవ్వుపేతువుత్తాక్రయాతే ప్రారబ్ధకర్తావసానమైతేవుమ్ సవకుమ్. ప్రపన్ననుకు విలవ్వుపేతువిలైయైతే ఇన్ద శరీరావసానమైతే మోక్షమాకక్కడవతు; అక్రయాతే, ఇన్దకుతి ఇన్దన్యానానుగృహీతై యాయ్కొట్టు అధికారిభేదేన అన్దవ్యయతైయమ్ కాట్టక్కడవతాక్రయాతే ఎప్పురుమానార్ దివ్యమాక్రియో విరోధమిలైయెన్దపడి.

ప్రపన్ననుకు శరీరావసానమైతేమోక్షమ్ ఎన్నునుకు ప్రమాణమై, అనుపానముమ్ కాట్టెతార్ (ఇనితా భగవన్తమి త్యాది). 'అథాత్రమాధవిసామీతవస్తవ్వునుదుమగ్ధరమ్ । భగవన్తం ప్రవన్నా సాభగవన్తమవాపసా' ఇతిగారుడపురాణే శ్రీరంగమాహత్యై ఆ.అ.వి. ప్రవత్తివణ్ణివో శరీరావసానమైతేభగవత్సాన్తియైదైన్దెనుకు ముక్తకణ్ణిమాక ప్రమాణమొడోపెన్ద వరుళిచ్చెయ్తేతార్ (ఇనితా భగవన్తమి త్యాది). - - - - - భక్తునుకు కర్తావసానమైతే పనికిపేట ఇవనుకు శరీరావసానమైతే యెన్దెనుకు నిమాను కమేతెన్ద ఇన్ద్రైన్దయరుళిచ్చెయ్తేతార్ (ముగ్ధలోపాఖ్యానమైతేయిన్దాది వాక్యత్రయతాతే).

ఈ అనన్తము క్రూరానాకళి' ఎట్టతిత్త; అనతారహస్యజ్ఞానముడై యవక ఇశ్వరీరాసాన త్రిలేపెటక్కడవక' ఎట్ట శొల్లానినట్టతిత్త; ౧ 'త్యక్తావదేమాంపునరన నెతి' ౨ 'నర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి' ఎట్టమ్ శొల్లానినట్టతిత్త.

అనాల్, ప్రపత్తివణ్ణినవన నరత్రిలే భగవత్సాన్నిప్తియాక వేడ్డావ్రా, ఇవిరోధియెప్పొక్కి ఉన్నిరువడికలై త్తరనేణుమ్' ఎట్టన్తోవివనవేషిక్కిటతు, పిన్నయుమ్ అనభిమతమానశరీరతోడేయిరుక్కిటవిరుప్ప కర్తవేషత్తాలే యానతో, ఈశ్వరన్ క్కవిరుక్కిటానావతో' ఎన్నిల్; ఈశ్వరన్ వైక్కిటానాకో అవనుక్కుచ్చిలదోషమ్ ప్రసన్దీక్కుమ్, అనన్తా' నమివీరోధియెనడువేతుట్టెత్తు అవ్వరు కేణ్ణిపోకేటే' ఎట్ట శొన్న్తోడుమ్విరోధిక్కుమ్; ఆనపిన్పు కర్తవశ్యోపాతి సుఖదుఃఖాద్యనుభవమనమమ్నెయిరుక్కియాలే కర్తత్తాలేయామి త్తనైయన్తో; ఇని, కర్తమ్ నడైయాడక్కడనతానాల్ అవ్వళవుమ్ పోక త్తప్పెన్నెన్నిల్; అతువేడ్డా, అధికారివిశేషత్తాలే.

ఇవక ప్రపత్తివణ్ణినవన నరమ్ ముక్తనామాకలితుత్తన్నెనచ్చుప్పొయ్ కై యోపాతియాక నిన్నె త్తజ్జి అట్టన్ త్రాతు; ఇనియివనైయిక్కిలిలాళిరు త్తవే, క్రిభీష్టరైయిన్బునాట్టుక్కువెళిచ్చిటనై ఎప్పణ్ణిక్కిడుత్తాప్పనై, ఇవకలిల ర్కక్కువడేకితుమ్, ఇవనడైయపు త్తజ్జి తిరున్దువారుమాయ్, ఇజ్జనేశిలననైకళుక్కు ముడలాయిరుక్కుమ్; ఇని త్తా' 'ఇవననై త్తనశరీరమన్' ఎట్ట ఇచ్చరమశరీర తై ఈశ్వరన్ తానాకవువేషిక్కువుమ్ మార్టా.

ఇవన్తా ప్రపత్తివణ్ణిజనయయ త్రిలే 'ఇప్పోతేవిరోధియ్ ఉన్నిరువడికలై పైటవేణుమ్' ఎన్నుమ్ త్తనై యు మివనుక్కుడ్డాక నమ్మావనైయిలై, ముకమ్పడుకినతాకై యాలే 'ఇత్తెవిడ' ఎట్టాలకడుక ఇత్తైయా' ; ఇనియొరు

శీ-అ. త్కలియాధ్యాయే. భగవన్నామశ్రవణత్తాలేయెత్తు-ప్రపత్తిముపలక్షణమ్. ఆపతారహస్యజ్ఞానమావతు-ఈశ్వరనుడైయజ్ఞమ్ కర్తవిబధ్దమన్తు, అనుగ్రహవిబధ్దమెన్టత్తై. ఎట్టనైయన్ (త్యక్తవీత్యాది). 'ఇచ్చకర్తచమేవన్తు' ఇత్యాది గీతాయాక. 'దేహాపాన త్రిలేమోక్షమ్' ఎత్తుక్కు - 'తస్యతావదేవ' ఇత్యాది ప్రమాణమ్ తవిప్రమాణద్యయమ్ త్యక్తావదేహమెన్నుమ్, సర్వపాపేభ్యః ఎట్టమ్). 'త్యక్తావదేహమ్' ఎత్తు - ఉపాసకవిషయమానాలుమ్; ప్రపన్నునకుమ్ కింపునర్మైయత్తాలేషిక్కియాలే, శరీరాపాన త్రిలేమోక్ష మెన్నిటమాత్రుక్కు ప్రమాణమాకక్కుటైయలై.

శక్తానువాదమ్ (ఆనాలిత్వాది). ఆనాలెన్తు - ఇవకుక్కు - నిలన్పుపేతువిలైయేయానాలెన్తుపడి. ఆకిలుమ్ ఇవనుక్కురుని యిల్లామైయాలే యిట్టక్కిటానెన్నిటకడైయై వివక్షిత్తు, ఇవనుక్కురుచియిలుమ్ కుత్తతలిలైయెన్టాల్ (ఇవిరోధియైయత్వాది). పరిహారమ్ (ఈశ్వర నిత్యాది). శిలదోషమప్రసక్తిక్కుమెన్తు - శరణాగతనాపిన్పుమివక దుఃఖత్తయనుభవిక్కిటా' ఎన్నిరున్దానాకో నైన్పున్దూరుపదోషమ్ చరుమెన్తుపడి. అత్తయాలే ఈశ్వరన్ వైక్కిటానెన్ పోవతెన్తుపడి. శక్తాన్తరానువాదమ్ (ఇనికర్తమిత్వాది). అవ్వళవుమ్ - ప్రార్థకర్తాపాన త్తజ్జవుమ్. పరిహరమ్ (ఆతువేడ్డావిత్వాది).

ఆర్తప్రపన్న నెట్టమ్ దృప్తప్రపన్న నెట్ట మిరన్దూవత్తయాక వివక్షిత్తు ఆర్తనైక్కిల్కు మూన్తుపేతువుమ్ దృప్తనైక్కిల్కు రు పేతువుమాయ్ నాలుపేతువరుళిచ్చెయిక్కిటాల్ (ఇవక ప్రపత్తివణ్ణినిత్వాది). నమ్మిన్యైకై - విషయాదమ్. (చరమశరీరతై ఈశ్వరన్ తానాకవువేషిక్కుమార్టా) ఎన్నిటవిడ త్రిలే 3 'సంధాంచయాగ్ సంధభీష్మాడైమ్. రమతేతన్నెత్తు కీర్తేతయానే! నైసంజహ త్యికున్సుపూర్వేభ్యః' ఎన్నిటతియై ప్రమాణమాక ప్రసాదిన్.

కీర్తీ ఆర్తవిషయమాక పేతుక్రయమరుళిచ్చెయ్తు దృప్తవిషయమాక పురుపేతు (ఇవన్తా ప్రపత్తియత్వాది. నాలుసాళిరు నిడువానుక్కు ఎన్నిరున్దుమిర్వరక ఎన్నునుళవుమ్). సంభావనైయిల్లామైయెత్కాట్టుకిటాల్ (ముకమ్పడుకినవిత్వాది). ఆనాలెన్తు

ఈ. - శరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణతల్ గర్భ వాసమ్ పణ్ణతల్ శైయ్యాత్మోభియవేణుమెన్ను మళి వాయ్ న్దీవనుక్కున్డాకిలుళ్ళతు; ఆనై యా లేతత్త్రితున్దాయత్తా లే అప్పడియే వేతాయరుక్కుమ్; ఇవనుడై యనినై కై యుమ్ పల్లై, "ఇవన్దానిలిలే చావలమ్ పణ్ణియుదానాకి నాలునాళిగున్దపవానుక్కు" ఎన్దునుక్కు మీశ్వరక.

"అనాల్, ఇగ్గిరుక్కిటనాలునాళుమ్ ఆవివ్యాధికళుక్కిడగ్గిడారపడి అలాతానిల్ చావ్వుత్తిత్తోల్, ఇవనై సుఖోత్తరనాక వై యాత్మోభియనాక? నాట్రోహతి బన్దెయిదున్దపాతాకళోకిత్తుమ్ బన్దెనుడై యలాభమున్దానపాతు ప్పొప్పునానాప్పలే యిరున్దుమ్ పోరుమ్మడిక్కిడాక వైక్కిట తేక?" ఎన్నిల్; ఇవన్దా "ఇన్విగోధియై ప్పొక్కియునై ప్పొరవేణుమ్" ఎన్దేయవేక్కితతు; ఇతుతాతల్లెత్తెన్దెన్దెయ నెక్కిచ్చెయ్ లేయమ్ నిడవాన్దాతిరుక్కిటనాక, ఇతిలే సుఖోత్తరమాక్కినైక్కు మన్దు, "ఇతుతానేనన్దాయరున్దతాకిల్ ఇన్నుమ్ శిలనాళితుతానే అనువర్తిత్తిడు" ఎన్దురుక్కు మిణ్ణి; ఇవనుడై యనిచ్చెన్దొక్కిడాకవైక్కు మన్దు ఇన్నుముమెరుత్తేరిత్తిలే యవనుక్కు రుచియున్దాకవుమ్ కూడుమ్, అక్కియా లే, ఇవనుడై య హితవరనాయ్ "ఇవనిరున్దపడి యిరుక్కితాక" ఎన్దురుక్కుమ్. అక్కియా లే, ముకమ్ పుల్ల గిన విత్తేరిరమ్ తన్నుడై యేకభీన్దు ఇనియెరుత్తేరిత్తిలే యవనుక్కు రుచి పిఱవత్తిటు. మున్నే, ఈత్తెరనుక్కు కాని యన్దోయ్ తు తల్లెక్కిట్టలాయరుక్కుమ్. ముకమ్ పుల్లకినతు తన్నుడై యేకభీన్దొకొడునిటు. మేల్ నెరుమ్మకిఱత్తి యామెయాలే అత్తిరుచియు; "ఇతుతాన్దాన్దా" ఎన్దుపోలియాక వజీన్దుమ్ వైక్కుమ్. ఇవకములిలే "ఇత్తై

అ. - ౧౧. క్కిన్దెయమెన్న (ఇనియెరుచిత్తా). గర్భవాసమిన్దొక్కప్పుడునక్కిరిమరలానార్ క్కు. శరీరపరిగ్రహమున్దాకై యాత (ఇనియెరు చిరపరిగ్రహమ్ పణ్ణతల్ గర్భవాసమ్ పణ్ణతల్) ఎన్దువిక్కిత్తరుళిచ్చెయ్ కితార్. తత్త్రితున్దాయనాకు - ఇవకాయ్ తొరుడి నన్దు ల్లిన్దొక, అప్పడియేపలిత్తెన్. క్కిన్ద్రవాన హేతుత్రియతై యమ్ సముచ్చిత్యవనిచ్చెయ్ కితార్. ఇవన్దెయవత్తాది. నిన్దెయన్దు) ఎన్దునకారమ్ - కీర్తిహేతుత్రియతై యమ్ సముచ్చయిక్కిట. అతావతు - "ఇవన్దెయనినై కై యుమ్ పల్లై" ఎన్దెయల్ కీర్తి హేన్దు మున్దు హేతుక్కుగోడే నిన్దెయ మురు హేతున్దెనడి.

శబ్దాన్ద్రమ్ (అనాతిత్తాది). ఇవనై ఇగ్గిరత్తోడే యిరుక్కిటనాళ్ సుఖోత్తరమాక్కినై యామై క్కిరన్దాహేతు వరుళిచ్చె యానిన్దుకోణ్దు, ఇప్పడినైక్కిటతు మివనుడైయహితార్ మెన్దెత్తార్ (ఇవన్దానిన్విగోధియై యత్తాది, ఇరున్దపడియిరుక్కితానెన్దురుక్కుమ్ మెన్ను మిళివుడు). సుఖోత్తరమాక వైక్కిల్ ఇత్తేరిరగోడే శిలనాళిరుక్కు వేణుమెన్దెయ వా. తమన్దొక్కే శరీరాన్దరైయమవేక్కితుమ్ మెన్దెత్తార్ (అన్దుడైయు విన్దొక్కిడాకవిత్తాది. అక్కియా లే, కీర్తిహేన్దు హేతుద్వయతైలే సుఖోత్తరమాక వైయమెక్కు పరిచరన్దెరుళిచ్చె యతు, ఈత్తెరనుక్కుమ్ కార్వమ్ శైయ్యలాయరుక్కుమ్ మెన్దెత్తార్ (అక్కియా లే ముకమ్ పుల్లగిన్దొక). అక్కియా లే - కీర్తిహేన్దు హేతు ద్వియముడియాక సుఖోత్తరమాక వైయమెయలే రున్దపడి. కట్టెన్దొకొడునిటు. మున్నేయెయ రుచిపిఱవారపడియెయన్దొట్టుకితార్ (ముకమ్ పుల్లగిన విత్తాన్దావాకర్వయై యతైలే). హేత్తిన్ద్రమ్ (ఇతుతా నిత్తాది). పోలియాక వజీన్దుమ్ వైక్కుమ్ - ఇన్ద హేతుత్రియతై యమ్ ఈత్తెరనుక్కు కాన్దొక్కేయ్ తు. త్తెక్కిట్టలాయమెన్దు కరున్దు. ఇవన్దెయ్ తిరుక్కు శరీరావసానత్తిలే కార్వన్దెయ్యమ్మెన్దు అవునుమర్ల మాకానో నెన్దు (ఇవకములిలే యత్తాది). సత్త్వియతై యెదు త్తహేతు "ఇత్తై త్తిరీత్తుత్తెర వేణుమ్" ఎన్దుములిలే కొన్నా నేయాకియ

అ. - ౧౨. అక్కియా లేయన్ద్రమ్ - ఇవనిరున్దపడి యిరుక్కిటనాళ్ యెన్దెయ్. - (ఇనియెరుత్తేరిత్తిలే యవనుక్కు. పిఱవ్వు త్తిటు. మున్నే ఈత్తెరనుక్కు. కార్వయన్దెయ్ తు త్తెక్కిట్టలాయరుక్కుమ్) ఎన్దొర కీర్తి; ఇవాన్దొక్కేత్తల్ - తన్నుక్కులిలే న్దున్దర నానవన్దెయ అనవధానమ్ పార్ త్తుక్కిన్దెయ్ మెన్ను మిడమ్ ఫలితమెన్దువన్దెత్తు, అప్పడి యనవధానమ్ పార్ త్తుక్కిన్దెయ్ పోనాల్ అవనుక్కు అవునుమర్లమాకానో నెన్దుకత్తెన్దొక్కేయ్ తిరుళిక్కితార్ (ఇవకములిలేయత్తాది). కర్వన్దొక్కే హేతుమున్దు. భాన్దెయ్ తివమ్ ప్పొప్పునానాప్పలే శరీరాన్దరై రుచియు, అన్దొక్కేత్తిలే కొణ్ణహేయన్దెత్తార్.

ఈ - త్తవిత్తు త్తవేణుమ్'' ఎన్దుబువ నై శొల్లివై క్కెయాలే, అవనుక్కు పురుషార్థమ్ శెయ్ తానాకవుమ్ వేణ్ణావితే. ఇనిచరమన శైయి లేంకా కావనామాణన్దు భనాయురుక్కుమితే. ఆ కై యాలేముతత్తిన్న నైయొక్కొండు ఇవక విలక్క మాట్టాతవళవితే ఈశ్వరకార్యస్థాయ్ తు తలైక్కట్టుమ్.

“అచిత్కల్పనాయ్ క్కిడక్కి ఉనత్తలైయిలే బరు తేవై యిడేణ్, నా నేనినై క్కడవేణ్'' ఎన్దు శొల్లివై తానితే. “ఇశ్శొక్క ద్వయముమ్ ఏమ్మరుమాన్దుడై య సర్వస్వమ్'' ఎన్దు శొల్లకడవితే. [స్థితేమనసి] ౨ - సిన్దు వానిల్లానెళ్ళు మోరిడై త్తిలేనిజ్జుతు. పట్టిత్తిన్దు తిరియమ్ పశువుడై యవనుక్కు ఒన్దిల్ ప్రవ ర్తిక్కు ప్పెణ్ణాతే; నెణ్ణొక్కొండు [ప్రవ ర్తి క్కవేణుమిడే పురుషార్థమ్ పేజుమ్మొత్తుమ్; ౩: తస్మాహం నిగ్రహం మన్యే నా యోచివనుమమ్మరమ్'' ఎన్దునితే. నాట్టార్ ఊర్వశీనాలోక్యత్తున్దు నాధనానుష్ఠానమ్ ప్పణ్ణానిజ్జు, అనళ తాకవన్దుడవనానమ్ ప్పణ్ణానిజ్జు, “సేయ్ తాయన్దు''

తీ-౨౫ చరమన శైయిలే “వేణ్ణామ్'' ఎన్దు విలక్కినాల్ కార్యమ్ శెయ్యలామెన్నై (ఇని చరమేత్యుఁ). “ఇణకముతలిలే'' ఇత్యాది వాక్యతై నిగమిక్కితార్ (ఆకైయాలే ముతత్తిన్న విత్తొది).

కావనామాణన్దు భనాన శైయిలే కార్యమ్ శెయ్యలామెన్నై (అచిత్కల్పనాయుత్తాది). ఆధవా, ఆనాల్ ఆన్దిమన్దు ప్పతివేణ్ణావో వెన్నై (అచిత్కల్పనాయుత్తాది) ఎన్న పునుమ్ శొక్క ద్వయత్తున్దు మధురుభిచ్చెయ్ తాక, ఇతిక్కిర్తయైయభిచ్చెయ్ తాక (ఎమ్మె రుమాన్దుడైయవిత్తాది). ..మనీ తే'' ఎన్దు తుక్కుడమ్ (నిన్దు వానిల్లావిత్తాది) తీరు మొట్టొ. నిన్దు వానిల్లా నెణ్ణైయై డేయ్ - ఒరువిష య త్తిలమురై త్తణుమ్ కాల తాహిత నెణ్ణైయై డేయ్ వెన్దువడి. “వెన్దియే వేణ్ణి'' ఇత్యాది - నాట్టిడి. నిజ్జు వేణుమెన్నుమ్ నిర్వర్ణమే వెన్నై (పట్టిత్తిన్దు త్యాది). పట్టిత్తిన్దు తిరియమ్ పశువుడైయవనుక్కు తు - నేచ్చా సకారమ్ పట్టిన్దు తిరికివనుశాస్త్రే, ఒరిడై త్తిలే అరైత్తణుమ్ నిల్లాత నెణ్ణైయై డైయవనుక్కు పడి. నెణ్ణుతాక వేణుమెన్నై (నెణ్ణొక్కొండు త్యాది). నెణ్ణైనియమిక్కు మధురబోవెన్నై (తస్మాహమి త్యాది). శ్రీగీతాయామ్, “చచ్చలంసామనంకృష్ట ప్రమాధిబలవర్చసమ్'' ఇతి పూర్వార్ధమ్. శ్రీవరాహపురాణే, “శ్రీలేమనసి'' ఇత్యాది. ఇవక శొన్నాల్ ప్రమాణమెన్నై (నాట్టిడి త్యాది). “పురుషావన్దికరాజా ఊర్వశీనాలోక్యత్తున్దు నాధనానుష్ఠానమ్మణ్ణి

ఆ-ఆ-వి: ఇన్దుకడైయిక్కి, ఆన్దుకడైయిల్ తెణ్ణిల్లామై - తరిరాన్దురత్తిలే దుచిపిజుమెన్నుమ్. పేతువాన్ యాలే, ఇవుమ్ మరు ఇన్దుమివనుక్కు డాయ్ డేయ్ తాక (ఇని చరమన శైయిలేయత్తాది). ఇన్దుడియరణ్ణు ఇన్దుమన్దు డాయ్ డేయ్ వన న్దుమ్ “ఇణకముతలిలే'' ఎన్దు వాక్యతై నిగమిక్కితార్ (ఆకైయాలేయత్తాది). ౪ “మంయోగిణః ప్రాణనియోగకారే యత్నేన చిత్తే వినివేశయన్తి | సతంపుర స్థాధిరమీక్షయాణః ప్రాతాక జపకాస్తా ప్ర ఫలాహిభీషః'' ఎన్దుకడయే ఆన్దిమన్దు ప్పతి యై యాలే ఫలసిద్దియై యైయై ప్రమాణమ్ శొల్లానిన్దు తే ఎన్దుకడైయిలే, ప్రవన్దు నాననై నా నేనినై ప్పెన్దు శొక్క ద్వయత్తిలే యభిచ్చెయ్ తా నేయ్ తాక (అచిత్కల్పనా యత్తాది). — “ఇతొరిడై త్తిలే నిల్లావిట్టార్'' వరుకేవ్యభిచారమేతు, నిన్దుతా వరుకేవభ్యుదయమేతు'' ఎన్దుకడైయిలే, అతిరజ్జై యునుడై వే యభిచ్చెయ్ తాక (పట్టిత్తిన్దు త్యాది వాక్యతైయతాతే). — అవివేకికున్దు నోమన్దు కిలజుమ్, వివేకికున్దు క్కులజుమెన్నై (నాట్టిడి త్యాది). ఆతావతు - పురుషావన్దికరాజా వేట్టున్దు ప్పజుప్పట్టవిడ దైత, కావనామాణ్ణైయై యొక్కొండు ఊర్వశి భూమియలేవన్దు సకారయనిజ్జు, ఇననవశైక్కణ్ణు “స్త్రీయాక వేణుమ్'' ఎన్దు వేక్షిక్కు, “నాక శొన్న పడి శెయ్ తాయాన్దు పుష్యదేయ్ శెయ్ తాక'' ఎన్దు అవో శొల్లి, “ఆతావేతు'' ఎన్దు “ఏప్పేతుమేక సమీపత్తిలే ఇరైట్టాబున్దు ప్పట్టిన్దు క్కట్టిడక్కు - వేణుమ్, విలి యిలే నగ్గునాయ్ ఎకమున్నేయిరుక్కువొణ్ణుమ్, ఇన్దుతాయాకల్ ఆపితే విట్టుప్పోక్షిణ్'' ఎన్దు శొల్లి, “అప్పడియే శెయ్ తాక'' ఎన్దు చిరకాలమనోడై సంక్షేపిత్తుక్కొండు నిట్టి ఉపశాంతి, ఇవనుక్కుమ్ శావమోక్షమ్ విజన్దు ఇన్దుమన్దుడైయై డైయాలే యన్దు యైత్తు కొండు పాపతాక నర్ధ్వరకళవన్దు ఒరురాత్రియవళునుపనుమాక మ్మాడియిరుక్కు ఉపశాంతి అవనుడైయపుడై నైయెయ్ మన్దు ఆట్టున్దు ట్టిక శైయిమ్ అపహరిత్తుక్కొండు పోక, ఆట్టున్దు ట్టిక పోతమాక మిక్కువుమిరుగ్గుభిరైయై యొట్టుక్కొండు మన్దు, అవక పోతా వేణు మన్దుయరుక్కు, “శెన్దు త్తువుమ నెన్దురై డే. నీయమ్ నెన్దు పోతే స్త్రీయానాయ్'' ఎన్దు వేక్షిక్కు డైయప్పణ్ణు, అవనుమన్దు నగ్గు వేషన్దు డైయ

ఈ-ఎన్దునమన్మరిత్తు క్కడక్కనిట్టవల్ల విరక్తనితే ఇవాన్రైశొల్లుకితాన్. [నువ్వన్నేకీరే] పరిణామద్రవ్యమాన శరీరము మొరునిలై యుచేదిట్టు. [ధాతుసామ్యస్థితే] అతుక్కుటుచ్చాక్క ధాతుక్కుళుమొన్దుముడన్ణి బిడ్డునిమరుకై యున్ది క్కే. ఇనై యుమెల్లామ్ సమమాయ్, శరీర త్తిరేయిరులాళువమపిట్టు, సత్తవివరతై యెడు త్తహాతాకన్మయూవమెరువన్. స్మరిక్కితాన్ - “నామార్, శరీరమాణివితు అచిత్రాయుగున్దుతు, దేహాతిరి క్కరాయుగున్నానా రాత్తావున్, అవనా సీశ్వరనుక్కు శేవభూతన్, అవనై పెట్టుకై యివాన్తావుక్కు మోక్షమాణితు” ఎన్దునరెత్తు. [విశ్వసూచంపమామ్] కుడన్ బుడక్కాల్లే ముట్టుయ్ ద్వాల్వరుమ్ వ్యసనమాత్తావతామావ్వులే, ఇవన్మరుక్కువన్ తొన్దు తనక్కువన్దతామ్మడి ఎల్లావన్ త్రైయుమ్ శరీరమాకవుడైయ నాయుక్కుటనెన్దు. [అజమ్] ఇనైవ్వులే జన్మనిబద్ధనమాన కలక్కమిన్దిక్కి యిరుక్కైయితే. [తత్తమిత్యాది] ననైయాడి త్తియుమన్దుననుక్కుముడ్డతైయిన్నినై వు; అచిత్రైల్లనాయ్ క్కిడన్దవన్దుమ్ “ఇవన్నినై త్తిలన్” ఎన్దుతనై యిడాతేనానవనై యెప్పొతుమ్ నినై త్త

శి-అ॥ “పెన్దొదొక” ఎన్నిజన్దైయనుసన్ధివుతు. (నీయొకతాయన్తో) ఎన్నిజవిడత్తొ, ౧, ౨, ౩, ౪, ౫, ౬, ౭, ౮, ౯, ౧౦, ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౧౪, ౧౫, ౧౬, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦, ౨౧, ౨౨, ౨౩, ౨౪, ౨౫, ౨౬, ౨౭, ౨౮, ౨౯, ౩౦, ౩౧, ౩౨, ౩౩, ౩౪, ౩౫, ౩౬, ౩౭, ౩౮, ౩౯, ౪౦, ౪౧, ౪౨, ౪౩, ౪౪, ౪౫, ౪౬, ౪౭, ౪౮, ౪౯, ౫౦, ౫౧, ౫౨, ౫౩, ౫౪, ౫౫, ౫౬, ౫౭, ౫౮, ౫౯, ౬౦, ౬౧, ౬౨, ౬౩, ౬౪, ౬౫, ౬౬, ౬౭, ౬౮, ౬౯, ౭౦, ౭౧, ౭౨, ౭౩, ౭౪, ౭౫, ౭౬, ౭౭, ౭౮, ౭౯, ౮౦, ౮౧, ౮౨, ౮౩, ౮౪, ౮౫, ౮౬, ౮౭, ౮౮, ౮౯, ౯౦, ౯౧, ౯౨, ౯౩, ౯౪, ౯౫, ౯౬, ౯౭, ౯౮, ౯౯, ౧౦౦. పానాగ్నివదన్దంకృత్యా గురుభూజాంప్రయత్నవాక్” ఎన్నిజతనుసన్ధేయమ్. ధాతుక్కు-వాతపితృత్వబద్ధత్. స్వణకారతైక్కాల్లుకితార్ (నానారిత్యాది). “విశ్వరూపంచమామజమ్” ఎన్దుతు - * నారాయణ కర్తావక్. “విశ్వరూపమ్ - మామ్” ఎన్దుస్సానిత్వీసౌలభ్యుత్తైచ్చొన్దుతు, వాత్సల్య సౌశీల్యబలగుక్కుమపలక్షణమ్. “అజమ్” ఎన్దు-జన్మనిబద్ధనమాన కలక్కమిన్దిక్కియైచ్చొన్దుకైయాల్, జ్ఞానతత్త్వాదికల్లిచ్చొన్లుగిటతు. † పిఠక్కై-కుట్టియితే చేతననుక్కుజ్ఞానాదికల్లిచ్చొన్లుగిటతు. “అతమ్” ఎన్దుతు - హేతువమ్. “కొన్దువానాణసన్ధిభమ్ - మియమాణమ్ - అనాన్దరామ్” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (ననైయాడియత్యాది వాక్యవ్యయతై) ఎన్దునై - “న్దురామ్” ఎన్నిజనినైవు. “న్దురామ్” ఎన్నిజవద్రమానావక్ (ఎప్పొతుమ్నైత్తవడియెచ్చినెన్దుతు). “నుత్” ఎన్దుతుక్కు-భావమ్

ఆ-అ-వి॥ పుడు, అన్వళివలే ఒరుమిక్మిన్దు, అన్ద్రైయాలే అవనైక్కుట్టు “వెలియరేయొమ్మన్దై నగ్ననాయుగునాయ్” ఎన్దుగొల్లి అన్ద్రరాజానైవిట్టు సన్ద్రత్తిరేహాగళి; అనన్దరమ్, అన్ద్రరాజా భ్రాత్రనాయొగొల్లు అన్దవేవత్తే సత్పురియనిట్టు. ఇవన్మదైయ వ్యసనత్తక్కుట్టా ఈర్వశిమిళవుమవన్దు, “దుఃఖపుడవేడ్డా, ఉన్నారేయజాన గర్భవ్యతవయిన్ద్రేయరుక్కుటు, ఒకవన్దు శెవనాతే ఒరుపిల్లికొల్లిపిటన్దు, అన్ద్రత్తియైయమునకుక్కుగొడుత్తు ఉన్న్దేయిరునాళి సంశ్లేషిక్కితేకా” ఎన్దుగొల్లిచ్చొన్దు, ఒరువన్దు శెవనాతే వాతేతిరువన్దు పిల్లైయైయజ్జొడుత్తు ఒరునాళి సంశ్లేషిత్తిరున్దు మిళవుమ్ సన్ద్రత్తుక్కు-ప్పొచ్చుతు, అవన్దేహాడవన్దగర్భవ్యతా అన్ద్రరాజావేపార్తు, “ఉన్దుక్కువేడ్డతొరు వరత్తైక్కిట్టుక్కొల్” ఎన్దు, “ఎనకు-ఉర్వశిసాలోక్యవేణమ్” ఎన్దు, అవర్కళి ఒరు అగ్నిగురుక్కొడుత్తు, ఇత్తాల్ యాగమృజ్జినలే యుడానా తత్సాలోక్యమ్ పెజలామ్” ఎన్దుగొల్లిచ్చొన్దాకళి; అన్ద్రరాజావుమ్, అన్ద్రాగ్నిదుక్కొల్లువారానిట్టు, సత్తైయభ్రాన్తి తిరైయెడుత్తు ఒరుతరశిక కీర్తే అన్ద్ర అగ్నియైనెత్తు మజువోయర్తొ వజ్జెరుక్కునన్దు మిళవుమ్నైత్తు అరళడియలే శెల్ల అన్ద్రాగ్నియానతుళమిళవుత్తురాపమాన్యొల్లు అన్ద్రాగ్నితరళిదేహాడియనక్క, అరళేయరు కొమ్మె ముటిన్దుక్కొల్లువన్దుకడైన్దు అగ్నియైయజ్జొక్కి అన్ద్రాగ్నియాలే యాగత్తెవ్వుణ్ణి ఉర్వశిసాలోక్యతైయడైన్దానామ్. ఆ తైచ్చొన్లుగిటతు.

“నిలేమనసి” ఎన్నిజగోళమ్, వరమన్దోకపురన్ద్రతైచ్చొన్లుగిటతు, “తత్తమ్” ఎన్నిజగోళమ్, ఉత్తరాన్ద్రతైచ్చొన్లుగిటతు; నిలేమనసమన్దస్థశరీరసతి” ఎన్దైయాలే - కాలాదియమాభావమ్; “ఛర” ఎన్దైయాలే - చేతనమాత్రమ్ కొల్లుగిటతు; “యో” ఎన్దైయాలే - అధికారినియతి యైయైగిటతు; “సర్తా” ఎన్దు - స్వీకారతైచ్చొన్లుగిటతు; “విశ్వరూపమ్” ఎన్దు-స్వామిబృహ్మొల్లుకై యాలే, అన్ద్రయణ సాకర్యాపాదకబ్జాన నుజ్జెరుక్కు-పలక్షణమ్; “అజమ్” ఎన్దైయాలే - కార్యాపాదజ్ఞానతత్త్వాదికల్లిచ్చొన్లుగిటతు; “మగ్గుక్తుమ్” ఎన్దు - భక్తిచేహాళిమభ్యుక్తమివశీతమ్” ఎన్దుమనిచ్చైయవర్కళి. “ఛరవన్దు నుక్కు-అన్ద్రైచ్చొన్లుగిటతు” ఎన్దుక్కు ఇన్ద్రగోళవ్యయముమ్ ముఖ్యప్రమాణమ్.

ఈ. — పడియేనిన్. [మధ్యక్షమ్] అడై కొడుపాల్ పోడుమవనై యోవననకల్ బిల్లియన్. నెడునాళ్ పవై ఎముడువిత్తు
 కొండ్లుకార్యకాల తిలేవనవతే పవై యిడాలినాల్ యెట్టియకల్ బునునై యోపల్ బిల్లియన్. [నయామివరమాం
 గతిమ్] గంగివైన్ద్రాట్టై అత్తవాళ్ తలై యెంబ్బుమత్తుక్కొండునోనానోలే. తానై యెప్పిడితుక్కొండునోమా
 యుత్తు. ఆతివాహికలై వరక్కాట్టియాతల్, పెరియతిరువడియవరక్కాట్టియాతల్ కొడుపోక్కి యెన్దిక్కే, ఆతివాహి
 కలెళ్ ప్రధాననానతానే కొడుపోమ్.

*

ఈ — ముతత్పాట్టు. ఇత్తిరువాయ్ మొట్టేయిల్పొట్టివాళయగై సజ్జి హేగవరుళిచ్చెయ్ కితార్.
 (మాలై పట్టియై తెల్లమినో) సర్వేశ్వరన్దిరువడికలై స్కీట్టియాళయత్తుట్టివక్కప్పారుళ్ళో. మాలెన్దు -
 న్నేహకార్యమాన వ్యామోహమాయ్, మాలైయుల్ సెన్న పుమామ్. భక్తియుక్తరాయెన్దవడి. (తొల్లయై
 మినో) ఎన్దితార్, ౨. “తొల్లయై తెల్లమినో” ఎన్దితత్తుడై యవాననై యాలే ౨. అనళినన్” ఎన్దు [ప్రపత్తియెక్కుల్ బియ్యిన్ద
 రాక్కి యాలే తమవాననై తోడల్ వచ్చొట్టితార్. (ఎల్లమినో) సర్వేశ్వరన్దిర్యా తవగత్తుక్కొల్లామ్ కేషియాయ్ అవనై
 కుట్టిత్తు కేమత్తాకారమెల్లార్ కుమ్మై తిరుక్కయూ లేవలర్ కుమ్మూకచ్చొట్టితార్. (నిన్దై కడ) భగవత్వాన్ది
 విరోధివర్గమెన్నురల్, ౩. కమల్లికై కమల్లి కెన్దలిల్ విరహాన్దేన్ద్రుచ్చిడియెన్నురల్. (కాలై మాలై) ఆళయగత్తుక్కు
 కాలనియతియై యెన్దై. ౪. “ఆతివశువన్దియాయ్” ఎన్దిటపడియేనర్యకాలత్తుక్కు ముపలటెయ్. (కమలవలరిచ్చు)

జి. అ॥ (అదైయత్తాడి) అడైకొడుపాల్ పోడుకై రక్షిక్కితో మెట్టు కై కొండ్లుకెడుకై. వివరణ (నెడునాళిత్యాది). “నయామి”
 ఎన్దుకుక్కర్లమ్ (కర్వనిత్యాది). ఆత్తవాళ్ తలై - † ముద్దాన్దెయిల్ బిల్లియన్. పతవ్యాసవర్త్యమ్ (ఆతివాహికలైయత్తాడి). ఆతివాహికలై
 ప్రధాననానతాన్ - ౫. “హర్దానగృహితో” ఎన్దుకైక్కటాక్షిత్తు. హర్దక - సర్వేశ్వరక.

ముతత్పాట్టు (మాలైయత్తాడి). ఇత్తిరువాయ్ మొట్టేయిల్పొట్టివాళయగవతు - ఉపాసకముత్తలకు ప్రవర్తింబు
 తలెయ్ అవనై యెన్దై.

“ఆలిక్ మేలాలవర్ న్దానాన - మానిదెయ - అడియిన్దకలై - సజ్జిత్తియై తెల్లమినో” ఎన్దునయిత్తు. [ప్రపత్తివరమాన్ద్రు
 (సర్వేశ్వరనిత్యాది). “మాలై” ఎన్దిట వికారమ్ అవ్యయమ్. “మాలైన్ద్ర” ఎన్దుకుక్కర్ల క్రివరమాన్ద్రాన్దరమ్ (మాలైయత్తాడి). “నయా
 కార్యమానవ్యామోహతైర్ క్రియన్దిటతు. కారణకారోన్దచారమ్ పట్టుకొనెన్దవడి. ఆయానాభ్యభక్తియై, “తొల్లయై తెల్లమినో”
 ఎన్దులభువాన్చొట్టివానె న్నెన్న (తొల్లయై తెల్లమినోనిత్యాది). వివరణ (అనళిననిత్యాది). ఆతావతు - “అనళినన్” ఎన్దు నిన్ద
 తుకభగవత్కృపెయ్యెన్దెయవలమిత్తు సర్వేశ్వరన్దేవత్ బీజవాననై తోడల్ బిల్లియన్. “ఎల్లమినో” ఎన్దిటవరమాన్ద్రాన్ద్రు (సర్వేశ్వర
 నిత్యాది). భక్తివరమాన్ద్రాన్ద్రు, “ఎన్దై” ఎన్దుకుక్కర్ల (భగవత్వాన్దిత్యాది). [ప్రపత్తివరమాన్ద్రాన్ద్రు అర్ధాన్దరమ్ (మల్లిగయత్తాడి).
 అభవా, అర్ధవ్యయమ్ భక్తివరమాన్ద్రాన్ద్రులే యాళపుమాన్; అపొత్తు, విరహాన్దేవత్ తిరుప్పడియెన్దు భక్తివరమాన్ద్రు. విరహాన్ద్ర
 మిల్లాతిరక్కచ్చెయ్ తేయమ్ తమ్మడైయవాననై యాలే యలిచ్చెయ్ తారెన్దవడి. భక్తిమాన్ద్రు, ౬. “తాతిత్తిలిత్తిథాన్ద్రాన్ద్రు మన్ద్రాన్ద్ర
 వ్దొడిపనన్దరన్. నారాయణమవాన్చొత్తి సద్యోపాపక్షయాన్ద్రు;” ఎన్దు - కాలైయమమాలై యమాళయక్కణేయమ్. [ప్రపత్తివర
 మాన్ద్రాన్ద్రు, “కాలైమాలై” ఎన్దుకుక్కర్ల తేన్దై (ఆళయగత్తుక్కైత్యాది). ఆతిప్పడియెన్దు. (ఆతివశువనిత్యాది) మతిలొన్దనదుపుమ్

అ. అ. వి॥ అనైత్తియై నమగుట్టివన మెన్దినినై సుసారికకుక్కిన్ద్రైయిక్కవుమ్, “తొల్లయై తెల్లమినో” ఎన్దుకుక్కర్ల
 పేరునైయలిచ్చెయ్ కితార్ (తొల్లయై తెల్లమినోనిత్యాది) వాక్యవ్యయతాళే. — తొల్లయై - కై బ్జుర్లమ్. వాననక్కర్ల పేరునై య
 మనోచ్చెయ్యానిన్ద్రాన్ద్రు, మన్దుకోన్ద్ర వర్తై వివరిక్కితార్ (అనళిననిత్యాది).

ఈ.-నర్వపుష్పజ్జకుమ్ ముపలక్షణమ్. నీజ్జల్ విరుప్పిన్ ప్రాకృతద్రవ్యమే యమైయుమై. (నీర్) అనికారికళమ్ మున్ను తైనీజ్జళేయుమైయుమ్. (వేలైయిత్యాది) సముద్రమణితాకైయాలే తిరై కళవన్దు మోతానిన్దుళ్ళ మతికాలే శూద్రుప్పట్టిరున్దుళ్ళ తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే. శ్రమహరమాన దేశమై. (అలిన మేలాలమర్ న్దాన్) సకలలోకజ్జలై యుమ్ వయిల్ బీలేవైత్తు బరుపవనాన వాలన్దులిరిన్ మేలే కణ్దుళిరన్దువన్. ఉజ్జల్ విరోధినిరసన్దుల్ దుర్బటజ్జళేయాకలుమ్ ఘటిప్పిక్కవల్లవనై. అవనడియిన్దై కళై - ఇత్తైన్దుమిన్. (అలిన మేలాలమర్ న్దాన్) ఆల్ - నీరుమ్, ఇడముమ్. నీరిన్ మేలాలెన్దుమామ్, అలిన మేలిడ తైన్దుమామ్. ఆల్ - శెయ్యుళిన్దుమ్.

౧.

తీ-అ. ముడిచున సర్వకాలజ్జలిం మైన్దు పడి. ఇరణ్డొనిరువదాతి ఎర్రుపత్తుమాన్దామ్మట్టు. 'అయ్యున్దు' ఇత్యాది. కమలమల్ కేణ మెన్జిలనిర్దుప్పమెన్నెన్దు (సర్వపుష్పత్యాది). ౧. 'కళిళిర్తుమా' యుమ్. ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. ఇత్రాల్ భావమ్ (నీజ్జలిత్యాది). వేలై-సముద్రమ్. తిన్దై మోతవైన్దు - ఆర్థానిర్దుమ్. 'వేలైమోతుమ్' ఎన్దు విశేషిత్రుకున్ భావమ్ (శ్రమహరమాన విత్యాది). ఇత్రాల్ ఆశ్రయణ సౌకర్యమ్ సూచితమ్. పవనాన - భవనాన - ఉదాకానితీర్, అలిమేల్ - అలన్దులిం మేలే. ఇకు శొన్నరుకున్ భావమ్ (శుజ్జోవిరోధియిత్యాది). అర్థానరకభసత్తుక్కాక ప్రతికోపాదానమ్ (అలిన్దేలిత్యాది). అలిమేల్ - జలతీమేలే, అలమర్ న్దా - అలిలైయిలే యమర్ న్దానెన్దు తల్; 'అల్' ఎన్దు - ఇడమాయ, అలిలైయిల్ మేలిడలైయమర్ న్దానెన్దు తల్ ఎన్దు ధన్దుయమ్. ఇన్దుడతే పెరియబీయర్ వ్యాఖ్యానమున్జానిల - చెయితే, 'అలెన్దు' జలలైవచిత్తుమ్మడియేతో? ఎన్దు. వివారియానిల, కన్దానైనాయక్ 'అలాజ్జి ఎన్దు క్కడవతే' ఎన్దు, బీయరకన్దురకినారామ్ 'అల్' ఎన్దు జలలై చొన్పుమెన్నెన్దు పరిచెయితేతార్ (అల్ శెయ్యుళిన్దు మైన్దు). 'శెయ్యుళిన్దు' - కాన్దు సిద్ధమానమేయ. నిఖణ్ణసిద్ధమేయ, తిన్దేవ్నోన్దు క్కన్దువ్నోన్దు, 'శెయ్యుళిన్దు' ఎన్దు మాన్దువకై యాయిరుమ్మి' తి; అలిల్, తిన్దేవ్నోన్దువతు - దేశభాష; క్కన్దువ్నోన్దువతు-వ్యావహారికభాష; 'శెయ్యుళిన్దు'వతు - కాన్దు భాష ఎన్దు తమిళుర్నిఖణ్ణైచొన్పుకీతరు. 'మూల్' ఎన్దు - సర్వేశ్వరన్దువత్తు తిల్, వేలైమోతుమ్ ఎన్దు తొడజ్జి అమర్ న్దానాన - మూలి - ఆడియిన్దై కళై - నజ్జి - కాలైమాలై కమలమలిట్టునీర్ - విన్దెకడ - తొమ్మి తెమ్మిమనా ఎన్దున్దుయమ్; 'మూలై' ఎన్దు విడన్దై, వికారమ్ అవ్యయమ్. 'మూల్' ఎన్దు భక్తిసమానమోతు, నీర్ - కాలైమాలై కమలమలిట్టు - విన్దెకడ - మాలై నజ్జి తొమ్మి తెమ్మిమనా - వేలైమోతుమ్ ఎన్దు తొడజ్జి; ఆడియిన్దై కళై - కళిళిమ్మిమ్ మలిట్టునీర్ తైన్దుమిన్ ఎన్దున్దుయమ్.

౧.

అ-అ-వి. 'అల్' ఎన్దు - నీరైయమ్ ఇడతైయమ్ శొల్లైయాలే, అలిమేల్ - నీరమేలే యరుక్కిల, అలిలే - అలిలైయిలే ఎన్దురజామర్దుమ్. అలి - నీరమ్, మేలాల - మేలిడతైన్దు మాన్దామర్దుమ్, 'అలిమేల్' ఎన్దు ప్రభువత్తుతై, 'అల్' ఎన్దు విరు అన్దైయిన్దై (అల్ శెయ్యుళిన్దు మైన్దు). 'శెయ్యుళిన్దు' - అవ్యయమైన్దుపడి.

౧.

ప్రతి.- మాలై నజ్జి ప్రవేశే. పాన్దొన్దే వన్దు ప్రపాకే [౧౪] 'తస్యతావదేవరం యవన్దు విమాన్దే అభసంపత్నేన్దు.' - గారుడపురాణే శ్రీరంగమహాత్మే అశ్వత్థితీర్ ప్రసంసాయమ్, 'అభయోషిన్దురాకానిన్దాపవీచివప్రతా' విరుషీనబ్బధరాణాం సర్వకామవిపత్తితా. తపశ్చచారబహులం తస్మిన్ తీర్థవరేతుభీ. అనాహరజిత్రోధానదాన్దై వామ్మనీతితా, ఇత్యురభ్య ఆధ్యాత్మక్రయేణ మాదవీదైభవం విన్దురేహోన్దాన్, త్మతీయాధ్యాత్మవరమే, 'అథాశ్రమాభవినావీతప ప్రస్వానయశ్చరమ్. భగవన్ ప్రపన్దా సాధగన్దు మవాపసా' ఇతి తస్యో ప్రవత్యాభగవత్ప్రీతిప్రకథితా. భగవదీతాయమ్ (౪) 'జన్మకర్మమేదివ్యమ్' ఇత్యాది, 'తస్య ద్వాదశేషమ్' ఇత్యాది. || - శ్రీవరాహపురాణే శ్రీనామిం ప్రతిశీవరాహా, 'శ్చితేమనీ' ఇత్యాది, 'సయామిరమాం గతిమ్' - (భ-గీ-౬) 'చ ఇన్దులంపే' ఇతి 'తస్యాహం నిగ్రహమ్' ఇత్యన్దు అది ౩౩ ||

*

ఇరణ్ణనిరవన్దాతి - ఎల్లువత్తుమాన్దామ్మట్టు.

అయ్యప్పరైప్పనాయిరమ్ వేరాత్తిడవన్దవాల్. వాన్దనుల్ తూవికైకలుమ్ | ఏయన్ద |

పిత్తైక్కొట్టుచ్చెట్టట్టరివిడు త్తపెమ్మా | నిత్తైక్కొట్టుచ్చెట్టట్టర్యాళ్.

అవతారిక. - అట్టొప్పు భగవద్విశేషమును సహింపలేక బాధపడుచుండఁగా, సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీకు శీఘ్రములోనే యీశరీరావసానమును మోక్షమిచ్చెదనని సాదింప, దానిచేత నత్యంతవ్యభుతై, సంసారలసగుఱింది, మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేయున్న శ్రియఃపతివిషయమై భక్తిచేసి యుజ్జీవింతుడి, అందుకు భక్తిలేనియెడల ప్రవృత్తిచేయుడి, దానికిని శక్తిలేనివారు ఈపదిపాశురముల ననుసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నాను.

తాత్పర్యము. - ఓ! చేతనలారా! శ్రమవారమైన తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేయున్న శ్రియఃపతియొక్క ప్రాచీనములందు ప్రాత స్నానములములందు కమల కుసుమములను సమర్పించి భక్తియంత్రై మీయొక్క పకలక్లేశములను సరియగుట్లు ఆశ్రయించి యుజ్జీవింతుడి.

మూ. - కళ్ళవిల్లుమలరిట్టునీరిత్తైళ్ళమిన్ | నల్గి శేరుమ్వయల్ తూక్కిడన్దెన్దై |

వెల్గియేయ్దమతిళ్ తూక్కితిరుక్కణ్ణపుర | ముల్గి, నాళుమ్తొమ్మైమ్మిమనొత్తోణ్ణై ||

ఆ. - (కళ్ళవిల్లుమ్) అవ్విరువడికరై కళ్ళవిల్లుమ్ మలరిట్టునీరిత్తైళ్ళమిన్దత్తిల్, అవన్దై నెన్దాతేనినెత్తుక్కొట్టునాళుమ్తొత్తైళ్ళమి నెన్దెత్తార్.

అన్వ. - తొణ్డ నీర్ కళ్ళ (౩) అవిల్లుమ్ మలరిట్టు ఇత్తైళ్ళమిన్ (౬) నల్గి శేరుమ్ వయల్ (౯) తూక్కి డిడన్దెన్దై పుడై (౧౨) వెల్గి ఏయ్ద మతిళ్ (౧౫) తూక్కి తిరుక్కణ్ణపురమ్ నాళుమ్మి (౧౮) తొమ్మైమ్మిమనొత్తోణ్ణై (౧౯).

పన్నీ. - అనన్దనమ్, అవక్ వత్తిక్కిట దేశ తైయరారాత్తు అతినుడైయ తేనువత్తెయ్ద యనుసన్ధిత్తు సుభిక్షతాయవత్తిక్కి స్సాగుణ్ణోళెన్దెత్తార్.

అనుభవచాపలముడైయ. సిగ్గళ్, మరునై, (౩) మలరకిట, తూక్కిరైక్కొట్టు, ఆరాయుణ్ణోళ్; (౬) భోగ్యసమృద్ధియాశ క్షుద్రమాపవోనణ్ణకళకవ్వుడ, శేరన్దవత్తిక్కిట, వయల్కళాతే, (౯) తూక్కిప్పట్టు, అత్తేనుడైయ, పరిసరత్తిలే, (౧౨) వెల్గియాశే శమైన్ద, మతిళాతే, (౧౫) తూక్కిప్పట్టు, తిరుక్కణ్ణపుర తై, రత్తెయ్దదైయదేశమెన్ద నిత్యానందనానంద్యున్దెన్దై (౧౮) అనుభవబలప్రీతియాశే, తొమ్మితుకిళర్ తియ్దాడేవత్తియన్దోళ్. (౧౯) (ఇత్తైళ్ళమిన్) ఎన్దిటవమ్, కీర్తీర్ * అడియన్దెళోడే యన్దిళమాయ్, దేశపరమా కవుమామ్. వెల్గియేయ్దనెన్ద - శుక్రవత్తోడే శేరన్దవెన్దమామ్. అన్దియే వెల్గియాన్ద నిజముడైయతిళెన్దమామ్. నల్గి - వెల్గెనట్టు. ౨.

అరము. - ఓ! చలనలారా! మీరు తేనె (౩) కారుమన్న పున్నములను సమర్పించి ఆశ్రయించుడి; (౬) ఎండకాయలు చేరియున్న పొలములచే (౯) చుట్టుబడిన అగడ్తయొక్క సహింపనందు (౧౨) వెండిచేత నిర్మించబడిన ప్రాకారములచే (౧౫) చుట్టుబడిన గురు క్కణ్ణపురమును ప్రతిదిగమును ఆనుసంధించి (౧౮) ఆశ్రయించి యుజ్జీవింతుడి. (౧౯).

ఈ. - ఇరణ్ణామ్మట్టు. “ఇవ్వివయత్తుక్కై వరుణిఱిలో” ఎన్దెన్దమనాపలముడై యార్, సురక్షితమానదేశ మెన్దనిర్భయరాయ్నిత్యమాక వాశ్రయముజ్జోళెన్దెత్తార్.

(కళ్ళవిల్లుమిత్తొడి) తెవ్విప్పువైక్కొట్టుఅశ్రయియుజ్జోళ్. న్నేహికళాయరుప్పార్, తెవ్విప్పు శ్లేడునర్కళిఱే;

శీ. అ || ఇరణ్ణామ్మట్టు (కళ్ళవిల్లుమిత్తొడి). “తొణ్డరే - వెల్గియేయ్ద” ఎన్దతోడన్దె “ఎల్లుమిమొ” ఎన్నునాళవుమ్ కట. శీత్రవతారిక (ఇన్దివయత్తుక్కైత్తొడి).

“కళ్ళవిల్లుమ్” ఎన్దతుక్కణ్ణావమ్ (తెవ్వియత్తొడి). కళ్ళవిల్లుమ్మలర్ - తేళాళిరికిటమలర్. కీర్తీ, “ప్రాకృతప్రస్థ మున్నయను” ఎన్దెత్తై, ఇన్దే “తెవ్విప్పు” ఎన్ద విశేషిక్కిటతెన్దెన్ద (న్నేహికళాయత్తొడి). అతావడు - పరివిత్తా కార్యమన్దెన్దె.

తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నన్బి - ౩ - పా - తొడ్డర్ వ్యాఖ్యానము. - ౨౭౭

ఈ. - ౧. కళ్యాణ తుమ్మాయమకణపరమ్. పనిజపడియే పుష్పజాతిమాత్రమేయమైయుమిటేలవచ్చుమైపార్వతాల్. ఆక, ద్రవ్యతాంతమ్యమ్ పారాక, ఆశ్రయికు, మనక ప్రేమ త్రేయేపార్వతు, మత్తనై, శ్రీపురుషోత్తమయ్యై యానుకు, రాజపుత్రకా తిని శిష్యాక పున్నవారై యు సరిపుతు. (నల్లియత్యాది) నల్లియెన్దు - పెళనన్దు. నీర్ మాణాతవిన్బల్ల; క యాయిల్ ది నై వ ర్తిపుతు. జలనమృద్ధియై యుడైతానవయలా లేనూ బుప్పట్టలక త్రిసరు కేడిన్బు - అకత్. (నల్లియత్యాది) సత్తత్రవద త్తపుమోడ్డిన మతిళెన్దు తల్, వెళియా లే శెయ్యప్పట్టి (తమియిన) మతిళెన్దు తల్. (ద్రవ్యస్థితి) మో మాకిలున్ద ప్రేమాతిళయతా లేలతివిలక్షణమాయ్ త్తొల్ ముమిటే, తిరుక్కణ్ణపురముచ్చి) ప్రియేమతా లేనిచ్చయమానదేశ మెట్టలనునన్దు మైత్తివయ త్తి లేచపలరాయిరుప్పర్, నిత్యమాక త్తొలుతుజ్జీవియున్దోళ్. (అపర్యవేశక త్తొలకాకామ్) ఎన్నుమాప్ప లే ఇవ్వవయ త్తిల్ కానియతియై. ౨.

ఈ. - ౨. ఇవకున్బున్ద నిర్వన్దు రైయోవెన్దు (కళ్యాణత్యాది) తిరుమొట్టి. కణబల్ - కాకణమ్మ, ఇతార్ ఫలి త్తవన్దు రెన్దు (ఆదిత్యాది), ప్రేమ ప్రేయేపార్వతు, మెన్దుతుకున్బునంపాడు (శ్రీపురుషోత్తమయిత్యాది). తిళివీరి కాల త్తిలే ఇక్కడెయ్యెన్దు త్తొక్కొన్దురు, ఇరుగొన్దురు, భావము (నీర్ మాణాతవిత్త్యాది). "నల్లి" ఎన్దు - కుక్రనాయ్, అత్తా లే నక్షత్రవద త్తొన్దుట్టలకట, ఏయ్క - అత్తొయన్దు పన్దుకాయన్దు. అన్దుడినమకున్బున్దోల్ ది విత్తైయెయ్యెన్దు (ద్రవ్యస్థితి - తిళిమయిత్యాది). "వెళియేన్దు న్దుతిళ్" ఎన్దు త్తొన్దుల్ (తేమ త్తొ లే నిర్వయమానవత్తు). "తొడ్డర్ - నాకుమిత్తొలు తెలుమిసా" ఎన్దుకుక్కన్దు (ఇవియత్తిలేయత్యాది). "నాకుమి" ఎన్దు విశేషి త్తనుకున్బునం (అన్దుడిత్యాది). "అత్తొత్తొ పిన్దురాజుచనిత్తవన్దు నేచేనన్దు తేత్" మన్దువారే స్తుతేమాన్దునంపరన్దులే స్తుతేత్" ఎన్దు త్తొన్దుల్ (అపర్యవేశ) ఎన్దుటకు. కళువిదుడు మలరట్టునీరైత్తొమ్మిక్ ఎన్దుకుక్క క్కీర్ ప్పాన్దుడై యన్దు. ౩.

తాత్పర్యము. - ౧. భక్తలారా! జలమచేసియున్న అక్షతలచేతన రజకమయప్రాకారమలచేతన రక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణ పురముననుసరించి తేనకారుచున్న కమలకుసుమలచే నారాధించి యుజ్జీవింపడి. ౨.

మూ. - తొడ్డర్ నున్దున్దుయర్ పోకనీరేకమాయ్ | విన్దువాదామలరట్టునీరైత్తొమ్మిక్ |
 నన్దువాదుమొట్టిలే శూన్ద తిరుక్కణ్ణపుర | త్తొన్దువాన్, అమరర్ పెరుమాన్దై యే! 31
 ఆ. - (తొడ్డర్) నన్దులొకేన్దునాయ్, * అన్దుర్వణుమరుకళ తిపతియాయురన్దుతైత్తు, సన్దుసమాశ్రయణీయ నాత్తొక్కాక పున్దుకుక్కపుర త్తిలే యొన్దున్దులియరన్దు వనమక్కనన్దు ప్రయోజనరాయ్ తొన్దు అడిమైత్యున్దోళ్ శినిదార్. 3.

అన్య. - వన్దు పాడుకు పొట్టిల్ (౩) శూన్ద తిరుక్కణ్ణపుర త్తు అర్ధవాణ్ (౨) అమరర్ పెరుమాన్దై తొడ్డర్ నున్దుకున్దు (౯) పోక నీర్ ఏకమాదు (౧౨) విన్దు వాదా మలరట్టు (౧౩) నీరైత్తొమ్మిక్. (౧౬)

విశ్లే. - అన్దు నరన్దు, విలక్షణవిధూతి యుక్తనాయ్ తొన్దు మలభనాన సత్తేన్దునై ఏకకణ్ణరాయాకాధియన్దోళ్ శేన్దార్.
 వన్దువాన్, కళిత్రుప్పాడుకు, పొట్టిల్, (౩) శూన్ద తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే, వనమపనియనాయ్, (౨) మోహోన్దాయ్ తొన్దువాన్, పోకనీరేక, ఏకలక్షణరాయ్ త్తిలే నేయన్దు కరవనకళి! త్తిళిన్దువలలాభతేన్దు, (౯) తిరుప్పడి, నీర్కొ, ఏకమాన్దురాయ్ తొన్దువాన్, (౧౨) విరాసోన్దుమాయ్, శెన్దుయ్ త్తియార్, పూక్కైయట్టు, (౧౩) కణ్ణలే శేవైవసుమామక వారాధియన్దోళ్. (౧౬)

అర్థము. - తుమ్మెనలు గానములేయచున్న తోటలచే (౩) మట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమందవేంచేయున్దు వాడుకు బున్దుమన కళివరయి (౨) నిత్యమానలసాన్దుమియునైన్దుత్రయవేతని (తెచ్చరన్దు) వనబలారా! మీయొక్క తేన్దు (౯) నోరుచున్దు మీరు సువాన్దు, న్దురయండి (౧౨) విశేషించుచున్న వాడని పుష్పములననుసరించి (౧౩) ఆశ్రయించుచే (౧౬) 3.

గొల్ల - మొ - ౧౦౭ - ౧౦౮ గోబ్రతిలక్ష్మప్రక్షిత్తము. (పా) ప్రేమతాల్. ౨౧౨ - (౭) "కుమన్దు" ఎన్దుటపాట్టిల్.

౨౮౦ తిరువాయ్మొళి. - ప - ౧౦ - తి - మూలైనణ్ణి - 3 - పా - తొడ్డొర్ వ్యాఖ్యానణ్ణి.

ఈ - మూవ్వామ్మట్టు. తిరుక్కణ్ణపుర తేనిన్దురుళినవఱ ఊభయవిభూతిసాధనాయ్మొళి, ఊభోదుగిఱుమ్ కెడ అనన్యప్రయోజనరాయ్మొళి శ్రయియుణ్ణోళెనిఱార్.

(తొడ్డొర్) ఆశాలేశముడైయారాన నీజ్జళెన్నుతల్, ౧ * అహంసర్వంకరివ్యామిక్కిట్టుప్పిజన్దనీజ్జళెన్నుతల్. (సన్దమ్మతుయర్ పోక) తుయరుమ్మొళనర్ కళుక్కు వ్యాప్తుత్రమాయితేయరుప్పతు. విమయప్రావణ్యత్తాలే వన్దనుగిఱు మెన్నుతల్. ఇత్తెత్తాప్పెత్తార దుఃఖమెన్నుతల్. (నీకేకమాయ్) నీజ్జళెనన్యప్రయోజనరాయెన్నుతల్, నీజ్జళెల్లారు మొరు మిడతాయెన్నుతల్. (తొడ్డొర్) ఎన్దయారే ఎల్లారు మొరుమిడతాకలామిడే. (విట్టువాడామలర్) అలరత్తుడణ్ణివళ వాయ్ క్కట్టియవలర్ దువడాతపూ. శెవ్విప్పావై కొడ్డొ శ్రయియుణ్ణోళెన్దై. (వణ్ణుపాదుమిత్త్యాది) వణ్ణుకళో మధుపానమత్త మాయ్ కొట్టు పాదానిన్దుళ్ళోలై తూర్పున్దేవమ్; ౨. (వీతిత్తామగాయన్నాస్తే) ఎన్దిజవడియే. నిరతిశయభోగ్య మానదేశమెన్దై. (తిరుక్కణ్ణపుర త్తడవాణమరర్ పెరుచూనైయే) తిరుక్కణ్ణపుర త్తితేనన్దు ఎలియనాయుక్కిజ వఱ ఊభయవిభూతిసాధనాయ్మొళి; పరమపననిలయనాయ్, * అయర్వణుమరురర్ కళితపతియుమానన నెన్నుతల్. లీలావిభూతిక్కునిర్యాపాకనుమాయ్, నిత్యసూరికళుక్కునిర్యాపాకనుమానననెన్నుతల్. ఇత్తెత్తా శ్రయిత్తువిరోధియైప్పొక్కి పూర్ణానుభవమ్ వణ్ణు ఒరుదేశవిశేషమ్ తేడిప్పోక వేణ్ణా, నిత్యసూరికళు మిక్తవన్దనుభవిక్కుమ్మడి శీలాదిగుణాధిక్యముణ్ణి తే యిట్టు. అన్దోక్కువై త్తతాల్లయిల్ విట్టి తిరుప్పార్ కుజ్జీవనమలైయే; అప్పడియప్ప తే యిట్టులైనిలై. 3 ప్రతిమా న్నప్రబుద్ధానామ్ ఇతుక్కాళవన్దా రరుళిచ్చెయ్యుమ్మడి - అప్పేట్టి మేటిపాయ్ నానినాల్ దేశకరుక్కు చ్చొప్పే వేణు మో? ఎన్దు.

3.

తీ-అ- మూవ్వామ్మట్టు (తొడ్డొరిత్యాది). (తిరుక్కణ్ణపుర త్తడవాణ సమరర్ పెరుచూనై వన్దనుమయర్ పోక నీకేకమాయ్ విట్టువాడా మలిట్టువీరి అత్తామక) ఎన్దై త్తెక్కుటాపీ త్రివతారై (తిరుక్కణ్ణపుర త్తితేయత్యాది).

“తొడ్డొర్” ఎన్దు - చనలర్ కుమ్, శేనవృత్తియిలన్దయి తిరుక్కు మనర్ కళుక్కుమ్ వాచకమాత్తయారే, అర్థద్యుతేయ మరు రిచ్చెయ్ తిత్తార్ (ఆశాలేశమిత్త్యాది వాక్యద్యుతయారే). అహంసర్వంకరివ్యామిక్కు - ౧ “అహంసర్వంకరివ్యామ్” ఎన్దైయ పెరుమాళ్ ప్రాధిత్తకబర్హిగళుక్కెన్దై. (తుయర్) “ఎన్నాతే, “నన్దమ్” ఎన్దువిశేషి త్తకుమ్ భావమ్ (తుయరుమత్యాది). ఇవర్ కళుక్కెన్దు ఆశాలేశముడైయారైయమ్, కైబర్హి త్తితే అన్యయిక్కు విట్టుప్పిజన్దాయమ్ కొట్టుకీటరు. అతేతెన్న (విమయత్యాది). “తొడ్డొర్” ఎన్దు తిశ్ అర్థద్యుతానుగుణమాక, (తుయర్) “ఎన్దుకుమ్ మర్థద్యుతమరురిచ్చెయ్ తార్” నీజ్జళెనన్యప్రయోజనరాయెన్నుతల్ తన్దురు - అవనుజ్జ లిడత్తిల్ అన్యప్రయోజననానాళ్ తే నీజ్జళెనుమనాడే హ్నువయరా యెన్దవడి. “తొడ్డొర్” ఎన్దు - అణ్ణిమేవిరియాయ్, సమ్మోధిక్కి జరు. అణ్ణిమేవిరి - సామాప్యవర్ణనమ్. ఒరుమిడతాకైక్కుడియేతెన్న (తొడ్డొరైయారే యిత్యాది). విట్టు - ఈమదిక సీతమాయ్. ఫలి తమ్ (శెవ్వియత్యాది). “వణ్ణుపాదుమ్” ఎన్దుకుమ్ దృష్టాన్దమ్ (వీతిత్తామత్యాది). ఫలితమ్ (నిరతిశయత్యాది). “అణ్ణవాణా” ఎన్దయారే - లీలావిభూతిసాధనయమ్, “అమరర్ పెరుమాళ్” ఎన్దయారే - నిత్యవిభూతిసాధనయమ్ కొట్టుకీటరు; ఇత్తెక్కాట్టుకీతార్ (తిరుక్కణ్ణపుర త్తితే యిత్యాది). “అణ్ణమ్” ఎన్దు - లీలావిభూతియోక మరురిచ్చెయ్, నిత్యవిభూతియోక వర్తాన్దమ్ (పరమ వదేత్యాది). మున్దినవర్థకుమ్ శబ్దనిర్యాపా ప్రదర్శనమఫేవనివరణమ్ (లీలావిభూతిక్కిత్యాది). (తిరుక్కణ్ణపుర త్తితే వత్తిక్కిజవ న్దుయ విభూతిసాధనమ్” ఎన్దుత్తాలే భావమ్ (ఇత్తేయాశ్రయ త్తిత్యాది). సంసారికళుక్కునాన్దిజ నిలైయలై నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్తియలైయే యెన్న (అన్దోక్కిత్యాది). ఇత్తాలే - సన్దనుమాశ్రయణీయ నెన్దవడి. సర్వనమాశ్రయణీయ నానాల్ “ప్రతిమాన్నప్రబుద్ధానామ్” ఎన్దు తు శేరుమ్మడియో, ఇన్దవచన్ద్రితే నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్తియలైయెన్దు తొల్ దొనిన్దతేయెన్న (ప్రతిమాన్నిత్యాది). అప్పేడెన్దురు.

అ-అ-వి. ఇన్దవిభూతియలై యెల్లారు మొరుమిడతాక తూడుమోవెన్న; ఎల్లారుమ్ అహంసర్వంకరివ్యామిక్కిట్టుప్పిజన్దవర్ కళాక్కు యారే తూడుమెనితార్ (తొడ్డొరిత్యాది).

3.

ఈ-ట్టిక్కువల్లభనాయళ్ళవనై. (తేనై) నిరతిశయభోగ్యనానవనై. ఇవ్వేప్పజుడిసిరై యమ్మోనానుజ్జైక్కుడిక్కుచ్చొట్టుకీటతు. (వాడామలరిట్టునీరైత్తెజ్జుకు) శెప్పిప్పువిట్టునీరాశ్రయయ్యళ్ళోళ. తేనై యమ్ శెప్పిప్పునై యమ్ శేకైక్కోహలేకాణమ్ ఆశ్రయణమానతు. (వానైయిత్యాది) ఆకాశత్తొడేప్పరైవణ్ణి అత్తైతళ్ళుమాప్పోలే యిరుక్కిటమతిళాలే శూభపుట్టవూరై, దున్నొక్కతికళుక్కుక్కిట్టపైణ్ణితపడినురక్షితమానపూరైనై. (తానయన్ద పెరుమా-౯) «ఆశ్రితసంశ్లేషత్తుక్కు ప్పాణ్ణానదేశమ్» ఎన్దు అత్తైవిరుప్పివ రిక్కి-జునర్వేళ్ళనానవణ. (శరణాకుమ్) ఉజ్జరుక్కురత్తుకనామ్. అన్దుతిళవనుక్కురణానాప్పోలే ఉజ్జరుక్కువణమతిళామ్. ౪.

టీ-ఆ || వ్యర్థ్యోక్తి (ఇవ్వేప్పజుడియిత్యాది) ఆతాపతు-నిరవధికభోగ్యనైవడి. «తేనైవాడామలరిట్టు» ఎన్దపవచ్చేర్ త్తిక్కుళావమ్ (తేనైయ మిత్యాది). ఉనుతల్ - తళ్ళుతల్, ఇత్తాలేభావమ్ (దున్నొక్కతికళుక్కు-త్యాది). నయన్ద - విరుప్పివ. నయక్కై - విరుప్పమ్. «య తిళో» ఎన్ద విశేషణమ్ దప్పాదారమెన్దితార్ (అన్దుతిళియ్యాది). ౪.

ఆ-ఆ-వి || «భోగ్యభూతానపవైయోశ్రయక్కై ఉజ్జరుక్కు బొప్పధమ్మాలే విరసమాయురన్దతో ఎన్నుమభిప్రాయ తై వివత్తీరు రిచ్చెయ్కీతార్ (ఇవ్వేప్పజుడిసిరైయిత్యాది). ఎన్దుమామ్.

తాత్పర్యము. - ఓ! భక్తులారా! మీరు సుందరపయనములను ఆత్మగుణములనుగల సప్తస్వపీరాట్టిని పురుషకారముగాఁ జేసికొని జరమభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీకు, గొప్ప ప్రాకారములుగల తిరుక్కుణ్ణపురమం దాశ్రితరక్షణార్థముగవచ్చి వేంచేసి యున్నవాఁడు తప్పక రక్షకుఁడగును. ౪.

మూ. - శరణమాకున్దనతాళడై నార్ కైల్లామ్ | మరణమానాలే వైకున్దజ్జొడుక్కువిచ్చరాన్ |
అరణమైన్దమతిళో శూన్దో తిరుక్కుణ్ణపుర | త్రరణియాళన్, తనతప్పర్ కన్వ్యావమ్ || ౫ ||

ఆ. - (శరణమాకుమ్) ఇమ్మడి భక్తియోగతాలై యవనైయోశ్రయిక్కు తుమరన్దియే తన్దిరువడికలైయేయపాయమాక పున్ద్రీ నార్ కుక్కు ఒరువడియాలియై యెల్లాప్పడియాలివ రత్తుకనాయ్, అప్పోలే యవరకలైయప్పొక్కతియైవిడువిట్టు తిరునాట్టిలే కొణ్ణుపోయ్ దివ్యప్రకృతికళాక్కి అవరకళోడే సంశ్లేషితల్లభుధరిక్కుమాట్టాతిరుక్కుచ్చెయ్తే, అవరకళుక్కు-ప్పొక్కితినమ్మన్దమనాదివాసనైయోలే సహాయయిరక్కైయూలే, క్లైత్తకాలత్తిలే యప్పొక్కతితాశేవిట్టల్ తిరునాట్టైక్కొడుత్తరుళి, పిన్దైయమవరకకోపక్కలుళ్ళన్నేహ త్తినాలే తానన్దుమకెయ్యోతానాయ్, ఇవరకళుక్కులైచ్చెయ్తే నెన్దిరుక్కుమెన్దితార్. ౫.

అన్య. - తనతాళడై నార్ కైల్లామ్ శరణమాకుమ్ మరణమానాలే (౩) వైకున్దమ్ కొడుక్కుమ్ పిరా- (౬) అరణమైన్ద మతిళో శూన్దో తిరుక్కుణ్ణపురమ్ (౯) తరణియాళ- తనతప్పర్ కుమ్ అన్వ్యావమ్ (౧౦).

పన్నీ. - అనన్దమ్, ఆశ్రితరక్కుపరమవప్రదనానవణ, స్వవిషయత్తిరైక్కైర్కాళినివిష్టరానార్ కుక్కు, ఆభినివేకన్దా నొరువడి పుకాణ్ణాప్పోలేయామెన్దితార్.

తన్దిరువడికలైక్కుట్టజ్జు ప్రవత్తిపణ్ణి సర్వాధికారికళుక్కుమ్, తానైయపాయభూతనాయ్కొణ్ణు, అవరకళుడైయమియమాణ దకైయల్, (౩) అపునరావ్యిత్తిలక్షణమానదేశతై, కొడుక్కుమ్, మహోపకారకనాయ్, (౬) తేమజ్జురమాన్దుడి శవన్ద, మతిళో శూన్దన్, తిరుక్కుణ్ణపురత్తిలే, (౯) భూమియైరక్షిత్తైక్కాకవన్దసిట్టో-జవణ, తన్దిరువడికళిలే ప్రావణ్యముడైయోర్ కుక్కు, ప్రావణ్యనా మెరువడిపుకాణ్ణాప్పోలేయామ్. (౧౦) శరణమాకుమ్ తనతాళెన్దు-ఉపాయమానతిరువడికలైన్దుమామ్, తరణియాళనెన్దు - శ్రీభూమిప్పిరాట్టి క్కు-వల్లభనెన్దుమామ్. ౫.

అర్థము. - తనశ్రీపాదములను (ఉపాయమనితలంచి) పొందినవారందఁజికిని రక్షకుఁడను, మృతిపొందినయెడల (౩) మోక్షమును ఇచ్చువాఁడను ఉపకారకుఁడను (౬) రత్నజాతమెన్ది సంపాదిన ప్రాకారములచేఁజట్టబడిన తిరుక్కుణ్ణపురమందు (౯) సంసారలగు రక్షించుటకైవేంచేసియున్న వాఁడనైన శ్రీయః తి తనయందుఁ బ్రీతికలవారి విషయమై ప్రీతికలవాఁడగును. (౧౦) ౫.

ఈ.- అజ్ఞామృట్టు, ఇప్పడిభక్తియొగత్రా లాశ్రయిక్క మురన్బిక్కే తన్నిరువడికలైయే యుపాయమాక ప్పట్టి నీనార్ తిఱ త్రవణ శైయితరుళుమ్బడియై యరుళిచ్చెయ్కొరార్.

(శరణమాకుమ్ తనతాళడై వ్దార్ కెల్లామ్) జన్మ వృక్షానన్బళాల్ కుత్తై యనిన్దారేయాకిలుమ్, తన్నిరువడికలైయే యుపాయమాక ప్పట్టి నీనార్ కెల్లామ్. రక్షకనామ్. కీర్తీ మూన్దుపాట్టాలుమ్ శొన్నభక్తియొగ మధిక్కతాధి కారమ్, ఇతిశోల్లుకిఱ ప్రపత్తిసర్వాధికార మెన్దిఱతు; గంసమాహంసర్వభూతేషు' ఎన్నక్కడవడితే. భగవద్విషయద్వా స్వర్ణవేదియాయరుక్కుమిడే; కై శిక త్తిల్ భగవత్సమ్బంధముడై యానురు చ్చణ్ణాలెనాట్టై సమ్మహిమమ్ బ్రాహ్మణముడై య వాచారవైకల్యత్తుక్కు పరిహారమాయిద్రు; అవిద త్తిలెల్లామ్ శొల్లుకిఱవర్ధమితు వేయాయిద్రు. (మరణమానాల్ వై కున్దమ్ కొడుక్కుమ్ పిరాణ్) ఇవణ తన్నక్కలిలే భరన్యాసమ్మన్బిసవన్బతుడణ్ణి ఇవనై యొట్టియ త్తనక్కుచ్చెల్లామై యున్దాయరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్, ఇవనుడై యరుచియెయనవ ర్తిత్తు శరీరవిశ్లేష త్తళపు మవసర ప్రతిక్షనాయ్ నిన్బు, పిన్దై యతున్దానాల్ పరమపద త్తెక్కొడుక్కుమువకారకణ్. తన్నిరువడికలై ప్పట్టి నీనవన్బ తానిరు క్కిఱవిడ త్తిలే ఇవనై క్కొడుహోయ్ చేరవైత్తుక్కొళ్ళవేణ్ణి యరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్, నడువనిరుక్కుమ్ నాలునాళు మవననుక్కు. ౨ * ఒరువకలాయిరమూట్టియా యరుక్కై యాలే (మరణమానాల్) ఎన్దిఱతు. "మరణమానాల్" ఎన్దిఱతు - తనక్క శక్తియిల్లై, ఇవనుక్కుక రవ్యమిల్లై, ఇవణరుచియెక్కటాక్షిత్తు నిత్కిఱవి త్తనై. ఇప్పట్టిల్ "మరణమానాల్" ఎన్ త్తెక్కొణ్ణి కీర్తీ చొన్న నిరూపణ మెల్లామ్. (అరణమైన్ద) 'నిత్యసూరికల్ పరియవిరుక్కిఱవ

జీ-అ॥ అజ్ఞామృట్టు (శరణమాకుమిత్యాది). "వైత్తవన్ కుడుక్కుమ్ పిరాణ్" ఎన్నుమళవుమ్ కటాక్షితవతారకై (ఇప్పడియిత్యాది).

"ఎల్లామ్ ఎన్దుకుక్కుభావమ్ (జన్మవైత్త్యాది). ఇతాలే ఫలితమ్ (కీర్తీ మూన్దుపాట్టాలుమిత్యాది). ముతత్యాట్టు ఇత్తిరువాయ్ మొట్టికాక సర్వీశామకై యాలే అత్తైట్టు ముదై మూన్దుపాట్టాలుమ్ శొన్నభక్తియొగ మెన్బడి. ఇతు సర్వాధికారమాత్మక్కుపపత్తియరుళిచ్చెయ్కొరార్ (సమాహమిత్యాది). "సమాహంసర్వభూతేషు నమేచ్చేమ్యస్మిన్ ప్రియే । యేభజన్తిరుమాం భక్త్యా మయితేతేషు చాప్యహమ్" ఇతి గీతాయాంసవమే. ఇన్ద్రప్రపత్తిక్కు విషయభూతనానవీశ్వరక తారతమ్యమ్ పారాతేవివయారిక్కు మెన్దైయాలే ప్రపత్తియమ్ సర్వాధికారమెన్బు ఇవాన్కల్యత్తుక్కుభావమ్ అశుద్ధరుమ్ భగవద్విషయత్తుక్కాధికారిశోవెన్న (భగవద్విషయదానిత్యాది). అతావతు - అశుద్ధరయమ్ శుద్ధరాక్కు మెన్బడి. అప్పడిభగవద్విషయద్వా స్వర్ణవేదిహాలే అశుద్ధరయమ్ శుద్ధరాక్కిన్ విడముణ్ణో వెన్న ; సాత్తాల్ సన్సమ్మిక్కలైయెన్బిక్కే, తన్మిమ్బన్ సమ్మిన్కలైయమ్ శుద్ధరాక్కు మెన్బిఠార్ (కై శిక త్తిలెత్త్యాది). "అనాల్" ఎన్దువడికలైవారమ్ (ఇవణ తన్నక్కలిలేయిత్యాది). అతు - శరీరవిశ్లేషమ్. ఇతుతన్నై స్వప్రమాకకాట్టుకిఠార్ (తన్నిరువడికలై యి త్యాది). ఇవనుడైయ రుచియారేపడువిరుక్కుమ్ నాలునాళుమ్ ఎన్దుమాట్టువతు. ఒరువకలాయిరమూట్టియాయరుక్కిఱతు ఆశక్తియాలేయ త్యాది). ఇవనునాతెన్బి అతిత్యాది). ప్రవేశ త్తిట్టిన్న నిరూపణత్తుక్కెల్లామ్ శబ్దనిర్వాచమిరువెన్బిఠార్ (ఇప్పట్టిలెత్త్యాది). కీర్తీ నాల్ వెన్న (మరణమానాతెన్బి అతిత్యాది). ప్రవేశ త్తిట్టిన్న నిరూపణత్తుక్కెల్లామ్ శబ్దనిర్వాచమిరువెన్బిఠార్ (ఇప్పట్టిలెత్త్యాది). కీర్తీ చొన్న - ప్రవేశ త్తిలేశొన్న. పవప్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికలెత్త్యాది). అరణమామ్మడిశ మైన్ద - రక్షకమామ్మడిశ మైన్దవెన్బు

అ-అ-వి ॥ తరతమవిభాగమ్ పారాలే వివయారిక్కుమితిన్దైయెరుళిచ్చెయ్కొరార్ (భగవద్విషయదానిత్యాది). తన్నై యా శ్రయిత్రాయడైయ దోషన్బ శైవపిక్కుచ్చెయ్కొరార్, అవరకళుమ్తన్బిక్కే ప్పట్టి నీనారుడైయ దోషన్బ శైవపిక్కుచ్చెయ్కొరార్ దర్శనస్వర్ణనాదికళాలే పాక్కుమ్బడియాయిద్రు వివయారిక్కుచ్చెయ్ ఇవాన్కల్యత్తుక్కుత్తాత్పర్యమ్. ఇప్పురై ఉదాహరణమ్ శేషదర్శిపిక్కిఠార్ (కై శిక త్తిలెత్త్యాది).

౨౫౨ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నణ్ణి - ౬ - పా - అన్ననాకుమ్ న్యాభ్యానజ్జల్.

ఈ.—నిక్షేనిన్టా, ఎవరుకిఱియో? ఎన్నజ్జ వేన్డాతిరుక్కై. (తరణియాళ్ళ) భూమిక్కు నిర్వాహక. సంసారికభుక్కు రక్షక నెన్. (తనతప్పర్ కున్నావును) తనక్కు న్నేపికళానార్ పక్కల్ అతిప్రవణనామ్. (అన్నాకుమ్) ౧. అన్నజ్జై యళ్.

ఎన్నపిరిక్క ప్పెన్జాతపడి అన్నతానురువడివు కొన్డాప్పోలేయిరుక్కై. ౫.

జీ-అ|| శబ్దార్థము. తిరుక్కణ్ణపురత్తిరే యిరుక్కిఱియో మాళ్ నెన్ట పడి. 'అన్నాకుమ్' ఎన్టాల్-ఆతిప్రవణ నెన్టతో బుమెన్న్ (అన్నజ్జై యన్టెత్తాది). అరణమైన్ వీన్టతోడక్కి, తరణియాళ్ళ నాన - పిరాళ్ - తనతాళ్ళెన్డాన్ క్కెల్లామ్ - శరణమాకుమ్ - తనతప్పర్ కున్నాకుమ్ - మరణమానాల్ నెన్టమ్ కొడుక్కు మెన్న్వయమ్. ౫.

ప్ర.తి.—అజ్ఞామ్బట్టు (శరణమాకుమిత్తాది) (తనతాళ్ళెన్డాన్ క్కెల్లామ్) భగవద్గీతాయాంపమే, 'సమోహం సర్వభూతేషు నమే ద్యేహ్యోప్రిసపియః | యేభజన్తితుమాంభక్త్యా యుతే తేషుచావ్యవమ్ ||౨౯||' ౫.

తాత్పర్యము.—తనశ్రీపాదముల నే యుపాయముగా నాశ్రయించినవన్నులకు ఆశీరవాదసానమండే మోక్షమిచ్చువాడై చిరుక్కుణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితోరక్షించును. ౫.

మూ.—అన్ననాకున్దనతాళ్ళెన్డాన్ క్కెల్లామ్ | శెమ్మెనాక త్తవుణనుడల్ కీర్తివన్ |

నన్బెన్దేమేన్దమతిళ్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర | త్తప్పన్, నాభున్దనమెయ్యర్ కుమ్ మెయ్యనే || ౬ ||

ఆ.— (అన్ననాకుమ్) ఇప్పడితన్దిరువడికళిరే యనన్యప్రయోజనమానన్నే హతైయుడై యరానవర్కళ్ పక్కల్ తానుమెన్ట మనన్యప్రయోజనమాన న్నే హతైయుడై యనాయ్, స్వానుభవవిరోధికతైయుమ్ తాన్ పొక్కుమెన్టితార్. ౬.

అన్య.— తనతాళ్ళెన్డాన్ క్కెల్లామ్ అన్ననాకుమ్ శెమ్ (౩) పాళ్ ఆత్తు అవుణ (౬) ఉడల్ కీర్తివన్ నకపాళ్ (౯) ఏయ్ద మతిళ్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు (౧౨) అన్య తనమెయ్యర్ కుమ్ నాకుమ్ (౧౫) మెయ్యన్. (౧౬)

పన్నీ.— అనన్దమ్, ప్రహరణుడై స్వానుభవవిరోధియన పిరిణ్యనెప్పిళ్ నవళ్, తన్నక్కల్ పారమార్థికప్రేమముడై యార్ కుమ్ పరమార్థభూతనామెన్టితార్.

తాత్పర్యము.— ఆశ్రయత్తార్ క్కెల్లామ్, నిరవధికవాత్సల్యయుక్తనాయ్, శివన్, (౩) పాన్దోలేయిరుక్కిఱి, పడివేయుడై యనాన, పిరిణ్యానుభవముడై, (౬) శరీరత్తై, అనాయ్ సేనక్కిత్తిరవనాయ్, అప్పడియ శ్రీవిరోధికతై పొక్కిరి అడిమెకొళ్ళుకైక నన్దనాపాన్నాల్, (౯) శమైయప్పట్ట మతిళ్ శూన్ దన్, తిరుక్కణ్ణపురత్తిరే, (౧౨) విరుమ్మివత్తిక్కుమవళ్, తన్నక్కల్ పారమార్థిక ప్రయోజన బుద్ధియుడై యార్ కుమ్, ఎన్ట మొక్క, (౧౫) తానుమవర్కళ్ పక్కలిరే పారమార్థిక ప్రయోజనబుద్ధియుడై యా యిరుక్కుమ్. (౧౬) :

అర్థము.— తనశ్రీపాదములను (ఉపాయముగా) పొందినవారందఱివీమయమై ప్రీతిచేయువాఁడును ఎట్టిని (౩) బంగారమునలె నున్న శరీరముగల పిరిణ్యానుభవముగల (౬) శరీరమును చీల్చినవాఁడును మంచినంగారముచే (౯) నిర్మించబడిన ప్రాచారములచే బాట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమందు (౧౨) ఆదరముతో వేంచేసియున్న వాడునైన శ్రీయఃపతి తనయందు పారమార్థికబుద్ధిగలవారికి (అనన్య ప్రయోజనములకు) ప్రతిదినమును (౧౫) పరమార్థబుద్ధిగలవాడై యుండును. (౧౬)

ఈ.— అజ్ఞామ్బట్టు. తన్నెన్నయాశ్రయిప్పారుడై యప్రతిభక్తజ్ఞతై వోప్పొకి అనర్కభుక్కు మికపుమ్ న్నే పియామెన్టితార్.

జీ-అ|| అజ్ఞామ్బట్టు (అన్ననాకు మిత్తాది). 'శెమ్మెనాక త్తవుణనుడల్ కీర్తివన్ - తనమెయ్యర్ కుమ్ మెయ్యనే', ఎన్నజ్జై యన్టెత్తాది త్తనతాడికై (తన్నెన్ యత్తాది).

(౬౪) తిరువాయ్మొళి. - ప-౧౦- తి- మూలై నణ్ణి-౨-చా-మెయ్యనాకుమ్ వ్యాఖ్యానశ్లో. ౨౫౩

ఈ- (అన్ననిత్యాది) తన్నరువడికలై యే యుచాయమాకప్పన్ బీనార్ కున్, ౧- శరణాగతవత్సలః" ఎన్నిజపడియే అవర్ కళిదోషమ్ తోన్ త్రొతపడి వ్యాముగ్ధనాయరుక్కుమ్; ౨- దోషోయద్యపి తస్యస్యత్." ఇవర్ కళుడై యవిరోధి శేయవ తెన్నెన్నిల్; (పహ్లావమునై య విరోధిపట్టతుపడుమ్. హిరణ్యనాటిజనసురముడై య శరీర తైయనాయాసేనకట్టి త్తవః. (నన్నెనేయన్దమతిల్) నల్లపొన్నా లే శేయ్యప్పట్టమతిల్. స్తుపాణీయమానమతిల్ శెన్, (తిరుక్కణ్ణపుర త్తప్పణ్)

అశ్రీతరతుణతుక్కు ప్పాక్షానదేశమ్" ఎన్నవిరుప్పిన్ రిక్కి-జవూర్. (నాభుమితన మెయ్యర్ కున్ మెయ్యనే) తప్పక్కలనన్యప్రయోజనరాయరుప్పార్ కున్, తానుమవర్ కళిపక్కల్ ఎన్న మొక్కవనన్యప్రయోజననాయరు క్కుమ్. తప్పక్కల్ ౨ * మిత్రభావముడై యార్ కున్ ౨-నత్యజేయమ్" ఎన్నరుక్కుమవః. ౬.

తీ-అ| అప్పడివ్యాముగ్ధనేన్న (దోషోయద్యపి త్యాది), "విదితస్సహిధర్ జత్తరణాగతవత్సలః | తేన మేత్రిభవతు తే యదితపిమి చ్చసి" ఇతి సుందరకాండే రావణం ప్రతీతీతా. మిత్రభావే" ఇత్యాది, "దోషోయద్యపి తస్యస్యత్ తామేతదగర్హితమ్" ఇతి యుద్ధ కాండే రామః. తిరుక్కణ్ణపుర త్తప్పణ్ - తిరుక్కణ్ణపుర త్తీరే అన్నెయడైయవనెన్ద కల్వార్థమ్. తన మెయ్యర్ కున్ నాకుమ్ మెయ్య నెన్దపడి. 'మెయ్' ఎన్న - అన్యప్రయోజనత్రేయాక పులిచ్చెయ్ తు, మిత్రభావమాకవర్ధానర్థమ్ (తప్పక్కలిత్యాది). ఆతావ - మిత్రభావ మొట్టియ మెయ్ తాడామెయలే, మెయ్యెన్ద - మిత్రభావత్రై చ్చొట్టుకొకతెన్దపడి. శేమ్మనాకతెన్ద తుడక్కి తిరుక్కణ్ణపుర త్తప్పణవః - తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ - అన్ననాకుమ్ - తన మెయ్యర్ కున్ - నాకుమ్ - మెయ్యనామ్మవన్దయమ్. ౬.

(ప-తి- అతామ్మట్టు (అన్ననాకుమిత్యాది), సుందరకాండే [౨౧] రావణం ప్రతీతీతా, "విదితస్సహిధర్ జత్తరణాగతవత్సలః | తేన మేత్రిభవతు తే యదితపిమి చ్చసి || ౨౦౪||" - యుద్ధకాండే [౧౪] "మిత్రభావేనసంప్రాప్తం నత్యజేయం కథంబునదోషోయద్యపి తస్యస్యత్ తామేతదగర్హితమ్ || ౩||" ౬.

తాత్పర్యము. - అశ్రీతవ్యాపాహుగలవాడై అశ్రీతవిరోధియైన హిరణ్యాసురుని సంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందు చేరిన యెన్న శ్రియఃపతి అన్యప్రయోజనులై తన నాశ్రయించిన వారిని ససన్య ప్రయోజనముగారవించును. ౬.

మూ. - మెయ్యనాకుమ్ విరుప్పిల్లొవార్ క్కెల్లామ్ | పాయ్యనాకుమ్ పుఱమేత్రిల్లొవార్ క్కెల్లామ్ |

శేయ్యిల్ వాలై యుకళుభిరుక్కణ్ణపుర | తైయన్, ఆకతెన్దె ప్పార్ కట్టఁజియనే || 2||

ఆ. - (మెయ్యనాకుమ్) ఇప్పడియసన్య ప్రయోజనమాకత్రిల్లొవార్ క్కెల్లామ్ తన్నెయ్యపడియే కాట్టిక్కొడుక్కుమ్; అన్య ప్రయోజనమాక త్రిల్లొవార్ క్కెల్లామ్ తన్నెయ్యపడికాట్టా. అన్యప్రయోజనమాక వోరత్తలిమాత్ర తేప్పణ్ణ అవనిప్పడి సులభ నామా విన్నిల్; తానే ప్రాప్తక ఎన్నిరుప్పార్ క్కు అవః సులభనామ్, ఇవిన్ద త్తిలిరు సత్తేపామిలై ఎన్నిజార్. 2.

అన్య. - విరుప్పిల్లొవార్ క్కెల్లామ్ మెయ్యనాకుమ్ పుఱమేత్రిల్లొవార్ క్కెల్లామ్ (౩) పాయ్యనాకుమ్ శేయ్యిల్ వాలై (౬) ఊకుమ్ రిరుక్కణ్ణపురత్తు వియ్ (౯) ఆకతెన్దె ప్పార్ కట్టఁ అజియనే. (౧౦)

పన్నీ. - అనన్దరక్, అన్యప్రయోజనర్ కున్ సులభ నాయ్ కొల్లు ప్రయోజనాన్తరపరర్ కున్ అన్యప్రయోజనశ్చై కొల్లుతు అకలనింబుమ్మెత్తార్.

తప్పక్కలిలే ప్రయోజనబుద్ధిపట్టివిరుప్పిల్లొవార్ క్కెల్లామ్, తన్నెయ్య పారమాత్మికమాన ప్రాప్తకార త్రేయ్యడైయనాయ్ క్కొట్టు ప్రకాశయానింబుమ్; పుఱమేత్రిల ప్రయోజనశ్చైక్కొట్టితేరువెరథమాక వాళయప్పార్ క్కు. (౩) అన్యప్రయోజనశ్చైక్కొట్టుతు త్తన్నెయ్య అకలనింబుమ్, తన్నిలమాన శేయ్యిలే, వాలైయానతు, (౬) ఊకళానింబుఱ, తిరుక్కణ్ణపుర త్తీరే, ఉభయపాధారణమాక

౨౫౪ తిరువాయ్ మొట్టి. —౯-ప-౧౦ - తి -మూలై నన్బే - ౮ -పా - అణియనాకుమ్ వ్యాఖ్యానభో.

నిరుపాధికబద్ధవాయురక్కి-అవక్, (౯) తద్దళకవాయిలే తన్నై ప్రావ్యమాక స్వీకరిప్పార్కు, సాధారణబద్ధవాయురక్కు చెయ్యే అసాధారణబలభ వామ్. (౧౦)

2.

అర్థము. — ఆకవడి (ఆనన్యప్రయోజనతై) ఆశ్రయించువారందరికియు భార్యముగా నేననాదించును; ప్రయోజనానరములందేకించి యాశ్రయించువారందరికిని (౩) ఆనన్యదగునను (తనన్యరూపమును ప్రకాశింపజేయుదు). బాలములందును భృత్యములు (౬) ఎనఱుచున్న తిరుక్కణ్ణ పురమందు వేంచేసియున్న పరమబంధునైన శ్రీయఃపతి (౯) స్వాదయమందుఁ గాఁగించి మౌనవారికి (ధ్యానించువారికి) సులభుఁడయ్యందును.

ఈ. — ఏమోమ్మాట్టు అనన్యప్రయోజనరక్కునులభనాయ్ ప్రయోజనానరపరరక్కుత్తైక్కడత్తుత్తానకల నిఱ్ఱుమెనిఱార్.

(మెయ్యనాకుమ్ విరుప్పిత్తొమ్మి వార్ కెల్లామ్) అనన్యప్రయోజనరాయరువార్ కు అవర్కళారేనుచూకిలుమ పేక్షితతైముడియనడత్తుమ్; పుఱుప్పే! ప్రయోజనరత్తులై ప్పూర్తి వాశ్రయిప్పార్ కు బద్ధకమాననప్పురుమార్దత్తులై యాదరిత్తుక్కొడత్తానాయ్ తన్నైక్కొణ్ణకలుమ్. ౧ “కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః” ఎన్నిరుప్పార్ కు మెయ్యనాయుగుక్కుమ్; పడైత్తుడై వేణ్ణవన్దర్యోధననుక్కు నారాయణగోపాలర్ కై యెడై యక్కొడుత్తానాయ్, తాకపాడ్డవర్ కళుక్కాక నిన్దు, అత్తైయ్యెయ్యియెచ్చెయ్యై యాలేపాయ్యనాకుమ్. (శైయ్యలిత్యాది) శైయ్యళితేమత్తిన్మానానట ఉకళితన ర్రి యానిఱ్ఱి-అతిరుక్ కణ్ణపుర త్తిలేనిఱ్ఱి-అవరమబన్దు. తిర్యక్కుక్కుమిక్ కళితన ర్రిక్కున్మప్పడియాన భోగ్యత్తై యెయ్యుడై యదేశమెన్దు. తన్నై పూదయ త్తిలేవైప్పార్ కుక్కు యాళాయిరుక్కుమ్ - అనన్యప్రయోజనరక్కు - ౨ - కిడ్మరొసము పట్టితొ” ఎన్నిరుక్కుమ్.

2.

జీ-ఆ. ఏమోమ్మాట్టు (మెయ్యనాకుమిత్త్యాది). పూర్వార్ధతైక్కటాక్షి తవతారికై (ఆనన్యత్త్యాది).

“నిఱ్ఱుమ్” ఎన్దైప్పూర్తి (అవర్కళారేనుచూకిలుమెన్దు). ఆరేనుచూకిలు మెన్దు - అత్తైయెనుమ నిహీనజన్మాకళే యాకిలు మెన్దువడి. ముడియనడత్తుకయవతు - ప్రాప్తివర్గస్తమాకనడత్తుక. అనుభవత్తుక్కొణ్ణకైక్కొడామెయ్యెప్పూర్తి (తన్నైక్కొణ్ణకలుమ్) ఎన్దిఱార్. ఇప్పడియెత్తేక్కొమ్మెన్దు (కృష్ణాశ్రయాః ఇత్త్యాది). “కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః కృష్ణసాధాత్పూజిత్వాః” ఇత్త్యాదిమహాభారతే. ఇరుక్కొన్నకుక్కుభావమ్ (తిర్యక్కుక్కుమిత్త్యాది), “అకత్తైప్పార్ కుక్కు” ఇత్త్యాదికర్కమ్ (తన్నైయిత్త్యాది). వివరణమ్ (ఆనన్యత్త్యాది). “ఇమాన్మనునిరార్థాలకిబ్బరొసముపన్దితే” అజ్ఞాపయ్యుత్తేష్టంవైశాననం కరవావన్” ఇతిబాలకాండే విశ్వామిత్రం ప్రతిరామః శైయ్యలైన్మటాడక్కి, బయ్క - విరుమ్మిత్తొమ్మి వార్ కెల్లామ్ - మెయ్యనాకుమ్ - పుఱుప్పే! అని వార్ కెల్లాంపాయ్యనాకుమ్ - అకత్తైప్పార్ కటాక్షియనే యిత్త్యయః.

2.

ప్ర-తి. — ఏమోమ్మాట్టు (మెయ్యనాకుమ్) మహాభారతే [ద్రో-౧౮-౩.] “కృష్ణాశ్రయాః” ఇత్త్యాదిక్కుత్తార్కమ్; “కృష్ణాశ్రయణం తేషాం జ్యోతిషామివ వన్ద్యమాః” ౧౮.1. — (అకత్తైప్పార్ కటాక్షియనే) బాలకాండే [౩౧.] విశ్వామిత్రం ప్రతిరామః, “ఇమాన్మనునిరార్థాల కిబ్బరొసముపన్దితే” అజ్ఞాపయ్యుత్తేష్టంవైశాననం కరవావన్” ౪.1.

2.

తాత్పర్యము. — తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రీయఃపతి, ధవాదిప్రయోజనాంతరములను దనయొద్దన వేక్షించిన వారికాఘటములనిచ్చియు వారివిరుద్ధరహ్మడై, ఆనన్యప్రయోజనలై యాశ్రయించి ధ్యానించువారికి తీర్థస్థులభుఁడై యుండును.

2.

మూ. — అణియనాకునన తాళడై వార్ కెల్లామ్ । పిణియుజ్జారాప్తి అవికెడుత్తాభుమ్ ।

మణిపానేయ్ న్దమతిళి శూర్తి తిరుక్కణ్ణపురమ్ । పణిమిన్, నాకుమిపర మేట్టిత్తాపాతమే ।

౮॥

ఆ. — (అనియన్) ఇష్టది తన్నిరువడికల్వై స్రావ్యున్వన్దు వర్తనాల్లొరై డైయ్ దుగ్గిన్దైయన్ దుఃఖహేతువాన్ సంసార తైయుమ్ పోన్, అవరకభుక్కు నులభనామ్; అతలాల్, శ్రీవైకుంఠి రెప్పిన్దగియియన్ మాపన్ద తిరుక్కణ్ణురై త్తిరెప్పిన్దగియియన్ద వేమ్మెరుమా నైన్మొన్దెక్కు. ఆవ్విరువడికల్వై యే యుపాయమాక వున్ బున్దోల్. ఇరుక్కూరు కాలనియనుమై, వేన్దనపోతాత్రయిక్కలా మొన్దెత్తార్.

అన్య. — తనతాళ్ అడైవార్ క్కెల్లామ్ ఆణియనాకుమ్ (3) పిణియుమ్ కారా పిఱి (౬) కెడుత్తు అరుమ్ మణి (౯) పోన్ వీయన్ద నుత్తిళ్ళూన్ (౧౦) తిరుక్కణ్ణురమ్ పరమేటితక పాతమ్ నాకుమ్ (౧౫) పణిమిన్ (౧౬)

సన్నీ. — అన్దరమ్, తన్నిరువడికల్వై స్రావ్యున్వన్దు దైవార్ క్కెల్లామ్ అత్యన్తులభనాయ్కొల్లా సంసారోచ్చేద తైవ్వున్మొన్దెత్తార్. నిరతిత ముఖ్యమానతిరువడికల్వై, క్కెల్లాన్దాల్ కుల్, తనత్యవ్వాసన్ నాయ్కొల్లాబియనియన్. (3) అత్రాల్ తమోజనా దర రూమనావ్యాధియానదై, కట్టియనియన్, అరుక్కు హేతువాన్ జన్మ సంసరమ్. (౬) పిఱివారవడికల్వై, అడిమెకొల్లానియన్, అతలాల్ మనియుమ్. (౯) పాన్దుమ్, కేరన్ద, మత్తిళ్ళూన్ద (౧౦) తిరుక్కణ్ణురై త్తిరే, పరమపద త్తిరేయిరుక్కుమాపన్దే సన్నిహితవాన్దరు వడికల్వై, నిరన్దరమాక, (౧౫) పణిమిన్ అనుభవిక్కువ్వుడిపాదన్దోల్. (౧౬) కణ్ణురై మెట్టు-పొమ్మ కేన్ద బున్దై యెట్టి-డక్కి-అరు. ౮.

అరము. — తనశ్రీపాదములన్ పొందివారందఱికిని నులభుండైయుండును, (3) వ్యాధులను నశించును, జన్మమును (౬) పోగొట్టి పరిపాలించును, రత్నముల చేతను (౯) బంకారముల చేతను నిర్దింపబడిన ప్రాకారముల చేత బట్టబడిన (౧౦) తిరుక్కణ్ణురమందు కేసేసి యున్న శ్రీవైకుంఠానునియొక్క శ్రీపాదములను ప్రతిదిగమును (౧౫) ఆశ్రయించుడి. (౧౬)

ఈ. — ఎట్టామ్మబ్బి. అననై యాత్రయిన్దోల్, ఉజ్జుళుడై యదుఃఖ తైయుమ్ దుఃఖ హేతువాన్ సంసార తైయుమ్ పోన్మొన్దురుభుమెన్దెత్తార్.

(అనియనాకుమ్ తనతాళ్ దైవార్ క్కెల్లామ్) తన్నిరువడికల్వై యాత్రయత్తారై వరై యాతే అవరకభుక్కు నులభనామ్. ఇన్ద్రాత్రయ త్తిరొరు తిర్యక్ క్కెల్లాత్తున్, 'కింకార్యంసీతయామమ్', ఎత్తారితే. (పిణియుమ్ కారా) ఉజ్జుళుడై యనకలదుఃఖభుమెన్దోమ్. (పిఱివికెడుత్తును) అన్దదుఃఖ హేతువాన్ జన్మ తైవ్వున్మొన్దెత్తి-అడిమెకొల్ళుమ్, 'మనిహిసేయన్దమ త్తిరే యోన్దే తిరుక్కణ్ణురమ్' మనియనాకుమ్ పాన్దులుమ్ శేయతమ తిథాలేయోమ్మబ్బితిరుక్కణ్ణురై త్తిరేయెన్దు-సప్రమి గుమాక్కిక్కొల్ళువతి. (పరమేటితక పాతమ్ - పణిమిన్ నాకుమ్) పరమపద త్తిరేయిరుక్కుమ్మడియిలోన్దుమ్ కుత్తెయో తిపడియాయ్ బ్రిన్దీరువుతు. అన్దరువడికల్వై తేన్దరూపానురూపమానన్ద త్తియెప్పన్దోల్. అజ్జు నిత్యసూరికల్ పణియ నిరుక్కుమ్మనిరుక్నేనవీన్దు, నీర్జుళుమనన్దరువడికల్వై తేపణియ ప్పాదన్దోల్.

శీ-అ. ఎట్టామ్మబ్బి (అనియనాకుమ్), 'పరమేటితక పాతమ్ - పణిమిన్ - పిణియుమ్ కారా పిఱివికెడుత్తును', ఎన్దవర్తన్దొక్కొన్దై తనతాళికి (ఆవనైయత్తాన్దొ), 'పిఱివి' ఎన్ద తైవ్వున్దొ (సంసార తైయుమ్ న్దతు.

'అడైవార్ క్కెల్లామ్' ఎన్ద తైవ్వున్దొ (వరై యాతేయన్దతు). అప్పడినులభనోన్దెన్దు (ఇన్ద్రాత్రయ త్తిరేత్తాన్దొ), 'త్యెయిన్దోన్దెన్దు' పన్నీ కింకార్యంసీతయామమ్. భరతేన మహావాహోత్తరేన యపియసా' ఇతియధ్దాక్షా సుగీర్ణ ప్రతిరామః. వీయన్ద - కేయ్త. 'తిరుక్కణ్ణురై త్తిరే' - పరమేటి' ఎన్దు విశేషి త్తుక్కు భావమ్ (పరమపద త్తిరేత్తాన్దొ), ఆవ్విరువడికల్వై పణియ వేడ్డునా నైన్దన్దు (అజ్జు నిత్యసూరికల్వై). అన్దొన్, (పరమపద త్తిరే) ఇత్యాదివాక్యత్తిరే, తిరుక్కణ్ణురై త్తిరే యిరుక్కి-పకా పరమేటి' ఎన్దరు మనుళిచ్చైయ తాతాయ్, పరమపదన్దొడిర్లున్దొర్కి-డాన్దెన్దు న్దరమాతల్. మనిహిసేయన్దెన్దు తున్దొన్దొర్కి-కణ్ణురై త్తిరే - పరమేటి' పాతమ్ - పణిమిన్; తనతాళ్ దైవార్ క్కెల్లామ్ - ఆణియనాకుమ్, నాకుమ్-పిణియుమ్ కారా, పిఱివికెడుత్తును ఇత్యన్దయః.

౧౫౩ తిరునామ మొట్టొకటి - ప - ౧౦ - తి - మూలై నట్టి - పా - పాతనాళుమ్ వ్యాఖ్యానం

ప్రతి - అక్షరమునకు (అక్షరమునకు మిక్కిలి). యుద్ధ కాండే [౪౦] రావణస్వమకుటభట్టంకృతావృతరాగతిం సుగ్రీవప్రతిరామం, అక్షయికృతావృతరామం శ్రీకృష్ణం సీతయామమ్ ॥౪॥ భరతేనమహాబాహులత్వజేన యమిషు సా । శత్రుస్సేనచశత్రుస్సు స్వశరీరేణవాపునః ॥౫॥

తాత్పర్యము - రత్నములు చెక్కిన స్వర్ణములు ప్రాకారములచే సురక్షితమైన తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న పరమపద నాథుడైన శ్రీమహావిమలకృష్ణపాదములనాశ్రయించినయెడల వాడే సకలదుఃఖములను వానికిఁగారణమైనసంసారమును బోగొట్టును. ౫.

మూ. - పాతనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి । ఏరేమళారా వెనక్కేలినియొకటై ।
వేరనావర్ విరుమ్మన్దిరుక్కణ్ణపుర । తాతియూనై, అడై న్దార్క్కల్లలిల్లైయే ॥ ౯॥

ఆ. - (పాతనాళుమ్) ఇప్పడియవర్ణింపజీకలై యాశ్రయిక్కవే, భగవదనుభవవిరోధయాన శత్రుత్వార్యాఘ్నశిల్పానపామ్, ఇతి లాభసంశయమిత్తె యెన్దుళిల్లి, ఆపన్దిరువడికలైయే ప్రాప్యమాకవును ప్రాపకమాకవును పుష్పిల్ శ్రీ, ఎనక్కేలినియొక్కటై యున్దు? ఎన్దుకొన్దు స్వలాభతైచ్చొల్లకితార్.

అర్థము - పాతమ్ నాళుమ్ పణియ (౩) పిణి తణియుమ్ ఏతమ్ (౬) కారా ఇని ఎనక్క (౯) ఎకటై వేరనావర్ విరుమ్మను (౧౦) విరుక్కణ్ణపురతు ఆతియూనై అడై న్దార్క్కల్ (౧౫) అల్లర్ ఇల్లైయే. (౧౩)
పన్నీ - అనన్దరమ్, నానవనైప్రాపిత్తు ఎక సకలదుఃఖజ్ఞుడు తిరప్పేల్ శ్రీ, కారణభూతనానవనైక్కిల్లి నార్ క్కుదుఃఖమున్దు? వెన్దితార్.

అపవ్తిరువడికలై, నాదోణుడు, అనుభవిక్కి, (౩) మున్నున్దానదుర్భుజశిల్పాన పామ్; మేలు మొరుదుఃఖజ్ఞుడు, (౬) వారాతు కళో; ఆతిలా, ఎనక్క, (౯) ఎన్నకుటైయూన్దు? వేదోచ్చారణ తై నాక్కల్లనిరువకమాక వుడైయవకళో, ౧౫వదేవ్యో' ఎన్దు వత్తిక్కయార తిరుమ్మచ్చుడియన, (౧౦) తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలై, వేరైకసమధిగమ్య నానపరమకారణభూతనై, ప్రాపిత్తార్ క్కు, (౧౫) దుఃఖును, ఇల్లైయూకాతే, (౧౩) 'పిణి, ఏతమ్' ఎన్దు - పూర్వాభూతర్యాఘ్నశిల్పమాకవుమాను.

అర్థము - (వాని) శ్రీపాదములను ప్రరిచినమును ఆశ్రయించగా (౩) (అనాదియైన) పాపములనశించును; శత్రురాఘములు (౬) చేరవు; ఇకమిదా నాకు (౯) ఏమికోటకలదు? వేదములను నాటికయందుఁగల శ్రీవైష్ణవులు ఆకళపదుకున్న (౧౦) తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న జగత్కారణుడైన శ్రీమహావిమలకృష్ణాశ్రయించినవారికి (౧౫) దుఃఖము లేదు (౧౩).

ఈ - ఒన్దు తామ్మొట్టొకటి. ఉపదేశనిరపేక్షమాక నాళమున్న మవనై యాశ్రయిత్తును ఖయాక ప్పెల్ శ్రీ నెన్దు ప్రీత రాకితార్.

(పాతనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి) అవన్దిరువడికలై యాశ్రయిక్కవే, అనాది కాలార్జితమానపూర్వాఘమ్ నశిక్కుమ్. ఇనియతు శేయ్య, విరోధియానపాపమపొమ్మెన్దై, (ఏరేమళారా) ఉత్తరాఘమానతు శేషియాతు. (ఎనక్కేలినియొకటై) అవన్దిరువడికలై తేతలై యొక ఎక సకలదుర్భుజశిల్పమాకవుతానసిన్దు ఎనక్కేలిరుకుటై యున్దు? (వేరనావ

టి-ఆ! ఒన్దు తామ్మొట్టొకటి (పాతనాళుమ్). 'ఎనక్కేలినియొకటై' ఎన్దు తైప్పేల్ శివవరారికై (ఉపదేశకేత్యాది).
'పాతమ్ - పణియ - నాళుమ్ - పిణి - తణియుమ్' ఎన్దు యిత్తరమ్ (అపవ్తిరువడికలై యిత్త్యాది). 'నాళుమ్ పిణి' ఎన్దు - పూర్వాఘమ్. నాదోణుడున్దాన - అనాది కాలార్జితమాన పిణియెన్దువడి. పూర్వాఘనాళత్తుక్కు ఆశ్రయణును సాధనమొనెన్న (ఇనియతి త్యాది). ఇనియతు - భోగరూపమ్, ఇనియతు శేయ్య - ఇనియ తైన్దెయ్య వెన్దువడి. 'నాళుమ్ - పిణి - తణియుమ్ - ఏతమ్' వారా''

ఈ-రిత్యాది) వేదార్థవిత్తుకల్గి విరుమ్మివ ర్తికొ-జ్జిరుక్కణ్ణపుర త్తిలేప్పిహిరనానజగత్కారణభూతమై. వేదనావరే
 నిజతు-తిరుమలైయొత్తువోర్ పోల్వొరై. విరుమ్మై యావతు - ౧ “ కణ్ణపురమ్మొట్టయొనుక్కడియెనురువక్కురి
 యేనూ ” ఎనై. ప్రమాణమేదమామ్, ప్రమేయమ్ జగత్కారణమాయితే యిరుప్పతు. ౨ “కారణంతు
 భేద్యయః” ఎన్ను, జగత్కారణవస్తువితేభేద్యయమ్ (అతియైనయడైవార్కల్లలిల్లయే) తాయమడియలేశాయ్వా
 ర్కమ్మకేళమిల్లెయెన్నుదిడమినిచ్చితమ్.

౯.

సీ-అ|| ఎన్నతుమ్మ - ౩. తదధిగతు ఉ త్తరభూర్యానుయోగశ్చేదవివాళితద్యవదేశాత్ ” ఎన్నిజనూత్తార్కమెన్నురలిచ్చెయివర్. ఎనక్కేల్-
 ఎనక్కేల్లెనడి. ఏల్-అవ్యయమ్. తదతై నావిలేయిడైయవలెన్దు శబ్దారమాయ్, వేదార్థవిత్తుకల్గెలపిక్కిజకు. వేదార్థవిత్తుకల్గెలవారా
 చన్న (వేదనావరేనిజిత్యాది). తిరుమొట్టి ఎట్టామ్మతు ఒన్నతానిరమొట్టి మూవ్వామ్మట్టు, “విడైయొక్కడైత్తు” ఇత్యాది. (కణ్ణపురమ్మ
 న్నడైయొక్క) ఇత్యాదిక్కు - స్వప్నకరః. “వేదనావర్, అతియైనై” ఎన్నపరచ్చేర్ తిక్కు ఫలితమ్ (ప్రమాణమిత్యాది) ఇతైకారణత్విక్కు
 కొల్లునా నెన్నెన్న (కారణమిత్యాది). “కారణభూతమై యడైవార్కల్లలిల్లై” ఎన్నిజపద ప్రయోగదుక్కుభాషనాలల్, “ఇట్టైయే”
 ఎన్నిసనిగారణభూతమత్ (తాయమడియలే యిత్యాది). పాతమ్ - పటియ-నాళుముడైన - పిణి - కణియమ్, ఏతమ్ కారా, ఇని - ఎన
 క్కేల్ - ఎకావతై; అత్తయారే, వేదనావర్ తుడజ్జి, అల్లలిల్లై ఇత్యన్యయః.

౯.

ప్ర-తి. - ఒప్పతామ్మట్టు (పాతనాళుమిత్యాది). (అతియైనై) అభరవళిభాయమ్, “కారణంకారణానాం ధాతాధ్యతా కారణ
 వస్తుభేద్యయః”

౯.

మణవాళమానునికల్ తిరువడి కేశరణమ్.

తాన్వ్యయమ్. - ప్రతిదినమున తనప్రపాదములనాశ్రయించిన వారందఱికిని, పూర్వోక్తరాసురూపములైన సకలపాపములను బోగొ
 ణ్డై జగత్కారణమడైవోర్ క్రియింపటని వేదార్థవిత్తుమలైన ప్రమాతలు అదరముతోనిపవించుచున్న తిరుక్కణ్ణపురమందాశ్రయించి నేను
 ప్పితానుడనైతిని.

౯.

మూ. - ఇల్లెయల్లలెనక్కేలినియెనుత్తై । అల్లమాతరమరుద్దిరుమార్ పినక ।

కల్లెలేయ్విమతిల్ గూట్టితిరుక్కణ్ణపుర । జ్జొల్ల, నాళున్దుయర్ పాడుకారావే ॥ ౧౦॥

అ. - (ఇల్లెయల్ల) అవస్థిరువడికల్లయ్యత్తు నిరసాఖిలదుఃఖనాశక, ఎనక్కినియెన్నుత్తయ్యెన్దు, ప్రీత్యతిశయతై
 మిన్నయుమ్ తమ్మడైయలొత్తైవొన్ది, “అవశేరత్తుకక” ఎత్తు వికళనీకమాట్టిరాకెల్ తిరుక్కణ్ణపురమెన్ను కొల్లుజ్జోళ్, కొల్లుజేదిరు
 నాళుమ్ దుఃఖుణ్ణి వారావెన్దితార్.

౧౦.

ఆన్య - అల్లి పాతర్ అమరుమ్ (౩) తిరుమార్కపిక్క కల్లెలేయ్వి మతిళ్ళూట్ (౬) తిరుక్కణ్ణపురమ్మ కొల్లు నాళుమ్ (౯)
 ముయల పాడు కారా (౧౨) ఎనక్క - అల్లల్ ఇల్లై (౧౫) ఇని ఎకావతై (౧౭).

పన్నీ - అనన్తరమ్, క్రియింపటయాన సర్వేర్లనుజ్జెయితిరుక్కణ్ణపుర త్రైవొన్న వళివరే దుఃఖుణ్ణి వారావడియాయినన్దు, ఎన
 ప్పినియెన్నుత్తుత్తయ్యెన్దితార్.

తానుత్తెయ్యెన్దుపిడమాకవుడైయొక్కాయ్, రజనారిణాముత్తిమైయగలపి, నిత్యవాసమ్మణ్ణుజ్జ, (౩) తిరుమలై వ్రయ్యడైయన
 తాయ్, కల్లెలేకెత్తిన్దు, మతిళ్ళూట్ (౬) తిరుక్కణ్ణపురతై, వొన్నవళివరే, పర్యకాలముమ్, (౯) దుఃఖుణ్ణి అరుకు, వారాతనవా
 యిగ్గుతు; (౧౨) ఎనక్క, అమర్తవాలాభదుఃఖుమ్, శుద్ధాకారాయినన్దు; (౧౫) ఇష్టడియానప్పిమ్మ, ఎన్నుత్తయ్యెన్దు; (౧౭),
 అనుభవమిచ్చిన్న మనో ఎన్నకరుత్తు.

౨౫౮ తిరువాయ్ మొట్టి. — ౯ - ప - ౧౦ - తి-మా-లై స-న్జీ-౧౧ - పా - పాడుశారా వ్యాఖ్యానశ్లో.

అర్థము. — కమలవానిని దైవపిరాట్టి నిత్యవాసముచేయుచున్న (౩) సుందరమైన పక్షిలముగలవాడు వేంచేసియున్నదియు రాళ్ళచేఁ గట్టఁబడిన సాకారములచేఁబట్టఁబడినదియునైన (౬) తిరుక్కణ్ణపురమును అనుసంధించునప్పుడే ప్రతిదినమును (౯) దుఃఖములు ప్రక్కను నుడ చేరవు; (౧౨) నాకు దుఃఖము లేదు; (౧౫) ఇతను ఏమిఁకొంతకలదు? (౧౭). ౧౦.

ఈ. — పత్రామ్బట్టు. (ప్రీత్యతిశయత్రాతే స్వలాభత్రైచ్చిల్లి భక్తిప్రపత్యనుష్ఠానజ్ఞకుక్కు తమరల్లాతార్ తిరుక్కణ్ణపురమెన్నిఁజుక్కియెచ్చిల్ల వే నమస్తమగీఱజ్ఞభుమ్ పోమెన్నిఁతార్.

(ఇల్లెయల్లల్) సకలదుఃఖజ్ఞభుమ్పోమ్. (ఎనక్కేలినియెఁతుతై) ఇనియెనక్కేన్నకుతైయుణ్ణు? భగవదను భవ విరోధియైన దురితజ్ఞభుమ్పోనపిన్ను, ఎనక్కనుభవత్తుక్కొరు దేశవిశేషమ్ తేషోవ్వికవేణ్డియిరున్దతో? (అల్లియి త్యాది) పెరియపిరాట్టియార్ నిత్యవాసమృణ్ణుకీఱ తిరుమార్వైయుడై యవఱ. ఆశ్రయగతిఁబొత్తై పార్తు అవన నాదరియారతపడి ౧ “నకళ్ళిన్నా పరాధ్యత్తి” ఎన్నారమురుకేయుణ్ణు. తిన్నీతానమతిల్లై యుడైయ తిరుక్కణ్ణపుర త్రై వాయాలేశొల్ల. భక్తియిల్లిభీక్తక్కు పరికగమిన్దియై ప్రపత్తిక్కు వ్యవసాయమిన్దిక్కి యిరుక్కుమవర్కళే, తిరుక్కణ్ణపురమ్” ఎన్దు వాయాలేశొల్లవే, నమస్తమగీఱజ్ఞభుమ్పోమ్. ౧౦.

టీ-ఆ॥ పత్రామ్బట్టు (ఇల్లెయల్లిత్యాది). “ఎనక్కేలిని యెఁతుతై - తిరుక్కణ్ణపురఞ్చొల్ల నాకుమతుయర్ పాడుశారా” ఎన్దు పద్యైక్కటాక్షిత్తపతారిక్త (ప్రీత్యతిశయత్రాతే యిత్యాది).

“ఇని” ఎన్దుకుక్కుభావము (భగవదనుభవత్రైచ్చిల్లి). ఇప్పోతికుశొన్నకుక్కుభావము (ఆశ్రయగతిలిత్యాది). “కల్లలేయన్దు” ఎన్దు యారే (తిన్నీతానమతిక్కనతు). “శొల్ల” ఎన్దుకుక్కు ఫలితమ్ (భక్తియిల్లిత్యాది) నాకుమతుయర్ - నాళ్ తోఱుముణ్ణానతుయర్. పాడు శారా - అరుకిరే కిట్టాకు. అడైవేఱన్దియమ్. ౧౦.

తాత్పర్యము. — శ్రియఃపతివియమైభక్తిప్రపత్తులు చేయుటకు సమర్థులైనవారు పురుషకారభూతురాలైన కమలవానినితోఁగూడ వాడు వేంచేసియున్న దృఢతరసాకారావృత్తమైన తిరుక్కణ్ణపురమయొక్క తిరువామునునుసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖములు నశించును. ౧౦.

మూ. — పాడుశారావిన్దై పద్యై ప్పెణ్ణువీర్ | మాడనీడుకురుమార్ చ్చుడనోపకొళో |

పాడలానతమిథ్తొయిరత్తుల్లిప్పత్తుమ్ | పాడియాడిప్పణిమిననన్దాళోకల్లైయే॥

అత్తార్వొర్ తిరువడికళేళరణమ్.

ఆ. — (పాడుశారా) సుఖరూపమాన పుపాయత్రాతే నిరస్తపసుస్తప్రతిబద్ధకరాయొక్కొట్టెమ్మెరుమాన్దై ప్పెణ్ణువీర్! తిరువాయ్ మొట్టియొప్పాడుజ్జోళెన్నిఁతార్. ౧౧.

తిరుక్కురుక్కెప్పిరాన్నిళ్ళొన్దిరువడికళేళరణమ్.

అర్థము. — విన్దై పాడుశారా పద్యై ప్పెణ్ణువీర్ (౩) మాడను నీడు కురుమార్ (౬) కడఁగోవఱ కొల్ పాడలాన (౯) తమిథ్తొ అయిరత్తుల్ ఇప్పత్తుమ్ (౧౨) పాడి ఆడి ి అనన్దాళోకల్ (౧౫) పణిమిణ్ (౧౬).

పన్నీ. — అనస్తపసు, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ఫలమాకభగవదనుభవత్రై యులిచ్చెయ్కిఱార్.

సాంసారిక సకలదుఃఖజ్ఞభుమ్, ఉన్దో పరిసరత్రితయిన్దుయే, సవాసనమాక ప్పొకవేణ్డియిరున్దోశొళి, (౩) మాడన్దో, ఉయర్న్దొ, తిరునకరిక్కు నిర్వాహకరాన, (౬) అత్తార్వొర్, అరులిచ్చెయ్కిఱాయ్, గానరూపమాన, (౯) ప్రామిడపాయురుక్కిఱ, అయిరన్దిరువాయ్

తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నణ్ణి-౧౧-పా-పాడుశారా వ్యాఖ్యానము. ౨౫౯

మొట్టమొదట, ఇప్పుడేయును, (౧౨) ప్రీతియు కరాయ్ కొల్లపాడిపాడతాల్ సంగ్రహమనైనట్లున్నట్టి అన్యమలభవాన సర్వేశ్వరనిరుపది కరై, (౧౩) వణ్ణి అనుభవమొప్పుడిపాడతాల్, (౧౪) ఇత్తిరువాయ్మొళిపాడుతాల్, భగవదనుభవమొప్పుడే సమస్తదీపమును సవాస నమాకపోషింపెట్టుకరుత్తు. ఇటుకలివిత్తును.

౧౧.

వాదికేసరి అమృతముకళవాళ్ళియర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము:-దుఃఖములు ప్రక్కనచేరకుండునట్లు సమాలముగానశించజేయఁదలంచితిలేని, (2) మేడలచే ఉన్నతమైన తిరుగరికి స్వామియైన (౩) నమోహిష్ట సాదించిన గానరూపమై (౪) ద్రావిడరూపమైన వేయిపాశురములలో ఈపదిపాశురములను (౧౨) గాన ముంచేసి నృత్యముచేసి ఆశ్రయఃపతియొక్క శ్రీపాదములను (౧౩) ఆశ్రయించుడి. (౧౪).

౧౧

ఈ.- నిగమత్తిల్, ప్రతిబంధకరై సవాసనమాకపోషక వేడ్డియరుక్కిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళియై ప్రీతి పూర్వకమాక చొల్లికొల్ల అవస్థిరువడికరై యాశ్రయముజ్ఞోళెనితార్.

(పాడుశారావినై పద్యమువేడ్డివీర్) వినై ఉజ్జల్ పార్వత్తిలే వస్త్రుకీర్తనపడి సవాసనమాకపోషక వేడ్డియరు వ్వికోళాకిల్. (పాడనీడిత్యాది) నిత్యమానమాడమై యుండెత్తాన వాహ్మిరరుచ్చెయిత. ఆప్రపంచేకమాకై యాలే, తిరువాయ్మొళి యిట్టిజన్మనీలీ లభవాదమిల్లై. (పాడలిత్యాది) అనాపర్ శొల్లిలమ్ విడవైజ్ఞాతభోగ్యతైయై యుండెత్తానవిప్పత్తు. పుష్పమ్ పరిమళమోడే యలరుమాపోలే. ఇతైయోడేమాడప్పాడిన తమిళ్. (పాడియాడిప్పనే యుసనన్దాళకరైయే) ప్రీతిపూర్వకమాకప్పాడి, ఇరువడికత్తిలిరాతేయాడి (ప్రీతిప్రేరితరాయ్కొల్ల అవస్థిరువడి కరైలే విబుజ్జోళే. ఇతన్దోనానుజ్జరై క్కుడికచొల్లిలకిల వేప్పజుడిసిర్! ౧* తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాత్రైయైతే శేర చొల్లిలకిలతు.

౧౧.

వడక్కుత్తిరువేత్తిప్పిరై తిరువడికళేశరణమ్.

1-౨|| నిగమమ్ (పాడుశారా విత్తాది). “పాడుశారావినై పద్యమువేడ్డివీర్ - ఇప్పుడునుపాడియాడి - అవస్థాళకళే - వణ్ణి ముళై” ఎన్మవదేత్తైకటాక్షితవతారికై (ప్రతిబంధకరైత్యాది).

“వినై - పాడుశారా” ఎన్మనయిప్పరు. “నీడు - మాడమ్ -” నిత్యమానమాడమైవడి. నీట్టి-కాలకృతవైష్ణవరమ్. ఇచ్చే “వణ్ణికోళాకిల్”, ఎన్మతమ్మెచ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఆప్త్యాది). “పాడతాన” ఎన్మగానరూపమెన్విజ్ఞాతభోగ్యతాకళనతుక్కు భావమ్ (అనాపర్ విత్తాది). శబ్దారమ్ (పుష్పముత్యాది). వర్ణ్యమాకభావమ్ (ఇతన్దోవిత్తాది). వివరణమ్ (తేనేమలరుమిత్తాది). వినై-పాడుశారా విత్తారంభి, పత్తుమ్ పాడియాడి - అవస్థాళకరై - పడిమిళ ఇత్యన్వయః.

౧౧.

చీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

౧౨-౩ || “భోగ్యమాయరుక్కిలైయొచ్చిల్లకై జేవదమ్మాలే విరసమాయరన్ద్రో? కడుకఅభ్యసిక్కుమాట్టికోళో?” ఎన్మ తిరు పుచ్చప్పదీ వర్ణ్యమాకపదలిచ్చెయితితార్ (ఇతన్దోవిత్తాది). “ఇతుభోగ్యమ్” ఎన్నుమతుక్కుప్రమాణమ్ (తేనేమలరుమిత్తాది).

తాత్పర్యము:-ఓ! చేతనులారా! మీపాపములను సవాసనముగాఁ బోగొట్టుకొనుటకుఁ దలంచినయెడల పరుమాపులైన నమోహిష్ట ప్రపాదించినయొపదిపాశురములను భక్తితో ననుసంధించిగానము చేసిపరమశైవ్యనృత్యముచేసి శ్రీయఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడి.

(౧)-౫.

[దమిడోపనిషత్సృజియిలి తిరువాయ్మొళిక్కానణ్ణోకమ్.

(మాలై నణ్ణి) ప్రాప్తిప్రదాన సమయోయమితిప్రకాశ్యస్వస్యప్రియంమహాతిక్యపురేవస స్తమ్ |

ఈశంయథాశికసమాశ్రయతేతిహర్షా దన్యోపదేశమకరోద్దశమేమునీస్త్రిః ||

౯౦||

వాది కేసరి అగ్నికియమగవాళచ్చీయర్ తిరుపడికళేశరరామ్.

అర్థము.- స్వస్య - తనయొక్క, ప్రాప్తిప్రదానసమయః - ప్రాప్తినియచ్చుటకుసమయము, అయమ్, ఇది, ఇతి - అని, ప్రకాశ్య - వ్యక్తపఱచి, మహాతి - గొప్పదైన, కృష్ణపురే - తిరుక్కణ్ణపురమందు, వసస్తమ్ - వసించుచున్న, ప్రియమ్ - ఇష్టుడైన, ఈశమ్ - సర్వేశ్వరుని, యథాశికసమ్, యథాశక్తి, ఆశ్రయిత - ఆశ్రయించుడి, ఇతి - అని, హర్షాత్ - సంతోషముచేత, మునీస్త్రిః - సమ్రాష్ట్రులు, దశమే-(తొమ్మిదవవత్తుయొక్క) పదియవతిరువాయ్మొళిలో, అన్యోపదేశమ్-వరోపదేశమును, అకరోత్ చేసిరి. ౯౦.

తాత్పర్యము.-“మాలై నణ్ణి” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్రాష్ట్రులు, తమకుసర్వేశ్వరుడగు తనప్రాప్తికాలమున “మీరునన్ను ఈశరూపసానమందు బొందుదురు” అని విశదపఱచగాఁ దానిచే సత్యద్రవ్యాప్తులై చేతనులనుగుఱిచి “మీరందఱు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న భక్తప్రియుడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి యుజ్జీవింపుడి” అనియుపదేశించిరి. ౯౦.

ద్ర-తా.- (మాలై నణ్ణి) సర్వశ్రేష్ఠ్యా త్వస్మీయైరపిజగదవనా దద్భవద్దాధిపత్యా |

స్మిథాయావల్లభత్వా దమృతవితరణా ద్భక్తసున్నిగ్ధభావాత్ |

దాసానాంనత్యభావా దతిసుజనతయా ఒభోజగత్కారణత్వాత్ |

చ్చీమూ న్వేలాప్రతిక్షోభవభయహరణేచేత్యభావోచ్చరారిః ||

౧౦౨.

అర్థము.- అభో - అనంతము, సర్వశ్రేష్ఠ్యాత్ - సర్వప్రకారములచేతను గొప్పవాడగుటవలనను, స్మీయైఃఅపి - తనయొ శ్రీతులచేతను, జగదవనాత్ - లోకములనురక్షించుటచేతను, అద్భవద్దాధిపత్యాత్ - బ్రహ్మాంధములయొక్క సమామాముల కధిపతియగుట వలనను, స్మిథాయాః - నవ్విన్నపిరాట్టికి, వల్లభత్వాత్ - నాయకుడగుటవలనను, అమృతవితరణాత్ - మోక్షము నిచ్చుటవలనను, భక్త సున్నిగ్ధభావాత్ - ఆశ్రీతులకుఁ బ్రియుడగుటవలనను, దాసానామ్ - భక్తులకు, సత్యభావాత్ - వాస్తవస్వరూపుఁడగుటవలనను, అతిసుజనతయా - (ఆశ్రీతులకు) నుజను (నులభు) ఁడగుటవలనను, జగత్కారణత్వాత్ - జగత్కారణుడగుటవలనను, శ్రీమాన్, శ్రీమ స్తుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, భవభయహరణే - సంసారభయమును బోగొట్టుటయందు, వేలాప్రతిక్షో - అవధిదైన్యకాలమును నిరీక్షించు వాఁడు, ఇతి - అని, శతాః - సమ్రాష్ట్రులు; అభాణీత్ - చెప్పిరి. ౧౦౨.

వ్యా-(సర్వశ్రేష్ఠ్యాత్)మాలై నణ్ణి- స్వరూపరూపగుణవిభూతికళిల్లావల్మోలును పెరియనాయరక్కయాలము; (స్మీయైరపిజగదవనాత్) తిరుక్కణ్ణపురముల్లి నాగుమ్ తొయ్మొళియమిసా - స్వాశ్రితరాలే లోకమెల్లనుతిరుగ్ది యుజ్జీవిక్కుప్పడిపణ్ణమవనాకై యాలము; (అద్భవద్దాధిపత్యాత్) అద్భవాణఁ - అశేతోటిబ్రహ్మాంధగుక్కు అధిపతియై యాలము; (స్మిథాయావల్లభత్వాత్) మాలై మోక్కిమడప్పిన్నై త్తతాశేళ్వనై - మాలైపోశేయ్యుడియనొక్కయై యెన్నెన్నై ప్పిరార్జిమక్కు నాయకనాకై యాలము; (అమృతవితరణాత్) తనతాళదైన్యార్ క్కెల్లామ్ మరణమానాల్ వైత్తున్దొన్దుకుమ్పితాణ్-తన్దిరుపడికళియైయపాయో పేయ్యభాకప్పల్ సేనారుక్కు శతిరావసాన తితే వరమవద తైక్కిడుక్కుమవనాకై యాలము; (భక్తసున్నిగ్ధభావాత్) అన్యనాకుమ్ తనతాళదైన్యార్ క్కెల్లామ్-ఆశ్రిత రుక్మితిప్రియనాకై యాలము; (దాసానాంనత్యభావాత్) మెయ్యవాకుమ్ విరుప్పిత్తోయ్మనాల్ క్కెల్లామ్ - అవరోకగుక్కు-మెయ్యయే పణ్ణమవనాకై యాలము; (అతిసుజనతయా) అజీయనాకుమ్ తనతాళదైన్యార్ క్కెల్లామ్ - అవరోకగుక్కు-త్యన్దనులభనాకై యాలము;

(అఖోజగత్కారణత్వత్) ఆతియన్-లోకజగుక్కల్లామ్ కారణహితవాక్యము; (శివాన్) అభిమానము. తిరుమర్ పినక-
 త్రియవతియనతిరుక్కణ్ణిపురత్తెమ్మరుమా, ఆ శత్రు దైయసంసారనివర్తనై యవసర ప్రతిక్ష నాయరుక్కి. తానెన్డు, మూలై నణ్ణి' ఎన్ని
 జరిగితిమాననరళిచ్చెయ్ తా నెన్ణి తార్.

౧౦౨.

తాత్పర్యము. - 'మూలై నణ్ణి' అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు, [౧] స్వరూపరూపుణ విభూతులచే
 సర్వాధిపతుడు, [౨] ఆశ్రీతులచే లోకులను దిద్దియజ్జీవింపజేయువాడు, [౩] ఆ నేక బ్రహ్మాముల కధిపతి, [౪] నీశానాయకుడు, [౫]
 హేతుప్రదుడు, [౬] భక్తప్రియుడు, [౭] ఆశ్రీతవిషయమందకృత్రిముడు, [౮] ఆశ్రీతులభుండు, [౯] జగత్కారణుడు, [౧౦]
 శ్రీయవతి, ఇన్నిగుణములు కలవాడగునాన శాశ్రీతుల సంపరభీతిని హరించుటకు ఆవసరమును నిరీక్షించువాడగుచున్నాడని
 వక్కాణించిరి.

౧౦౩.

ఇత్థం నైక్క బన్ధుం చిరకృతకరుణం శీలసిన్ధుం పతిత్యా
 త్నమ్మన్దాద్రక్షి తారం స్వగుణగరిమసంస్థారకం ప్రాహకృష్ణమ్ |
 విన్నర్తుచాప్యశక్యం ఘటకముఖసువిప్రస్ఫుణీయం సుమత్యా
 లక్ష్మ్యా శ్రిష్టం స్వసిన్ధుస్సుఖనమయ మనేహగిప్రతీక్షం సుమిత్రమ్ ||

౧౦౩||

అర్థము. - ఇత్థమ్ - ఈవిధంబున, సర్వైక్క బన్ధుమ్ - ఎలఁకను (నిరుపాధిక) బంధువును, చిరకృతకరుణమ్ - బహుకాలముగా
 కరుణించినదయకలవాడును, శీలసిన్ధుమ్ - సౌశీల్యగుణమునకాకరమైన వాడును, పతిత్యాత్ - భర్తృత్వమునెడు, సంబధాత్ - సంబ
 ధముచేత, రక్షితారమ్ - రక్షించువాడును, స్వగుణగరిమసంస్థారకమ్ - తనగుణముయొక్క మహిమను స్థిరపజేయువాడును, విప్ర
 స్ఫుణీయమ్ - మఱుచుటను, అత్యక్యమ్ - అసాధ్యుడును, ఘటకముఖసువిప్రస్ఫుణీయమ్ - ఘటింపించువారి (పురుషకారభూతుల)
 గాఢానందగివవాడును, సుమత్యా - శోభనత్వముగల, లక్ష్మ్యా - శ్రీదేవితో, శ్రిష్టమ్ - కూడియున్నవాడును, స్వసిన్ధుస్సుఖి సమ
 యమ్ - తనప్రాప్తికలియుఖమైన సమయము కలవాడును, అనేహగిప్రతీక్షమ్ - ఆవసరమును నిరీక్షించువాడునునైన, కృష్ణమ్ - కృష్ణుని,
 సుమిత్రమ్ - నిరుపాధికనుహృత్తుగ, ప్రాహ - (నమ్మాళ్వార్లు) చెప్పిరి.

౧౦౩.

అవ. - ఇష్టదీపవమశతక త్రిత్ పత్తుదశః జ్ఞానమ్ ప్రతిపాదితద్వైశాన వర్ణనై నణ్ణి హితరుక్కితార్.

వాన్య. - సర్వరుక్మమ్ నిరుపాధిక బన్ధువుమాయ్, చేతనరిడత్తిత నెడుకాలమేతుడక్షి కృపైయప్పజ్ఞివనమమాయ్, శీలగుణాకరమమాయ్,
 విప్రస్ఫుణిమిభావనమ్మనత్తారే లోకజ్ఞై రక్షితుమ్మవనమాయ్, ఆశ్రీతర్మక్కునుజక్కువాణ్ణాతవడి స్వశీయగుణై న్నై రిప్పిక్కుమనమాయ్, మఱ
 క్కురక్కురక్కుమమాయ్, ఘటకముఖేనవిశ్వసనీయమమాయ్, శోభనైయానపెరియెరిపాట్టియై జత్నియాకవుడైయనమాయ్, వరుక్కుమ్మ
 యాగ్యమానసమయై తైయై డైయనమాయ్, ఆవసరప్రతిక్షమమాయరుక్కి అవెమ్మెరుమనై, ఎల్లార్ మక్కుమ్ నిరుపాధికనుహృత్తుక నవమ
 శతక త్రిత్ యాహ్మోరరళిచ్చెయ్ తా నెన్ణి తార్.

౧౦౩.

శే వాన్య చార్య తిరువడిక శతకరణమ్.

తాత్పర్యము. - ఇట్లు తొమ్మిదవపత్తలలో పది తిరువాయ్ మొట్టలచేత, సర్వేశ్వరునికి, [౧] నిరుపాధిక సర్వభవ బంధుత్వము, చేతనలయందు వాచకృపావత్ప్రసాద, [౨] సౌఖ్యసంపత్తి. [౩] భర్తృసంబంధముచేత రక్షకత్వము, [౪] స్వగుణసారకత్వము, [౫] దాశకృత్యము, [౬] పురుషకారద్వారా విప్రంభయోగ్యత్వము, [౭] అపవీత్యోగము, [౮] సప్రసాదస్వభిముఖత్వము, [౯] ప్రాప్తికాలాని కత్వము అనెడు ఈ పదిగుణములను వర్ణించి, ఈగుణములకలవాడు నిరుపాధిక సుహృత్తుగుచున్నాడని ప్రతిపాదించిరి.

తి-నూ. - మాలుమతు వాణ్ణైముత్తురు మునుమున్న ముసప్పిణ్ ముడివిల్. తాలనణ్ణిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్.
చీరార్ కరువుర త్తే శేరు మెనుమశీర్ మాఱుక్. తారానొనన్దు మున్న తాళ్. ||

అర్థము. - మాల - సర్వేశ్వరుడు, శుకుతు - మియొక్క, వాణ్ణైముత్తురు - ఆపేక్షితమున నుండిన, మున్నున్ - (అర్థము) చేరియున్న, శుడప్పిన్ - శరీరముయొక్క, ముడివిల్ - అవసానమందు, తాల - మిక్కిలి, నణ్ణి - సమాపించి, తేయవన్ - చేసినా ఎన - అనిచెప్ప, తాక్ - తాము, శుకన్దు - సంతోషించి, మలనై - సర్వోత్కృష్టమైన, శీర్ అర్ - విశ్వరముచే సమృద్ధిమైన, రత్తే - తిరుక్కణ్ణువురనుండు, శేరున్ - ఆశ్రయించుడి, ఎనుమ్ - అనిపాదించిన, శీర్ - గుణములకల, మాఱుక్ - సమృద్ధిమైన, తాళ్ - శ్రీపాదములను, నమతముక్కు - నమస్కరి, తారానొ - ఇవ్వరా ?

అవ. - (మాలుమతు) ఇతి, ఆహ్వానింతు నాశవధిపిఱక్క. అతా శే అనర్ సరోవదేశమున జన్మపామరులై యనునని త్తినిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్. ౧. "నాశలతయేక్" ఎన్దు కేట్టవర్ క్క. "శుమ్మడైయత్తె రానుగుణమాక శుమ్మడైయ శరీరావసాన పిత శుమ్మవర్మము" కొడుమాయడి మెకొళ్ళక్కడవోమ్" ఎన్దు నాళ్ళిట్టక్క. డక్క అత్తై శుమ్మరాన్, అన్దు వర్మద్రుక్షులై, శిరుక్కణ్ణువుర త్తై నీత్కొలును రువడికలితే పుమ్మద్యుకరణ్ణై వ్వుణిమతీభ కిమ్మప్పిణ్మొళ్ళ, అతుమ్మూట్టాతార్ ప్రవత్తియుమ్మొళ్ళ, అతుమ్మూట్టాతార్ శుమ్మత్తూట్టైయమ్ ప్రీతిపూర్వకమాకప్పాడి అవన్దురువడికలితే వణ్ణుజ్జోళ్ళ" ఎన్దు సర్వరెయ్మ తిమ్మనాద్రెయ్మ త్తై అర్థ తాదాసము ణమ్ మూట్టుపిఱ * మాలై నణ్ణియలర్ తై "మాలుమతు వాణ్ణైముత్తురు మునుమున్న ముసప్పిణ్ ముడివిల్" ఇత్యాదిగాలే యరులిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్.

వ్యా. - (మాలుమతు వాణ్ణైముత్తురు మునుమున్న ముసప్పిణ్ ముడివిల్ తాలనణ్ణిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్) ఆ శ్రీతి వ్యాముగ్ధ నానాభివ్యవస్థలక, శుమ్మడైయ వపేక్షితగ్గెల్లామ్ అత్తావోడిపారునియగుకొను శరీర భిన్నదైయవియోగానన్దు త్తై శిరుక్కణ్ణువుర త్తై మిశ్రమకెట్టిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్. అన్దిక్క, శుమ్మెక్కిట్టిమిశ్రమకెయ్ వనెన త్తై; అన్దు మున్దు, అన్దు కార్యత్తై మిశ్రమముత్తై న్దు త్తై; ఇప్పుడితేయ్ వనెన తానుకన్దు కణ్ణువుర మొమ్మడైయనరులిచ్చెయ్య. (తానుకన్దు) అవనైక్కొన్దు నాశవధియట్టుక్కొన్దు తానుకన్దు పురాయ్. (మలన్) సర్వరెయ్మ కలమలన్ శేరు మెనుమశీర్ మాఱుక్. నాశవధియట్టుక్కొన్దు త్తమమ్మ మేలకత్తిరుక్కణ్ణువుర త్తైతవన్దు అత్యసన్న నాయుగిట్టనన్దు. ముమ్మడైయన్దు - మేలనవనైయన్దు మమ్. భరతాహ్వానింతు ౩. "పూర్వేచక్రుత్తేవర్" ఎన్దు నాశవధియట్టుక్కొన్దు త్తమమ్మ పార్వత్యుక్తి యన్దు నానాభివ్యవస్థలకెట్టిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్. (శిరార్ కణ్ణువుర త్తే శేరు మెనుమశీర్ మాఱుక్) విశ్వరూపికుమ శీలాదికుమ పుణవత్తిమిడుమ్మడైయన్దు శిరుక్కణ్ణువుర త్తై న్దు యిల్. (శేరు మెనుమశీర్ మాఱుక్). ఆశ్రయించుజ్జోళ్ళన్దు, అనెవర్ యన్దు నీత్తై త్తమమ్మ త్తైచ్చెయ్యన్దు భాననోమాదగుణ్ణుత్తై యన్దు నానాభివ్యవస్థలకెట్టిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్. ఆతావతు - (తిరుక్కణ్ణువుర త్తై శీర్ నాలుమర్ వానడియన్దు త్తై - తాలై మాలై కమలమలరట్టు - మాలై నణ్ణిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్) ఎన్దు మమ్మ క్కణ్ణువుర మున్దు - కళ్ళిచ్చిమ్మమలరట్టు - నానుమ్ తొట్టైచ్చిమ్మన్దు" ఎన్దుమ్, (తిరుక్కణ్ణువుర త్తై వాణనమరర్ త్తైచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్) తొట్టై సున్దుమయర్ పోక - విష్ణువాదామలరట్టునీర్ తొట్టుమిక్" ఎన్దుమ్, "వాన్దుయన్దు మున్దు శో తొట్టిరుక్కణ్ణువుర త్తైచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్ - ముడప్పిన్ నై త్తై - కేళ్ళన్దు త్తై నాదామలరట్టునీర్ తొట్టుమిక్" ఎన్దుమ్, (తిరుక్కణ్ణువుర త్తై చియాళ్ళ - శరణుమానుమ్ త్తైచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మలన్) ఎన్దుమ్, (తిరుక్కణ్ణువుర త్తై వ్వుక్ - తనతాళ్ళడైవార్ క్కొన్దుమ్ - అన్దు నానుమ్" ఎన్దుమ్, "శేయిల్ వాళ్ళయన్దు మలన్

కల్లపుర త్తయి అక త్తైప్పార్ కట్టుణియి నే' ఎత్తువ, 'మణిపా నేయి న్దుమిళ్ళి శూత్ తిరుక్కల్లపుర మణిమిళ్ళ' ఎత్తువ, 'వేళ నానర్ మిరుమ్మవ తిరుక్కల్లపుర త్తయి నై యడైవార్ కల్లలిత్తయే' ఎత్తువ, 'అల్లిమాతరుమవ తిరుమర్ విన్క - కల్లలయ్యమిళ్ళి శూత్ తిరు కల్లపుర త్తయి నానుమ్ తుయర్ పాడుకారావే' ఎత్తువ, 'పాడుకారావి నైవన్ శ్రుణ్ శేట్టపిర్ - ఇన్నుత్తువ పాడియాడిప్పణ్ మిన్ న్దూళ్ క్కైయే' ఎత్తువ, ఇప్పుడి సర్వర్ క్కువ సర్వాధికారమప్పడి సమాశ్రయణత్తై యులిచ్చెయ్ తార్తై. ౧ :: 'మన్ ద్రోస్తు' 'కల్లనన్దూర్' ఎన్నిట * వైకల్ వాల్ తలానసిన్దో పాయవ, అతిల్ దుర్బలముగ్గళుక్కు, 'మూలై నల్లై - కాలైవాలై', 'విచ్చి' 'తే నైవాడామలిచ్చి' * ఆన్దరావ పాల్లధ త్తై; అతిల్ అళ క్కర్ క్కు తాళడైయవ ప్రవత్తి; అతిల్ అళ క్కర్ క్కు ఉచ్చారణమాత్రమ్; 'ఉచ్చారణమార్గ్యర్ క్కు, ఇన్నుత్తువ పాడియిడువ త్తెణ్' ఎత్తు గీతాచార్య నైప్పడే అధికారానుగుణవ నేటియేర్ణామై క్కీతార్' ఎన్నిట ఆచార్యవ్యాసయ త్తీ 'నాయ నారుమరులిచ్చెయ్ తిళు; ఏనవిధ త్తేభవయుక్తరాన, (శీర్ మాణ్ తారా నొనన్ద మక్కతాళ్) ఇప్పుడి ఉపదేశిక్కు మ్మనాన వ్వాన ప్రేమాదిక తై యుడైయ వాళ్ళిర్, నమ్మడైయ స్వరూపానుగుణమాక త్తీరువడిక తై ఉపాదేశావేయ మాక వ్రువకరి త్తరుకార్! (నన్ద మక్క) తమ్మడైయ తిరువడిక తిలే పిఱన్దునున్ దున్దు పెన్దు ౨ 'మనుల్ క్కేన్దు ప్పెన్దు మొయ్ క్కొన్దు' ఎన్నానరిత్తుప్పిరుకణనమక్క. అత్తె యార్ ఆళ్వార్ తిరువడిక త్ నీత్య ప్రార్థన మొనడె.

పెరియజీయర్ తిరువడిక కేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - 'మూలై నల్లై' అను తిరువాయ్ మొట్టిలో, సర్వేభ్యునఁడు 'ఈదేశావసానమందు మిఱికిలను నెరవేర్చెదను' అని యనుగ్రహించ, దానిచే మిక్కిలిసంతోషించిన నమ్మాళ్వార్లు వేళనులనుగుఱించి మోచు, నకలనంపత్తెన్నున్దు మొన తిరుక్కల్లపుర మందు వేం చేసియున్న సర్వాధికుడైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించుడి' అని యుపదేశించిన, జ్ఞానాది సకలకల్యాణగుణాకరులైన నమ్మాళ్వార్లు తమ శ్రీపాదములను మనకు ఉపాదేశావేయములుగా నుపకరింతురు.

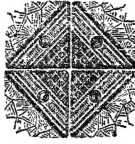
బిన్న తామ్మత్తి - పత్తాన్దిరు వాయ్ మొట్టి ముద్ర బిద్దు.

922:417x1, 41

35 B02

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౯౦ - పాట్టు - ౯౯౩.

బిన్న తామ్మత్తు సంపూర్ణమ్.

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE,
432. No 30937
Date
TIRUPATI.

